அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

தேசியத் தர நிர்ணயக் குழுவின் மூன்றாம் சுற்றுத் தர மதிப்பீட்டில் A+(CGPA: 3.64) தகுதியும்
மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகம் - பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவின் முதல் தரப்
பல்கலைக்கழகம் மற்றும் தன்னாட்சித் தகுதியும் பெற்றது)

காரைக்குடி - 630003

தொலைநிலைக்கல்வி இயக்ககம்

இளங்கலை பொருளாதாரம்

மூன்றாமாண்டு - ஐந்தாம் பருவம்

தாள்: 136 51

வேளாண் பொருளியல்

Authors

Dr Rupesh Tyagi, *Lecturer in Economics, Ginni Devi Modi Girls PG College, Modinagar, Ghaziabad*

Units: (1.2, 1.3, 2.2, 3, 5.0, 5.3-5.6, 6, 7.2-7.4, 9, 10, 11.2,11.5, 11.6, 12.2, 12.4, 13.2, 14.0-14.1, 14.3, 14.4)

Gopal Bihari Saraswat, *Assistant Professor, Department of Management Studies, SRM Institute of Science & Technology, DelhiNCR Campus.*

Units: (1.4, 2.3, 4, 5.2, 8, 11.3, 11.4, 11.7, 12.3, 12.5, 13.3)

Dr. Rajesh Sharma, *Professor and Head, College of Agriculture, S.K.Rajasthan Agricultural University, Bikaner, N.H.-15, Sri Ganganagar Road, Beechwal, Bikaner (Rajasthan)*

Dr. Madhu Sharma, *Director, Institute of AgriBusiness Management, Chairman, Faculty of Agribusiness Management, Swami, Keshwanand Rajasthan*

Unit: (14.2)

Vikas Publishing House

Units: (1.0, 1.1, 1.5-1.9, 2.0, 2.1, 2.3-.2.8, 5.1, 5.7-5.11, 7.0, 7.1, 7.5-7.9, 11.0, 11.1, 11.8-11.12, 12.0, 12.1, 12.6-12.10, 13.0, 13.1, 13.4-13.8, 14.5-14.9**)**

"The copyright shall be vested with Alagappa University"

All rights reserved. No part of this publication which is material protected by this copyright notice may be reproduced or transmitted or utilized or stored in any form or by any means now known or hereinafter invented, electronic, digital or mechanical, including photocopying, scanning, recording or by any information storage or retrieval system, without prior written permission from the Alagappa University, Karaikudi, Tamil Nadu.

Information contained in this book has been published by VIKAS® Publishing House Pvt. Ltd. and has been obtained by its Authors from sources believed to be reliable and are correct to the best of their knowledge. However, the Alagappa University, Publisher and its Authors shall in no event be liable for any errors, omissions or damages arising out of use of this information and specifically disclaim any implied warranties or merchantability or fitness for any particular use.

VIKAS®

Vikas® is the registered trademark of Vikas® Publishing House Pvt. Ltd.

VIKAS® PUBLISHING HOUSE PVT. LTD.
E-28, Sector-8, Noida - 201301 (UP)
Phone: 0120-4078900 • Fax: 0120-4078999
Regd. Office: A-27, 2nd Floor, Mohan Co-operative Industrial Estate, New Delhi-110044
• Website: www.vikaspublishing.com • Email: helpline@vikaspublishing.com

Work Order No. AU/DDE/DE12-27/Printing of Course Materials/2020 Dated 12.08.2020 Copies 500

குறிப்பு

பாடத்திட்டங்கள் - புத்தக வரைபட அட்டவணை
SYLLABI-BOOK MAPPING TABLE
வேளாண் பொருளியல்

பாடத்திட்டங்கள்	புத்தகத்தில் வரைபடம்
தொகுதி I: விவசாயப் பொருளாதாரம் அறிமுகம்	
அலகு-1: விவசாயப் பொருளாதாரம்: வரையறை, நோக்கம் மற்றும் இயல்பு - விவசாயப் பொருளாதாரம் பற்றிய தனி ஆய்வு தேவை - மற்ற துறைகளுடன் விவசாய இணைப்புகள்.	**(பக்கம் 001-013)**
அலகு-2: விவசாயம் மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி: விவசாய வளர்ச்சியின் பங்கு -பொருளாதார வளர்ச்சியில் விவசாயத்தின் வீழ்ச்சி.	**(பக்கம் 014-023)**
அலகு-3: பாரம்பரிய விவசாயத்தை மாற்றுதல்: ரனிஸ் மற்றும் ஃபீ - ஷுல்ட்ஸ் மற்றும் மெல்லர் மாதிரிகள்.	**(பக்கம் 023-043)**
அலகு-4: லூயிஸ் மாதிரி தொழிலாளர் வரம்பற்ற விநியோகம்.	**(பக்கம் 043-050)**
தொகுதி II: விவசாய அமைப்பு	
அலகு-5: நிலம் வைத்திருக்கும் முறை மற்றும் நில சீர்திருத்தங்கள் - விவசாய உற்பத்தியில் தாக்கம்.	**(பக்கம் 051-085)**
அலகு-6: விவசாய முறை: விவசாய முறை - பண்ணை அளவு உற்பத்தி உறவு	**(பக்கம் 085-152)**
அலகு-7: விவசாய விலைக் கொள்கை: MSP.	**(பக்கம் 152-177)**
அலகு-8: விவசாய வரிவிதிப்பு: நோக்கம் மற்றும் முக்கியத்துவம்.	**(பக்கம் 178-184)**
அலகு-9: புதிய விவசாய உத்தி மற்றும் பசுமைப் புரட்சி.	**(பக்கம் 184-233)**
அலகு-10: சிறு விவசாயிகள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள்: பொருள் - பண்புகள் - போக்குகள் - பிரச்சனைகள்.	**(பக்கம் 233-256)**
தொகுதி III: விவசாய சந்தைப்படுத்தல் நிறுவனங்கள்	
அலகு-11: விவசாய சந்தைப்படுத்தல் - கட்டமைப்பு மற்றும் செயல்பாடு - விளிம்பு மற்றும் செயல்திறன் - சந்தைப்படுத்தல் திறனை மேம்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் - இந்தியாவில் சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பு - வேளாண் சந்தைப்படுத்தல் நிதி.	**(பக்கம் 257-279)**
அலகு-12: FCI, மாநில ஏஜென்சிகளின் பங்கு - விலை எதிர்பார்ப்பு மற்றும் விலை நிச்சயமற்ற தன்மை, விலை நிலைப்படுத்தல்.	**(பக்கம் 280-296)**
தொகுதி IV: விவசாயக் கடன்	
அலகு-13: விவசாயக் கடன்: விவசாய நிதியின் முக்கியத்துவம் - அரசின் தலையீடு தேவை.	**(பக்கம் 297-305)**
அலகு-14: இந்தியாவில் விவசாய கடன் அமைப்பு - நபார்டு - RRBகள் - கூட்டுறவு.	**(பக்கம் 305-335)**

அறிமுகம்

விவசாயப் பொருளாதாரம் என்பது பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளின் படிப்பாகும், மற்ற துறைகளுடன் தொடர்புடைய பண்ணை, விவசாய-வணிகம் மற்றும் விவசாயத் தொழில் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதில் அவற்றின் பயன்பாடு வலியுறுத்தப்படுகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இது பொருளாதாரத்தின் ஒரு கிளையாகும், இது விவசாய உற்பத்தி, இயற்கை வளங்கள் மற்றும் கிராமப்புற மேம்பாடு ஆகியவற்றில் பொருளாதாரக் கொள்கைகளைப் பயன்படுத்துகிறது. இது பெரும்பாலும் உணவு மற்றும் நார்ச்சத்து உற்பத்தி மற்றும் விநியோகத்தை மேம்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்துகிறது. முன்னதாக, ஒரு நல்ல மண் சுற்றுச்சூழலைப் பராமரிக்கும் போது பயிர் விளைச்சலை அதிகரிப்பதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டது, ஆனால் ஒழுக்கத்தின் தற்போதைய நோக்கம் விவசாய சுற்றுச்சூழல் மற்றும் வளங்கள் போன்ற பகுதிகளை உள்ளடக்கியது; விலை மற்றும் வருமானம்; ஆபத்து மற்றும் நிச்சயமற்ற தன்மை; சந்தை கட்டமைப்புகள், நிதி, உற்பத்தி காரணிகள் மற்றும் பல.வேளாண் பொருளாதாரத் துறையின் முக்கியத்துவத்தை சுற்றுச்சூழல் பொருளாதாரம், பொருளாதார அளவியல் மற்றும் வளர்ச்சிப் பொருளாதாரம் ஆகிய துறைகளில் அதன் பங்களிப்புகளால் தீர்மானிக்க முடியும். சுற்றுச்சூழல், விவசாயம் மற்றும் உணவு தொடர்பான கொள்கைகளை விவசாய பொருளாதாரம் பாதிக்கிறது என்பதால் கொள்கை வகுப்பாளர்களுக்கு இந்த விஷயத்தில் சிறப்பு அறிவு தேவை.

நமது பொருளாதாரத்தின் மிக முக்கியமான பகுதிகளில் விவசாயத் துறையும் ஒன்றாக இருப்பதால், விவசாயப் பொருளாதாரத்தைப் படிப்பது இந்தியாவில் மிகவும் முக்கியமானதாகி வருகிறது. இந்தியாவில் வேலை செய்யும் வர்க்கத்தில் கிட்டத்தட்ட மூன்றில் இரண்டு பங்கு மக்களுக்கு விவசாயம் மட்டுமே வாழ்வதற்கான ஒரே வழி. இந்தியாவின் விவசாயத் துறையானது இந்தியாவின் புவியியல் பரப்பில் கிட்டத்தட்ட 43 சதவீதத்தை ஆக்கிரமித்துள்ளது. இந்தியாவின் விவசாயப் பங்கில் சரிவு ஏற்பட்ட பின்னரும் கூட, இந்தியாவின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் விவசாயம் மட்டுமே மிகப்பெரிய பங்களிப்பாளராக உள்ளது. இந்தியாவின் சமூக-பொருளாதாரத் துறையின் வளர்ச்சியில் விவசாயமும் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது.

இந்நூல், விவசாய பொருளாதாரம், தொலைதூரக் கல்வி பயிலும் மாணவர்களை மனதில் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. இது தெளிவான, தெளிவான மொழியைப் பயன்படுத்தி பயனர் நட்பு வடிவத்தில் வழங்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு அலகிலும் ஒரு அறிமுகம் மற்றும் உரையில் என்ன எதிர்பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காக மாணவர்களைத் தயார்படுத்துவதற்கான குறிக்கோள்களின் பட்டியல் உள்ளது. ஒவ்வொரு அலகின் முடிவிலும் ஒரு சுருக்கம் மற்றும் முக்கிய வார்த்தைகளின் பட்டியல் உள்ளது, இது கற்றுக்கொண்ட கருத்துகளை நினைவுபடுத்த உதவுகிறது. அனைத்து அலகுகளிலும் சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள் உள்ளன, மேலும் மூலோபாய ரீதியாக உங்கள் முன்னேற்ற கேள்விகளை சரிபார்க்கவும், இதன் மூலம் மாணவர் விவாதிக்கப்பட்டதைக் கண்காணிக்க முடியும்.

பகுதி - I
விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் அறிமுகம்

அலகு 1 விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் மேலோட்டப் பார்வை

கட்டமைப்பு

1.0 முன்னுரை
1.1 நோக்கங்கள்
1.2 விவசாயப் பொருளாதாரம்: வரையறை
  1.2.1 விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் நோக்கம், இயல்பு மற்றும் முக்கியத்துவம்
1.3 விவசாயப் பொருளாதாரம் பற்றிய தனிப் படிப்பு தேவை
1.4 மற்ற துறைகளுடன் விவசாய இணைப்புகள்
1.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்
1.6 சுருக்கத் தொகுப்பு
1.7 முக்கிய வார்த்தைகள்
1.8 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்
1.9 மேலும் படிக்க

1.0 அறிமுகம்

பொருளாதாரம் என்பது வளங்களை நியாயமான முறையில் பயன்படுத்துவதைக் கையாளும் ஒரு ஆய்வுத் துறையாகும். வேளாண்மை ஒரு துறையாக, நுகர்வுக்கான வளங்களை உற்பத்தி செய்வதைக் கையாள்கிறது. விவசாயத் துறையில் பொருளாதாரக் கொள்கைகளைப் பயன்படுத்துவது என்பது ஒவ்வொரு தேசமும் தங்கள் உற்பத்தி மதிப்புகளை மேம்படுத்துவதற்கு மட்டுமல்லாமல், அவற்றின் செயல்திறனை மேம்படுத்துவதற்கும் இன்று கடைப்பிடிக்க வேண்டிய முக்கியமான அறிவியல் ஆகும். இந்த பிரிவில், நீங்கள் விவசாய பொருளாதாரத்தின் கருத்தைப் பற்றி அறிந்து கொள்வீர்கள்; அதன் தன்மை, நோக்கம் மற்றும் முக்கியத்துவம் மற்றும் முக்கியத்துவத்துடன் விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் ஒரு தனி ஆய்வு ஏன் தேவைப்படுகிறது. கூடுதலாக, இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் பிற துறைகளுடன் விவசாயத் துறையின் தொடர்பைப் பற்றியும் நீங்கள் படிக்கலாம்.

1.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகுக்குச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்:

- விவசாய பொருளாதாரத்தின் தன்மை மற்றும் நோக்கத்தை ஆராயுங்கள்
- வேளாண் பொருளாதாரத் துறையைப் படிக்க வேண்டிய அவசியத்தை அடையாளம் காணவும்
- இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் மற்ற துறைகளுடன் விவசாயத்தை இணைப்பது பற்றி விவாதிக்கவும்

1.2 விவசாயப் பொருளாதாரம்: வரையறை

குறிப்பு

அக்ரிகல்ச்சர்' என்ற சொல் லத்தீன் வார்த்தைகளில் இருந்து பெறப்பட்டது அக்சி, என்றால் மண், மற்றும் கல்சுரா, என்றால் சாகுபடி என்று பொருள். வேளாண்மை பயிர்கள், உண்ணக்கூடிய தாவரங்கள் அல்லது விலங்குகள் மற்றும் விலங்கு பொருட்களின் உற்பத்தி மற்றும் சாகுபடி என வரையறுக்கலாம். இந்த சொல் விவசாயத்திற்கு ஒத்ததாக உள்ளது, மேலும் உணவு மற்றும் பிற கரிம பொருட்களின் உற்பத்தியை உள்ளடக்கியது. பொருளாதாரம் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் உற்பத்தி, விநியோகம் மற்றும் நுகர்வு பற்றிய பகுப்பாய்வு அறிவியல் என வரையறுக்கலாம்.

முன்னணி பொருளாதார நிபுணர், பேராசிரியர் A. W கிரே (வேளாண்மைப் பொருளாதாரத் துறை, பர்டு பல்கலைக்கழகம், வெஸ்ட் லஃபாயெட், இந்தியானா, அமெரிக்கா) கருத்துப்படி, விவசாயப் பொருளாதாரம் என்பது 'விவசாயத் தொழிலின் சிறப்பு நிலைமைகளுக்கு பொருளாதாரத்தின் கொள்கைகள் மற்றும் முறைகள் பயன்படுத்தப்படும் அறிவியல்' என வரையறுக்கப்படலாம்.

அமெரிக்காவின் விஸ்கான்சின் பல்கலைக்கழகத்தில் வேளாண் பொருளாதாரத்தின் புகழ்பெற்ற பேராசிரியரான, பிரபல பொருளாதார நிபுணர், பேராசிரியர் பெஞ்சமின் H. ஹிப்பார்ட், விவசாயப் பொருளாதாரத்தை, 'விவசாயத்தில் மனிதனின் செல்வத்தைப் பெறுதல் மற்றும் செல்வத்தைப் பயன்படுத்துதல் ஆகியவற்றிலிருந்து எழும் உறவின் ஆய்வு' என வரையறுத்தார்.' எவ்வாறாயினும், விவசாயப் பொருளாதாரம் அதன் எல்லைக்குள் நேரடியாக நிலச் சுரண்டலுடன் தொடர்புடைய பாடங்களை மட்டும் உள்ளடக்கியிருக்க வேண்டும், ஆனால் பண்ணையில் பொருளாதார நடவடிக்கை மற்றும் பண்ணை மக்களின் நல்வாழ்வை மறைமுகமாக பாதிக்கும்.

விவசாயப் பொருளாதாரம் என்பது விவசாய உற்பத்தியின் செயலாக்கம் மற்றும் விநியோகம் மற்றும் தானியங்கள், பழங்கள், பூக்கள் மற்றும் விலங்குகளின் நுகர்வு பற்றிய ஆய்வு என வரையறுக்கப்படுகிறது. உற்பத்தி, செயலாக்கம், விநியோகம் மற்றும் நுகர்வு ஆகியவற்றில் பல பயன்பாடுகளுக்கான விநியோகத்தில் வரையறுக்கப்பட்ட வளங்களின் ஒதுக்கீட்டைக் கையாள்கிறது. பயிர்கள் மற்றும் விலங்குகளின் உற்பத்திக்கு பொருளாதாரக் கொள்கைகளைப் பயன்படுத்துவதை உள்ளடக்கியது. இது நில பயன்பாட்டு முறையை தீர்மானித்தல் மற்றும் பயிர்களின் விளைச்சலை அதிகப்படுத்துதல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. அதே நேரத்தில், உற்பத்தி செயல்முறை மண்ணின் சுற்றுச்சூழல் அமைப்புக்கு தீங்கு விளைவிக்கக்கூடாது.

1.2.1 விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் நோக்கம், இயல்பு மற்றும் முக்கியத்துவம்

பல ஆண்டுகளாக, விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் நோக்கம் வேகமாக விரிவடைந்துள்ளது மற்றும் ஒழுக்கத்தின் தற்போதைய நோக்கம் மிகவும் பரந்ததாக உள்ளது. விவசாயப் பொருளாதாரம் என்பது நிலையான பொருளாதாரத்தின் கருத்துக்களுடன் கணிசமான ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்த பல்வேறு பயன்பாட்டுப் பகுதிகளை உள்ளடக்கியது. விவசாயப் பொருளாதாரம், உற்பத்தி செயல்பாடு மற்றும் பல்வேறு நிரலாக்க மாதிரிகளைப் பயன்படுத்தி, காரணம் மற்றும் விளைவு மற்றும் தேவை மற்றும் வழங்கல் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான உறவை நிறுவுகிறது. இது விவசாயம் மற்றும் விவசாய வணிகத்தை பாதிக்கும் பிரச்சினைகளுக்கு

பொருளாதாரம், கணிதம் மற்றும் புள்ளிவிவரங்களின் பல்வேறு கோட்பாடுகளைப் பயன்படுத்துகிறது.

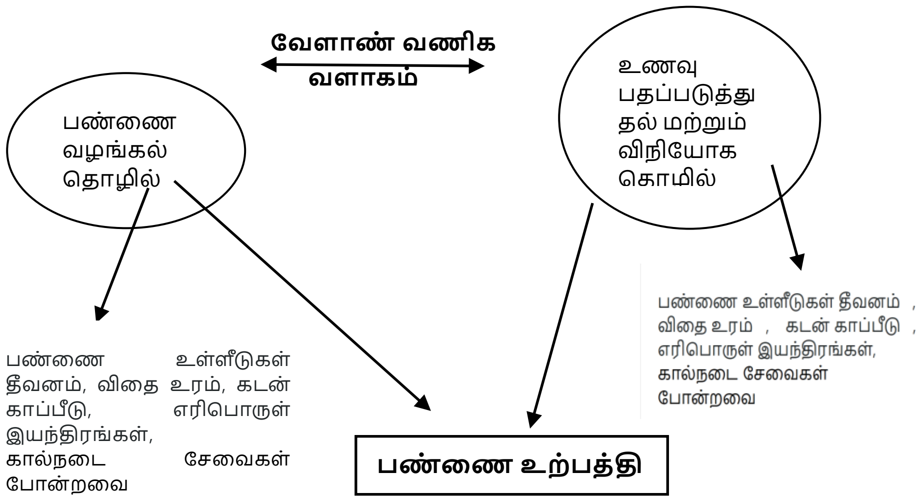

குறிப்பு

19 மற்றும் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் விவசாய மந்தநிலையானது உலகின் விவசாயப் பிரச்சனைகளின் காரணங்கள் மற்றும் தீர்வுகள் குறித்து அதிக கவனத்தையும் அக்கறையையும் ஈர்த்தது என்பதில் இந்த ஆய்வுத் துறையின் முக்கியத்துவம் உள்ளது.

விவசாயம் என்பது உலக உணவு முறையின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும், இது பயிர்கள் மற்றும் விலங்கு உற்பத்தி முறையுடன் அடிப்படை இணைப்பைக் கொண்டுள்ளது. அடித்தள அமைப்புகளில் உள்ள நுணுக்கங்களைப் புரிந்துகொள்வதில் விவசாயப் பொருளாதார வல்லுநர்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்க வேண்டும். நுகர்வுத் தேவைகளுக்கு ஏற்ப பொருட்கள் எவ்வாறு உற்பத்தி செய்யப்பட்டு சந்தைப்படுத்தப்படுகின்றன என்பதைத் தீர்மானிப்பதில் தட்பவெப்ப நிலைகளின் தாக்கத்தைப் பற்றிய தெளிவான நுண்ணறிவு மற்றும் புரிதல் வேளாண் பொருளாதார மாணவர்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

விவசாயப் பொருளாதாரம், உற்பத்தி, நிதிச் சந்தைப்படுத்தல் மற்றும் அரசாங்கக் கொள்கைகள் தொடர்பான சிக்கல்கள் பற்றிய ஆழமான அறிவைக் கோருகிறது, மேலும் அவை உற்பத்தி மற்றும் விநியோகத்தில் ஏற்படும் தாக்கம் பண்ணை பிரச்சினைகளுக்கு பொருத்தமான தீர்வுகளைக் கண்டறிய மிகவும் அவசியமானதாகும். இது பின்வரும் முடிவுகளை எடுக்க விவசாயிக்கு உதவுகிறது:

- உற்பத்தி செய்யப்படும் உணவு வகை
- அதிக லாபம் ஈட்டுவதற்காக வளர்க்கப்படும் பயிரின் தன்மை
- உற்பத்தியின் விலை புள்ளி

விவசாயத் துறை எதிர்கொள்ளும் முக்கிய பிரச்சனைகளை மூன்று முக்கிய தலைப்புகளின் கீழ் தொகுக்கலாம்:

(i) உற்பத்தி
(ii) சந்தைப்படுத்தல்
(iii) நிதியியல்

எனவே, விவசாயப் பொருளாதாரம் என்பது ஒரு விவசாயி வாங்கும் மற்றும் விற்கும் விவசாயப் பொருட்களின் விலையை பாதிக்கும் சக்திகள்

அல்லது வேறுவிதமாகக் கூறினால், விவசாயத்திற்கும் மற்ற பொருளாதாரத்திற்கும் இடையிலான உறவைப் பற்றியது. விவசாயப் பொருளாதார வல்லுனர்களின் முக்கியப் பங்கு, விவசாயப் பிரச்சனைகளைச் சமாளிக்கும் முறைகள், நுட்பங்கள் மற்றும் நடைமுறைகளை உருவாக்குவதாகும். விவசாயப் பொருளாதார வல்லுனர்கள் செய்ய அழைக்கப்படும் மிகவும் கடினமான செயல் இதுவாக இருக்கலாம். எனவே, நன்கு அறியப்பட்ட பொருளாதார நிபுணர்களின் கூற்றுப்படி, G.W. ஃபார்ஸ்டர் மற்றும் M.C. லீகர், விவசாயப் பொருளாதாரம் என்பது 'ஒரு பயன்பாட்டு அறிவியல் மற்றும் விவசாயத்தின் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளை அடையாளம் காணுதல், விவரித்தல் மற்றும் வகைப்படுத்துதல் ஆகியவற்றில் அக்கறை கொண்டுள்ளது, இந்த பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்படலாம்'.

குறிப்பு

அனைத்து விவசாய நோக்கங்களுக்கும் அடிப்படையான நிலம் வழங்கலில் மிகவும் குறைவாக உள்ளது என்ற எளிய காரணத்திற்காக, ஒட்டுமொத்த பொருளாதாரத்தை விட, பல்வேறு பயன்பாட்டிற்கான பற்றாக்குறை வளங்களை ஒதுக்குவதில் உள்ள சிக்கல் விவசாயத் துறையில் மிகவும் முக்கியமானது. எனவே, விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் கோட்பாட்டுச் சட்டமானது, சமூகத்தின் அதிகபட்ச திருப்திக்கு விவசாய வளங்களைப் பயன்படுத்த உதவும் பயனுள்ள முறைகள் மற்றும் நடைமுறைகளின் கட்டமைப்பை வழங்குவதற்கு மிகவும் கடுமையானதாகவும் சிந்தனையுடனும் இருக்க வேண்டும். எனவே, வேளாண் பொருளாதாரம் கோட்பாட்டு மற்றும் அதன் தன்மையில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. வேளாண் பொருளாதாரக் கோட்பாடு வளப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் வளர்ச்சியைக் கையாள்கிறது, மேலும் ஒரு பயன்பாட்டு அறிவியலாக, விவசாயம் தொடர்பான பல்வேறு உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் இந்தக் கொள்கைகளைப் பயன்படுத்துவதைக் கையாள்கிறது.

பொதுப் பொருளாதாரத்தில் பயன்படுத்தப்படும் அனைத்து பகுப்பாய்வுக் கருவிகளும் விவசாயப் பொருளாதாரத்திலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் சில முக்கியக் கிளைகள் உற்பத்தி, நுகர்வு, விநியோகம், சந்தைப்படுத்தல், நிதியளித்தல், திட்டமிடல் மற்றும் கொள்கை உருவாக்கம் ஆகியவற்றின் பொருளாதாரம் ஆகும். வேளாண் துறைக்கான மைக்ரோ மற்றும் மேக்ரோ அளவிலான ஆய்வும் செய்யப்படுகிறது. பொருளாதாரத்தின் விவசாயத் துறைக்கும் நிலையான மற்றும் மாறும் பகுப்பாய்வு பொருத்தமானது.

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு விவசாயி பல்வேறு தொழில்களை எவ்வாறு தேர்வு செய்கிறார், எ.கா., பயிர் உற்பத்தி அல்லது கால்நடை வளர்ப்பு, மற்றும் அதே நிறுவனத்தில் பல்வேறு செயல்பாடுகளை அவர் எவ்வாறு தேர்வு செய்கிறார், எ.கா., எந்த பயிர் வளர வேண்டும், எந்தப் பயிரை கைவிட வேண்டும் என்பதை விவசாயப் பொருளாதாரம் ஆராய்கிறது; செலவுகளை எவ்வாறு குறைக்க வேண்டும்; ஒரு செயல்பாட்டிற்கான உள்ளீடுகளின் கலவை என்ன தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்; ஒவ்வொரு பயிரின் அளவு எவ்வளவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டும்; விவசாயிகள் தங்கள் உள்ளீடுகளை யாரிடமிருந்து வாங்குகிறார்கள் அல்லது யாரிடம் தங்கள் பொருட்களை விற்கிறார்களோ அவர்களுடன் என்ன வகையான வணிக உறவுகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

விவசாயத்தின் உறுதியற்ற தன்மை மற்றும் விவசாய வேலையின்மை ஆகியவை முக்கியமாக மேக்ரோ மட்டத்தில் தீர்க்கப்பட வேண்டிய பிரச்சனைகளாகும். தவிர, விவசாய வளர்ச்சியின் பொதுவான பிரச்சனைகள் மற்றும் காலமுறை அமைப்புகள் மற்றும் பணிக்கால

குறிப்பு

ஏற்பாடுகள், ஆராய்ச்சி மற்றும் நீட்டிப்பு சேவைகள் போன்ற பிரச்சனைகள் உள்ளன, அவை மீண்டும் பிரதானமாக மேக்ரோ தன்மை கொண்டவை. இத்தகைய சிக்கல்கள், அவற்றின் தோற்றம், அவற்றின் தாக்கம் மற்றும் அவற்றின் தீர்வுகளை மையமாகக் கொண்டு, விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் பொருள். மீண்டும், விவசாயப் பொருளாதாரம், தற்போது இருப்பது போல், விவசாயத்தில் உள்ள வளங்களை மட்டும் சிக்கனமாக்குவது தொடர்பான கொள்கைகளுக்குள் தன்னை மட்டுப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை.

மைக்ரோ அல்லது மேக்ரோ நிலை அல்லது, 'நிலையான அல்லது 'டைனமிக்' பார்வையில் இருந்து. விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் நோக்கம் 'வளங்களைச் சிக்கனமாக்குவதை' விடப் பெரியது. நாம் அறிந்தபடி, பொருளாதாரத்தின் பல்வேறு துறைகளின் பரஸ்பர சார்பு நன்கு நிறுவப்பட்டுள்ளது. ஒரு துறையின் வளர்ச்சி மற்ற துறையின் வளர்ச்சிக்கு அவசியம்.

எனவே, விவசாயப் பொருளாதாரத்தில், விவசாயத்தின் வளர்ச்சி பொருளாதாரத்தின் பிற துறைகளின் வளர்ச்சிக்கு எவ்வாறு உதவுகிறது என்பதையும் நாங்கள் படிப்போம்; விவசாயம் அல்லாத துறைகளில் உழைப்பும் மூலதனமும் எவ்வாறு பாய முடியும்; மற்றும் விவசாய வளர்ச்சியானது பொருளாதாரத்தின் மற்ற துறைகளின் வளர்ச்சியை எவ்வாறு துவக்குகிறது மற்றும் நிலைநிறுத்துகிறது. இது எதைக் குறிக்கிறது என்றால், விவசாயப் பொருளாதாரம் விவசாயத்தில் பற்றாக்குறை வளங்களை உகந்த முறையில் பயன்படுத்துவதற்கான கொள்கைகளை உருவாக்குவது மட்டுமல்லாமல், இது தொடர்பான கொள்கைகளையும் ஆராய்கிறது:

a) பொருளாதாரத்தின் மற்ற துறைகளுக்கு பற்றாக்குறை வளங்கள் வெளியேறுதல்
b) மற்ற துறைகளில் இருந்து இந்த வளங்களின் ஓட்டம் விவசாயத் துறைக்கே

விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் இயல்பு

வேளாண் பொருளாதாரம் என்பது உணவு மற்றும் நார்ச்சத்து உற்பத்தி, பதப்படுத்துதல், விநியோகம் மற்றும் நுகர்வு பற்றிய ஆய்வு என வரையறுக்கப்படுகிறது. உணவு மற்றும் நார்ச்சத்து உற்பத்தி, பதப்படுத்துதல், விநியோகம் மற்றும் நுகர்வு ஆகியவற்றில் போட்டியிடும் மாற்றுப் பயன்பாடுகளுக்கு இடையே பற்றாக்குறை வளங்களை ஒதுக்குவது தொடர்பான சமூக அறிவியல் இது. விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் பொருள் மற்றும் நோக்கம் பல திசைகளிலும் துறைகளிலும் மேம்படுத்தப்பட்டுள்ளது, விஞ்ஞானத்தின் பொருத்தமான கருவிகளை, குறிப்பாக கணிதம் மற்றும் புள்ளியியல் ஆகியவற்றை எடுத்துக்கொள்கிறது.

விவசாயப் பொருளாதாரம் பொதுப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளைப் பயன்படுத்துகிறது. விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் இயல்பைப் பொறுத்தவரை முதலில் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், பொதுவாக, அது அதன் பெரும்பாலான கொள்கைகளை அதன் தாய் அறிவுக் குழுவிலிருந்து அதாவது பொதுப் பொருளாதாரத்திலிருந்து கடன் வாங்குகிறது. விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் முக்கிய கிளைகள் கூட பொதுப் பொருளாதாரத்தைப் போலவே இருக்கின்றன. ஆனால் பின்னர் ஒரு கேள்வி எழுகிறது: பொதுப் பொருளாதாரத்தின் கொள்கைகள் விவசாயப் பொருளாதாரத்திலிருந்து வேறுபட்டவை அல்ல என்றால், விவசாயப் பொருளாதாரத்தைப் பற்றிய ஒரு தனி ஆய்வு ஏன் தேவை? விவசாயப் பொருளாதாரம் என்பது விவசாயத்

குறிப்பு

துறையில் கொள்கைகளின் நேரடித் தாக்கங்களை மட்டும் உள்ளடக்குவதில்லை என்பதில்தான் பதில் இருக்கிறது. பொருளாதாரத்தின் கொள்கைகள் இயற்கையில் மிகவும் பொதுவானவை மற்றும் பொருளாதாரத்தின் பொதுவான கோட்பாடு யதார்த்தத்திலிருந்து சுருக்கமாக கருதப்படுகிறது.

இந்தக் கோட்பாட்டை பொருளாதாரப் பகுப்பாய்வின் நோக்கத்திற்காக விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்துவதற்கு முன், அதன் கொள்கைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும், இதனால் அவற்றின் அனுமானங்கள் விவசாயத் துறையின் முக்கிய அம்சங்களுடன் முற்றிலும் ஒத்துப்போகின்றன. ஒரு சில உதாரணங்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. பொருளாதாரக் கோட்பாட்டில், நாம் பல்வேறு கட்டமைப்புகளின் கீழ் விலை உருவாக்கத்தைப் படிக்கிறோம், எ.கா., ஏகபோகம், சரியான போட்டி மற்றும் தன்னலம். இங்கு, ஓலிகோபோலி அல்லது ஏகபோக போட்டி அல்லது ஏகபோகத்தின் நிபந்தனையின் கீழ் விவசாய விளைபொருட்களின் விலை உருவாக்கம் பற்றிய ஆய்வை நாம் முற்றிலும் புறக்கணிப்போம்.

மேலே விவாதிக்கப்பட்டபடி, சில விவசாயப் பொருளாதார வல்லுநர்கள் விவசாயப் பொருளாதாரத்தை ஒரு பயன்பாட்டு அறிவியலாகப் பார்க்கிறார்கள். பயன்பாட்டு அறிவியல் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் ஒரு தூய அறிவியலின் கொள்கைகளைப் பயன்படுத்துவதை உள்ளடக்கியது. விவசாய பொருளாதாரத்தில், பொருளாதாரத்தின் பொதுவான கொள்கைகள் மாற்றியமைக்கப்படுகின்றன. எனவே, விவசாயப் பொருளாதாரத்தை பயன்பாட்டு அறிவியல் என்று அழைக்காமல் தூய அறிவியலின் சிறப்பு வடிவமாக அழைக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்யலாம். ஒரு விஞ்ஞானமாக, விவசாயத்தில் செயல்படும் பல்வேறு பொருளாதார மாறிகளுக்கு இடையேயான காரண மற்றும் விளைவு உறவுகளை விளக்குகிறது, இது விவசாயத்தை பாதிக்கும் பல்வேறு பிரச்சனைகளை தீர்க்க பயன்படுகிறது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. விவசாயத்தை வரையறுக்கவும்.
2. விவசாயப் பொருளாதாரத்தை ஏன் பயன்பாட்டு அறிவியல் என்று அழைக்கக்கூடாது?

1.3 விவசாயப் பொருளாதாரம் பற்றிய தனிப் படிப்புக்கான தேவை

விவசாயப் பொருளாதாரம் என்பது வேறு வகையான பொருளாதாரம் அல்ல; விவசாயத்திற்கு மட்டுமே பொருத்தமான பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள் மற்றும் வழிமுறைகளின் ஒரு தனி தொகுப்பு. பொருளாதாரக் கோட்பாட்டின் பொதுவான கட்டமைப்பானது தொழில்துறையைப் போலவே விவசாய வணிகத்திற்கும் பொருந்தும். தேவை மற்றும் வழங்கல், மதிப்பு மற்றும் விலை போன்றவற்றின் சமநிலையின் பகுப்பாய்வு, தொழில்துறையைப் போலவே விவசாயத்திலும் செல்லுபடியாகும். பிறகு, பொதுவான பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள் விவசாயத் துறைக்கு பொருந்துமானால், கேள்வி எழுகிறது: நாம் ஏன் விவசாயப் பொருளாதாரத்தை தனியாகப் படிக்க வேண்டும்?

குறிப்பு

உண்மை, உற்பத்தியின் இலக்குகள் மற்றும் உள்ளீடுகளின் ஒதுக்கீடு தொடர்பான மேலாண்மை முடிவுகளின் தேவை ஆகியவை விவசாய மற்றும் தொழில்துறை உற்பத்திக்கு இடையே குறிப்பிடத்தக்க வகையில் ஒத்திருக்கிறது. எவ்வாறாயினும், உற்பத்தி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய இயற்கை நிலைமைகளிலும், விவசாயத் துறையில் சமூகவியல் பின்னணியிலும் கணிசமான வேறுபாடுகள் உள்ளன, இது விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் தனி ஆய்வைக் கோருகிறது.

முதலாவதாக, விவசாயம் என்பது ஒரு தனித்துவமான தொழிலாகும், இதில் வாழ்க்கை முறை மற்றும் வணிக நிறுவனம் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த கலவையானது இன்றைய தொழில்துறையில் இல்லை. இந்த மதிப்பெண்ணில் தான் சமூகவியல், அரசியல் மற்றும் உணர்வுப்பூர்வமான கருத்தாய்வுகளால் அது அதிகம் பாதிக்கப்படுகிறது.

இரண்டாவதாக, விவசாய உற்பத்தியை தொழில்துறை உற்பத்தியில் இருந்து வேறுபடுத்தும் மற்றொரு சிறப்பியல்பு என்னவென்றால், விவசாயி தனது சொந்த தேவைகளுக்காக உற்பத்தி செய்கிறார். நவீன விவசாயத்தில், தன்னிறைவு என்ற உறுப்பு முக்கியத்துவம் குறைந்துவிட்டது, ஆனால் எந்த வகையிலும் அது அகற்றப்படவில்லை என்பதை மறுக்க முடியாது. பெரும்பாலான வளர்ச்சியடையாத நாடுகளில், இன்றும் கூட, தன்னிறைவு அடிப்படையில் விவசாயம் செய்யப்படுகிறது.

மூன்றாவதாக, பல விவசாயப் பொருட்கள் கோதுமை மற்றும் கூட்டுப் பொருட்களாகும் அஃபால்ஸ் அல்லது ஆட்டிறைச்சி மற்றும் கம்பளி இரண்டும் ஒரே தாவரத்தின் அல்லது ஒரே விலங்கின் பகுதியாக இருப்பதால். பல்வேறு தயாரிப்புகளுக்குக் காரணமான செலவுகளை பிரிக்க முடியாது

ஒரே ஆலையில் பல பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டாலும் அவை பெரும்பாலும் தொழிலில் இருக்கக்கூடும். எனவே, விவசாயத்தில், எந்தவொரு பொருளையும் தனித்தனியாக வழங்குவதைக் கருத்தில் கொள்வது அரிதாகவே நியாயமானது.

நான்காவதாக, விவசாயத்திற்கு தொழில்துறையை விட மற்ற காரணிகளின் வேலைவாய்ப்புடன் தொடர்புடைய நிலத்தின் மிகப் பெரிய பகுதி தேவைப்படுகிறது. குறைந்த வருமானம், உற்பத்தியின் பரவலான சிதறல் மற்றும் நில உரிமை முறையின் பெரும் முக்கியத்துவம் ஆகியவற்றின் ஆரம்பகால போக்குக்கு இது பொறுப்பாகும்.

ஐந்தாவதாக, விவசாயம் பெரும்பாலும் சிறிய அளவிலான அலகுகளில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது, இதனால் உழைப்பைப் பிரிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் குறைவு. எனவே, பெரிய அளவிலான அமைப்பு மற்றும் அதன் நன்மைகள், தொழில்துறையின் பொதுவானவை, விவசாயத்திற்கு குறைவாகவே பொருந்துகின்றன.

ஆறாவது, உற்பத்தித் தொழிலைப் போலன்றி, அதிக எண்ணிக்கையிலான சிறிய பண்ணைகள் இருப்பதால் விவசாயத்தில் சேர்க்கைகள் சாத்தியமில்லை. இதனால் விவசாயிகளிடையே கடும் போட்டி நிலவுகிறது.

இறுதியாக, விவசாயத்தில், உற்பத்தியில் விவசாயிகளின் கட்டுப்பாடு மிகவும் குறைவாக உள்ளது. உற்பத்தி கட்டுப்படுத்தப்படாவிட்டாலோ அல்லது கட்டுப்படுத்தப்படாவிட்டாலோ, தீவிரமான சரிவுகள் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது, ஏனெனில் சில சமயங்களில் தேவைக்கு அதிகமான பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு லாபகரமாக விற்கப்படும், மற்ற நேரங்களில் விலை அதிகமாக இருக்கும்போது போதுமான பொருட்கள் கிடைக்காது.

1.4 மற்ற துறைகளுடன் விவசாய இணைப்புகள்

குறிப்பு

இந்தியப் பொருளாதாரம், 1970களில் முதன்மையான விவசாய அடிப்படையிலான பொருளாதாரத்திலிருந்து பொருளாதாரத்தில் முதன்மையான சேவைத் துறைக்கு பல ஆண்டுகளாக கட்டமைப்பு மாற்றத்தைக் கண்டது. இந்த கட்டமைப்பு மாற்றம் மற்றும் துறைசார் வளர்ச்சியின் சீரற்ற முறை ஆகியவை இந்தியப் பொருளாதாரத்தில் உற்பத்தி மற்றும் தேவை இணைப்பில் கணிசமான மாற்றத்தை கொண்டு வந்தன. உலக வர்த்தக அமைப்பின் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் உலகப் பொருளாதாரத்துடன் ஒருங்கிணைப்பு ஆகியவை இந்திய விவசாயத் துறையின் நிலப்பரப்பை மாற்றியுள்ளன. எனவே, விவசாயத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் அதன் நிலையான வளர்ச்சியையும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது, ஏனெனில் இந்தியா நிலையான வளர்ச்சி இலக்குகளை (SDGகள்) அடைவதில் உறுதியாக உள்ளது. பொருளாதார வளர்ச்சியின் செயல்முறை விவசாயம் மற்றும் பொருளாதாரத்தில் மற்ற துறைகளுக்கு இடையே ஒரு வலுவான பின்தங்கிய மற்றும் முன்னோக்கி தொடர்பை நம்பியுள்ளது.

எனவே, விவசாயத் துறையின் இணையான வளர்ச்சியையும் பொருளாதாரத்தில் மற்ற துறைகளுடன் அதன் தொடர்பையும் தனித்து பார்க்கக் கூடாது.

இணைப்பின் தன்மை

பொருளாதாரத்தின் பல்வேறு துறைகளுடனான விவசாயத் தொடர்பை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்:

- **பின்னோக்கி இணைப்பு:** இது தொழில்துறைக்கும் அதன் உள்ளீடுகளின் சப்ளையர்களுக்கும் இடையிலான உறவைக் குறிக்கிறது. ஒரு தொழில்துறையின் வெளியீட்டில் ஏற்படும் மாற்றம், உள்ளீடுகளுக்கான தேவையில் ஏற்படும் மாற்றத்தால் அதன் உள்ளீடுகளின் சப்ளையர்களுக்கு மீண்டும் அனுப்பப்படுகிறது.
- **முன்னோக்கி இணைப்பு:** இது ஒரு தொழிலுக்கும் வெளியீட்டை உள்ளீடாகப் பயன்படுத்தும் பிற தொழில்களுக்கும் இடையிலான உறவைக் குறிக்கிறது. உற்பத்தியில் ஏற்படும் மாற்றம் அல்லது விலையில் ஏற்படும் மாற்றம், உற்பத்தியின் தொழில்/பயனர்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது.

பல்வேறு துறைகளுக்கு விவசாய இணைப்பு

1. **முதன்மைத் துறை:** பொருளாதாரத்தின் முதன்மைத் துறையானது பூமியில் இருந்து பிரித்தெடுக்கப்படும் அடிப்படை உணவு மற்றும் பொருட்களை நம்பியுள்ளது. முதன்மைத் துறையுடன் தொடர்புடைய செயல்பாடுகளில் விவசாயம், சுரங்கம், வனம், மேய்ச்சல், மீன்பிடித்தல் மற்றும் குவாரி ஆகியவை அடங்கும். பேக்கேஜிங் மற்றும் உணவு பதப்படுத்துதல் ஆகியவை இத்துறையின் ஒரு பகுதியாகும்.
2. **இரண்டாம் நிலைப் பிரிவு:** இந்தத் துறை முதன்மைத் துறையைச் சார்ந்தது, ஏனெனில் முடிக்கப்பட்ட பொருட்கள் முதன்மைத் துறையால் பிரித்தெடுக்கப்படும் மூலப்பொருளில் இருந்து தயாரிக்கப்படுகின்றன. ஆட்டோமொபைல் உற்பத்தி, ஜவுளி உற்பத்தி, உலோக வேலைப்பாடு மற்றும் உருக்குதல், இரசாயன மற்றும் பொறியியல் தொழில்கள், ஆற்றல் பயன்பாடுகள், விண்வெளி உற்பத்தி, மதுபானம் மற்றும் பாட்டில்கள்,

குறிப்பு

கட்டுமானம் மற்றும் கப்பல் கட்டுதல் போன்ற நடவடிக்கைகள் இத்துறையின் கீழ் வருகின்றன.

3. **மூன்றாம் நிலை துறை:** மூன்றாம் நிலைத் துறையானது இரண்டாம் நிலைத் துறையை நம்பியுள்ளது மற்றும் சேவைத் துறை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இந்தத் துறையானது முதன்மைத் துறையால் பிரித்தெடுக்கப்பட்ட பொருட்களை விற்கிறது மற்றும் இரண்டாம்நிலைத் துறையால் முடிக்கப்பட்ட பொருட்களாக மாற்றப்படுகிறது. இந்தத் துறையானது பொது மக்களுக்கும் வணிகங்களுக்கும் அதன் சேவைகளை வழங்குகிறது. சில்லறை மற்றும் மொத்த விற்பனை, உணவகங்கள், போக்குவரத்து மற்றும் விநியோகம், ஊடகம், சுற்றுலா, எழுத்தர் சேவைகள், காப்பீடு, சுகாதாரப் பாதுகாப்பு, வங்கி மற்றும் சட்டம் போன்ற நடவடிக்கைகள் இந்தத் துறையின் ஒரு பகுதியாகும்.
4. **குவாட்டர்னரி துறை:** பெரும்பாலான பொருளாதார மாதிரிகள் ஒரு பொருளாதாரத்தை மூன்று துறைகளில் மட்டுமே பிரிக்கின்றன, ஆனால் சில அதை நான்காக அல்லது ஐந்தாகப் பிரிக்கின்றன. இந்தத் துறையானது மூன்றாம் நிலைத் துறையுடன் நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் அரசு, நூலகங்கள், கலாச்சாரம், அறிவியல் ஆராய்ச்சி, கல்வி மற்றும் தகவல் தொழில்நுட்பம் போன்ற துறைகளை உள்ளடக்கியது. இத்தகைய நடவடிக்கைகளால் மேற்கொள்ளப்படும் ஆராய்ச்சி மற்றும் கண்டுபிடிப்புகள் விவசாயத்திற்கு உற்பத்தித் திறனைக் கொண்டு வருகின்றன. இந்தத் துறையானது வளர்ச்சியை அதிகரிக்கவும், பற்றாக்குறை வளங்களின் உகந்த பயன்பாட்டை அதிகரிக்கவும் புதிய விவசாய தொழில்நுட்பத்தை கண்டுபிடித்துள்ளது.

5. பிற இணைப்புகள் மற்றும் பங்களிப்பு:

a. **தொழில்துறை வளர்ச்சிக்கு விவசாய பங்களிப்பு:** தொழில்மயமாக்கல் கணிசமான வளர்ச்சியின் கொள்கையின் அடிப்படையில் நிறுவப்பட்டது மற்றும் உணவு விநியோகத்தை விரிவாக்கத் தவறியதால் கட்டுப்படுத்தப்படலாம். விவசாயம் தயாரிப்புகளை வழங்குகிறது மற்றும் தொழில்துறைக்கு உணவு மற்றும் மூலப்பொருட்களை கிடைக்கச் செய்கிறது. தேவையின் வளர்ச்சியுடன் உணவுப் பொருட்கள் விரிவடையத் தவறினால், இது உணவுப் பொருட்களின் விலையில் கணிசமான உயர்வை ஏற்படுத்தக்கூடும், இது தொழில்துறை இலாபங்கள், முதலீடு மற்றும் வளர்ச்சியில் எதிர்மறையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். மறுபுறம், விவசாயத் துறையானது பெரும்பான்மையான திறமையற்ற மற்றும் அரை திறன் கொண்ட மக்களைக் கொண்டுள்ளது, இது தொழில்துறையால் தொழிலாளர் சக்தியாகப் பயன்படுத்தப்படும். ஆனால் தொழில்துறையானது பூச்சிக்கொல்லிகள், உரங்கள், இயந்திரங்கள் போன்ற தொழில்துறை உள்ளீடுகளை விவசாயத்திற்கு வழங்குகிறது. எனவே, தொழில் மற்றும் விவசாயம் சார்ந்து மற்றும் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

b. **மூலதன உருவாக்கம் மற்றும் அந்நிய செலாவணியின் ஆதாரம்:** வளர்ந்து வரும் நாடுகள், விவசாயத் துறையால் உருவாக்கப்படும் தேசிய வருமானத்தில் சிங்கப் பங்கை நம்பியுள்ளன. விவசாயத் துறை நன்கு வளர்ச்சியடைந்து இணைக்கப்பட்டிருந்தால், அது மூலதன உருவாக்கத்தில் நிகர

குறிப்பு

பங்களிப்பைச் செய்ய முடியும். மற்றொரு துறையுடன் ஒப்பிடுகையில் விவசாயத்தில் மூலதன-வெளியீட்டு விகிதம் ஒப்பீட்டளவில் குறைவாக உள்ளது என்ற உண்மையால் இந்த வாதம் ஆதரிக்கப்படுகிறது. எனவே, விவசாய உற்பத்தியை உயர்த்துவதற்கு ஒரு பெரிய வாய்ப்பு உள்ளது, ஏனெனில் அதற்கு நியாயமான மூலதனம் தேவைப்படுகிறது. வேளாண் விளைபொருள்கள் முதன்மைப் பொருட்களின் வடிவில் உள்ளன மற்றும் அதன் ஏற்றுமதி வெளிநாட்டு மூலதனத்தைக் கொண்டுவருகிறது.

c. **சந்தை தேவை:** விவசாயப் பணியாளர்கள் மற்றும் விவசாய நடவடிக்கைகளைச் சார்ந்துள்ள மக்களே தொழில்துறை உற்பத்தித் தேவையின் நுகர்வோர்களாக உள்ளனர், இது உற்பத்தி மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய துறைகளில் வளர்ச்சியைத் தூண்டும் சந்தை தேவையின் பெரும் பகுதியை உருவாக்குகிறது.

d. **வங்கி நிதி:** மாறிவரும் சூழல் மற்றும் அரசாங்கக் கொள்கைகள் வங்கித் துறையை விவசாயத் துறைக்கு அதிகக் கடன் வழங்கத் தூண்டுகின்றன. மேலும், வங்கிகள் விவசாய சமூகத்திற்கான பயிற்சி மற்றும் ஆலோசனைகளை அமைப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளன, இதனால் விவசாய அடிப்படையிலான சமூகத்தின் நிதி சேர்க்கை மற்றும் அவர்களின் விளைபொருட்களை சந்தைப்படுத்துவது சாத்தியமாகும். இந்தியா போன்ற விவசாயம் பருவமழையை நம்பியிருக்கும் ஒரு நாட்டில், கடன் வழங்குவதில் இருந்து ஆலோசனை வரை வங்கித் துறையின் பங்கு மிகவும் முக்கியமானது.

e. **ஆற்றல் துறை:** குவார் போன்ற விவசாய விளைபொருட்கள் இந்தியாவின் மிக மதிப்புமிக்க பொருளாக மாறியுள்ளது, ஏனெனில் இந்த பயிர் அமெரிக்க நிறுவனங்களால் ஷேல் எரிவாயு எடுக்க பயன்படுத்தப்படுகிறது. அமெரிக்க துளையிடும் நிறுவனங்கள் 2011 இல் $2.5 பில்லியனுக்கும் மேலாக செலவழித்தன, மேலும் 2012 வாக்கில் குவார் உற்பத்தி இந்தியாவில் இரட்டிப்பாகியது மற்றும் ஒரு காலத்தில் மிகவும் மதிப்புமிக்க ஏற்றுமதிப் பொருளாக மாறியது. ராஜஸ்தான், ஆந்திரப் பிரதேசம், கர்நாடகா, ஹரியானா, பஞ்சாப் ஆகிய மாநிலங்களில் உள்ள விவசாயிகள் ஷேல் கேஸ் எடுப்பதற்காக குவாரை உற்பத்தி செய்து ஏற்றுமதி செய்வதில் பணக்காரர்களாக உள்ளனர். இது இந்திய விவசாயத்தை பாரம்பரியத்திலிருந்து நுகர்வோர் சார்ந்த விவசாயத்திற்கு மாற்றியுள்ளது.

நாடுகள் புதைபடிவ எரிபொருட்களிலிருந்து உயிரி எரிபொருள் மற்றும் புதுப்பிக்கத்தக்க ஆற்றல் போன்ற சுற்றுச்சூழல் நட்பு எரிபொருட்களுக்கு மாறுவதால், உலகம் முழுவதும் உயிரி எரிபொருள் தேவை அதிகரித்து வருகிறது. 2017 ஆம் ஆண்டில் பெட்ரோலுடன் எத்தனாலை 2 சதவிகிதம் கலக்கும் இலக்கை எட்டியதால் எத்தனால் உற்பத்தி குறிப்பிடத்தக்க அளவில் அதிகரித்தது. மேலும், 2030ஆம் ஆண்டுக்குள் பெட்ரோலில் 20 சதவீத எத்தனால் உற்பத்தி இலக்கை அடைய அரசு முயற்சித்து வருகிறது. இந்த முன்முயற்சி இந்திய விவசாயத்திற்கு உத்வேகம் அளிக்கும் மற்றும் இந்தியாவிற்கான எரிசக்தி இறக்குமதி கட்டணத்தை குறைக்கும்.

பருவநிலை மாற்றம், எரிசக்தி பாதுகாப்பு மற்றும் நிலையான வளர்ச்சி ஆகியவற்றில் விவசாயத்தின் பங்கு, ஆராய்ச்சி மற்றும் விவசாய தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தில் எதிர்கால வாய்ப்புக்கு வழி வகுக்கும், மேலும் குறிப்பாக இந்தியா போன்ற ஒரு நாட்டில் பதப்படுத்தப்படாத விவசாய எச்சங்களை சிறப்பாகப் பயன்படுத்த வழிவகுக்கும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

3. இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் முதன்மைத் துறை தொடர்பான செயல்பாடுகள் என்ன?
4. குவாட்டர்னரி துறை எதைக் குறிக்கிறது?

1.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

1. விவசாயம் என்பது பயிர்கள், உண்ணக்கூடிய தாவரங்கள் அல்லது விலங்குகள் மற்றும் விலங்கு பொருட்களின் உற்பத்தி மற்றும் சாகுபடி என வரையறுக்கப்படுகிறது.
2. சில விவசாயப் பொருளாதார வல்லுநர்கள் விவசாயப் பொருளாதாரத்தை ஒரு பயன்பாட்டு அறிவியலாகப் பார்க்கிறார்கள். பயன்பாட்டு அறிவியல் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் ஒரு தூய அறிவியலின் கொள்கைகளைப் பயன்படுத்துவதை உள்ளடக்கியது. விவசாய பொருளாதாரத்தில், பொருளாதாரத்தின் பொதுவான கொள்கைகள் மாற்றியமைக்கப்படுகின்றன. எனவே, விவசாயப் பொருளாதாரத்தை பயன்பாட்டு அறிவியல் என்று அழைக்காமல் தூய அறிவியலின் சிறப்பு வடிவமாக அழைக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்யலாம். ஒரு விஞ்ஞானமாக, விவசாயத்தில் செயல்படும் பல்வேறு பொருளாதார மாறிகளுக்கு இடையேயான காரண மற்றும் விளைவு உறவுகளை விளக்குகிறது, இது விவசாயத்தை பாதிக்கும் பல்வேறு பிரச்சனைகளை தீர்க்க பயன்படுகிறது.
3. பொருளாதாரத்தின் முதன்மைத் துறையானது பூமியில் இருந்து பிரித்தெடுக்கப்படும் அடிப்படை உணவு மற்றும் பொருட்களை நம்பியுள்ளது. முதன்மைத் துறையுடன் தொடர்புடைய செயல்பாடுகளில் விவசாயம், சுரங்கம், வனம், மேய்ச்சல், மீன்பிடித்தல் மற்றும் குவாரி ஆகியவை அடங்கும். பேக்கேஜிங் மற்றும் உணவு பதப்படுத்துதல் ஆகியவை இத்துறையின் ஒரு பகுதியாகும்.
4. தகவல் தொழில்நுட்பம், ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாடு, ஆலோசனை, கல்வி, நிதித் திட்டமிடல், வலைப்பதிவு மற்றும் வடிவமைத்தல் போன்ற அறிவு சார்ந்த பொருளாதாரத் துறைகளை உள்ளடக்கிய பொருளாதாரத்தின் அறிவு அடிப்படையிலான பகுதியாக குவாட்டர்னரி துறை பெரும்பாலும் அறியப்படுகிறது.

1.6 தொகுப்பு

- விவசாயம் என்பது பயிர்கள், உண்ணக்கூடிய தாவரங்கள் அல்லது விலங்குகள் மற்றும் விலங்கு பொருட்களின் உற்பத்தி மற்றும் சாகுபடி என வரையறுக்கப்படுகிறது. இந்த சொல் விவசாயத்திற்கு ஒத்ததாக உள்ளது, மேலும் உணவு மற்றும் பிற கரிம பொருட்களின் உற்பத்தியை உள்ளடக்கியது. பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் உற்பத்தி, விநியோகம் மற்றும் நுகர்வு பற்றிய பகுப்பாய்வு அறிவியல் என பொருளாதாரம் வரையறுக்கப்படுகிறது.

குறிப்பு

- விவசாயப் பொருளாதாரம் என்பது விவசாய உற்பத்தியின் செயலாக்கம் மற்றும் விநியோகம் மற்றும் தானியங்கள், பழங்கள், பூக்கள் மற்றும் விலங்குகளின் நுகர்வு பற்றிய ஆய்வு என வரையறுக்கப்படுகிறது. உற்பத்தி, செயலாக்கம், விநியோகம் மற்றும் நுகர்வு ஆகியவற்றில் பல பயன்பாடுகளுக்கான விநியோகத்தில் வரையறுக்கப்பட்ட வளங்களின் ஒதுக்கீட்டைக் கையாள்கிறது.
- இந்த ஆய்வுத் துறையின் முக்கியத்துவம், 19 மற்றும் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் விவசாய மந்தநிலையானது, உலகின் விவசாயப் பிரச்சனைகளுக்கான காரணங்கள் மற்றும் தீர்வுகள் குறித்து அதிக கவனத்தையும் அக்கறையையும் ஈர்த்தது.
- அனைத்து விவசாய நோக்கங்களுக்கும் அடிப்படையான நிலம் வழங்கலில் மிகவும் குறைவாக உள்ளது என்ற எளிய காரணத்திற்காக, ஒட்டுமொத்த பொருளாதாரத்தை விட, பல்வேறு பயன்பாட்டிற்கான பற்றாக்குறை வளங்களை ஒதுக்குவதில் உள்ள சிக்கல் விவசாயத் துறையில் மிகவும் முக்கியமானது.
- விவசாயத்தின் உறுதியற்ற தன்மை மற்றும் விவசாய வேலையின்மை ஆகியவை முக்கியமாக மேக்ரோ மட்டத்தில் தீர்க்கப்பட வேண்டிய பிரச்சனைகளாகும்.
- வேளாண் பொருளாதாரம் என்பது உணவு மற்றும் நார்ச்சத்து உற்பத்தி, பதப்படுத்துதல், விநியோகம் மற்றும் நுகர்வு பற்றிய ஆய்வு என வரையறுக்கப்படுகிறது. உணவு மற்றும் நார்ச்சத்து உற்பத்தி, பதப்படுத்துதல், விநியோகம் மற்றும் நுகர்வு ஆகியவற்றில் போட்டியிடும் மாற்றுப் பயன்பாடுகளுக்கு இடையே பற்றாக்குறை வளங்களை ஒதுக்குவது தொடர்பான சமூக அறிவியல் இது.
- விவசாயப் பொருளாதாரம் என்பது வேறு வகையான பொருளாதாரம் அல்ல; விவசாயத்திற்கு மட்டுமே பொருத்தமான பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள் மற்றும் வழிமுறைகளின் ஒரு தனி தொகுப்பு. பொருளாதாரக் கோட்பாட்டின் பொதுவான கட்டமைப்பானது தொழில்துறையைப் போலவே விவசாய வணிகத்திற்கும் பொருந்தும்.
- இந்தியப் பொருளாதாரம், 1970களில் முதன்மையான விவசாய அடிப்படையிலான பொருளாதாரத்திலிருந்து பொருளாதாரத்தில் முதன்மையான சேவைத் துறைக்கு பல ஆண்டுகளாக கட்டமைப்பு மாற்றத்தைக் கண்டது.
- வளர்ந்து வரும் நாடுகள் விவசாயத் துறையால் உருவாக்கப்படும் தேசிய வருமானத்தில் சிங்கப் பங்கை நம்பியுள்ளன. விவசாயத் துறை நன்கு வளர்ச்சியடைந்து இணைக்கப்பட்டிருந்தால், அது மூலதன உருவாக்கத்தில் நிகர பங்களிப்பைச் செய்ய முடியும்.

1.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

- **பொருளாதாரம்:** பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் உற்பத்தி, விநியோகம் மற்றும் நுகர்வு பற்றிய பகுப்பாய்வு அறிவியல் என இது வரையறுக்கப்படுகிறது.
- **விவசாய பொருளாதாரம்**: வேளாண் உற்பத்தி மற்றும் தானியங்கள், பழங்கள், பூக்கள் மற்றும் விலங்குகளின் நுகர்வு ஆகியவற்றின் செயலாக்கம் மற்றும் விநியோகம் பற்றிய ஆய்வு என இது வரையறுக்கப்படுகிறது.

- **ஒலிகோபோலி:** சில விற்பனையாளர்கள் இருக்கும்போது சந்தை நிலை உள்ளது, இதன் விளைவாக அவர்கள் விலை மற்றும் பிற சந்தை காரணிகளை பெரிதும் பாதிக்கலாம்.

குறிப்பு

1.8 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. உங்கள் சொந்த வார்த்தைகளில் 'விவசாய பொருளாதாரம்' என்ற சொல்லை வரையறுக்கவும்.
2. விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் நோக்கம் மற்றும் தன்மை பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதவும்.

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. பொருளாதார வல்லுனர்களால் ஆய்வு செய்யப்படும் ஒரு தனித் துறையாக விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் முக்கியத்துவத்தை பகுப்பாய்வு செய்யவும்.
2. இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் மற்ற துறைகளுடன் விவசாயத்தை இணைப்பது பற்றி விவாதிக்கவும்.

1.9 மேலும் படிக்க

Hanumantha Rao, C.H. 1965. Agricultural Production Function, Costs and Returns in India. Mumbai: Tata McGraw Hill.

Joshi, P.C. 1975. Land Reforms in India: Trends and Prospects. New Delhi: Allied Publishers.

Shultz, T.W. 1965. Transforming Traditional Agriculture. New Haven London: Yale University Press.

Mellor, J.W. 1969. The Economics of Agriculture Development. Mumbai: Vora and Company.

Bhalla, G.S. 2007. Indian Agriculture since Independence. New Delhi: National Book Trust

அலகு 2 விவசாயம் மற்றும் பொருளாதார மேம்பாடு

கட்டமைப்பு

2.0 முன்னுரை

2.1 நோக்கங்கள்

2.2 விவசாய வளர்ச்சியின் பங்கு

2.3 பொருளாதார வளர்ச்சியில் விவசாயத்தின் முக்கியத்துவம் குறைந்து வருகிறது

2.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

2.5 சுருக்கத் தொகுப்பு

2.6 முக்கிய வார்த்தைகள்

2.7 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

2.8 மேலும் படிக்க

2.0 அறிமுகம்

இந்திய மக்கள் தொகையில் கிட்டத்தட்ட 58 சதவீத மக்களின் வாழ்வாதாரத்தின் முதன்மை ஆதாரமாக விவசாயம் உள்ளது. இந்திய உணவுத் தொழில் மிகப்பெரிய வளர்ச்சிக்கு தயாராக உள்ளது, ஒவ்வொரு ஆண்டும் உலக உணவு வர்த்தகத்தில் அதன் பங்களிப்பை அதிகரித்து வருகிறது, ஏனெனில் அதன் மதிப்பு கூட்டுதலுக்கான மகத்தான சாத்தியக்கூறுகள், குறிப்பாக உணவு பதப்படுத்தும் துறையில். 2019-20 பயிர் ஆண்டில், உணவு தானிய உற்பத்தி சாதனை 295.67 மில்லியன் டன்களை (MT) எட்டும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 2020-21 ஆம் ஆண்டில், இந்திய அரசு 298 மெட்ரிக் டன் உணவு தானிய உற்பத்தியை இலக்காகக் கொண்டுள்ளது.

இந்த பிரிவில், விவசாய வளர்ச்சியின் பங்கு மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியில் விவசாயத்தின் முக்கியத்துவம் குறைவதைப் பற்றி நீங்கள் படிப்பீர்கள்.

2.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகுக்குச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்:

- விவசாய வளர்ச்சியின் பங்கை ஆராயுங்கள்
- பொருளாதார வளர்ச்சியில் குறைந்து வரும் விவசாயத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றி விவாதிக்கவும்

2.2 விவசாய வளர்ச்சியின் பங்கு

உலகின் அனைத்து நாடுகளிலும் விவசாயத் துறையில் உணவு உற்பத்தி முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. உற்பத்தி அதிகரிப்புடன் உற்பத்தி விரிவடையும் போது விவசாயிகளின் வருமானம் அதிகரிக்கிறது. மூலதன வருமானத்தின் வளர்ச்சியுடன் உணவுக்கான கணிசமான தேவை

அதிகரிக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் (LDCகள்), உணவுக்கான தேவையின் வருவாய் நெகிழ்ச்சித்தன்மை (நல்லதைக் கோரும் மக்களின் வருமானத்தில் மாற்றத்திற்கான தேவைக்கான தேவையின் பிரதிபலிப்பு) மிக அதிகமாக உள்ளது, இது 0.6 மற்றும் 0.8 சதவீதம் மேலும், உணவுக்கான தேவை மேலும் அதிகரிக்கிறது:

குறிப்பு

(i) மக்கள்தொகையின் உயர் வளர்ச்சி விகிதம்

(ii) இறப்பு விகிதங்களில் விரைவான வீழ்ச்சி

(iii) கருவுறுதல் விகிதங்களில் குறைப்பு

நகரங்கள் மற்றும் தொழில்துறை பகுதிகளில் மக்கள்தொகை அதிகரிப்பு உணவு தேவையை அதிகரிக்கிறது. இந்த காரணிகள் அனைத்தும் பண்ணை உற்பத்தியின் உற்பத்தி உணவுக்கான தேவையை விட அதிகமாக இருக்க வேண்டும் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இருப்பினும், விவசாய பொருட்களின் உற்பத்தி தேவையை விட குறைவாக இருந்தால், அது உணவு விலையில் கணிசமான அதிகரிப்புக்கு வழிவகுக்கிறது. இருந்தபோதிலும், உள்நாட்டுப் பற்றாக்குறை மற்றும் விலைவாசி உயர்வைத் தடுக்கும் பொருட்டு உணவு இறக்குமதி செய்யப்படலாம்; இருப்பினும், இது வளர்ச்சிக்கு முக்கியமான மூலதனப் பொருட்களின் விலையில் இருக்கலாம். ரேஷன், கட்டாய உணவு சேகரிப்பு மற்றும் விலைக் கட்டுப்பாடு போன்ற நடவடிக்கைகளையும் அறிமுகப்படுத்தலாம். இந்த காரணிகள் அனைத்தும் LDC களில் உணவு உற்பத்தி அதிகரிப்பின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

விவசாய உபரியின் அதிகரிப்பு கிராமப்புற வாங்கும் சக்தியை வலுப்படுத்துகிறது, இது தொழில்துறை வளர்ச்சியில் மேலும் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. வளர்ச்சியடையாத பொருளாதாரத்தில், உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களின் சந்தை மிகவும் சிறியது. மக்கள்தொகையின் குறைந்த வாங்கும் சக்தியே இதற்குக் காரணம், இது பொதுவாக மக்கள் தொகையில் மூன்றில் இரண்டு அல்லது ஐந்தில் நான்கு பங்கை ஆக்கிரமித்துள்ள விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் அவர்களது குடும்பங்களை உள்ளடக்கியது. விவசாயத்தில் குறைந்த உற்பத்தித்திறன் உண்மையான வாங்கும் சக்தியின் பற்றாக்குறையை மேலும் வலியுறுத்துகிறது. எனவே, சந்தையின் சிறிய அளவு குறைந்த முதலீட்டு வருமானத்திற்கு முக்கியமாக பொறுப்பாகும்.

விவசாய உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தியின் விரிவாக்கம் கிராமப்புற வாங்கும் சக்தியை அதிகரிக்கும். இது உற்பத்திப் பொருட்களுக்கான தேவையை மேலும் தூண்டும், சந்தையின் அளவை அதிகரிக்கும் மற்றும் தொழில்துறையின் விரிவாக்கத்திற்கும் வழிவகுக்கும். மேலும், உபரி விவசாயப் பொருட்களை நகர்ப்புறங்களுக்கும், உற்பத்திப் பொருட்களை கிராமப்புறங்களுக்கும் கொண்டு செல்வதால், போக்குவரத்து மற்றும் தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள் அதிகரிக்கும். பொதுத்துறையில் அல்லது தனியார் துறையில் செயல்பட்டாலும், இரண்டாம் நிலை மற்றும் மூன்றாம் நிலைத் துறையின் விரிவாக்கத்தின் விளைவுகள் நீண்ட காலத்திற்கு அதிக லாபம் ஈட்டும். இந்த இலாபங்கள் காரணமாக மூலதன உருவாக்கத்தின் விகிதம் மேலும் அதிகரிக்கும், இது மறுமுதலீட்டிற்குப் பயன்படுத்தப்படும். சைமன் ஸ்மித் குஸ்நெட்ஸ் என்ற ரஷ்ய அமெரிக்க பொருளாதார நிபுணர் கருத்துப்படி, விவசாயம் மற்றவர்களுடன் வர்த்தகம் செய்யும் போது, அது 'சந்தை பங்களிப்பு' என்று அழைக்கப்படுகிறது.

பொதுவாக, வளர்ச்சியடையாத நாடுகள் ஏற்றுமதிக்கு குறைவான விவசாய பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதில் கவனம் செலுத்துகின்றன.

குறிப்பு

ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய பொருட்களின் உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தித்திறன் விரிவாக்கத்துடன் அத்தகைய பொருட்களின் ஏற்றுமதி அதிகரிக்கிறது, இதன் விளைவாக அந்நிய செலாவணி வருவாய் அதிகரிக்கிறது. எனவே விவசாய உபரியானது, மூலதனப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்யப் பயன்படும் அந்நியச் செலாவணி வடிவில் மூலதனத்தை உருவாக்குகிறது.

தொழில்மயமாக்கல் அதிக பொருளாதார வளர்ச்சியில் விளைவதால், ஏற்றுமதிக்கான விவசாயப் பொருட்கள் இறக்குமதியைத் தவிர்க்க உள்நாட்டு உற்பத்திக்கு கணிசமான அளவில் தேவைப்படுவதால், நாட்டின் மொத்த ஏற்றுமதியில் விவசாய ஏற்றுமதியின் விகிதம் குறையும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த தயாரிப்புகள் இறக்குமதிக்கு மாற்றாக உள்ளன மற்றும் அந்நிய செலாவணியைப் பாதுகாக்க உதவுகின்றன.

அன்னியச் செலாவணியின் நிகர சேமிப்பையும் கூடுதலான சந்தை உபரி உணவு தானியங்கள் இருக்கும்போது பெறலாம். உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு அடைவதே பொருளாதாரத்தின் குறிக்கோள். உணவு மற்றும் ஏற்றுமதி பயிர்களின் உற்பத்தி அதிகரிக்கும் போது அந்நியச் செலாவணியைப் பாதுகாத்து ஈட்ட முடியும், இது பொருளாதாரத்தின் பிற துறைகளின் வளர்ச்சிக்கு மேலும் வழிவகுக்கிறது. அந்நியச் செலாவணி வருவாய் மற்ற தொழில்களின் செயல்திறனை மேம்படுத்த உதவுவது மட்டுமல்லாமல், மூலப்பொருட்கள், அதிநவீன இயந்திரங்கள், தொழில்நுட்ப நிபுணத்துவம் மற்றும் மூலதன உபகரணங்களை இறக்குமதி செய்வதன் மூலம் புதிய தொழில்களை அமைக்கவும் உதவும். குஸ்நெட்ஸ் இதை விவசாயத்தின் 'தயாரிப்பு பங்களிப்பு' என்று அழைக்கிறது, இது பொருளாதாரத்தின் தனிநபர் உற்பத்தியின் நிகர உற்பத்தியின் வளர்ச்சியை அதிகரிக்கிறது.

ஒரு வளர்ச்சியடையாத நாட்டிற்கு அதன் உள்கட்டமைப்பை உருவாக்குவதற்கும் விரிவாக்குவதற்கும், அடிப்படை மற்றும் கனரக தொழில்களை மேம்படுத்துவதற்கும் மேம்படுத்துவதற்கும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு மூலதனம் தேவைப்படுகிறது. வளர்ச்சியின் ஆரம்ப கட்டங்களில், கிராமப்புறத் துறையிலிருந்து சந்தைப்படுத்தக்கூடிய உபரியான விவசாயப் பொருட்களைப் பெருக்குவதன் மூலம் மூலதனத்தை ஏற்பாடு செய்யலாம். இருப்பினும், இது கிராமப்புற மக்களின் நுகர்வு அளவை பாதிக்கக்கூடாது. அவர்களின் புத்தகத்தில், பொருளாதார வளர்ச்சியில் விவசாயத்தின் பங்கு, புரூஸ் F. ஜான்ஸ்டன் மற்றும் ஜான் W. மெல்லர், 'விவசாய உற்பத்தியில் அதிகரிப்பு என்பது குறைக்கப்பட்ட உள்ளீடுகள், குறைக்கப்பட்ட விவசாய விலைகள் அல்லது அதிகரித்த பண்ணை ரசீதுகளின் கலவையைக் குறிக்கிறது' என்று கூறினார்.

விவசாய உற்பத்தியை விட கட்டுமானப் பணிகளில் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படும் போது, மூலதன உருவாக்கத்தின் முக்கிய ஆதாரமாக உழைப்பு இருக்க முடியும். எவ்வாறாயினும், கட்டுமானப் பணிகளுக்கு திறமையான தொழிலாளர்கள் தேவைப்படுவதால், இந்த சாத்தியக்கூறு குறைவாக உள்ளது, மேலும் இந்த வேலைக்கு பண்ணை தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்துவது அவர்களுக்கு பயிற்சியை உள்ளடக்கியது, இதற்கு அதிக நேரமும் மூலதனமும் தேவைப்படும். விலைவாசி உயர்வு தவிர்க்க முடியாத போது விவசாய விலைகளை குறைத்து மூலதனத்தை அதிகரிப்பதும் நடைமுறையில் இல்லை. எதிர்காலத்தில், விவசாய விலைகள் குறைக்கப்படலாம், ஆனால் இந்த கொள்கையை இன்னும் அரசியல் காரணங்களுக்காக ஜனநாயக நாடுகளால் பின்பற்ற முடியாது. எனவே, இப்பிரச்சினைக்கான நடைமுறை அணுகுமுறை விவசாயப் பொருட்களின் விலையை நிலைப்படுத்துவதாகும்.

மூலதன உருவாக்கத்தின் மற்றொரு முக்கிய ஆதாரம் பண்ணை ரசீதுகளை அதிகரிப்பதாகும், இது திரட்டுவதன் மூலம் செய்யப்படலாம்:

1. விவசாய வரிவிதிப்பு மூலம் விவசாய வருமானம் அதிகரித்தது
2. நில வரிகள்
3. விவசாய வருமான வரி
4. நில பதிவு கட்டணம்
5. பள்ளி கட்டணம்
6. விவசாய தொழில்நுட்ப சேவைகளை வழங்குவதற்கான கட்டணம்
7. பண்ணை மக்களுக்கு வழங்கப்படும் சேவைகளின் அனைத்து அல்லது பகுதியையும் உள்ளடக்கும் பிற வகையான கட்டணங்கள்

நில வருவாய் வருவாய் குறைந்து வருகிறது, அரசியல் காரணங்களால் விவசாய வருமான வரிக்கு சாதகமாக இல்லை. எனவே, வளர்ச்சியடையாத நாடுகளில், விவசாயத்திற்கு மிகக் குறைவான வரிவிதிப்பினால் ஏற்படும் விளைவுகள்:

1. செயலற்ற விவசாயத் துறை
2. நிதி பற்றாக்குறை உள்ள பொதுத்துறை
3. நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியின் மெதுவான விகிதம்

எனவே, பொருளாதாரத்தில் விவசாயம் ஆதிக்கம் செலுத்தும் நாடுகளில், விவசாய உபரியை அதிகரிக்க விவசாய வரிவிதிப்பு முக்கியமானது, இது பொருளாதார வளர்ச்சியை மேலும் விரைவுபடுத்த உதவுகிறது. வளங்கள் மற்ற துறைகளுக்கு மாற்றப்படும் போது, விவசாயத்தில் இது 'காரணி பங்களிப்பு' என்று குஸ்நெட்ஸால் குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்த வளங்கள் உற்பத்தி காரணிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்புகளை அதிகரிப்பதிலும் விரிவாக்குவதிலும் விவசாயம் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. விவசாய உற்பத்தித்திறன் மற்றும் பண்ணை வருமானத்தின் அதிகரிப்புடன் பண்ணை அல்லாத கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பு அதிகரிக்கிறது மற்றும் பல்வகைப்படுத்தப்படுகிறது. குறு மற்றும் நிலமற்ற விவசாயிகள் முக்கியமாக உள்ளூர் தேவையை பூர்த்தி செய்யும் விவசாயம் அல்லாத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இந்த நடவடிக்கைகள் பொதுவாக பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்குகின்றன:

(i) கருவிகள், தளபாடங்கள், கைவினைப் பொருட்கள், ஜவுளி, தோல் மற்றும் உலோக வேலைகள் உற்பத்தி
(ii) வீடுகள் மற்றும் பிற கட்டிடங்களின் கட்டுமானம்
(iii) செயலாக்கம், சந்தைப்படுத்துதல், போக்குவரத்து மற்றும் பழுதுபார்க்கும் பணிகள்
(iv) கல்வி, மருத்துவம் மற்றும் பிற சேவைகள்

மேலும், விவசாய உபரி, கிராமப்புற வருமானத்தை அதிகரிப்பது, கிராமப்புற நலனை மேம்படுத்த உதவுகிறது. அதிகரித்த வருமானத்தின் விளைவாக, விவசாயிகள் பால் போன்ற ஊட்டச்சத்து உணவுகளை அதிக அளவில் உட்கொள்ளத் தொடங்குகின்றனர். நெய், உயர்தர தானியங்கள், பழங்கள், முதலியன, மேலும் நவீன வசதிகளுடன் கூடிய சிறந்த வீடுகளைக் கட்டவும். மேம்பட்ட போக்குவரத்து மற்றும் தகவல் தொடர்பு வசதிகளை வாங்குவதன் மூலமும், பள்ளிகள், சுகாதார மையங்கள், நீர்ப்பாசனம் மற்றும் வங்கி போன்ற சேவைகளைப் பெறுவதன் மூலமும் அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துகின்றனர்.

2.3 பொருளாதார வளர்ச்சியில் விவசாயத்தின் முக்கியத்துவம் குறைகிறது

குறிப்பு

குறிப்பாக வளர்ச்சியடையாத மற்றும் வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் ஒரு மேலாதிக்கத் துறையாக விவசாயம் மாறுவது, வளர்ந்த நாடுகளில் சிறிய துறையாக மாறுவது பொருளாதார வளர்ச்சியின் மையப் பண்பாகும். பொருளாதார வளர்ச்சி தொடரும் போது, விவசாய வீழ்ச்சி அத்தகைய வளர்ச்சியின் எச்சமாக எஞ்சியிருக்கிறது. இந்தியாவில் 50க்கு மேல் விவசாயத்தை நம்பியிருக்கும் மக்கள்தொகையில் சதவீதம் பேர் விவசாயத் துறையில் இத்தகைய வீழ்ச்சியால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்றனர். இந்தியாவில் கடந்த 20 ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சிகள் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் விவசாய பங்களிப்பை வெறும் 15 சதவீதமாகக் குறைத்துள்ளன. தற்சமயம், இந்தியாவில் விவசாயம் குறைந்த விருப்பமான வேலை வாய்ப்பாகக் கருதப்படுகிறது. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு பயிர் சாகுபடி அதிகரித்த போதிலும், இந்தியா உலகம் முழுவதும் 25 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான பசியுள்ள மக்களைக் கொண்டுள்ளது. எனவே, கேள்வி எழுகிறது: இந்திய விவசாயம் ஒரு முரண்பாடா?

கடந்த காலங்களில் பல கோட்பாடுகள் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் விவசாய வீழ்ச்சிக்கும் இடையே உள்ள தலைகீழ் உறவைப் புரிந்து கொள்ள முயற்சித்துள்ளன, ஆனால் சரியான காரணத்தை புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. எனவே, பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் விவசாய வீழ்ச்சியின் நிகழ்வைப் புரிந்து கொள்ள, நாம் காரணங்களை வகைப்படுத்தி, அத்தகைய காரணிகளைப் பற்றி மேலும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்:

1. **பசுமைப் புரட்சி:** பசுமைப் புரட்சி என்பது அதிக மகசூல் தரக்கூடிய விதைகள், நீர்ப்பாசனம், டிராக்டர்கள், பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் உரங்கள் போன்ற நவீன முறைகளை பின்பற்றுவதன் காரணமாக இந்திய விவசாயம் கடுமையாக மாற்றப்பட்ட காலகட்டத்தை குறிக்கிறது. பல பொருளாதார வல்லுநர்கள் பசுமைப் புரட்சியை ஆதரித்தனர் மற்றும் அதை மறுப்பதற்கில்லை, ஏனெனில் கலப்பின விதைகள் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் உரங்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் பயிர் உற்பத்தி அதிகரித்தது. அதன்பிறகு, விதைத் தொழில் அதன் வாயில்களை பேயர் மற்றும் மான்சாண்டோ போன்ற பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு (MNCs) திறந்தது. லாபம் சம்பாதிப்பதை மட்டுமே குறிக்கோளாகக் கொண்டு வந்த இந்த MNC நிறுவனங்கள் போலியான விதைகளை இந்திய விவசாயிகளுக்கு விற்றதால் உண்மையான விதைகள் இனி கிடைக்காது. இதனால், உண்மையான விதை சந்தை சரிந்ததால், பெரும்பாலான விவசாயிகள் அவற்றை வாங்குவதை நிறுத்திவிட்டனர். கலப்பின விதை குறுகிய காலத்தில் விவசாய உற்பத்திக்கு ஊக்கமளிக்கிறது, ஆனால் அது நீண்ட காலத்திற்கு உற்பத்தித்திறனை பாதிக்கிறது. மேலும், உரங்கள் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லிகளின் அதிகப்படியான பயன்பாடு நீண்ட காலத்திற்கு மண் மற்றும் நிலத்தடி நீரின் தரத்தை குறைக்கிறது. மேலும், விவசாயிகள் முந்தைய பயிர் சுழற்சி நுட்பத்தை நிறுத்திவிட்டு, கலப்பின விதையை அதிகம் சார்ந்துள்ளனர். இந்த உண்மையை உறுதிப்படுத்த, பிடி பருத்தி சிறந்த உதாரணம். இறுதியாக, கல்வியின் பற்றாக்குறை மற்றும் நவீன விவசாய நுட்பங்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பத்திற்கான அணுகல் பாரம்பரிய விவசாயம் மற்றும் விவசாய முறைகளை அழிக்க

குறிப்பு

வழிவகுத்தது. எனவே, பசுமைப் புரட்சி நுட்பங்களால் மண் மற்றும் நீர்ப்பாசன பாதிப்பு காரணமாக, பொருளாதார வளர்ச்சியுடன் விவசாய வளர்ச்சியும் நிலையானதாக இல்லை.

2. **நிலம் வைத்திருக்கும் முறை:** இந்தியா அதிக மக்கள்தொகை கொண்ட நாடு மற்றும் விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு நிலம் வரையறுக்கப்பட்ட வளமாகும். இந்தியாவில் சராசரி நிலம் வைத்திருப்பது அமெரிக்கா மற்றும் சீனாவை விட குறைவாக உள்ளது. என்ற தலைப்பில் ராதா கிருஷ்ணா கமிட்டி அறிக்கை ' நிபுணர் குழுவின் விவசாயக் கடன் பற்றிய அறிக்கை' 54 சதவீத விவசாய நிலத்தை வைத்திருக்கும் மேல்மட்டத்தில் நிலம் 10 சதவீதத்திற்கும் குறைவாக உள்ளது. மேலும், இந்திய விவசாயிகளில் 60 சதவீதம் பேர் 0.4 ஹெக்டேருக்கும் குறைவான நிலமே வைத்துள்ளனர். இந்த கண்டுபிடிப்பு 'சர்வே ஆஃப் இந்தியன் அக்ரிகல்ச்சர் 2011', தி இந்து குழுமத்தில் வெளியிடப்பட்டது. விவசாயிகளிடையே நில சமத்துவமின்மை அவர்களின் உற்பத்தித்திறனையும் ஒரு விவசாயிக்கான வருமானத்தையும் குறைக்கிறது.
3. **சாலை போக்குவரத்து மற்றும் தொழில் வளர்ச்சி:** சாலைகள் மற்றும் பிற தொழில் வளர்ச்சி நடவடிக்கைகளுக்காகவும் நிலம் பெருமளவில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. வளமான நிலத்தில் தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்படும்போது, அந்த நிலம் விவசாயத்திற்கு பயனற்றதாகிவிடும்.
4. **நீர்ப்பாசனம்:** இந்தியாவில் விவசாயம் பெருமளவில் நிலத்தடி நீரைச் சார்ந்துள்ளது, இது இந்தியாவின் மொத்த நீர்ப்பாசன நடவடிக்கையில் 61 சதவீதத்திற்கு பங்களிக்கிறது. மேலும், நதி மற்றும் கால்வாய் நீர் அமைப்பு மொத்த பாசனத்தில் வெறும் 29 சதவீதத்திற்கு மட்டுமே பங்களிக்கிறது, மீதமுள்ளவை ஜூலை முதல் செப்டம்பர் வரையிலான பருவமழையால் மூடப்பட்டிருக்கும். நீர்ப்பாசனத்திற்கான அதிகரித்த தேவை நிலத்தடி நீர் ஆதாரங்களில் அழுத்தத்தை ஏற்படுத்துகிறது, இது நீர் மட்டத்தில் சரிவுக்கு வழிவகுக்கிறது. கரும்பு மற்றும் பருத்தி போன்ற பணப்பயிர்கள் அதிக நீரைப் பயன்படுத்துகின்றன, மாறாக, நிலத்தடி நீரைப் பாதுகாப்பதில் அதிக ஊக்கம் இல்லை. உரங்கள் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லிகளில் ரசாயனங்கள் பயன்படுத்தப்படுவதால் நீர்நிலைகளும் விஷமாகின்றன. எனவே, நிலத்தடி நீரை புத்திசாலித்தனமாகப் பயன்படுத்துவதும், நிலத்தடி நீரை நிரப்பக்கூடிய மழைநீர் சேகரிப்பு போன்ற நிலையான முறைகள் மற்றும் நீர்ப்பாசனத்தின் எதிர்காலத்தை மாற்றக்கூடிய சொட்டு நீர் பாசன நுட்பங்கள் மூலம் தண்ணீர் நெருக்கடியை சமாளிக்க வேண்டியதும் அவசியம்.
5. **நிதி:** குறிப்பாக வளர்ச்சியடையாத மற்றும் வளரும் நாடுகளில் விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி எப்போதும் சவாலாக உள்ளது. இன்றும், விவசாயிகள் கடன் கொடுப்பவர்களின் கருணையைப் பெறுகிறார்கள், அதில் அவர்கள் அதிக வட்டி செலுத்தி கடன் பெறுகிறார்கள். சில சமயங்களில், வங்கிகள் கடனை செலுத்தாத பயத்தால் விவசாயிகளுக்கு காப்பீட்டு வசதிகளை வழங்குவதில்லை. சமீபகாலமாக விவசாயிகளின் துயர் துடைக்க அரசு கடன் தள்ளுபடி திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. இதனால், விவசாயம் அதிக ரிஸ்க் ஆனால் குறைந்த உற்பத்தித் தொழிலாக மாறிவிட்டது என்று சொல்லலாம்.

குறிப்பு

6. **அறுவடைக்குப் பிந்தைய வழிமுறை:** பயிர்களின் அறுவடை முடிந்ததும், விவசாயி விற்க சந்தையைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். விவசாயிகள் குறைந்த விலைக்கு விற்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் உள்ளதால், மார்க்கெட் கார்டெல்களும், புரோக்கர்களும் விவசாயிகளின் லாபத்தை சாப்பிடுகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. விவசாயிகளுக்கு சரியான சேமிப்பு வசதி இல்லை; எனவே, இடைத்தரகர்களிடம் இருந்து விளைந்த விளைச்சலை என்ன விலைக்கு விற்க வேண்டும்.

ஒரு நல்ல விநியோகச் சங்கிலி மேலாண்மை மற்றும் உணவு சேமிப்பு வசதிகள் விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும், இதனால் அவர்கள் அறுவடைக்கு நல்ல விற்பனை விலை கிடைக்கும். மேலும், பெரும்பாலான விவசாயிகள் கல்வியறிவு இல்லாதவர்கள் மற்றும் நம் நாட்டில் பயிர்களை விற்பனை செய்யும் முறை குறித்த போதுமான தகவல்கள் இல்லை. இதனால், அவர்கள் சந்தை இடைத்தரகர்களை நம்பியிருக்க வேண்டியுள்ளது. அடிக்கடி ஏற்படும் விலை ஏற்ற இறக்கங்கள் மற்றும் குறைந்தபட்சம் அதிகபட்ச ஆதரவு விலையை (MSP) திரும்பப் பெறுவதற்கான போராட்டம் இந்தியாவில் விவசாயிகளுக்கு எப்போதும் சவாலாகவே உள்ளது.

சமீபகாலமாக மத்திய அரசு விவசாயிகளுக்கு ஆதரவான சட்டங்களை கொண்டு வந்துள்ளது. விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் வர்த்தகம் மற்றும் வணிகம் (ஊக்குவிப்பு மற்றும் வசதி) மசோதா, 2020 விவசாயிகள் தங்கள் விளைபொருட்களை APMC மண்டிகளுக்கு வெளியே யாருக்கு, இறுதி வாடிக்கையாளரும் கூட, அதிக விலையை வழங்குகிறார்களோ அவர்களுக்கு விற்க அனுமதிக்கிறது. விவசாயிகள் (அதிகாரமளித்தல் மற்றும் பாதுகாப்பு) விலை உறுதிப்பாடு மற்றும் பண்ணை சேவைகள் மசோதா, 2020, விவசாயிகள் முன் அங்கீகரிக்கப்பட்ட விலையில் பயிர்களை கொள்முதல் செய்வதற்காக வாங்குபவருடன் ஒப்பந்த விவசாய ஒப்பந்தத்தில் ஈடுபட அனுமதிக்கிறது. அத்தியாவசியப் பொருட்கள் (திருத்தம்) மசோதா, 2020 வெங்காயம், தானியங்கள், பருப்பு வகைகள், உருளைக்கிழங்கு, சமையல் எண்ணெய் வித்துக்கள் மற்றும் எண்ணெய்கள் போன்ற பொருட்களை சாதாரண சூழ்நிலையில் அத்தியாவசியப் பொருட்களாக வகைப்படுத்துகிறது. ஆனால் மசோதாக்கள் மற்றும் சட்டத்தின் அறிமுகம் நாடு முழுவதும் உள்ள விவசாயிகள் மற்றும் குறிப்பாக பஞ்சாப் மற்றும் ஹரியானாவில் இருந்து நிறைய எதிர்ப்புகளை சந்தித்துள்ளது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. உணவின் அதிக தேவைக்கு காரணமான காரணிகளை பட்டியலிடுங்கள்.
2. உள்ளூர் தேவையை பூர்த்தி செய்யும் விவசாயம் அல்லாத செயல்பாடுகளை குறிப்பிடவும்.

2.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

1. உணவின் அதிக தேவைக்கான காரணிகள் பின்வருமாறு:

Self-Instructional Material

(i) மக்கள்தொகையின் உயர் வளர்ச்சி விகிதம்
(ii) இறப்பு விகிதங்களில் விரைவான வீழ்ச்சி
(iii) கருவுறுதல் விகிதங்களில் குறைப்பு

2. உள்ளூர் தேவையை பூர்த்தி செய்யும் விவசாயம் அல்லாத நடவடிக்கைகள் பின்வருமாறு:

1. கருவிகள், தளபாடங்கள், கைவினைப் பொருட்கள், ஜவுளி, தோல் மற்றும் உலோக வேலைகள் உற்பத்தி
2. வீடுகள் மற்றும் பிற கட்டிடங்களின் கட்டுமானம்
3. செயலாக்கம், சந்தைப்படுத்துதல், போக்குவரத்து மற்றும் பழுதுபார்க்கும் பணிகள்
4. கல்வி, மருத்துவம் மற்றும் பிற சேவைகள்

2.5 தொகுப்பு

- உலகின் அனைத்து நாடுகளிலும் விவசாயத் துறையில் உணவு உற்பத்தி முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. உற்பத்தி அதிகரிப்புடன் உற்பத்தி விரிவடையும் போது விவசாயிகளின் வருமானம் அதிகரிக்கிறது. மூலதன வருமானத்தின் வளர்ச்சியுடன் உணவுக்கான கணிசமான தேவை அதிகரிக்கிறது.
- நகரங்கள் மற்றும் தொழில்துறை பகுதிகளில் மக்கள்தொகை அதிகரிப்பு உணவு தேவையை அதிகரிக்கிறது. இந்த காரணிகள் அனைத்தும் பண்ணை உற்பத்தியின் உற்பத்தி உணவுக்கான தேவையை விட அதிகமாக இருக்க வேண்டும் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.
- விவசாய உபரியின் அதிகரிப்பு கிராமப்புற வாங்கும் சக்தியை வலுப்படுத்துகிறது, இது தொழில்துறை வளர்ச்சியில் மேலும் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. வளர்ச்சியடையாத பொருளாதாரத்தில், உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களின் சந்தை மிகவும் சிறியது.
- விவசாய உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தியின் விரிவாக்கம் கிராமப்புற வாங்கும் சக்தியை அதிகரிக்கும். இது உற்பத்திப் பொருட்களுக்கான தேவையை மேலும் தூண்டும், சந்தையின் அளவை அதிகரிக்கும் மற்றும் தொழில்துறையின் விரிவாக்கத்திற்கும் வழிவகுக்கும்.
- வளர்ச்சியடையாத நாட்டிற்கு அதன் உள்கட்டமைப்பை உருவாக்குவதற்கும் விரிவாக்குவதற்கும், அடிப்படை மற்றும் கனரக தொழில்களை மேம்படுத்துவதற்கும் மேம்படுத்துவதற்கும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு மூலதனம் தேவைப்படுகிறது. வளர்ச்சியின் ஆரம்ப கட்டங்களில், கிராமப்புறத் துறையிலிருந்து சந்தைப்படுத்தக்கூடிய உபரியான விவசாயப் பொருட்களைப் பெருக்குவதன் மூலம் மூலதனத்தை ஏற்பாடு செய்யலாம்.
- விவசாய உற்பத்தியை விட கட்டுமானப் பணிகளில் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படும் போது, மூலதன உருவாக்கத்தின் முக்கிய ஆதாரமாக உழைப்பு இருக்க முடியும். எவ்வாறாயினும், கட்டுமானப் பணிகளுக்கு திறமையான தொழிலாளர்கள் தேவைப்படுவதால், இந்த சாத்தியக்கூறு குறைவாக உள்ளது, மேலும் இந்த வேலைக்கு பண்ணை தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்துவது அவர்களுக்கு பயிற்சியை உள்ளடக்கியது, இதற்கு அதிக நேரமும் மூலதனமும் தேவைப்படும்.
- கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்புகளை அதிகரிப்பதிலும் விரிவாக்குவதிலும் விவசாயம் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. விவசாய உற்பத்தித்திறன் மற்றும் பண்ணை வருமானம் அதிகரிப்பதன் மூலம்

குறிப்பு

பண்ணை அல்லாத கிராமப்புற வேலை வாய்ப்பு அதிகரிக்கிறது மற்றும் பல்வகைப்படுத்தப்படுகிறது. குறு மற்றும் நிலமற்ற விவசாயிகள் முக்கியமாக உள்ளூர் தேவையை பூர்த்தி செய்யும் விவசாயம் அல்லாத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

- கடந்த காலங்களில் பல கோட்பாடுகள் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் விவசாய வீழ்ச்சிக்கும் இடையே உள்ள தலைகீழ் உறவைப் புரிந்து கொள்ள முயற்சித்துள்ளன, ஆனால் சரியான காரணத்தை புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.
- குறிப்பாக வளர்ச்சியடையாத மற்றும் வளரும் நாடுகளில் விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி எப்போதும் சவாலாக உள்ளது. இன்றும் கூட, விவசாயிகள் கடன் வாங்குபவர்களின் கருணையாக இருக்கிறார்கள்.
- ஒரு நல்ல விநியோகச் சங்கிலி மேலாண்மை மற்றும் உணவு சேமிப்பு வசதிகள் விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும், இதனால் அவர்கள் அறுவடைக்கு நல்ல விற்பனை விலை கிடைக்கும்.

2.6 முக்கிய வார்த்தைகள்

- **குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் (LDCகள்):** தொழில்துறை வளர்ச்சியின்மை மற்றும் வெளிநாட்டு உதவியை நம்பியிருக்கும் குறைந்த வருமானம் கொண்ட நாடுகள் இவை.
- **தேவையின் வருமான நெகிழ்ச்சி:** இது நல்லதைக் கோரும் மக்களின் வருமானத்தில் மாற்றத்திற்கான ஒரு பொருளுக்கான கோரிக்கையின் வினைத்திறனைக் குறிக்கிறது.
- **மூலதன உருவாக்கம்:** இது ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டிற்கான கணக்கியல் காலத்தில் நிகர மூலதனக் குவிப்பை விவரிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் சொல்.

2.7 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. பண்ணை வரவுகளை அதிகரிக்க மூலதன உருவாக்கத்தின் முக்கிய ஆதாரம் என்ன?
2. கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்புகள் அதிகரிப்பதற்கு விவசாயம் எவ்வாறு பங்களிக்கிறது?
3. 'சந்தை பங்களிப்பு' என்ற சொல்லை வரையறுக்கவும்.

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. 'விவசாய உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தியின் விரிவாக்கம் கிராமப்புற வாங்கும் சக்தியை அதிகரிக்கும்.' அறிக்கையை விளக்குங்கள்.
2. பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் விவசாய வீழ்ச்சியின் நிகழ்வை ஆராயுங்கள்.

2.8 மேலும் படிக்க

Hanumantha Rao, C.H. 1965. Agricultural Production Function, Costs and Returns in India. Mumbai: Tata McGraw Hill.

Joshi, P.C. 1975. Land Reforms in India: Trends and Prospects. New Delhi: Allied Publishers.

Shultz, T.W. 1965. Transforming Traditional Agriculture. New Haven London: Yale University Press.

Mellor, J.W. 1969. The Economics of Agriculture Development. Mumbai: Vora and Company.

Bhalla, G.S. 2007. Indian Agriculture since Independence. New Delhi: National Book Trust

அலகு 3 பாரம்பரிய விவசாயத்தை மாற்றுதல்

கட்டமைப்பு

3.0 முன்னுரை

3.1 நோக்கங்கள்

3.2 ஃபீ- ரனிஸ் மாதிரி

3.3 ஷுல்ட்ஸ் மாதிரி

3.4 மேலோர் மாதிரி

3.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

3.6 சுருக்கத் தொகுப்பு

3.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

3.8 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

3.9 மேலும் படிக்க

3.0 அறிமுகம்

உலகம் முழுவதும் விவசாயம் வேகமாக மாறி வருகிறது, இது விவசாய வளர்ச்சிக்கான புதிய அணுகுமுறைகளுக்கு வழிவகுக்கிறது. விவசாய வளர்ச்சிக்கான T.W. ஷுல்ட்ஸ், ஜான் மெல்லர், ஜான் ஃபீ மற்றும் குஸ்டாவ் ரனிஸ் ஆகியோரின் அணுகுமுறைகளை இந்த பிரிவு விவாதிக்கிறது.

ஃபீ-ரனிஸ் மாதிரியானது, விவசாயத்திலிருந்து விவசாயம் அல்லாத துறைக்கு தொழிலாளர்களின் இயக்கத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது. பொருளாதார அறிவியலுக்கான நோபல் நினைவுப் பரிசின் 1979 வெற்றியாளரான ஷுல்ட்ஸ் (வில்லியம் ஆர்தர் லூயிஸுடன் இணைந்து) தனது கோட்பாட்டில் பாரம்பரிய விவசாயத்தை மாற்றுவதற்கு அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவதை ஆதரிக்கிறார். மறுபுறம்,

உலகின் முன்னணி கிராமப்புற பொருளாதார நிபுணரான மேலோர், விவசாயத் துறையில் ஆராய்ச்சியை ஊக்குவித்தல், நவீன உள்ளீடுகளை வழங்குதல் மற்றும் தகவல் தொடர்பு அமைப்பின் மேம்பாடு போன்ற பல முறைகளை பரிந்துரைக்கிறார்.

குறிப்பு

3.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகுக்குச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்:

- ரனிஸ் - ஃபீ மாதிரியை ஆராயுங்கள்
- பாரம்பரிய விவசாயத்தை மாற்றுவதற்கான ஷூல்ட்ஸின் பரிந்துரைகளை பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்
- மேலோர் மாதிரியில் முன்மொழியப்பட்ட விவசாய வளர்ச்சியின் மூன்று கட்டங்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும்

3.2 ஃபீ-ரணிஸ் மாடல்

ஜான் ஃபீ மற்றும் குஸ்டாவ் ரனிஸ் மாதிரி (பொதுவாக ராணிஸ்-ஃபீ மாடல் என்று அழைக்கப்படுகிறது) விவசாயத்திலிருந்து விவசாயம் அல்லாத துறைகளுக்கு உழைப்பின் இயக்கத்தில் கவனம் செலுத்துகிறது. இந்த தொழிலாளர் மாற்றம் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு முக்கிய தடையாக கருதப்படுகிறது. ஜான் ஃபீ மற்றும் குஸ்டாவ் ரனிஸ் ஆகியோர் 'பொருளாதார வளர்ச்சியின் ஒரு கோட்பாடு' என்ற தலைப்பில் தங்கள் கட்டுரை ஒன்றில், வளர்ச்சியடையாத பொருளாதாரம் ஒரு தேக்க நிலையிலிருந்து தன்னிறைவான வளர்ச்சியின் ஒரு கட்டத்திற்கு நகரும் அதன் இடைநிலைக் கட்டம் தொடர்பாக வளர்ச்சியடையாத பொருளாதாரத்தின் இயக்கத்தை ஆய்வு செய்தனர். Ranis-Fei கோட்பாடு லூயிஸ் முன்மொழியப்பட்ட தொழிலாளர்களின் வரம்பற்ற விநியோகக் கோட்பாட்டின் முன்னேற்றமாகக் கருதப்படுகிறது. ரானிஸ்-ஃபீ கோட்பாடு லூயிஸ் கோட்பாட்டிலிருந்து ஒரு படி என்று கூறப்படுகிறது, ஏனெனில் அவரது கோட்பாடு விவசாயத் துறையில் முன்னேற்றங்கள் மற்றும் முன்னேற்றம் குறித்து நியாயமான வேறுபாட்டைக் கொடுக்க முடியவில்லை. யூனிட் 4ல் லூயிஸ் மாடலைப் பற்றி அறிந்து கொள்வீர்கள்.

ரணிஸ்-ஃபீ கோட்பாடு வளர்ச்சியடையாத தொழிலாளர்-உபரி மற்றும் வள-ஏழைப் பொருளாதாரத்துடன் தொடர்புடையது, இதில் பெரும்பான்மையான மக்கள் விவசாய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர், வேலையின்மை மற்றும் மக்கள்தொகை அதிகரிப்பு ஆகியவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல். விவசாயப் பொருளாதாரம் பெரும்பாலும் தேக்க நிலையில் உள்ளது மற்றும் பெரும்பான்மையான மக்கள் பாரம்பரிய விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். விவசாயம் அல்லாத நோக்கங்கள் உள்ளன, ஆனால் அவை மூலதனத்தின் மிதமான பயன்பாட்டால் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. சுறுசுறுப்பான மற்றும் ஆற்றல்மிக்க தொழில்துறை துறையும் உள்ளது. உபரி தொழிலாளர்களின் பங்களிப்பு மிகக் குறைவாகவும், சில சமயங்களில் பூஜ்ஜியமாகவும் இருக்கும், மேலும் வளர்ச்சி நடைபெற வேண்டுமானால், விவசாயத் துறையில் உபரி தொழிலாளர்களை தொழில்துறைக்கு மறுஒதுக்கீடு செய்வது இன்றியமையாதது. இந்த உபரித் தொழிலாளர்கள் தொழில்துறைக்கு மாற்றப்பட்டவுடன், அவர்கள்

உற்பத்தித்திறன் மட்டுமன்றி, விவசாயத் துறையில் உள்ள நிறுவன ஊதியத்துடன் ஒப்பிடுகையில் ஊதியத்திற்கு சமமானவர்களாகவும் ஆகின்றனர்.

குறிப்பு

அனுமானங்கள்

அவர்களின் பொருளாதார வளர்ச்சிக் கோட்பாட்டை முன்வைப்பதில், ஃபீ மற்றும் ரணிஸ் பின்வரும் அனுமானங்களைச் செய்கிறார்கள்:

1. மக்கள்தொகை வளர்ச்சி ஒரு வெளிப்புற நிகழ்வாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.
2. உழைப்பின் விளிம்பு உற்பத்தித்திறன் ஒரு கட்டத்தில் பூஜ்ஜியமாகிவிடும் என்று கருதப்படுகிறது. உழைப்பின் விளிம்பு உற்பத்தித்திறன் பூஜ்ஜியமாக மாறும் அளவை விட மக்கள் தொகை அதிகமாக இருந்தால், விவசாய உற்பத்தியில் இழப்பு இல்லாமல் உழைப்பை தொழில்துறைக்கு மாற்ற முடியும்.
3. விவசாய நடவடிக்கையானது, உழைப்பை மாறிக் காரணியாகக் கொண்ட அளவிற்கான நிலையான வருமானத்தால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது.
4. பாரம்பரிய மற்றும் தேக்கநிலை விவசாயத் துறை மற்றும் செயலில் உள்ள தொழில்துறை எனப் பிரிக்கப்பட்ட இரட்டைப் பொருளாதாரம் உள்ளது.
5. நிலத்தை மீட்டெடுப்பதைத் தவிர விவசாயத்தில் மூலதனக் குவிப்பு இல்லை.
6. தொழில்துறையின் வெளியீடு என்பது மூலதனம் மற்றும் உழைப்பின் செயல்பாடு மட்டுமே. உற்பத்திக் காரணியாக நிலத்திற்கு எந்தப் பங்கும் இல்லை.
7. விவசாயத் துறையின் உற்பத்தி என்பது நிலம் மற்றும் உழைப்பின் செயல்பாடு மட்டுமே.
8. நிலம் விநியோகத்தில் நிலையானது.
9. தொழில்துறை துறையில் உண்மையான ஊதியம் நிலையானது மற்றும் விவசாயத் துறையில் உண்மையான வருமானத்தின் ஆரம்ப நிலைக்கு சமமாக உள்ளது. அவர்கள் அதை நிறுவன ஊதியம் என்று அழைக்கிறார்கள்.
10. எந்தவொரு துறையிலும் உள்ள தொழிலாளர்கள் விவசாய பொருட்களை மட்டுமே பயன்படுத்துகின்றனர்.

மாதிரியின் வேலை

இந்த அனுமானங்களின் அடிப்படையில், ஃபீ மற்றும் ரணிஸ் ஆகியோர் தொழிலாளர் உபரி பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சியை மூன்று கட்டங்களாக ஆய்வு செய்கின்றனர். முதற்கட்டமாக, வேடமணிந்த வேலையற்ற தொழிலாளர்கள், விவசாய உற்பத்தியில் சேர்க்காதவர்கள், நிலையான நிறுவன ஊதியத்தில் தொழில்துறைக்கு மாற்றப்படுகிறார்கள். இரண்டாவது கட்டத்தில், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் விவசாய உற்பத்தியில் சேர்க்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் பெறும் நிறுவன ஊதியத்தை விட குறைவாக உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அத்தகைய தொழிலாளர்கள் தொழில்துறைக்கு மாற்றப்படுகிறார்கள். தொழில்துறைக்கு தொழிலாளர்களின் இடம்பெயர்வு தொடர்ந்தால், பண்ணை தொழிலாளர்கள் நிறுவன ஊதியத்திற்கு சமமான உற்பத்தியை உற்பத்தி செய்யும் போது இறுதியில் ஒரு புள்ளியை அடைகிறது. இது மூன்றாம் கட்டத்தைத் தொடங்குகிறது, இது புறப்படுதல் முடிவடைவதையும், விவசாயத்

தொழிலாளர்கள் நிறுவன ஊதியத்தை விட அதிகமாக உற்பத்தி செய்யும் போது சுய-நிலையான வளர்ச்சியின் தொடக்கத்தையும் குறிக்கிறது. இந்த கட்டத்தில், உபரி உழைப்பு தீர்ந்து, விவசாயத் துறை வணிகமயமாகிறது.

குறிப்பு

(A)

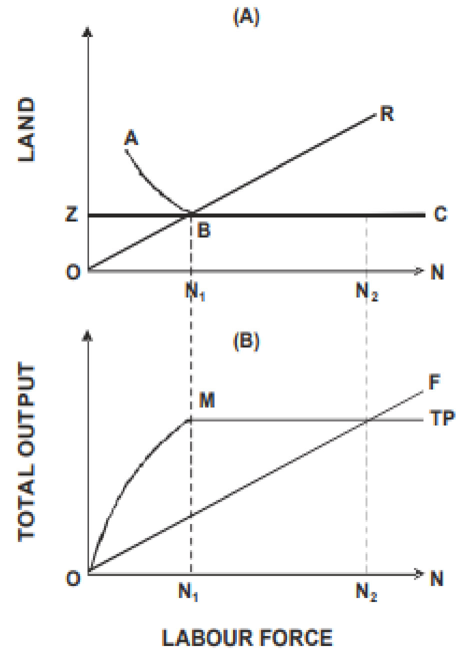

படம் 3.1 விவசாயத் துறையில் ரணிஸ்-ஃபீ மாதிரி

உழைப்பு (L) மற்றும் நிலம் (Z) ஆகியவற்றின் மூலம் விவசாயப் பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யப்படும் விவசாயத் துறையின் செயல்பாட்டை படம் 3.1 காட்டுகிறது. உழைப்பு என்பது கிடைமட்ட அச்சில் அளவிடப்படுகிறது மற்றும் செங்குத்து அச்சில் நிலம். கதிர் OR உற்பத்தியின் நிலையைக் காட்டுகிறது. ABC வளைவு என்பது விவசாயப் பொருட்களின் உற்பத்திக் கோளமாகும். OZ இல் நிலம் சரி செய்யப்படும் எனக் கருதி, உழைப்பு ON1 அதிகபட்ச வெளியீட்டை உருவாக்குகிறது. உழைப்பின் மொத்த உற்பத்தித்திறன் TP வளைவு வெளியீட்டால் குறிப்பிடப்படுகிறது. உழைப்பின் மொத்த உற்பத்தித்திறன் படம் 3.1(B) இல் உள்ள TP வளைவால் குறிப்பிடப்படுகிறது. N1 க்கு அப்பால் அதிக தொழிலாளர்கள் வேலை செய்தால் நிலம் OZ உடன், உற்பத்தி அதிகரிக்காது. ஏனெனில் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களின் மொத்த உற்பத்தித்திறன், ON1 தேவையற்ற உழைப்பு மற்றும் N1 N2 தேவையற்ற தொழிலாளர் சக்தியாகும். N1 N2 தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை வெளியீட்டில் எந்த ஒரு நேர்மறையான பங்களிப்பையும் செய்யவில்லை மற்றும் அவர்களின் விளிம்பு உடல் உற்பத்தித்திறன் TP வளைவில் புள்ளி M ஐத் தாண்டி பூஜ்ஜியத்தை நெருங்குகிறது.

இத்தொழிலாளர்கள் விவசாயத் துறையில் இருந்து தொழில் துறைக்கு மூன்று கட்டங்களாக மாற்றப்படும் போது பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படுகிறது. இது படம் 3.2 இல் விளக்கப்பட்டுள்ளது, அங்கு குழு (A) தொழிற்துறை மற்றும் பேனல்கள் (B) மற்றும் (C) விவசாயத் துறையை சித்தரிக்கிறது.

குறிப்பு

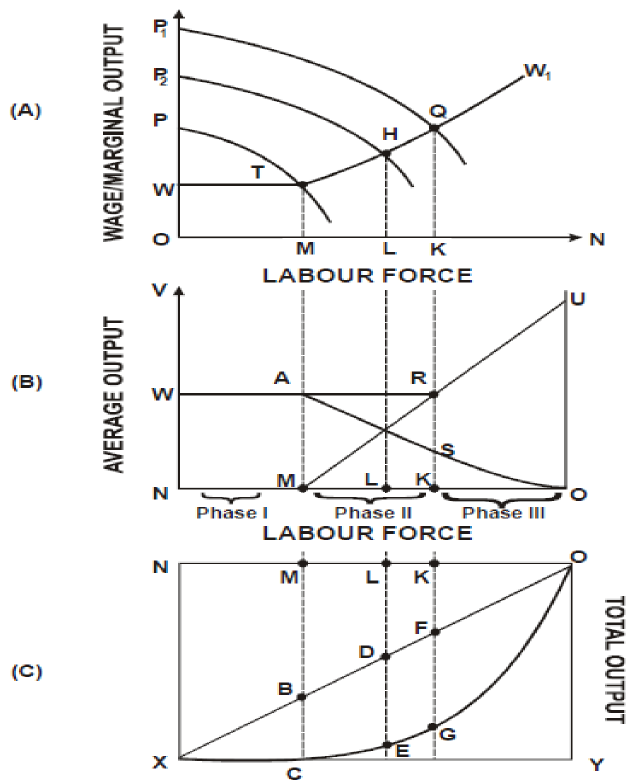

படம் 3.2 தொழிலாளர்கள் தொழில்துறைக்கு மாற்றப்படும் போது பொருளாதார வளர்ச்சி

நாம் பேனல் (C) ஐ எடுத்துக்கொள்வோம், அங்கு விவசாயத் துறையில் தொழிலாளர் சக்தியை வலமிருந்து இடமாக கிடைமட்ட அச்சில் ON மற்றும் விவசாய உற்பத்தி செங்குத்து அச்சில் OY இல் O இலிருந்து கீழ்நோக்கி அளவிடப்படுகிறது. OCX வளைவு என்பது விவசாயத் துறையின் மொத்த உடல் உற்பத்தி வளைவு (TPP) ஆகும். கிடைமட்ட பகுதி CX இன்சுய-அறிவுறுத்தல் பாடங்கள் 25MN தொழிலாளர்களின் விளிம்பு உற்பத்தித்திறன் பூஜ்ஜியமாக இருக்கும் வகையில் இந்த பிராந்தியத்தில் மொத்த உற்பத்தித்திறன் நிலையானது என்பதை வளைவு காட்டுகிறது. எனவே MN உழைப்பு உபரி மற்றும் தொழில்துறைக்கு திரும்பப் பெறுவது விவசாய உற்பத்தியை பாதிக்காது. எவ்வாறாயினும், ஒட்டுமொத்த தொழிலாளர் சக்தியும் விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ளதாகக் கருதப்பட்டால், அது NX மொத்த விவசாய உற்பத்தியை உற்பத்தி செய்கிறது. மொத்த வெளியீடு N ஆனது ON இல் உள்ள மொத்த தொழிலாளர் சக்தியால் நுகரப்படும் என்று வைத்துக் கொண்டால், உண்மையான ஊதியம் NX/ON அல்லது கதிர் OX இன் சாய்வுக்கு சமமாக இருக்கும். இது நிறுவன ஊதியம்.

புறப்படும் போது மூன்று கட்டங்களில் ஒதுக்கீடு செயல்முறை படம் 3.2 இன் பேனல் (B) இல் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது, அங்கு மொத்த தொழிலாளர் சக்தி கிடைமட்ட அச்சில் வலமிருந்து இடமாக அளவிடப்படுகிறது மற்றும் செங்குத்து அச்சு NV இல் சராசரி வெளியீடு அளவிடப்படுகிறது. NMRU வளைவு விவசாயத் துறையில் உழைப்பின் விளிம்பு உடல் உற்பத்தித்திறனை (MPP) குறிக்கிறது. NW என்பது இந்தத் துறையில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களின் நிறுவன ஊதியமாகும்.

முதல் கட்டத்தில், NM தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் மாறுவேடமிட்டு உள்ளனர். பேனலில் (B) MPP வளைவின் NM பகுதி அல்லது பேனலின் (C) TPP வளைவின் CX பகுதியின் மூலம் அவற்றின் விளிம்பு உடல் உற்பத்தித்திறன் பூஜ்ஜியமாகும். இந்த தேவையற்ற தொழிலாளர் சக்தி NM ஆனது ஒரு நிறுவன ஊதியத்தில் OW (=NW) இல் பேனல் (A) இல் OM ஆக காட்டப்படும் தொழில்துறை துறைக்கு மாற்றப்படுகிறது.

இரண்டாம் கட்டத்தில், விவசாயத் தொழிலாளர்களின் MPP ஆனது MPP வளைவு NMRU இல் MR வரம்பில் நேர்மறையாக உள்ளது, ஆனால் குழு (B) இல் காட்டப்பட்டுள்ளபடி அவர்கள் பெறும் நிறுவன ஊதியம் KR(=NW) ஐ விட குறைவாக உள்ளது. அதனால் அவர்களும் ஓரளவு வேலையில்லாமல் வேஷம் போட்டு தொழில் துறைக்கு மாற்றப்படுகிறார்கள். ஆனால் இந்த கட்டத்தில் பெயரளவு ஊதியம். ஏனென்றால், தொழில்துறைக்கு தொழிலாளர் பரிமாற்றத்துடன் விவசாய உற்பத்தி குறைகிறது. இதன் விளைவாக, விவசாயப் பொருட்களுக்குத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு, தொழில்துறைப் பொருட்களுடன் ஒப்பிடும்போது அவற்றின் விலை உயரும். இது தொழில்துறைக்கான விதிமுறைகளை மோசமாக்குவதற்கு வழிவகுக்கிறது, இதன் மூலம் தொழில்துறை துறையில் பெயரளவு ஊதியத்தில் உயர்வு தேவைப்படுகிறது. பெயரளவு ஊதியம் நிறுவன ஊதியம் OW முதல் LH மற்றும் KQ வரை உயர்கிறது. ML மற்றும் LK தொழிலாளர் படிப்படியாக பேனலில் (A) தொழில்துறைக்கு மாறுவதால், WT இலிருந்து H மற்றும் Q க்கு தொழிலாளர் வழங்கல் வளைவின் மேல்நோக்கி நகர்வதன் மூலம் இது காட்டப்படுகிறது. தொழிலாளர் WTN1 இன் விநியோக வளைவில் இயக்கம் T இலிருந்து மேல்நோக்கி 'ஹூயிஸ் திருப்புமுனை.'

மூன்றாம் கட்டம் தொடங்கும் போது, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் நிறுவன ஊதியத்திற்குச் சமமான விவசாய உற்பத்தியை உற்பத்தி செய்யத் தொடங்குகிறார்கள், இறுதியில் அவர்கள் பெறும் நிறுவன ஊதியத்தை விட அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இது புறப்படுதலின் முடிவையும், தன்னிறைவான வளர்ச்சியின் தொடக்கத்தையும் குறிக்கிறது. பேனல் (B) இல் MPP வளைவின் U இன் உயரும் பகுதியால் இது காட்டப்படுகிறது இது நிறுவன ஊதியம் KR (=NW) ஐ விட அதிகமாக உள்ளது. இதன் விளைவாக, 3.2-ன் பேனல் (A) இல் உள்ள KQ ஐ விட உயரும் பெயரளவிலான ஊதியத்தில் KC தொழிலாளர் விவசாயத் துறையில் இருந்து தொழில்துறைக்கு மாற்றப்படும். இது விவசாயத் துறையில் உள்ள உபரி உழைப்பின் சோர்வுக்கு வழிவகுக்கிறது, இது முற்றிலும் வணிகமயமாக்கப்படுகிறது. ஃபீ மற்றும் ரணிஸ் இன் கூற்றுப்படி, தொழிலாளர் உபரிகளின் சோர்வு என்பது முதன்மையாக ஒரு சந்தை நிகழ்வாக விளக்கப்பட வேண்டும், மாறாக மனிதவளத்தின் உடல் பற்றாக்குறையாக இருக்க வேண்டும், இது விநியோக மூலத்தில் டீல் கூலியின் அதிகரிப்பால் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தொழில்துறைக்கு மாற்றப்பட்டதால், விவசாயப் பொருட்கள் உபரியாகத் தொடங்குகின்றன என்று ஃபீ மற்றும் ரணிஸ் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். இது விவசாயத் துறையில் மொத்த விவசாய உபரி (அல்லது TAS) க்கு வழிவகுக்கிறது. நிறுவன ஊதியத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் நுகர்வுத் தேவையை விட விவசாய உற்பத்தியின் நுகர்வுத் தேவையை விட மொத்த விவசாய உற்பத்தியின் அதிகப்படியான பங்கு TAS ஆகும். TAS இன் அளவு என்பது வளர்ச்சி செயல்முறையின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் தொழில்துறைக்கு மாற்றப்பட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையின் செயல்பாடாகும். TAS ஆனது பேனல் (C) இல் அளவிடப்படுகிறது அல்லது கோடு OX மற்றும் TPP வளைவு OCX க்கு இடையே உள்ள செங்குத்து தூரம் மூலம் உருவம். கட்டம் I இல் NM தொழிலாளர்

மாற்றப்படும் போது, TAS BC இரண்டாம் கட்டத்தில், ML மற்றும் LK தொழிலாளர்கள் தொழில்துறைக்கு மாற்றப்படுவதால், DE மற்றும் FG அளவு TAS எழுகிறது. 'விவசாயத் தொழிலாளர்களின் மறு ஒதுக்கீடு மூலம் சந்தைக்கு வெளியிடப்படும் விவசாய வளங்களாக TAS பார்க்கப்படலாம். இத்தகைய வளங்கள் கடன் பெருங்குடி வர்க்கத்தின் முதலீட்டு நடவடிக்கைகள் மற்றும்/அல்லது அரசாங்க வரிக் கொள்கையின் மூலம் உறிஞ்சப்பட்டு புதிய தொழில்துறை வருகைக்கு ஆதரவாகப் பயன்படுத்தப்படலாம்.

குறிப்பு

சராசரி விவசாய உபரி (அல்லது AAS) உள்ளது. AAS என்பது தொழில்துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு தலைக்கு கிடைக்கும் மொத்த விவசாய உபரியாகும். ஒதுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் அவருடன் தனது சொந்த வாழ்வாதார மூட்டையை எடுத்துச் செல்வது போலாகும். AAS வளைவு படத்தின் பேனலில் (B) WASO வளைவாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. கட்டம் I இல், AAS வளைவு நிறுவன ஊதிய வளைவு WA உடன் ஒத்துப்போகிறது. இரண்டாம் கட்டத்தில், MK தொழிலாளர்கள் தொழில்துறைக்கு மாற்றப்படும் போது, AAS ஆனது பேனலில் (B) Ato S இலிருந்து வீழ்ச்சியடையத் தொடங்குகிறது, அதே நேரத்தில் TAS ஆனது BC லிருந்து DE க்கு FG க்கு குழுவில் (C) உயர்ந்து வருகிறது.

கட்டம் III இல், பேனலில் (B) S இலிருந்து O க்கு AAS மிக வேகமாகக் குறைகிறது மற்றும் பேனலின் (B) கட்டம் III க்குக் கீழே உள்ள பேனலில் (C) FG இலிருந்து O நோக்கிய பகுதியின் குறுகலால் காட்டப்படும் TAS மேலும் குறைகிறது. AAS மற்றும் TAS இரண்டிலும் சரிவு, நிறுவன ஊதியத்தை விட விவசாயத் தொழிலாளர்களின் MPP உயர்வு காரணமாக உள்ளது, இது இறுதியில் மீதமுள்ள உபரி தொழிலாளர்களை தொழில்துறைக்கு மாற்றுவதற்கு வழிவகுக்கிறது.

ஃபேய் மற்றும் ராணிஸ் ஆகியோர் விவசாயப் பொருட்களின் பற்றாக்குறை தொடங்கும் போது, குறைந்தபட்ச நிறுவன ஊதியம் (NW) மற்றும் எல்லைக்குக் கீழே AAS (WASO வளைவின் பகுதி AS) வீழ்ச்சியால் சுட்டிக்காட்டப்படும் போது, I மற்றும் II கட்டங்களுக்கு இடையிலான எல்லையை 'பற்றாக்குறை புள்ளி' என்று அழைக்கின்றனர். கட்டம் II மற்றும் III இடையே 'வணிகமயமாக்கல் புள்ளி' இது MPP மற்றும் விவசாயத்தில் நிறுவன ஊதியம் இடையே சமத்துவத்தின் தொடக்கத்தைக் குறிக்கிறது. இவ்வாறு லூயிஸ் திருப்புமுனையானது ஃபீ மற்றும் ரணிஸ் இன் பற்றாக்குறை புள்ளியுடன் ஒத்துப்போகிறது, மேலும் தொழில்துறை ஊதிய உயர்வு வணிகமயமாக்கல் புள்ளியில் துரிதப்படுத்தப்படுகிறது.

விவசாய உற்பத்தி பெருகினால், பற்றாக்குறை புள்ளியும் வணிகமயமாக்கல் புள்ளியும் ஒத்துப்போகிறது என்று காட்டுகிறார்கள். ஏனென்றால், விவசாய உற்பத்தியின் அதிகரிப்புடன் MPP இன் அதிகரிப்பு உற்பத்தியை நிறுவன ஊதியத்தின் அளவிற்கு விரைவாக உயர்த்த உதவுகிறது. படம் 3.2 (B) இல் MRU வளைவை இடதுபுறமாக மேல்நோக்கி மாற்றுவதாக இது பார்க்கப்படலாம். மறுபுறம், மொத்த உடல் உற்பத்தித்திறன் அதிகரிப்புடன் AAS அதிகரிக்கிறது. இதன் பொருள் படத்தில் உள்ள ASO வளைவு (B) மேல்நோக்கி வலதுபுறமாக மாறுகிறது. உற்பத்தித்திறன் அதிகரிப்பு போதுமானதாக இருந்தால், படம் 3.2 (B) இல் உள்ள MRU மற்றும் ASO வளைவுகள் பற்றாக்குறை புள்ளி A க்கு மேல் நோக்கி மாறும்.

வணிகமயமாக்கல் புள்ளி R ஒத்துப்போகும் மற்றும் இரண்டாம் கட்டம் அகற்றப்பட்டது. தொழில்துறையைப் பொறுத்த வரையில், விவசாய உற்பத்தியின் அதிகரிப்பு, திருப்புமுனைக்குப் பிறகு தொழில்துறை விநியோக வளைவை உயர்த்துவதன் விளைவைக் கொண்டுள்ளது. WTW1 இன்

குறிப்பு

மாற்றமாக இதைப் பார்க்கலாம் படம் 3.2 (A) இல் T புள்ளிக்கு கீழே வலதுபுறமாக வளைவு. ரணிஸ்-ஃபீ மாதிரியின்படி, திருப்புமுனைக்கும் வணிகமயமாக்கல் புள்ளிக்கும் இடையிலான சமத்துவம் பொருளாதார ரீதியாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது, ஏனெனில் விவசாயத் துறையானது சந்தை அல்லாத நிறுவன சக்திகளால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்படாவிட்டால், தொழிலாளர்களின் தொழில்துறை வளைவு இறுதியாக உயர்கிறது, இருப்பினும் அதன் அம்சங்களை நகலெடுக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இரண்டாம் கட்டத்தை நீக்குவதன் பொருளாதார முக்கியத்துவம் என்னவென்றால், அது பொருளாதாரம் தன்னிறைவான வளர்ச்சியில் சீராக செல்ல உதவுகிறது.

சமநிலை வளர்ச்சி

ஃபீ மற்றும் ரனிஸ் ஆகியோர், டேக்-ஆஃப் செயல்பாட்டின் போது சமநிலையான வளர்ச்சியின் நிலைமைகளை அவர்களின் மாதிரி திருப்திப்படுத்துகிறது என்பதை மேலும் காட்டியுள்ளனர். சமச்சீர் வளர்ச்சிக்கு பொருளாதாரத்தின் விவசாயம் மற்றும் தொழில்துறை ஆகிய இரு துறைகளிலும் ஒரே நேரத்தில் முதலீடு தேவைப்படுகிறது. இது படம் 3.3 இல் விளக்கப்பட்டுள்ளது, இங்கு PP என்பது உழைப்புக்கான ஆரம்ப தேவை வளைவு மற்றும் S1S1 உழைப்பின் ஆரம்ப விநியோக வளைவு. தொழில்துறை துறையில் OM தொழிலாளர் சக்தி பணியமர்த்தப்பட்ட இடத்தில் அவை வெட்டுகின்றன. இந்த அளவிலான வேலைவாய்ப்பு, தொழில் துறைக்கு சமமான லாபம் ஏரியா S1Pa. இந்த லாபம், டேக் ஆஃப் செயல்பாட்டின் போது பொருளாதாரத்திற்கு கிடைக்கும் மொத்த முதலீட்டு நிதியாகும். இந்த நிதி தவிர விவசாயத் துறைக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது, இதன் மூலம் விவசாய உற்பத்தித் திறனை உயர்த்துகிறது மற்றும் தொழில்துறையில் தொழிலாளர்களின் விநியோக வளைவை S1S1 இலிருந்து வலப்புறம் கீழ்நோக்கி S2S2மாற்றுகிறது. முதலீட்டு நிதியின் மீதமுள்ள பகுதி தொழில்துறை துறைக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது, இதன் மூலம் தொழில்துறை தேவை வளைவை வலதுபுறமாக PP இலிருந்து P1P1 க்கு மாற்றுகிறது. S2S2 மற்றும் P1P1 வளைவுகள் a1 இல் வெட்டுகின்றன சீரான வளர்ச்சி பாதையில் பொய் S1a3. a1 இல் தொழில்துறையானது முதலீட்டு நிதியை ஒதுக்கியதைத் தொடர்ந்து விவசாய உற்பத்தித்திறன் அதிகரிப்பின் விளைவாக விவசாயத் துறையால் வெளியிடப்பட்ட ML தொழிலாளர் சக்தியை உள்வாங்குகிறது. படம் 3.3 இல், தொழில்துறை துறையில் உறிஞ்சப்படும் ML தொழிலாளர் சக்தியானது படம் 3.2 இல் விவசாயத் துறையில் இருந்து வெளியிடப்பட்ட தொழிலாளர் சக்தி ML க்கு சரியாகச் சமம்.

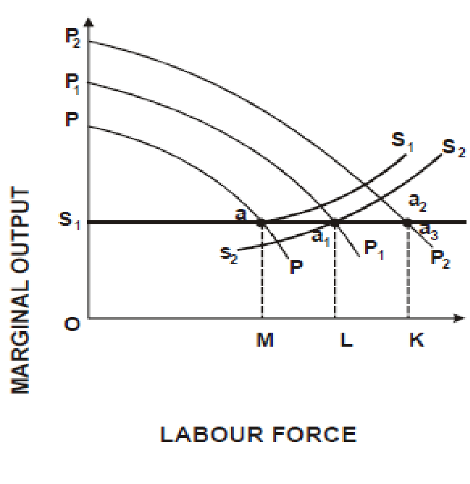

படம் 3.3 தொழில்துறை துறையில் உறிஞ்சப்பட்ட ML தொழிலாளர் சக்தி விவசாயத் துறையில் இருந்து வெளியிடப்பட்ட தொழிலாளர் சக்தி ML க்கு சமமாக உள்ளது

இவ்வாறு முதலீட்டு நிதிகள் காலப்போக்கில் இரு துறைகளுக்கும் தொடர்ந்து ஒதுக்கப்படுவதால், பொருளாதாரம் சீரான-வளர்ச்சிப் பாதையில் செல்லும். ஆனால் உண்மையான வளர்ச்சிப் பாதையானது சமச்சீர்-வளர்ச்சிப் பாதையிலிருந்து அவ்வப்போது விலகுவதற்கான எல்லா வாய்ப்புகளும் உள்ளன. 'எவ்வாறாயினும், அத்தகைய விலகல், சமநிலையான-வளர்ச்சிப் பாதைக்கு மீண்டும் கொண்டு வர முனையும் சமநிலைப்படுத்தும் சக்திகளை எதிர்க்கும். உண்மையான பாதை, உண்மையில், சமநிலை-வளர்ச்சிப் பாதையைச் சுற்றி ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கக்கூடும். எடுத்துக்காட்டாக, தொழில்துறையில் அதிக முதலீட்டின் விளைவாக, தொழிலாளர் தேவை வளைவு P2P2 க்கு மாறுகிறது மற்றும் தொழிலாளர் S2S2 இன் விநியோக வளைவை வெட்டுகிறது a2, உண்மையான வளர்ச்சி பாதை சமச்சீர்-வளர்ச்சி பாதைக்கு மேலே இருக்கும். இது விவசாயப் பொருட்களின் பற்றாக்குறைக்கு வழிவகுக்கும், தொழில்துறையின் வர்த்தக விதிமுறைகள் சீரழிந்து, இந்தத் துறையில் ஊதிய விகிதம் உயரும். இது தொழில் துறையில் முதலீட்டை ஊக்குவிப்பதோடு, விவசாயத் துறையில் முதலீட்டை ஊக்குவித்து, அதன் மூலம் உண்மையான பாதையை a3 சீரான வளர்ச்சிப் பாதைக்கு கொண்டு வரும்.

ஒரு விமர்சன மதிப்பீடு

ஃபீ-ரணிஸ் மாதிரியானது வளர்ச்சியைத் தொடங்குவதிலும் முடுக்கிவிடுவதிலும் இரு துறைகளுக்கிடையேயான தொடர்புகளைக் காட்டுகிறது. மேலும், லூயிஸ் திருப்புமுனை பற்றிய அதன் விளக்கம் மிகவும் யதார்த்தமானது. ஆனால், வளர்ச்சியடையாத நாடுகளில் மூலதனக் குவிப்பில் விவசாயப் பொருட்களின் முக்கியத்துவத்தை இது காட்டுகிறது என்பதே கோட்பாட்டின் முக்கியத் தகுதி.

இந்த தகுதிகள் இருந்தபோதிலும், கீழே விவாதிக்கப்படும் சில விமர்சனங்களிலிருந்து மாதிரி விடுபடவில்லை.

1. **MPP பூஜ்யம் அல்ல:** ஃபீ மற்றும் ரணிஸ் ஆகியோர், 'ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு நிலத்துடன், MPP பூஜ்ஜியத்தை வழங்குவதற்குப் போதுமான அளவு மக்கள் தொகை இருக்கும்' என்று கவனிக்கின்றனர். ஆனால் தொழிலாளர் உபரி பொருளாதாரங்களில் MPP பூஜ்ஜியமாக இருப்பதை ஷுல்ட்ஸ் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. அவரைப் பொறுத்தவரை, அவ்வாறு இருந்தால், நிறுவன ஊதியமும் பூஜ்ஜியமாக இருக்கும். உண்மை என்னவென்றால், ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் குறைந்தபட்ச ஊதியத்தைப் பெறுகிறார், அது பணமாக இல்லாவிட்டாலும், பொருளாக இருக்கலாம். இதனால் விவசாயத் துறையில் MPP பூஜ்யம் என்று கூறுவது தவறு.
2. **விவசாயத்தின் வணிகமயமாக்கல் பணவீக்கத்திற்கு வழிவகுக்கிறது:** கோட்பாட்டின் படி, விவசாயத் துறை மூன்றாம் கட்டத்திற்குள் நுழையும் போது, அது வணிகமயமாகிறது. ஆனால் பணவீக்க அழுத்தங்கள் தொடங்கும் என்பதால் பொருளாதாரம் தன்னிறைவான வளர்ச்சியை நோக்கி சீராக செல்ல வாய்ப்பில்லை. பல தொழிலாளர்கள் தொழில்துறைக்கு மாறும்போது, விவசாயத் துறையில் தொழிலாளர் பற்றாக்குறை ஏற்படும். இதற்கிடையில், நிறுவன ஊதியம் தொழிலாளர்களின் MPP க்கு சமமாக உள்ளது மற்றும் விவசாய

குறிப்பு

பொருட்களின் பற்றாக்குறை எழுகிறது. இந்த காரணிகள் அனைத்தும் பொருளாதாரத்திற்குள் பணவீக்க அழுத்தங்களை உருவாக்கும்.

3. **மூடிய மாதிரி:** ஃபீ மற்றும் ரணிஸ் இன் படி, விவசாய உற்பத்தி குறையும் போது மற்றும் விவசாய பொருட்களின் விலைகள் உயரும் போது இரண்டாவது கட்டத்தில் தொழில்துறைக்கு எதிராக வர்த்தக விதிமுறைகள் நகர்கின்றன. இந்த பகுப்பாய்வு வெளிநாட்டு வர்த்தகம் இல்லாத மூடிய பொருளாதாரத்தின் அனுமானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது, ஆனால் வளர்ச்சியடையாத நாடுகள் நெருக்கமாக இல்லாததால் இந்த அனுமானம் நம்பத்தகாதது. ஆனால் பற்றாக்குறை ஏற்படும் போது விவசாய பொருட்களை இறக்குமதி செய்யும் திறந்த பொருளாதாரங்கள்.
4. **விவசாயத் துறையில் நிறுவன ஊதியம் நிலையானதாக இல்லை:** விவசாய உற்பத்தித்திறன் அதிகரித்த போதிலும் நிறுவன ஊதியம் முதல் இரண்டு கட்டங்களில் நிலையானதாக இருக்கும் என்று கோட்பாடு கருதுகிறது. இது மிகவும் யதார்த்தமற்றது, ஏனெனில் விவசாய உற்பத்தித்திறனில் பொதுவான உயர்வுடன், பண்ணை கூலிகளும் உயரும். உதாரணமாக, பசுமைப் புரட்சியின் போது (1967-72) பஞ்சாபில் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் தினசரி உண்மையான ஊதிய விகிதங்கள் (1966 விலையில்) 41.7 சதவீதம் அதிகரித்து 55.2 சதவீதமாக இருந்தது.
5. **நிறுவன ஊதியம் MPPக்கு மேல் இல்லை:** இந்த மாதிரியானது வளர்ச்சி செயல்முறையின் I மற்றும் II கட்டங்களில் MPP க்கு மேல் இருக்கும் நிலையான நிறுவன ஊதியத்தின் அனுமானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இந்த அனுமானத்தை ஆதரிக்க எந்த அனுபவ ஆதாரமும் இல்லை. உண்மையில், தொழிலாளர் உபரி வளர்ச்சியடையாத நாடுகளில், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்படும் ஊதியம் அவர்களின் MPPயை விட மிகக் குறைவாக உள்ளது.
6. **நிலம் வழங்கல் சரி செய்யப்படவில்லை:** ஃபீ மற்றும் ரணிஸ் நிலம் வழங்கல் வளர்ச்சியின் போது சரி செய்யப்பட்டது என்ற அனுமானத்துடன் தொடங்குகின்றனர். நீண்ட காலமாக, பல ஆசிய நாடுகளில் பயிர் பரப்பளவு பற்றிய புள்ளிவிவரங்கள் வெளிப்படுத்துவதால், நிலத்தின் அளவு நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. உதாரணமாக, இந்தியாவில் பயிர்களின் பரப்பளவு (அடிப்படை 1961-62) 1950-51ல் 82 ஆக இருந்தது 1970-71ல் 107.3 ஆக உயர்ந்தது.

எவ்வாறாயினும், இந்த வரம்புகள் தொழிலாளர் உபரி நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பொறுத்தமட்டில் ஃபீ-ரணிஸ் மாதிரியின் முக்கியத்துவத்தை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தாது. வளர்ச்சியடையாத பொருளாதாரத்தின் விவசாய மற்றும் தொழில்துறை துறைகளின் தொடர்பு மூலம் புறப்பட்டதிலிருந்து தன்னிறைவான வளர்ச்சிக்கான வளர்ச்சி செயல்முறையை இது முறையாக பகுப்பாய்வு செய்கிறது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. ஃபீ மற்றும் ரனிஸ் மாதிரியின் இரண்டாம் கட்டத்திற்கும் மூன்றாம் கட்டத்திற்கும் இடையே உள்ள எல்லையை என்ன அழைக்கிறார்கள்?
2. ஃபீ - ரனிஸ் மாதிரிக்கு எதிராக எழுப்பப்பட்ட சில விமர்சனங்களைக் குறிப்பிடவும்.

3.3 ஷுல்ட்ஸ் மாடல்

குறிப்பு

T.W. ஷுல்ட்ஸ் ஒரு பொருளாதார நிபுணர் ஆவார், அவர் விவசாயத்தின் வளர்ச்சிக்கான வழிமுறைகளை பரிந்துரைத்தார். என்ற அவரது புத்தகம் பாரம்பரிய விவசாயத்தை மாற்றுதல் 1964 இல் வெளியிடப்பட்டது. விவசாய வளர்ச்சி குறித்த இலக்கியங்களில் இது ஒரு அடையாளமாக கருதப்படுகிறது.

கோட்பாட்டின் விளக்கம்

அவரது கோட்பாட்டின் படி, உற்பத்தி முறைகள் பாரம்பரியமாக இருந்தால், நிலம் வளமாக இருந்தாலும், மக்கள் கடினமாக உழைத்தாலும் உற்பத்தி குறைவாக இருக்கும். மறுபுறம், விவசாயத்தில் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் மண் மோசமாக இருந்தாலும், மக்கள் கடினமாக உழைக்காவிட்டாலும் கூட அதிக உற்பத்தியை செயல்படுத்துகிறது. பாரம்பரிய விவசாயத்தை நம்பியிருக்கும் நாடுகள் ஏழ்மையானவை மற்றும் தங்கள் வருமானத்தின் பெரும்பகுதியை உணவுக்காக செலவிடுகின்றன.

இருப்பினும், ஒரு நாடு வளர்ந்த முறைகளைப் பயன்படுத்தும்போது, விவசாய உணவுகள் ஏராளமாக கிடைக்கும், மக்களின் வருமானம் உயர்கிறது மற்றும் நாட்டின் குறைந்த வருமானம் உணவுக்காக செலவிடப்படுகிறது.

பாரம்பரிய விவசாயத்தை மாற்றுவதற்கான பல்வேறு முறைகளையும் பேராசிரியர் ஷூல்ட்ஸ் விளக்குகிறார். பாரம்பரிய விவசாயத்தை மாற்றும் பிரச்சனை முதலீட்டுடன் தொடர்புடையது. விவசாயத்தில் முதலீட்டை வழங்குவது ஒரு தீவிரமான பிரச்சினை அல்ல, ஆனால் முதலீட்டின் வடிவங்களை தீர்மானிப்பது கடினம். ஆரம்பகால பொருளாதார வல்லுநர்கள் விவசாயத் துறையின் பொருளாதார திறனை விளக்காததால் இந்த சிக்கல் எழுந்தது.

மூன்று முக்கியமான கேள்விகள்

ஷூல்ட்ஸின் கூற்றுப்படி, விவசாயத் துறையின் பொருளாதார திறனைப் புரிந்துகொள்வதற்கு பின்வரும் மூன்று கேள்விகளைத் தீர்ப்பது முக்கியம்:

1. குறைந்த வருமானம் கொண்ட சமூகங்கள் தற்போது கிடைக்கும் வளங்களை திறமையான முறையில் ஒதுக்கீடு செய்வதன் மூலம் விவசாய உற்பத்தியில் கணிசமான அதிகரிப்பை கொண்டு வர முடியுமா?
2. எந்த உற்பத்தி காரணிகள் விவசாய வெற்றியைத் தீர்மானிக்கின்றன மற்றும் ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு பங்களிக்கின்றன?
3. எந்த சூழ்நிலையில் விவசாயத்தில் முதலீடு செய்வது நன்மை பயக்கும்?

பேராசிரியர் ஷூல்ட்ஸ் கூறுகிறார்: 'நிலத்தில் உள்ள வேறுபாடுகள் மிகக் குறைவானவை, பொருள் மூலதனத்தின் தரத்தில் உள்ள வேறுபாடுகள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை, மேலும் பண்ணை உற்பத்தியின் அளவு மற்றும் அதிகரிப்பு விகிதத்தில் உள்ள வேறுபாடுகளை விளக்குவதில் பண்ணை மக்களின் திறன்களில் உள்ள வேறுபாடுகள் மிக முக்கியமானவை. '

மெக்சிகோ மற்றும் ஜப்பான் போன்ற பல நாடுகள் விவசாயத் துறையில் இந்தியாவை விட சிறப்பாக செயல்பட்டுள்ளன, அவை உயர்ந்த

தரமான நிலங்களைக் கொண்டிருப்பதால் அல்ல, ஆனால் சிறந்த விவசாய தொழில்நுட்பத்தைக் கொண்டிருப்பதால்.

குறிப்பு

பாரம்பரிய விவசாயத்தை மாற்றுவதற்கு அதிக முதலீடு தேவையில்லை என்று ஷூல்ட்ஸ் நம்புகிறார். நாடு புதிய உற்பத்திக் காரணிகளை அறிமுகப்படுத்தி பழைய நடைமுறைகளை கைவிட வேண்டும். புதிய காரணிகளின் அறிமுகம் காரணமாக ஏற்படக்கூடிய அபாயங்கள் மற்றும் நிச்சயமற்ற தன்மைகளைக் கையாளுவதற்கு அது கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அவர் கூறுகிறார்: 'பாரம்பரிய விவசாயத்தில் குடியேறிய விவசாயிகள் புதிய உற்பத்தி காரணியை ஏற்றுக்கொள்வது, அதன் லாபத்தைப் பொறுத்தது, ஆபத்து மற்றும் நிச்சயமற்ற தன்மைக்கு உரிய கொடுப்பனவு மற்றும் இந்த வகையில் நவீன விவசாயத்தில் உள்ளதைப் போன்றது.

பாரம்பரிய விவசாயத்தில் ஒதுக்கீடு திறன்

ஷூல்ட்ஸின் கோட்பாடு, 'பாரம்பரிய விவசாயத்தில் உற்பத்தி காரணிகளை ஒதுக்குவதில் ஒப்பீட்டளவில் சில குறிப்பிடத்தக்க திறமையின்மைகள் உள்ளன' என்ற கருதுகோளை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

இந்த கருதுகோள் குறிக்கிறது:

a) 'பாரம்பரிய விவசாயத்திற்கு கட்டுப்பட்ட விவசாயிகளின் வசம் உள்ள காரணிகளை மறுஒதுக்கீடு செய்வதன் மூலம் விவசாய உற்பத்தியில் குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்பு ஏற்படாது'. உற்பத்திக்கான அனைத்து காரணிகளும் விளிம்புநிலை வருமானம் மற்றும் விளிம்பு செலவுகளைக் கருத்தில் கொண்ட பிறகு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

b) தனிப்பட்ட வேறுபாடுகள் விவசாய உற்பத்தியைத் தடுக்காது.

c) பண்ணை மேலாண்மை நிபுணர் காரணிகளை ஒதுக்குவதில் எந்த திறமையின்மையையும் கண்டுபிடிக்க முடியாது.

d) அனைத்து உற்பத்தி காரணிகளும் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஷுல்ட்ஸின் கூற்றுப்படி, மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஏதேனும் உட்குறிப்பு தவறாக நிரூபிக்கப்பட்டால், பாரம்பரிய விவசாயத்தில் ஒதுக்கீட்டுத் திறனின் கருதுகோள் தோல்வியடையும். ஷூல்ட்ஸ் தனது கருதுகோளை இரண்டு கிராமங்களில் அனுபவ ஆய்வுகளின் உதவியுடன் நிரூபித்தார்: ஒன்று குவாத்தமாலாவில் மற்றொன்று இந்தியாவில்.

குவாத்தமாலாவில் உள்ள கிராமம் முதலாளித்துவ இயல்புடையது. சந்தையில் சரியான போட்டி உள்ளது மற்றும் சமூகத்தின் வசம் உள்ள அனைத்து உற்பத்தி காரணிகளும் முழுமையாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. "பேன்னி முதலாளித்துவத்தில் மக்களின் நடத்தை பற்றிய கவனமாக ஆவணப்படுத்தல் மற்றும் விலைகள், செலவுகள் மற்றும் வருமானங்களைக் காட்டும் பல அட்டவணைகள் ஆகியவற்றில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட அனைத்து ஆதாரங்களும் தற்போதைய உற்பத்தியில் மக்கள் தங்கள் வசம் உள்ள காரணிகளை ஒதுக்குவதில் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் திறமையானவர்கள் என்ற அனுமானத்தை வலுவாக ஆதரிக்கின்றன. உற்பத்தி முறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகள் எதுவும் இல்லை, காரணிகளில் எதுவும் இல்லை மற்றும் தயாரிப்புகளில் எதுவும் இல்லை. மறைமுக வேலையில்லா திண்டாட்டம் இல்லை, குறைந்த வேலை வாய்ப்பு இல்லை...'

இந்தியாவில் உள்ள கிராமத்தைப் பொறுத்தவரை, இதே போன்ற முடிவுகளை ஒரு ஆராய்ச்சியாளர் வரைந்துள்ளார். இந்த கிராமத்தின் தரவுகளிலிருந்து, ஆராய்ச்சியாளர் ஊகிக்கிறார்: 'பல்வேறு விலை மதிப்பீடுகளுக்கு இடையே குறிப்பிடத்தக்க நெருக்கமான தொடர்பு உள்ளது.

நடைமுறையில் உள்ள தொழில்நுட்ப உறவுகளின் பின்னணியில் பண்ணைகளின் மாதிரியால் செய்யப்பட்ட சராசரி ஒதுக்கீடுகள் திறமையானவை என்று தோன்றுகிறது. கிராமம் பாரம்பரிய வளங்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தை நம்பியிருக்கும் வரை, தற்போதைய ஒதுக்கீடுகளை மாற்றுவதன் மூலம் பொருளாதார உற்பத்தியில் முன்னேற்றம் பெற முடியும் என்பதற்கு எந்த ஆதாரமும் இல்லை.

பூஜ்ஜிய மதிப்பு உழைப்பு கோட்பாடு

பல பொருளாதார வல்லுநர்கள் பாரம்பரிய விவசாயத்தில், மாறுவேடமிட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கும் தொழிலாளர்களின் விகிதம் இருப்பதாக நம்புகிறார்கள். இந்த கருதுகோளின் உட்பொருள் என்னவென்றால், தொழிலாளர் சக்தியின் ஒரு பகுதியை விவசாயத் துறையில் இருந்து வேறு ஏதாவது வேலை பகுதிக்கு மாற்றினால், விவசாயத் துறையின் மொத்த உற்பத்தி குறையாது. இந்த பெரிய அளவிலான உபரி உழைப்பு பாரம்பரிய விவசாயத்தின் சிறப்பியல்பு அம்சமாக கருதப்படுகிறது, இது நாட்டில் வறுமைக்கு வழிவகுக்கிறது.

இந்த கருதுகோளை ஷூல்ட்ஸ் மறுக்கிறார். அவர் 1918-19 ஐப் பயன்படுத்தினார் குளிர் காய்ச்சல் இந்த கருதுகோளின் சோதனையாக தொற்றுநோய் ஆண்டு. இந்த ஆண்டில் இன்ஃப்ளூயன்ஸா தொற்றுநோய் இந்தியாவின் கிராமப்புறங்களில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கையில் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. தொற்றுநோயைத் தொடர்ந்து வந்த பயிர் பருவத்தில் விவசாயத்தின் மொத்த உற்பத்தி குறைந்ததை அவர் கவனித்தார். இதன் மூலம், தொழிலாளர் சக்தியில் 5 சதவீதம் கூட உபரியாக அறிவிக்க முடியாது என்று அவர் அனுமானித்தார்.

அதிக வருமானம் மற்றும் குறைந்த மூலதனம்

மற்றொரு ஆழமான வேரூன்றிய கருத்து என்னவென்றால், பாரம்பரிய விவசாயத்திற்கு ஒப்பீட்டளவில் குறைந்த மூலதன முதலீடு தேவைப்படுகிறது மற்றும் அதிக லாபத்தை அளிக்கிறது. காலனித்துவ காலத்தில், ஐரோப்பிய நாடுகள் தங்கள் முதலீடுகளை ஏழை நாடுகளுக்குத் திருப்பி, இந்த நாடுகளின் பணக்கார விவசாயிகள் வளர்ந்த நாடுகளில் முதலீடு செய்தனர். ஷூல்ட்ஸ் இந்த கருத்தை ஏற்கவில்லை மற்றும் பாரம்பரிய விவசாயத்திற்கு அதிக மூலதன முதலீடு தேவை மற்றும் குறைந்த வருவாய் விகிதத்தை அளிக்கிறது. வெளிநாடுகளில் இருந்து பெறப்படும் மூலதனம் ஏழை நாடுகளில் நேரடி உற்பத்தி உள்ளீடாக பயன்படுத்தப்படாமல் போக்குவரத்து போன்ற தொடர்புடைய அம்சங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதையும் அவர் நிரூபிக்கிறார்.

சில ஏழை விவசாய சமூகங்களில் நிலத்திலிருந்து வாடகை என்பது மொத்த காரணி செலவில் ஒரு சிறிய பகுதியாகும் என்பதை ஷுல்ட்ஸ் நிரூபிக்கிறார். இந்த முடிவு பொருளாதாரக் கோட்பாட்டுடன் மிகவும் இணக்கமானது; விவசாய உற்பத்தியில் பல காரணிகளின் பங்களிப்பைக் கருத்தில் கொண்டு வாடகை சிறியதாகவோ அல்லது பூஜ்ஜியமாகவோ இருக்கும் சாத்தியக்கூறுகள் சில நேரங்களில் கவனிக்கப்படுவதில்லை. இரண்டாவது முடிவு என்னவென்றால், பல ஏழை விவசாய சமூகங்களில், மறுஉற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள் மூலதனம் ஒப்பீட்டளவில் பெரியதாக உள்ளது. இத்தகைய மூலதனத்தின் விகிதம் குறைவாக இருந்தாலும், இந்த சமூகங்களில் சிலவற்றில் மறுஉற்பத்தி மூலதனத்தின் காரணி பங்கு அதிகமாக உள்ளது. வருவாய் விகிதங்கள் எப்போதும் அதிகமாக இருந்தால்,

குறிப்பு

பங்கு சிறியதாகவும், பங்கு ஒப்பீட்டளவில் பெரியதாகவும் இருக்கலாம், ஆனால் வருமான விகிதம் குறைவாக இருந்தால், இந்த ஏழை விவசாய சமூகங்களில் பலவற்றைப் போலவே, இந்த விஷயம் வழக்கமான பொருளாதாரத்தைப் பொறுத்தவரை உண்மையில் குழப்பமாக இருக்கும். ஏழை விவசாய சமூகங்களில் மறுஉற்பத்தி மூலதனத்தின் இருப்பு சிறியதாக உள்ளது என்ற கருத்து.

பெரிய அளவிலான பண்ணைகள் மிகவும் திறமையானவை என்ற வாதத்தையும் ஷூல்ட்ஸ் மறுக்கிறார். அவரைப் பொறுத்தவரை, பண்ணைகளின் அளவிற்கும் உற்பத்தித்திறனுக்கும் எந்த தொடர்பும் இல்லை. சிறிய மற்றும் பெரிய அளவிலான பண்ணைகள் வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளில் சமமாக திறமையானதாகவோ அல்லது திறனற்றதாகவோ இருக்கலாம்.

பாரம்பரிய விவசாயத்தை மாற்றுவதற்கான ஷூல்ட்ஸின் பரிந்துரைகள்

பாரம்பரிய விவசாயத்தின் மாற்றம் பாரம்பரியமற்ற (நவீன) விவசாய உள்ளீடுகளின் கிடைக்கும் தன்மை மற்றும் விலையைப் பொறுத்தது என்று ஷூல்ட்ஸ் கூறுகிறார். அவர் கூறுகிறார், 'இந்த காரணிகளின் சப்ளையர்கள் மிகவும் உண்மையான அர்த்தத்தில் இத்தகைய வளர்ச்சிக்கான திறவுகோலை வைத்திருக்கிறார்கள்.' குறைந்த விலையில் இந்த காரணிகளை உற்பத்தி செய்து விநியோகிப்பது விவசாயிகளை இந்த உள்ளீடுகளை ஏற்று விவசாயத்தை பயன்படுத்த வைக்கும். இது விவசாயத்தில் அவர்களின் முதலீடுகளை லாபகரமாக மாற்றும். ஷூல்ட்ஸின் கூற்றுப்படி, பொருளாதார வல்லுநர்கள் நவீன உற்பத்தி காரணிகளின் விநியோகங்களுக்கு உரிய கவனம் செலுத்தவில்லை.

நவீன விவசாயத்தில், அதிக உற்பத்தித்திறனின் முக்கிய ஆதாரங்கள்: (i) நவீன பொருள் உள்ளீடுகள் மற்றும் (ii) நவீன திறன்களைக் கொண்ட பண்ணையாளர்கள். ஏழை விவசாயிகள் எளிதில் பயன்படுத்தும் வகையில் நவீன பொருள் உள்ளீடுகள் கிடைக்க வேண்டும். ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாடு நாடகம் இது சம்பந்தமாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இந்த உள்ளீடுகளின் விநியோக அம்சம் சமமாக முக்கியமானது. இலாபம் ஈட்டும் நிறுவனங்கள் அல்லது இலாப நோக்கற்ற ஏஜென்சிகளால் விநியோகம் செய்யப்படலாம். விநியோக நிறுவனங்களின் லாபம் நுழைவு செலவு மற்றும் சந்தையின் அளவைப் பொறுத்தது. நுழைவுச் செலவு அதிகமாக இருப்பதாலும், சந்தை சிறியதாக இருப்பதாலும் லாபத்திற்கு போதிய வாய்ப்பு இல்லை. எனவே, தனியார் நிறுவனங்களை ஈர்க்கும் வகையில் இந்த உள்ளீடுகளின் விநியோகம் லாபகரமானதாக இருக்க வேண்டும்.

இந்த உள்ளீடுகளின் விநியோகத்தில் இலாப நோக்கற்ற நிறுவனங்களும் முக்கிய பங்கு வகிக்க முடியும். கிராமங்களில் உள்ளூர் மையங்களை அமைத்து, உள்ளூர் நிலைமைகளின் கீழ் பல்வேறு வகையான விதைகள் மற்றும் உரங்களைச் சோதிக்க விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கலாம்.

மேலும், விவசாய உற்பத்தி தொடர்பான நவீன திறன்களை விவசாயிகளுக்கு வழங்குவது முக்கியம். பல பொருளாதார வல்லுனர்கள் விவசாயிகளுக்கு பயிற்சி அளிக்க முதலீடு செய்வது அதிக உற்பத்தி முயற்சிகளில் முதலீடுகளை குறைக்கும் என்று கருதுகின்றனர். இருப்பினும், இந்த கருத்து ஷூல்ட்ஸால் முற்றிலும் நிராகரிக்கப்பட்டது. பாரம்பரிய விவசாயத்தை மாற்றியமைப்பதில் 'மனித மூலதனத்தில் முதலீடு' தீவிர தாக்கங்களை ஏற்படுத்தும் என்று அவர் வலியுறுத்துகிறார்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

3. T.W.ஷூல்ட்ஸ் எதற்காக அறியப்படுகிறார்?

4. விவசாயத்தில் முதலீடு பற்றி ஷூல்ட்ஸின் கருத்து என்ன?

3.4 மெல்லோர் மாடல்

ஜான் மெல்லரின் கோட்பாடு விவசாய வளர்ச்சியில் மற்றொரு முக்கியமான கோட்பாடு ஆகும். விவசாயம் பாரம்பரியத்திலிருந்து நவீன இயல்புக்கு மாறுவதை இது விளக்குகிறது. என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் ஜான் வில்லியம்ஸ் மெல்லரின் புத்தகம் விவசாய வளர்ச்சியின் பொருளாதாரம் ஷூல்ட்ஸின் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 1966 இல் வந்தது பாரம்பரிய விவசாயத்தை மாற்றுதல் வெளியிடப்பட்டது. மெல்லர் சில விஷயங்களில் ஷுல்ட்ஸுடன் உடன்பட்டாலும், அவரது அணுகுமுறை மிகவும் யதார்த்தமானது மற்றும் இயற்கையில் விரிவானது. மேலோர் வேளாண்மையின் பரிணாம வளர்ச்சியை அதன் பழமையான இயல்பிலிருந்து நவீன வேளாண் தொழில்நுட்பத்திற்கு விளக்குகிறார்.

விவசாய வளர்ச்சியின் நிலைகள்

மெல்லரின் கூற்றுப்படி, ஒரு நாட்டின் எந்த நேரத்திலும் விவசாயத்தை பின்வரும் மூன்று கட்டங்களில் ஒன்றில் காணலாம்:

(i) பாரம்பரிய விவசாயம்

(ii) தொழில்நுட்ப ரீதியாக மாறும் விவசாயம் (உழைப்பு மிகுந்த தொழில்நுட்பம்)

(iii) தொழில்நுட்ப ரீதியாக மாறும் விவசாயம் (உழைப்பு சேமிப்பு தொழில்நுட்பம்)

விவசாய வளர்ச்சியின் இந்த மூன்று கட்டங்களை பின்வருமாறு விளக்கலாம்:

(i) பாரம்பரிய விவசாயம்

விவசாய மாற்றத்தின் செயல்முறையை விளக்க, மேலோர் பாரம்பரிய விவசாயத்தின் கருத்துடன் தொடங்குகிறது. இது முதன்மையாக விவசாயிகளின் விவசாயம் ஆகும், இது பழமையான மற்றும் உழைப்பு மிகுந்த விவசாயத்தால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது. நிலம், உழைப்பு மற்றும் மூலதனம் இந்த வகையான விவசாயத்தின் முக்கிய உள்ளீடுகள்.

இந்த உள்ளீடுகள் ஒரே வீட்டில் இருந்து வரும் சில பண்ணைகள் உள்ளன. இத்தகைய பண்ணைகள் பொதுவாக சிறிய அளவிலானவை மற்றும் குடும்பத்தின் பல்வேறு உறுப்பினர்களால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. மாற்றுத் திறனாளிகள் இல்லாததால், பல உறுப்பினர்கள் இந்தப் பண்ணைகளில் வேலை செய்கின்றனர் வேலை வாய்ப்புகள். இதனால், பாரம்பரிய விவசாயம் மாறுவேட வேலையின்மையால் பாதிக்கப்படுகிறது.

மூலதனம் கருவிகள், உபகரணங்கள், காளைகள் போன்றவற்றின் வடிவத்தில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பாரம்பரிய விவசாயத்தில் உற்பத்தித்திறன் குறைவாக இருப்பதால், தொழிலாளர் சக்தி மற்றும் மூலதனம் அதிகரிப்பதால் வருமானம் குறைகிறது. எனவே, விவசாயிகள் பொதுவாக தங்கள் நிலத்தின் அளவை அதிகரிப்பதில் ஆர்வமாக உள்ளனர்,

இதனால் அவர்கள் உழைப்பு மற்றும் மூலதனத்தை நிலையானதாக வைத்து தங்கள் வருமானத்தை அதிகரிக்க முடியும். இருப்பினும், நில இருப்பு அதிகரிப்பு மிக மெதுவாகவே நடைபெறுகிறது.

குறிப்பு

உரங்கள் போன்ற சில பாரம்பரியமற்ற உள்ளீடுகள் பாரம்பரிய விவசாயத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன, ஆனால் மற்ற துணை உள்ளீடுகள் இல்லாததால் மொத்த உற்பத்தியில் அவற்றின் தாக்கம் குறைவாகவே உள்ளது. இதேபோல், நிலச் சீர்திருத்தங்கள் போன்ற நிறுவன மாற்றங்களும் பயனற்றவை என்பதை நிரூபிக்கின்றன, ஏனெனில் அவை தொழில்நுட்ப மாற்றங்களுடன் இல்லை.

சுருக்கமாக, பாரம்பரிய விவசாயம், கட்டம் I இல் 'சில வளங்களின் குறைந்த அளவிலான பயன்பாடு, குறைந்த அளவிலான உற்பத்தித்திறன் மற்றும் வளங்கள் மற்றும் நிறுவனங்களை இணைப்பதில் ஒப்பீட்டளவில் அதிக செயல்திறன் ஆகியவற்றால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது. இந்த மூன்று காரணிகளும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை. ஒட்டுமொத்தமாக அவர்கள் பாரம்பரிய விவசாயத்தின் சூழலில் மொத்த உற்பத்தி அல்லது உற்பத்தித்திறனை ஒரு யூனிட் வளங்களின் மூலம் விரைவாக அதிகரிப்பதற்கான சிறிய வாய்ப்பை பரிந்துரைக்கின்றனர்.

(ii) தொழில்நுட்ப ரீதியாக மாறும் விவசாயம் - குறைந்த மூலதனம் மற்றும் உழைப்பு மிகுந்த தொழில்நுட்பம்

பாரம்பரிய விவசாயத்தைப் பின்பற்றும் விவசாயிகளை, பல சக்திகள் ஒரு மாறும் கட்டத்தில் நுழைய வற்புறுத்தலாம். இந்த கட்டத்தில், பின்வரும் காரணங்களால் விவசாயம் வளர்ச்சியில் உள்ளது என்று கூறலாம்:

(a) பொருளாதாரத்தில் விவசாயம் இன்னும் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளது.

(b) மக்களின் வருமானம் அதிகரிப்பு போன்ற பல காரணங்களால் அதன் தயாரிப்புகளுக்கான தேவை அதிகரித்து வருகிறது.

இந்த நிலைமைகள், மேலரின் கூற்றுப்படி, விவசாய வளர்ச்சிக்கு அழைப்பு விடுக்கின்றன, இது முன்னர் சாத்தியமில்லை, ஆனால் இப்போது நவீன அறிவியலால் எளிதாக்கப்படுகிறது.

இரண்டாம் கட்டத்தில், 'ஒரு ஏக்கர் பயிர்கள் மற்றும் ஒரு கால்நடை அலகுக்கு விளைச்சலை அதிகரிப்பதில் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. நேரடியாக மகசூல் அதிகரிக்கும் புதுமையின் பயன்பாட்டின் மூலம் இது ஒரு பகுதியாக நிகழ்கிறது. நிலம் அல்லாத வளங்களைப் பயன்படுத்துவதில் செயல்திறனை அதிகரிப்பதன் மூலமும், சேமிக்கப்பட்ட வளங்களை மீண்டும் உற்பத்திச் செயல்பாட்டில் வைப்பதன் மூலமும் இது ஓரளவு நிகழலாம். கட்டம் I உடன் ஒப்பிடும் போது, இரண்டாம் கட்டத்தின் முக்கியமான பண்பு, சிக்கலான நிறுவன கட்டமைப்பால் எளிதாக்கப்படும் தொழில்நுட்பத்தின் நிலையான உருவாக்கம் மற்றும் பயன்பாடு ஆகும்.

மேலோர் விவசாய வளர்ச்சிக்கு பின்வரும் வழிமுறைகளை பரிந்துரைத்தார்:

(i) **நிறுவனங்களின் ஊக்கம்**: பாரம்பரிய விவசாயத்தில், விவசாயிகள் குறிப்பாக சிறு விவசாயிகள் விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க உந்துதல் பெறவில்லை. எனவே, அவர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில், அதை உருவாக்குவது முக்கியம் அவர்களுக்கு நியாயமான வருமானத்தை உறுதி செய்யும் சூழல். கடன், சந்தைப்படுத்தல் மற்றும் தவணைக்கால உரிமைகள் போன்ற நிறுவன மாற்றங்கள் அத்தகைய சூழலை உருவாக்க உதவும்.

குறிப்பு

(ii) **ஆராய்ச்சி ஊக்கம்:** இந்த கட்டத்தில், புதிய உற்பத்தி நுட்பங்களை உருவாக்குவதில் ஆராய்ச்சி திட்டங்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. எனவே, இத்திட்டங்கள் பெரிதும் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும். மேலும், ஆராய்ச்சி கண்டுபிடிப்புகளை விவசாயத்தில் பயன்படுத்த விவசாயிகளை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

(iii) **நவீன உள்ளீடுகள் வழங்கல்:** விவசாயத்தின் உற்பத்தியை அதிகரிக்க புதிய இடுபொருட்களை வழங்குவது மிகவும் முக்கியமானது. புதிய விதைகள், மேம்படுத்தப்பட்ட கால்நடை இனங்கள், வணிக உரங்கள் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லிகள் விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். இந்த நவீன உள்ளீடுகளை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நபர்களை வேலைக்கு அமர்த்துவதும் முக்கியம். இந்த உள்ளீடுகளில் சிலவற்றையும் இறக்குமதி செய்ய வேண்டியிருக்கும்.

(iv) **சேவை வசதிகளை வழங்குவதற்கான நிறுவனங்களை அமைத்தல்:** புதிய உள்ளீடுகளை திறம்பட பயன்படுத்த, பல சேவை வசதிகள் தேவை. விவசாயிகளுக்கு விநியோகம், சந்தைப்படுத்துதல் மற்றும் கடன் வசதி வழங்குதல் போன்ற வசதிகள் இதில் அடங்கும்.

(v) **தகவல் தொடர்பு அமைப்பின் வளர்ச்சி:** திட்டத்தின் இறுதி வெற்றி விவசாயிகளுக்கு பயிற்சி அளிப்பதில் தங்கியுள்ளது. 'விவசாய உற்பத்தியின் அதிகரிப்பு விகிதம் நடைமுறையில் பொதுவாக பல்வேறு மேம்பாட்டு நிறுவனங்களைச் செயல்படுத்த பயிற்சி பெற்ற பணியாளர்களை வழங்கக்கூடிய விகிதத்தால் வரையறுக்கப்படும்.'

சுருக்கமாக, இரண்டாவது கட்டத்தில் விவசாயத்தின் முன்னேற்றம் ஒரு தொடர்ச்சியான செயல்முறையாகும்.

(iii) தொழில்நுட்ப ரீதியாக மாறும் விவசாயம் - தொழிலாளர் சேமிப்பு தொழில்நுட்பம்

மேலரின் கூற்றுப்படி, விவசாய வளர்ச்சியின் இரண்டாம் கட்டம் வேகம் பெறும்போது, மூன்றாம் கட்ட நுழைவு உடனடியாகிறது. அவர் கூறுகிறார், 'தொழில்நுட்ப ரீதியில் மாறும் கட்டமாக இது உள்ளது, இது தொழிலாளர் சேமிப்பு இயந்திர கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் அத்தகைய இயந்திரங்களை வழங்குவதற்கும், விநியோகிப்பதற்கும் மற்றும் சேவை செய்வதற்கும் ஒரு நீரோட்டத்தை உருவாக்கும் நிறுவனங்களை உருவாக்குகிறது.

பொருளாதார வளர்ச்சியின் செயல்முறை சில காலமாக நடந்து கொண்டிருக்கும் போது இந்த கட்டம் ஏற்படுகிறது. இந்த கட்டத்தில், விவசாயம் அல்லாத துறையின் விரைவான விரிவாக்கத்தை அனுமதிப்பதற்கும், விவசாயத்தில் மூலதனப் பயன்பாட்டை படிப்படியாக தீவிரப்படுத்துவதற்கும் மூலதன உருவாக்கம் போதுமானது. மனித-நில விகிதம் குறைகிறது மற்றும் பண்ணையின் சராசரி அளவு அதிகரிக்கிறது.

மெல்லர் பரிந்துரைத்தபடி, கட்டங்களின் வரிசை தற்போது குறைந்த வருமானம் கொண்ட நாடுகளில் பெரும்பாலானவற்றில் பொருந்தும் என்பதை சுட்டிக்காட்டலாம். இருப்பினும், பல நாடுகளில் விவசாய வளர்ச்சி இந்த வரிசையைப் பின்பற்றவில்லை. உதாரணமாக, அமெரிக்காவில், இயந்திர கண்டுபிடிப்புக்கான அடிப்படை அறிவு நீண்ட காலமாக உள்ளது,

எனவே, இந்த இடத்தில் விவசாயம் முதல் கட்டத்திலிருந்து மூன்றாம் கட்டத்திற்கு நேரடியாக செல்ல முடியும். சொற்களை இணைத்தல் இந்த இடத்தில் உள்ள உழைப்பு-நிலம் மற்றும் உழைப்பு-மூலதன விகிதங்கள் உழைப்பு மிகுந்த தொழில்நுட்பத்தை விட தொழிலாளர் சேமிப்பு தொழில்நுட்பத்தை ஊக்குவித்தன. அதிக அளவில் சுரண்டப்படாத ஆனால் அதிக உற்பத்தித் திறன் கொண்ட நிலம், அதிக அளவில் அன்னிய மூலதனம் மற்றும் வேகமாக வளர்ந்து வரும் நகர்ப்புறத் தொழில், இவை அனைத்தும் விவசாயத்தில் இயந்திரமயமாக்கலை துரிதப்படுத்தியது.

குறிப்பு

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

5. மேலோர் படி, விவசாயத்தின் மூன்று கட்டங்களைக் குறிப்பிடவும், அதில் ஒரு நாடு செல்லக்கூடியது.
6. தொழிலாளர் சக்தி மற்றும் மூலதனத்தை அதிகரிப்பது ஏன் பாரம்பரிய விவசாயத்தில் வருமானம் குறைகிறது?

3.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

1. ஃபீ மற்றும் ரணிஸ் இரண்டாம் மற்றும் மூன்றாம் கட்டங்களுக்கு இடையிலான எல்லையை தங்கள் மாதிரியில் 'வணிகமயமாக்கல் புள்ளி' என்று அழைக்கின்றனர்.
2. ஃபீ -ரணிஸ் மாதிரிக்கு எதிராக எழுப்பப்பட்ட சில விமர்சனங்கள் பின்வருமாறு:
    - MPP பூஜ்யம் அல்ல
    - விவசாயத்தின் வணிகமயமாக்கல் பணவீக்கத்திற்கு வழிவகுக்கிறது
    - மூடிய மாதிரி
    - விவசாயத் துறையில் நிறுவன ஊதியம் நிலையானதாக இல்லை
3. T.W. ஷூல்ட்ஸ் ஒரு பொருளாதார நிபுணர் ஆவார், அவர் விவசாயத்தின் வளர்ச்சிக்கான வழிமுறைகளை பரிந்துரைத்தார். என்ற அவரது புத்தகம் பாரம்பரிய விவசாயத்தை மாற்றுதல் 1964 இல் வெளியிடப்பட்டது. விவசாய வளர்ச்சி குறித்த இலக்கியங்களில் இது ஒரு அடையாளமாக கருதப்படுகிறது.
4. பாரம்பரிய விவசாயத்தை மாற்றுவதற்கான பல்வேறு முறைகளையும் பேராசிரியர் ஷூல்ட்ஸ் விளக்குகிறார். பாரம்பரிய விவசாயத்தை மாற்றும் பிரச்சனை முதலீட்டுடன் தொடர்புடையது. விவசாயத்தில் முதலீட்டை வழங்குவது ஒரு தீவிரமான பிரச்சினை அல்ல, ஆனால் முதலீட்டின் வடிவங்களை தீர்மானிப்பது கடினம். ஆரம்பகால பொருளாதார வல்லுநர்கள் விவசாயத் துறையின் பொருளாதார திறனை விளக்காததால் இந்த சிக்கல் எழுந்தது.
5. மெல்லரின் கூற்றுப்படி, ஒரு நாட்டின் எந்த நேரத்திலும் விவசாயத்தை பின்வரும் மூன்று கட்டங்களில் ஒன்றில் காணலாம்:

    (i) பாரம்பரிய விவசாயம்

(ii) தொழில்நுட்ப ரீதியாக மாறும் விவசாயம் (உழைப்பு மிகுந்த தொழில்நுட்பம்)

(iii) தொழில்நுட்ப ரீதியாக மாறும் விவசாயம் (உழைப்பு சேமிப்பு தொழில்நுட்பம்)

குறிப்பு

6. மூலதனம் கருவிகள், உபகரணங்கள், காளைகள் போன்றவற்றின் வடிவத்தில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பாரம்பரிய விவசாயத்தில் உற்பத்தித்திறன் குறைவாக இருப்பதால், தொழிலாளர் சக்தி மற்றும் மூலதனம் அதிகரிப்பதால் வருமானம் குறைகிறது. எனவே, விவசாயிகள் பொதுவாக தங்கள் நிலத்தின் அளவை அதிகரிப்பதில் ஆர்வமாக உள்ளனர், இதனால் அவர்கள் உழைப்பு மற்றும் மூலதனத்தை நிலையானதாக வைத்து தங்கள் வருமானத்தை அதிகரிக்க முடியும். இருப்பினும், நில இருப்பு அதிகரிப்பு மிக மெதுவாகவே நடைபெறுகிறது.

3.6 தொகுப்பு

- ஜான் ஃபீ மற்றும் குஸ்டாவ் ராணிஸ் மாதிரி (பொதுவாக ராணிஸ்-ஃபீ மாடல் என்று அழைக்கப்படுகிறது) விவசாயத்திலிருந்து விவசாயம் அல்லாத துறைகளுக்கு உழைப்பின் இயக்கத்தில் கவனம் செலுத்துகிறது. இந்த தொழிலாளர் மாற்றம் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு முக்கிய தடையாக கருதப்படுகிறது.
- ரணிஸ்-ஃபீ கோட்பாடு வளர்ச்சியடையாத தொழிலாளர்-உபரி மற்றும் வள-ஏழைப் பொருளாதாரத்துடன் தொடர்புடையது, இதில் பெரும்பான்மையான மக்கள் விவசாய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர், வேலையின்மை மற்றும் மக்கள்தொகை அதிகரிப்பு ஆகியவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல்.
- ஃபீ மற்றும் ரனிஸ் ஆகியோர், டேக்-ஆஃப் செயல்பாட்டின் போது சமநிலையான வளர்ச்சியின் நிலைமைகளை அவர்களின் மாதிரி திருப்திப்படுத்துகிறது என்பதை மேலும் காட்டியுள்ளனர். சமச்சீர் வளர்ச்சிக்கு பொருளாதாரத்தின் விவசாயம் மற்றும் தொழில்துறை ஆகிய இரு துறைகளிலும் ஒரே நேரத்தில் முதலீடு தேவைப்படுகிறது.
- ஃபீ-ரணிஸ் மாதிரியானது வளர்ச்சியைத் தொடங்குவதிலும் முடுக்கிவிடுவதிலும் இரு துறைகளுக்கிடையேயான தொடர்புகளைக் காட்டுகிறது. மேலும், லூயிஸ் திருப்புமுனை பற்றிய அதன் விளக்கம் மிகவும் யதார்த்தமானது. ஆனால், வளர்ச்சியடையாத நாடுகளில் மூலதனக் குவிப்பில் விவசாயப் பொருட்களின் முக்கியத்துவத்தை இது காட்டுகிறது என்பதே கோட்பாட்டின் முக்கியத் தகுதி.
- T.W. ஷூல்ட்ஸ் ஒரு பொருளாதார நிபுணர் ஆவார், அவர் விவசாயத்தின் வளர்ச்சிக்கான வழிமுறைகளை பரிந்துரைத்தார். என்ற அவரது புத்தகம் பாரம்பரிய விவசாயத்தை மாற்றுதல் 1964 இல் வெளியிடப்பட்டது. விவசாய வளர்ச்சி குறித்த இலக்கியங்களில் இது ஒரு அடையாளமாக கருதப்படுகிறது.
- ஷூல்ட்ஸின் கோட்பாடு, 'பாரம்பரிய விவசாயத்தில் உற்பத்தி காரணிகளை ஒதுக்குவதில் ஒப்பீட்டளவில் சில குறிப்பிடத்தக்க திறமையின்மைகள் உள்ளன' என்ற கருதுகோளை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

குறிப்பு

- பல பொருளாதார வல்லுநர்கள் பாரம்பரிய விவசாயத்தில், மாறுவேடமிட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கும் தொழிலாளர்களின் விகிதம் இருப்பதாக நம்புகிறார்கள். இந்த கருதுகோளின் உட்பொருள் என்னவென்றால், தொழிலாளர் சக்தியின் ஒரு பகுதியை விவசாயத் துறையில் இருந்து வேறு ஏதாவது வேலை பகுதிக்கு மாற்றினால், விவசாயத் துறையின் மொத்த உற்பத்தி குறையாது.
- இந்த உள்ளீடுகளின் விநியோகத்தில் இலாப நோக்கற்ற நிறுவனங்களும் முக்கிய பங்கு வகிக்க முடியும். கிராமங்களில் உள்ளூர் மையங்களை அமைத்து விவசாயிகள் செய்யலாம் உள்ளூர் நிலைமைகளின் கீழ் பல்வேறு விதைகள் மற்றும் உரங்களை சோதிக்க ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும்.
- ஜான் மெல்லரின் கோட்பாடு விவசாய வளர்ச்சியில் மற்றொரு முக்கியமான கோட்பாடு ஆகும். விவசாயம் பாரம்பரியத்திலிருந்து நவீன இயல்புக்கு மாறுவதை இது விளக்குகிறது.
- மூலதனம் கருவிகள், உபகரணங்கள், காளைகள் போன்றவற்றின் வடிவத்தில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பாரம்பரிய விவசாயத்தில் உற்பத்தித்திறன் குறைவாக இருப்பதால், அதிகரித்து வரும் தொழிலாளர் மற்றும் மூலதனம் வருமானம் குறைகிறது.
- உரங்கள் போன்ற சில பாரம்பரியமற்ற உள்ளீடுகள் பாரம்பரிய விவசாயத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன, ஆனால் மற்ற துணை உள்ளீடுகள் இல்லாததால் மொத்த உற்பத்தியில் அவற்றின் தாக்கம் குறைவாகவே உள்ளது. இதேபோல், நிலச் சீர்திருத்தங்கள் போன்ற நிறுவன மாற்றங்களும் பயனற்றவை என்பதை நிரூபிக்கின்றன, ஏனெனில் அவை தொழில்நுட்ப மாற்றங்களுடன் இல்லை.

3.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

- **விளிம்பு வருவாய்:** இது மாறி உள்ளீடுகளின் பயன்பாட்டில் ஒரு யூனிட் அதிகரிப்பின் விளைவாக ஏற்படும் கூடுதல் வெளியீட்டைக் குறிக்கிறது, மற்ற உள்ளீடுகள் நிலையானதாக இருக்கும்.
- **உபரி உழைப்பு:** இது அதிகப்படியான உழைப்பைக் குறிக்கிறது.
- **வீக்கம்:** இது பொதுவான தொடர்ச்சியான விலை உயர்வைக் குறிக்கிறது.
- **கருதுகோள்:** இது ஒரு அனுமானம், வாதத்திற்காக முன்மொழியப்பட்ட ஒரு யோசனை, அது உண்மையாக இருக்குமா என்று சோதிக்க முடியும்.

3.8 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. ஃபீ மற்றும் ரணிஸ் மாதிரியின் அனுமானங்களைக் குறிப்பிடவும்.
2. பூஜ்ஜிய மதிப்பு உழைப்பு கோட்பாடு பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதுங்கள்.
3. விவசாய வளர்ச்சிக்கு ஜான் மெல்லர் கூறிய பரிந்துரைகளை பட்டியலிடுங்கள்.

குறிப்பு

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. ஃபீ மற்றும் ரணிஸ் மாதிரியின் செயல்பாட்டை விளக்கவும்.
2. பாரம்பரிய விவசாயத்தை மாற்றுவதற்கான ஷூல்ட்ஸின் பரிந்துரைகளை விமர்சன ரீதியாக பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்.
3. மேலரின் விவசாய வளர்ச்சி மாதிரியின் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.

3.9 மேலும் படிக்க

Hanumantha Rao, C.H. 1965. Agricultural Production Function, Costs and Returns in India. Mumbai: Tata McGraw Hill.

Joshi, P.C. 1975. Land Reforms in India: Trends and Prospects. New Delhi: Allied Publishers.

Shultz, T.W. 1965. Transforming Traditional Agriculture. New Haven London: Yale University Press.

Mellor, J.W. 1969. The Economics of Agriculture Development. Mumbai: Vora and Company.

Bhalla, G.S. 2007. Indian Agriculture since Independence. New Delhi: National Book Trust

அலகு 4 லூயிஸ் மாதிரி தொழிலாளர் வரம்பற்ற வழங்கல்

கட்டமைப்பு

4.0 முன்னுரை

4.1 நோக்கங்கள்

4.2 லூயிஸ் மாதிரியின் அனுமானங்கள் மற்றும் கருத்து

4.2.1 முதலாளித்துவ உபரியின் மறுமுதலீடு வழக்கு (இலாபம்)

4.2.2 லூயிஸ் மாதிரியின் அம்சங்கள்

4.2.3 லூயிஸ் மாதிரியின் விமர்சனம்

4.3 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

4.4 சுருக்கத் தொகுப்பு

4.5 முக்கிய வார்த்தைகள்

4.6 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

4.7 மேலும் படிக்க

4.0 அறிமுகம்

W. ஆர்தர் லூயிஸ் (ஒரு உன்னத பரிசு பெற்றவர்) 1950களின் மத்தியில் வரம்பற்ற உழைப்பு வழங்கல் அல்லது உபரி தொழிலாளர் பொருளாதாரத்தின் மாதிரியை முன்வைத்தார். உபரி உழைப்பு என்பது

உற்பத்தி செயல்முறையிலிருந்து விலக்கப்படும் போது உற்பத்தியின் அளவு குறைவடையாத மனிதவளத்தின் அளவைக் குறிக்கிறது. மேலும், இந்த மாதிரியானது, வாழ்வாதாரமான விவசாயத் துறையில் இருந்து தொழிலாளர்களை ஈர்ப்பதற்காக நவீன தொழில்துறையில் மூலதனக் குவிப்பு நடைபெறுகிறது. இந்த மாடல் பின்னர் ஃபீ மற்றும் ரணிஸ் ஆகியோரால் மாற்றியமைக்கப்பட்டது ஆனால் இரண்டு மாடல்களின் சாரம் ஒன்றுதான். ஒவ்வொரு மாதிரியும் பொருளாதாரத்தில் உபரி உழைப்பின் இருப்பு முக்கிய கூறுபாடு என்று கருதுகிறது, எளிய வார்த்தைகளில் விவசாயத்தில் வேலையின்மை மிகப்பெரியதாக மறைக்கப்பட்டுள்ளது.

குறிப்பு

4.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகுக்குச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்:

- லூயிஸ் மாதிரியின் வரம்பற்ற தொழிலாளர் வழங்கலுக்குப் பொருந்தக்கூடிய அனுமானங்களைக் குறிப்பிடவும்
- லூயிஸ் மாதிரியின் வரம்பற்ற தொழிலாளர் விநியோகத்தின் அம்சங்களைப் பட்டியலிடுங்கள்
- லூயிஸ் மாதிரியான தொழிலாளர் வரம்பற்ற விநியோகத்திற்கு எதிராக எழுப்பப்பட்ட விமர்சனங்களை அடையாளம் காணவும்

4.2 லூயிஸ் மாதிரியின் அனுமானங்கள் மற்றும் கருத்து

லூயிஸ் மாதிரியின் பல்வேறு அனுமானங்களைப் பற்றி முதலில் விவாதிப்போம்.

லூயிஸ் மாதிரியின் அனுமானங்கள்

(i) இரட்டைப் பொருளாதாரம் உள்ளது, இது ஒரு பாரம்பரிய, அதிக மக்கள்தொகை கொண்ட கிராமப்புற வாழ்வாதாரத் துறையானது பூஜ்ஜிய MPL மற்றும் உயர் உற்பத்தித் திறன் கொண்ட நவீன தொழில்துறை துறையால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது.

(ii) வாழ்வாதாரத் துறையானது மறுஉற்பத்தி செய்யக்கூடிய மூலதனத்தைப் பயன்படுத்துவதில்லை, அதே சமயம் நவீனத் துறையானது உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மூலதனத்தைப் பயன்படுத்துகிறது.

(iii) பாரம்பரிய மற்றும் பின்தங்கிய துறைகளின் உற்பத்தியை விட மேம்பட்ட துறையின் உற்பத்தி அதிகமாக உள்ளது.

(iv) உழைப்பின் வழங்கல் முற்றிலும் மீள்தன்மை கொண்டது, அதாவது, உழைப்பின் தேவையை விட உழைப்பின் வழங்கல் அதிகமாக உள்ளது.

மேலும், வரம்பற்ற உழைப்பின் பின்வரும் ஆதாரங்களை லூயிஸ் அடையாளம் கண்டார்:

(i) விவசாயம் போன்ற மக்கள்தொகை கொண்ட துறையானது, வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தின் ஆதாரமாக விளங்கும் துறையின் தேவையை விட உழைக்கும் கைகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாக உள்ளது.

குறிப்பு

(ii) பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய துறையான மக்கள், சுமை தூக்குபவர்கள், ஷூ ஷைனர்கள், பணியாட்கள் போன்ற தற்காலிக வேலைகளைக் கொண்டுள்ளனர். எனவே, இத்துறையில் உழைக்கும் கைகளின் எண்ணிக்கை குறைக்கப்பட்டால், உற்பத்தியில் சரிவு ஏற்படாது.

(iii) வீட்டு வேலைகளைச் செய்யும் இல்லத்தரசிகள் வேலையில்லாதவர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள், ஏனெனில் பொருளாதாரத்தில் அவர்களின் மறைமுக பங்களிப்பு ஒருபோதும் பதிவு செய்யப்படவில்லை.

(iv) நிலப்பிரபுக்கள் மற்றும் நிலப்பிரபுத்துவக் கூறுகள் தங்கள் செல்வாக்கு, அதிகாரம் மற்றும் கௌரவத்திற்காக குத்தகைதாரர்களின் படையைக் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் உற்பத்தியில் எந்தப் பங்களிப்பையும் செய்யவில்லை, வாழ்வாதாரக் கூலியை விடக் குறைவாகவும் வேலை செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள்.

(v) வளர்ச்சியடையாத பகுதிகளில் அதிக பிறப்பு விகிதம் வேலையில்லா திண்டாட்டத்திற்கு வழிவகுக்கிறது.

லூயிஸ் மாதிரியின் கருத்து

லூயிஸ் மாதிரி என்பது ஒரு கிளாசிக்கல் மாதிரி ஆகும், இது வரம்பற்ற உழைப்பு விநியோகத்தை நடைமுறையில் உள்ள வாழ்வாதார ஊதியத்தில் வைத்திருக்க முடியும் என்று கூறுகிறது. வாழ்வாதாரத் துறையின் அடிப்படையில் நவீன மற்றும் தொழில்துறை மேம்பட்ட துறையை உருவாக்க முடியும். எனவே, இந்த இலக்கை அடைய, தொழிலாளர்களை விவசாயத் துறையில் இருந்து பாரம்பரிய அல்லது நவீன தொழில்துறைக்கு மாற்ற வேண்டும்.

லூயிஸ் தனிப்பட்ட துறையில் ஊதியங்கள் நிலையானதாக இருக்கும் என்றும் முதலாளிகள் உபரியை சம்பாதிப்பார்கள் என்றும் பரிந்துரைத்தார். இத்தகைய உபரியானது, வாழ்வாதாரத்திலிருந்து இடம்பெயர்ந்த உழைப்பை உறிஞ்சும் வகையில், நவீன துறையில் மீண்டும் முதலீடு செய்யப்படும். துறை எனவே, அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், வேலையில்லாதவர் என்று மாறுவேடமிட்ட தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். எனவே, தொழிலாளர் பரிமாற்றம் மற்றும் நவீன துறை வேலைவாய்ப்பு வளர்ச்சி ஆகியவை இந்தத் துறையில் உற்பத்தி விரிவாக்கத்தால் முன்னோக்கி கொண்டு வரப்படுகின்றன. மேலும், நவீன துறையில் உற்பத்தி மற்றும் விரிவாக்கத்தின் வேகம் நவீன துறையில் மூலதன முதலீட்டில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறது. இந்தத் துறையில் ஊதியங்கள் நிலையானதாகக் கருதப்பட்டாலும், நகர்ப்புற ஊதியங்கள் சராசரி கிராமப்புற வருமானத்தை விட குறைந்தபட்சம் 30 சதவீதம் அதிகமாக இருப்பதாக லூயிஸ் பரிந்துரைத்தார், இது தொழிலாளர்களை வாழ்வாதாரத் துறையில் இருந்து நவீன துறைக்கு இடம்பெயர ஊக்குவிக்கிறது. நவீன துறையில் விரிவாக்கம் மற்றும் மூலதனக் குவிப்பு செயல்முறை மற்றும் உழைப்பை உறிஞ்சுதல் ஆகியவை 4.1 இல் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பு

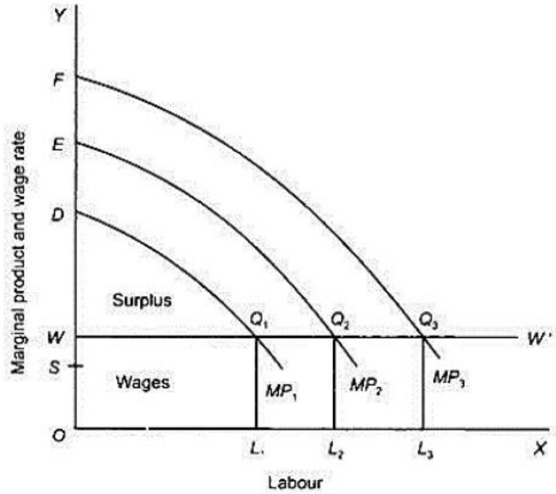

படம் 4.1 தொழிலாளர் வேலைவாய்ப்பில் மூலதன விரிவாக்கம் மற்றும் வளர்ச்சி

ஒரு தொழிலாளி வாழ்வாதாரத் துறையில் பணிபுரிந்தால் அவர் பெறும் உண்மையான ஊதியத்தை OS குறிக்கிறது. OS என்பது இந்தத் துறையில் ஒரு தொழிலாளிக்கு சராசரி தயாரிப்பு ஆகும். அதேசமயம், OW என்பது வாழ்வாதாரத் துறையில் கிடைக்கும் ஊதிய விகிதத்தை விட (கிட்டத்தட்ட 30 சதவீதம்) நவீன துறையில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஊதிய விகிதமாகும். இருப்பினும், கொடுக்கப்பட்ட ஊதிய விகிதத்தில் நவீன துறையில் கிடைக்கும் உழைப்பு நிலையானது.

தொழில்துறை மூலதனத்தின் கொடுக்கப்பட்ட ஆரம்பத் தொகையுடன், உழைப்புக்கான தேவை விளிம்பு தயாரிப்பு வளைவு MP1 மூலம் வழங்கப்படுகிறது லாபத்தை அதிகப்படுத்துதல் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில், OW ஊதிய விகிதத்தில், நவீன துறையானது OL1 ஐப் பயன்படுத்தும் உழைப்பின் விளிம்பு உற்பத்தியானது கொடுக்கப்பட்ட ஊதிய விகிதத்திற்கு சமமான OW. எனவே, நவீன துறையில் மொத்த தொழிலாளர் எண்ணிக்கை OWQ1L1 ஆக இருக்கும் மற்றும் WQ1D என்பது முதலாளித்துவ உபரியாக இருக்கும். இங்கே, லூயிஸ் அனைத்து ஊதியங்களும் நுகரப்படும் மற்றும் அனைத்து இலாபங்களும் சேமிக்கப்பட்டு முதலீடு செய்யப்படுகின்றன என்று கருதுகிறார்.

4.2.1 முதலாளித்துவ உபரியின் மறுமுதலீடு விஷயம் (இலாபம்)

முதலாளிகள் தங்கள் லாபத்தை புதிய தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்கோ அல்லது ஏற்கனவே உள்ளவற்றை விரிவுபடுத்துவதற்கோ மீண்டும் முதலீடு செய்யும்போது, நவீன துறையில் மூலதன சொத்துக்களின் இருப்பு அதிகரிக்கும். இது உழைப்புக்கான தேவை அல்லது உழைப்பின் விளிம்பு உற்பத்தித்திறனை ஏற்படுத்தும் வெளிப்புறமாக மாற்றவும், உதாரணமாக MP1 இலிருந்து MP2 க்கு படம் 4.1 இல். உடன் MP2 புதிய தொழிலாளர் தேவை வளைவு மற்றும் OW இல் நிலையான ஊதிய விகிதம், தொழிலாளர் OL2 அளவு நவீன துறையில் பணியமர்த்தப்படுவார்கள்.

இந்த புதிய சமநிலை அமைப்பில், முதலாளிகளுக்கு லாபம் WQ2 E வரை உயரும் இது முந்தைய WQ1D ஐ விட பெரியது. புதிய உபரி லாபமானது, மூலதனப் பங்கு மற்றும் தேவை அல்லது தொழிலாளர் வளைவின் விளிம்பு உற்பத்தித்திறனை மேம்படுத்தி, தொழிலாளர் வளைவை MP3 க்கு

மேல்நோக்கி மாற்றும் விளைவாக முதலீடு செய்யப்படும் நிலை. இந்த இலாப மறுமுதலீடு மற்றும் உபரி உழைப்பை உறிஞ்சுதல் ஆகியவை நவீன துறையில் உற்பத்தி வேலைவாய்ப்பில் தொழிலாளர் உபரி முழுமையாக உறிஞ்சப்படும் வரை தொடரும். அதிகரித்து வரும் உபரியானது, நவீன துறையில் மறுமுதலீடு செய்வதற்கும், வாழ்வாதாரத் துறையில் இருந்து இடம்பெயர்ந்த தொழிலாளர் உற்பத்தித்திறன் மற்றும் வேலைவாய்ப்பை விரிவுபடுத்துவதற்கும் ஊக்கமளிக்கிறது.

4.2.2 லூயிஸ் மாதிரியின் அம்சங்கள்

(i) இந்த மாதிரியானது வாழ்வாதாரத் துறை மற்றும் நவீன துறையின் இரட்டைக் கருத்தைக் கையாள்கிறது.

(ii) உழைப்பு நிலையானது.

(iii) நவீனத் துறைக்கு மூலதன முதலீடு ஏற்படும்போது, வாழ்வாதாரத் துறையிலிருந்து உழைப்பு இடம்பெயர்கிறது.

(iv) ஒவ்வொரு இலாப உபரி மற்றும் மறுமுதலீடும் நவீன துறையில் தொழிலாளர் வேலைவாய்ப்பில் மேல்நோக்கி மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

(v) உபரி லாப மறுமுதலீடு மற்றும் தொழிலாளர் உற்பத்தித்திறன் வளைவு மேல்நோக்கி நகர்வது, உபரி உழைப்பு, வாழ்வாதாரத் துறையில் இருந்து நவீன துறையில் முழுமையாக உள்வாங்கும் வரை தொடர்கிறது.

4.2.3 லூயிஸ் மாதிரியின் விமர்சனம்

லூயிஸ் மாதிரியின் விமர்சனம் பின்வருமாறு:

(i) **உழைப்பு மற்றும் மூலதனத்தின் சமமற்ற பயன்பாடு:** நவீன துறையில் தொழிலாளர் இடம்பெயர்வு மற்றும் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் நவீன துறையில் குவிப்பு விகிதம் ஆகியவற்றுக்கு இடையே விகிதாசாரம் இருப்பதாக இந்த மாதிரி கருதுகிறது. ஆனால் முதலாளிகள் தங்கள் லாபத்தை தொழிலாளர் சேமிப்பு மூலதன உபகரணங்களில் மீண்டும் முதலீடு செய்தால், அதன் விளைவாக, வேலை வாய்ப்பு உருவாக்கப்படாது, மாறாக வேலைகள் வேகமாக குறையும்.

(ii) **உழைப்பின் பருவநிலை:** அறுவடை மற்றும் விதைப்பு பருவத்தில் பாரம்பரிய விவசாயத் துறையில் தொழிலாளர் தேவை உச்சத்தில் இருக்கும் தொழிலாளர்களின் பருவநிலை குறித்து லூயிஸ் கவனம் செலுத்தவில்லை. இந்த பருவத்தில், விவசாயத்தில் இருந்து நவீன துறைக்கு தொழிலாளர்களை இடம் பெயர்க்கும் போது சாதகமான வாய்ப்புச் செலவு ஏற்படுகிறது மற்றும் தொழிலாளர் பரிமாற்றம் உற்பத்தித்திறனை குறைக்கிறது.

(iii) **நகர்ப்புற ஊதிய உயர்வு:** வாழ்வாதாரத் துறையில் உற்பத்தித் திறன் உயரும் போது ஊதிய விகிதம் அதிகரிக்கும். மேலும், நவீன துறையில், ஊதிய விகிதம் நிர்ணயிக்கப்பட்ட சட்டங்களால் அல்லது தொழிற்சங்கம் அவற்றைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. எனவே, நவீன துறையில் தொழிலாளர்களை அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்பு குறைவாக உள்ளது, ஆனால் இது மறைமுகமாக கிராமப்புற ஊதியங்களை கவர்ச்சிகரமானதாக ஆக்குகிறது.

(iv) **சமச்சீர் வளர்ச்சிக்கு அறியாமை:** லூயிஸ் மாதிரியானது வாழ்வாதாரத் துறைக்கும் நவீன துறைக்கும் இடையிலான

குறிப்பு

சமநிலையான வளர்ச்சியை புறக்கணித்தது. ஆனால் கோட்பாடுகள் விவசாய வளர்ச்சிக்கும் தொழில்துறை விரிவாக்கத்திற்கும், குறிப்பாக வளர்ச்சியடையாத நாடுகளில் தொடர்பு இருப்பதாகக் கூறுகின்றன. எனவே, லாப உபரியின் ஒரு பகுதியை விவசாயத் துறைக்கு ஒதுக்காவிட்டால் தொழில் வளர்ச்சி பாதிக்கப்படும்.

(v)**கசிவுகளின் பங்கு**: பொருளாதாரத் துறையில் கசிவுகள் குறித்து லூயிஸ் மாதிரி முற்றிலும் அமைதியாக உள்ளது. உதாரணமாக, முதலாளிகளின் உபரி லாபத்தை சேமிப்பாக மாற்றினால், தொழில்துறையில் வேலைவாய்ப்பு உயராது. ஆனால் உபரி அதிகமாக இருக்கும் போதெல்லாம், முதலாளிகள் அதை தொழில்துறை மூலதன முதலீட்டில் செலவழிப்பதை விட அதிக நுகர்வுக்கு பயன்படுத்துகின்றனர். எனவே, இந்த மாதிரி இந்த உண்மைகளை முற்றிலும் புறக்கணிக்கிறது.

(vi) **இடம்பெயர்வு செயல்முறை:** விவசாயத் துறையில் இருந்து நவீன துறைக்கு இடம்பெயர்தல் செயல்முறை மென்மையானதாகவும், செலவில்லாததாகவும் கருதப்படுகிறது. ஆனால் அது அவ்வாறு இல்லை, தொழில்துறைக்கு பல்வேறு வகையான தொழிலாளர்கள் தேவைப்படுவதால், பெரும்பாலான புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்களால் அந்த அளவுகோலை நிறைவேற்ற முடியவில்லை.

லூயிஸ் மாதிரி பல வரம்புகளைக் கொண்டுள்ளது, ஆனால் அது பகுப்பாய்வு மதிப்பின் மிக உயர்ந்த பட்டத்தை வைத்திருக்கிறது. வாழ்வாதாரத் துறை மற்றும் நவீனத் துறையில் இருந்து மூலதனம் மற்றும் உழைப்பின் பங்கை இது சுட்டிக்காட்டுகிறது. மேலும், இந்த மாதிரியானது இரட்டைத் துறையின் வளர்ந்து வரும் பிரச்சனையின் முறையான மற்றும் தொடர்புடைய பகுப்பாய்வைக் காட்சிப்படுத்துகிறது மற்றும் வேலைவாய்ப்பை அதிகரிக்கும் அதே வேளையில் விவசாயத்தில் இருந்து தொழில்துறைக்கு மூலதன மறு முதலீடு மற்றும் உழைப்பு உறிஞ்சுதலின் முக்கிய முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இறுதியாக, லூயிஸ் மாதிரியானது, வளர்ச்சியடையாத பொருளாதாரங்களில் உள்ள தொழிலாளர் சந்தையில் இருக்கும் பாலத்தை நவீன துறையில் மூலதனம் மற்றும் உற்பத்தித்திறன் மேம்பாட்டின் இணைப்பை முன்வைத்து, வாழ்வாதாரத் துறையின் உற்பத்தித்திறன் பாதிக்கப்படாமல் உள்ளது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. லூயிஸால் அடையாளம் காணப்பட்ட வரம்பற்ற உழைப்பின் ஏதேனும் இரண்டு ஆதாரங்களைக் குறிப்பிடவும்.
2. லூயிஸ் மாதிரியின் வரம்பற்ற தொழிலாளர் விநியோகத்தின் இரண்டு அம்சங்களைப் பட்டியலிடுங்கள்.

4.3 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

1. லூயிஸால் அடையாளம் காணப்பட்ட வரம்பற்ற உழைப்பின் இரண்டு ஆதாரங்கள் பின்வருமாறு:

குறிப்பு

(i) விவசாயம் போன்ற மக்கள்தொகை கொண்ட துறையானது, வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தின் ஆதாரமாக விளங்கும் துறையின் தேவையை விட உழைக்கும் கைகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாக உள்ளது.

(ii) பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய துறையான மக்கள், சுமை தூக்குபவர்கள், ஷூ ஷைனர்கள், பணியாட்கள் போன்ற தற்காலிக வேலைகளைக் கொண்டுள்ளனர். எனவே, இத்துறையில் உழைக்கும் கைகளின் எண்ணிக்கை குறைக்கப்பட்டால், உற்பத்தியில் சரிவு ஏற்படாது.

2. வரம்பற்ற தொழிலாளர் விநியோகத்தின் லூயிஸ் மாதிரியின் இரண்டு அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

(i) இந்த மாதிரியானது வாழ்வாதாரத் துறை மற்றும் நவீன துறையின் இரட்டைக் கருத்தைக் கையாள்கிறது.

(ii) உழைப்பு நிலையானது.

4. 4 தொகுப்பு

- W. ஆர்தர் லூயிஸ் (ஒரு உன்னத பரிசு பெற்றவர்) 1950களின் மத்தியில் வரம்பற்ற உழைப்பு வழங்கல் அல்லது உபரி தொழிலாளர் பொருளாதாரத்தின் மாதிரியை முன்வைத்தார்.
- வளர்ச்சியடையாத பகுதிகளில் அதிக பிறப்பு விகிதம் வேலையில்லா திண்டாட்டத்திற்கு வழிவகுக்கிறது.
- லூயிஸ் மாதிரி என்பது ஒரு கிளாசிக்கல் மாதிரி ஆகும், இது வரம்பற்ற உழைப்பு விநியோகத்தை நடைமுறையில் உள்ள வாழ்வாதார ஊதியத்தில் வைத்திருக்க முடியும் என்று கூறுகிறது. வாழ்வாதாரத் துறையின் அடிப்படையில் நவீன மற்றும் தொழில்துறை மேம்பட்ட துறையை உருவாக்க முடியும்.
- இந்த மாதிரியானது வாழ்வாதாரத் துறை மற்றும் நவீன துறையின் இரட்டைக் கருத்தைக் கையாள்கிறது.
- நவீன துறையில் தொழிலாளர் இடம்பெயர்வு மற்றும் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் நவீன துறையில் குவிப்பு விகிதம் ஆகியவற்றுக்கு இடையே விகிதாசாரம் இருப்பதாக இந்த மாதிரி கருதுகிறது.
- லூயிஸ் மாதிரி பல வரம்புகளைக் கொண்டுள்ளது, ஆனால் அது பகுப்பாய்வு மதிப்பின் மிக உயர்ந்த பட்டத்தை வைத்திருக்கிறது. வாழ்வாதாரத் துறை மற்றும் நவீனத் துறையில் இருந்து மூலதனம் மற்றும் உழைப்பின் பங்கை இது சுட்டிக்காட்டுகிறது.

4.5 முக்கிய வார்த்தைகள்

- **இரட்டை பொருளாதாரம்:** இரட்டைப் பொருளாதாரம் என்பது ஒரு பொருளாதாரத்திற்குள் இரண்டு வகையான பொருளாதாரப் பிரிவுகள் இருப்பதைக் குறிக்கிறது.
- **வாழ்வாதாரத் துறை:** இது அடிப்படைத் தேவைகளை வழங்க இயற்கை வளங்களை நம்பியுள்ளது.

4. 6 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறிப்பு

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. வரம்பற்ற தொழிலாளர் விநியோகத்தின் லூயிஸ் மாதிரியின் முக்கிய கருத்து என்ன?
2. லூயிஸால் அடையாளம் காணப்பட்ட வரம்பற்ற உழைப்பின் முக்கிய ஆதாரங்களைக் குறிப்பிடவும்.

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. லூயிஸ் மாடலின் அன்லிமிடெட் சப்ளை ஆஃப் லேபரின் செயல்பாட்டை உதாரணத்தின் உதவியுடன் விளக்கவும்.
2. லூயிஸ் மாடல் அன்லிமிடெட் சப்ளை ஆஃப் லேபர்க்கு எதிராக எழுப்பப்பட்ட விமர்சனங்கள் என்ன?

4.7 மேலதிக வாசிப்புகள்

Hanumantha Rao, C.H. 1965. Agricultural Production Function, Costs and Returns in India. Mumbai: Tata McGraw Hill.

Joshi, P.C. 1975. Land Reforms in India: Trends and Prospects. New Delhi: Allied Publishers.

Shultz, T.W. 1965. Transforming Traditional Agriculture. New Haven London: Yale University Press.

Mellor, J.W. 1969. The Economics of Agriculture Development. Mumbai: Vora and Company.

Bhalla, G.S. 2007. Indian Agriculture since Independence. New Delhi: National Book Trust.

பகுதி - II விவசாய முறை

அலகு 5 நிலம் வைத்திருக்கும் முறை மற்றும் நிலச் சீர்திருத்தங்கள்

கட்டமைப்பு

5.0 முன்னுரை

5.1 நோக்கங்கள்

5.2 நிலம் வைத்திருக்கும் முறை

5.3 நிலச் சீர்திருத்தங்கள்: விவசாய உற்பத்தியில் தாக்கம்

5.3.1 நில சீர்திருத்தங்களுக்கான அணுகுமுறைகள்: கடந்த காலத்துடன் ஒரு இடைவெளி

5.3.2 கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட குறைபாடுகள்

5.4 உரிமை vs குத்தகை சாகுபடி

5.4.1 உரிமையின் நன்மைகள்

5.4.2 குத்தகை சாகுபடிக்கான வழக்கு

5.5 பெரிய பண்ணைகள் vs சிறிய பண்ணைகள்

5.5.1 ஒரு சிறிய பண்ணையின் வரையறை

5.5.2 பெரிய பண்ணைகளின் பொருளாதாரம்

5.5.3 பெரிய பண்ணைகளின் வரையறுக்கப்பட்ட நன்மைகள்

5.5.4 சிறு பண்ணைகளின் நிலைத்தன்மை

5.6 நில சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் விவசாயத்தின் நிலை

5.7 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

5.8 சுருக்கத் தொகுப்பு

5.9 முக்கிய வார்த்தைகள்

5.10 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

5.11 மேலும் படிக்க

5.0 அறிமுகம்

நிலச் சீர்திருத்தங்கள் நில மேலாண்மை தொடர்பான அனைத்து சிக்கல்களையும், தொழிலாளர்கள் மற்றும் இந்த நிலங்களின் உரிமையாளர்கள் தொடர்பான விதிமுறைகளையும் நிர்வகிக்கிறது. இயற்கையாகவே நிலச் சீர்திருத்தங்கள் இந்திய விவசாயத்தின் ஒரு முக்கிய அங்கமாகும். ஆனால் இந்த விதிமுறைகள் எப்போதும் தொழிலாளர்களுக்கு சாதகமாக இல்லை, உண்மையில், சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய காலத்தில், ஆங்கிலேயர்களின் முக்கிய நோக்கம் நிலத்தில் இருந்து வரி எடுப்பதாக இருந்தபோது அவை மிகவும் சிதைந்தன. இந்த பிரிவில், நிலம் வைத்திருக்கும் முறை மற்றும் விவசாய உற்பத்தியில் நில சீர்திருத்தங்களின் தாக்கம் பற்றி நீங்கள் படிப்பீர்கள்.

5.1 நோக்கங்கள்

குறிப்பு

இந்த அலகுக்குச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்:

- நிலம் வைத்திருக்கும் வகைகளை அடையாளம் காணவும்
- இந்தியாவில் நிலம் துண்டாடப்படுவதற்கான காரணங்களை பட்டியலிடுங்கள்
- இந்தியாவில் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் மூலம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நிலச் சீர்திருத்தங்களுக்கான அணுகுமுறைகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்
- நிலத்தின் உரிமையின் நன்மைகளை விவரிக்கவும்
- விவசாய வளர்ச்சியில் இந்திய அரசு எடுத்துள்ள முயற்சிகளைக் குறிப்பிடவும்

5.2 நிலம் வைத்திருக்கும் முறை

நிலம் வைத்திருப்பது அல்லது விவசாயம் வைத்திருப்பது என்பது இந்தியாவில் விவசாயி வைத்திருக்கும் விவசாய நிலத்தின் சராசரி அளவைக் குறிக்கிறது. 2019 இல் வெளிவந்த 2015-2016 ஆம் ஆண்டிற்கான விவசாய மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பின் 10வது பதிப்பின் படி, நாட்டில் உள்ள சிறிய மற்றும் குறு விவசாய நிலங்களின் எண்ணிக்கை, செயல்பாட்டு இருப்புக்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது, இது மொத்த செயல்பாட்டு இருப்பில் 86.21 சதவீதம் அதிகரித்து 126 மில்லியனாக உள்ளது. முந்தைய 2010-11 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பில் 84.97 சதவீதமாக இருந்தது. முந்தையதை விட அதிகமான மக்கள் சிறிய நிலத்தை வைத்திருப்பதை இது குறிக்கிறது.
நான்கு வகையான பங்குகள் உள்ளன:

1. **பொருளாதார பிடிப்பு:** இது ஒரு விவசாயியின் குடும்பத்திற்குத் தேவையான ஆதரவை வழங்கப் போகிற ஹோல்டிங்கின் அளவைக் குறிக்கிறது. மேலும், விவசாயி மற்றும் அவரது குடும்பத்திற்குத் தேவையான செலவுகளைச் செலுத்திய பிறகு, நியாயமான வசதியுடன், போதுமான விளைபொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்கான வாய்ப்பையும் இந்த ஹோல்டிங் வழங்குகிறது. இந்தியாவில் பிராந்தியத்திற்கு பிராந்தியம் பொருளாதார கையிருப்பின் அளவு மாறுபடும். சில பொருளாதார வல்லுநர்கள் சில பிராந்தியங்களில் 40-50 ஏக்கர் பரப்பளவை பரிந்துரைத்தனர், ஆனால் மற்ற பகுதிகளில் 10-12 ஏக்கர். காலநிலை நிலைமைகள், மண்ணின் தன்மை மற்றும் பிராந்தியத்தில் உள்ள நீர்ப்பாசன வசதிகள் போன்ற காரணிகள் பொருளாதார இருப்புகளின் அளவை தீர்மானிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.
2. **அடிப்படை பிடிப்பு:** மறுபுறம், அடிப்படை வைத்திருப்பது விவசாயிகளுக்கு வாழ்வாதாரத்தை மட்டுமே வழங்குகிறது மற்றும் அத்தகைய வைத்திருப்பின் அளவு பொருளாதார வைத்திருப்பதை விட சிறியது.
3. **உகந்த பிடிப்பு:** விவசாயக் குழுவானது, பொருளாதார பிடியில் மூன்று மடங்கு அளவு வைத்திருப்பதை உகந்ததாக வரையறுக்கிறது.

குடும்பம் நடத்துதல்: இந்தியாவில் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் குடும்பத்தை வைத்திருக்கும் கருத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. ஒரு ஜோடி காளைகள்

அல்லது உழவு அலகு கொண்ட ஒரு சராசரி குடும்பத்தின் ஒரு அலகுக்கு சமமான நிலம் வைத்திருக்கும் பகுதியை இது குறிக்கிறது. மேலும், நிலச் சீர்திருத்தக் குழு குடும்பம் என்பது ஒரு சராசரி விவசாயி குடும்பத்திற்கு 1200 மதிப்புள்ள ஆண்டு வருமானத்தை வழங்கும் ஒரு சொத்து என வரையறுத்துள்ளது. மத்திய வேளாண்மை மற்றும் விவசாயிகள் நல அமைச்சகம், அட்டவணை 5.1 இல் வழங்கப்பட்டுள்ள இந்தியாவில் செயல்பாட்டு இருப்புகளின் பின்வரும் வகைகளை வெளியிட்டது.

அட்டவணை 5.1 செயல்பாட்டு ஹோல்டிங் வகைகள்

வ. எண்.	**வகையினம்**	**அளவு**
1	விளிம்புநிலை	1.00 ஹெக்டேருக்குக் கீழே
2	சிறியது	1.00-2.00 ஹெக்டேர்
3	அரை-நடுத்தரம்	2.00-4.00 ஹெக்டேர்
4	நடுநிலை	4.00-10.00 ஹெக்டேர்
5	பெரிய	10.00 ஹெக்டேர் மற்றும் அதற்கு மேல்

செயல்பாட்டு பங்குகள் மூன்று சமூக குழுக்களாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன, அவை பட்டியல் சாதிகள், பட்டியல் பழங்குடியினர் மற்றும் பிற. 2015-16 வேளாண்மை மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு, நாட்டில் செயல்படும் பங்குகளின் மாநில வாரியான சராசரி அளவையும் வெளியிட்டது. அட்டவணை 5.2 1985-86ல் இந்தியாவில் பல்வேறு அளவுகளில் செயல்படும் பங்குகளின் ஒரு பார்வையை அளிக்கிறது.

அட்டவணை 5.2 இந்தியாவில் அளவு வகுப்புகளால் இயக்கப்படும் செயல்பாட்டு ஹோல்டிங் மற்றும் பகுதி (1985-86)

வகையினம்	**வைத்திருக்கும் அளவு (எக்டேரில்)**	**வைத்திருக்கும் எண்ணிக்கை (மில்லியன்களில்)**	**%**	**இயக்கப்படும் மொத்த பரப்பளவு (மில்லியன் ஹெக்டேர்)**	**%**	**சராசரி பரப்பளவு (ஹெக்டேர்) ஒன்றுக்கு செயல்படுகிறது வைத்திருக்கும் (ஹெக்டேர்)**
a) விளிம்புநிலை	1.0	56.8	58.1	13.2	0. 4	0. 4
b) சிறியது	1.0-2.0	17.9	18.3	25.5	15.6	1. 4
c) அரை நடுத்தர	2.0-4.0	13.3	13.6	36.6	22.3	2. 8
d) நடுநிலை	4.0-10.0	7. 9	8.1	47.0	28.7	5. 9
e) பெரிய	10 மற்றும் அதற்கு மேல்	1. 9	2.0	33.2	20.2	7. 2
மொத்தம்		**97.8**	**100.0**	**163.9**	**100.0**	**1. 7**

குறிப்பு

1985-86 ஆம் ஆண்டில் 97.8 மில்லியன் இருப்பு வைத்திருக்கும் புள்ளி விவரங்கள், 58.1 சதவிகிதம் குறு வகையைச் சேர்ந்ததாகவும், மீதமுள்ளவை சிறிய, அரை-நடுத்தர மற்றும் பெரிய வகைக்கு 18.6 சதவிகிதம், 13.6 சதவிகிதம் மற்றும் 2.0 சதவிகிதம் என்று குறிப்பிடுகிறது. இந்தியாவில் ஒரு விவசாயிக்கு சராசரி நிலம் 1.7 ஹெக்டேர் மட்டுமே என்று அட்டவணை 5.2 வெளிப்படுத்தியது, இது நிலத்தின் தொடர்ச்சியான உட்பிரிவு மற்றும் உடைமைகள் துண்டு துண்டாக உள்ளது.

முந்தைய மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பில் இருந்து சமீபத்திய விவசாய மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு ஒப்பீடுகள் அட்டவணை 5.3 இல் வழங்கப்பட்டுள்ளன, இது முந்தைய மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பிற்குப் பிறகு சிறிய மற்றும் பெரிய இருப்புக்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது, ஆனால் அதே நேரத்தில் பல பெரிய இருப்புக்கள் குறைந்துள்ளன என்பதைக் குறிக்கிறது. மேலும், விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்தப்படும் நிலம் 2010-11ல் இருந்து 2015-16ல் 5 சதவீதம் வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. இருப்பினும், முடிவுகள் மொத்த எண்ணிக்கையையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன

அட்டவணை 5.3 நிலம் வைத்திருக்கும் முறை ஒப்பீடு

வகுப்பு:	வரம்பு (ஹெக்டேர்)	2010-11 மில்லியன்	2015-16 மில்லியன்	மாற்று
சிறியது	<1}	117.25	125.86	7.34%
நடுநிலை	1: 4).	19.72	19.3	-2.13%
பெரிய	4:10).	0. 98	0.83	-15.31%

2015-16 விவசாயக் கணக்கெடுப்பின் முக்கிய கண்டுபிடிப்புகள்:

(i) 2015-2016ல் சிறு மற்றும் குறு நில உடைமைகளின் எண்ணிக்கை ஓரளவு அதிகரித்திருக்கிறது. முந்தைய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்புடன் ஒப்பிடுகையில் சிறிய நில உரிமையாளர்கள் இருப்பதை இது குறிக்கிறது.

(ii) 2015-2016 ஆம் ஆண்டில் பெண் நில உரிமையாளர்களின் சதவீதம் 12.79 சதவீதத்தில் இருந்து 13.87 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது. விவசாயத்தின் மேலாண்மை மற்றும் செயல்பாடுகளில் அதிகமான பெண்கள் பங்கேற்பதை இது குறிக்கிறது.

(iii) 2 ஹெக்டேருக்குக் குறைவான நிலப்பரப்பைக் கொண்ட சிறு மற்றும் குறு நில உடைமைகள் 86.21 சதவீத நிலத்தை பதிவு செய்துள்ளன, இது வளர்ச்சியைப் பதிவு செய்தது.

2010-11 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்புடன் ஒப்பிடுகையில் 1.2 சதவீதம்.

(iv) பெரிய பங்குகள் 9 சதவிகிதம் மட்டுமே ஆனால் குறு, சிறு மற்றும் நடுத்தர பங்குகள் சிங்கத்தின் பங்கைக் கொண்டுள்ளன.

(v) 2015-16 விவசாயக் கணக்கெடுப்பின்படி நிலம் மற்றும் செயல்பாட்டுப் பகுதியின் விவரம் அட்டவணை 5.4 இல் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை 5.4 வகை வாரியான நிலம் வைத்திருக்கும் மற்றும் செயல்பாட்டு பகுதி (2015-16)

வகையினம்	நிலம் வைத்திருப்பவர்களின் எண்ணிக்கை (மில்லியன்)	செயல்பாட்டு பகுதி
சிறியது	86.2 %	47.3 %
நடுநிலை	13.2 %	43.6 %
பெரிய	0. 6	9.0

குறிப்பு

a. 2015-16 விவசாயக் கணக்கெடுப்பின்படி சில முக்கிய மாநிலங்களின் மாநில வாரியான நிலம்:

அட்டவணை 5.5 மாநில வாரியாக நிலம் வைத்திருப்பது (2015-16)

மாநிலம்	நிலம் வைத்திருப்பவர்களின் எண்ணிக்கை (மில்லியன் ஹெக்டேர்)
உத்திரப்பிரதேசம்	23.82
பீகார்	16.41
மகாராஷ்டிரா	14.71
மத்தியப் பிரதேசம்	10.0
கர்நாடக	8.68
ஆந்தர பிரதேஷ்	8.52
தமிழ்நாடு	7.94
ராஜஸ்தான்	7.65
மேற்கு வங்கம்	7.24

இந்தியாவின் மொத்த நில உடமைகளில் 16 விழுக்காட்டைக் கொண்ட உத்திரப் பிரதேசம் அதிக நிலப்பரப்பைக் கொண்டிருப்பதாக மாநில வாரியான நிலம் குறிப்பிடுகிறது. மறுபுறம், மேற்கு வங்க மாநிலம் மிகக் குறைவான விவசாய நிலங்களை வைத்துள்ளது.

நிலம் துண்டாடப்படுவதற்கான காரணங்கள்

i. **மக்கள் தொகை:** இந்தியாவில் அதிகரித்து வரும் மக்கள் தொகை நிலத்தின் மீது பெரும் அழுத்தத்தை ஏற்படுத்தி வருகிறது. இதன் விளைவாக, மக்கள் மாற்றுத் தொழில் இல்லாத நிலையில் விவசாயத்தின் மீது அதிக அழுத்தம் கொடுக்கத் தொடங்கினர், இது உட்பிரிவுக்கு வழிவகுக்கிறது.

ii. **பரம்பரை:** இந்தியாவில் மூதாதையர் சொத்து பிரிக்கப்பட்டுள்ளது, இது நிலத்தின் துணைப்பிரிவை ஏற்படுத்துகிறது. குடும்ப அளவு பெரியதாக இருக்கும் போது நிலம் துண்டு துண்டாக அதிகமாக இருக்கும் மற்றும் ஒரு உறுப்பினருக்கு நிலத்தின் பங்கு சிறியதாக இருக்கும்.

iii. **தனிக்குடும்பம்:** நகர்ப்புற வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ந்து வரும் தொழில்மயமாக்கல் காரணமாக, கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பு இந்தியாவில் சிதைந்து வருகிறது. இது குடும்ப உறுப்பினர்களிடையே நிலம் பிரிக்கப்படுவதற்கு மேலும் வழிவகுத்தது.

iv. **கிராமப்புற கடன்:** சில சமயங்களில் விவசாயிகள் கந்து வட்டிக்காரர்களிடம் கடன் வாங்கும் போது, அவர்கள் நிலத்தின் ஒரு பகுதியை வட்டிக்காரர்களிடம் பறிக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. இது நிலம் துண்டாடப்படுவதற்கு வழிவகுக்கிறது.

v. **பயிர் பகிர்வு:** இந்தியாவில் உள்ள நில உரிமையாளர்கள் தங்கள் நிலத்தை சிறு குத்தகைதாரர்களுக்கு குத்தகைக்கு விட்டு, அவர்களின் நிலத்தில் விவசாயம் செய்யச் சொல்கிறார்கள். அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களை மீறி, குத்தகைதாரர்களுக்கு நிலத்தை துணைப் பிரித்துக் கொடுக்கின்றனர். இதன் விளைவாக, நில உரிமையாளர்கள் வேண்டுமென்றே நில உடமைகளை சிறிய பொருளாதாரமற்ற செயல்பாட்டு இருப்புக்குக் குறைக்கின்றனர்.

குறிப்பு

நிலம் துண்டாடப்படுவதற்கான வரம்புகள்

நில துணைப்பிரிவு வரம்புகள் பின்வருமாறு:

i. **நில விரயம்:** நிலம் உட்பிரிவு செய்யப்பட்டதால், எல்லைப் பகுதிக்கு பயன் இல்லை. இதனால், இப்பகுதி சாகுபடிக்கு தகுதியற்றதாக மாறி வருகிறது. மேலும், நில உற்பத்தியும் துண்டாடப்படுவதால் தேய்மானம் ஏற்படுகிறது.

ii. **மேலாண்மை சிரமங்கள்:** நிலம் துண்டாடப்படுவதால் நேரம் மற்றும் வளங்கள் விரயமாகிறது, ஏனெனில் விதைகள் போன்ற உள்ளீடுகள் வேறு துறைக்கு கொண்டு செல்லப்பட வேண்டும், இது செலவை அதிகரிக்கிறது மற்றும் நேரம் மற்றும் பிற வளங்களை விரயமாக்குகிறது.

iii. **வழக்கு:** நிலம் துண்டாடப்படும் போது குடும்ப உறுப்பினர்களிடையே அதிக தகராறு ஏற்பட்டு நேரமும் பணமும் இழப்பு ஏற்படுகிறது.

iv. **மறைமுக வேலையின்மை:** ஒவ்வொரு குடும்ப உறுப்பினரும் ஒரு சிறிய நிலத்தில் வேலை தேட முடியும் என்பதால், அது மாறுவேட வேலையின்மையை அதிகரிக்கிறது.

v. **தொழில்நுட்பம் தழுவல்:** நிலம் சிறியதாக இருப்பதால், விவசாயம் மற்றும் அறுவடைக்கு நவீன தொழில்நுட்பம் மற்றும் இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்த முடியாது. மேலும், சிறிய நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு இத்தகைய தொழில்நுட்பத்தை ஏற்றுக்கொள்வது நிதி ரீதியாக லாபகரமானதாக இருக்காது.

vi.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. நிலம் வைத்திருக்கும் வகைகளை குறிப்பிடவும்.
2. நிலம் துண்டாடப்படுவதற்கான ஏதேனும் இரண்டு வரம்புகளைக் குறிப்பிடவும்.

5.3 நிலச் சீர்திருத்தங்கள்: விவசாய உற்பத்தியில் தாக்கம்

நிலச் சீர்திருத்தங்கள் என்பது நில உடைமை, நில உடைமைகள் மற்றும் நில உரிமையாளர்-குத்தகைதாரர் உறவு தொடர்பான அனைத்து சீர்திருத்தங்களையும் குறிக்கிறது. முந்தைய திட்டக் கமிஷனின் அறிக்கையின்படி, 'நிலச் சீர்திருத்தக் கொள்கையின் நோக்கங்கள், கடந்த காலத்திலிருந்து மரபுரிமையாகப் பெற்ற விவசாயக் கட்டமைப்பில் இருந்து எழும் ஊக்கம் மற்றும் பிற தடைகளை அகற்றுவதும், விவசாய அமைப்பில் உள்ள சுரண்டல் மற்றும் சமூக அநீதியின் அனைத்து கூறுகளையும் அகற்றுவதும் ஆகும். கிராமப்புற மக்களின் பரந்த பிரிவினருக்கு பதவிக்கால அந்தஸ்து மற்றும் வாய்ப்பின் சமத்துவத்தை உறுதி செய்வதற்காக.'

நில சீர்திருத்தங்கள் முக்கியமாக பின்வரும் கூறுகளை உள்ளடக்கியது:

- இடைத்தரகர்களை ஒழித்தல்
- குத்தகை சீர்திருத்தங்கள்
- நில உடமைகளின் உச்சவரம்பு மற்றும் உபரி நிலத்தை விநியோகித்தல்

- பங்குகளை ஒருங்கிணைத்தல்
- நிலப் பதிவேடுகளைத் தொகுத்தல் மற்றும் புதுப்பித்தல்
- விவசாய மறுசீரமைப்பு
- கூட்டுறவு விவசாயம்

குறிப்பு

நிலச் சீர்திருத்தத்தின் நோக்கங்கள்

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய இந்தியாவில் நிலச் சீர்திருத்தங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன, இது மண்ணின் உண்மையான உழவர்கள் சுரண்டப்படுவதைத் தடுக்கவும், நிலத்தின் உரிமையை அவர்களுக்கே வழங்கவும். சுதந்திரம் பெற்றதிலிருந்து, நிலச் சீர்திருத்தக் கொள்கையின் நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

- சமத்துவ சமூகக் கட்டமைப்பை அடைய விவசாய உறவுகளை மறுசீரமைத்தல்
- கடந்த காலத்திலிருந்து மரபுரிமையாக விவசாயக் கட்டமைப்பில் இருந்து எழும் தடைகளை நீக்குதல்
- நில உறவுகளில் சுரண்டலை நீக்குதல்
- விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்கும்
- விவசாய நிலத்தின் வாடகையை ஒழுங்குபடுத்துதல்
- குத்தகைதாரர்களுக்கு உரிமையின் பாதுகாப்பு மற்றும் உரிமையை வழங்குதல்

5.3.1 நில சீர்திருத்தங்களுக்கான அணுகுமுறைகள்: கடந்த காலத்துடன் ஒரு இடைவெளி

P.C. ஜோஷி, ஒரு சிந்தனையாளர், நில உடைமைகளின் விநியோக முறையை மாற்றுவதற்கான பல்வேறு முயற்சிகள் நிலச் சீர்திருத்தங்களில் நான்கு வகையான அணுகுமுறைகளை எடுத்துக் கொண்டன என்று சுட்டிக்காட்டினார்:

- சட்டப்பூர்வ சட்டங்கள் மூலம் நிலச் சீர்திருத்தங்கள், மத்திய அரசால் பரவலாகக் குறிப்பிடப்பட்ட வரிகளில் மாநில சட்டமன்றங்களால் உருவாக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்படுகின்றன.
- தெலுங்கானா மற்றும் நக்சல்பாரி இயக்கங்கள் மற்றும் பல்வேறு இடதுசாரி விவசாய அமைப்புகளின் நில அபகரிப்பு இயக்கம் போன்ற போர்க்குணமிக்க விவசாய நடவடிக்கைகளின் அழுத்தங்கள் காரணமாக நில சீர்திருத்தங்கள்
- வினோபா பாவேயின் தலைமையில் பூதான்-கிராம்தான் இயக்கம் போன்ற நிலப்பிரபுக்கள் தங்கள் நிலத்தை பரிசாக அளிக்கும்படி வற்புறுத்துவதன் மூலம் நிலச் சீர்திருத்தங்கள்
- ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தின் கீழ் 1967-69 காலத்தில் மேற்கு வங்காளத்தில் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட நில அபகரிப்பு மற்றும் CPI அமைச்சகத்தின் கீழ் கேரளாவில் ஏழை விவசாயிகளின் பாதுகாப்பு போன்ற விவசாயிகள் அணிதிரட்டலுடன் இணைந்து சட்டமன்றச் சட்டங்கள் மூலம் நிலச் சீர்திருத்தங்கள்

நிலச் சீர்திருத்தம் மாநிலப் பாடமாகத் தொடர்கிறது, ஆனால் நிலச் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளுக்கு மத்திய அரசு ஒரு கட்டமைப்பை வழங்குகிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கொள்கை வழிகாட்டுதலைப் பின்பற்றி, விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டது, பல்வேறு பிராந்தியங்களில் நிலச் சீர்திருத்தங்களின் முன்னேற்றத்தை மதிப்பாய்வு செய்ய நிலச் சீர்திருத்தங்களுக்கான மத்தியக்

குழுவை அரசாங்கம் அமைத்தது. மாநிலங்களின் நிலச் சீர்திருத்த முன்மொழிவுகள் குறித்து ஆலோசனை வழங்கும் பணியும் இந்தக் குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

குறிப்பு

J.E. குமரப்பா தலைமையில் 1949 ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் விவசாய சீர்திருத்தக் குழுவின் அறிக்கையுடன் நிலக் கொள்கையில் முதல் முக்கிய அடையாளமாக இருந்தது. ஜமீன்தார்கள் போன்ற நிலப்பிரபுத்துவ இடைத்தரகர்களை ஒழிப்பதற்கு கமிட்டி ஆதரவாக இருந்தது ஜாகிர்தார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கான (1956-61) முன்மொழிவுகளை உருவாக்கும் முன், திட்டக் கமிஷன் முதல் திட்டத்தில் முன்மொழியப்பட்ட நிலக் கொள்கையை செயல்படுத்துவதை மறுபரிசீலனை செய்ய ஒரு குழுவை அமைத்தது.

இரண்டாவது திட்டத்திற்கான முன்மொழிவு பின்வருமாறு:

- இடைத்தரகர்களை ஒழித்தல்
- குத்தகை சீர்திருத்தங்கள் (வாடகையை ஒழுங்குபடுத்துதல், குத்தகைதாரர்களுக்கான நிரந்தர பாதுகாப்பு மற்றும் அவர்களுக்கு உரிமை வழங்குதல்)
- விவசாய மறுசீரமைப்பு, பங்குகளை ஒருங்கிணைத்தல் மற்றும் உட்பிரிவு மற்றும் துண்டு துண்டாகத் தடுப்பது உட்பட

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உள்ள முன்மொழிவுகள் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் உள்ளூர் நிலைமைகளைக் கருத்தில் கொண்டு மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். நவம்பர் 1969 இல், உணவு மற்றும் வேளாண் அமைச்சகத்தால் கூட்டப்பட்ட முதலமைச்சர்கள் மாநாடு, நிலச் சீர்திருத்தங்களின் முன்னேற்றத்தை ஆய்வு செய்யவும், மாநில அரசுகளுக்கு வழிகாட்டுதல்களை வழங்கவும் ஒரு மத்திய அமைப்பின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியது.

செப்டம்பர் 1970 இல், டெல்லியில் நடைபெற்ற நிலச் சீர்திருத்தங்கள் தொடர்பான முதலமைச்சர்களின் மாநாடு, நிலம் தொடர்பான முழு அளவிலான பிரச்சனைகளையும் மத்திய அமைப்பிற்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று முடிவு செய்தது. அதன்படி, மத்திய விவசாயத்துறை அமைச்சர் தலைமையில் மத்திய நிலச் சீர்திருத்தக் குழு அமைக்கப்பட்டது. இதில் உச்சவரம்பு, விலக்கு, இழப்பீடு, உபரி நிலம் விநியோகம் மற்றும் சீர்திருத்தங்களை அமல்படுத்துதல் ஆகிய கேள்விகள் ஆராயப்பட்டன.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட வரைவு (1974-79) நிலச் சீர்திருத்தங்களைச் செயல்படுத்துவதை பின்வருமாறு மதிப்பீடு செய்தது:

> '... இடைத்தரகர் பதவிக்காலங்களை ஒழிப்பதற்கான சட்டங்கள் மிகவும் திறமையாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன, அதேசமயம் குத்தகை சீர்திருத்தம் மற்றும் சொத்துரிமை சட்டத்தின் மீதான உச்சவரம்பு ஆகிய துறைகளில், அது விரும்பிய நோக்கங்களை விட குறைவாக உள்ளது மற்றும் இயற்றப்பட்ட சட்டங்களை செயல்படுத்துவது போதுமானதாக இல்லை'.

ஆறாவது திட்டம் (1980-85) நிலச் சீர்திருத்தங்களின் திருப்தியற்ற முன்னேற்றம் கொள்கையில் உள்ள குறைபாடுகளால் ஏற்படவில்லை, ஆனால் சீர்திருத்தங்களை தாமதமாக செயல்படுத்துவது மற்றும் உரிமையாளர் உரிமைகளை வழங்குவதன் காரணமாக இருந்தது. எனவே, ஆறாவது மற்றும் ஏழாவது திட்டங்களும் நிலச் சீர்திருத்தக் கொள்கையை திறம்பட செயல்படுத்துவதை வலியுறுத்தியுள்ளன.

ஏழாவது திட்டம் நிலச் சீர்திருத்தங்களை வறுமைக்கு எதிரான உத்திகளின் உள்ளார்ந்த பகுதியாக வெளிப்படுத்தியது மற்றும் அவற்றின் தேவை ஒவ்வொரு அடுத்தடுத்த திட்டங்களிலும் வலுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எட்டாவது திட்டம் (1992-97) கிராமப்புற வறுமைக்கு நிலமின்மையே அடிப்படைக் காரணம் என்று வலியுறுத்தியது. இவ்வாறு, நிலச் சீர்திருத்தங்களின் ஏழு நோக்கங்களை அது வகுத்தது, அவை பின்வருமாறு:

- சமத்துவ சமூகக் கட்டமைப்பை அடைய விவசாய உறவுகளை மறுசீரமைத்தல்
- நில உறவுகளில் சுரண்டலை நீக்குதல்
- 'உழவனுக்கு நிலம்' என்ற இலக்கை நடைமுறைப்படுத்துதல்
- கிராமப்புற ஏழைகளின் நிலத்தை விரிவுபடுத்துவதன் மூலம் அவர்களின் சமூக-பொருளாதார நிலைமைகளை மேம்படுத்துதல்
- விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்கும்
- கிராமப்புற ஏழைகளின் நில அடிப்படையிலான மேம்பாட்டை எளிதாக்குதல்
- உள்ளூர் நிறுவனங்களில் அதிக அளவிலான சமத்துவத்தை உட்செலுத்துதல்

ஒன்பதாவது திட்டத்தில் (1997-2002) நிலச் சீர்திருத்தங்கள் வறுமை ஒழிப்புக்கான முக்கியமான கொள்கை கருவியாகத் தொடர்ந்தன. திட்டம் பின்வரும் சிக்கல்களை வலியுறுத்தியது:

- உச்சவரம்பு செய்யப்பட்ட உபரி நிலத்தைக் கண்டறிந்து மறுபகிர்வு செய்தல்
- உச்சவரம்பு சட்டங்களை கடுமையாக அமல்படுத்துதல்
- பங்குதாரர்களின் உரிமைகள் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் மற்றும் குத்தகைதாரர்களுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட வேண்டும்
- உச்சவரம்பு வரம்பிற்குள் நிலத்தை குத்தகைக்கு விட அனுமதிக்க வேண்டும்
- தரிசு நிலம் மற்றும் பொதுவான சொத்து வளங்களை ஏழைகளுக்கு வழங்க வேண்டும்
- பெண்களின் நில உரிமையை உறுதி செய்தல்
- கிராம மக்களின் தீவிர ஈடுபாட்டுடன் நில உடமைகளை ஒருங்கிணைத்தல் துரிதப்படுத்தப்படும்
- நில பதிவுகளை புதுப்பித்தல்

பத்தாவது திட்டம் (2002-07) தற்போதுள்ள நில உச்சவரம்பு சட்டங்களை திறம்பட செயல்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை மிகைப்படுத்த முடியாது என்று ஒப்புக்கொண்டது. விவசாயப் பொருளாதாரத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் குத்தகைச் சட்டங்களைப் புதிதாகப் பார்க்க வேண்டும். உச்சவரம்புக்குக் கீழே நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு அவர்களது நிலம் பறிக்கப்படாது என்ற உத்தரவாதம் அளிக்கப்படலாம். வாடகை நிர்ணயம் சந்தை சக்திகளுக்கு விடப்படலாம்.
இதைக் கருத்தில் கொண்டு, தேசிய விவசாயக் கொள்கை (2000), பிறவற்றிற்கு இடையே, கிராமப்புற மேம்பாடு மற்றும் நிலச் சீர்திருத்தங்களுக்கு பின்வரும் சிக்கல்கள் மிகுந்த கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்:

- வடமேற்கு மாநிலங்களின் மாதிரியில் நாடு முழுவதும் உள்ள பங்குகளை ஒருங்கிணைத்தல்

குறிப்பு

- நிலமற்ற விவசாயிகள் மற்றும் வேலையில்லாத இளைஞர்களுக்கு சில ஆரம்ப மூலதனத்துடன் உச்சவரம்பு-உபரி நிலங்கள் மற்றும் தரிசு நிலங்களை மறுபகிர்வு செய்தல்
- குத்தகை சீர்திருத்தங்களின் கீழ் குத்தகைதாரர்கள் மற்றும் பங்குதாரர்களின் உரிமைகளை அங்கீகரித்தல்
- நிலப் பதிவேடுகளைப் புதுப்பித்தல், மேம்படுத்துதல் மற்றும் கணினிமயமாக்குதல் மற்றும் விவசாயிகளுக்கு நிலக் கடவுப் புத்தகங்கள் வழங்குதல்
- நிலத்தில் பெண்களின் உரிமைகளை அங்கீகரித்தல்

5.3.2 கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட குறைபாடுகள்

நிலச் சீர்திருத்தம் என்பது மாநிலப் பாடமாக இருப்பதால், பொதுவான வழிகாட்டுதல்களை வகுப்பதிலும், அவற்றைச் செயல்படுத்த மாநில அரசுகளை வற்புறுத்துவதிலும் மத்திய அரசின் பங்கு கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. நிலச் சீர்திருத்தங்களைச் செயல்படுத்துவதில் உள்ள சில குறைபாடுகள் பின்வருமாறு:

- நிலச் சீர்திருத்தங்கள் தொடர்பான விதிமுறைகளின் சட்ட வரையறைகள் பல்வேறு வகையான விளக்கங்களுக்கு இடமளித்து, நிலச் சீர்திருத்தங்களைச் செயல்படுத்தும் செயல்முறையை பாதித்துள்ளது.
- நில விநியோகம் தொடர்ந்து வளைந்து கொடுக்கப்படுகிறது. விவசாயத் தொழிலாளர்கள், குறிப்பாக விவசாயத் தொழிலாளர்களில் பெரும்பகுதியைக் கொண்ட பட்டியல் சாதிகள் மற்றும் பட்டியல் பழங்குடியினர், ஜமீன்தாரி ஒழிப்பால் அதிகம் பெறவில்லை.
- நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளால் பயனாளிகளால் விநியோகிக்கப்படும் நிலத்திற்கும் அதன் உண்மையான ஆக்கிரமிப்பிற்கும் இடையே பரந்த இடைவெளி உள்ளது (நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் செலவை அவர்களால் தாங்க முடியாது).
- என்ற அடையாளம் பினாமி நில (சட்டத்தை புறக்கணிக்க வேறு பெயரில் நிலம்) நிர்வாகத்தின் முயற்சியால் மட்டும் சாத்தியமில்லை. இதற்கு, பயனாளிகளின் உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் ஆதரவு அவசியம்.

மகாராஷ்டிராவின் ராலேகானில் உள்ள பனி பஞ்சாயத்து மற்றும் சித்தி போன்ற கிராமப்புறங்களில் நில உரிமையின் ஏற்றத்தாழ்வுகளை சரிசெய்ய உள்ளூர் சிவில் அமைப்புகள் புதுமையான யோசனைகளை முன்வைக்க வேண்டும்.

இதன் கீழ், கிராமத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும், அவருடைய நிலத்தின் அளவைப் பொருட்படுத்தாமல், பாசனத்திற்கான தண்ணீரின் மீது தனியுரிமையைப் பெற்றுள்ளனர். ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் கிடைக்கும் தண்ணீர் குறைவாக இருப்பதால், அதிக நிலம் வைத்திருக்கும் உறுப்பினர்கள் தங்கள் நிலத்தை சிறு விவசாயிகள் மற்றும் தண்ணீர் உரிமை உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குத்தகைக்கு விட வற்புறுத்தியுள்ளனர்.

இந்த ஏற்பாடு நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்திற்கான நிலத்தை அணுக அனுமதித்துள்ளது. பாசனம் இல்லாததால் விவசாயம் செய்யாமல் இருந்த நிலத்தை வாடகைக்கு பெறுவதால் பெரிய நில உரிமையாளர்களும் பயனடைந்துள்ளனர்.

குறிப்பு

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

3. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு நிலச் சீர்திருத்தக் கொள்கையின் நோக்கங்கள் என்ன?

4. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இந்தியாவில் நிலச் சீர்திருத்தங்கள் தேவைப்படுவதற்குக் காரணமான காரணிகள் யாவை?

5.4 உரிமை VS குத்தகை சாகுபடி

அலகின் இந்தப் பிரிவில், நிலத்தின் கட்டுப்பாட்டின் அடிப்படையில், உரிமை மற்றும் குத்தகை சாகுபடி ஆகிய இரண்டு வகையான சாகுபடிகளில் கவனம் செலுத்துவோம். உரிமையாளர் சாகுபடி மற்றும் குத்தகை சாகுபடி ஆகிய இரண்டிலும் சில நன்மைகள் உள்ளன.

பின்வரும் பத்தியில், முதல் நிகழ்வில், உரிமையாளர் சாகுபடியின் நன்மைகளை விவரிப்போம்.

5.4.1 உரிமையின் நன்மைகள்

1. ஆர்தர் யங்கை நம்பினால், ஒரு விவசாயிக்கு உரிமையை வழங்குவது மணலை தங்கமாக மாற்றும் என்பது பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது. 'இருண்ட பாறையை ஒரு மனிதனுக்கு பாதுகாப்பான உடைமையாகக் கொடு, அவன் அதைத் தோட்டமாக மாற்றிவிடுவான்: அவனுக்கு ஒரு தோட்டத்தை ஒன்பது வருட குத்தகைக்குக் கொடு, அவன் அதை பாலைவனமாக மாற்றுகிறான்' என்று அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார். விவசாயிகளுக்கு உரிமையை வழங்குவதற்கான வக்கீல்களால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட இந்தக் கருத்து, உழைப்புக்கான வெகுமதியின் உறுதிப்பாடு, வேலைக்குச் சிறந்த ஊக்கம் என்ற உளவியல் முன்மொழிவின் அடிப்படையில் கூறப்படுகிறது. உரிமையானது இந்த உத்தரவாதத்தை வழங்குகிறது, எனவே, ஊக்கத்தொகை. ஒரு நிலத்தில் பயிரிடுபவர் அதன் உரிமையாளராக இருக்கும் போது, செய்த உழைப்புக்கான வெகுமதியில் பங்கு கேட்க வேறு யாரும் இல்லை.

2. எவ்வாறாயினும், உரிமையாளரால் வழங்கப்படும் ஊக்கத்தொகை, உரிமையாளர் சாகுபடியின் போது உற்பத்தி அதிகரிப்புக்கு காரணமான ஒரே காரணி அல்ல. பகுத்தறிவு என்ற கூறும் அத்தகைய போக்கை வலுப்படுத்துகிறது. குத்தகை நிறுவனம் என்பது பகுத்தறிவு நடத்தை (மற்றும் ஊக்கமின்மை அவசியமில்லை) உரிமையாளர்-பயிரிடுபவர்களுடன் ஒப்பிடும்போது கொடுக்கப்பட்ட வளங்களை குத்தகைதாரர் குறைவாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். பின்வரும் வரைபடத்தின் உதவியுடன் இதை நிரூபிக்க முடியும் (படம் 5.1).

குறிப்பு

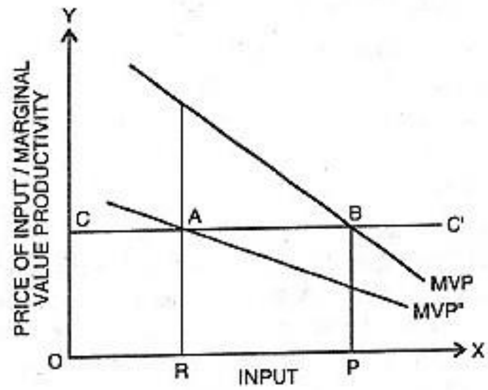

படம்.5.1 உரிமையாளர்-பயிரிடும் விஷயத்தில் உற்பத்தி அதிகரிப்பு

ஒரு சாகுபடியாளர் இருக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம், அவருக்கு ஒரு மாறி உள்ளீட்டின் வெவ்வேறு அலகுகளுக்கு (தற்போதைய வழக்கில் உரங்கள்) கொடுக்கப்பட்ட நிலத்துடன் இணைந்து வரும் விளிம்பு வளைவு MVP (விளிம்பு மதிப்பு உற்பத்தித்திறன் வளைவு) மூலம் காட்டப்படுகிறது. கொடுக்கப்பட்ட நிலையான விலையில் வாங்கக்கூடிய உரங்களுக்கு செலவிடப்படும் தொகை மட்டுமே பணச் செலவு என்று வைத்துக்கொள்வோம். CC’ வரைபடத்தில், பயன்படுத்தப்பட்ட உள்ளீட்டின் சராசரி விலையைக் காட்டுகிறது (பகுப்பாய்வை எளிதாக்கும் பொருட்டு உழைப்பின் விலையை நாங்கள் புறக்கணிக்கிறோம்). பயிரிடுபவர், தான் உற்பத்தி செய்த அனைத்தையும் தன்னுடன் வைத்துக் கொள்ள முடிந்தால் (உரிமையாளர் விவசாயியைப் போல), சமநிலையில் இருக்கும் போது அவர் OP யூனிட் உரங்களைப் பயன்படுத்துவார். (உற்பத்தியில் சமநிலை, சரியான போட்டியின் கீழ் பயன்படுத்தப்படும் உள்ளீட்டின் விளிம்பு மதிப்பு உற்பத்தித்திறன் அதன் விலைக்கு சமமாக இருக்கும்போது அடையும்)

இப்போது, உழவர் பயிரிடும் நிலம் அவரால் குத்தகைக்கு எடுக்கப்பட்டதாக வைத்துக்கொள்வோம் (அதாவது, அவர் ஒரு குத்தகைதாரர்) மற்றும் அவர் விளைச்சலில் 50 சதவீதத்தை வாடகையாக செலுத்த வேண்டும். அவ்வாறான நிலையில், அவரது நோக்கத்திற்காக, உள்ளீட்டின் வெவ்வேறு அலகுகளின் விளிம்பு மதிப்பு உற்பத்தித்திறன் MVP' (அதாவது, அசல் சூழ்நிலையுடன் ஒப்பிடும்போது, ஒவ்வொரு யூனிட் உள்ளீடுக்கும் பாதி வருமானம்) மூலம் காட்டப்படும். அவரது சொந்த நலன் கருதி, உள்ளீட்டின் OR யூனிட்டுகளுக்கு மேல் பயன்படுத்தக் கூடாது. உரங்களை அல்லது யூனிட்களை பயன்படுத்தினால் மட்டுமே அவருக்கு கிடைக்கும் லாபம் அதிகபட்சமாக இருக்கும்.

இருப்பினும், இந்த முடிவுக்கு சில விதிவிலக்குகளை நாம் கவனிக்கலாம். முதலாவதாக, குத்தகைதாரர் நிலையான ரொக்க வாடகையை செலுத்த வேண்டும், ஆனால் பங்கு வாடகை அல்ல, குத்தகைதாரர் உள்ளீட்டைப் பயன்படுத்துவது ஒரு உரிமையாளர் சாகுபடியாளரைப் போலவே இருக்கும். மீண்டும், என்றால், வெளியீட்டைத் தவிர, குத்தகைதாரர் மற்றும் உரிமையாளருக்கு இடையே செலவுகள் பிரிக்கப்படும் அதே விகிதத்தில், குத்தகை மற்றும் உரிமையாளர் சாகுபடியில் பயன்படுத்தப்படும் உள்ளீடுகளின் அளவு ஒரே மாதிரியாக இருக்கும். இந்த இரண்டு நிகழ்வுகளிலும், குத்தகைதாரருக்கான விளிம்பு மதிப்பு உற்பத்தித்திறன் வளைவுக்கும், குத்தகைதாரரால் ஏற்படும் செலவு

தொடர்பான செலவு வளைவுக்கும் இடையிலான குறுக்குவெட்டு OP இன் உள்ளீட்டு மட்டத்தில் இருக்கும்.
இதற்கான காரணம் பின்வருமாறு:

குறிப்பு

முதல் வழக்கில், குத்தகைதாரருக்கான விளிம்பு மதிப்பு உற்பத்தித்திறன் MVP வளைவால் குறிக்கப்படும், அதாவது உரிமையாளருக்கான விளிம்பு மதிப்பு உற்பத்தித்திறனைக் குறிக்கும். குத்தகைதாரர் செலுத்தும் நிலையான வாடகை, வெளியீட்டின் பங்காகக் கருதப்படாததால் இது ஏற்படுகிறது. இது ஒரு செலவாகக் கருதப்படுகிறது. CC1 இந்த வழக்கில் வளைவு உரிமையாளருடன் தொடர்புடையதாக இருக்கும். நிலையான வாடகை என்பது நிலையான செலவின் ஒரு பகுதியாக இருப்பதால், நிலையான செலவுகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் மாறி உள்ளீடுகளின் விலையை பாதிக்காது என்பதை நாங்கள் அறிவோம். MVP1 வளைவுக்கும் CC1 க்கும் இடையிலான குறுக்குவெட்டு நிலையான வாடகையின் போது வளைவு OP உள்ளீட்டுடன் சமநிலை அளவைக் குறிக்கும். ஒரே வித்தியாசம் என்னவென்றால், குத்தகைதாரர் சம்பாதித்த லாபம் அவர் செலுத்தும் நிலையான வாடகையின் அளவு குறைக்கப்படும். இரண்டாவது வழக்கில், MVP1 என்றாலும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய வளைவாக இருக்கும் (எம்விபிக்கு பதிலாக), CC1 வளைவும் அதே விகிதாசார தூரத்தில் கீழே நகரும். எனவே, மீண்டும் இரண்டு வளைவுகளுக்கு இடையே உள்ள குறுக்குவெட்டு OP அளவுள்ள உள்ளீட்டின் பயன்பாட்டைக் குறிக்கும்.

எவ்வாறாயினும், பங்கு குத்தகையின் போது (குத்தகையின் மிகவும் பொதுவான வடிவம்), வளங்கள் பொதுவாக பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கும் மற்றும் குத்தகைதாரர்களுக்கு உரிமை வழங்குவது பொருளாதாரத்தை அதன் உற்பத்தி எல்லைக்கு கொண்டு செல்லும் என்ற உண்மையை மறுப்பதற்கில்லை.

3. உரிமையாளர் சாகுபடி விவசாயத்தில் முதலீடு செய்வதற்கு மற்றொரு வகையிலும் உதவுகிறது. பண்ணையின் உற்பத்தித்திறன் அல்லது விவசாயியின் உற்பத்தித் திறனைப் பொறுத்து அல்ல, ஆனால் விவசாயி வழங்கக்கூடிய பாதுகாப்பின் படி ஒரு விவசாயிக்கு கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அதற்கேற்ப ஒரு உரிமையாளர் உழவர், நிலம் ஒரு நல்ல பாதுகாப்பாக செயல்படும் என்பதால், குத்தகைதாரருடன் ஒப்பிடும்போது, அதிக அளவில் வெளிப்புற நிதி ஆதாரங்களைப் பெற முடியும்.
4. உரிமையாளர் சாகுபடியானது, கிடைக்கக்கூடிய சிறந்த தொழில் நுட்பங்களை மற்றொரு வழியிலும் பயன்படுத்த வழிவகுக்கும். விவசாயத்தில் சில மேம்படுத்தப்பட்ட நடைமுறைகள் உள்ளன, எ.கா., ஏற்கனவே தெரிந்திருந்தாலும், கூட்டாக மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வடிகால். ஒரே மாதிரியான குழுவாக இருந்தால் இந்த கூட்டு தத்தெடுப்பு எளிதாக இருக்கும். டோரின் படி உரிமையாளர் சாகுபடியின் உலகளாவிய பரவலானது, மற்ற குத்தகை வகுப்புகளை நீக்குவதன் மூலம், இந்த ஒருமைப்பாட்டைக் கொண்டுவரும்.
5. நிலையான சொத்துக்களில் முதலீடு செய்வதற்கான ஆர்வம் ஒரு உரிமையாளர் விவசாயிக்கு அதிகமாக இருப்பது மட்டுமல்லாமல், குத்தகைதாரருடன் ஒப்பிடும் போது முதலீடு செய்வதற்கான அவரது சக்தியும் அதிகமாக இருக்கும். குத்தகைதாரர்களுக்கும் உரிமையாளர்களுக்கும் இடையில் ஏதேனும் முரண்பாடுகள் உள்ளதா இல்லையா என்பதுதான் இதற்குக் காரணம்,

குறிப்பு

6. குத்தகைதாரர் (பயிர் பகிர்வு அடிப்படையில் அல்லது நிலையான வாடகையில் நிலத்தை வைத்திருந்தாலும்) வாடகையை செலுத்துவதால் குறைவான வருமானம் பெறுவார். உரிமையாளருடன் ஒப்பிடும் போது, குத்தகைதாரரின் சேமிப்புகள் அதற்கேற்ப சிறியதாக இருக்கும் மற்றும் நிலையான சொத்துக்களில் (தற்போதைய உள்ளீடுகளிலும் கூட) முதலீடு இருக்கும்.
7. உரிமையாளர் சாகுபடி, குத்தகை சாகுபடியுடன் ஒப்பிடும் போது, வளங்களை அதிக அளவில் பயன்படுத்துவதை ஊக்குவிப்பது மட்டுமல்லாமல், பொருத்தமான உற்பத்தி நுட்பத்தை பின்பற்றவும் உதவுகிறது. நிலத்தின் ஒவ்வொரு உரிமையும் ஒரு வகை மற்றும் சில தனித்துவமான அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. இந்த குணங்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவது நீண்ட காலத்திற்கு நீட்டிக்கப்பட்ட சோதனை மற்றும் பிழையின் மூலம் மட்டுமே சாத்தியமாகும். எந்தப் பயிருக்கு நிலம் மிகவும் சாதகமாகப் பதிலளிக்கிறது, பயிர்களின் சுழற்சியைப் பொருத்தவரை எந்தப் பயிர்கள் மிகவும் பொருத்தமானவை, கொடுக்கப்பட்ட விளைச்சலுக்கு எந்த உரம் சிறந்தது, உழவின் அளவு என்ன: பதில்களைக் காணலாம். இந்தப் பிரச்சனைகள் அனைத்திற்கும், கொடுக்கப்பட்ட ஹோல்டிங்குடன் ஒரு நீண்ட தொடர்புக்குப் பிறகுதான். வெளிப்படையாக, உரிமையாளர் அத்தகைய வாய்ப்பை விவசாயிக்கு வழங்குகிறது. கொடுக்கப்பட்ட பண்ணைக்கு மிகவும் பொருத்தமான சாகுபடி நுட்பத்தை உருவாக்க விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கும்.
8. பொருத்தமான நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவதைப் பொறுத்தவரை உண்மையில் நாம் இன்னும் ஒரு படி மேலே செல்லலாம். கொடுக்கப்பட்ட நிலத்திற்கு மிகவும் பொருத்தமான நுட்பம் குத்தகைதாரருக்குத் தெரியப்படுத்தப்பட்டாலும், குறிப்பாக சில கூடுதல் செலவுகள் தேவைப்படுகையில் அவர் அதைப் பயன்படுத்தாமல் இருக்கலாம். குத்தகைதாரர் சிறந்த நுட்பத்திற்கு மாற விரும்பாமல் இருக்கலாம், ஏனெனில் அவ்வாறு செய்வது அவருக்கு லாபகரமானது அல்ல. நுட்பத்தில் ஏற்படும் மாற்றத்தின் கூடுதல் ஆதாயம் (மொத்த வெளியீட்டின் ஒரு பங்கின் வடிவத்தில் வாடகை செலுத்தப்பட்ட பிறகு) மாற்றத்தின் கூடுதல் செலவை விட அதிகமாக இருக்காது.
9. நாம் இருக்கலாம். விவசாயத்தில் மூலதனத்தை உருவாக்குவதற்கான ஒரு கருவியாக நில உரிமை நிறுவனத்தையும் பார்க்கவும். விவசாயத்தில் பயன்படுத்தப்படும் மூலதனத்தை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். அவற்றில் ஒன்று விதைகள், உரங்கள் போன்ற மேம்படுத்தப்பட்ட தற்போதைய உள்ளீடுகளின் வடிவில் மூலதனம். மற்ற வகை மூலதனம் காளைகள், இயந்திரங்கள், கட்டிடங்கள் போன்ற நிலையான சொத்துக்களின் வடிவத்தில் உள்ளது. தர்க்கரீதியாக, மற்ற அனைத்தும் சமமாகக் கருதப்பட்டால், முதல் வகை உள்ளீடுகளில் முதலீடு செய்ய குத்தகைதாரர்கள் மற்றும் உரிமையாளர்கள் இருவரும் சம ஆர்வத்துடன் இருப்பார்கள். இரண்டாவது வகை சொத்துக்களில் குத்தகைதாரர் எவ்வளவு தூரம் முதலீடு செய்கிறார் என்பது, கொடுக்கப்பட்ட சொத்திலிருந்து அவர் எந்த காலத்திற்கு வருமானம் பெறுவார் என்பதைப் பொறுத்தது. வெளிப்படையாக, நிலம் ஒரு உரிமையாளரின் கீழ் இருந்தால், மூலதனம் நீடிக்கும் வரை அவர் நிலையான மூலதனத்திலிருந்து வெகுமதிகளைப் பெற முடியும். அதற்கேற்ப, இந்த சொத்துகளின் வாழ்நாளில் அவற்றின் செலவை

அவர் திரும்பப் பெறுவது உறுதியானால், பல்வேறு நீடித்த சொத்துக்களில் மகிழ்ச்சியுடன் முதலீடு செய்வார். மறுபுறம், குத்தகைதாரர் கட்டிடங்கள் அல்லது கிணறு போன்ற நிலையான மூலதனத்தில் முதலீடு செய்யத் தயங்குவார், ஏனெனில் பதவிக்காலத்தின் பாதுகாப்பின்மை காரணமாக இந்த முதலீட்டிற்கு அவர் முழுமையாக செலுத்தப்படுவார் என்பதில் உறுதியாக இல்லை. குத்தகைக்கு எடுக்கப்பட்ட பண்ணைக்காக அவர் வாங்கிய சொத்தின் விலையை அவர் முழுமையாக மீட்டெடுத்தாரா இல்லையா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், எந்த நேரத்திலும் (சட்டத்தால் பாதுகாக்கப்படாவிட்டால்) வெளியேறும்படி அவர் கேட்கப்படலாம். ஒரு குத்தகைதாரரின் கீழ் நிலத்தின் உற்பத்தி மற்றொரு வகையிலும் பாதிக்கப்படும், பயிர் பகிர்வு அடிப்படையில் நிலம் குத்தகைக்கு விடப்பட்டிருந்தால். பயிர் பகிர்வு ஒப்பந்தத்தின் கீழ் உரிமையாளரும் குத்தகைதாரரும் இந்த வகையான குத்தகை ஏற்பாட்டிற்கு மாறுபட்ட அணுகுமுறையைக் கொண்டுள்ளனர். உரிமையாளர் தனது வாடகையை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று விரும்பினாலும், ஒப்பந்தத்தின்படி வாடகை செலுத்திய பிறகு சம்பாதிப்பதில் அவரது பங்கு எதுவாக இருந்தாலும், அது அதிகபட்சமாக இருக்க வேண்டும் என்று குத்தகைதாரர் விரும்புகிறார். இரண்டு நோக்கங்களும், ஒரு சில நிகழ்வுகளைத் தவிர, எப்போதும் வள ஒதுக்கீட்டின் வேறுபட்ட வடிவத்தை அவசியமாக்குகிறது. இந்த முரண்பட்ட நலன்கள் ஆதாரப் பங்கீட்டை மோசமாகப் பாதிக்கும். இரு தரப்பினருக்கும் இடையிலான பதற்றம் பல வழிகளில் வெளியீட்டை மேம்படுத்துவதைத் தடுக்கும்.

5.4.2 குத்தகை சாகுபடிக்கான விஷயம்

முந்தைய விவாதத்திலிருந்து, விவசாயிகளுக்கு உரிமையை முழுமையாக வழங்குவதற்கு ஆதரவாக ஒருவர் முடிவு செய்யலாம். ஆனால் குத்தகை முறையின் தகுதியற்ற கண்டனம், உரிமையை மானியமாக மாற்றுவது என்பது மிகவும் பகுத்தறிவற்றதாக இருக்கும். குத்தகைதாரர் எப்போதும் உற்பத்தித்திறன் அல்லது குத்தகைதாரர்களின் நிலைமைகளில் சரிவுக்கு வழிவகுக்கவில்லை. L.D. ஷ்வெங், மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் உள்ள பல குத்தகைதாரர்கள் உரிமையாளர் விவசாயிகளை விட பணக்காரர்களாக இருப்பதாகவும், இது குத்தகைதாரர்களின் சிறந்த செயல்திறனால் தான் என்றும் கண்டறிந்தார். பஞ்சாபில் பண்ணை மேலாண்மை ஆய்வுகள், சில குத்தகைக்கு எடுக்கப்பட்ட பண்ணைகளில் ஒரு ஏக்கருக்கு உற்பத்தி, சுயமாக பயிரிடப்பட்ட பண்ணைகளில் ஒரு ஏக்கரின் உற்பத்தியை விட அதிகமாக உள்ளது என்பதைக் காட்டுகிறது. உண்மையில், உரிமையை வழங்குவது ஒரு சஞ்சீவி அல்ல. ஒரு விதத்தில், உரிமை வழங்குதல் விவசாயத் துறையை அதன் உற்பத்தி எல்லைக்குக் கொண்டு சென்றால், மற்றொரு வழியில், அது அத்தகைய எல்லைக்கு அதன் இயக்கத்தைத் தாமதப்படுத்தலாம்.

1. குத்தகை சாகுபடி சாத்தியம் மற்றும் உண்மையான உற்பத்திக்கு இடையே உள்ள இடைவெளியை மற்றொரு வழியில் மேலும் விரிவுபடுத்துவதை தடுக்கும். பண்ணையை சொத்தாகக் கருதினால், அது ஒரு தலைமுறையிலிருந்து மற்றொரு தலைமுறைக்கு செல்லும் போது அது பிரிக்கப்படும், இதனால் சாகுபடி பொருளாதாரமற்றதாக ஆக்குகிறது மற்றும் சில சமயங்களில் நிலத்தை சாகுபடிக்கு வெளியே தள்ளும். குத்தகை முறையின் கீழ் இத்தகைய துணைப்பிரிவு தவிர்க்கப்படலாம். இந்த வழக்கில் குத்தகைக்கு மாற்று தீர்வு (காட்கில்

குறிப்பு

மூலம்) பரிந்துரைக்கப்பட்டது. இணைப் பங்காளர்களில் ஒருவர் மற்றவர் சார்பாக நிலத்தைப் பயிரிடட்டும், மற்றவர்கள் பயிர்களின் விற்பனைத் தொகையில் ஒரு பகுதியைப் பெற்று, சாகுபடிச் செலவுக்கும், பயிரிடும் கூட்டுப் பங்காளியின் உழைப்புக்கும் உரிய கொடுப்பனவு செய்த பிறகு. இருப்பினும், இது வேறொரு வகை குத்தகைக்கு அல்ல, ஒரே வித்தியாசம் என்னவென்றால், இந்த விஷயத்தில், குத்தகைதாரர் வெளிநாட்டவர் அல்ல, ஆனால் இணைப் பங்குதாரர்களில் ஒருவர்.

2. அதிக எண்ணிக்கையிலான மக்களுக்கு, அதாவது உரிமையாளர்கள் மற்றும் குத்தகைதாரர்கள் ஆகிய இருவருக்குமே விவசாய உற்பத்தியில் உள்ள ஆபத்து மற்றும் நிச்சயமற்ற தன்மையை விநியோகிப்பதற்கான ஒரு பயனுள்ள சாதனமாக பங்கு குத்தகை கருதப்படுகிறது.
3. உற்பத்தி எல்லையை அடைய வேண்டுமானால் உழைப்பு உட்பட பல்வேறு உற்பத்தி காரணிகளின் முழுமையான இயக்கம் அவசியம் என்பதை நாம் அறிவோம். உரிமையானது ஒரு விவசாயியைக் கொடுக்கப்பட்ட நிலத்தில் ஒட்டிக்கொள்ளச் செய்கிறது, இதனால் அவரது நடமாட்டம் அல்லது அந்த விஷயத்திற்கு, காரணி, உழைப்பு தடைபடுகிறது. குத்தகை முறை, மறுபுறம் கை, ஓரளவிற்கு, இந்த இயக்கத்தை வழங்குகிறது. உழவர் கொடுக்கப்பட்ட நிலத்தில் பிணைக்கப்படவில்லை. அவர் எப்போதும் ஒரு பண்ணைக்கு செல்லலாம், அங்கு அவரது சேவைகள் அதிக லாபம் ஈட்ட முடியும்.
4. விவசாயத்தில் மூலதனத்தின் ஓட்டமும் நிலத்தின் உரிமையும் கடனுக்கான நல்ல பாதுகாப்பாக செயல்படுகிறது, எனவே, நிலத்தில் முதலீடு செய்வதற்கு வெளி மூலங்களிலிருந்து கடன் வாங்குவதை ஊக்குவிக்கும். பல பொருளாதார வல்லுநர்கள் இந்த வகை வாதத்துடன் உடன்படவில்லை. அவர்களைப் பொறுத்தவரை, அவ்வாறு பெறப்பட்ட கடன், பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று அவசியமில்லை; நிலையான சொத்துக்கள் அல்லது பிற விவசாய உள்ளீடுகளை வாங்குவதற்கு விவசாயி மூலம். இது நுகர்வு நோக்கங்களுக்காகவும் பயன்படுத்தப்படலாம். இந்தியாவில் இருந்ததைப் போல, சமூக விழாக்களுக்காக அதிகம் செலவிடப்படும் சமூகத்தில் இது குறிப்பாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட நிலையில், அவ்வாறு திரட்டப்பட்ட கடன்களால் நிலத்தில் உற்பத்தி அதிகரிக்காது. இவை நுகர்வு செலவினங்களை பூர்த்தி செய்ய பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இந்தக் கடன்களுக்குப் பணக் கடனளிப்பவரிடம் அடமானம் வைக்கப்படும் நிலம் இறுதியில் பணக் கடன் வழங்குபவருக்குச் செல்கிறது, அவர் பொதுவாக இந்த நிலத்தை சில குத்தகைதாரர்களுக்கு குத்தகைக்கு விடுகிறார். முந்தையவர்கள் பிந்தையவர்களுக்கு செலுத்த வேண்டிய கடன்களின் இறுதித் தீர்வுகளில் பெரும்பாலான நிலங்கள் உரிமையாளர் விவசாயிகளிடமிருந்து கந்துவட்டிக்காரர்களுக்கு செல்கிறது என்பதற்கு இந்தியாவில் போதுமான சான்றுகள் உள்ளன. சுதந்திரத்திற்கு முன் இந்தியாவில் பல்வேறு மாகாண அரசுகளால் நிலப் புறம்போக்குச் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டதற்கு இதுவே காரணம்.
5. குத்தகை முறை, சில சூழ்நிலைகளில், உற்பத்தி காரணிகளின் உகந்த கலவையை அடைவதற்கான ஒரே வழி. எடுத்துக்காட்டாக, நில உரிமையாளரிடம் உள்ள மூலதனம் குறைவாக இருந்தால், அவர் வைத்திருக்கும் நிலத்துடன் ஒப்பிடுகையில், அவர் ஒரு உகந்த கலவையைப் பெற அதிக கடன் வாங்கலாம். ஆனால், மாறாக, நில உரிமையாளரிடம் உள்ள மூலதனம் ஒப்பீட்டளவில் அதிகமாகவும், குறிப்பிட்டதாகவும், பிரிக்க முடியாததாகவும் இருந்தால் (எ.கா.,

பொதுவாக, 10 முதல் 14 ஏக்கர் நிலத்தில் எளிதாக சாகுபடி செய்யக்கூடிய இரண்டு காளைகளைக் கொண்ட நுகம்), குத்தகை முறை உகந்த கலவையை அடைவதற்குத் தேவையான கூடுதல் நிலத்தை வாங்குவதில் அவருக்கு உதவலாம். கூடுதல் நிலத்தை வாங்குவதற்கு போதுமான நிதி இல்லை என்றால், விவசாயிகளுக்கு உகந்த வளங்களைச் சேர்ப்பதற்கு இதுதான் ஒரே வழி. இதை வேறு விதமாக வைத்து, பெரிய அளவிலான உற்பத்திப் பொருளாதாரங்கள் இருந்தால், சில சமயங்களில் குத்தகைக் குடியே இந்த பொருளாதாரங்களை அறுவடை செய்ய சமூகத்திற்கு உதவும். குத்தகையானது, ஆபரேட்டருக்கு பெரிய பங்குகளை வைத்திருக்க உதவுகிறது.

6. மேலும், ஒரு பண்ணையை நிரந்தரமாக இணைப்பது, விவசாயத் தொழிலாளிகள் விவசாயத் துறையில் இருந்து தொழில்துறைக்கு சுதந்திரமாகச் செல்வதைத் தடுக்கிறது, இதனால், ஒரு கட்டத்தில், பிந்தையவற்றின் வளர்ச்சியைத் தடுக்கத் தொடங்கும். . இதைத்தான் தண்டேகர் உணர்கிறார்.
7. மற்றொரு வழியில் வளங்களின் உகந்த ஒதுக்கீட்டை அடைவதற்கு குத்தகை உதவுகிறது. சில சமயங்களில், உரிமையாளர் தற்காலிகமாக செல்லாதவர் அல்லது நிலத்தில் பயிரிட முடியாத இளம் வாரிசுடன் இறந்துவிடுகிறார் அல்லது சாகுபடியில் ஆர்வமுள்ள வாரிசு இல்லாமல் இறந்துவிடுகிறார். அத்தகைய சூழ்நிலையில், குத்தகை மூலம் மட்டுமே நிலம் கிடைக்கும் இல்லையெனில் சாகுபடிக்கு வெளியே செல்லுங்கள், இன்னும் உற்பத்தி ரீதியாக பயன்படுத்தப்படும். இவ்வாறான சூழ்நிலையில் வளங்கள் மேலும் தவறாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவது பெருமளவு தவிர்க்கப்படும்.

மேற்கூறிய விவாதத்தின் விளைவாக, குத்தகைதாரர் சாகுபடியை விட உரிமையாளர் சாகுபடி எப்போதும் சிறந்தது என்று சொல்வது தவறு என்ற முடிவுக்கு எளிதில் வரலாம். உரிமையாளர் சாகுபடியை விட குத்தகைக்கு சாதகமான சூழ்நிலைகள் உள்ளன. மார்ட்டின் போன்ற சில பொருளாதார வல்லுநர்கள் உரிமையாளர் சாகுபடி மற்றும் குத்தகை சாகுபடியின் ஒப்பீட்டு நன்மைகளைப் பற்றி பொதுமைப்படுத்துவது கடினம் என்று கருதுகின்றனர். அவளுடைய புத்தகத்தில் பொருளாதாரம் மற்றும் விவசாயம் 1952 க்கு முன் எகிப்திய பங்கு குத்தகை முறை மிகவும் திருப்திகரமாக இல்லை என்று அவர் சுட்டிக்காட்டினார். இருப்பினும் இதன் மூலம் ஒரு ஏக்கருக்கு பருத்தி அதிக மகசூல் கொடுக்க முடியும். மீண்டும் ஹாலந்தில், 50 சதவீத நிலம் குத்தகையின் கீழ் உள்ளது, டென்மார்க்கில், 5 சதவீத நிலம் மட்டுமே குத்தகைதாரர்களால் பயிரிடப்படுகிறது. இன்னும் இருவரும் விவசாயத்தில் முன்னணி இடத்தைப் பிடித்துள்ளனர்.

மற்றொரு பொருளாதார நிபுணர், ஷ்வெங், ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, சில மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் உள்ள குத்தகைதாரர்கள் உரிமையாளர்களை விட திறமையானவர்கள் என்று கண்டறிந்தார். சக்ரவர்த்தி மற்றும் ருத்ரா (1973) ஆகியோர் குத்தகைக்கு விடப்பட்ட பண்ணைகள், உரிமையாளர் பயிரிடப்பட்ட பண்ணைகளுடன் ஒப்பிடும்போது, எந்த வகையிலும் வித்தியாசமாக இயங்கவில்லை என்பதைக் கண்டறிந்துள்ளனர்.

ஜப்பானிய விவசாயத்தைப் பற்றி டேவிட் ஃப்ளாத் எடுத்த முடிவும் இதுவே. மகசூலுக்கும் காலமுறை ஏற்பாடுகளின் வடிவத்திற்கும் எந்த தொடர்பும் இல்லை என்பது சில ஐரோப்பிய நாடுகளின் ஆய்வின் மூலம் கேப்ஸ்டிக் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சர்மா மற்றும் பிறரின்

சமீபத்திய ஆய்வு, பண்ணையில் உள்ள காலமுறை ஏற்பாடுகளால் வள ஒதுக்கீடு மற்றும் உற்பத்தித்திறன் பாதிக்கப்படவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது.

குறிப்பு

மேற்கூறிய விவாதம், 'நிலத்தை மேம்படுத்துவதற்குத் தேவையானது அதன் தனியுடமை அல்ல, மேம்பாடுகளின் பாதுகாப்பு' என்று கூறிய ஹென்றி ஜார்ஜை தடையின்றி ஆதரிக்க நம்மை வழிநடத்துகிறது. ஒரு மனிதனைப் பயிரிடவோ மேம்படுத்தவோ அவனைத் தூண்டுவதற்கு 'இந்த நிலம் உன்னுடையது' என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. 'உங்கள் உழைப்பு அல்லது மூலதனம் இந்த நிலத்தில் எதை உற்பத்தி செய்கிறதோ, அது உங்களுடையதாக இருக்கும்' என்று மட்டும் சொல்ல வேண்டும்.

5.5 பெரிய பண்ணைகள் VS சிறிய பண்ணைகள்

நிலச் சீர்திருத்தங்கள் பொதுவாக சொத்துக்களின் அளவைக் குறைக்கின்றன. சில சட்டங்களின் கீழ், மிகச் சிறிய அளவிலான சொத்துக்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இது வெளிப்படையாக பெரிய பண்ணைகள் மற்றும் சிறிய பண்ணைகளின் ஒப்பீட்டுத் தகுதிகளைப் பற்றி விவாதிக்க வழிவகுக்கிறது. நிலத்தின் மீதான உச்சவரம்பு உட்பட நிலச் சீர்திருத்தங்களுக்குப் பின்னால் உள்ள பொருளாதார ஞானம் பற்றிய சரியான கருத்தை உருவாக்க இத்தகைய விவாதம் நமக்கு உதவும்.

5.5.1 ஒரு சிறிய பண்ணையின் வரையறை

பெரும்பாலான பொருளாதாரங்களில் சிறிய பண்ணைகள் விவசாயத்தின் ஒரு தனிச்சிறப்பு அம்சமாக இருந்தாலும், சிறிய பண்ணையின் வரையறை பற்றி ஒருமித்த கருத்து இல்லை. வெவ்வேறு ஆசிரியர்கள் வெவ்வேறு அளவுகோல்களின்படி பண்ணையின் அளவை அளவிட முயற்சித்துள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக, கோஹன், தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை அல்லது மொத்த உற்பத்தியின் மதிப்பைக் குறிப்பிடுகிறார் பண்ணைகளை பல்வேறு அளவு குழுக்களாக வகைப்படுத்தும் நடவடிக்கையாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. இந்தியாவில், வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை அல்லது மொத்த உற்பத்தியின் மதிப்பின் அடிப்படையில் சிறிய மற்றும் பெரிய பண்ணையை வரையறுக்க நாங்கள் ஒருபோதும் முயன்றதில்லை. இந்தியப் பொருளாதார வல்லுநர்கள் பண்ணைகளின் பரப்புக்கு ஏற்பப் பண்ணைகளை பல்வேறு வகைகளாகப் பிரித்துள்ளனர். பண்ணைகளை சிறிய மற்றும் பெரியதாக வகைப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளில் உள்ள வேறுபாடு, உண்மையில், விவசாய உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள பல்வேறு காரணிகளின் ஒப்பீட்டு பற்றாக்குறையை பிரதிபலிக்கிறது. யுனைடெட் ஸ்டேட்ஸில், பயன்படுத்தப்படும் உழைப்பு (ஒரு பற்றாக்குறை காரணி) எளிதாக பண்ணைகளை பெரிய அல்லது சிறிய பண்ணைகளாக பிரிக்க அடிப்படையாக இருக்கலாம். இருப்பினும், உழைப்பு பற்றாக்குறையான காரணியாக இல்லாத இந்தியாவில் இதைப் பொருத்தமான அளவுகோலாகப் பயன்படுத்த முடியவில்லை. இந்தியாவில், விவசாயத்தில் நிலம் மிகவும் அரிதான காரணியாகும். எனவே ஒரு பண்ணையின் சிறிய அல்லது பெரியது நிலத்தின் பரப்பிற்கு ஏற்ப தீர்மானிக்கப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, இந்த அளவுகோலைப் பின்பற்றி, சில மாநிலங்களில் உள்ள சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டு நிறுவனம் (SFDA) ஒரு ஹெக்டேர் முதல் இரண்டு ஹெக்டேர்

வரையிலான பண்ணைகளை சிறிய பண்ணைகளாகக் கருதுகிறது. (ஒரு ஹெக்டேருக்கு கீழ் உள்ள பண்ணைகள் குறு பண்ணைகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.)

குறிப்பு

5.5.2 பெரிய பண்ணைகளின் பொருளாதாரம்

(பின்வரும் விவாதத்திற்கு, பெரிய மற்றும் சிறிய பண்ணைகளுக்கு இடையிலான வேறுபாடு பல்வேறு பண்ணைகளின் நிலப்பரப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது). கோட்பாட்டளவில், பெரிய பண்ணைகள் மற்ற பெரிய நிறுவனங்களைப் போலவே பெரிய அளவிலான உற்பத்தியின் அனைத்து பொருளாதாரங்களையும் அறுவடை செய்ய முடியும். இந்த பொருளாதாரங்கள் பின்வருமாறு இருக்கலாம்:

(i) **தொழில்நுட்ப பொருளாதாரம்**: ஒரு பெரிய பண்ணையானது சிறப்பு இயந்திரங்கள், கட்டிடங்கள், வேலிகள், சாலைகள், பள்ளங்கள் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் நிலையில் உள்ளது. பண்ணையின் அளவு பெரிதாகும்போது இந்த மூலதனச் சொத்துக்களில் ஏற்படும் சராசரி செலவு சிறியதாகிவிடும். பண்ணையின் அளவு அதிகரிப்பதால் இந்த சொத்துக்களுக்கு ஏற்படும் சராசரி பணச் செலவு குறைவது மட்டுமல்லாமல், கட்டிடங்கள், சாலைகள் போன்றவற்றுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலப்பரப்பு, பண்ணையின் அளவு அதிகரிக்கும்போது ஒப்பீட்டளவில் சிறியதாகிறது. பெரிய பண்ணைகளில், விகிதாச்சாரத்தில் அதிக நிலப்பரப்பு நேரடி உற்பத்தி பயன்பாட்டிற்கு கிடைக்கிறது. ஒரு யூனிட் உற்பத்திக்கான மேல்நிலை உற்பத்திச் செலவு பெரிய பண்ணைகளில் குறையும். பயிர்களின் சுழற்சி பெரிய பண்ணைகளுக்கு கிடைக்கும் மற்றொரு தொழில்நுட்ப நன்மை.

பெரிய பண்ணைகள், இயந்திரங்களின் ஒரு ஏக்கரின் செயல்பாட்டுச் செலவைக் குறைப்பதற்கும் அதன் முழுப் பயன்பாட்டின் மூலம் உதவும். ஒரு பெரிய பண்ணை அதன் மிகப்பெரிய வளங்கள் மற்றும் ஆபத்தை எடுக்கும் திறன் காரணமாக புதிய பயிர்களின் உற்பத்தியை முயற்சி செய்ய முடியும். பற்றாக்குறை மேலாண்மை மற்றும் திறமையான மனித சக்தியை சிறந்த முறையில் பயன்படுத்துவதற்கு பெரிய பண்ணைகள் அவசியம்.

மேலும் பாக்மேன் மற்றும் கிறிஸ்டென்சன் பரிந்துரைப்பது போல, பண்ணைகளின் அளவு பெரியதாகவும், அவற்றின் எண்ணிக்கை குறைவாகவும் இருந்தால், தயாரிப்புகளின் தரத்தை எளிதாகக் கட்டுப்படுத்தலாம் மற்றும் பண்ணை உற்பத்தியை சந்தை விற்பனை நிலையங்களுக்குச் சரியாகச் சரிசெய்யலாம்.

(ii) **நிதி பொருளாதாரம்:** ஒரு பெரிய பண்ணை மூலம் அறுவடை செய்யக்கூடிய மற்ற பொருளாதாரம் நிதி பொருளாதாரம் ஆகும். ஒரு பெரிய விவசாயி, சிறிய விவசாயிகளுடன் ஒப்பிடும்போது, வெளியில் இருந்து எளிதாகவும் குறைந்த வட்டி விகிதத்திலும் கடன் வாங்கலாம் உழவர் இதையொட்டி, விவசாயத்தில் முதலீடு செய்வதற்கு சாதகமான வாய்ப்புகளை பெரிய விவசாயி சிறந்த முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும் என்பதை இது குறிக்கிறது. உடனடி பணத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக சந்தையில் வெளியீட்டின் விற்பனையைத் தடுத்து நிறுத்த எளிதான கடன் அவருக்கு உதவும். சேமிப்பின் இந்த சாத்தியம், அவரது பயிர்களை மிகவும் சாதகமான விலையில் விற்க அவருக்கு உதவும்.

குறிப்பு

(iii) **வணிகப் பொருளாதாரம்:** ஒரு பெரிய விவசாயி இருக்கக்கூடிய மற்ற பொருளாதாரங்கள் இவை. உள்ளீடுகளை மொத்தமாக வாங்கினால் சலுகை விலைகள் கிடைக்கும். மொத்த விற்பனையானது சந்தைக்கு ஒரு யூனிட் போக்குவரத்து செலவைக் குறைக்கும். விற்பனை பெரிய அளவில் இருந்தால் தரப்படுத்தல் சாத்தியமாகும்.

5.5.3 பெரிய பண்ணைகளின் வரையறுக்கப்பட்ட நன்மைகள்

இருப்பினும், உண்மையான நடைமுறையில், சிறிய பண்ணைகளை விட பெரிய பண்ணைகள் அனுபவிக்கும் நன்மைகள் குறைவாகவே உள்ளன. காரணங்கள் பின்வருமாறு:

இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துவதைப் பற்றிய பொருளாதாரத்துடன் நாம் தொடங்கலாம். இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கு, வேலைப் பிரிவினை அவசியம். ஒவ்வொரு துணை செயல்முறையும் (a) ஒரு சீரான இயக்கத்தை உள்ளடக்கியதாகவும் (b) இயற்கையில் மீண்டும் மீண்டும் நிகழும் வகையிலும் உற்பத்தியின் ஒரு செயல்முறை பல்வேறு துணை செயல்முறைகளாக பிரிக்கப்பட வேண்டும். ஒரு சீருடை மற்றும் மீண்டும் மீண்டும் இயக்கத்தை உள்ளடக்கிய ஒரு துணை செயல்முறைக்கு, இயந்திரங்களை எளிதாகப் பயன்படுத்தலாம்.

முக்கிய விவசாய நடவடிக்கைகளை அவற்றின் இயல்பின்படி, சீரான மற்றும் மீண்டும் மீண்டும் இயக்கங்களை உள்ளடக்கிய துணை செயல்முறைகளாக பிரிக்க முடியாது. விவசாயத்தில் சில உழைப்புப் பிரிவினை அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டுமானால், அது உழுதல், களையெடுத்தல், நீர் பாய்ச்சுதல், அறுவடை செய்தல் போன்ற முக்கியப் பணிகளில் ஒரு பரந்த வேலைப் பிரிவாக மட்டுமே இருக்க முடியும். எனவே, முன்னர் சுட்டிக்காட்டியபடி, இயந்திரங்களை பெரிய அளவில் விவசாயத்தில் எளிதாகவும் லாபகரமாகவும் பயன்படுத்த முடியாது.

அதை இன்னும் விரிவாகக் கூற வேண்டுமானால், விவசாயம் என்பது உயிரினங்களுடன் தொடர்புடையது என்பதை நாம் சுட்டிக்காட்டலாம். இவை ஒட்டுமொத்தமாக அவற்றின் வளர்ச்சியின் போது கையாளப்பட வேண்டும். இயந்திரங்கள் மூலம் தனித்தனியாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பல்வேறு கூறுகளைக் கொண்டதாக இவை கருதப்படக்கூடாது, அதன் பிறகு, ஒரு தொழிற்சாலையில் நடப்பது போல், கடைசி கட்டத்தில், கூடியிருக்கலாம். ஒரு தொழிற்சாலையில் நாம் காண்பது போல் விவசாயத்தில் அசெம்பிளி லைன் இல்லை. இயந்திரங்களை முக்கியமாக விதைப்பதற்கு முன் (அல்லது விதைப்பு) செயல்பாடுகள் அல்லது அறுவடை அல்லது அறுவடைக்கு பிந்தைய செயல்பாடுகளில் சம்பந்தப்பட்ட விவசாயத்தில் உள்ள செயல்முறைகளுக்கு மட்டுமே பயன்படுத்த முடியும்.

உற்பத்தி அளவு நடுநிலையாக இருக்கும் வேறு சில தொழில்நுட்ப பொருளாதாரங்களை நாம் இப்போது குறிப்பிடலாம். விவசாயத்தில் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி மூன்று வடிவங்களை எடுக்கலாம், அவை: (a) இயந்திரவியல், (b) உயிரியல் மற்றும் (இ) இரசாயனம். கடைசி இரண்டு வளர்ச்சிகளைப் பொறுத்த வரையில், சிறிய பண்ணைகளில் கூட அவை ஏற்றுக்கொள்ளப்படலாம். பண்ணையின் அளவு, உரங்கள், சிறந்த விதைகள், பூச்சிக்கொல்லிகள் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்துவதில் எந்தத் தடையும் இல்லை. எனவே பெரிய வடிவங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய ஒரே நன்மை இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துவதாகும், மேலும் விவசாயத்தில் இயந்திரங்களின் பயன்பாடு குறைவாக இருப்பதை நாங்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளோம்.

குறிப்பு

எவ்வாறாயினும், பெரிய பண்ணைகளுக்கு பொருளாதாரம் இல்லை என்ற முடிவுக்கு இது நம்மை இட்டுச் செல்லக்கூடாது. வணிகப் பொருளாதாரங்கள் அல்லது நிதி போன்ற பிற பொருளாதாரங்கள் பொருளாதாரங்கள் அல்லது மேலே குறிப்பிட்டுள்ள வேறு சில தொழில்நுட்ப பொருளாதாரங்கள் பெரிய பண்ணைகளுக்கு உள்ளன.

5.5.4 சிறு பண்ணைகளின் நிலைத்தன்மை

பெரிய பண்ணைகள் அனுபவிக்கக்கூடிய பொருளாதாரங்கள் இருந்தபோதிலும், பெரும்பாலான வளர்ச்சியடையாத நாடுகளில் சிறிய பண்ணைகள் தொடர்கின்றன. அடுத்த சில பத்திகளில், அவர்களின் நிலைத்தன்மைக்கான காரணங்களைப் பற்றி விவாதிப்போம்.
விவசாயத்தில் சிறு பண்ணைகள் நிலைத்திருப்பதற்கான காரணங்களை நாம் மூன்று குழுக்களாகப் பிரிக்கலாம்:

(i) பண்ணையின் அளவு அதிகரிப்பதற்குத் தடையாக இருக்கும் காரணங்கள்,
(ii) சிறிய பண்ணைகளை உருவாக்கும் காரணங்கள், மற்றும்
(iii) சிறிய பண்ணைகளுக்கு சாதகமான காரணங்கள் (சிறிய பண்ணைகளின் பொருளாதாரம்).

(a) பண்ணைகளின் அளவு அதிகரிப்பதற்கான தடைகள்: இந்த பகுதியில், ஒரு குறிப்பிட்ட பண்ணையின் அளவை அதிகரிக்க அனுமதிக்காத சில காரணிகளைப் பற்றி விவாதிப்போம்.

தொழில்நுட்ப சிரமங்கள்: முதல் நிகழ்வில், பண்ணையின் அளவு அதிகரிப்பதால், தற்போதுள்ள பண்ணையின் அளவைக் கருத்தில் கொண்டு, கட்டப்பட்டிருக்கக்கூடிய பல்வேறு பண்ணைக் கட்டிடங்களின் விரிவாக்கம் தேவைப்படுகிறது. விவகாரம்.

மீண்டும், ஒரு பண்ணையின் விரிவாக்கத்திற்கு அண்டை பண்ணைகளில் இருந்து கூடுதல் நிலம் தேவைப்படுகிறது. பக்கத்து பண்ணைகள் பிரிக்க முடியாததால் இது கிடைக்காமல் போகலாம். அடுத்தடுத்து நிலம் கிடைக்காமல் போகலாம்.

நிதி சிரமங்கள்: பண்ணையின் அளவை அதிகரிக்க நீண்ட கால மற்றும் குறுகிய கால நிதி தேவை. இந்த நிதியானது விவசாயியிடம் கிடைக்காமல் போகலாம். எனவே, அவர் சில வெளிப்புற நிதி ஆதாரங்களைச் சார்ந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் பண்ணையின் சிறிய தன்மை, கடன் வழங்குபவர்களை கூடுதல் நிலம் வாங்குவதற்கு அவருக்கு எந்த நிதி உதவியையும் வழங்குவதைத் தடுக்கும். இந்த நோக்கத்திற்காக அவர் சில கடன்களை திரட்ட முடிந்தாலும், விவசாயத்தில் ஒப்பீட்டளவில் அதிக நிச்சயமற்ற தன்மை காரணமாக அத்தகைய கடன்களுக்கு அவர் செலுத்த வேண்டிய வட்டி விகிதம் அதிகமாக இருக்கும்.

(b) சிறிய பண்ணைகளை உருவாக்குவதற்கு காரணமான காரணிகள்: பல்வேறு பொருளாதாரங்களில் சிறிய பண்ணைகள் உருவாக்கப்படுவதற்கு பல்வேறு வரலாற்று காரணங்கள் காரணமாகின்றன. அதிகரித்து வரும் மக்கள்தொகை

குறிப்பு

அழுத்தம், அனைத்து வாரிசுகளுக்கும் (மகள் உட்பட) நிலச் சொத்தை சமமாகப் பங்கீடு செய்ய வேண்டிய பரம்பரைச் சட்டங்கள், கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பை உடைத்தல், கைவினைப் பொருட்களின் கடன் குறைவின் இறுதித் தீர்வுக்காகப் பண்ணையின் ஒரு பகுதியைக் கடன் வழங்குபவருக்குப் பார்சல் செய்தல் போன்றவை. இந்தியா போன்ற நாடுகளில் மிகவும் சிறிய பண்ணைகளுக்கு சில காரணிகள் காரணமாக உள்ளன. மேலும், பெரும்பாலான சமூகங்களில், விவசாயம் ஒரு தொழிலாக மட்டுமல்ல, அது ஒரு வாழ்க்கை முறையாகவும் உள்ளது. நிலத்தை உடைமையாக்குவதும் அதன் சாகுபடியும் பலருக்கு சமூகத் தேவையாகிவிட்டது. சில சமூகங்களில், நிலத்தின் உரிமையும் அந்தஸ்தின் அடையாளமாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த காரணிகளில் பல செயல்பாட்டில் உள்ளன உலகின் இந்த பகுதியில் உள்ள பல நாடுகளில். பண்ணைகள் அளவு குறைந்துவிட்டால், மேற்கூறிய சிரமங்கள் காரணமாக அவை பெரியதாக மாறுவது கடினம்.

(c) **சிறு பண்ணைகளுக்கு சாதகமான காரணிகள்:** சிறு பண்ணைகள் என்பது காலத்தின் உருவாக்கம் மட்டுமல்ல. அவர்கள் பக்கத்தில் சில நன்மைகள் உள்ளன. இந்த நன்மைகள் பின்வருமாறு:

(i) சிறு பண்ணைகளின் அதிக வேலைவாய்ப்பு: சிறிய பண்ணைகள் பொதுவாக பெரிய பண்ணைகளில் இருப்பது போல் மூலதன தீவிர நுட்பங்களை விட உழைப்பு தீவிர நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துகின்றன. இது தொழிலாளர்களுக்கான அதிக தேவைக்கு வழிவகுக்கும், எனவே சிறிய பண்ணைகளில் அதிக வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கும். சிறிய பண்ணைகளில் சாகுபடியின் தீவிரம் இந்த பண்ணைகளில் அதிக வேலை வாய்ப்புக்கு மற்றொரு காரணம்.

(ii) விவசாயம் ஒரு எளிய தொழில் அல்ல: இதற்கு கடின உழைப்பு மட்டுமல்ல, கவனிப்பும் கவனமும் தேவை. உலக வங்கி சுட்டிக்காட்டியுள்ளபடி, விவசாயத்தின் தரத்தை ஒருபோதும் புறக்கணிக்க முடியாது. சிறிய பண்ணைகள் எப்போதும் வேலையின் தரத்தை சாதகமாக பாதித்துள்ளன. சிறு விவசாயியின் (அந்த குடும்பத்தின்) உந்துதல் பொதுவாக தனது குடும்பத்திற்கு உணவளிப்பதற்காக உணவை வளர்க்கும் போது வலுவாக இருக்கும்.

(iii) சிறு பண்ணைகளின் உறுதித்தன்மை: சிறு பண்ணைகள் பொதுவாக குடும்ப உழைப்பையே சார்ந்துள்ளது. குடும்ப உழைப்பு விநியோகத்தில் மிகவும் நெகிழ்வானது. மாறிவரும் வானிலை மற்றும் பயிர்கள் மற்றும் கால்நடைகளின் கணிக்க முடியாத தேவைகளால் எழும், தேவையான அளவு வேலைகளில் ஏற்படும் பல்வேறு ஏற்ற இறக்கங்களை இது சமாளிக்கும். ஹெடியின் கூற்றுப்படி, 'முழுமையான அர்த்தத்தில், அதிக லாபம் மற்றும் நஷ்ட காலங்களுக்கு இடையே வருமானம் மாறுபடும் வரம்பு சிறிய அலகுகளை விட பெரிய மூலதனம் கொண்ட பண்ணைக்கு அதிகம்'. ஒரு சிறிய பண்ணையை விட ஒரு பெரிய பண்ணையில் தன்னை எளிதாக 'ஆக்கிக்கொள்ள அல்லது உடைக்க' முடியும்.

ஸ்திரத்தன்மையின் மற்றொரு வடிவம் ஒரு சிறிய பண்ணையில் அனுபவிக்கப்படுகிறது. சிறு விவசாயிகள், பொதுவாக, உபரி விளைபொருட்களை சந்தையில் விற்பதில்லை, சந்தையில் இருந்து இடுபொருட்களை வாங்குவதில்லை. இதனால், அவை முற்றிலும் சந்தைக்கு

வெளியே உள்ளன. எனவே, விவசாய விலைகளில் ஏதேனும் பாதகமான மாற்றம், அவர்களின் பண்ணைகளில் வள ஒதுக்கீடு பாதிக்காது.

(iv) பயனுள்ள மேற்பார்வை: ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையில் மேற்பார்வை மிகவும் எளிதானது. தொழிலாளர்கள் ஒரே கூரையின் கீழ் வேலை செய்கிறார்கள் மற்றும் ஒரு சில ஃபோர்மேன்கள் ஒரே கூரையின் கீழ் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களை திறம்பட கண்காணிக்க முடியும். மறுபுறம், விவசாய நடவடிக்கைகள் ஒரு பரந்த பகுதியில் சிதறிக்கிடக்கின்றன, மேலும் உரிமையாளர் தனது தொழிலாளர்கள் அவருக்கு அருகில் வேலை செய்யும் போது மட்டுமே அவர்களை மேற்பார்வையிட முடியும். இது, வேறுவிதமாகக் கூறினால், பண்ணைகளின் அளவு மிகப் பெரியதாக இருக்கக்கூடாது என்பதைக் குறிக்கிறது.

(v) விவசாயம் பொதுவாக ஒரு குடும்ப முன்மொழிவு: ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும், விவசாய உபகரணங்கள், உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள், (பயிர்கள் அல்லது பால் பொருட்கள் போன்றவை) பற்றிய கொள்கை வேறுபட்டிருக்கலாம் என்பதை இது குறிக்கிறது. தலைமுறை தலைமுறையாக இந்தக் கொள்கை மாற வேண்டும் என்றால், பெரிய அளவிலான விவசாய அமைப்புகள் ஊக்கம் இழக்க நேரிடும்.

(vi) ஸ்பாட் முடிவுகளுக்கான தேவை: விவசாயத்திற்கு வழக்கமான முடிவுகள் தேவையில்லை. மாறாக, உற்பத்தியை பாதிக்கும் இயற்பியல் காரணிகள் மாறிக்கொண்டே இருப்பதைக் கருத்தில் கொண்டு ஒவ்வொரு நாளும் புதிய மற்றும் உடனடி முடிவுகளை எடுக்க வேண்டும்.

அத்தகைய முடிவுகளை விவசாயியால் மட்டுமே எடுக்க முடியும். இந்த முடிவுகளை எடுக்க சம்பளம் பெறும் மேலாளர்களை அவரால் உருவாக்க முடியாது. ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் முடிவெடுக்கும் செயல்முறையுடன் அவரது தொடர்பு அவசியம் மற்றும் இது பண்ணையின் அளவு பெரிதாகிவிடக் கூடாது.

(vii) நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்கள் விவசாயிகளாக மாறுவதற்கு சிறிய பண்ணைகள் ஏணியின் முதல் படியாகச் செயல்படுவதாகவும் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. நிதிச் சிக்கல்கள் மற்றும் நிர்வாகக் கட்டுப்பாடுகள் நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களை பெரிய பண்ணைகளை சொந்தமாக வைத்து நடத்த அனுமதிக்காது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், விவசாய ஆக்கிரமிப்பில் சுறுசுறுப்பைப் பராமரிக்க, சிறிய பண்ணைகள் தொடக்க புள்ளியாக செயல்படுகின்றன. சிறு பண்ணைகளின் இந்த நன்மையை மேலோர் வேறு வார்த்தைகளில் கூறுகிறார். அவரைப் பொறுத்தவரை, சிறிய பண்ணைகள் ' கவனமான மேலாண்மை, பற்றாக்குறை நில வளங்களை தீவிர பயன்பாடு மற்றும் மனித திறன்களை மேம்படுத்துவதற்கு பொருளாதார ஊக்கத்தை வழங்க வேண்டும்.'

(viii) சிறு பண்ணைகளில் ஏக்கருக்கு அதிக மகசூல்: சில வளர்ச்சியடையாத நாடுகளில் நடத்தப்பட்ட சில பண்ணை மேலாண்மை ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் எர்வின் லாங் சிறிய பண்ணைகளை பாதுகாத்துள்ளார். பெரிய பண்ணைகளை விட சிறிய பண்ணைகளில் ஏக்கருக்கு விளைச்சல் அதிகமாக இருப்பது கண்டறியப்பட்டது. சிறு பண்ணைகள் அதிக அளவில்

குறிப்பு

பயிரிடப்பட்டதே இதற்கு முக்கிய காரணம். (எவ்வாறாயினும், இரண்டு வகையான பண்ணைகளிலும் உற்பத்தி நுட்பம் ஒரே மாதிரியாகவும் பொதுவாக உழைப்பு மிகுந்ததாகவும் இருக்கும்போது மட்டுமே இந்த போக்கு தெரியும் என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்).

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

5. விவசாயத்தில் ஏற்படக்கூடிய தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் மூன்று வடிவங்களை குறிப்பிடவும்.
6. சிறிய பண்ணைகளைப் பயன்படுத்துவதன் நன்மைகளைக் குறிப்பிடவும்.

5.6 நில சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் விவசாயத்தின் நிலை

வேளாண்மை அமைச்சகத்தின் கீழ் உள்ள வேளாண்மை மற்றும் கூட்டுறவுத் துறை, விவசாயத் துறையின் வளர்ச்சிக்கு பொறுப்பான நோடல் அமைப்பாகும். நாட்டின் நிலம், நீர், மண் மற்றும் தாவர வளங்களை அதிகபட்சமாகப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் விரைவான விவசாய வளர்ச்சியை அடைவதை நோக்கமாகக் கொண்ட தேசியக் கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கும் செயல்படுத்துவதற்கும் இது பொறுப்பாகும்.

சமீபத்திய ஆண்டுகளில் அரசாங்கத்தால் எடுக்கப்பட்ட சில குறிப்பிடத்தக்க முயற்சிகள் ராஷ்ட்ரிய கிருஷி விகாஸ் யோஜனா, விவசாயிகளுக்கான தேசிய கொள்கை, விரிவாக்கம் விவசாயிகளுக்கு நிறுவனக் கடன், தேசிய உணவுப் பாதுகாப்புத் திட்டம், ஒருங்கிணைந்த உணவுச் சட்டம், கிடங்கு மேம்பாடு மற்றும் ஒழுங்குமுறைக்கான சட்டக் கட்டமைப்பு, தாவர வகைகள் மற்றும் விவசாயிகளின் உரிமைகள் சட்டம் (2001) மற்றும் தேசிய மூங்கில் இயக்கம்.

வேளாண்மை, கூட்டுறவு மற்றும் விவசாயிகள் நலன் துறையின் (2019-20) ஆண்டு அறிக்கையின்படி, 2014-15 நில பயன்பாட்டு புள்ளிவிவரங்களின்படி, நாட்டின் மொத்த புவியியல் பரப்பளவு 328.7 மில்லியன் ஹெக்டேர், இதில் 140.1 மில்லியன் ஹெக்டேர் நிகர விதைக்கப்பட்ட பரப்பளவு மற்றும் 198.4 மில்லியன் ஹெக்டேர் என்பது 142% பயிர்த் தீவிரம் கொண்ட மொத்த பயிர்ப் பரப்பாகும். விதைக்கப்பட்ட நிகரப் பகுதி மொத்த புவியியல் பரப்பில் 43% ஆகும். நிகர பாசனப் பரப்பு 68.4

அட்டவணை 5.5 இந்தியாவில் மொத்த விவசாய நில பயன்பாடு (1951-2015

ஆதாரம்: 2017 ஆம் ஆண்டுக்கான விவசாய புள்ளி விவரங்களின் பாக்கெட்

புத்தகம்

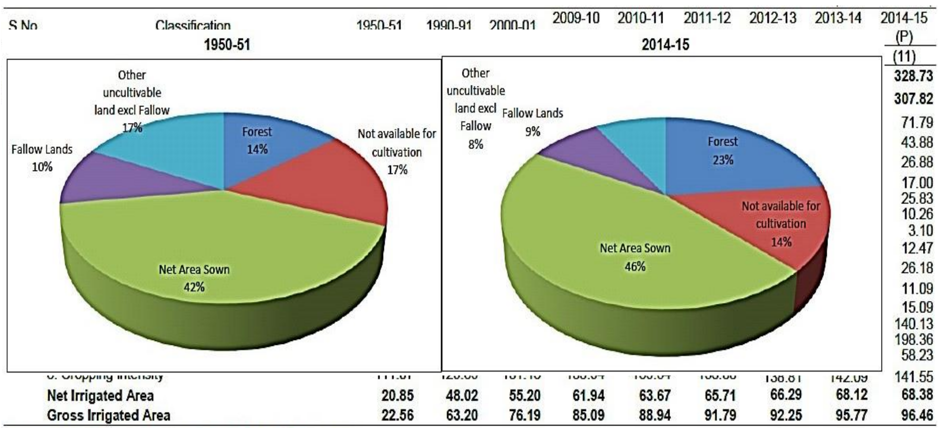

* Cropping Intensity is percentage of Gross Cropped Area to Net Area Sown.

(P) Provisional

Notes:

1. In 2009-10 there is significant decline in Total Cropped Area and Net Area Sown due to decline in net area sown in the states of Andhra Pradesh, Bihar, Jharkhand, Rajasthan, Tamil Nadu, Uttar Pradesh and West Bengal. This was mainly due to deficient rainfall.

Source: Land-Use Statistics 2014-15, Directorate of Economics & Statistics, DAC&FW

படம் 5.1 இந்தியாவில் விவசாய நில பயன்பாடு 1950 மற்றும் 2015

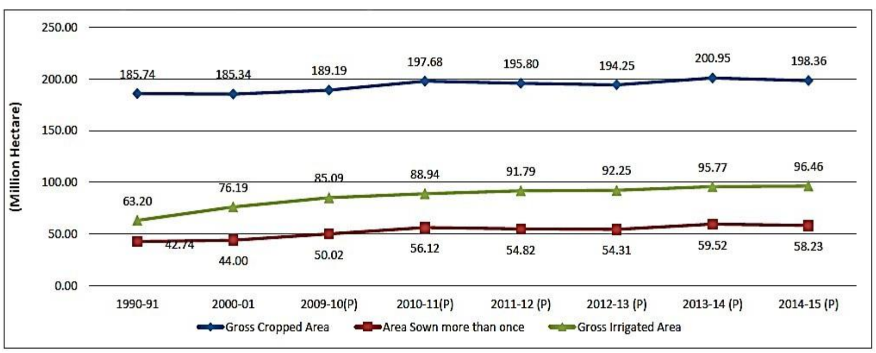

ஆதாரம்: 2017 விவசாய புள்ளி விவரங்களின் பாக்கெட் புத்தகம்

படம் 5.2 மொத்த பயிர் மற்றும் மொத்த பாசனப் பகுதிகளில் மாற்றங்கள் விவசாய வளர்ச்சிக்காக அரசு எடுத்துள்ள சில முயற்சிகள் பின்வருமாறு:

- பாரத நிர்மாண்
- தேசிய ஊரக வேலை உறுதித் திட்டம் (MGNREP தற்போது)
- தேசிய தோட்டக்கலை மிஷன்
- விவசாயிகளுக்கு நிறுவனக் கடன் விரிவாக்கம்
- தேசிய தேனீ வாரியத்தை நிறுவுதல்
- தேசிய மானாவாரி பகுதி ஆணையத்தை நிறுவுதல்
- தேசிய மீன்வள மேம்பாட்டு வாரியம் அமைத்தல்
- நீர்நிலை மேம்பாடு மற்றும் நுண்ணீர் பாசன திட்டங்கள்
- விவசாய சந்தைப்படுத்தல் மற்றும் சந்தை உள்கட்டமைப்பு மேம்பாட்டில் சீர்திருத்தங்கள்

குறிப்பு

- கூட்டுறவுத் துறையின் மறுமலர்ச்சி
- விவசாய விரிவாக்க சேவைகளுக்கான சீர்திருத்தம் மற்றும் ஆதரவு
- தேசிய ஊரக சுகாதார பணி
- பொது சேவை மையங்கள் (CSC) மற்றும் IT முன்முயற்சிகள் மூலம் அறிவு இணைப்பு.

ராஷ்ட்ரிய கிருஷி விகாஸ் யோஜனா, தேசிய உணவுப் பாதுகாப்புத் திட்டம் மற்றும் விவசாயிகளுக்கான தேசியக் கொள்கை, 2007 ஆகியவை அரசாங்கத்தின் மிகவும் பிரபலமான முயற்சிகளில் சில. இவை பின்வருமாறு விளக்கப்பட்டுள்ளன:

ராஷ்ட்ரிய கிருஷி விகாஸ் யோஜனா (RKVY)

மாநிலங்கள் தங்கள் மாநிலத் திட்டங்களில் விவசாயத்தில் முதலீட்டின் பங்கை அதிகரிக்க ஊக்குவிப்பதற்காக 2007-08 இல் இந்திய அரசால் தொடங்கப்பட்டது. பதினோராவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் விவசாயம் மற்றும் அதைச் சார்ந்த துறைகளின் முழுமையான வளர்ச்சியை உறுதி செய்வதன் மூலம் விவசாயத் துறையில் 4 சதவீத வருடாந்திர வளர்ச்சியை எட்டுவதை இலக்காகக் கொண்டது. இது ஒரு மாநில திட்டத் திட்டம் மற்றும் திட்டத்தின் கீழ் உதவி பெறுவதற்கான தகுதியானது விவசாயத்திற்கான மாநில பட்ஜெட்களில் வழங்கப்படும் தொகையைப் பொறுத்தது. மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய துறைகள், விவசாயம் மற்றும் அதை சார்ந்த துறைகளில் செய்யப்படும் அடிப்படை சதவீத செலவினங்களை விட அதிகமாகும். RKVY இன் கீழ் உள்ள நிதியை 100 சதவீத மானியமாக மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு வழங்க வேண்டும். திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

- விவசாயம் மற்றும் அது சார்ந்த துறைகளில் பொது முதலீட்டை அதிகரிக்க மாநிலங்களை ஊக்கப்படுத்துதல்
- விவசாயம் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய திட்டங்களைத் திட்டமிடுதல் மற்றும் செயல்படுத்துவதில் மாநிலங்களுக்கு நெகிழ்வுத்தன்மையையும் சுயாட்சியையும் வழங்குதல்
- விவசாய காலநிலை நிலைமைகள், தொழில்நுட்பம் மற்றும் இயற்கை வளங்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மாநிலங்களுக்கான திட்டங்களைத் தயாரிப்பதை உறுதி செய்தல்
- மாநிலங்களின் விவசாயத் திட்டங்களில் உள்ளூர் தேவைகள்/பயிர்கள்/முன்னுரிமைகள் சிறப்பாகப் பிரதிபலிக்கப்படுவதை உறுதி செய்ய
- முக்கிய பயிர்களில் மகசூல் இடைவெளியைக் குறைக்கும் இலக்கை, கவனம் செலுத்தும் தலையீடுகள் மூலம் அடைய
- விவசாயம் மற்றும் அதைச் சார்ந்த துறைகளில் விவசாயிகளுக்கு அதிக வருவாயை வழங்குதல்
- விவசாயம் மற்றும் அதைச் சார்ந்த துறைகளின் பல்வேறு கூறுகளின் உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தித்திறனில் அளவிடக்கூடிய மாற்றங்களைக் கொண்டுவருதல்

தேசிய உணவு பாதுகாப்பு இயக்கம் (NFSM)

இது 2007 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட மத்திய நிதியுதவி திட்டமாகும், இது பதினோராவது ஐந்தாண்டு இறுதிக்குள் உற்பத்தியின் அளவுகோல்களை விட முறையே 10, 8 மற்றும் 2 மில்லியன் டன்கள் அரிசி,

கோதுமை மற்றும் பருப்பு வகைகளின் உற்பத்தியை அதிகரிக்கும் நோக்கத்துடன் தொடங்கப்பட்டது. திட்ட காலம். அந்த

பரப்பளவு விரிவாக்கம் மற்றும் உற்பத்தித் திறனை மேம்படுத்துவதன் மூலம் மேற்கண்ட பயிர்களின் உணவு தானிய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. மண் வளம் மற்றும் உற்பத்தித்திறனை மீட்டமைத்தல்; வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்குதல்; மற்றும் இலக்கு மாவட்ட விவசாயிகளின் நம்பிக்கையை மீட்டெடுக்க பண்ணை அளவிலான பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்துதல். இது நாட்டின் 16 மாநிலங்களில் உள்ள 305 மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

NFSM இன் பல்வேறு செயல்பாடுகள் மேம்படுத்தப்பட்ட உற்பத்தி தொழில்நுட்பம், HYV (அதிக மகசூல் தரக்கூடிய வகைகள்) மற்றும் கலப்பினங்களின் தரமான விதைகள் விநியோகம், புதிதாக வெளியிடப்பட்ட ரகங்களை பிரபலப்படுத்துதல், நுண்ணூட்டச் சத்துகளுக்கான ஆதரவு, சிறந்த செயல்திறன் கொண்ட மாவட்டங்களுக்கான விருதுகள் உட்பட பயிற்சி மற்றும் வெகுஜன ஊடக பிரச்சாரம். மாவட்டத்தின் விவசாய மேம்பாட்டிற்காக தயாரிக்கப்பட்ட மூலோபாய ஆராய்ச்சி மற்றும் விரிவாக்கத் திட்டத்தில் (SREP) சேர்க்கப்பட்டுள்ளபடி, அடையாளம் காணப்பட்ட மாவட்டங்கள் எந்தவொரு உள்ளூர் பகுதியின் குறிப்பிட்ட தலையீடுகளையும் பின்பற்ற நெகிழ்வுத்தன்மை அளிக்கப்படுகின்றன.

விவசாயிகளுக்கான தேசிய கொள்கை, 2007

விவசாயிகள் மீதான தேசிய ஆணையத்தின் பரிந்துரைகளைக் கருத்தில் கொண்டு மாநில அரசுகளின் ஆலோசனைக்குப் பிறகு, விவசாயிகளுக்கான தேசியக் கொள்கை 2007க்கு இந்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்தது. விவசாயிகளுக்கான தேசிய கொள்கை, மத்தியில் மற்ற விஷயங்கள், விவசாயத் துறையின் வளர்ச்சிக்கு ஒரு முழுமையான அணுகுமுறையை வழங்கியுள்ளது.

இந்தக் கொள்கையின் முதன்மைக் கவனம் 'விவசாயி', முழுமையாய் வரையறுக்கப்பட்டதே தவிர, விவசாயத்தில் மட்டும் அல்ல. அந்த வகையில், இது விவசாயக் கொள்கையை விட மிகவும் விரிவானது. விவசாயிகளின் நிகர வருமானத்தை கணிசமாக மேம்படுத்துவதன் மூலம் விவசாயத்தின் பொருளாதார நம்பகத்தன்மையை மேம்படுத்துவதே இதன் நோக்கமாகும். அதிக உற்பத்தித்திறன், லாபம், நிறுவன ஆதரவு மற்றும் நிலம், நீர் மற்றும் ஆதரவு சேவைகளை மேம்படுத்துதல் ஆகியவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைச் சொல்லத் தேவையில்லை, பொருத்தமான விலைக் கொள்கை, இடர் குறைப்பு நடவடிக்கைகள் மற்றும் பலவற்றைத் தவிர. விவசாயிகளுக்கான தேசியக் கொள்கையின் முக்கிய குறிக்கோள்கள்:

- விவசாயிகளின் நிகர வருவாயை கணிசமாக அதிகரிப்பதன் மூலம் விவசாயத்தின் பொருளாதார நம்பகத்தன்மையை மேம்படுத்துதல் மற்றும் இந்த வருவாயின் முன்னேற்றத்தால் விவசாய முன்னேற்றம் அளவிடப்படுவதை உறுதி செய்தல்.
- பாதுகாப்பில் பொருளாதாரப் பங்கை உருவாக்குவதன் மூலம் முக்கிய விவசாய முறைகளின் உற்பத்தித்திறன், லாபம் மற்றும் ஸ்திரத்தன்மை ஆகியவற்றில் நீடித்த அதிகரிப்புக்குத் தேவையான நிலம், நீர், உயிர்-பன்முகத்தன்மை மற்றும் மரபணு வளங்களைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் மேம்படுத்துதல்

குறிப்பு

- விதைகள், நீர்ப்பாசனம், மின்சாரம், இயந்திரங்கள் மற்றும் கருவிகள், உரங்கள் மற்றும் விவசாயிகளுக்கு மலிவு விலையில் கடன் வழங்குதல் உள்ளிட்ட ஆதரவு சேவைகளை உருவாக்குதல்.
- விவசாயக் குடும்பங்களின் வாழ்வாதாரம் மற்றும் வருமானப் பாதுகாப்பு மற்றும் நாட்டின் ஆரோக்கியம் மற்றும் வர்த்தகப் பாதுகாப்பைப் பாதுகாப்பதற்காக பயிர்கள், பண்ணை விலங்குகள், மீன் மற்றும் வன மரங்களின் உயிர் பாதுகாப்பை வலுப்படுத்துதல்.
- விவசாயிகளின் வருமானத்தை அதிகரிக்க உரிய விலை மற்றும் வர்த்தகக் கொள்கை வழிமுறைகளை வழங்குதல்
- விவசாயிகளுக்கு போதுமான மற்றும் சரியான நேரத்தில் இழப்பீடு வழங்குவதற்கு பொருத்தமான இடர் மேலாண்மை நடவடிக்கைகளை வழங்குதல்
- நிலச் சீர்திருத்தங்களில் முடிக்கப்படாத நிகழ்ச்சி நிரலை நிறைவு செய்யவும், விரிவான சொத்து மற்றும் கும்ப சீர்திருத்தங்களைத் தொடங்கவும்
- அனைத்து பண்ணை கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களில் மனித மற்றும் பாலின பரிமாணத்தை பிரதானப்படுத்துங்கள்
- நிலையான கிராமப்புற வாழ்வாதாரங்களில் வெளிப்படையான கவனம் செலுத்துங்கள்
- கிராமப்புற இந்தியாவில் சமூகத்தை மையமாகக் கொண்ட உணவு, நீர் மற்றும் ஆற்றல் பாதுகாப்பு அமைப்புகளை வளர்ப்பது மற்றும் ஒவ்வொரு குழந்தை, பெண் மற்றும் ஆண் மட்டத்திலும் ஊட்டச்சத்து பாதுகாப்பை உறுதி செய்தல்
- அறிவுத் தூண்டுதல் மற்றும் பொருளாதார ரீதியில் பலனளிப்பதன் மூலம் அதிக மதிப்பை சேர்ப்பதற்காக விவசாயம் மற்றும் செயலாக்கத்தில் இளைஞர்களை ஈர்க்கவும் தக்கவைக்கவும் உதவும் நடவடிக்கைகளை அறிமுகப்படுத்துதல்
- பயோடெக்னாலஜி மற்றும் தகவல் மற்றும் தகவல் தொடர்பு தொழில்நுட்பம் (ICT) மூலம் உருவாக்கப்பட்ட நிலையான விவசாயம், பொருட்கள் மற்றும் செயல்முறைகளுக்கு தேவையான உள்ளீடுகளின் உற்பத்தி மற்றும் விநியோகத்தில் இந்தியாவை உலகளாவிய அவுட்சோர்சிங் மையமாக மாற்றவும்.
- ஒவ்வொரு பண்ணை மற்றும் வீட்டு அறிவியல் பட்டதாரிகளும் தொழில்முனைவோராக ஆவதற்கும், விவசாயக் கல்வியை பாலின உணர்வோடு உருவாக்குவதற்கும் விவசாய பாடத்திட்டம் மற்றும் கல்வி முறைகளை மறுசீரமைத்தல்
- விவசாயிகளுக்கான சமூகப் பாதுகாப்பு அமைப்பை உருவாக்கி அறிமுகப்படுத்துதல்
- பண்ணை குடும்பங்களுக்கு பண்ணை அல்லாத வேலை வாய்ப்புகள் மற்றும் போதுமான அளவு நடவடிக்கைகளை வழங்குதல்

விவசாயக் கொள்கைகள்: உற்பத்தி, கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பு மற்றும் வருமானப் பகிர்வு மீதான தாக்கம்

இந்திய விவசாயம் வெகுதூரம் வந்துவிட்டாலும், தேசிய மற்றும் ஊட்டச்சத்து பாதுகாப்பிற்கு சில தாக்கங்கள் உள்ளன. 2020-க்குள் நமது மக்கள் தொகை 1.4 பில்லியனாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதிகரித்து வரும் மக்கள்தொகை, பெருகி வரும் வருமானம் ஆகியவை உணவு தானியங்கள் மற்றும் உணவு அல்லாத பயிர்களுக்கான தேவையை அதிகரிக்கும். எனவே, இந்திய விவசாயம் நிலையான அடிப்படையில் ஆண்டுக்கு 4 சதவீதம் என்ற

இலக்குடன் அதிக வளர்ச்சி விகிதத்தை அடைய வேண்டும். இந்த வளர்ச்சி விகிதத்தை எட்டுவதற்கான உத்திகளை வேளாண்மை மற்றும் கூட்டுறவுத் துறை செயல்படுத்தி வருகிறது.

RKVY மற்றும் NFSM போன்ற புதிய முயற்சிகள் விவசாயத் துறையை மேம்படுத்த உதவியுள்ளன. விவசாயத்தில் பொது முதலீடுகள் இத்துறையின் தேவைகளுக்கு ஏற்றதாக இல்லாத நிலையில், உணவு மற்றும் உர மானியங்கள் இத்துறையை பெரிய அளவில் ஆதரித்துள்ளன. அறுபதுகளின் நடுப்பகுதியில் இருந்து இந்திய விவசாயத்தில் ஏற்பட்ட தொழில்நுட்ப மேம்பாடுகள் விவசாய உற்பத்தியில் புரட்சிகரமான வளர்ச்சியைக் கொண்டு வந்துள்ளன. சுவாரஸ்யமாக, உணவு தானிய உற்பத்தியின் வளர்ச்சி விகிதம் குறிப்பாக கோதுமை மற்றும் அரிசி விஷயத்தில் மக்கள்தொகை வளர்ச்சி விகிதத்தை விட அதிகமாக இருந்தது. எண்பதுகள் வரை இந்தியா கடுமையான உணவுப் பற்றாக்குறையை எதிர்கொண்டது, ஆனால் இப்போது அது தன்னிறைவு மட்டுமல்ல, உணவு தானியங்களின் நிகர ஏற்றுமதியாளராகவும் மாறியுள்ளது. அதிக மகசூல் தரும் பயிர் வகைகளின் பரிணாம வளர்ச்சி, ரசாயன உரங்களின் பயன்பாடு, நீர்ப்பாசன வசதிகளின் மேம்பாடு, தாவர பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மற்றும் பண்ணை விளைபொருட்களின் பயனுள்ள விலை ஆதரவு திட்டங்கள் ஆகியவற்றின் காரணமாக இது நிகழலாம்.

பண்ணை இயந்திரமயமாக்கல், விவசாயப் பணிகளை இயந்திரமயமாக்குவதற்கு விவசாய இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தும் செயல்முறை, விவசாய உற்பத்தித்திறன் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு உதவியாக உள்ளது. விவசாய இயந்திரமயமாக்கல் மூலம் சரியான நேரத்தில் அடையப்பட்டது பல்வேறு பயிர்களில் இருந்து உகந்த விளைச்சலைப் பெற உதவியது. உதாரணமாக, பஞ்சாபில் கோதுமை விதைப்பு நவம்பர் முதல் பதினைந்து நாட்களுக்குள் செய்யப்பட வேண்டும். இந்தக் காலகட்டத்தைத் தாண்டி ஒரு வாரம் கூட தாமதம் செய்தால் ஏக்கருக்கு சுமார் 1.50 குவிண்டால் மகசூல் குறைகிறது. இது மற்ற பயிர்களின் விஷயத்திலும் சரி, மண்வெட்டி, நீர்ப்பாசனம், அறுவடை செய்தல், கதிரடித்தல் மற்றும் சந்தைப்படுத்துதல் போன்ற மற்ற பண்ணை நடவடிக்கைகளுக்கு சரியான நேரத்தில் செய்யப்பட வேண்டும் இல்லையெனில் விளைச்சல் மற்றும் பண்ணை வருமானம் மோசமாக பாதிக்கப்படுகிறது.

பண்ணை இயந்திரமயமாக்கல் நிலத்தை சமன் செய்தல், நீர்ப்பாசனம், விதைப்பு மற்றும் நடவு, உரங்களின் பயன்பாடு, தாவர பாதுகாப்பு, அறுவடை மற்றும் கதிரடித்தல் போன்ற செயல்பாடுகளின் தரம் மற்றும் துல்லியத்தை மேம்படுத்த உதவியது. பிரதான் மந்திரி கிராம் சதக் யோஜனா (PMGSY) கிராமப்புற இணைப்பை விரிவுபடுத்த உதவியது.

இந்த உத்திகளின் விளைவாக, உணவு தானிய உற்பத்தி கணிசமாக அதிகரித்துள்ளது மூன்றாம் திட்டத்தில் 81.0 மில்லியன் டன்கள் (ஆண்டு சராசரி) 203 மில்லியன் டன்கள் ஒன்பதாவது திட்டத்தில் (ஆண்டு சராசரி) மேலும் 2005-06 இல் 208.3 மில்லியன் டன்கள். இரண்டாவது முன்கூட்டிய மதிப்பீடுகளின்படி, 2019-20 ஆம் ஆண்டில் உணவு தானிய உற்பத்தி 291.95 மில்லியன் டன்களாக உள்ளது.

அட்டவணை 5.5 அகில இந்தியப் பகுதி, நீர்ப்பாசனத்தின் கீழ் கவரேஜ் உடன் உணவு தானியங்களின் உற்பத்தி மற்றும் விளைச்சல்

குறிப்பு

			பரப்பளவு - மில்லியன் ஹெக்டேர் உற்பத்தி - மில்லியன் டன்கள்மகசூல் – கிலோ/எக்டேர்	
ஆண்டு	பரப்பளவு	உற்பத்தி	விளைச்சல்	கீழ் பகுதி நீர்ப்பாசனம்
1	2	3	4	5
1950-51	97.32	50.82	522	18.1
1951-52	96.96	51.99	536	18.4
1952-53	102.09	59.20	580	18.1
1953-54	109.07	69.82	640	18.1
1954-55	107.86	68.03	631	18.4
1955-56	110.56	66.85	605	18.5
1956-57	111.14	69.86	629	18.2
1957-58	109.48	64.31	587	19.3
1958-59	114.76	77.14	672	18.7
1959-60	115.82	76.67	(662)	18.8
1960-61	115.58	82.02	710	19.1
1961-62	117.23	82.71	706	19.1
1962-63	117.84	80.15	680	19.8
1963-64	117.42	80.64	687	19.8
1964-65	118.11	89.36	757	20.2
1965-66	115.10	72.35	629	20.9
1966-67	115.30	74.23	644	22.2
1967-68	121.42	95.05	783	21.6
1968-69	120.43	94.01	781	23.6
1969-70	123.57	99.50	805	23.7
1970-71	124.32	108.42	872	24.1
1971-72	122.62	105.17	858	24.5
1972-73	119.28	97.03	813	25.4
1973-74	126.54	104.67	827	24.5
1974-75	121.08	99.83	824	26.5
1975-76	128.18	121.03	944	26.5
1976-77	124.36	111.17	894	27.4
1977-78	127.52	126.41	991	27.7
1978-79	129.01	131.90	1022	28.8
1979-80	125.21	109.70	876	30.3
1980-81	126.67	129.59	1023	29.7
1981-82	129.14	133.30	1032	29.6
1982-83	125.10	129.52	1035.	30.8
1983-84	131.16	152.37	1162	30.9
1984-85	126.67	145.54	1149	31.9
1985-86	128.02	150.44	1175	31.4
1986-87	127.20	143.42	1128	32.6
1987-88	119.69	140.35	1173	33.5
1988-89	127.67	169.92	1331	34.4
1989-90	126.77	171.04	1349	35.0
1990-91	127.84	176.39	1380	35.1

* 19.07.2011 அன்று வெளியிடப்பட்ட நான்காவது முன்கூட்டிய மதிப்பீடுகள்.
**14.09.2011 அன்று வெளியிடப்பட்ட முதல் முன்கூட்டிய மதிப்பீடுகள்.
குறிப்பு: மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள மகசூல் விகிதங்கள், '000 யூனிட்களில் எடுக்கப்பட்ட உற்பத்தி மற்றும் பரப்பளவு புள்ளிவிவரங்களின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பு

ஆதாரம்: பொருளாதாரம் மற்றும் புள்ளியியல் இயக்குநரகம், வேளாண்மை மற்றும் கூட்டுறவுத் துறை

தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவது வேலையில்லா திண்டாட்டத்திற்கு வழிவகுக்கும் என்று பலர் நம்புகிறார்கள். இருப்பினும், ஒரு ஆழமான ஆய்வு அது அவ்வாறு இல்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. விதைப்பு நேரத்தில் டிராக்டர்கள் உழைப்பை இடமாற்றம் செய்யலாம், ஆனால் டிராக்டர்களைப் பயன்படுத்துவதால் உற்பத்தி அதிகரிப்பது அறுவடை மற்றும் பிற விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு அதிக தேவைக்கு வழிவகுக்கும் என்று பல விவசாயிகள் வலியுறுத்துகின்றனர். தொழில்நுட்பத்தின் பயன்பாடு முறையான பயிர் சாகுபடி, நீர்ப்பாசன வசதிகள் மற்றும் உரங்கள் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லிகளின் பயன்பாடு ஆகியவற்றை அதிகரிக்கிறது. கடந்த சில ஆண்டுகளில் இந்த காரணிகள் அனைத்தும் கிராமப்புறங்களில் அதிக வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்க உதவியுள்ளன.

கடந்த சில ஆண்டுகளில் விவசாயத் துறை மேம்பட்டிருந்தாலும், இப்போதும் இந்தத் துறையில் வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புகள் அதிகம்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

7. விவசாய மேம்பாட்டிற்காக அரசாங்கம் எடுத்த சில பிரபலமான முயற்சிகளைக் குறிப்பிடவும்.
8. தேசிய உணவு பாதுகாப்பு இயக்கத்தின் (NFSM) கீழ் உள்ள பல்வேறு நடவடிக்கைகள் என்ன?

5.7 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

1. நில உடைமைகளின் வகைகள் பின்வருமாறு:
   - பொருளாதார பிடிப்பு
   - அடிப்படை வைத்திருத்தல்
   - உகந்தது
   - குடும்பம்
2. நிலம் துண்டாடப்படுவதற்கான இரண்டு வரம்புகள் பின்வருமாறு:
   (i) **நில விரயம்**: நிலம் உட்பிரிவு செய்யப்பட்டதால், எல்லைப் பகுதிக்கு பயன் இல்லை. இதனால், இப்பகுதி சாகுபடிக்கு தகுதியற்றதாக மாறி வருகிறது. மேலும், நில உற்பத்தியும் துண்டாடப்படுவதால் தேய்மானம் ஏற்படுகிறது.
   (ii) **மேலாண்மை சிரமங்கள்:** நிலம் துண்டாடப்படுவதால் நேரம் மற்றும் வளங்கள் விரயமாகிறது, ஏனெனில் விதைகள் போன்ற உள்ளீடுகள் வேறு துறைக்கு கொண்டு செல்லப்பட வேண்டும், இது

செலவை அதிகரிக்கிறது மற்றும் நேரம் மற்றும் பிற வளங்களை விரயமாக்குகிறது.

குறிப்பு

3. சுதந்திரம் பெற்றதிலிருந்து, நிலச் சீர்திருத்தக் கொள்கையின் நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:
   - சமத்துவ சமூகக் கட்டமைப்பை அடைய விவசாய உறவுகளை மறுசீரமைத்தல்
   - கடந்த காலத்திலிருந்து மரபுரிமையாக விவசாயக் கட்டமைப்பில் இருந்து எழும் தடைகளை நீக்குதல்
   - நில உறவுகளில் சுரண்டலை நீக்குதல்
   - விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்கும்
   - விவசாய நிலத்தின் வாடகையை ஒழுங்குபடுத்துதல்
   - குத்தகைதாரர்களுக்கு உரிமையின் பாதுகாப்பு மற்றும் உரிமையை வழங்குதல்
4. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இந்தியாவில் நிலச் சீர்திருத்தங்கள் தேவைப்படுவதற்குப் பல காரணங்கள் வழிவகுத்தன. முக்கிய காரணங்கள் பின்வருமாறு:
   - நிலப் பதிவுகள் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருந்தன மற்றும் வளைந்த தரவுகள் கிடைத்தன
   - தேவையில்லாத இடைத்தரகர்கள், இடைத்தரகர்கள் நடமாட்டம் அதிகமாக இருந்தது
   - சுரண்டல் வாடகையைக் கட்டுப்படுத்த குத்தகை சீர்திருத்தங்கள் தேவைப்பட்டது
   - குத்தகைதாரர்களுக்கு நிரந்தர பாதுகாப்பு இல்லை
   - நிலப்பிரபுத்துவக் கலாசாரத்தையும், கொத்தடிமைத் தொழிலாளர் மூலம் அவர்களைச் சுரண்டுவதையும் ஒழிக்க வேண்டிய தேவை இருந்தது
   - நிலம் வைத்திருப்பதில் பரந்த வேறுபாடு இருந்தது மற்றும் பரந்த நிலங்கள் சிலரின் கைகளில் குவிந்தன.
5. விவசாயத்தில் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி மூன்று வடிவங்களை எடுக்கலாம், அவை: (அ) இயந்திரவியல், (ஆ) உயிரியல் மற்றும் (இ) இரசாயனம்.
6. சிறிய பண்ணைகளுக்கு சில நன்மைகள் உள்ளன. இவை பின்வருமாறு:
   - சிறு பண்ணைகளின் அதிக வேலைவாய்ப்பு
   - சிறிய பண்ணைகளின் உறுதி
   - பயனுள்ள மேற்பார்வை
   - சிறு பண்ணைகளில் ஏக்கருக்கு அதிக மகசூல் கிடைக்கும்
7. விவசாய வளர்ச்சிக்காக அரசாங்கத்தால் எடுக்கப்பட்ட வேறு சில முயற்சிகள் பின்வருமாறு:
   - பாரத நிர்மாண்
   - தேசிய ஊரக வேலை உறுதித் திட்டம் (MGNREP தற்போது)
   - தேசிய தோட்டக்கலை மிஷன்
   - விவசாயிகளுக்கு நிறுவனக் கடன் விரிவாக்கம்
   - தேசிய தேனீ வாரியத்தை நிறுவுதல்
   - தேசிய மானாவாரி பகுதி ஆணையத்தை நிறுவுதல்
   - தேசிய மீன்வள மேம்பாட்டு வாரியம் அமைத்தல்
   - நீர்நிலை வளர்ச்சி மற்றும் நுண்ணீர் பாசன திட்டங்கள்
   - வேளாண் சந்தைப்படுத்தல் மற்றும் சந்தை உள்கட்டமைப்பு மேம்பாட்டில் சீர்திருத்தங்கள்

- கூட்டுறவுத் துறையின் மறுமலர்ச்சி
- விவசாய விரிவாக்க சேவைகளுக்கான சீர்திருத்தம் மற்றும் ஆதரவு
- தேசிய ஊரக சுகாதார பணி
- பொது சேவை மையங்கள் (CSC) மற்றும் IT முன்முயற்சிகள் மூலம் அறிவு இணைப்பு.

8. NFSM இன் பல்வேறு செயல்பாடுகள் மேம்படுத்தப்பட்ட உற்பத்தி தொழில்நுட்பம், HYV (அதிக மகசூல் தரக்கூடிய வகைகள்) மற்றும் கலப்பினங்களின் தரமான விதைகளை விநியோகித்தல், புதிதாக வெளியிடப்பட்ட ரகங்களை பிரபலப்படுத்துதல், நுண்ணூட்டச்சத்துக்களுக்கான ஆதரவு, சிறந்த செயல்திறன் கொண்ட மாவட்டங்களுக்கான விருதுகள் உட்பட பயிற்சி மற்றும் வெகுஜன ஊடக பிரச்சாரம் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையது. மாவட்டத்தின் விவசாய மேம்பாட்டிற்காக தயாரிக்கப்பட்ட மூலோபாய ஆராய்ச்சி மற்றும் விரிவாக்கத் திட்டத்தில் (SREP) சேர்க்கப்பட்டுள்ளபடி, அடையாளம் காணப்பட்ட மாவட்டங்கள் எந்தவொரு உள்ளூர் பகுதியின் குறிப்பிட்ட தலையீடுகளையும் பின்பற்ற நெகிழ்வுத்தன்மை அளிக்கப்படுகின்றன.

குறிப்பு

5.8 தொகுப்பு

- நிலம் வைத்திருப்பது அல்லது விவசாயம் வைத்திருப்பது என்பது இந்தியாவில் விவசாயி வைத்திருக்கும் விவசாய நிலத்தின் சராசரி அளவைக் குறிக்கிறது.
- நிலத்தின் துணைப்பிரிவு காரணமாக, எல்லைப் பகுதிக்கு எந்தப் பயனும் இல்லை. இதனால், இப்பகுதி சாகுபடிக்கு தகுதியற்றதாக மாறி வருகிறது. மேலும், நில உற்பத்தியும் துண்டாடப்படுவதால் தேய்மானம் ஏற்படுகிறது.
- நிலச் சீர்திருத்தங்கள் என்பது நில உடைமை, நில உடைமைகள் மற்றும் நில உரிமையாளர்-குத்தகைதாரர் உறவு தொடர்பான அனைத்து சீர்திருத்தங்களையும் குறிக்கிறது.
- நிலச் சீர்திருத்தம் மாநிலப் பாடமாகத் தொடர்கிறது, ஆனால் நிலச் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளுக்கு மத்திய அரசு ஒரு கட்டமைப்பை வழங்குகிறது.
- நிலச் சீர்திருத்தம் என்பது மாநிலப் பாடமாக இருப்பதால், பொதுவான வழிகாட்டுதல்களை உருவாக்குவது மற்றும் அவற்றைச் செயல்படுத்த மாநில அரசுகளை வற்புறுத்துவது ஆகியவற்றில் மத்திய அரசின் பங்கு கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது.
- ஒருவேளை இந்திய துணைக்கண்டத்தில் முறையான நில அளவீட்டின் மிகப் பழமையான முயற்சிகள் அக்பர் மற்றும் தோடர் மாலின் காலத்தில் இருந்திருக்கலாம். பின்னர், ஆங்கிலேயர்களின் வருகையுடன், நில நிர்வாகம் நிலத்திலிருந்து வரி மற்றும் வருவாயைப் பிரித்தெடுப்பதில் மட்டுமே கவனம் செலுத்தியது, நிலத்தின் உற்பத்தித்திறனை மேம்படுத்துவதிலோ அல்லது அதனுடன் தொடர்புடைய மக்களுக்கான விதிமுறைகளிலோ அல்ல.
- உரிமையாளர் சாகுபடி விவசாயத்தில் முதலீடு செய்வதற்கு மற்றொரு வகையிலும் உதவுகிறது. பண்ணையின் அல்லது விவசாயியின் உற்பத்தித் திறனின்படி அல்ல, ஆனால் விவசாயி வழங்கக்கூடிய பாதுகாப்பின்படி ஒரு விவசாயிக்கு கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

குறிப்பு

- நிலச் சீர்திருத்தங்கள் பொதுவாக சொத்துக்களின் அளவைக் குறைக்கின்றன. சில சட்டங்களின் கீழ், மிகச் சிறிய அளவிலான சொத்துக்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இது வெளிப்படையாக பெரிய பண்ணைகள் மற்றும் சிறிய பண்ணைகளின் ஒப்பீட்டுத் தகுதிகளைப் பற்றி விவாதிக்க வழிவகுக்கிறது.
- ஒரு பெரிய பண்ணையானது சிறப்பு இயந்திரங்கள், கட்டிடங்கள், வேலிகள், சாலைகள், பள்ளங்கள் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் நிலையில் உள்ளது. பண்ணையின் அளவு பெரிதாகும்போது இந்த மூலதனச் சொத்துக்களில் ஏற்படும் சராசரி செலவு சிறியதாகிவிடும்.
- வேளாண்மை அமைச்சகத்தின் கீழ் உள்ள வேளாண்மை மற்றும் கூட்டுறவுத் துறை, விவசாயத் துறையின் வளர்ச்சிக்கு பொறுப்பான நோடல் அமைப்பாகும். நாட்டின் நிலம், நீர், மண் மற்றும் தாவர வளங்களை உகந்த முறையில் பயன்படுத்துவதன் மூலம் விரைவான விவசாய வளர்ச்சியை அடைவதை நோக்கமாகக் கொண்ட தேசிய கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கும் செயல்படுத்துவதற்கும் இது பொறுப்பாகும்.
- விவசாயிகள் மீதான தேசிய ஆணையத்தின் பரிந்துரைகளைக் கருத்தில் கொண்டு மாநில அரசுகளின் ஆலோசனைக்குப் பிறகு விவசாயிகளுக்கான தேசியக் கொள்கை 2007க்கு இந்திய அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. விவசாயிகளுக்கான தேசியக் கொள்கை, மற்றவற்றுடன், விவசாயத் துறையின் வளர்ச்சிக்கு ஒரு முழுமையான அணுகுமுறையை வழங்கியுள்ளது.
- இந்திய விவசாயம் நீண்ட தூரம் வந்துவிட்டாலும், தேசிய மற்றும் ஊட்டச்சத்து பாதுகாப்பிற்கு சில தாக்கங்கள் உள்ளன. 2020-க்குள் நமது மக்கள் தொகை 1.4 பில்லியனாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.
- தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவது வேலையில்லா திண்டாட்டத்திற்கு வழிவகுக்கும் என்று பலர் நம்புகிறார்கள். இருப்பினும், ஒரு ஆழமான ஆய்வு அது அவ்வாறு இல்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. விதைப்பு நேரத்தில் டிராக்டர்கள் உழைப்பை இடமாற்றம் செய்யலாம், ஆனால் டிராக்டர்களைப் பயன்படுத்துவதால் உற்பத்தி அதிகரிப்பது அறுவடை மற்றும் பிற விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு அதிக தேவைக்கு வழிவகுக்கும் என்று பல விவசாயிகள் வலியுறுத்துகின்றனர்.

5.9 முக்கிய வார்த்தைகள்

- **நில சீர்திருத்தங்கள்:** இவை நில உடைமை, நில உடைமைகள் மற்றும் நில உரிமையாளர்-குத்தகைதாரர் உறவு தொடர்பான அனைத்து சீர்திருத்தங்களையும் குறிக்கின்றன.
- **பினாமி நிலம்:** இது சட்டத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக வேறு பெயரில் நிலம் வைத்திருப்பதைக் குறிக்கிறது.
- **பண்ணை இயந்திரமயமாக்கல்:** இது விவசாய இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தி விவசாய வேலைகளை இயந்திரமயமாக்கும் செயல்முறையாகும்.

5.10 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறிப்பு

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. 'நிலம் வைத்திருக்கும் முறை' என்ற வார்த்தையின் மூலம் நீங்கள் என்ன புரிந்துகொள்கிறீர்கள்?
2. இந்தியாவில் நிலம் துண்டாடப்படுவதற்கான காரணங்களைச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடவும்.
3. பெரிய பண்ணைகளின் பொருளாதாரம் பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதுங்கள்.
4. பெரிய பண்ணைகளின் நன்மைகளை பட்டியலிடுங்கள்.

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. இந்தியாவில் நிலச் சீர்திருத்தங்கள் குறித்த சிறப்புக் குறிப்புடன் பல்வேறு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கைகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. நிலத்தின் உரிமையின் நன்மைகளை விளக்குங்கள்.
3. இந்தியாவில் நிலச் சீர்திருத்தங்களின் தாக்கத்தை விமர்சன ரீதியாக ஆராயுங்கள்.

5.11 மேலும் படிக்க

Hanumantha Rao, C.H. 1965. Agricultural Production Function, Costs and Returns in India. Mumbai: Tata McGraw Hill.

Joshi, P.C. 1975. Land Reforms in India: Trends and Prospects. New Delhi: Allied Publishers.

Shultz, T.W. 1965. Transforming Traditional Agriculture. New Haven London: Yale University Press.

Mellor, J.W. 1969. The Economics of Agriculture Development. Mumbai: Vora and Company.

Bhalla, G.S. 2007. Indian Agriculture since Independence. New Delhi: National Book Trust.

அலகு 6 விவசாய அமைப்பு

கட்டமைப்பு

6.0 அறிமுகம்
6.1 நோக்கங்கள்
6.2 விவசாய முறை
6.2.1 பண்ணை மேலாண்மை பகுப்பாய்வு
6.3 பண்ணை அமைப்புகள்
6.3.1 விவசாய குடும்ப விவசாயம்

6.3.2 முதலாளித்துவ விவசாயம்
6.3.3 மாநில விவசாயம்
6.3.4 கூட்டு விவசாயம்
6.3.5 கூட்டுறவு விவசாயம்
6.4 செலவு கருத்துக்கள் மற்றும் லாபத்தை அதிகப்படுத்துதல்
6.5 பண்ணை திறன் நடவடிக்கைகள்
6.6 விவசாயத்தில் வழங்கல் பதில்
6.7 பண்ணை அளவு மற்றும் உற்பத்தித்திறன் விவாதம்
6.8 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்
6.9 சுருக்கம்
6.10 முக்கிய வார்த்தைகள்
6.11 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்
6.12 மேலும் படிக்க

6.0 முன்னுரை

இந்த பிரிவில், பண்ணை நிர்வாகத்தின் பல்வேறு கருவிகளைப் பற்றி அறிந்து கொள்வீர்கள். பண்ணையின் நிர்வாகமானது பண்ணை வணிகத்தின் பல்வேறு அம்சங்களை உள்ளடக்கியது, இது பண்ணையின் பொருளாதாரத் திறனைப் பாதிக்கிறது. என்ன உற்பத்தி செய்வது, எவ்வளவு உற்பத்தி செய்வது, எப்படி உற்பத்தி செய்வது, எப்போது வாங்குவது மற்றும் விற்பது என்பதை முடிவு செய்வதில் விவசாயிக்கு உதவ முயல்கிறது. இந்த முடிவுகளுடன் தொடர்புடைய நிறுவன மற்றும் நிர்வாக சிக்கல்களையும் இது உள்ளடக்கியது. உற்பத்தி செயல்பாடு, பண்ணை திட்டமிடல், பட்ஜெட் மற்றும் நேரியல் நிரலாக்கம் ஆகியவை விவசாய நிர்வாகத்தின் வெவ்வேறு கருவிகள்.

பண்ணை திட்டமிடல் மேலாண்மை செயல்முறைக்கு அடிப்படையாகும், ஏனெனில் இது மற்ற அனைத்து மேலாண்மை நடவடிக்கைகளுக்கும் முக்கிய ஆதாரமாக உள்ளது. விவசாயத்தில் லாபத்தை அதிகப்படுத்துதல் அல்லது செலவைக் குறைத்தல் ஆகியவற்றின் நோக்கங்களை பண்ணை மேலாண்மைப் பகுப்பாய்வின் வெவ்வேறு முறைகள் மூலம் அடையலாம். பட்ஜெட் மற்றும் லீனியர் புரோகிராமிங் ஆகிய இரண்டு முறைகள் விவசாயிகளுக்கு இந்த நோக்கங்களை அடைய உதவுகிறது. வளங்களின் உகந்த பயன்பாட்டை அடைய, உற்பத்தி செயல்பாட்டின் தன்மை பற்றிய அறிவு நடைமுறையில் கட்டாயமாகும். அனுபவப் பகுப்பாய்விற்கு புள்ளிவிவர ரீதியாக பொருத்தமான உற்பத்திச் செயல்பாட்டைப் பயன்படுத்துவது அவசியம்.

உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் விவசாய அமைப்புகள், முதலாளித்துவ விவசாய அமைப்புகள் மற்றும் பகிரப்பட்ட குத்தகை விவசாய அமைப்புகள் போன்ற பல வகையான விவசாய அமைப்புகள் உள்ளன. இவை அனைத்தும் இந்த பிரிவில் விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

6.1 நோக்கங்கள்

இந்தப் பாடப்பகுதியைப் படித்த பிறகு, உங்களால் இவற்றைச் செய்ய முடியும்:

- பண்ணை மேலாண்மையின் கருத்தை விளக்குங்கள்
- வெவ்வேறு பண்ணை அமைப்புகளை ஆராயுங்கள்
- பொருளாதார பகுப்பாய்வில் பயன்படுத்தப்படும் உற்பத்தியில் இருந்து பெறப்பட்ட செலவுக் கருத்துகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்
- பண்ணை அளவு மற்றும் உற்பத்தித்திறன் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான உறவைப் பற்றி விவாதிக்கவும்

6.2 விவசாய முறை

பண்ணை மேலாண்மை என்ற சொல் 'பண்ணை' மற்றும் 'நிர்வாகம்' என்ற இரண்டு வார்த்தைகளை உள்ளடக்கியது. பண்ணை அடிப்படையில் ஒரு நபர் தனது சொந்த உழைப்பின் மூலமாகவோ அல்லது அவரது குடும்ப உறுப்பினர்கள் அல்லது பணியமர்த்தப்பட்ட பணியாளர்களின் உதவி மூலமாகவோ சில விவசாய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் ஒவ்வொரு வகை நிலத்தையும் உள்ளடக்கியது. மேலாண்மை, மறுபுறம், நிர்வாகத்தின் செயல் அல்லது கலை என்று பொருள். எனவே, பண்ணை மேலாண்மை என்பது விரும்பிய நோக்கங்களை நிறைவேற்ற விவசாய நடவடிக்கைகளை நிர்வகிப்பதற்கான ஒரு செயல்முறையாக வரையறுக்கப்படலாம். வெவ்வேறு ஆசிரியர்கள் பண்ணை மேலாண்மை என்பது ஒரு பண்ணையின் அமைப்பு மற்றும் செயல்பாட்டிற்கு வணிக மற்றும் அறிவியல் கொள்கைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கான கலை என வரையறுத்துள்ளனர்.

விஸ்கான்சின் பல்கலைக்கழகத்தில் (யுஎஸ்) விவசாயப் பொருளாதாரத்தின் முதல் பேராசிரியரும், அமெரிக்க வேளாண்மைத் துறையின் வேளாண் பொருளாதாரப் பணியகத்தின் முதல் தலைவருமான ஹெச்.சி. டெய்லர், பண்ணை மேலாண்மை என்பது ஒரு பண்ணையை நிர்வகிப்பதற்கான கலை. LC கிரே கூறுகையில், ஒரு பண்ணையை வெற்றிகரமாக நிர்வகிக்கும் கலை, லாபகரமான சோதனை மூலம் அளவிடப்படுகிறது, இது பண்ணை மேலாண்மை என்று அழைக்கப்படுகிறது. பண்ணை மேலாண்மை என்பது 'நிலம், உழைப்பு, மூலதனம் மற்றும் பயிர்கள் மற்றும் கால்நடைகளின் வகை மற்றும் அளவைத் தேர்ந்தெடுப்பது உள்ளிட்ட உற்பத்திக் காரணிகளின் கலவை மற்றும் செயல்பாட்டைக் கையாளும் அறிவியல்' எனவும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இது பண்ணை அலகுக்கு அதிகபட்ச மற்றும் தொடர்ச்சியான வருமானத்தை வழங்கும்.' GF வாரன் பண்ணை மேலாண்மை என்பது அதிகபட்ச தொடர்ச்சியான லாபத்தைப் பெறும் நோக்கத்திற்காக பண்ணை நிறுவனங்களின் அமைப்பு மற்றும் நிர்வாகத்தின் அறிவியல் என விவரிக்கிறார். LA மூர்ஹவுஸ் பண்ணை மேலாண்மை என்பது விவசாயத்தின் வணிக கட்டத்தின் ஆய்வு என வரையறுக்கிறது. CL ஹோம்ஸின் கூற்றுப்படி, பண்ணை மேலாண்மை என்பது ஒரு வணிக உரிமையாளராக ஒரு விவசாயியின் செயல்பாட்டின் அடிப்படையிலான கொள்கைகளின் ஆய்வு ஆகும்.

6.2.1 பண்ணை மேலாண்மை பகுப்பாய்வு

பண்ணை மேலாண்மைக்கு நான்கு முக்கிய கருவிகள் உள்ளன. இவை பின்வருமாறு:

குறிப்பு

1. உற்பத்தி செயல்பாடுகள் 2. பண்ணை திட்டமிடல்
3. பட்ஜெட் 4. நேரியல் நிரலாக்கம்

ஒவ்வொரு கருவியும் பின்வருமாறு சுருக்கமாக விளக்கப்பட்டுள்ளது:

1. உற்பத்தி செயல்பாடுகள்

உகந்த வள ஒதுக்கீட்டிற்கு, ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட உற்பத்தி செயல்பாடுகளை நாம் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டது. இருப்பினும் இது கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நடைமுறையில் சொல்லப்போனால், உற்பத்திச் செயல்பாட்டின் தன்மையைப் பற்றி நமக்குத் தெரியாவிட்டால், வளங்களின் உகந்த பயன்பாட்டைக் குறிக்கும் புள்ளியை நாம் அறிய முடியாது. ஒரு காரணியின் விளிம்பு மதிப்பு உற்பத்தித்திறன் அதன் விலையுடன் அதன் உகந்த பயன்பாட்டிற்கு தேவையான பொதுவான நிபந்தனை என்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால் முக்கிய கேள்வி என்னவென்றால், பல்வேறு காரணிகளின் விளிம்பு மதிப்பு உற்பத்தித்திறனை எவ்வாறு தீர்மானிப்பது அல்லது இந்த விளிம்பு மதிப்பு உற்பத்திகள் வெவ்வேறு காரணிகளின் கீழ் நகரும் திசை. கொடுக்கப்பட்ட தரவுகளில் ஒரு உற்பத்தி செயல்பாடு பொருத்தப்பட வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் எழும் முதல் முக்கியமான கேள்வி உற்பத்தி செயல்பாட்டின் தன்மை. மேலும் அனுபவப் பகுப்பாய்விற்குப் பொருத்தப்பட்ட மற்றும் பயன்படுத்தப்படும் உற்பத்திச் செயல்பாடு நிலையான பொருத்தமாக இருக்க வேண்டும். இந்த கூற்று, மற்றொரு சிக்கலுக்கு வழிவகுக்கிறது. கொடுக்கப்பட்ட தரவுகளுடன் பொருத்தக்கூடிய பல்வேறு உற்பத்தி அமைப்புகளைப் பற்றி நாம் அறிந்திருக்க வேண்டும். விவசாயத்தில் பயன்படுத்தப்படும் வளங்களின் சிக்கல்களை பகுப்பாய்வு செய்ய பயன்படுத்தப்பட்ட அல்லது பயன்படுத்தக்கூடிய சில முக்கியமான உற்பத்தி செயல்பாடுகளை நாங்கள் காண்கிறோம்.

(i) ஒரே மாதிரியான உற்பத்தி செயல்பாடு

ஒரே மாதிரியான உற்பத்தி செயல்பாடு பெருக்கல் அளவுகோலின் காரணியால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு வாதத்தை ஒரு காரணியால் பெருக்கினால், அதன் விளைவும் காரணியின் சில சக்தியால் பெருக்கப்படுகிறது.

பின்வரும் உற்பத்தி செயல்பாட்டின் உதாரணத்தை எடுத்துக் கொள்வோம்:

$$X_0 = f\,(L, K)$$

இந்த செயல்பாட்டின் இரண்டு காரணிகளையும் ஒரே விகிதத்தில் அதிகரிக்கிறோம், இதன் விளைவாக X* இன் புதிய நிலை வெளியீடு வழங்கப்படுகிறது

$$X^* = f\,(a^L, a^K)$$

'a' ஐ காரணியாக்க முடிந்தால், வெளியீடு X* இன் புதிய நிலை a (எந்த சக்திக்கும் w) செயல்பாடாக வெளிப்படுத்தப்படும்.

$$X^* = aw\, f\,(LK)$$

$$X^* = aw\, X_0 \,\ldots..\, \text{since } X_0 = f\,(L, K)$$

இந்த வகையான உற்பத்தி செயல்பாடு ஒரே மாதிரியானது என்று அழைக்கப்படுகிறது. 'a' காரணிப்படுத்த முடியாத நிலையில், உற்பத்திச்

செயல்பாடு ஒரே மாதிரியானதல்ல என அறியப்படுகிறது. மிகவும் பொதுவான வடிவத்தில், ஒரே மாதிரியான உற்பத்தி செயல்பாடு பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தப்படலாம்:

Ymk = (mx, my)

m என்பது உண்மையான எண் மற்றும் k என்பது மாறிலி. இந்தச் சார்பு K டிகிரிக்கு ஒரே மாதிரியானது. K ஆனது 1க்கு சமமாக இருந்தால், சார்பு பட்டத்தின் ஒரே மாதிரியாக மாறும். K ஆனது 2 க்கு சமமாக இருந்தால், செயல்பாடு 2 டிகிரிக்கு ஒரே மாதிரியாக மாறும் மற்றும் அளவிற்கான வருமானத்தை அதிகரிக்கும். மறுபுறம் K 1 ஐ விட குறைவாக இருந்தால், செயல்பாடு அளவிற்கேற்ப வருமானம் குறைகிறது. உற்பத்தி செயல்பாடு நேரியல் மற்றும் ஒரே மாதிரியானதாக இருந்தால், படம் 6.1 இல் காட்டப்பட்டுள்ளபடி அனைத்து ஐசோகுவாண்டுகளும் ஒரே மாதிரியான வடிவத்தில் இருக்கும் மற்றும் பண்ணையின் விரிவாக்கப் பாதை - நிறுவனம் தோற்றத்தின் வழியாக ஒரு நேர் கோடாக இருக்கும்.

குறிப்பு

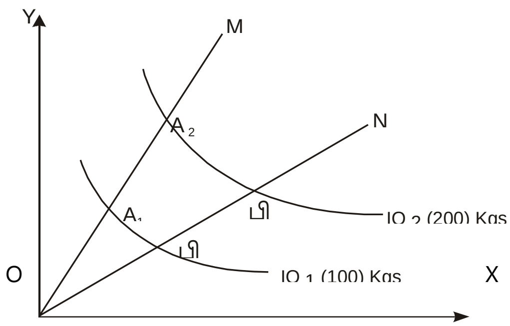

படம் 6.1 நேரியல் ஒரே மாதிரியான உற்பத்தி செயல்பாடு

படம் 6.1 இல், IQ2 IQ1 இன் பெரிதாக்கப்பட்ட பதிப்பாகும் இரட்டை வெளியீட்டைக் காட்டுகிறது. ஒரு நேர் கோடு, OM, தோற்றத்திலிருந்து வரையப்பட்டு, IQ1 ஐசோகுவாண்டுகளை வெட்டுகிறது மற்றும் IQ2 புள்ளிகளில் A1 மற்றும் A2 முறையே. ஒரு நேரியல் ஒரே மாதிரியான உற்பத்தி செயல்பாட்டில், IQ1 வளைவின் சாய்வு A1 இல் IQ2 வளைவின் சரிவுக்கு சமமாக இருக்க வேண்டும், புள்ளி A2. இந்த அர்த்தத்தில் தோற்றத்தில் இருந்து பார்க்கும் போது வளைவுகள் இணையாக இருக்க வேண்டும்.

நேரியல் ஒரே மாதிரியான உற்பத்தி செயல்பாடுகளின் பண்புகள்

ஒரு நேரியல் ஒரே மாதிரியான உற்பத்தி செயல்பாடு பின்வரும் பண்புகளைக் கொண்டுள்ளது:

a. மூலதனம் மற்றும் உழைப்பு ஆகிய இரண்டு உள்ளீடுகளைப் பயன்படுத்துகிறோம் என்றால், உள்ளீடுகளின் சராசரி உற்பத்தியானது உள்ளீடுகள் இணைக்கப்பட்ட விகிதத்தைப் பொறுத்தது. Q = (L, K) ஒரு நேரியல் ஒரே மாதிரியான செயல்பாடு என்று வைத்துக்கொள்வோம். ஒவ்வொரு மாறி செயல்பாட்டையும் I/L ஆல் பெருக்கினால், நாம் பெறுவோம்:

$$Q/L = f, 1\left(\frac{L}{L}\frac{K}{L}\right)\left(\frac{K}{L}\right)$$

அதேசமயம் Q/L என்பது உழைப்பின் சராசரி உற்பத்தியாகும்:

$$\text{So, } AP_L = f(1, K/L) = f\left(\frac{K}{L}\right)$$

குறிப்பு

எனவே, உழைப்பின் சராசரி உற்பத்தியானது மூலதன-உழைப்பு விகிதத்தைப் பொறுத்தது என்பதை நாங்கள் நிரூபிக்கிறோம்.

இதேபோல், Q = f (L, K) ஐ I/K ஆல் பெருக்கவும்

நாம் Q/K = f (L/K, K/K) = Q/K = f (L, K, I) பெறுகிறோம்

$$\text{So } AP_k = f(L/K, I)$$
$$= f(L/K)$$

அதாவது மூலதனத்தின் சராசரி உற்பத்தியானது மூலதன-உழைப்பு விகிதத்தை மட்டுமே சார்ந்துள்ளது.

(b) பகுதி வழித்தோன்றல்கள் $\frac{\theta R}{\theta Q}$ மற்றும் $\frac{\theta Q}{\theta R}$ (உள்ளீட்டின் விளிம்பு தயாரிப்பு) ஆகும். உழைப்பு மூலதனத்தின் விகிதத்தின் செயல்பாடுகள் (K/L). எனவே, எங்களிடம் உள்ளது:

QL = f (K/L)

மேலே உள்ள சமன்பாட்டை L ஆல் பெருக்கினால், நம்மிடம் உள்ளது:

Q = LF (K/L)

மேலே உள்ள வெளிப்பாட்டை L க்கு ஓரளவு வேறுபடுத்தினால்,

dQ = d/dL [LF (K/L)

= F (K/L) + LF' (K/L)

= F (K/L) + LF' (K/L) $(-KL^{-2})$

= F (K/L) – LF' (K/L) × k/L^2

= F (K/L) – K/L F' (K/L)

இதேபோல், dq/dk = F' (K/L)

எனவே, Dx/dL மற்றும் dx/dk க்கு பெறப்பட்ட வெளிப்பாடுகள், இரண்டும் மாறியின் (K/L) செயல்பாடுகள் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன, அதாவது, உழைப்புக்கான மூலதனத்தின் விகிதம்.

(c) ஒரு உற்பத்திச் செயல்பாடு டிகிரி 1க்கு ஒரே மாதிரியாக இருந்தால், உழைப்பு மற்றும் மூலதனத்தின் விளிம்பு உற்பத்தித்திறன்கள் டிகிரி 0 இன் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும், அதாவது, இரு உள்ளீடுகளின் விகிதாசார மாற்றத்திற்கு அவை மாறாமல் இருக்கும்.

(d) நேரியல் ஒரே மாதிரியான உற்பத்திச் செயல்பாடு யூலரின் தேற்றத்தை திருப்திப்படுத்துகிறது, இது மொத்த உற்பத்தியின் கூட்டுத்தொகையால் முற்றிலும் தீர்ந்துவிட்டதாகக் கூறுகிறது.

$$\frac{\theta Q}{\theta L}L + \frac{\theta R}{\theta K}K = Q.$$

காரணி கொடுப்பனவுகள், அதாவது இதிலிருந்து, நாம் அதை அறிவோம்:

dQ/dL = F' (KL) – (K/L) F' (K/L) மற்றும் dQ/dK = F'(K/L)

மேலே உள்ள சமன்பாட்டில் இவற்றை மாற்றினால், நாம் பெறுவோம்:

LF (K/L – (K/L) F' (K/L) + F' (K/L) K = Q

LF (K/L – K/F) (K/L) + Kp' (K/L) = Q

ZF (K/L) = Q

F (K, L) = X

எனவே நிரூபிக்கப்பட்டது.

L dQ/DL + K aQ/dK = x என்பது ஒரு அடையாளம் என்பதால், L dQ/DL + K aQ/dK = x என்பது Land K இன் மதிப்பைப் பொருட்படுத்தாமல், யூலரின் தேற்றம் இருக்கும்.

(ii) கோப்-டக்ளஸ் உற்பத்தி செயல்பாடு

குறிப்பு

பால் H. டக்ளஸ் மற்றும் C.W கோப் ஆகியோரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அமெரிக்க உற்பத்தித் துறையின் அனுபவ ஆய்வின் அடிப்படையில் கோப்-டக்ளஸ் தயாரிப்பு செயல்பாடு உள்ளது. இது டிகிரி 1 இன் லைனர் ஒரே மாதிரியான உற்பத்தி செயல்பாடு ஆகும். இது இரண்டு உள்ளீட்டு காரணிகளை மட்டுமே கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறது: உழைப்பு மற்றும் மூலதனம், உற்பத்தித் துறையின் முழு உற்பத்திக்கும். கோப்-டக்ளஸ் உற்பத்திச் செயல்பாடு பொருளாதாரத்தின் மொத்த வெளியீட்டின் மடக்கையானது தொழிலாளர் சக்தி மற்றும் மூலதனப் பங்குகளின் மடக்கைகளின் நேரியல் சார்பு என்று கருதுகிறது:

பதிவு $Q = K + {}_p \log 1 + {}_q \log C,$

இதை இவ்வாறு எழுதலாம்:

$Q = a\, L_p\, C^q$

Q என்பது வெளியீடு, L என்பது உழைப்பின் தரம், C என்பது பயன்படுத்தப்படும் மூலதனத்தின் அளவு மற்றும் 'p' மற்றும் 'a' ஆகியவை நேர்மறை மாறிலிகள் ($p < 1$).

இது ஒரே மாதிரியான நேரியல் உற்பத்திச் செயல்பாடாகும்

$P + q = 1$

இந்த நிபந்தனை சில நேரங்களில் பூர்த்தி செய்யப்படும் என்று கருதப்படுகிறது. இருப்பினும், அனுபவ தரவுகளிலிருந்து குணகங்கள் பெறப்படும்போது இது உண்மை அல்லது தோராயமாக உண்மை. அதன்படி, கோப்-டக்ளஸ் செயல்பாடு பெரும்பாலும் இவ்வாறு எழுதப்படுகிறது:

$Q = a\, L^p\, C^{1-p}$

Q என்பது வெளியீடு, L என்பது உழைப்பின் அளவு, C என்பது மூலதனம் மற்றும் 'a' மற்றும் 'p' ஆகியவை நேர்மறை மாறிலிகள் ($p < 1$). கோப்-டக்ளஸால் தீர்க்கப்பட்ட உற்பத்தி செயல்பாட்டில், உற்பத்தித் தொழிலின் அதிகரிப்புக்கு உழைப்பின் பங்கு ¾ மற்றும் மூலதனம், 1/4. எனவே, கோப்-டக்ளஸ் உற்பத்தி செயல்பாடு இதில்:

$$Q= aL^{3/4}\, C^{1/4}$$

L மற்றும் C மதிப்புகளின் மொத்தமானது ஒன்றுக்கு (¾ + ¼ = 1) சமமாக இருப்பதால், அளவில் நிலையான வருமானத்தைக் காட்டுகிறது. அதை நிரூபிக்க, உழைப்பு மற்றும் மூலதனத்தின் அளவை 'g' மடங்கு அதிகரிப்போம். பின்னர் வெளியீடு இருக்கும்:

கொடுக்கப்பட்ட PF $=Q =a\, Lp\, C^{(1 - p)}$

இப்போது $Q = a\, (gL)^p\, (gC)^{1-p}$

ஆனால் $g^p\, g^{1-p} = g$

$$\therefore \alpha(gL)^P\, (gC)^{1-P} = \begin{pmatrix} g^p g^{1-p}\, aL^p\, C^{1-p} \\ g\,[aL^p\, C^{1-p}] \end{pmatrix}$$

$$= gQ$$

(iii) நேரியல் ஒரே மாதிரியான செயல்பாடு

டிகிரி 1 இன் ஒரே மாதிரியான உற்பத்தி செயல்பாடு நேரியல் ஒரே மாதிரியான உற்பத்தி செயல்பாடு என அழைக்கப்படுகிறது. அத்தகைய செயல்பாட்டின் விஷயத்தில், உற்பத்தியின் அனைத்து காரணிகளும் ஒரே விகிதத்தில் அதிகரிக்கும். எனவே, இது அளவுகோலுக்கு நிலையான வருமானத்தை குறிக்கிறது. நேரியல் உற்பத்தி செயல்பாடு அதன்

குறிப்பு

வழக்கமான வடிவத்தில் (இரண்டு உள்ளீடுகள், உழைப்பு மற்றும் மூலதனம்) பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தப்படலாம்:

$$mY = f(mx, my)$$

Y என்பது மொத்த உற்பத்தியைக் குறிக்கிறது மற்றும் m என்பது ஏதேனும் ஒரு உண்மையான எண்ணாகும்.

மேலே உள்ள செயல்பாடு x மற்றும் y உள்ளீடுகள் m ஒரு அளவு அதிகரித்தால், வெளியீடு y ஒரு அளவு m அதிகரிக்கும்.

(iv) ஸ்பில்மேன் உற்பத்தி செயல்பாடு

ஒரு ஏக்கருக்கு அதிகபட்ச உடல் விளைச்சலை அனுமதிக்க மற்ற அனைத்து காரணிகளும் போதுமான அளவுகளில் இருந்தால், ஒரு தனிமத்தை கட்டுப்படுத்தும் காரணியாக இருந்தால், உற்பத்தியின் அதிகரிப்பு இந்த வரம்பின் உள்ளீட்டின் அதிகரிப்புக்கு நேரடியாக விகிதாசாரமாக இருக்கும் என்று ஆரம்பகால மண் விஞ்ஞானிகளால் பராமரிக்கப்பட்டது. காரணி. இந்த வழக்கில், இந்த கட்டுப்படுத்தும் காரணிக்கான உற்பத்தி செயல்பாடு நேரியல் மற்றும் உள்ளீட்டில் ஒவ்வொரு 1 சதவீத அதிகரிப்பும் வெளியீட்டில் 1 சதவீத அதிகரிப்புடன் இருக்கும். ஒரு ஏக்கருக்கு அதிகபட்ச மகசூலை அனுமதிக்க, கட்டுப்படுத்தும் காரணியின் உள்ளீடு போதுமானதாக இருக்கும் வரை நிலையான உற்பத்தித் திறன் மேலோங்கும். ஒரு ஏக்கருக்கு அதிகபட்ச உடல் உற்பத்திக்கு 30 கிலோ பாஸ்பரஸ் (P), 60 கிலோ நைட்ரஜன் (N) மற்றும் 15 கிலோ பொட்டாஷ் (K) அவசியம் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அட்டவணை 6.1 இல் காணப்படுவது போல், விளைச்சல் நைட்ரஜனின் இருப்புக்கு விகிதாசாரமாக இருக்கும். விளைச்சல் N இன் உள்ளீட்டுடன் நேரியல் முறையில் தொடர்புடையதாக இருக்கும்.

அட்டவணை 6.1 இல், முறையே 20, 15 மற்றும் 30 கிலோ N, P மற்றும் K இன் உள்ளீடுகள் மூலம் 20 கிலோ சோளத்தின் விளைச்சல் சாத்தியமாகும். மறுபுறம், 40, 15 மற்றும் 30 கிலோ உள்ளீடுகள் மூலம் 40 கிலோ சோளம் மகசூல் சாத்தியமாகும்.

அட்டவணை 6.1 உற்பத்தி செயல்பாடு - பி மற்றும் கே உடன் சோளத்தின் விளைச்சல்

N	P	K	மகசூல் கிலோக்கள்.
20	15	30	20
40	15	30	40
60	15	30	60

மண்ணின் இந்த சட்டம் (வெளியீடு மற்றும் வரம்புக்குட்பட்ட காரணிக்கு இடையிலான நேரியல் உறவைக் காட்டுகிறது) நீண்ட காலமாக கைவிடப்பட்டது. சமீபத்திய ஆராய்ச்சியானது, நிலையான நிலப்பரப்பில் பயன்படுத்தப்படும் ஒற்றை காரணிகளின் நிலையான உற்பத்தித்திறனைக் காட்டிலும் குறைந்து வருவதை ஏற்றுக்கொள்ள வழிவகுத்தது. மண்ணின் வளம் பற்றிய பல ஆய்வுகள், ஒரே மாதிரியான உரங்களின் அதிகரித்த உள்ளீடுகள் வருமானம் குறைவதில் விளைவதாக நிறுவியுள்ளன. 'நைட்ரஜன் உரம், பாஸ்பேட், விதை அல்லது பாசன நீர் போன்ற ஒரு காரணிக்கான உற்பத்திச் செயல்பாடு குறைந்து வரும் வடிவியல் என்று விவரிக்கப்படலாம் என்பது பரவலாகக் காணப்படும் ஒரு கருத்து.தொடர், இதில் ஒவ்வொரு விளிம்பு தயாரிப்பு முந்தைய ஒன்றின் நிலையான சதவீதத்தைக் குறிக்கிறது. இந்த அனுமானத்தின் கீழ், முதல் 20 பவுண்டுகள் உரம் அல்லது முதல் அங்குல பாசன நீர் மொத்த மகசூலில் 10 புஷல்களை சேர்த்தால், இரண்டாவது 9

புஷல்களையும் மூன்றாவது 8.1 புஷல்களையும் சேர்க்கும், ஒவ்வொரு அதிகரிப்பும் முந்தையதை விட 90 சதவீதத்திற்கு சமமாக இருக்கும். ஒன்று.

மண்ணின் உள்ளீடு-வெளியீட்டு உறவுக்கு மட்டுமின்றி, கால்நடைகளுக்கான தீவன உற்பத்திக்கும் கூட இந்த வகையான சமன்பாட்டை எவ்வாறு பொருத்தலாம் என்பதை முதலில் விளக்கியவர் W.J. ஸ்பில்மேன். இந்த நாட்களில், ஸ்பில்மேன் உற்பத்தி செயல்பாடு பொதுவாக பல விவசாய பொருளாதார நிபுணர்களால் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதை இவ்வாறு வெளிப்படுத்தலாம்:

Y=m – arx

இங்கே, Y=மொத்த உற்பத்தி

X=மாறி காரணி அளவு

m=நிலையான தொழில்நுட்ப அலகு மூலம் அடையக்கூடிய அதிகபட்ச வெளியீடு

r=மொத்த உற்பத்தியில் அதிகரிப்புகள் சேர்க்கப்படும் விகிதம்

a=ஒரு குறிப்பிட்ட மாறி காரணி மூலம் சேர்க்கப்படும் அதிகபட்ச வெளியீடு

M–a என்பது நிலையான ஆதாரங்களால் வரையறுக்கப்பட்ட வெளியீட்டின் நிலை மற்றும் மாறி வளத்தின் பூஜ்ஜிய உள்ளீடு, அதாவது, இது நிலையான காரணிகளால் மட்டுமே உற்பத்தி செய்யப்படும் வெளியீடு ஆகும்.

மேலே உள்ள கருத்துகளின் அடிப்படையில், ஸ்பில்மேன் சமன்பாடு படம் 6.2 இல் உள்ள வளைவால் காட்டப்பட்டுள்ளபடி வெளிப்பாட்டைக் கண்டறிகிறது.

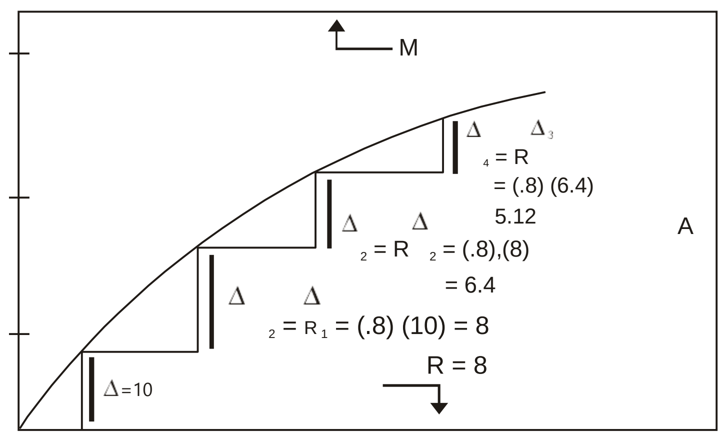

படம் 6.2 ஸ்பில்மேன் வளைவு

படம் 6.2 இலிருந்து, வெளியீடு குறையும் விகிதத்தில் அதிகரித்து வருவதைக் காண்கிறோம். உள்ளீட்டின் அதிகரிப்பு காரணமாக உற்பத்தியின் அதிகரிப்புகள் Δ1 எனக் குறிக்கப்படுகின்றன. X அதிகரிக்கும் மற்றும் AR குறைவதால், தயாரிப்பு வளைவு அதிகபட்ச M ஐ நெருங்குகிறது. எனவே, R = 0.3 மற்றும் X1 –2 க்கான விளிம்பு தயாரிப்பு என்றால் என்பது 10, கால arx என்பது (அணுகுகிறது) பூஜ்ஜியம் மற்றும் எனவே, arx = m, அதிகபட்ச மகசூல்.

(v) மாற்று செயல்பாட்டின் நிலையான நெகிழ்ச்சி

இது கோப்-டக்ளஸ் செயல்பாட்டைப் போன்ற ஒரு புதிய செயல்பாடாகும், இது மாற்றீட்டின் நிலையான நெகிழ்ச்சித்தன்மையைக் கொண்டுள்ளது. இருப்பினும், கோப்-டக்ளஸ் செயல்பாட்டைப் போலல்லாமல், அதன்

குறிப்பு

மாற்றீட்டின் நெகிழ்ச்சி ஒற்றுமைக்கு கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. இந்த செயல்பாடு மாற்று உற்பத்தியின் நிலையான நெகிழ்ச்சி (CES) என அழைக்கப்படுகிறது, மேலும் இது ஒரு சிறப்பு நிகழ்வாக கோப்-டக்ளஸ் காரணியை உள்ளடக்கியது. இந்த செயல்பாடு 1956 இல் ஸ்வான் மற்றும் சோலோவால் பயன்படுத்தப்பட்டது, ஆனால் இந்த செயல்பாடு அரோ, சினரி, மின்ஹாஸ் மற்றும் சோலோ ஆகியோரால் அவர்களின் கூட்டு கட்டுரையில் பிரபலப்படுத்தப்பட்டது. அதன் பொதுவான வடிவத்தில், இது பின்வருமாறு எழுதப்படலாம்:

$$Q = A [\alpha 1\ K\text{-}\beta + \alpha 2L\text{-}\beta]\ \text{-}\lambda$$

$$[-A > O;\ \alpha 1 > \alpha O,\ \beta\pi]$$

Q என்பது வெளியீடு, Lis உழைப்பு, K என்பது மூலதனம், Ais செயல்திறன் அளவுரு, α1 மூலதன தீவிர காரணி குணகம் மற்றும் α2 தொழிலாளர் தீவிர குணகம். β மாற்று அளவுரு மற்றும் மாற்று மற்றும் λ நெகிழ்ச்சியுடன் தொடர்புடையது பிரதிபலிக்கிறது செயல்பாட்டின் ஒருமைப்பாட்டின் அளவு அல்லது அளவிற்கான வருமானத்தின் அளவு, CES. செயல்பாடு மூன்று மாறிகள் Q, L மற்றும் K மற்றும் ஐந்து அளவுருக்கள், A, α1, α 2, β ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் λ. இந்த செயல்பாட்டில் உற்பத்தியின் நெகிழ்ச்சி λ ஆல் வழங்கப்படுகிறது மற்றும் மாற்றீட்டின் நெகிழ்ச்சித்தன்மையின் மதிப்பு (σ) 1/1+ β ஆகும், இது நிலையானது ஆனால் ஒற்றுமைக்கு சமமாக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

வரையறைகள்

உலகளாவிய பயன்பாடு அல்லது பண்ணை மேலாண்மை முடிவுகளுக்கு உற்பத்திச் செயல்பாட்டு அணுகுமுறையை பரிந்துரைக்க முடியாது. இந்த அணுகுமுறையின் மூலம் ஒரு பகுப்பாய்வு முன்மொழியப்படும் போது அதன் வரம்புகள் மற்றும் அதன் பயன்பாட்டில் உள்ள ஆபத்து ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

2.பண்ணை திட்டமிடல்

மேலாண்மை செயல்முறைக்கு திட்டமிடல் அடிப்படையானது, ஏனெனில் இது மற்ற அனைத்து நிர்வாக நடவடிக்கைகளும் வெளிப்படும் ஆதாரமாகும். இது ஒரு குறிப்பிட்ட பண்ணையின் குறிக்கோள்களைப் பற்றிய முழுமையான புரிதலைக் குறிக்கிறது. அதற்கு அறிவார்ந்த முயற்சி, பிரதிபலிப்பு சிந்தனை, தொலைநோக்கு மற்றும் கற்பனை தேவை. திட்டமிடல் என்ன செயல்களை பின்பற்ற வேண்டும் மற்றும் எப்படி, எப்போது பின்பற்ற வேண்டும் என்பதை விவரிக்கிறது. பயனுள்ள திட்டமிடல் என்பது பல கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பதை உள்ளடக்கியது. செயல்பாடு ஏன் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்? எங்கே, எப்போது நடக்கும்? யார் எப்படி செய்வார்கள்? இந்தக் கேள்விகளுக்குப் பதில் கிடைத்தால், வணிகம் பின்பற்றும் குறிக்கோள்கள், கொள்கைகள் மற்றும் நடைமுறைகளின் அறிக்கைதான் இதன் விளைவாகும். கொள்கை உருவாக்கம் மற்றும் அதை செயல்படுத்துவதில் திட்டமிடல் ஆழமாக ஈடுபட்டுள்ளது.

விவசாயம் ஒரு சிக்கலான வணிகமாக மாறியுள்ளது மற்றும் வெற்றிகரமான செயல்பாட்டிற்கு கவனமாக திட்டமிடல் தேவைப்படுகிறது. ஒரு புதிய நடைமுறையை ஏற்றுக்கொள்வது முழு வணிகத்தையும் மாற்றக்கூடும். மேம்படுத்தப்பட்ட பயிர் முறை கால்நடைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களைக் குறிக்கலாம் திட்டம், இதையொட்டி கட்டிடங்கள் அல்லது இயந்திரங்கள் அல்லது தொழிலாளர் திட்டங்கள் மறு திட்டமிடல் தேவைப்படலாம். ஃபோர்மேனின் கூற்றுப்படி, 'பண்ணைத் திட்டமிடல் என்பது

எந்தெந்த பயிர்களை எந்த அளவு மற்றும் எந்த வரிசையில் வளர்க்க வேண்டும் போன்ற விஷயங்களைத் தீர்மானிக்கும் செயல்முறையாகும்; பல்வேறு வகுப்புகளின் எத்தனை விலங்குகளை வைத்திருக்க வேண்டும் மற்றும் அவற்றை எவ்வாறு நிர்வகிப்பது; என்ன கட்டுமான உபகரணங்கள், உழைப்பு மற்றும் சக்தி தேவைப்படும்.

பண்ணை திட்டமிடல் என்பது முடிவெடுக்கும் செயல்முறையாகவும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது; நடவடிக்கையின் போக்கின் நனவான தீர்மானம், நோக்கம், உண்மைகள் மற்றும் மதிப்பிடப்பட்ட மதிப்பீடுகளின் அடிப்படையில் முடிவுகளை எடுத்தல். இந்த வரையறைகளிலிருந்து, பண்ணை திட்டமிடல் என்பது ஒரு முதன்மை மற்றும் ஆயத்த செயல்பாடு ஆகும், இதில் கிடைக்கும் வளங்களின் அளவை மதிப்பீடு செய்தல், அவற்றின் தேவைகளை முன்கூட்டியே நிர்ணயிக்கப்பட்ட உற்பத்தி இலக்குகளின் வெளிச்சத்தில் மதிப்பீடு செய்தல் மற்றும் அவற்றின் ஒதுக்கீடு ஆகியவை அடங்கும். பண்ணை திட்டமிடல் என்பது ஒரு விவசாயி, கட்டிட ஒப்பந்ததாரருக்கு என்ன வரைபடங்கள் அல்லது கட்டிடக் கலைஞரின் விவரக்குறிப்புகள். விவசாயத் திட்டங்களைப் பற்றி முன்கூட்டியே சிந்தித்து, தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, உடல் மற்றும் பொருளாதார சூழ்நிலைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், விலைக் கட்டமைப்புகள் போன்றவற்றுக்கு ஏற்ப அவற்றைச் சரிசெய்வது விவசாயிகளின் வேண்டுமென்றே மற்றும் நனவான முயற்சியாகும். எனவே, பண்ணை திட்டமிடல் என்பது புதிய மற்றும் பழைய யோசனைகளின் தகுதிகளை எடைபோட்டு, எதிர்காலத்தில் எந்த யோசனைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்கும் கண்காணிப்பு மதிப்பீடு மற்றும் பகுப்பாய்வு ஆகும்.

பண்ணை திட்டமிடல் தேவை

யதார்த்தமான பண்ணை திட்டமிடல் துல்லியமான பகுப்பாய்வை அடிப்படையாகக் கொண்டது:

(i) எங்களின் அனைத்து வளங்களும் (எங்களிடம் உள்ளவை)

(ii) எங்களின் கடந்தகால செயல்திறன் (நாங்கள் இருந்த இடம்)

(iii) நமது தற்போதைய நிலை (இப்போது நாம் இருக்கும் இடம்)

(iv) நமது எதிர்கால இலக்குகள் (நாம் எங்கு செல்கிறோம்)

இந்த உண்மைகளின் பகுப்பாய்வுடன், பண்ணை மேலாளர் தனது முக்கிய பிரச்சனைகளை அடையாளம் கண்டு தற்காலிக தீர்வுகளை உருவாக்குகிறார். எனவே, அவரது முன்மொழியப்பட்ட செயல்பாடுகள், கிடைக்கக்கூடிய உண்மைகளின் வெளிச்சத்தில், எதிர்காலத்தில் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பண்ணை திட்டமிடல் சிக்கல்களைக் கண்டறிந்து தீர்ப்பதை உள்ளடக்கியது; நிறுவப்பட்ட இலக்குகளை அடைவதற்கான சிறந்த, எளிதான மற்றும் விரைவான வழிகள் மற்றும் வழிமுறைகளை ஆராய்ந்து தீர்மானித்தல்; போதுமான வளங்கள், பணியாளர்கள், பொருட்கள் மற்றும் வசதிகளை உற்பத்தி செய்தல்.

3. வரவு செலவுத் திட்டம்

விவசாயத்தில் லாபத்தை அதிகரிப்பது அல்லது செலவைக் குறைப்பது என்ற நோக்கத்தை பண்ணை வணிகப் பகுப்பாய்வுகளின் வெவ்வேறு முறைகள் மூலம் அடையலாம். பட்ஜெட் மற்றும் நேரியல் நிரலாக்கம் போன்ற இரண்டு முறைகள், ஒரு விவசாயி தனது நோக்கத்தை அடைய உதவுகிறது. பொருளாதாரத்தின் பிற விதிகளைப் போலவே, இந்த முறைகள் பல அனுமானங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை மற்றும் இந்த

குறிப்பு

அனுமானங்களுக்குள், பட்ஜெட் மற்றும் நேரியல் நிரலாக்கத்தின் பயன்பாடு விவசாயி தனது நன்மையை அதிகரிக்கும் ஒரு உற்பத்தி உத்தியைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் உதவுகிறது. விவசாயம் அதன் பாரம்பரிய அமைப்பில் இருந்ததைப் போல இனி ஒரு எளிய வணிகமாக இல்லை, எனவே வெற்றிகரமான செயல்பாட்டிற்கு இன்னும் முறையான அணுகுமுறை தேவைப்படுகிறது. மாறிவரும் பண்ணை தொழில்நுட்பத்தின் காரணமாக, முழு அளவிலான பண்ணை செயல்பாடுகளும் விரைவாக அடுத்தடுத்து சரிசெய்யப்பட்டு மறுசீரமைக்கப்பட வேண்டியிருக்கும். பண்ணை வரவுசெலவுத் திட்டம் என்பது பண்ணை நடவடிக்கைகள் மற்றும் ஒரு விவசாயி தனது இலக்கை அடைய பின்பற்ற வேண்டிய முறைகளின் நன்கு பின்னப்பட்ட திட்டத்தை குறிக்கிறது. தொழில் நுட்பங்கள், விலைகள் மற்றும் உள்ளீடுகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் பெரும்பாலும் விவசாய நடவடிக்கைகளில் பெரிய மாற்றங்களுக்கு வழிவகுக்கும். ஒரு விவசாயி பல மாற்றுப் பண்ணைத் திட்டங்களைப் பற்றி யோசித்து, இறுதியாக சிறந்த ஒன்றைப் பின்பற்றலாம். பண்ணை வரவுசெலவுத் திட்டம் என்பது பல மாற்றுத் திட்டங்களைத் தயாரித்து, பண்ணை முடிவெடுப்பவரின் வசம் வைப்பதற்கான ஒரு முறையாகும், ஒவ்வொரு திட்டமும் மொத்த பண்ணை செயல்பாட்டின் திட்டமாக முன்கூட்டியே வரையப்படுகிறது. இது ரசீதுகள், செலவுகள் மற்றும் நிகர வருமானம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஒரு திட்டத்தின் பண வெளிப்பாடு என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும், இது ஒரு பண்ணை வரவு செலவு திட்டம் என்று வழங்கப்படுகிறது. மாற்றாக, எனவே, ஒரு நிறுவனத்தின் செலவுகள், வருமானம் மற்றும் இலாபங்களை மதிப்பிடும் செயல்முறையாக ஒரு பண்ணை பட்ஜெட் கருதப்படலாம். பட்ஜெட் மற்றும் திட்டமிடல் ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையது. ஒரு பட்ஜெட் சிறந்த திட்டத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் உதவுகிறது என்றாலும், பட்ஜெட் இல்லாத திட்டம் பெரிதாக அர்த்தமில்லை.

பட்ஜெட்டின் வகைகள்

பண்ணை வரவு செலவுத் திட்டங்கள் இரண்டு வகைகளாகும்: ஒரு பகுதி பட்ஜெட் மற்றும் முழுமையான பட்ஜெட். பண்ணை வணிகத்தின் ஒரு பகுதியிலிருந்து வருமானத்தை மதிப்பிடுவதற்கு ஒரு திட்டம் வரையப்பட்டால், அது ஒரு பகுதி பண்ணை பட்ஜெட் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. மறுபுறம், முழு பட்ஜெட் என்பது முழு பண்ணை வணிகத்தின் திட்டத்தை குறிக்கிறது. பல சமயங்களில், ஒரு விவசாயி தனது பண்ணை நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் மாற்றவோ அல்லது திருத்தவோ விரும்பாமல் இருக்கலாம், மேலும் சில புதிய தொழில் நுட்பங்களைப் பரிசோதிப்பதற்காக அவற்றில் சிலவற்றை மட்டும் படிக்க விரும்பலாம். இதற்கு ஒரு உதாரணம் ஒரு விவசாயி தனது பண்ணையில் சோளம், கோதுமை மற்றும் அரிசியை வளர்க்கிறார். அவர் தனது பண்ணை நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் மாற்றவோ அல்லது திருத்தவோ மட்டுமே ஆர்வமாக இருக்கலாம், மேலும் உருவாக்கப்பட்ட சில புதிய நுட்பங்களைப் பரிசோதிப்பதற்காக அவற்றில் சிலவற்றைப் படிக்க விரும்பலாம். இதைத் தவிர, விவசாயி ஒரு புதிய வகை கோதுமையை தாம் வைத்திருக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் மட்டுமே பயிரிடுவதில் ஆர்வம் காட்டலாம். அவர், இந்த வழக்கில், பகுதி பட்ஜெட் செய்ய வேண்டும். பகுதி வரவுசெலவுத்திட்டத்தின் ஒரு முக்கிய நன்மை என்னவென்றால், அது சிக்கலானதாகவோ அல்லது நேரத்தைச் செலவழிப்பதாகவோ இல்லை. இது ஒரு நிறுவனத்தின் செலவுகள் மற்றும் பலன்களின் விரைவான மதிப்பீடுகளை வழங்குகிறது மற்றும் முழு பண்ணை வணிகத்தையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாது. ஒரு பகுதி

குறிப்பு

அணுகுமுறையின் அனைத்து தீமைகளையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாதது, முழு பண்ணையிலிருந்து நிகர வருவாயை அதிகரிக்கச் செல்லும் அனைத்து தொடர்புடைய காரணிகளையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாதது, அனுமதிக்காதது போன்ற ஒரு பகுதி அணுகுமுறையின் அனைத்து தீமைகளையும் அது நிச்சயமாக அனுபவிக்க வேண்டும் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. வளங்களுக்கு இடையில் மாற்றீடு மற்றும் வெவ்வேறு பண்ணை நிறுவனங்களுக்கு இடையில் மாற்றீட்டைப் புறக்கணித்தல். எளிமையான விளக்கம் (அட்டவணை 6.2) கருத்தை தெளிவுபடுத்தும்.

விதை பாத்திகள் தயாரிப்பதற்கு ஒரு இயந்திர சாதனம் உருவாக்கப்பட்டு விட்டது என்று வைத்துக்கொள்வோம். விவசாயி, இந்த இயந்திர சாதனத்தைப் பயன்படுத்துவதற்குச் சாதகமாக முடிவெடுப்பதற்கு முன், செலவு-பயன் அறிக்கையைத் தயாரிப்பார். புதிய சாதனத்தை பணியமர்த்துவதற்கு அல்லது வாங்குவதற்கு ஆகும் செலவு மற்றும் அதன் பராமரிப்புச் செலவு, அவர் பெறக்கூடிய நன்மைக்கு எதிராக (நேரம் சேமிக்கப்படுகிறது, கைமுறை உள்ளீடு குறைக்கப்பட்டது) கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வார். இந்தத் திட்டத்திற்கான பட்ஜெட் அறிக்கை அட்டவணை 6.2 இல் காட்டப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை 6.2 பட்ஜெட் அறிக்கை

வரவு		செலவு
(a) செலவு அதிகரிப்பு (ஏக்கருக்கு)		(a) செலவு குறைவு (ஏக்கருக்கு)
i. பணியமர்த்தல் கட்டணம்		i. 10 நாட்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு
ஒரு நாளைக்கு @ 15 இரண்டு நாட்களுக்கு		2@ 12 உடல் உழைப்பு= 120
ii. இயங்கும் செலவுகள்	=30	(b) வருமானத்தில் அதிகரிப்பு
பெட்ரோல், மொபைல் எண்ணெய்,		(ஏக்கருக்கு)= Nil
மின்சாரம்	=60	மொத்த பலன்=120
(b) ஈடாக குறைதல் (ஏக்கருக்கு)	=Nil	
மொத்த செலவு	=90	
நிகர லாபம் = 120.00 – 90.00 = Rs. 30.00		

முழுமையான பட்ஜெட்

முழு பட்ஜெட் என்பது முழு பண்ணை வணிகத்திற்கான திட்டத்துடன் தொடர்புடையது. இது ஒரு முழுமையான திட்டத்தை முடிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ள குறிக்கோள்கள், உத்திகள் மற்றும் செலவினங்களின் அறிக்கையாகும், இது ஒரு பண்ணை நிறுவனத்துடன் தொடர்புடையது. பண்ணை வணிகத்தின் முழுமையான மறுசீரமைப்பு பயிர்கள், கால்நடைகள், சாகுபடி முறைகள், செலவுகள் மற்றும் நன்மைகள் பற்றிய விரிவான திட்டத்தைக் கோருகிறது.

அத்தகைய முழுமையான பட்ஜெட்டை வரைவதற்கு, விவசாயி நீண்ட மற்றும் குறுகிய கால திட்டங்களைத் தயாரிக்க வேண்டும். வழக்கமாக, தற்போதுள்ள பண்ணை வணிகத்தின் கட்டமைப்பு மாற்றத்தை இலக்காகக் கொண்டு, ஒரு நீண்ட கால திட்டம் தயாரிக்கப்படுகிறது. இது குறுகிய கால திட்டங்களின் உதவியுடன் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். ஒரு விவசாயி தனது தொழிலை முழுமையாக மறுசீரமைக்க பத்தாண்டுத் திட்டத்தை வரையலாம், ஆனால் ஆண்டுத் திட்டங்களைத் தயாரிப்பதன் மூலம் அவர் தனது இலக்கை படிப்படியாக அடைகிறார்.

ஒரு நீண்ட கால திட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கம் ஒரு பண்ணையில் இருந்து வருமானத்தை கணிசமான முறையில் மேம்படுத்துவதாகும். முழுமையான திட்டம், தொழில்நுட்பம், வள நிலை மற்றும் பல்வேறு

குறிப்பு

பண்ணை நிறுவனங்களை மாற்றுவதைக் கவனத்தில் கொள்கிறது. வளங்களின் மாற்று பயன்பாடுகள் மற்றும் அவற்றின் ஒப்பீட்டு நன்மைகள் மற்றும் தீமைகள் ஆகியவை கவனமாக மதிப்பீடு செய்யப்பட வேண்டும். பட்ஜெட், அதன் முழுமையான அர்த்தத்தில், எனவே அதிக நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ளும் மற்றும் அதிக முயற்சிகளை கோருகிறது. பட்ஜெட்டின் வெற்றி நிச்சயமாக அதன் தயாரிப்பில் பயன்படுத்தப்படும் அடிப்படை தரவுகளின் துல்லியத்தின் அளவைப் பொறுத்தது.

பண்ணை பட்ஜெட்டில் படிகள்

நிதி வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் போலவே, பண்ணை வரவு செலவுத் திட்டமும் முறையான முறையில் அணுகப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு விவசாயியும் தனது சொந்த தீர்ப்பில் சிறந்த பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையில், ஒரு ஒழுங்கான அணுகுமுறை இருக்க வேண்டும் எந்தவொரு விவசாயியும் தனது வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்கும்போது புறநிலையாகப் பின்பற்றுகிறார். பட்ஜெட்டை ஒழுங்காக தயாரிப்பதில் பின்பற்றப்படும் படிகள் பின்வருமாறு பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன:

(i) வளங்களின் அறிக்கை

பண்ணை நிறுவன வளங்களில் நிலம், உழைப்பு, மூலதனம் மற்றும் மேலாண்மை ஆகியவை அடங்கும். நில வளங்களின் முழுமையான அறிக்கை; மண், தரம், நிலப்பரப்பு மற்றும் விவசாய-காலநிலை நிலைமைகளை முன்கூட்டியே கவனமாக தயார் செய்ய வேண்டும். இதே பாணியில், தொழிலாளர், மூலதனம் மற்றும் மேலாண்மை வளங்களின் பட்டியலும் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். உழைப்பு என்பது மனித மற்றும் விலங்கு உழைப்பு, அவற்றின் தரம் மற்றும் உற்பத்தி திறன் ஆகிய இரண்டையும் உள்ளடக்கியது. மூலதனத்தில் அனைத்து இயந்திரங்கள், கருவிகள் மற்றும் கருவிகள், கட்டிடங்கள், கடன் போன்றவை அடங்கும். அதேபோல், மேலாண்மை என்பது விவசாயியின் நிர்வாக குணங்கள், அவரது நிபுணத்துவம் மற்றும் தொலைநோக்கு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது.

(ii) பயிர் முறையின் அறிக்கை

வரம்புக்குட்பட்ட வளங்களைக் கணக்கிட்ட பிறகு, பண்ணை பட்ஜெட் தயாரிப்பில் அடுத்த கட்டமாக, எந்த வகையான பயிர்களை வளர்க்க வேண்டும் அல்லது வளர்க்கப்பட வேண்டிய கால்நடை வகைகளை முடிவு செய்வது. பயிர்கள் மற்றும் கால்நடைகளின் தேர்வு வெளிப்படையாக வருங்கால விளைச்சலைப் பொறுத்தது. ஒரு விவசாயி கணக்கீடுகளில் சிறந்தவராக இருக்க வேண்டும், அப்போதுதான் அவர் பயிர்கள் மற்றும் கால்நடைகளின் சரியான வகையைத் தேர்ந்தெடுக்க முடியும். அடுத்த பல ஆண்டுகளுக்கு விவசாயி பின்பற்ற விரும்பும் பயிர்களின் வரிசையும் சமமாக முக்கியமானது.

(iii) விலைகள் மற்றும் செலவுகளின் விவரக்குறிப்பு

ஒரு பண்ணை வரவுசெலவுத்திட்டத்தை செயல்படுத்த, ஒரு விவசாயிக்கு அடுத்த சில ஆண்டுகளுக்கு விலைகள் பற்றிய யோசனை தேவை, அதனால் அவர் பல வளங்களின் செலவுகளைச் சமாளிக்க முடியும். விலைகளைக் கணிக்க நிச்சயமாக மிகவும் புத்திசாலித்தனமான யூக வேலை தேவை. ஒரு விவசாயி பயன்படுத்தக்கூடிய அறியப்பட்ட முன்கணிப்பு முறைகள் உள்ளன, ஆனால் அதைவிட முக்கியமானது அவருடைய சொந்தக் கண்ணோட்டம். உதாரணமாக, அவர் கடந்த கால அனுபவத்தின் அடிப்படையில், அடுத்த ஆண்டுக்கான விலைகளை ஏறக்குறைய துல்லியமாகக் கணித்து, அதற்கேற்ப தனது கணக்கீடுகளைச் செய்யலாம். தொழில்நுட்ப மாற்றங்கள்,

வளங்களின் மாற்று பயன்பாடு மற்றும் தொடர்புடைய பொருட்களின் விலைகள் ஆகியவற்றை அவர் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(iv) பண்ணை தொழில்நுட்பத்தின் விவரக்குறிப்பு

குறிப்பு

இது பண்ணை நடைமுறைகளின் விவரக்குறிப்பு, தொழில்நுட்பத்தின் தன்மை மற்றும் அதில் ஏற்படும் மாற்றங்களின் சாத்தியக்கூறுகளை குறிக்கிறது. விவசாயிக்கும் பண்ணை ஆராய்ச்சியாளருக்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்பு இருக்க வேண்டும், இதனால் புதுப்பிக்கப்பட்ட தகவல்கள் கிடைக்கும்போது விவசாயிகளுக்கு அனுப்பப்படும். இது உள்ளீடு-வெளியீட்டு குணகத்தை உருவாக்கவும் மற்றும் அவரது திட்டத்தில் துல்லியமான வள கலவையை குறிப்பிடவும் அவருக்கு உதவுகிறது.

(v) தற்போதுள்ள திட்டத்தின் மதிப்பீடு

தற்போதைய திட்டத்தின் நேர்மறை மற்றும் எதிர்மறை புள்ளிகளை அணுகுவதே ஒரு பண்ணை பட்ஜெட் தயாரிப்பதற்கான இறுதிப் படியாகும். இது விவசாயிகளின் குறைபாடுகளை நீக்கி புதிய பட்ஜெட்டில் இருக்கும் திட்டத்தின் நேர்மறையான அம்சங்களை இடமளிக்க உதவுகிறது. திட்டம் தயாரானதும், அதன் வெவ்வேறு நிலைகள் வெற்றிகரமாக செயல்படுத்தப்படுகிறதா என்பதைச் சரிபார்ப்பதும் சமமாக முக்கியமானது.

4. நேரியல் நிரலாக்கம்

நேரியல் நிரலாக்க தொழில்நுட்பம் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையுடன் தொடர்புடைய வெவ்வேறு நேரியல் சமத்துவமின்மைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, அந்த சூழ்நிலைக்கான சிறந்த மதிப்பைக் கண்டறிய. கணித ரீதியாகப் பார்த்தால், குறிப்பிட்ட மாறிகளின் அடிப்படையில் கூறப்பட்ட நேரியல் ஏற்றத்தாழ்வுகளின் அமைப்பை அதிகப்படுத்துதல் அல்லது குறைத்தல் தொடர்பான சிக்கல்களுக்கு இது பொருந்தும். வெளியீட்டின் அளவோடு யூனிட்டுக்கான விலையும் விலையும் மாறும்போது, சிக்கல் நேரியல் அல்ல, அவை வெளியீட்டில் மாறாவிட்டால், சிக்கல் நேரியல் ஆகும். லீனியர் புரோகிராமிங் என்பது கொடுக்கப்பட்ட வெளியீட்டை உருவாக்கும் காரணிகளின் உகந்த கலவையை அல்லது கொடுக்கப்பட்ட உள்ளீடுகளால் உற்பத்தி செய்யப்படும் தயாரிப்புகளின் உகந்த கலவையை தீர்மானிக்கும் முறையாக வரையறுக்கப்படுகிறது.

பிரச்சனை மற்றும் அதன் தீர்வு

லீனியர் புரோகிராமிங், கொடுக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளுக்குள் வருமானத்தை அதிகரிக்க அல்லது செலவைக் குறைக்க, செயல்பாடுகளின் உகந்த கலவையைத் தீர்மானிக்கும் முறையான முறை.

நாம் பெரிதாக்கும் சிக்கலை எதிர்கொள்கிறோம் என்று வைத்துக்கொள்வோம். நேரியல் நிரலாக்க முறைகள் மூலம் சிக்கலை கணித ரீதியாக பின்வருமாறு தீர்க்கலாம்:

அதிகபட்சம் $Z = C_1X_2 + C_2X_2 \ldots\ldots C_nX_n$

உட்பட்டது

$a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + a_{13}x_3 \ldots. + a_{1n}X_n < b_1$

$a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + a_{23}x_3 \ldots. + a_{2n}x_n < b_2$

அடுத்து எழும் கேள்விகள்:

மொத்த வருவாயை அதிகரிக்க வேண்டுமானால், எத்தனை ஏக்கர் அரிசி மற்றும் பருத்தி உற்பத்தி செய்ய வேண்டும்?

இந்த அனைத்து தகவல்களும் அட்டவணை 6.3 இல் காட்டப்பட்டுள்ளபடி காட்டப்படும்.

குறிப்பு

அட்டவணை 6.3 குறிக்கோள் செயல்பாடுகள், வளத் தேவை அணி மற்றும் வளக் கட்டுப்பாடுகள்

குறிக்கோள் செயல்பாடு அதிகபட்சம் 20 X ஏக்கர் பரப்பளவில் நெல் (Y) + 150 X ஏக்கர் பரப்பளவில் பருத்தி (C)

வளக் கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் வளத் தேவை மேட்ரிக்ஸ்

மூலம்	**கிடைக்கும் நிலை**	**வள தேவை**	
		அரிசி	**பருத்தி**
தொழிலாளர்	60 (மனித நாட்கள்)	5	6
உரம்	80 (கிலோ)	10	4

நேரியல் நிரலாக்க சிக்கலில் பயன்படுத்தப்படும் சில அடிப்படைக் கருத்துகளை விளக்க அட்டவணை 6.3 பயன்படுத்தப்படலாம்.

(i) குறிக்கோள் செயல்பாடு

இந்தச் செயல்பாடு அதிகப்படுத்தப்பட வேண்டிய அளவைக் குறிக்கிறது. தற்போதைய நிலையில், சில அளவு அரிசி மற்றும் பருத்தியின் கலவையை உற்பத்தி செய்வதன் மூலம் கிடைக்கும் மொத்த வருவாயை அதிகரிக்க வேண்டும். நாம் ・ ஐ ஏக்கர் அரிசியாகவும், C ஐ ஏக்கர் பருத்தியாகவும் குறிப்பிட்டால், கணித ரீதியாக, புறநிலை செயல்பாடு: அதிகபட்சம் Z (மொத்த வருவாய்) = 200 ・ + 150 C. இது வெளிப்படையாக நேரியல் செயல்பாடாக மாறும். நேரியல் நிரலாக்கமானது எப்போதும் நேரியல் புறநிலை செயல்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது. இந்தச் செயல்பாட்டில், ・ மற்றும் C ஆகியவை தேர்வு மாறிகள் என்றும், புறநிலை செயல்பாட்டின் குணகம் 20 மற்றும் 150 என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

(ii) கட்டுப்பாடுகள்

ஒரு நேரியல் நிரலாக்க சிக்கலில், ஒரு புறநிலை செயல்பாட்டின் அதிகபட்சம் அல்லது குறைத்தல் எப்போதும் சில கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டது. புறநிலை செயல்பாட்டின் அதிகபட்ச அல்லது குறைந்தபட்ச மதிப்பு நிச்சயமற்றதாக இருக்கும். மேலே உள்ள வழக்கில், 60 யூனிட் உழைப்பு மற்றும் 80 யூனிட் உரங்கள் மூலம் கட்டுப்பாடுகள் குறிக்கப்படுகின்றன. இந்த ஆதாரங்களைக் கொண்டு, தற்போதைய வழக்கில் மொத்த வருவாயை புறநிலை செயல்பாடு அதிகரிக்க வேண்டும். இந்த கட்டுப்பாடுகள் மாற்றப்பட்டால், வெளிப்படையாக புறநிலை செயல்பாட்டின் அதிகபட்ச மதிப்பு மாறும். குறைப்பது தொடர்பான சிக்கல்களின் விஷயத்தில் கட்டுப்பாடுகளும் உள்ளன. இரண்டு வகையான உணவுகள் உள்ளன, ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட கலோரிகள் மற்றும் வைட்டமின்கள் உள்ளன என்பதை எடுத்துக்கொள்வோம். ஒவ்வொரு உணவிற்கும் ஒரு யூனிட் விலை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டு உணவுகள் எந்த கலவையில் குறைந்தபட்சம் செலவாகும் என்பதை தீர்மானிக்கும் பொருளாக இருக்கலாம். இந்த கலவையானது குறைந்தபட்சம் முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்ட மொத்த கலோரிகளையும், மொத்த வைட்டமின்களையும் வழங்கும் கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டது. நேரியல் நிரலாக்க சிக்கலில் பொதுவாக இரண்டு வகையான கட்டுப்பாடுகள் உள்ளன. முதல் கட்டுப்பாடு எதிர்மறை அல்லாதது தொடர்பானது. சில மாறிகள் இறுதித் தீர்வில் எதிர்மறை

மதிப்புகளைக் கொண்டிருக்க முடியாது என்ற உண்மையை இது வெளிப்படுத்துகிறது.

(iii) தேர்வு மாறிகள்

சாய்ஸ் மாறிகள் என்பது நேரியல் நிரலாக்க சிக்கலின் புறநிலை செயல்பாடு வெளிப்படுத்தப்படும் மாறிகள் ஆகும். நேரியல் நிரலாக்க நுட்பம் இந்த மாறிகளின் மதிப்புகளைக் கண்டறிவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது, அவை கொடுக்கப்பட்ட புறநிலை செயல்பாட்டை அதிகரிக்கலாம் அல்லது குறைக்கலாம். நேரியல் நிரலாக்க சிக்கலில் உள்ள செயல்பாடு தொடர்பான ஒவ்வொரு உறுப்பும் பொருத்தமான தேர்வு மாறியின் அடிப்படையில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது என்று கருதலாம்.

(iv) தொழில்நுட்ப குணகங்கள்

தொழில்நுட்ப குணகங்கள், ஒரு செயல்பாட்டிற்கு ஒரு தேர்வு மாறியின் ஒரு யூனிட்டை உருவாக்குவதற்கு தேவையான தடைகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பற்றாக்குறை வளங்களின் அளவைக் குறிக்கிறது. புறநிலை செயல்பாட்டில் உள்ள ஒவ்வொரு குணகமும் ஒரு தேர்வு மாறியின் ஒரு அலகுக்கான வருமானம் அல்லது செலவைக் குறிக்கிறது, இது ஒரு குறிப்பிட்ட செயல்பாட்டைக் குறிக்கிறது.

சாத்தியமான தீர்வுகள்

நேரியல் நிரலாக்க சிக்கலில் தீர்வுக்கான சாத்தியம் அந்த சிக்கலில் உள்ள தடைகளால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. கொடுக்கப்பட்ட தடைகளை பூர்த்தி செய்யும் அனைத்து தீர்வுகளும் சாத்தியமான தீர்வுகள். உண்மையில் தடைகள் அனைத்து சாத்தியமான தீர்வுகளையும் குறிக்கும் ஒரு பகுதியை செதுக்குகின்றன. ஒரு உதாரணத்தை எடுத்துக் கொள்வோம் (படம் 6.3) இதில் இரண்டு கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் இரண்டு செயல்பாடுகள் உள்ளன. முதல் தடை உழைப்பு. கிடைக்கும் உழைப்பின் மொத்த அளவு 60 அலகுகள். ஒரு ஏக்கரில் (•) அரிசியை உற்பத்தி செய்ய 5 யூனிட் உழைப்பு தேவைப்படுகிறது (•) மற்றொரு ஏக்கரில் பருத்தி உற்பத்தி செய்ய 6 யூனிட் உழைப்பு பயன்படுத்தப்படுகிறது (சி), இந்த தகவலை நாம் சமன்பாட்டின் வடிவத்தில் பின்வருமாறு வைக்கலாம்: 5• + 6c = 60 இதேபோல், உரங்களுக்கான தடையை பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தலாம்:

$$10\,r + 4C = 80$$

வெவ்வேறு கோடுகளால் காட்டப்படும் இரண்டு சமன்பாடுகள் உள்ளன. படம் 6.3 என்பது இந்தக் கோடுகளின் வரைகலைப் பிரதிநிதித்துவமாகும், இது y- அச்சில் • (ஏக்கர் பருத்தி) மற்றும் x- அச்சில் r (ஏக்கர் அரிசி) ஆகியவற்றைக் காட்டுகிறது.

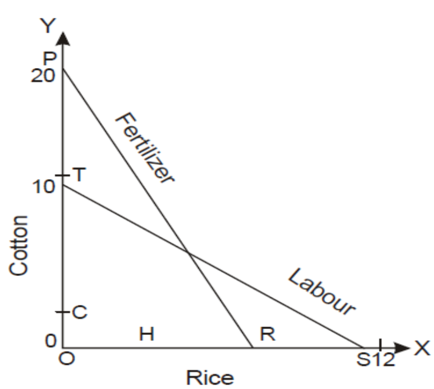

படம் 6.3 சாத்தியமான தீர்வுகள்

குறிப்பு

படம் 6.3 இல், TS என்பது உழைப்புக்கான வரி மற்றும் PR என்பது உரங்களுக்கான வரி. பருத்தி மற்றும் அரிசியின் கலவைகள் இரண்டு தடைகளையும் பூர்த்தி செய்கின்றன என்பதை இப்போது பார்ப்போம். ஒவ்வொரு பயிருக்கும், பற்றாக்குறை வளங்கள் அதன் உற்பத்திக்கு வரம்பை நிர்ணயிக்கும். உதாரணமாக, 12 ஏக்கர் (OS) அரிசியை நாம் உழைப்பைக் கொண்டு உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்றாலும், உரங்கள் மூலம் 8 ஏக்கர் (OR) அரிசியை மட்டுமே உற்பத்தி செய்ய முடியும். குறிப்பிட்ட அளவுகளில் இரண்டு உள்ளீடுகளையும் பயன்படுத்தி அரிசியை உற்பத்தி செய்ய வேண்டியிருப்பதால், அரிசி உற்பத்திக்கான இரண்டு ஆதாரக் கட்டுப்பாடுகளும் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டுமானால், 8 ஏக்கருக்கு மேல் (OR) அரிசியை உற்பத்தி செய்ய முடியாது. நிச்சயமாக நாம் எப்போதும் 8 ஏக்கருக்கும் குறைவான அரிசியை உற்பத்தி செய்யலாம் மற்றும் அரிசி உற்பத்தியின் தடைகளை இன்னும் பூர்த்தி செய்ய முடியும். இதேபோல், பருத்தி உற்பத்திக்கான வளக் கட்டுப்பாடுகள் திருப்தி அடைய வேண்டுமானால், நாம் 10 ஏக்கர் (OT) அல்லது அதற்கும் குறைவான பருத்தியை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், RMT ஆல் இணைக்கப்பட்ட பகுதியில் பருத்தி மற்றும் அரிசியின் வெவ்வேறு சேர்க்கைகளைக் குறிக்கும் அனைத்து புள்ளிகளும் உள்ளன, அவை இரண்டு வளக் கட்டுப்பாடுகளையும் பூர்த்தி செய்கின்றன. இந்த புள்ளிகள் அனைத்தும் சாத்தியமான தீர்வுகளைக் குறிக்கின்றன. தேர்வு மாறி எதிர்மறையான மதிப்பை மட்டுமே கொண்டிருக்க முடியும் என்பதால், சாத்தியமான தீர்வுகளின் பகுதி இணைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை நாம் இங்கே கவனிக்கலாம். OX மற்றும் OY மூலம் (அதாவது, தீர்வுகள் முதல் நான்கில் இருக்கும்). T, M, R, O, G, H போன்ற புள்ளிகள் அனைத்தும் சாத்தியமான தீர்வுகளைக் குறிக்கின்றன.

அடிப்படை சாத்தியமான தீர்வு

தொழில்நுட்ப அடிப்படையில், ஒரு அடிப்படை சாத்தியமான தீர்வு, இதில் பூஜ்ஜியம் அல்லாத மாறிகளின் எண்ணிக்கை அசல் சிக்கலில் கொடுக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளின் எண்ணிக்கைக்கு சமமாக இருக்கும். எளிமையான சொற்களில், சாதாரண மாறிகள் உள்ளீட்டில் உள்ள செயல்பாடுகளைக் குறிக்கின்றன. வெளியீட்டு அணி: X1 X2 … X_n. ஸ்லாக் மாறிகள், கொடுக்கப்பட்ட தீர்வில் முழுமையாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ பயன்படுத்தப்படாத கட்டுப்பாடுகளைக் குறிக்கும். அபாசிக் சாத்தியமான தீர்வை, தீர்வில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள செயல்பாடுகளின் எண்ணிக்கை (இவை வெளிப்படையாக பூஜ்ஜியம் அல்லாத மதிப்பைக் கொண்டிருக்கும்), மேலும் கரைசலில் உள்ள தீராத கட்டுப்பாடுகளின் எண்ணிக்கையானது, உள்ளடங்கிய மொத்த கட்டுப்பாடுகளின் எண்ணிக்கைக்கு சமமாக இருக்கும். அசல் உள்ளீடு - நேரியல் நிரலாக்க சிக்கலில் இருந்து அமைக்கப்பட்ட வெளியீட்டு அணி. எந்தவொரு சாத்தியமான தீர்வும் அடிப்படை சாத்தியமான தீர்வு என்று அழைக்கப்படும், தீர்வில் உண்மையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள செயல்பாடுகளின் எண்ணிக்கை, அத்தகைய தீர்வை அடைவதற்கு முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட தடைகளின் எண்ணிக்கைக்கு சமமாக இருந்தால். இந்த வரையறையின்படி, படத்தில் O, T, M மற்றும் R ஆகிய புள்ளிகளால் தீர்வுகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன 6.3 அடிப்படை சாத்தியமான தீர்வுகள், G மற்றும் H புள்ளிகளால் குறிப்பிடப்பட்டவை அடிப்படை சாத்தியமற்ற தீர்வுகள். சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனையில் இரண்டு செயல்பாடுகள் (அரிசி மற்றும் பருத்தி உற்பத்தி)

மற்றும் இரண்டு கட்டுப்பாடுகள் (உழைப்பு மற்றும் உரங்கள்) உள்ளன என்ற அனுமானத்தின் அடிப்படையில் இந்த எண்ணிக்கை அமைந்துள்ளது.

குறிப்பு

உகந்த தீர்வு

எண்ணற்ற சாத்தியமான தீர்வுகளில் இருந்து, புறநிலை செயல்பாட்டின் மிக உயர்ந்த (அல்லது குறைந்த) மதிப்பை வழங்கும் ஒன்று உகந்த தீர்வு என்று அழைக்கப்படுகிறது. இரண்டு தயாரிப்புகள் மற்றும் இரண்டு கட்டுப்பாடுகள் கொண்ட பிரச்சனை என்று நாம் கருதினால், புறநிலை செயல்பாடு ஐசோ வருவாய் கோடுகளின் தொகுப்பைக் குறிக்கும். இந்த வரிகளில் ஒன்று RMT ஆல் குறிப்பிடப்படும் சாத்தியமான பகுதியின் M மூலையில் அதிகபட்ச அடையக்கூடிய வருவாயைக் காண்பிக்கும். புறநிலை செயல்பாட்டின் அடிப்படையில் ஐசோ வருவாய் கோடுகளின் சாய்வு வேறுபட்டால், உகந்த தீர்வு மற்ற இரண்டு மூலைகளில் ஒன்றில், அதாவது R அல்லது T ஆக இருக்கலாம். இவ்வாறு, புறநிலை செயல்பாட்டின் குணகங்கள் வேறுபட்டால், சமநிலை எப்போதும் ஒரு மூலையால் குறிக்கப்படும் புள்ளியில் இருக்கும். உகந்த தீர்வு எப்போதும் அடிப்படை சாத்தியமான தீர்வுகளில் ஒன்றாக இருக்கும் என்றும் கருதலாம். அடிப்படை சாத்தியமான தீர்வுகள், நமக்குத் தெரிந்தபடி, எப்போதும் சாத்தியமான பகுதியின் மூலையில் காணப்படுகின்றன. நேரியல் நிரலாக்கச் சிக்கல் இரண்டு தயாரிப்புகளுடன் தொடர்புடையது, ஆனால் இரண்டுக்கும் மேற்பட்ட கட்டுப்பாடுகள் இருந்தால், சாத்தியமான பகுதியில் இதுபோன்ற பல மூலைகள் இருக்கும் மற்றும் உகந்த தீர்வு எப்போதும் இந்த மூலைகளில் ஒன்றால் குறிக்கப்படும். குறைத்தல் சிக்கலிலும், தீர்வு சாத்தியமான பகுதியால் மூடப்பட்ட மூலைகளில் ஒன்றில் இருக்கும்.

எளிய முறை

இரண்டு தயாரிப்புகள் மற்றும் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட கட்டுப்பாடுகள் இருக்கும் படம் 6.3 ஐக் கருதுகிறோம். அனைத்து கட்டுப்பாடுகளும், (ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவை) இரண்டை உற்பத்தி செய்ய பயன்படுத்தப்படுகின்றன தயாரிப்புகள் மற்றும் இவை மட்டுமே சாத்தியமான பகுதியை தீர்மானிக்கின்றன. தயாரிப்புகளின் எண்ணிக்கை இரண்டாக இருக்கும் வரை, இதன் விளைவாக இரு பரிமாண புள்ளிவிவரங்கள் இருக்கும். இது பகுதி என்று அழைக்கப்படுகிறது. தயாரிப்புகளின் எண்ணிக்கை இரண்டுக்கும் அதிகமாக இருந்தால், பல பரிமாண இடைவெளி பல்வேறு கட்டுப்பாடுகளைக் குறிக்கும் கோடுகளால் மூடப்பட்டிருக்கும். இது பாலிஹெட்ரான் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இருப்பினும், மூன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தயாரிப்புகளின் உகந்த கலவையைக் கண்டறிய எளிய வடிவியல் நமக்கு உதவாது. உகந்த தீர்வைக் கண்டறிய வேறு சில இயற்கணித முறைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும். பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படும் முறை எளிய முறை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இங்கே, இந்த முறையில் பின்பற்றப்படும் உண்மையான நுட்பம் விளக்கப்படவில்லை. இருப்பினும், இந்த முறையானது பாலிஹெட்ரானின் ஒரு மூலையில் இருந்து (அடிப்படை சாத்தியமான தீர்வைக் குறிக்கும்) அதன் மற்றொரு மூலைக்கு ஒரு படி-படி-படி நகர்வைக் குறிக்கிறது. புறநிலை செயல்பாட்டின் மதிப்பில் அதிகரிப்பு (அல்லது குறைதல்) காணப்படாத வரை, ஒவ்வொரு இயக்கமும் (மறு செய்கை) புறநிலை செயல்பாட்டின் உயர் (அல்லது குறைத்தல் சிக்கல் ஏற்பட்டால், குறைந்த) மதிப்புக்கு மாற்றப்படும். இந்த முறை தொடங்குவதற்கு எடுக்கும் முதல் மூலையில், புறநிலை செயல்பாட்டின் மதிப்பு பூஜ்ஜியமாக இருக்கும்

தோற்றம் (அதிகப்படுத்துதல் சிக்கலில்) ஆகும். குறைத்தல் சிக்கலில், ஆரம்ப சாத்தியமான தீர்வைக் குறிக்கும் நுட்பத்தில் சில வேறுபாடுகள் உள்ளன. இதை தோற்றத்தால் குறிப்பிட முடியாது. உண்மையில், இந்த வழக்கில் நேரியல் நிரலாக்க முறை நம்மை தோற்றம் நோக்கி அழைத்துச் செல்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தோற்றம் இலக்காக இருக்கலாம் மற்றும் தொடக்கமாக இருக்காது. எனவே, இந்த விஷயத்தில் (செலவைக் குறைத்தல் பிரச்சனை) முதலில், தன்னிச்சையாக கொடுக்கப்பட்ட உள்ளீடுகளின் (எங்கள் பிரச்சனையில் உள்ள உணவுகள்) ஒரு கலவையைத் தேர்வு செய்ய வேண்டும், தேவையான அளவு வெளியீட்டை (கலோரி மற்றும் வைட்டமின்கள்) பெற வேண்டும் மற்றும் ஆரம்ப அடிப்படை சாத்தியமான தீர்வாக இதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதிலிருந்து, சிம்ப்ளக்ஸ் முறையானது பிற அடிப்படை சாத்தியமான தீர்வுகளால் ஏற்படும் செலவுகளை சரிபார்த்து ஒப்பிட்டு, இறுதி உகந்த தீர்வை அடைகிறது.

நேரியல் நிரலாக்கத்தின் அனுமானங்கள்

ஒரு பண்ணையின் நேரியல் நிரலாக்க பகுப்பாய்வு பின்வரும் அனுமானங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது:

1. முடிவெடுக்கும் அமைப்பு சில கட்டுப்பாடுகள் அல்லது வளக் கட்டுப்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அவை கடன், உரங்கள் அல்லது அதன் செயல்பாடுகளில் தொழிலாளர் கட்டுப்பாடுகள் இருக்கலாம். உண்மையில் தடைகளின் வகைகள் பிரச்சனையின் தன்மையைப் பொறுத்தது. பெரும்பாலும் அவை உற்பத்தி செயல்பாட்டில் நிலையான காரணிகள்.
2. இது குறைந்த எண்ணிக்கையிலான மாற்று உற்பத்தி செயல்முறைகளை எடுத்துக்கொள்கிறது.
3. இது வெவ்வேறு மாறிகள் இடையே நேரியல் உறவுகளை எடுத்துக்கொள்கிறது, இது ஒரு செயல்முறைக்குள் உள்ளீடுகள் மற்றும் வெளியீடுகளுக்கு இடையே நிலையான விகிதாச்சாரத்தைக் குறிக்கிறது.
4. உள்ளீடு-வெளியீட்டு விலைகள் மற்றும் குணகங்கள் கொடுக்கப்பட்டு நிலையானது. அவை உறுதியாக அறியப்படுகின்றன.
5. அனைத்து நிறுவனங்களும் பயன்படுத்தும் மொத்த வளங்கள் ஒவ்வொரு விவசாயியும் பயன்படுத்தும் வளங்களின் கூட்டுத்தொகைக்கு சமமாக இருக்க வேண்டும்.
6. லீனியர் புரோகிராமிங் நுட்பங்கள் தயாரிப்புகள் மற்றும் காரணிகளில் தொடர்ச்சி மற்றும் வகுக்கும் தன்மையை மேலும் கருதுகின்றன.
7. நிறுவன காரணியும் நிலையானதாக கருதப்படுகிறது.
8. நிரலாக்கத்திற்கு, ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் கருதப்படுகிறது. வசதிக்காகவும் மிகவும் துல்லியமான முடிவுகளுக்காகவும், காலம் பொதுவாக குறுகியதாக இருக்கும், இருப்பினும் நீண்ட காலங்கள் நிராகரிக்கப்படவில்லை.

நேரியல் நிரலாக்கத்தின் வரம்புகள்

லீனியர் புரோகிராமிங் என்பது பண்ணை மேலாண்மைக்கு மிகவும் பயனுள்ள பகுப்பாய்வுக் கருவியாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. கோட்பாட்டளவில், இது பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது, ஆனால் அதன் வரம்புகள் உள்ளன. அதன் வரம்புகள் பின்வருமாறு:

(i) ஒரு குறிப்பிட்ட புறநிலை செயல்பாட்டை வரையறுப்பது எளிதல்ல.

குறிப்பு

(ii) ஒரு குறிப்பிட்ட புறநிலை செயல்பாடு வகுக்கப்பட்டாலும், கொடுக்கப்பட்ட குறிக்கோளைப் பின்தொடர்வதில் செயல்படக்கூடிய பல்வேறு தொழில்நுட்ப, நிதி மற்றும் பிற கட்டுப்பாடுகளைக் கண்டறிவது அவ்வளவு சுலபமாக இருக்காது.

(iii) கொடுக்கப்பட்ட குறிப்பிட்ட குறிக்கோள் மற்றும் கட்டுப்பாடுகளின் தொகுப்பிற்கு, நேரியல் ஏற்றத்தாழ்வுகளாக கட்டுப்பாடுகள் நேரடியாக வெளிப்படுத்தப்படாமல் இருக்கலாம்.

(iv) மேலே உள்ள சிக்கல்கள் முறியடிக்கப்பட்டாலும், நேரியல் நிரலாக்க மாதிரியில் நுழையும் பல்வேறு நிலையான குணகங்களின் தொடர்புடைய மதிப்புகளை மதிப்பிடுவதில் ஒரு பெரிய சிக்கல் உள்ளது.

(v) இந்த நுட்பம் உள்ளீடுகள் மற்றும் வெளியீடுகளுக்கு இடையே உள்ள நேரியல் உறவுகளின் அனுமானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதாவது உள்ளீடுகள் மற்றும் வெளியீடுகளை கூட்டலாம், பெருக்கலாம் மற்றும் வகுக்கலாம். இருப்பினும், உள்ளீடுகள் மற்றும் வெளியீடுகளுக்கு இடையிலான உறவுகள் எப்போதும் நேரியல் அல்ல. நடைமுறையில், பெரும்பாலான உறவுகள் நேரியல் அல்லாதவை.

(vi) இந்த நுட்பம் தயாரிப்பு மற்றும் காரணி சந்தைகளில் சரியான போட்டியை கருதுகிறது.

(vii) இந்த நுட்பம் நிலையான வருமானத்தின் அனுமானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது, இது நடைமுறையில் ஒரு விவசாயி உற்பத்தியில் அனுபவிக்கும் வருமானத்தை குறைக்கும் அல்லது அதிகரிக்கும்.

(viii) இது மிகவும் சிக்கலான மற்றும் கணித நுட்பமாகும். நேரியல் நிரலாக்கத்தில் உள்ள சிக்கலைத் தீர்க்க, தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்ட மாறியின் அதிகபட்சம் அல்லது குறைப்பு தேவைப்படுகிறது.

(ix) நேரியல் நிரலாக்கச் சிக்கலின் தீர்வில் அதிக எண்ணிக்கையிலான கணிதக் கணக்கீடுகளையும் உள்ளடக்கியிருக்கலாம், இதற்கு ஒரு சிறப்பு போட்டி நுட்பம், மின்சார கணினி அல்லது மேசை கால்குலேட்டர் தேவைப்படுகிறது. இத்தகைய கணினிகள் விலை உயர்ந்தவை மட்டுமல்ல, அவற்றை இயக்க வல்லுநர்கள் தேவைப்படுவார்கள் மற்றும் பணி விவசாயிகளின் அணுகுமுறைக்கு அப்பாற்பட்டது.

(x)

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. பண்ணை மேலாண்மை என்ற சொல்லை வரையறுக்கவும்.
2. பண்ணை நிர்வாகத்தின் முக்கிய கருவிகளுக்கு பெயரிடவும்

6.3 பண்ணை அமைப்புகள்

உலகம் முழுவதும் பல வகையான பண்ணை நிறுவனங்கள் உள்ளன. அவற்றில் முக்கியமான சில:

- விவசாய குடும்ப விவசாயம்
- முதலாளித்துவ விவசாயம்
- மாநில விவசாயம்
- கூட்டு விவசாயம்

கூட்டுறவு விவசாயம் இந்த பண்ணை அமைப்புகளின் சுருக்கமான விளக்கம் பின்வருமாறு:

6.3.1 விவசாய குடும்ப விவசாயம்

இது குடும்ப விவசாயம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இந்த பண்ணை அமைப்பு ஒரு தொழிலில் தனியார் தொழில்முனைவோருக்கு இணையாக உள்ளது. பண்ணையின் உரிமையாளர் அதைக் கட்டுப்படுத்துகிறார், அதாவது, அவர் சாகுபடி பற்றிய முடிவுகளை எடுக்கிறார், மேலும் அதில் வேலை செய்கிறார். அவர் பண்ணையை பயிரிடுவதற்கு வெளி தொழிலாளர்களை ஈடுபடுத்துவதில்லை, மாறாக, பல்வேறு விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு குடும்ப உழைப்பைப் பயன்படுத்துகிறார். சில நேரங்களில், விவசாயி, நிலத்தின் உரிமையாளராக இருப்பதற்குப் பதிலாக, நிலத்தின் சாகுபடியை நிர்வகிக்கும் குத்தகைதாரராகவும், விவசாய நோக்கத்திற்காக தனது குடும்பத்தின் உழைப்பைப் பயன்படுத்தவும் முடியும். விவசாயிகள் விவசாயத்தின் முக்கிய அம்சம், பயிரிடப்படும் பண்ணையின் அளவு சிறியது. இது பின்வரும் சிக்கல்களுக்கு வழிவகுக்கிறது:

- சில சந்தர்ப்பங்களில், அளவு மிகவும் சிறியதாக இருக்கலாம், அது குடும்ப உழைப்பு, அல்லது ஒரு ஜோடி காளைகள், அல்லது கிடைக்கக்கூடிய பண்ணை கருவிகள் மற்றும் பிற சொத்துக்கள் அல்லது விவசாயியின் நிர்வாக திறன்களை உகந்த முறையில் பயன்படுத்த அனுமதிக்காது.
- பண்ணையின் சிறிய அளவு நவீன தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவதைத் தடுக்கிறது, முக்கியமாக நிதி ஆதாரங்களின் வரம்பு காரணமாக.
- வடிகால், வேலி அமைத்தல், பயிர்களை சுழற்றுதல் போன்ற மேம்படுத்தப்பட்ட நடைமுறைகளை ஏற்க முடியாது.
- இது தவிர, விவசாயிகள் விவசாயத்தின் கீழ் பயிர்களின் முறை சந்தை சார்ந்ததாக இருக்காது. பண்ணையின் அளவு சிறியதாக இருப்பதாலும், விவசாயி தனது வீட்டுத் தேவைகளை பண்ணையில் இருந்தே பூர்த்தி செய்ய விரும்புவதாலும், உற்பத்தி முக்கியமாக வீட்டு உபயோகத்திற்காக இருக்கும்.
- எனவே, விவசாய விவசாயம் பொதுவாக வாழ்வாதார விவசாயத்திற்கு வழிவகுக்கிறது, வணிக விவசாயம் அல்ல.
- விவசாய விவசாயி பொதுவாக மாறிவரும் சந்தைப் போக்குகளுடன் தொடர்பில்லாதவராக இருப்பார் என்பதும், அவர்களால் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பார் என்பதும் வெளிப்படையானது. அதனால் வணிக ரீதியில் அதிக நாட்டம் காட்ட மாட்டார்.

விவசாய விவசாயம் சில நன்மைகளையும் கொண்டுள்ளது (பண்ணையின் சிறிய அளவு காரணமாக). இவை பின்வருமாறு:

- கடின உழைப்புக்கான ஊக்கத்தொகை உரிமையினால் உருவாக்கப்படுகிறது (ஏனெனில் விவசாயி தனது நிலத்தில் இருந்து பெறப்படும் முழு விளைச்சலும் தனக்கு சொந்தமானது என்பதை அறிவான்)
- பயனுள்ள மேற்பார்வை மற்றும் விரைவான முடிவுகளுக்கான சாத்தியம்
- பண்ணை சந்தையின் பகுதியாக இல்லாததால், பாதகமான சந்தைப் போக்குகளுக்கு எதிரான காப்பு
- ஒரு ஏக்கருக்கு ஒப்பீட்டளவில் அதிக வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிர் சாகுபடியின் தீவிரம்

உலக வங்கியின் கூற்றுப்படி, கூலித் தொழிலாளியுடன் ஒப்பிடும் போது குடும்ப உழைப்பு அதிக பொறுப்பும் அர்ப்பணிப்பும் கொண்டது. இது வெளியீட்டின் அளவு/தரத்தையும் சேர்க்கிறது.

இந்தப் பண்ணை அமைப்பு ஒரு பொருளாதாரத்தில் உலகளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால், அது விவசாயிகளிடையே அதிக சமூக நீதியை உறுதி செய்யும்.

குறிப்பு

6.3.2 முதலாளித்துவ விவசாயம்

முதலாளித்துவ விவசாயத்தின் முக்கிய பண்புகள் பண்ணையின் பெரிய அளவு, அதிநவீன இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துதல் மற்றும் சாகுபடிக்கு கூலித் தொழிலாளர்கள். இந்த வகை விவசாயத்தில், பண்ணை ஒரு தனிப்பட்ட நில உரிமையாளருக்கு சொந்தமானதாக இருந்தால், அவர் அல்லது அவரால் நியமிக்கப்பட்ட மேலாளர் அதன் செயல்பாடுகளை கட்டுப்படுத்துவார். இந்த வகை விவசாயம் 'எஸ்டேட் விவசாயம்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. சில நேரங்களில், அத்தகைய பண்ணை ஒரு கூட்டு பங்கு நிறுவனத்திற்கு சொந்தமானது. இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில், நிறுவனத்தால் நியமிக்கப்பட்ட இயக்குநர்கள் மற்றும் மேலாளர்கள் பண்ணையின் செயல்பாடுகள் மற்றும் நிர்வாகத்தை கவனிப்பார்கள். கூட்டு பங்கு நிறுவனத்தால் மேற்கொள்ளப்படும் முதலாளித்துவ விவசாயம் 'கார்ப்பரேட் விவசாயம்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

கார்ப்பரேட் விவசாயத்தில், கிட்டத்தட்ட முழு சாகுபடியும் சந்தைக்காக செய்யப்படுகிறது. பயிர் முறை பொதுவாக நிறுவனத்திற்கு அதிகபட்ச லாபத்தை உறுதி செய்யும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வகை விவசாயம் அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா மற்றும் இங்கிலாந்தில் மிகவும் பிரபலமானது. இந்தியாவில், தேயிலை, காபி மற்றும் ரப்பர் தோட்டங்கள் முதலாளித்துவ விவசாயத்திற்கு எடுத்துக்காட்டுகள்.

முதலாளித்துவ விவசாயம் பெரிய அளவிலான உற்பத்தியின் அனைத்து நன்மைகளையும் கொண்டுள்ளது. இது பல்வேறு வகையான தொழில்நுட்ப, வணிக மற்றும் நிதி பொருளாதாரங்களை அறுவடை செய்ய முடியும். பண்ணையில் பல்வேறு செயல்பாடுகள் தொடர்பான ஆய்வு நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளலாம். இருப்பினும், இந்த வகை பண்ணை அமைப்பும் அதன் குறைபாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. இந்த வகை விவசாயத்தின் மிகவும் குழப்பமான விளைவு இயந்திரங்களின் அதிகப்படியான பயன்பாட்டினால் உருவாகும் வேலையின்மை ஆகும். இந்தக் காரணியே தொழிலாளர்களின் பேரம் பேசும் சக்தியைக் குறைத்து அவர்களைச் சுரண்டுவதற்கு வழிவகுக்கிறது. இந்த அமைப்பு வருமானம் மற்றும் சமூக அநீதியின் நியாயமற்ற விநியோகத்திற்கு பொறுப்பாகும். பண்ணை பெரியதாக இருப்பதால், அதிக எண்ணிக்கையிலான மேற்பார்வையாளர்களை ஈடுபடுத்த வேண்டியிருக்கும். மேற்பார்வையாளர்களுக்கு உரிமையின் ஊக்கம் இல்லாததால், அவர்களின் மேற்பார்வை பொதுவாக குறைபாடுடையது.

6.3.3 மாநில விவசாயம்

இது எஸ்டேட் விவசாயம் (முதலாளித்துவ விவசாயம்) போன்ற ஒன்றல்ல. இந்த பண்ணை அமைப்பில், தனியார் பங்குதாரர்களைக் காட்டிலும், மாநிலத்தையே உரிமையாளராகக் கொண்டுள்ளோம் கரிம T நிர்வாகமானது மாநிலத்தால் நியமிக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் மற்றும் மேலாளர்களைக் கொண்டுள்ளது. கார்ப்பரேட் விவசாயத்தைப் போலவே, கூலித் தொழிலாளர்கள் மூலம் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது மற்றும் அதிநவீன

இயந்திரங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பண்ணையின் அளவு பெரியது மற்றும் சில சமூகத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் பயிர் முறை வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கலாம். இருப்பினும், கார்ப்பரேட் விவசாயத்தைப் போலன்றி, பயிர் திட்டமிடல் மற்றும் விலைக் கொள்கை ஆகியவை லாபத்தை அதிகரிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை. இதுவரை, மாநில விவசாயம் ரஷ்ய பொருளாதாரத்தின் முக்கிய அம்சமாக இருந்தபோதிலும், சில மாநில பண்ணைகள் இந்தியாவிலும் உள்ளன.

மாநில விவசாயத்தின் நன்மைகள் முதலாளித்துவ விவசாயத்திற்குக் கூறப்படும் நன்மைகளைப் போலவே இருக்கின்றன. பெரிய அளவிலான உற்பத்தியின் அனைத்து நன்மைகளையும் மாநில விவசாயத்தின் மூலம் அறுவடை செய்யலாம். உண்மையில், கார்ப்பரேட் விவசாயத்தின் சில தீமைகளான உழைப்பைச் சுரண்டுதல் மற்றும் வேலை வாய்ப்புக் குறைப்பு போன்றவற்றை அரசின் திட்டமிட்ட கொள்கையால் ஓரளவு கட்டுப்படுத்த முடியும். சாகுபடியின் லாபம், ஏதேனும் இருந்தால், தனியார் பங்குதாரர்களுக்குப் பதிலாக அரசுக்குச் சேரும். எனவே, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு, இது வருமானத்தின் நியாயமற்ற விநியோகத்திற்கு வழிவகுக்காது.

6.3.4 கூட்டு விவசாயம்

இந்த வகையான பண்ணை அமைப்பில், நிலம், கால்நடைகள் மற்றும் பிற மூலதனச் சொத்துக்கள் ஒட்டுமொத்த சமூகத்திற்கும் சொந்தமானது. தனிப்பட்ட உரிமை இல்லை. பண்ணையை வைத்திருக்கும் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் அதில் தொழிலாளர்களாக வேலை செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அவர்கள் பண்ணையின் பொதுக்குழு உறுப்பினர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். அவர்கள் ஒரு நிர்வாக வாரியத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள், இது பண்ணையில் பல்வேறு செயல்பாடுகளைக் கட்டுப்படுத்துகிறது மற்றும் மேற்பார்வை செய்கிறது. நிர்வாகக் குழுவின் சில உறுப்பினர்களும் அரசாங்கத்தால் பரிந்துரைக்கப்படலாம். இந்த வாரியம் பயிர்களின் வடிவத்தைத் திட்டமிடுகிறது, பல்வேறு பண்ணை உள்ளீடுகளை வாங்குகிறது, பயிர்களை சந்தைப்படுத்த ஏற்பாடு செய்கிறது மற்றும் உற்பத்தி தொடர்பான பல்வேறு வழிகாட்டுதல்களுக்கு அரசாங்கத்துடன் தொடர்பில் உள்ளது. கூட்டுப் பண்ணை உறுப்பினர்களுக்கான பல்வேறு சமூக சேவைகளுக்கும் இது ஏற்பாடு செய்கிறது, எ.கா., கல்வி, மருத்துவ வசதிகள் மற்றும் பொழுதுபோக்கு.

6.3.5 கூட்டுறவு விவசாயம்

ஒரு கூட்டுறவு பண்ணை என்பது தனிப்பட்ட நில உரிமையாளர்களின் தன்னார்வ அமைப்பாகும், இது நிலத்தின் கூட்டு சாகுபடி நோக்கத்திற்காக. ஒரு கூட்டுறவு பண்ணையின் உறுப்பினர் அதிலிருந்து தனது உறுப்பினரை திரும்பப் பெறலாம் மற்றும் அவர் அவ்வாறு செய்ய விரும்பினால், தனது சொந்த நிலத்தில் தனிப்பட்ட சாகுபடியை மீண்டும் தொடங்கலாம். ஒரு கூட்டுறவு பண்ணையின் கட்டுப்பாடு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்பிடம் உள்ளது. கூட்டுறவு விவசாய சங்கத்தின் உறுப்பினர்களால் நிர்வாக குழு தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. இடுபொருட்களை கொள்முதல் செய்யவும், விளைபொருட்களை சந்தையில் விற்பனை செய்யவும் ஏற்பாடு செய்கின்றனர். பயிர் திட்டமிடல் நோக்கத்திற்காக, முழு நிலமும் உறுப்பினர்களால் சேகரிக்கப்பட்டு ஒரு வடிவமாகக் கருதப்படுகிறது. நிலத்தின் அளவு பெரியதாக இருப்பதால், நவீன இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தவும், அதன் சாகுபடிக்கு மேம்படுத்தப்பட்ட

விவசாய நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தவும் முடியும். கூட்டுறவு பண்ணைகள் வெளி தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்தலாம்.

குறிப்பு

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

3. உலகெங்கிலும் உள்ள சில முக்கியமான விவசாய நிறுவனங்களின் பெயரைக் குறிப்பிடவும்.
4. விவசாயிகள் விவசாயத்தின் முக்கிய அம்சம் என்ன?

6.4 செலவு கருத்துக்கள் மற்றும் லாபத்தை அதிகப்படுத்துதல்

இலாபத்தை அதிகரிப்பதில் செலவு உற்பத்தி ஒரு முக்கிய காரணியாகும் மற்றும் அதிகபட்ச லாபத்தை ஈட்டுவதை நோக்கமாகக் கொண்ட எந்தவொரு பகுத்தறிவு விவசாயியும் உற்பத்தி செலவைக் கருத்தில் கொள்கிறார். இலாபத்தை அதிகரிப்பதற்காக, ஒரு விவசாயி பொதுவாக இலாபத்தை அதிகரிப்பதற்கான ஒரு ஆதாரமாக செலவுகளைக் குறைப்பதைப் பற்றி சிந்திக்கிறார். வெளிப்புறமாக, செலவுக் குறைப்பு விவசாயிகளின் முக்கிய கவலையாகத் தெரிகிறது. இருப்பினும், நெருக்கமான அவதானிப்பு பண்ணை மேலாண்மை தொடர்பான சம முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல கேள்விகளை வெளிப்படுத்துகிறது, அவற்றில் சில பின்வருமாறு பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன:

(i) என்ன செலவுகளை குறைக்க வேண்டும்?
(ii) என்ன செலவுகளை குறைக்க முடியும்?
(iii) குறைக்கப்படுவதை விட அதிகரிக்க வேண்டிய விலை பொருட்கள் இல்லையா?
(iv) குறைந்தபட்ச சராசரி செலவு அதிகபட்ச லாபத்தை ஏற்படுத்துமா?
(v) வெளியீட்டைப் பொறுத்து செலவுகள் எவ்வாறு வேறுபடுகின்றன?
(vi) நிகர வருமானம் கணக்கிடப்படும்போது பண்ணைக்கு என்ன கட்டணம் விதிக்கப்பட வேண்டும்? இந்தக் கேள்விகள் பின்னர் அலகில் விரிவாக அலசப்படும்.

பொருளாதார நிபுணரின் செலவு பற்றிய புரிதல் கணக்காளரிடமிருந்து வேறுபட்டது. இது வேறுபட்டது, ஏனென்றால் சாதாரண மனிதனின் செலவுகள் கருத்து கணக்கியலில் பயன்படுத்தப்படும் செலவுக் கருத்துடன் நெருக்கமாக இருக்கும். ஒரு கணக்காளரின் முதன்மை கவலைகள் ஊதியம், விதை பில்கள் மற்றும் கொள்முதல் தீவனம் போன்ற பணம் செலுத்தும் செலவுகள் ஆகும். மறுபுறம், பொருளாதார நிபுணர் கணக்கிடப்பட்ட செலவுகளில் ஆர்வமாக உள்ளார், இது விவசாயிகளின் சொந்த உழைப்பு, பண்ணையில் வளர்க்கப்படும் கால்நடைகளுக்கான தீவனம், முதலியன எந்த பண பரிவர்த்தனையிலும் ஈடுசெய்யப்படாத செலவுகள் என வரையறுக்கப்படுகிறது. உண்மையான வளங்களைப் பயன்படுத்துதல், வேறு எதையாவது உற்பத்தி செய்யப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். சம்பந்தப்பட்ட காரணிகளின் பணச் செலவைக் கணக்கிடுவதன் மூலம் இத்தகைய செலவுகளை மிக எளிதாக அளவிட முடியும். செலவு என்ற சொல்லுக்கு வெவ்வேறு அர்த்தங்கள் உள்ளன. எனவே, இந்த அர்த்தங்களை வேறுபடுத்துவதற்கும் எதை எப்போது

பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் ஒரு சொற்பொழிவு தெளிவு இருப்பது முக்கியம்.

உண்மையான செலவுகள் மற்றும் பண செலவுகள்

ஆல்ஃபிரட் மார்ஷல், உற்பத்திகளின் உண்மையான செலவுகளை பல்வேறு வகையான உழைப்பின் உழைப்பு என்று வரையறுக்கிறார், அவை தேவையான மூலதனத்தைத் திரட்டுவதற்குப் பதிலாக மதுவிலக்குகளைப் பொருட்படுத்தாமல் அதை நிறைவேற்றுவதில் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ ஈடுபடலாம். ஆனால் நவீன பொருளாதார வல்லுநர்கள் இந்த வார்த்தையை அரிதாகவே பயன்படுத்துகின்றனர்; மாறாக, அவர்கள் பணத்தின் அடிப்படையில் செலவை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். விவசாயிக்கான பொருளின் பணச் செலவு என்பது, ஒரு பண்ணைப் பண்டத்தின் உற்பத்தியில் நுழையும் பல்வேறு பொருட்களுக்கு அவர் செய்த மொத்தப் பணச் செலவைக் குறிக்கும். சமூகக் கண்ணோட்டத்தில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விலையின் பகுப்பாய்வில் உண்மையான விலையின் கருத்து சிறிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. எனவே, ஒரு பண்ணை விளைபொருளின் உண்மையான விலை அந்த பொருளை உற்பத்தி செய்வதில் விவசாயி எடுக்கும் முயற்சிகள் மற்றும் தியாகங்கள் ஆகும். இருப்பினும், இந்த கருத்தின் முக்கிய குறைபாடு முயற்சிகள் மற்றும் தியாகங்கள் ஒரு அகநிலை நிகழ்வு, எனவே துல்லியமான அளவீட்டிற்கு உட்படுத்த முடியாது.

சமூக செலவு மற்றும் தனியார் உற்பத்தி செலவுகள்

சமீப காலங்களில் பிரபலமாகி வரும் செலவின் மற்றொரு கருத்து சமூக செலவுகள் அல்லது வாய்ப்பு செலவுகள் ஆகும். வளங்களின் மூட்டையைப் பயன்படுத்தி, X பண்டத்தை பண்ணையில் உயர்த்தினால், இந்தப் பண்டத்தை வளர்ப்பதற்கான சமூகச் செலவு, தியாகம் செய்யப்பட்ட பொருளாகவே இருக்கும். ஒரு விவசாயி சோளத்திற்குப் பதிலாக நெல் பயிரிட்டால், நெல் வளர்ப்பதற்கான சமூகச் செலவு, செயல்பாட்டில் தியாகம் செய்யப்படும் சோளத்தின் அளவு ஆகும். இது மாற்று அல்லது வாய்ப்பு உற்பத்தி செலவு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

தனிப்பட்ட உற்பத்திச் செலவு என்பது தனிப்பட்ட விவசாயியைக் குறிக்கிறது மற்றும் வெளிப்படையான செலவுகள் (ஒரு பண்ணை பண்டத்தை உயர்த்துவதில் நேரடியாகச் செய்யப்படும் உண்மையான பணச் செலவுகள் மற்றும் மறைமுக செலவுகளின் பண மதிப்பீடுகள்) அடங்கும். மறைமுகமான செலவுகள் என்பது விவசாயிகளால் வழங்கப்படும் உள்ளீடுகளின் பண மதிப்பாகும். மறைமுகமான செலவில், விவசாயியின் நிர்வாகச் சேவைகளின் பணமதிப்பு, அவர் முதலீடு செய்த மூலதனத்தின் வட்டி மற்றும் அவரது சொந்த நிலத்தில் வாடகை ஆகியவை அடங்கும். கணக்கியல் செலவுகள் மற்றும் பொருளாதாரச் செலவு ஆகியவற்றை நாம் இங்கு வேறுபடுத்திப் பார்க்கலாம்.

எகனாமிஸ்ட் செலவு = கணக்கியல் செலவு (வெளிப்படையான செலவு) + மறைமுகமான செலவு.

ஒரு விவசாயி மொத்தக் கணக்கு மற்றும் மறைமுகச் செலவை விட அதிகமாக வருவாய் ஈட்டினால் மட்டுமே பொருளாதார லாபத்தைப் பெற முடியும்.

நிலையான மற்றும் மாறும் ஆகுசெலவுகள்

குறிப்பு

சில உள்ளீடுகள் அல்லது காரணிகள் உள்ளன, அவை வெளியீட்டு நிலை மாற்றத்துடன் உடனடியாக சரிசெய்யப்படலாம். எனவே, ஒரு விவசாயி ஒரு குறிப்பிட்ட பயிரின் உற்பத்தியை விரிவுபடுத்த வேண்டுமானால், அதிக உழைப்பு, அதிக இரசாயனங்கள் அல்லது அதிக விதைகளை தாமதமின்றி பயன்படுத்த முடியும். இந்த காரணிகள் அல்லது உள்ளீடுகள், வெளியீட்டில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கு பதிலளிக்கும் வகையில் உடனடியாக மாறுபடும் காரணிகள் மாறி காரணி எனப்படும். மறுபுறம், நில இயந்திரங்கள், கட்டிடம் போன்ற சில உள்ளீட்டு காரணிகள் உள்ளன, அவை குறுகிய காலத்தில் மாற்றப்பட முடியாது.

மாறி மற்றும் நிலையான காரணிகளுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாட்டிற்கு ஏற்ப, பொருளாதார வல்லுநர்கள் மாறி செலவுகள் மற்றும் நிலையான செலவுகளுக்கு இடையே ஒரு கோடு வரைகிறார்கள், இது மொத்த செலவைக் கொடுக்கும்.

நிலையான செலவுகள் என்பது வெளியீடு மாறும்போது மாறாத செலவுகள் ஆகும். இவை உற்பத்தியில் இருந்து சுயாதீனமானவை மற்றும் உற்பத்தி சிறியதாகவோ அல்லது பெரியதாகவோ இருந்தாலும், குறுகிய காலத்தில் ஒரு பண்ணை நிறுவனத்தால் செய்யப்பட வேண்டிய நிலையான தொகையாகும். வெளியீடு பூஜ்ஜியமாக இருக்கும்போது அவை அதிகபட்ச மட்டத்தில் இருக்கும் மற்றும் பூஜ்ஜிய நிலைக்கு அப்பால் வெளியீடு நீட்டிக்கப்படுவதால் அவற்றின் நிகழ்வுகள் குறையும். எவ்வாறாயினும், நீண்ட காலத்திற்கு, அனைத்து செலவுகளும் மாறுபடும், ஏனெனில் ஆலைகள் மற்றும் இயந்திரங்கள் உட்பட உற்பத்தியின் அனைத்து காரணிகளையும் ஏற்பாடு செய்ய அதிக வாய்ப்புகள் உள்ளன. உதாரணமாக நிலத்தின் மீதான அட்டாக்ஸ் நிலையான உற்பத்திச் செலவாகக் கருதப்படும். ஒரு விவசாயி தனது நிலத்தில் 150 குவிண்டால் நெல் பயிரிட்டால் அல்லது தரிசாக விட்டால் அதே சொத்து வரி செலுத்துகிறார். நிர்ணயிக்கப்பட்ட செலவுகள், செலுத்தப்படாத விவசாயத் தொழிலாளர்கள், வரிகள், தேய்மானம், காப்பீடு, கடனுக்கான வட்டி ஆகியவை அடங்கும்.

மூலதனம் மற்றும் சில பராமரிப்பு பழுது. ஒரு வருட காலத்திற்கு இந்திய பண்ணையில் நிலையான செலவுகள் அடங்கும்.

(i) நில வருவாய் அல்லது நில வாடகை;

(ii) கட்டிடங்கள், இயந்திரங்கள் மற்றும் கால்நடைகள் ஆகியவற்றின் மீதான தேய்மானத்தின் பகுதி, அவற்றின் பயன்பாட்டினால் மாறுபடாது, ஆனால் காலப்போக்கில் மட்டுமே விளைகிறது;

(iii) கட்டிடங்கள், உபகரணங்கள் மற்றும் கால்நடைகளுக்கான காப்பீடு;

(iv) ஆண்டு முழுவதும் பணியமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர்களின் ஊதியம்;

(v) பண்ணையில் வேலை செய்யும் அனைத்து குடும்ப தொழிலாளர்களின் செலவு; மற்றும்

(vi) பண்ணை வேலை விலங்குகளின் பராமரிப்பு செலவு.

மாறும் ஆகுசெலவுகள்

பண்ணை உற்பத்தியின் செயல்பாடாக இருக்கும் விவசாய செலவுகள் மாறி செலவுகள் எனப்படும். ஒரு விவசாயி தனது நிலத்தை ஒரு வருடத்திற்கு சும்மா விடுவதாக முடிவு செய்தால் மாறக்கூடிய செலவுகள் இருக்காது. எனவே, இந்த செலவுகள் உற்பத்தியின் அளவைப் பொறுத்து மாறுகின்றன. கூலித்தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்படும் ஊதியம், விதைகள், உரங்கள்,

குறிப்பு

பூச்சிக்கொல்லிகள், எரிபொருள் மற்றும் பயன்படுத்தப்படும் மின்சாரம், போக்குவரத்து செலவுகள் மற்றும் பல போன்ற கொடுப்பனவுகள் இந்த செலவுகளில் அடங்கும். மாறி செலவுகள் உற்பத்தியின் செயல்பாடாக இருப்பதால், மொத்த மாறி செலவுகள் பண்ணை உற்பத்தியின் மட்டத்துடன் அதிகரிக்கும். மாறுபடும் செலவுகள் ஒரு முக்கிய பங்கை செலுத்துகின்றன, ஏனெனில் அவை விவசாயிக்கு எவ்வளவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் அல்லது அவர் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமா என்பதை தீர்மானிக்க உதவுகின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளின் உற்பத்தியை விவசாயி தொடர வேண்டுமானால், அதன் விலையானது விற்பனை விலையை விட குறைவாக இருக்க வேண்டும். ஒரு வழக்கமான இந்திய பண்ணையில் மாறுபடும் செலவுகள் அடங்கும்

1. விதை, தீவனம், உரம் மற்றும் தண்ணீர் போன்ற தற்போதைய விநியோகங்களின் விலை;
2. எப்போதாவது பணியமர்த்தப்பட்ட தொழிலாளர்;
3. வாடகை இயந்திரங்கள் மற்றும் பிற சேவைகள்;
4. கட்டிடம் மற்றும் உபகரணங்களின் பயன்பாட்டுடன் மாறுபடும் தற்போதைய பழுதுபார்ப்பு மாற்றீடு; மற்றும்
5. தற்போதைய முதலீட்டின் மீதான வட்டி.

வெவ்வேறு செலவு கூறுகள்

மொத்த உற்பத்திச் செலவை மாறி செலவுகள் மற்றும் நிலையான செலவுகள் என இரண்டு பரந்த வகைகளாகப் பிரித்திருந்தாலும், பொருளாதாரப் பகுப்பாய்வில் பின்வரும் ஏழு செலவுக் கருத்துக்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன:

- (i) மொத்த செலவு (TC).
- (ii) மொத்த நிலையான செலவு (TFC).
- (iii) சராசரி நிலையான செலவு (AFC).
- (iv) மொத்த மாறி செலவு (TVC).
- (v) சராசரி மாறி செலவு (AVC).
- (vi) சராசரி மொத்த யூனிட் செலவு (ATUC).
- (vii) மார்ஜினல் காஸ்ட் (MC).

அட்டவணை 6.4 பல்வேறு செலவுக் கருத்துக்களுக்கு இடையே உள்ள உறவை விளக்கும் அனுமான செலவுத் தேதியை வழங்குகிறது

வெளியீட்டின் அலகு	மொத்த செலவு (TC)	மொத்த நிலையான செலவு (TFC)	மொத்த மாறக்கூடிய செலவு (TVC)	சராசரி மொத்த யூனிட் செலவு (AUTC)	சராசரி நிலையான செலவு (AFC)	சராசரி மாறி விலை (AVC)	விளிம்பு செலவு (MC)
0	50	50	0	-	-	0	-
1	58	50	8	58.00	50.00	8.00	8.00
2	65	50	15	32.50	25.00	7.50	7.00
3	71	50	21	23.64	16.67	7.00	6.00
4	76	50	26	19.00	12.50	6.50	5.00
5	81	50	31	16.20	10.00	6.20	5.00
6	87	50	37	14.50	833	6.16	6.00
7	94	50	44	13.42	714	6.28	7.00
8	102	50	52	12.75%	625	6.50	8.00

9	111	50	61	12.33	555	6.77	9.00
10	124	50	74	12.40	500	7.40	13.00

மேலே உள்ள விதிமுறைகளை நாம் சுருக்கமாக விவாதிக்கலாம்.

குறிப்பு

மொத்த செலவு (TC)

மொத்த உற்பத்தி செலவு என்பது மாறி செலவுகள் மற்றும் நிலையான செலவுகள் மற்றும் வெளிப்படையான மற்றும் மறைமுகமான செலவுகள் ஆகிய இரண்டையும் உள்ளடக்கியது. வெளிப்படையான செலவுகள் என்பது விதைகள், உரங்கள், உரம் மற்றும் இதர உள்ளீடுகள் மற்றும் சேவைகளை நேரடியாக வாங்குவதில் விவசாயி செய்யும் செலவுகள் ஆகும். கூலித் தொழிலாளர்களுக்கு விவசாயி செலுத்தும் பணக் கூலியும் இதில் அடங்கும். மறைமுகமான செலவுகள், மறுபுறம், விவசாயிகளின் சொந்த வளங்கள் மற்றும் உழைப்பின் மதிப்பைக் கணக்கிடுகின்றன. மொத்த செலவு என்பது வெளியீட்டு நிலை மற்றும் நிலையான உள்ளீடுகளின் வெளிப்படையான செயல்பாட்டின் கூட்டுத்தொகை என வரையறுக்கப்படுகிறது:

$$TC = TFC + TVC$$

மொத்த நிலையான செலவு (TFC)

ஏற்கனவே விளக்கியபடி, மொத்த நிலையான செலவு என்பது வெளியீட்டின் அளவைப் பொருட்படுத்தாமல், ஏற்படும் செலவினங்களின் கூட்டுத்தொகையைக் குறிக்கிறது. வெளியீட்டின் அளவு (பூஜ்ஜியத்திலிருந்து 10 வரை) எதுவாக இருந்தாலும், நிலையான செலவு அப்படியே உள்ளது, அதாவது 50.00 என்பது அட்டவணை 7.1ல் இருந்து தெளிவாகிறது.

சராசரி நிலையான செலவு (AFC)

மொத்த நிலையான செலவை உற்பத்தி செய்யப்பட்ட வெளியீட்டின் அலகுகளால் வகுப்பதன் மூலம் சராசரி நிலையான செலவு கணக்கிடப்படுகிறது.

இதனால், $AFC = TC/Q$

Q = பண்ணை உற்பத்தியின் அலகுகளின் எண்ணிக்கை.

மொத்த மாறி செலவு (TVC)

இந்த செலவுகள் உற்பத்தியின் காரணிகளுடன் ஒத்துப்போகின்றன, அதன் வழங்கல் குறுகிய காலத்தில் மாறுபடும் மற்றும் வெளியீட்டில் மாறும். இந்த செலவுகள் 'பிரதம செலவுகள்,' 'சிறப்பு செலவுகள்' மற்றும் 'நேரடி செலவுகள்' என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

சராசரி மாறி செலவு (AVC)

மொத்த மாறி செலவுகளை உற்பத்தி செய்யப்படும் வெளியீட்டின் அலகுகளின் எண்ணிக்கையால் வகுப்பதன் மூலம் சராசரி மாறி செலவைக் கணக்கிடலாம். ஆகவ

$$AVC = TVC/C$$

அட்டவணை 6.4 இல் இருந்து தெளிவாகத் தெரிகிறது, வருமானத்தை அதிகரிக்கும் சட்டத்தின் காரணமாக உற்பத்தி பூஜ்ஜியத்திலிருந்து சாதாரண திறன் வெளியீட்டிற்கு நீட்டிக்கப்பட்டவுடன் சராசரி மாறி செலவு குறையத் தொடங்குகிறது. ஆனால் இயல்பான திறனை அடைந்தவுடன், படம் 6.4 இல் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள, குறையும் வருமானத்தின் சட்டத்தின் செயல்பாட்டின்

காரணமாக சராசரி மாறி செலவு அந்த புள்ளியைத் தாண்டி உயரத் தொடங்குகிறது.

குறிப்பு

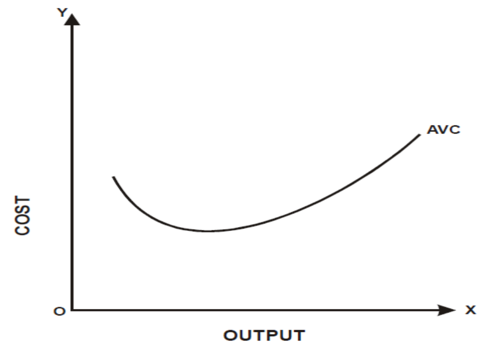

படம் 6.4 சராசரி மாறி செலவு

சராசரி மொத்த செலவு (ATC)

உற்பத்தி செய்யப்பட்ட உற்பத்தி அலகுகளின் எண்ணிக்கையுடன் மொத்த செலவை வகுப்பதன் மூலம் சராசரி மொத்த செலவைக் கணக்கிடலாம்.

$$ATV = \frac{\text{மொத்த செலவு}}{\text{வெளியீடு}}$$

$$ATC = \frac{TC}{Q}$$

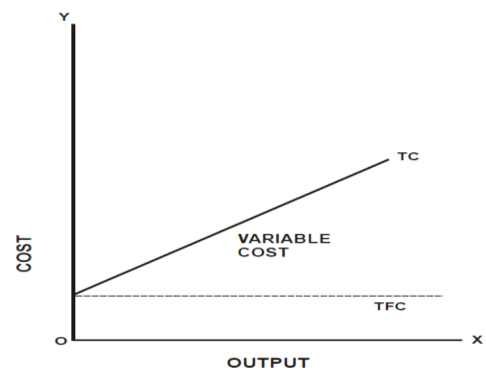

படம் 6.5 நேரியல் உற்பத்தி செயல்பாட்டிற்கான மொத்த செலவு வளைவு

விளிம்பு செலவு (MC)

வெளியீட்டின் கடைசி யூனிட் மூலம் மொத்த செலவில் சேர்ப்பது விளிம்பு செலவு என குறிப்பிடப்படுகிறது. இது n-1 அலகுகளுக்குப் பதிலாக n அலகுகளை உற்பத்தி செய்வதற்கான மொத்த செலவில் கூடுதலாகும். அடையாளமாக,

$$MC_n = TC_n – TC_{n-1}$$

விளிம்புச் செலவு என்பது மேலும் ஒரு யூனிட்டைச் சேர்ப்பதன் விளைவாக மொத்தச் செலவில் ஏற்படும் மாற்றம் என்பதால், இதை இவ்வாறு எழுதலாம்:

$$MC = \frac{\Delta TC}{\Delta q}$$

இங்கே,

TC = செலவு அதிகரிப்பு

△q = செலவு அதிகரிப்பு

உற்பத்தி மற்றும் செலவு வளைவுகளுக்கு இடையிலான உறவு

குறிப்பு

மொத்த செலவு வளைவின் சரியான தன்மை, அதன் அடிப்படையிலான உற்பத்தி செயல்பாட்டின் தன்மையைப் பொறுத்தது. படம் 6.5 ஒரு நேரியல் உற்பத்தி செயல்பாட்டிற்கான மொத்த செலவு வளைவைக் காட்டுகிறது. புள்ளியிடப்பட்ட கோட்டிற்கு கீழே உள்ள பகுதி மொத்த நிலையான செலவாகும், அதே சமயம் மேலே இருப்பது நிலையான விளிம்பு உற்பத்தித்திறனுக்கு உட்பட்ட மொத்த மாறி செலவுகள் ஆகும். படம் 6.6, காரணி-தயாரிப்பு உறவின் மொத்த செலவு செயல்பாட்டைக் குறிக்கிறது

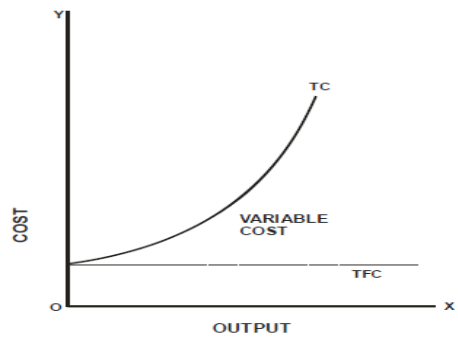

படம் 6.6 குறைந்த உற்பத்தித்திறன்

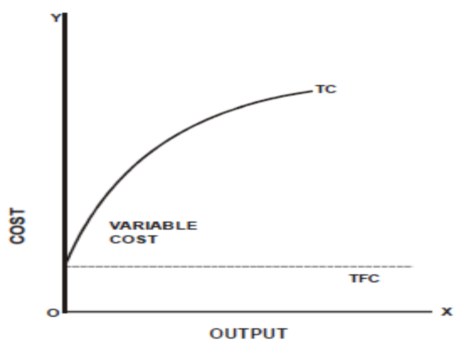

படம் 6.7 அதிகரித்து வரும் வருமானத்தைக் காட்டும் உற்பத்திச் செயல்முறையின் விலைக் கூறு

குறைந்த உற்பத்தித்திறனில் ஒன்றாகும். படம் 6.7 ஒரு உற்பத்தி செயல்முறையின் விலை கூறுகளை விளக்குகிறது, இது முழுவதும் அதிகரிக்கும் வருமானத்தை பிரதிபலிக்கிறது. இந்த வழக்கில், மொத்தச் செலவுகள் (i) உற்பத்திச் செயல்பாட்டின் மீதான வருமானத்தை அதிகரிப்பதற்கு ஏற்றவாறு வெளியீடுகளின் வரம்பைக் காட்டிலும் குறையும் விகிதத்தில் அதிகரிக்கும், (ii) உற்பத்திச் செயல்பாட்டின் மீதான வருவாய் குறைவதை வரையறுக்கும் வெளியீட்டின் வரம்பைக் காட்டிலும் அதிகரிக்கும் விகிதம். மொத்த செலவு வளைவில் உள்ள புள்ளி R என்பது ஊடுருவல் புள்ளியாகும், இது உற்பத்தி செயல்பாட்டின் TC விகிதத்தில் ஏற்படும் மாற்றத்தைக் குறிக்கிறது.

குறிப்பு

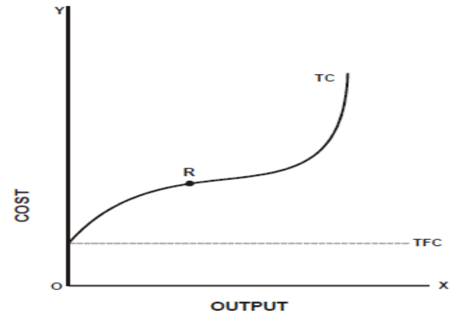

படம் 6.8 மொத்த செலவுகளில் அதிகரிப்பு

மொத்த செலவு வளைவு

மொத்த நிலையான செலவுகள் மற்றும் மொத்த மாறி செலவுகளிலிருந்து மொத்த செலவு வளைவின் வழித்தோன்றல் படம் 6.9 இல் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

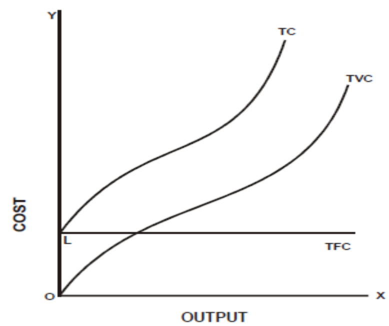

படம் 6.9 TFC மற்றும் TVC இலிருந்து பெறப்பட்ட மொத்த செலவு வளைவு

படம் 6.9 இல் வெளியீடு X- அச்சில் அளவிடப்படுகிறது மற்றும் Y- அச்சில் விலை. வெளியீட்டின் நிலை எதுவாக இருந்தாலும் மொத்த நிலையான செலவு மாறாமல் இருப்பதால், TFC வளைவு X- அச்சுக்கு இணையாக உள்ளது. மறுபுறம், TVC வளைவு மேல்நோக்கி உயர்கிறது, மொத்த வெளியீடு அதிகரிக்கும் போது, TVC வளைவு மேல்நோக்கி உயரும். TVC ஆனது பூஜ்ஜிய வெளியீட்டில் இருப்பதைக் காட்டும் தோற்றத்திலிருந்து தொடங்குகிறது. TVC பூஜ்யமாக இருக்கும். ஆனால் படத்தில், TC ஆனது Y அச்சில் L என்ற புள்ளியில் இருந்து தொடங்குகிறது, எந்த உற்பத்தியும் உற்பத்தி செய்யப்படாவிட்டாலும், OL அளவிற்கு ஒரு விவசாயி நிலையான செலவுகளை செலுத்த வேண்டும்.

சராசரி மொத்த செலவு வளைவு படம் 6.10 இல் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது ATC என்பது AVC மற்றும் AFC ஆகியவற்றின் கூட்டுத்தொகையாகும். உற்பத்தி முடிந்தவுடன் சராசரி மாறி செலவு குறையத் தொடங்குகிறது வருமானத்தை அதிகரிக்கும் சட்டத்தின் காரணமாக பூஜ்ஜியத்திற்கு அப்பால் சாதாரண திறன் வெளியீட்டிற்கு நீட்டிக்கப்பட்டது. ஆனால் இயல்பான திறனை அடைந்தவுடன், வருமானம் குறையும் சட்டத்தின் காரணமாக AVC அதையும் தாண்டி உயரத் தொடங்கும். சராசரி மொத்த செலவு வளைவுக்கும் சராசரி மாறி செலவு வளைவுக்கும் இடையிலான செங்குத்து தூரம் எந்த ஒரு புள்ளியிலும் ஒரு யூனிட்டுக்கான நிலையான செலவுகளின் அளவை அளவிடுகிறது. எதிர்பார்த்தபடி, சராசரி மொத்த செலவு வளைவுக்கும் சராசரி மாறி செலவு வளைவுக்கும் இடையிலான இந்த தூரம் உற்பத்தியின் அதிக

அலகுகளில் நிலையான செலவுகள் பரவுவதை சித்தரிக்கும் வெளியீடு உயரும் போது குறைகிறது.

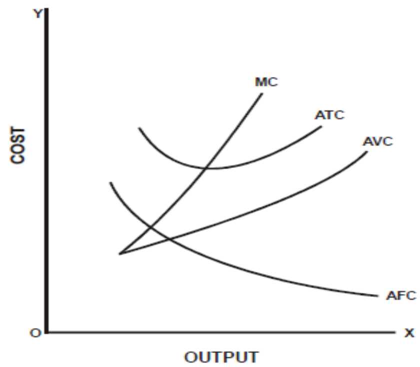

படம் 6.10 சராசரி மொத்த செலவு வளைவு

வருவாய் உறவு

ஒரு பண்ணையின் வருவாயும் அதன் செலவுகளும் விவசாயியின் லாபத்தை தீர்மானிக்கிறது. செலவுக் கருத்துகளைப் பற்றி ஓரளவு அறிந்த பிறகு, விவசாயியின் லாபம் அதன் மொத்த வருவாக்கும் மொத்தச் செலவுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டிற்குச் சமமாக இருக்கும் என்பதால், வருவாய் பற்றிய கருத்தைப் படிப்பது இப்போது அவசியம்.

'வருவாய்' என்ற சொல், குறிப்பிட்ட அளவு பண்ணை விளைபொருட்களை பல்வேறு விலையில் விற்பனை செய்து விவசாயி பெறும் ரசீதுகளைக் குறிக்கிறது. வருவாய் கருத்து மொத்த வருவாய், சராசரி வருவாய் மற்றும் குறு வருவாய் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையது.

மொத்த வருவாய்

இது விவசாயி தனது பொருட்களை விற்பனை செய்வதன் மூலம் பெறும் மொத்தப் பணத்தைக் குறிக்கிறது, அதாவது மொத்த வருவாய். இது விவசாயிகளின் விற்பனைக்கு ஏற்ப மாறுபடும். ஆகவ

$$TR = R(q)$$

எங்கே TR மொத்த வருவாய், q என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் மொத்த உற்பத்தி ஆகும்.

மொத்த வருவாய், பொருட்களின் விற்பனை விலையால் பெருக்கப்படும் விற்கப்பட்ட அளவிற்கு சமமாக இருக்கும், அதாவது,

$$TR = q \times p$$

எங்கே p விலை அலகு ஆகும்.

சராசரி வருவாய்

இது மொத்த வருவாயை விற்கப்பட்ட யூனிட்களின் எண்ணிக்கையால் வகுப்பதன் மூலம் கணக்கிடப்படுகிறது, அதாவது,

$$AR = \frac{TR}{q} = \frac{q \times p}{q} = p$$

வெளிப்படையாக, சராசரி வருவாய் என்பது பொருளின் விலை. அதனால் எழுதுகிறோம்.

$$AR = p$$

மேலே உள்ள உறவில் இருந்து, சராசரி வருவாயை வெளியீடுடன் தொடர்புபடுத்தும் வளைவானது, விலையை உற்பத்தியுடன் தொடர்புபடுத்தும் டிமாண்ட் வளைவுடன் ஒத்ததாக உள்ளது.

குறிப்பு

விளிம்பு வருவாய்

இது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு விற்பனை விகிதத்தில் ஒரு யூனிட் அதிகரிப்பின் விளைவாக மொத்த வருவாயில் ஏற்படும் மாற்றமாகும்.
பொதுவாக,

$$MR_n = TR_n - TR_{n-1}$$

விவசாயத்தில் உள்ள போட்டி நிலைமைகளின் கீழ், ஒரு விவசாயி விற்கும் பொருட்களின் அளவு, சந்தை விலையை பாதிக்காது. வாங்குபவர்கள் மற்றும் விற்பவர்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் இருப்பதால், விவசாயி 100 குவிண்டால் அல்லது 1,000 குவிண்டால் தானியத்தை விற்றாலும் யூனிட்டுக்கு ஒரே விலையைப் பெறுவார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், விற்கப்படும் ஒவ்வொரு யூனிட் தயாரிப்பும் மொத்த வருவாய் அல்லது மொத்த வருமானத்தில் அதே தொகையைச் சேர்க்கிறது. அதன்படி, ஒரு தனிப்பட்ட விவசாயிக்கான மொத்த வருவாய் வளைவு படம் 6.11 இல் வழங்கப்பட்ட பொதுவான வடிவமாகும்.

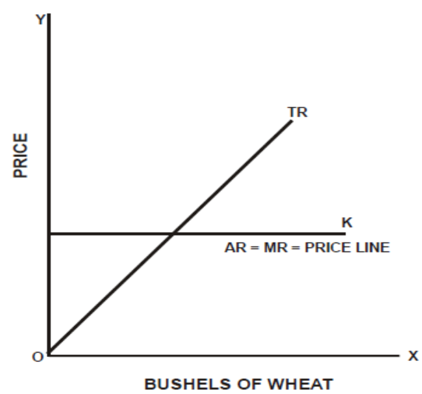

படம் 6.11 மொத்த வருவாய் வளைவு

வளைவு TR விற்கப்படும் ஒவ்வொரு குவிண்டால் தானியமும் மொத்த வருவாயில் அதே அளவு சேர்க்கிறது என்பதை நேரியல் குறிக்கிறது.

இலாபத்தை அதிகப்படுத்துதல்

ஒரு கட்டத்தில் விவசாயி அதிகபட்ச லாபத்தை அறுவடை செய்வான், அங்கு குறு வருவாய், சிறு செலவுக்கு சமமாக இருக்கும் (MR = MC) காரணம் தெரியும்; விளிம்பு வருவாய் மற்றும் விளிம்பு செலவு ஆகியவை முறையே மொத்த வருவாய் மற்றும் மொத்த செலவினங்களின் சேர்த்தலைக் குறிக்கின்றன. எனவே, விளிம்புநிலை வருவாயை விடக் குறைவாக இருக்கும் வரையில் மேலும் ஒரு யூனிட் உற்பத்தியை உற்பத்தி செய்ய விவசாயிக்கு பணம் செலுத்துகிறது. அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், மொத்த வருவாயில் சேர்க்கப்படுவதை விட மொத்த செலவில் அவர் குறைவாக சேர்க்கிறார். மொத்த வருவாயில் சேர்க்கப்படும் தொகையை விட மொத்த செலவில் அதிகமாக சேர்க்கப்படுவதால், விளிம்புநிலை வருவாயை விட அதிகமாக இருந்தால் மேலும் ஒரு யூனிட்டின் உற்பத்தி எப்போதும் லாபமற்றதாக இருக்கும்.
எனவே, லாபத்தை அதிகரிப்பதற்கு, இரண்டு முக்கியமான விதிகளைக் கூறலாம்.

விதி I: விளைபொருட்களை விற்பதன் மூலம் கிடைக்கும் மொத்த வருவாய் சமமாக இல்லாவிட்டால் அல்லது மொத்த மாறிச் செலவை விட அதிகமாக இருந்தால் விவசாயி உற்பத்தி செய்யவே கூடாது;

விதி II: விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தி செய்ய பணம் கொடுக்கிறது என்று வைத்துக் கொண்டால், விளிம்புநிலை வருவாய் விளிம்புநிலை செலவை விட அதிகமாக இருக்கும் போதெல்லாம் உற்பத்தியை விரிவுபடுத்துவதும், விளிம்பு வருவாய் விளிம்புச் செலவுக்கு சமமாக இருக்கும் வரை உற்பத்தியை விரிவுபடுத்துவதும் லாபகரமானதாக இருக்கும்.

குறிப்பு

விவசாயியின் லாபத்தை அதிகரிப்பதற்கான மூன்று முக்கியமான நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் இரண்டு விதிகளையும் வெளிப்படுத்தலாம். இந்த நிபந்தனைகள்:

(i) கொடுக்கப்பட்ட வெளியீடு லாபத்தை அதிகரிக்கும் வெளியீட்டாக இருக்க, மொத்த வருவாய் மொத்த மாறி செலவுகளுக்கு சமமாகவோ அல்லது அதிகமாகவோ இருப்பது அவசியம். அல்லது, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், சராசரி வருவாய் (விலை) சராசரி மாறி செலவுக்கு சமமாகவோ அல்லது அதிகமாகவோ இருப்பது அவசியம்.

(ii) கொடுக்கப்பட்ட வெளியீடு லாபத்தை அதிகரிக்கும் வெளியீடாக இருக்க, அந்த வெளியீட்டில் அது அவசியம் MC = MR.

(iii) கொடுக்கப்பட்ட வெளியீடு லாபமாக இருப்பதற்கு - வெளியீட்டை அதிகப்படுத்துவதற்கு, சற்று சிறிய வெளியீட்டிற்கு இது அவசியம் MR > MC, மற்றும் அது சற்று பெரிய வெளியீட்டிற்கு MC > MR.

மேலே உள்ள நிலைமைகளை வரைபடமாக சித்தரிக்கலாம். விவசாயத்தில் இருக்கும் போட்டி நிலைமைகளின் கீழ், விவசாயி ஒரு விலையை எடுப்பவர், எனவே சந்தை விலையை பாதிக்க முடியாது. மொத்த வருவாய் வளைவு நேரியல் மற்றும் சராசரி மற்றும் விளிம்பு வருவாய் வளைவுகள் இரண்டும் ஒரே மாதிரியாகவும் சந்தை விலையில் நிலையானதாகவும் இருக்கும், ஏனெனில் படம் 6.11 இல் நாம் ஏற்கனவே வரைந்துள்ள நிபந்தனைகள் (i) மற்றும் (ii) ஆகியவை படம் 6.12 இல் வரைபடமாக வழங்கப்பட்டுள்ளன.

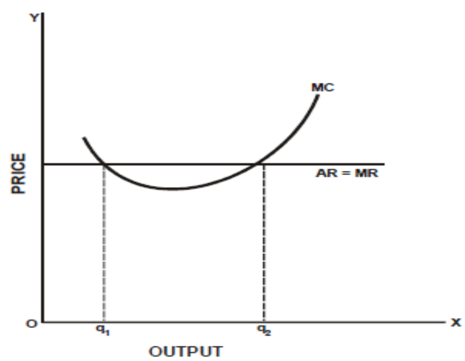

படம் 6.12 லாபத்தை அதிகரிக்கும் வெளியீடு

படம் 7.9 வெளியீடு Oq2 உற்பத்தியானது Oq2 வரை அதிகரிக்கப்படுவதால், லாபத்தை அதிகப்படுத்துகிறது, உற்பத்தி செய்யப்படும் வரை ஒவ்வொன்றும் கூடுதல் செலவை விட வருவாயைச் சேர்க்கிறது. நமது வெளியீட்டை Oq2 க்கு அப்பால் நீட்டித்தால், ஒவ்வொரு தொடர்ச்சியான வெளியீட்டு அலகு வருவாயை விட அதிக செலவை

சேர்க்கும். விளிம்பு வருவாயும் Oq2 வெளியீட்டில் விளிம்புச் செலவுக்கு சமம், ஆனால் Oq2 உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவது லாபம் அல்ல, ஏனெனில் வெளியீடு Oq1 ஐத் தாண்டி நீட்டிக்கப்பட்டால், MR > MC இது நிபந்தனைக்கு முரணானது (ii). எனவே, Oq2 மட்டும் வெளியீடு, நிபந்தனையை திருப்திப்படுத்துகிறது

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

5.பொருளாதார நிபுணரின் செலவு பற்றிய புரிதல் கணக்காளரிடமிருந்து ஏன் வேறுபட்டது?

6. தனியார் உற்பத்தி செலவு என்றால் என்ன?

6.5 பண்ணை செயல்திறனின் நடவடிக்கைகள்

ஒரு பண்ணையில், விவசாயியின் முக்கிய நோக்கம், அதன் அதிகபட்சத்திற்கு வழிவகுக்கும் பற்றாக்குறை வளங்களை, மொத்த உற்பத்தி அல்லது லாபம் அல்லது பண்ணை வணிக வருமானம் அல்லது செயல்பாட்டு உபரியின் மதிப்பின் படி தொடர்ந்து பயன்படுத்துவதாகும். குறிப்பிட்ட பயன்பாட்டுக் கருத்தில். பயன்படுத்தப்படும் வளங்கள், நிலம், உழைப்பு, மூலதனம் போன்ற வடிவங்களை எடுக்கின்றன. இந்த வளங்களின் பயன்பாடு குறிப்பிட்ட நோக்கத்தை அடைவதற்கு எவ்வளவு தூரம் உதவியாக இருக்கும் என்பதை ஒருவர் அடிக்கடி அறிய விரும்புவார். பண்ணை பல தயாரிப்பு நிறுவனமாக இருப்பதால், சில சமயங்களில், வெவ்வேறு பொருட்களின் (பயிர்களின்) உற்பத்தியில் பயன்படுத்தப்படும் வளங்கள் எவ்வாறு வெகுமதி அளிக்கப்படுகின்றன என்பதையும், சில சமயங்களில், விவசாயி சரியான பயிர் உற்பத்தியுடன் தொடர்புடைய சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது விரும்பத்தக்கதாக இருக்கலாம். உதாரணமாக, பால் பண்ணை, கோழி வளர்ப்பு, பன்றி வளர்ப்பு போன்றவை. பயிர் உற்பத்தி மற்றும் பரஸ்பரம் இந்தச் செயல்பாடுகளின் போட்டித் தன்மையை அறிந்துகொள்ள வேண்டிய தேவை இருக்கலாம். விவசாயத்தில் செயல்திறன் நடவடிக்கைகள் பண்ணை நிர்வாகத்தின் முக்கியமான கருவிகளாகும், மேலும் பண்ணை முழுவதுமாக அல்லது குறிப்பிட்ட குறிப்பிட்ட பண்ணையில் பண்ணை வளங்களைப் பயன்படுத்துவதில் ஏதேனும் முன்னேற்றம் உள்ளதா என்பதை அறிய அவை பயன்படுத்தப்படுகின்றன. செயல்பாடுகள் அல்லது ஒரு பண்ணையின் செயல்திறனை வேறு சில பண்ணையின் செயல்திறனுடன் ஒப்பிடுவதற்கு. வருவாயின் சில அளவீடுகளுக்கும் முயற்சிகளின் சில அளவுகளுக்கும் இடையிலான விகிதமாக செயல்திறன் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

பண்ணை செயல்திறனுக்கான ஒரு முக்கியமான தொகுப்பு, மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள செயல்திறனின் வரையறையின் வெளிச்சத்தில், விகிதத்தின் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. 'ஒட்டுமொத்த நடவடிக்கைகள்' என்று அழைக்கப்படும் மற்றொரு செயல்திறன் நடவடிக்கைகளும் உள்ளன. இவை ஒட்டுமொத்தமாக பண்ணையில் சில வகையான வருமானங்களை அளவிட பயன்படுகிறது.

பகுதி I: விகிதத்தின் கருத்தின் அடிப்படையில் செயல்திறன் நடவடிக்கைகள் பின்வரும் செயல்திறன் நடவடிக்கைகள் பொதுவாக பண்ணை நிர்வாகத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன:

குறிப்பு

A. மூலதன விகிதங்கள்
B. வருமான விகிதங்கள்
C. செலவு விகிதங்கள்
D. பயிர் தீவிரம் குறியீடு
E. பயிர் மகசூல் குறியீடு
F. கணினி அட்டவணை

இந்த நடவடிக்கைகளின் சுருக்கமான விளக்கம் பின்வருமாறு:

A. மூலதன விகிதங்கள்

இந்த நடவடிக்கைகள் நிறுவனத்தின் இருப்புநிலைக் குறிப்பின் உதவியுடன் கணக்கிடப்படுகின்றன.
இந்த நடவடிக்கைகள் அடங்கும்:
மொத்த சொத்துக்கள்

(i) நிகர மூலதன விகிதம் = $\frac{\text{மொத்த சொத்துக்கள்}}{\text{மொத்த பொறுப்புகள்}}$

(ii) பணி மூலதன விகிதம் = $\frac{\text{வேலை செய்யும் சொத்துக்கள் மற்றும் தற்போதைய சொத்துக்கள்}}{\text{இடைநிலை பொறுப்புகள் மற்றும் தற்போதைய பொறுப்புகள்}}$

(iii) தற்போதைய விகிதம் = $\frac{\text{நடப்பு சொத்து}}{\text{நடப்பு அல்லாத பொறுப்புகள்}}$

நிகர மூலதன விகிதமானது நீண்ட காலத்திற்கு பல்வேறு பண்ணைகளின் வணிகத்தின் கடனளிப்பு அளவை அளவிட பயன்படும் அதேசமயம், செயல்பாட்டு மூலதன விகிதம் பண்ணை வணிகத்தின் நடுத்தர கால மற்றும் தற்போதைய விகிதத்தை குறுகிய காலத்திற்கான கடனளிப்பைக் குறிக்கும். .

(iv) நிகர மதிப்புக்கும் நிலையான மூலதனத்திற்கும் இடையிலான விகிதம் = $\frac{\text{நிகர மதிப்பு}}{\text{நிலையான மூலதனம்}}$

(iv) கடன் சமபங்கு விகிதம் = $\frac{\text{ஒத்திவைக்கப்பட்ட பொறுப்புகள்}}{\text{நிகர மதிப்பு}}$

இந்த நடவடிக்கையானது, விவசாயிகளுக்கு சொந்தமான வளங்கள், வெளி மூலங்களிலிருந்து பெற்ற கடனைச் செலுத்த போதுமானதா இல்லையா என்பதைக் காட்டுகிறது. விகிதாச்சாரம் ஒன்றுக்கு குறைவாக இருந்தால், பண்ணை அதன் கடன்களை செலுத்தும் நிலையில் உள்ளது என்பதைக் குறிக்கும்.

(v) கடன் சமபங்கு விகிதம் = $\frac{\text{ஒத்திவைக்கப்பட்ட பொறுப்புகள்}}{\text{நிகர மதிப்பு}}$

(vi) பணி மூலதனத்திற்கும் மொத்த சொத்துக்களுக்கும் இடையிலான விகிதம் = $\frac{\text{பணி மூலதனம்}}{\text{மொத்த சொத்துக்கள்}}$

மொத்த சொத்துக்கள் எவ்வளவு தூரம் நியாயமான அளவு செயல்பாட்டு மூலதனத்தைக் கொண்டுள்ளன என்பதை அறிய இந்த விகிதம் நமக்கு உதவும். ஆய்வின் கீழ் உள்ள பண்ணை வகைக்கான சாதாரண

விகிதத்துடன் உண்மையான விகிதத்தை ஒப்பிடுவதன் மூலம் இதை அறியலாம்.

குறிப்பு

B. வருமான விகிதங்கள்

நடவடிக்கைகள் முக்கியமாக, பண்ணையின் வர்த்தகம் மற்றும் லாபம் மற்றும் இழப்புக் கணக்கின் உதவியுடன் கணக்கிடப்படுகின்றன.
உள்ளன
மொத்த வருமானம் (அதாவது உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மொத்த உற்பத்தியின் மதிப்பு

1. விற்றுமுதல் விகிதம் = $\frac{\text{கணக்கியல் காலத்தில்)}}{\text{மொத்த சொத்துக்கள்}}$

மூலதனப் பற்றாக்குறை இருக்கும்போது, மொத்த சொத்துக்களின் ஒரு யூனிட்டுக்கு அதிக விற்றுமுதல் கொடுக்கப்பட்ட சொத்துக்களை சிறப்பாகப் பயன்படுத்துவதைக் குறிக்கும்.

2. ஒரு ஏக்கருக்கு நிகர வருமானம் = $\frac{\text{மொத்த நிகர வருமானம்}}{\text{ஏக்கரில் பண்ணையின் பகுதி}}$

வியாஸ் மற்றும் தியாகியின் கூற்றுப்படி, 'நிகர வருமானம்' என்பது பல்வேறு பண்ணைகளின் செயல்பாட்டுத் திறனை ஒப்பிடுவதற்கான அடிப்படை அளவுகோல்களில் ஒன்றாகும். இருப்பினும், நிலத்தின் ஒரு யூனிட் பரப்பளவிற்கு எப்போதும் கணக்கிடப்பட வேண்டியதில்லை. இது மற்ற உள்ளீடுகளின் ஒரு யூனிட் குறிப்பாக உழைப்பு அல்லது சில சமயங்களில் உற்பத்தியில் ஏற்படும் மொத்த செலவின் ஒரு யூனிட்டிற்கும் கணக்கிடப்படும்.

C. செலவு விகிதங்கள்

(i) மொத்த விகிதம்: (மொத்த செலவுகள்) / (மொத்த வருமானம்)
(ii) நிலையான விகிதம்: (நிலையான செலவுகள்) / (மொத்த வருமானம்)
(iii) செயல்பாட்டு விகிதம்: (தொடக்க செலவுகள்) / (மொத்த வருமானம்)

நிலையான விகிதம் மற்றும் இயக்க விகிதம் ஆகியவை மொத்த விகிதத்தின் இரண்டு கூறுகளாகும். அதிக மொத்த விகிதம் குறைந்த செயல்திறனைக் குறிக்கிறது. இரண்டு கூறுகளின் விகிதங்கள் குறைக்கப்பட்டால் மட்டுமே மொத்த விகிதங்கள் குறைக்கப்படும். நிலையான செலவுகள் நிலையானதாக இருப்பதால் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதன் மூலம் மட்டுமே நிலையான விகிதத்தை குறைக்க முடியும். மாறி வளங்களை சிறப்பாக ஒதுக்கீடு செய்வதன் மூலம் செயல்பாட்டு விகிதத்தை குறைக்க முடியும்.

D. பயிர் தீவிரம் குறியீடு

ஒரு பண்ணையில் பயிர் தீவிரம் என்பது எந்த ஒரு பயிர் ஆண்டிலும் விதைக்கப்பட்ட மொத்தப் பரப்பளவை நிகரப் பரப்பால் வகுத்து, பின்னர் அதை 100 ஆல் பெருக்குவதன் மூலம் கண்டறியப்படுகிறது. இந்த நடவடிக்கை ஒரு பண்ணையில் நடைபெறும் பல பயிர்களின் அளவைப் பற்றிய ஒரு யோசனையை நமக்கு வழங்குகிறது.

E. பயிர் மகசூல் குறியீடு

ஒரு குறிப்பிட்ட பண்ணையில் விளைச்சல், ஒட்டுமொத்த பிராந்தியத்தின் சராசரி விளைச்சலுடன் எவ்வாறு ஒப்பிடப்படுகிறது என்பதைப்

பார்ப்பதற்காக இந்தக் குறியீடு உள்ளது. அது ஒரே ஒரு பயிராக இருந்தால், ஒரு மகசூல் குறிப்பிட்ட பண்ணையை இப்பகுதியில் உள்ள சராசரி விளைச்சலுடன் நேரடியாக ஒப்பிடலாம். பயிர் மகசூல் குறியீடு அவசியமாகிறது, ஏனெனில் கொடுக்கப்பட்ட பண்ணையில் ஒரு வருடத்தில் பல பயிர்கள் விதைக்கப்படுகின்றன, சில பிராந்தியத்தில் சராசரி விளைச்சலை விட அதிகமாகவும் மற்றவை சராசரி மகசூலை விட குறைவான மகசூலுடனும் உள்ளன. பயிர் மகசூல் குறியீட்டைக் கட்டமைக்க, குறிப்பிட்ட பண்ணையில் விதைக்கப்பட்ட பயிர்களுக்கான விளைச்சலைக் கணக்கிடுவதற்கு, இப்பகுதியில் ஒரு பயிரின் சராசரி மகசூல் ஒரு அடிப்படையாக (=100) செயல்படுகிறது. உதாரணமாக, இப்பகுதியில் ஒரு ஹெக்டேருக்கு சராசரி நெல் விளைச்சல் 40 குவிண்டால்களாகவும், குறிப்பிட்ட பண்ணையில் ஒரு ஹெக்டேருக்கு நெல் விளைச்சல் 50 குவிண்டால்களாகவும் இருந்தால், கொடுக்கப்பட்ட பண்ணையில் நெல்லுக்கான மகசூல் 50/40 × 100 = 125 ஆக இருக்கும். கேள்விக்குரிய பண்ணையில் விதைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு பயிருக்கும் இத்தகைய விளைச்சல் உறவினர்கள் காணப்படுவார்கள். மகசூல் உறவினர்கள் கணக்கிடப்பட்ட பிறகு, ஒவ்வொரு விளைச்சல் உறவினருக்கும் எடைகள் ஒதுக்கப்படும். ஒரு குறிப்பிட்ட பயிரின் எடை, இந்த பயிரின் கீழ் உள்ள பகுதிக்கு சமமாக இருக்கும், இது ஆய்வின் கீழ் உள்ள பண்ணையில் மொத்த பயிரிடப்பட்ட பகுதியின் சதவீதமாகும். மகசூல் உறவினர்களின் சராசரியை எடைபோட்டு, குறிப்பிட்ட பண்ணைக்கான பயிர் மகசூல் குறியீட்டை நமக்குத் தரும். இந்தக் குறியீடு 100ஐ விட அதிகமாக இருந்தால், பயிர் விளைச்சலைப் பொறுத்த வரையில் இப்பகுதியில் சராசரியாக ஒரு பண்ணையை விட குறிப்பிட்ட பண்ணை திறமையானதாக இருக்கும் என்பதை இது குறிக்கும். எவ்வாறாயினும், பண்ணையில் பயிர் செய்யும் முறையானது பிராந்தியம் முழுவதையும் ஒத்ததாக இருந்தால் மட்டுமே இந்த முடிவு நம்பகமானதாக இருக்கும்.

சரிசெய்யப்பட்ட பயிர் மகசூல் குறியீடு

பயிர் மகசூல் குறியீடானது பயிரிடப்பட்ட மொத்த பரப்பளவு என்ற கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது மற்றும் சாகுபடியின் மொத்த நிலப்பரப்பின் அடிப்படையில் அல்ல. சில நேரங்களில், நிலத்தின் ஒரு ஹெக்டேருக்கு பயிர் விளைச்சலை ஒப்பிடுவது விரும்பத்தக்கதாக இருக்கலாம். அந்த நோக்கத்திற்காக, குறிப்பிட்ட பண்ணையில் மற்றும் சராசரி பண்ணையில் பயிர் தீவிரத்திற்கான பயிர் மகசூல் குறியீட்டை சரிசெய்கிறோம் அல்லது சரிசெய்கிறோம்.

சரிசெய்யப்பட்ட பயிர் மகசூல் குறியீடு

$$= \frac{\text{பயிர் மகசூல் குறியீடு} \times \text{பண்ணையில் அதிகப்படியான பயிர்}}{\text{பிராந்தியத்தில் அதிகப்படியான பயிர்}}$$

F. சிஸ்டம் இன்டெக்ஸ்

பயிர் மகசூல் குறியீடானது, ஒட்டுமொத்த பிராந்தியத்துடன் ஒப்பிடும் போது பயிர் விளைச்சலைப் பொறுத்தவரை ஒரு பண்ணையின் செயல்திறனைக் கண்டறியப் பயன்படுகிறது. இங்கே அனுமானம் என்னவென்றால், பண்ணையில் உள்ள பயிர் முறை ஒட்டுமொத்த பிராந்தியத்திற்கும் மிகவும் ஒத்ததாக இருக்கிறது. இந்த அனுமானம், அதன் தர்க்கரீதியான முடிவுகளுக்கு நீட்டிக்கப்படும்போது, பண்ணையில் பல்வேறு

பயிர்களின் கீழ் பயிர்செய்யப்பட்ட பகுதியின் சதவீத விநியோகம் பிராந்தியம் முழுவதற்கும் ஒத்ததாக இருக்கும் போது பயிர் மகசூல் குறியீடு மிகவும் நம்பகமானதாக இருக்கும் என்பதை மறைமுகமாகக் குறிக்கிறது.

குறிப்பு

மறுபுறம், அமைப்புக் குறியீடு, ஒரு பண்ணையில் வெவ்வேறு பயிர்களின் கீழ் பயிர் செய்யப்பட்ட பகுதியின் சதவீத விநியோகம் பிராந்தியம் முழுவதற்கும் ஒத்ததாக இல்லை என்று கருதுகிறது. எவ்வாறாயினும், ஒரு பண்ணையில் ஒரு ஹெக்டேர் பயிர் மூலம் கிடைக்கும் நிகர வருமானம், பிராந்தியம் முழுவதிலும் உள்ளதைப் போலவே உள்ளது. ஒரு பண்ணையின் வருமானம் சராசரி பண்ணையில் இருந்து எவ்வளவு வித்தியாசமாக இருக்கும் என்பதைக் கண்டறிய இந்த குறியீட்டு பயன்படுத்தப்படுகிறது, பல்வேறு பயிர்களின் கீழ் பயிர் செய்யப்பட்ட பகுதியின் சொந்த சதவீத விநியோகத்தைக் கொடுத்தால், அதன் வெவ்வேறு பயிர்களுக்கு ஹெக்டேருக்கு நிகர வருமானம் பிராந்தியம் முழுவதும் ஒரே மாதிரியாக இருந்தது.

இந்தக் குறியீட்டைக் கட்டமைக்க, முதல் நிகழ்வாக, ஒவ்வொரு பயிரின் கீழும் உள்ள பகுதிக்கான உறவினர்களை, ஒரு பண்ணையில் மொத்தப் பயிரிடப்பட்ட பகுதியின் சதவீதமாகக் கண்டறிகிறோம். இப்பகுதியில் பயிர்கள், அடித்தளமாக. இந்த உறவினர்களுக்கு ஒரு ஹெக்டேருக்கு இப்பகுதியில் உள்ள ஒவ்வொரு பயிர் விளைச்சலின் நிகர வருமானத்திற்கு ஏற்ப எடைகள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. பகுதி உறவினர்களின் எடையுள்ள சராசரி, பின்னர் எங்களுக்கு கணினி குறியீட்டை வழங்குகிறது.

சரிசெய்யப்பட்ட சிஸ்டம் இன்டெக்ஸ்:

பயிர் மகசூல் குறியீட்டின் போது செய்யப்படும் அதே வழியில், பண்ணை மற்றும் பிராந்தியத்திற்கான பயிர் தீவிரத்திற்கு அமைப்பு குறியீட்டை சரிசெய்யலாம்.

சரிசெய்யப்பட்ட கணினி குறியீடு

$$= \frac{\text{முறை குறியீடு} \times \text{பண்ணையில் அதிகப்படியான பயிர்}}{\text{இப்பகுதியில் அதிகப்படியான பயிர்}}$$

ஒரு பண்ணையின் செயல்திறனை இப்பகுதியில் உள்ள பயிர் முறை தொடர்பாக ஒட்டுமொத்த பிராந்தியத்துடன் ஒப்பிடுவதற்கு இந்த குறியீடு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

முடிவுரை

ஒரு பண்ணையின் செயல்திறனின் அனைத்து அம்சங்களையும் ஒரே ஒரு நடவடிக்கையால் மறைக்க முடியவில்லை என்பதை செயல்திறன் அளவீட்டின் மேற்கூறிய விவரிப்பு தெளிவாகக் காட்டுகிறது. இதேபோல், நிதி செயல்திறன் மற்றும் உற்பத்தி திறன் ஆகியவை வெவ்வேறு நடவடிக்கைகள் தேவை. இருப்பினும், உற்பத்தி திறன் அளவிடப்படும் சில அளவுகோல்கள் உள்ளன. நினைவில் கொள்ள வேண்டிய ஒரு முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், வெவ்வேறு பண்ணை சூழ்நிலைகளுக்கு (மூலதன தீவிரம் அல்லது உழைப்பு தீவிரம்), வெவ்வேறு நடவடிக்கைகள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

குறிப்பு

பகுதி II: பண்ணை திறனின் மொத்த நடவடிக்கைகள்

முன்பு சுட்டிக்காட்டியபடி, பண்ணை செயல்திறனுக்கான இரண்டு செட் நடவடிக்கைகள் உள்ளன, அதாவது (a) விகிதங்களின் அடிப்படையில் நடவடிக்கைகள் மற்றும் (b) மொத்த நடவடிக்கைகள். மொத்த அளவீடுகள், அவற்றின் பெயர் குறிப்பிடுவது போல, எந்த வகை விகிதத்தையும் உள்ளடக்குவதில்லை.

பின்வரும் பகுதி வெவ்வேறு மொத்த நடவடிக்கைகளின் விளக்கத்திற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நடவடிக்கைகளில் சில பின்வருமாறு:

(i) **மொத்த வருமானம் ரூ:** இந்த அளவீடு, அதே காலகட்டத்தில் உள்நாட்டு நுகர்வுக்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய பகுதியுடன் பண்ணை வணிகத்தின் அளவு மற்றும் அளவைக் காட்டுகிறது. கணக்குக் காலத்தின் தொடக்கத்தில் பயிரின் தொடக்கப் பங்கின் மதிப்பைக் கழித்த பிறகு பயிர்களின் இறுதிப் பங்கும் இதில் அடங்கும்.

(ii) **பண வருமானம்:** பல்வேறு விவசாய மேம்பாடுகளுக்குப் பயன்படுத்த ஒரு விவசாயி தனது வசம் எவ்வளவு பணம் உள்ளது என்பதைக் குறிக்கும் நடவடிக்கை இதுவாகும். மொத்த ரொக்க விற்பனை வருமானம் மற்றும் பண்ணை வளங்களை பணியமர்த்துவதன் மூலம் சம்பாதித்த வருமானம் ஆகியவற்றைச் சேர்ப்பதன் மூலம் பண வருமானம் கண்டறியப்படுகிறது, பின்னர் பல்வேறு பண்ணை நடவடிக்கைகளுக்காக செலுத்தப்பட்ட பணத்தை அதிலிருந்து கழிக்கப்படுகிறது.

(iii) **நிகர இயக்க வருமானம்:** மொத்த வருமானத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள மொத்த வருவாயிலிருந்து கணக்கியல் காலத்தில் உற்பத்திக்காக ஏற்படும் பல்வேறு செயல்பாட்டுச் செலவுகளைக் கழிப்பதன் மூலம் இது கணக்கிடப்படுகிறது. மாநாட்டின்படி, இயக்கச் செலவுகள், கூலித்தொழிலாளின் மதிப்பு, சொந்தமான காளை மாடுகளின் பராமரிப்புச் செலவு, வாடகைக் காளைத் தொழிலாளர்களுக்கான கட்டணம், சொந்தமான பண்ணை இயந்திரங்களின் செயல்பாட்டுச் செலவுகள் (குழாய் கிணறுகள் உட்பட) தேய்மானம் தவிர, வாடகை இயந்திரங்களுக்கான கட்டணம், செலவு ஆகியவை அடங்கும். விதை, உரம், உரம் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லிகள், கால்வாய் பாசனக் கட்டணம், வரிகள் (நில வருவாய் தவிர்த்து) வேலை செய்யும் சொத்துகளின் தேய்மானம், இதர கட்டணங்கள் மற்றும் நிலத்தில் குத்தகைக்கு விடப்பட்ட கூடாரம்.

(iv) **நிகர பண்ணை வருமானம்:** நில வருவாய் மற்றும் நிலையான சொத்துகளின் தேய்மானம் (கட்டிடம், இயந்திரங்கள் மற்றும் நீர்ப்பாசன அமைப்பு போன்றவை) நிகர இயக்க வருவாயில் இருந்து கழிக்கப்படும், இது நிகர பண்ணை வருமானம் எனப்படும்.

(v) **நிகர குடும்ப வருமானம்:** ஆபரேட்டரின் குடும்ப உறுப்பினர்களில் ஒருவரின் பண்ணைக்கு வெளியே உள்ள வருமானம் நிகர பண்ணை வருமானத்துடன் சேர்க்கப்பட்டால், அதன் விளைவாக நிகர குடும்ப வருமானம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

(vi) **பண்ணை வணிக வருமானம்:** பண்ணையில் இருந்து வரும் வருமானத்தின் இந்தப் பதிப்பு, இந்தியாவில் பண்ணை நிர்வாக அதிகாரிகளால் செலவு A1 என விவரிக்கப்பட்டுள்ள சாகுபடி செலவின் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. எனவே, பண்ணை வணிக வருமானம் மற்றும் வருமானத்தின் வேறு சில பதிப்புகள் எவ்வாறு

குறிப்பு

கணக்கிடப்படுகின்றன என்பதை விவரிப்பதற்கு முன், பல்வேறு செலவுக் கருத்துகளைப் பற்றி அறிந்து கொள்வது அவசியம்.

பண்ணை மேலாண்மை ஆய்வுகளில் (1989க்குப் பிறகு) பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறு வகையான செலவுகளின் கூறுகள் பின்வருமாறு.

விலை A1: இது பின்வரும் 16 செலவுகளை உள்ளடக்கியது:

a. பணியமர்த்தப்பட்ட மனித உழைப்பின் மதிப்பு (நிரந்தர மற்றும் சாதாரண).
b. சொந்தமான காளை உழைப்பின் மதிப்பு
c. காளை மாடுகளின் கூலி உழைப்பின் மதிப்பு
d. சொந்தமான இயந்திர உழைப்பின் மதிப்பு (தேய்மானம் தவிர), நீர்ப்பாசன நோக்கங்களுக்காக பயன்படுத்தப்பட்டதைத் தவிர.
e. நீர்ப்பாசன நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுவதைத் தவிர, வாடகை இயந்திரக் கட்டணங்கள்.
f. உரங்களின் மதிப்பு.
g. உரத்தின் மதிப்பு (சொந்தமாக மற்றும் வாங்கியது).
h. விதைகளின் மதிப்பு (பண்ணை உற்பத்தி மற்றும் வாங்கப்பட்ட இரண்டும்).
i. பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லிகளின் மதிப்பு.
j. நீர்ப்பாசனக் கட்டணங்கள் (சொந்தமான மற்றும் வாடகை இயந்திரங்கள் - நீர்ப்பாசனத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படும் சொந்தமான இயந்திரங்களின் தேய்மானம் விலக்கப்பட்டுள்ளது)
k. கால்வாய் நீர் கட்டணம்.
l. நில வருவாய், செஸ் மற்றும் பிற வரிகள்.
m. பண்ணை கருவிகளின் தேய்மானம் (காளையால் இயக்கப்படும் மற்றும் மனித உழைப்பால் பயன்படுத்தப்படும்).
n. பண்ணை கட்டிடங்கள், பண்ணை இயந்திரங்கள் (குழாய் கிணறுகள் உட்பட) மற்றும் நீர்ப்பாசன அமைப்பு ஆகியவற்றின் மீதான தேய்மானம்.
o. மூலதனத்திற்கான வட்டி
p. இதர செலவுகள் (கைவினைஞர்கள், கயிறுகள் மற்றும் சிறிய பண்ணை கருவிகளின் பழுது).

செலவு A_2 = செலவு A_1 கூடுதலாக குத்தகைக்கு செலுத்தப்பட்ட வாடகை - நிலத்தில்.

செலவு B_1 = செலவு A2 + நிலம் தவிர்த்து சொந்தமான மூலதனத்தின் மதிப்பின் மீதான வட்டி)

செலவு B_2 = செலவு B1 + சொந்தமான நிலத்தின் வாடகை மதிப்பு (நில வருவாய் நிகர).

செலவு C_1 = B1 + குடும்ப உழைப்பின் கணக்கிடப்பட்ட மதிப்பு.

செலவு C_2 = B2 + குடும்ப உழைப்பின் கணக்கிடப்பட்ட மதிப்பு.

செலவு C_3 = C2 * + 10% C2* விவசாயிகளால் மேற்கொள்ளப்படும் நிர்வாக மற்றும் தொழில் முனைவோர் செயல்பாடுகளுக்கு.

CACP ஆனது அதன் குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலையை நிர்ணயிப்பதற்கான விலை C3யை ஒரு பயிரின் உற்பத்திச் செலவாகக் கருதுகிறது.

இந்த செலவுகளின் அடிப்படையில், நாம் அதைச் சொல்லலாம்

a. பண்ணை வணிக வருமானம் = (i) மைனஸ் செலவு A1 இல் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள மொத்த வருமானம்.

குறிப்பு

b. சொந்தமான பண்ணை வணிக வருமானம் = மொத்த வருமானம் - செலவு A2.
c. குடும்ப உழைப்பு வருமானம் = மொத்த வருமானம் - செலவு B2.
d. நிகர வருமானம் = மொத்த வருமானம் - செலவு C3.

வருமானத்தின் மற்றொரு பதிப்பு உள்ளது. இது விவசாய முதலீட்டு வருமானம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. சொந்தமான நிலையான மூலதனத்தின் மீதான வட்டி மற்றும் சொந்தமான நிலத்தின் கணக்கிடப்பட்ட வாடகை மதிப்பை நிகர வருமானத்துடன் சேர்த்து இது கண்டறியப்படுகிறது.

(vii) மாறக்கூடிய செலவுகளுக்கு மேல் உபரி: மொத்த வருமானத்திலிருந்து மொத்த மாறி செலவுகளைக் கழிப்பதன் மூலம் இது கண்டறியப்படுகிறது. இது நிலையான வளங்களுக்குத் திரும்புதல் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

(viii) நிர்வாகத்திற்குத் திரும்புகிறது: இது ஆபரேட்டர் தனது நிர்வாக சேவைகளுக்காக பெறும் வருமானமாகும். மேலோட்டமாக, வெளியாட்கள் அல்லது ஆபரேட்டருக்குச் சொந்தமான பல்வேறு உள்ளீடுகளுக்கு (இடைநிலை அல்லது முதன்மை) கணக்கிடப்பட்ட அல்லது உண்மையில் செலுத்தப்படும் அனைத்து செலவுகளும் மொத்த வருவாயில் இருந்து கழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதாகும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இது மேலே வரையறுக்கப்பட்ட நிகர வருமானத்துடன் ஒத்ததாக இருக்க வேண்டும். எனினும், அப்படி இல்லை.

பண்ணை மேலாண்மை நிபுணர்களின் கூற்றுப்படி, நிர்வாகத்திற்கான வருமானம், சொந்தமான நிலத்திற்கான குடும்ப வாடகையின் கணக்கிடப்பட்ட மதிப்பைக் கழிப்பதன் மூலம் கண்டறியப்படுகிறது (நில வருவாய் நிகரம்), பணி மூலதனத்தின் மீதான வட்டி, நிலையான சொத்துக்களின் தேய்மானம் (பண்ணை போன்றவை.

கட்டிடங்கள், பண்ணை இயந்திரங்கள் மற்றும் நீர்ப்பாசன அமைப்பு மற்றும் நிகர இயக்க வருமானத்தில் இருந்து நில வருவாய், மேலே (iii) வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ix) தொழிலாளர் மற்றும் நிர்வாகத்திற்குத் திரும்புகிறது: வெளிப்படையாக, இந்த நடவடிக்கை பண்ணை நடத்துபவர் ஒரு தொழிலதிபர் மற்றும் குடும்ப உழைப்பை வழங்குபவரின் மொத்த வருவாயைக் குறிக்கிறது. எனவே, குடும்ப உழைப்பின் கணக்கிடப்பட்ட மதிப்பை நிர்வாகத்திற்கு திரும்பப் பெறும் மதிப்புடன் சேர்த்து அதன் மதிப்பைக் கணக்கிடுகிறோம். உழைப்பின் செயல்திறனை ஒப்பிடுவதற்கு இந்த நடவடிக்கை பயன்படுத்தப்படலாம்.

(x) மூலதனம் மற்றும் நிர்வாகத்திற்குத் திரும்புகிறது: இந்த நடவடிக்கை மூலதனத்தின் செயல்திறனை அளவிட பயன்படுகிறது. நிலையான மூலதனத்தின் தேய்மானம் மற்றும் நிர்வாகத்தின் வருமானத்துடன் நிலையான செலவுகளைச் சேர்ப்பதன் மூலம் இது கண்டறியப்படுகிறது. விவசாயத்தை ஒரு வணிகமாகவும் மற்ற தொழில்களாகவும் ஒப்பிடுவதற்கு மொத்த நடவடிக்கைகள் வழங்குகின்றன. இந்த ஒப்பீடு, விவசாயத்தில் நீடிக்கலாமா வேண்டாமா என்பதை தீர்மானிக்க விவசாயிக்கு உதவுகிறது. இதேபோல், பண்ணைகளுக்கு இடையேயான ஒப்பீடுகள் மூலம், பல்வேறு உள்ளீடுகளின் பயன்பாட்டில் தேவையான மாற்றங்கள் குறித்து விவசாயி முடிவு செய்யலாம். நிச்சயமாக, தொழில்களுக்கு இடையேயான அல்லது பண்ணைக்கு இடையேயான ஒப்பீடுகளின் போது 'ஒப்பீடு' தொடர்பான முன்னெச்சரிக்கை அவசியம்.

குறிப்பு

முடிவுரை

மொத்த நடவடிக்கைகள் பல நோக்கங்களுக்காக சேவை செய்கின்றன. விவசாயி தனது பண்ணையின் செயல்திறனை மற்ற பண்ணைகளுடன் ஒப்பிடும்போது அல்லது தனது விவசாயத் தொழிலை வேறொரு தொழிலுடன் ஒப்பிடும்போது ஒரு முக்கியமான முன்னெச்சரிக்கையை எடுக்க வேண்டும். மற்ற பண்ணைகள் அல்லது பிற தொழில்களின் பல்வேறு அம்சங்கள் அவரது பண்ணையில் இருந்து வேறுபட்டவை அல்ல என்பதை அவர் உறுதியாக நம்ப வேண்டும், தேவையான ஒப்பீடு முற்றிலும் ஆதாரமற்றதாக இருக்கும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

7. பண்ணையில் ஒரு விவசாயியின் முக்கிய நோக்கம் என்ன?
8. மொத்த விகிதத்தின் இரண்டு கூறுகள் யாவை?

6.6 விவசாயத்தில் வழங்கல் பதில்

முற்போக்கான விவசாயம், அது சுட்டிக்காட்டப்பட்டபடி, வளர்ச்சியின் சக்திவாய்ந்த இயந்திரமாக செயல்பட முடியும். விவசாயம் அல்லாத துறையின் வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கும் ஒரு முக்கியமான வழி, அதன் தயாரிப்புகளான உணவு மற்றும் நார்ச்சத்து இரண்டையும் பிந்தையவர்களுக்கு வழங்குவதாகும். விவசாயம் அல்லாத துறைகளில் உடல் உற்பத்தி சீராக வளர வேண்டுமானால், உணவு மற்றும் நார்ச்சத்து பயிர்கள் விவசாயம் அல்லாத துறைகளுக்கு போதுமான அளவில் பாய வேண்டும். வளரும் நாடுகளில், விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கும், உற்பத்தி செய்யப்படும் பயிர்களை சந்தைக்கு பாய்ச்சுவதை ஊக்குவிப்பதற்கும் பல படிகளை எடுக்கலாம். இந்த நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாக பல்வேறு விவசாய பயிர்களின் விலை நிலைகளை சரியான திசையில் மாற்றுவது பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு பயிர்களின் விலையில் தகுந்த மாற்றங்கள் ஏற்படுவதால், விவசாய உற்பத்தியில் அதிகரிப்பு மற்றும் சந்தைக்கு வழங்கப்படும் பயிர்களின் அளவு அதிகரிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த பரிந்துரையை விரிவாக ஆய்வு செய்ய இந்த நாடுகள் விவசாய முறையை அவசியமாக்குகின்றன. வளரும் நாடுகள், விலை மாற்றம், விவசாயப் பயிர்களின் உற்பத்தி, சந்தைக்கு அவற்றின் ஓட்டம் போன்றவற்றின் தாக்கம் குறித்த கடுமையான சர்ச்சை, கல்வித்துறை வட்டாரங்களில் பொங்கி எழுவது போன்ற காரணங்களால் இத்தகைய ஆய்வு அவசியம். இந்த சர்ச்சையில் சிக்காமல், இந்த விஷயத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய எந்த முடிவுக்கும் வருவது மிகவும் கடினம். விவசாயப் பொருட்களின் விநியோகத்தில் விலை மாற்றங்களின் தாக்கம் குறித்து மூன்று வெவ்வேறு கருத்துக்கள் இருப்பதால் சர்ச்சை தோன்றியுள்ளது. இவை:

a) **விலையில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு விவசாயப் பொருட்களின் விநியோகம் இயல்பானது**: அதிக விலை விவசாயப் பொருட்களின் விநியோகத்தைக் குறிக்கும் என்பதை இது குறிக்கிறது.
b) **விவசாயப் பொருட்களுக்கான விநியோக வளைவு பின் வார்டு சாய்வாக உள்ளது:** இதன் பொருள், ஒரு கட்டத்திற்குப்

குறிப்பு

பிறகு, விவசாயப் பொருட்களின் விலை உயரும்போது அவற்றின் வரத்து குறைகிறது.

c) **விவசாயப் பயிர்களின் விலைக்கும் அவற்றின் விநியோகத்திற்கும்** எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. வழங்கல் மற்ற சமூக, பொருளாதார மற்றும் தொழில்நுட்ப காரணிகளால் பாதிக்கப்படுகிறது.

A. விலை மாற்றங்களுக்கு விவசாயிகள் சாதாரணமாக பதிலளிப்பதாக வெவ்வேறு கருத்துக்கள் உள்ளன.

(i) **விலை மாற்றங்கள் மற்றும் விவசாய உற்பத்தி**: புதிய வாய்ப்புகளிலிருந்து பயனடைவதற்காக, விவசாயிகள் தங்கள் பயிர்களுக்கு அதிக விலை வழங்கினால், அவர்கள் இந்தப் பயிர்களின் உற்பத்தியை அதிகரிப்பார்கள் என்பதை இந்தக் கருத்து உணர்த்துகிறது. இருப்பினும், விலை குறைந்தால், விவசாயிகள் பயிர்களின் உற்பத்தியை குறைப்பார்கள். இந்த பார்வையின் மிகவும் தீவிரமான கதாநாயகர்களில் ஒருவர் T.W. ஷுல்ட்ஸ் ஆவார், அவர் தனது சகாப்தத்தை உருவாக்கும் புத்தகத்தில் பாரம்பரிய விவசாயத்தை மாற்றுதல் பாரம்பரிய விவசாயத்தில் விவசாயிகள் ஏழைகளாக இருந்தாலும் திறமையானவர்கள் என்பதை வலியுறுத்தினார். 'திறமையான' என்ற வார்த்தையின் மூலம், பல்வேறு பயிர்களை உற்பத்தி செய்வதில் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறு உள்ளீடுகளுக்கு, விவசாயிகள் தங்கள் வளங்களை மிகவும் திறமையாக ஒதுக்கியதைக் குறிப்பிட்டார். விவசாயிகள் விலை மாற்றங்களுக்கு சாதாரணமாக பதிலளிக்கவில்லை என்றால், அதாவது, விலை உயர்ந்து, விலை குறைந்த பயிர்களின் விலை குறைவாக இருந்திருந்தால், இவ்வளவு திறமையான வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்வது சாத்தியமில்லை. மேலும், பாரம்பரிய விவசாயத்தில் விவசாயிகள் புதிய உற்பத்திக் காரணியை ஏற்று, தற்போதுள்ள பயிர்களை விட அதிக லாபம் ஈட்டும்போதுதான் அந்த காரணி மூலம் பயிர் விளைவிப்பார்கள் என்றும் அவர் வலியுறுத்தினார். பாரம்பரிய விவசாயத்தில் விவசாயிகள் பொதுவாக விலை மாற்றங்கள் மற்றும் பிற ஊக்கத்தொகைகளுக்கு பதிலளிக்கிறார்கள் என்று ஷுல்ட்ஸின் தரப்பில் உறுதியான நம்பிக்கையை இந்த வலியுறுத்தல் மீண்டும் குறிக்கிறது. சோல் டாக்ஸ் மற்றும் டேவிட் ஹாப்பர் போன்ற சில பொருளாதார வல்லுனர்களை அவர் தனது வாதத்தை ஆதரிப்பதற்காக மேற்கோள் காட்டியுள்ளார்.

இந்தியப் பொருளாதார நிபுணர்களான தரம் நரேன், ராஜ் கிருஷ்ணா, தியாகி மற்றும் பலரின் ஆய்வுகள், வளர்ச்சியடையாத நாடுகளில் விவசாயிகள், பல்வேறு பயிர்களின் நிலப்பரப்பை விலை மாற்றத்திற்கு ஏற்ப, சாதகமான முறையில் மாற்றிக் கொள்கிறார்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது.

(ii) ராஜ் கிருஷ்ணாவின் ஆய்வு ரப்பர் உற்பத்தியின் விலை நெகிழ்ச்சித்தன்மையும் மிகக் குறைவாக இருப்பதைக் காட்டுகிறது. ரப்பர் ஒரு வற்றாத பயிர் மற்றும் அதன் விலை மாறும் போது அதன் உற்பத்தியை எளிதில் மாற்ற முடியாது என்பதன் மூலம் இது முக்கியமாக விளக்கப்படுகிறது.

குறிப்பு

உண்மையில், ஒரு பொருளாதார நிபுணர், ஜான் W. மெல்லர், வளர்ச்சியடையாத விவசாயத்தில் விலை மாற்றங்களுக்கு குறுகிய கால (நேர்மறை) பதில்கள் வளர்ந்த விவசாயத்தை விட அதிகமாக இருக்கலாம் என்று முடிவு செய்தார். இதற்குக் காரணம், மூலதனம், தொழில்நுட்ப அறிவு மற்றும் நிர்வாகத் திறன்கள் போன்ற சில உற்பத்திக் காரணிகள் வளர்ச்சியடைந்த விவசாயத்தைக் காட்டிலும் பின்தங்கிய விவசாயத்தில் சற்றே குறைவான அதிநவீன மற்றும் குறைவான குறிப்பிட்டவை, எனவே, எந்தப் பயிரின் உற்பத்தியையும் அதிகரிக்கப் பயன்படுத்தலாம். மிகவும் தேவைப்படுகிறது.

மேற்கூறிய விவாதத்தின் முடிவு என்னவென்றால், பொதுவாக ஒரு பயிரின் உற்பத்தியின் பிரதிபலிப்பு அதன் விலையில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கு, மற்ற விஷயங்கள் அப்படியே இருப்பது இயல்பானது, அதாவது, ஒரு பயிரின் விலை உயர்வுடன், அதன் உற்பத்தி அதிகரிக்கும், மற்றும் விலை வீழ்ச்சியால், அதன் உற்பத்தி குறையும். நிச்சயமாக, எல்லா நிகழ்வுகளிலும் பதில் அளவு ஒரே மாதிரியாக இருக்காது.

(iii) சந்தைப்படுத்தப்பட்ட உபரி விலை மாற்றங்களுக்கு சாதகமாக பதிலளிப்பதைக் காண்க: இருப்பினும், குஸ்ட்ரோ போன்ற சில பொருளாதார வல்லுநர்கள், உற்பத்தி செய்யப்பட்ட தொகையுடன் சந்தைப்படுத்தப்பட்ட தொகையை இணைக்கவில்லை. மாறாக, பயிர்களின் விலைகள் மாறும்போது உற்பத்தி அதிகரிக்கிறதா அல்லது குறைகிறதா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், விலைக்கும் சந்தைப்படுத்தப்பட்ட தொகைக்கும் இடையே உள்ள நேர்மறையான உறவை நிரூபிக்க முயல்கின்றனர். அதிக விலைகள் உற்பத்தியாளர்களை தாங்கள் ஏற்கனவே விளைவித்த பயிரின் பெரும்பகுதியை பங்கிட தூண்டுகிறது என்று காட்ட முயன்றனர். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், விலை உயரும்போது சந்தை உபரி அதிகரிக்கிறது. இந்தக் கருத்தை விளக்குவதற்கு குஸ்ரோ பின்வரும் வரைபடத்தைப் பயன்படுத்தினார் (படம் 6.13).

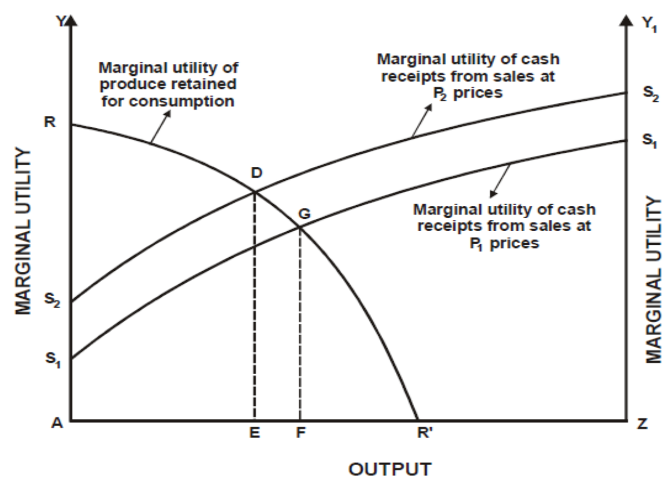

படம் 6.13 விலை உயரும்போது சந்தை உபரி அதிகரிக்கிறது

AZ என்பது ஒரு விவசாயி உற்பத்தி செய்யும் உணவு, தானியங்களின் மொத்த அளவு என்று வைத்துக்கொள்வோம். A தோற்றம் கொண்ட வளைவு RR' என்பது உணவுப் பயிர் உள்நாட்டில் நுகரப்பட்டால்,

விளிம்புப் பயனைக் குறிக்கிறது. வளைவுகள் S2 S1 & S2 S2 Z என மூலப்பொருளாகக் கொண்டு, உணவுப் பயிரின் விலை கூறும்போது, ZA என்ற பயிர் விற்பதன் மூலம் கிடைக்கும் பணத்திலிருந்து வரும் விளிம்புப் பயனைக் குறிப்பிடவும், P1 மற்றும் P2 முறையே, விலை P2

விட அதிகமாக இருப்பது விலை என்றால் P1, இரண்டு வளைவுகள், அதாவது RR' மற்றும் S1 S1 G இல் குறுக்கிடுகிறது, அதாவது, உள்நாட்டு நுகர்வு மூலம் பெறப்பட்ட விளிம்பு பயன்பாடு மற்றும் பயிர் விற்பனையின் மூலம் பெறப்பட்ட பணத்திலிருந்து பெறப்பட்டவை G இல் ஒன்றுக்கொன்று சமமாக இருக்கும்.

இது, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், விவசாயி ஒரு பகுத்தறிவு நபராக இருந்து தனது மொத்த திருப்தியை அதிகரிக்க விரும்பினால், AF தொகை நுகரப்படும் மற்றும் ZF சந்தையில் விற்கப்படும். இப்போது, உணவுப் பயிரின் விலை P2 க்கு உயர்ந்தால், சமநிலை D புள்ளியில் இருக்கும், அதாவது அதே அளவு பயிர்களில், AE உள்நாட்டில் நுகரப்படும் மற்றும் EZ சந்தையில் விற்கப்படும். அதேபோல, ஒரு பயிரின் விலை குறைந்தால் சந்தைப்படுத்தப்பட்ட உபரியும் குறையும் என்பதையும் நிரூபிக்க முடியும்.

B. பயிர்/பயிர்களின் உற்பத்தி மற்றும் சந்தைப்படுத்தப்பட்ட உபரி விலைகளுடன் நேர்மாறாக தொடர்புடையது என்பதைக் காண்க.

முந்தைய பத்திகளின் திரிபு என்னவென்றால், விவசாய பயிர்களின் உற்பத்தியின் பிரதிபலிப்பு மற்றும் மாறிவரும் விலைகளுக்கு சந்தைப்படுத்தப்படும் பயிர்களின் அளவு ஆகியவை நேர்மறையானவை. அதிக விலை, வேறுவிதமாகக் கூறினால், அதிக உற்பத்திக்கு வழிவகுக்கும், மேலும் அதிக தரமான பயிர்கள் சந்தைப்படுத்தப்படுகின்றன. இருப்பினும், 1929-32 ஆம் ஆண்டின் பெரும் மந்தநிலையின் போது, சில பின்தங்கிய நாடுகளில் இருந்து விவசாயப் பொருட்களின் ஏற்றுமதி, இந்த பொருட்களின் விலைகள் வீழ்ச்சியடைந்த போதிலும் அதிகரித்தது. இது பின்தங்கிய விவசாயப் பொருளாதாரங்களில் விலையில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு விவசாயப் பொருட்களின் விநியோக பிரதிபலிப்பு நேர்மாறாக இருக்கலாம் என்று சில பொருளாதார வல்லுநர்கள் நம்புவதற்கு வழிவகுத்தது. அவர்களின் தத்துவார்த்த விளக்கத்திற்கு, விவசாயம் முற்றிலும் பாரம்பரிய குணாம்சமானது என்று அவர்கள் கருதினர். இது மிகவும் தொழிலாளர் சார்ந்த மற்றும் தேக்க நிலையில் உள்ளது. (a) விவசாயம் அல்லாத துறை முற்றிலும் இல்லை, எனவே தொழில்துறையில் இருந்து விவசாய உள்ளீடுகள் அல்லது நுகர்வோர் பொருட்களை வாங்குவது இல்லை அல்லது (b) விவசாயம் அல்லாத துறை உள்ளது என்றும் கருதப்படுகிறது, ஆனால் விவசாயிகளின் நுகர்வு முறை (விவசாயம் அல்லாத துறையால் வழங்கப்படும் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை உள்ளடக்கியது) முற்றிலும் பாரம்பரியத்திற்கு உட்பட்டது, எனவே, எந்த காரணத்திற்காகவும் அவர்களின் வருமானம் உயர்ந்தாலும் கூட மாற வாய்ப்பில்லை (பிந்தைய அனுமானம் செய்யப்பட்டது மேலோர்).

(i) விலை மாற்றங்களுக்கு உற்பத்தியின் எதிர்மறையான பதில்: பாரம்பரிய விவசாயத்தில் விவசாயப் பொருட்களின் விலைகளுக்கும் அவற்றின் உற்பத்திக்கும் இடையே உள்ள தலைகீழ் உறவை விளக்குவதற்கு பல காரணங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பு

(ii) வளர்ச்சியடையாத விவசாயப் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய சாய்வான விநியோக வளைவு (ஒட்டுமொத்த உற்பத்தியைப் பற்றியது) இருப்பதற்கான முதல் விளக்கம், பின்தங்கிய விவசாயம் பொதுவாக உழைப்பு ஆகும்.

தீவிரமானது, மற்றும் பின்தங்கிய விவசாயப் பொருளாதாரத்தில் தொழிலாளர்களுக்கான விநியோக வளைவு பின்னோக்கி சாய்வாக உள்ளது. அப்படிப்பட்ட நிலையில், விவசாயப் பொருட்களின் விலைகள் உயரும்போது, விவசாயிகளின் வருமானம் (அதாவது கூலி) (அவர்களின் உழைப்பை வழங்குதல்) அதிகரிக்கும். தொழிலாளர் வழங்கல், அதற்கேற்ப, குறையும், அதனால், குறைவான உற்பத்தியும் இருக்கும். பின்தங்கிய விவசாயத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு பின்தங்கிய சாய்வு விநியோக வளைவுக்கான காரணங்களை விளக்க முயல்கிறார் மேலோர். அவர் (a) விவசாயப் பயிர்களின் விலை உயர்வால் பண்ணைகளில் உழைப்பை உபயோகிக்காததற்கு மாறாக, ஓய்வு நேரம் மற்றும் (b) உழைப்பைப் பயன்படுத்துவதில் வருமான விளைவு என்ற கருத்தை மாற்றியமைக்கும் கருத்தை விவாதத்தில் கொண்டு வருகிறார். விவசாயப் பயிர்களின் அதிக விலை காரணமாக, பாரம்பரிய விவசாயத்தில் விவசாயிகள் அதிக உழைப்பைப் பயன்படுத்த, தங்கள் பண்ணைகளில் உற்பத்தியை அதிகரிக்க (அது சாத்தியமில்லாத இடங்களில்) ஒரு தூண்டுதல் உள்ளது என்று அவர் முடிக்கிறார். இது நேர்மறை மாற்று விளைவு. இருப்பினும், விவசாயப் பயிர்களின் அதிக விலைகளால் ஏற்படும் அதிக வருமானம், அதே நேரத்தில், பண்ணைகளில் உழைப்பைப் பயன்படுத்துவதை ஊக்கப்படுத்துகிறது, ஏனெனில் பாரம்பரிய கட்டுப்பட்ட மற்றும் நெகிழ்வற்ற நுகர்வு முறையின் காரணமாக கூடுதல் வருமானத்தை விவசாயிகளால் முழுமையாகப் பயன்படுத்த முடியாது. இது எதிர்மறையான வருமான விளைவு. அதிக விலைகளின் எதிர்மறை வருமான விளைவு, தொழிலாளர் பயன்பாட்டில் அதிக விலைகளின் நேர்மறையான மாற்று விளைவை மிகைப்படுத்தி நடுநிலையாக்கும். தொழிலாளர்களுக்கான விநியோக வளைவு மற்றும் அதனால், ஒட்டுமொத்த விவசாய உற்பத்திக்கும் அந்த புள்ளிக்குப் பிறகு பின்னோக்கி வளைக்கத் தொடங்கும். பின்வரும் படத்தின் பெயரைக் கூறவும் 14 மொத்த விவசாய உற்பத்திக்கான பின்தங்கிய சாய்வான விநியோக வளைவைக் காட்டுகிறது.

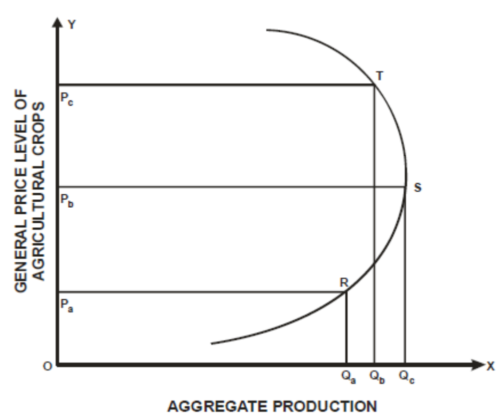

படம் 6.14 மொத்த விவசாய உற்பத்திக்கான பின்தங்கிய சாய்வு வழங்கல் வளைவு

விவசாய விலைகளின் பொதுவான நிலை உயரும் போது, விவசாய உற்பத்தி உயர்கிறது (நிச்சயமாக, கால தாமதத்துடன்) ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட புள்ளி

வரை மட்டுமே என்பது படம் 6.14 இல் இருந்து தெளிவாகிறது. அதைத் தாண்டி விலைகள் தொடர்ந்து உயர்ந்தால் (Pb வரைபடத்தில்) விவசாய உற்பத்தி அதிகரிக்காது. மாறாக, அது தொடங்குகிறது ஒவ்வொரு விவசாய விலை உயர்வுக்கும் குறைகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், விநியோக வளைவுகள் பின்னோக்கி நகரத் தொடங்குகின்றன. மேலே கூறப்பட்ட காரணங்களால் உற்பத்தியில் பின்தங்கிய சாய்வான விநியோக வளைவைக் காட்டும் ஆப்பிரிக்கா தொடர்பான பல ஆய்வுகளை போஹன்னன் & டால்டன் மற்றும் ஜூஸ்டென் குறிப்பிடுகின்றனர். இருப்பினும், இந்த ஆய்வுகளில் பின்பற்றப்பட்ட முறை கேள்விக்குரியது.

குறிப்பு

(iii) விலைகளுக்கும் சந்தைப்படுத்தப்பட்ட உபரிக்கும் இடையிலான தலைகீழ் உறவு: விலை மற்றும் சந்தைப்படுத்தப்பட்ட பயிர்களின் அளவு ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான தலைகீழ் உறவு பல வழிகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த தலைகீழ் உறவை விளக்குவதற்கு முன்வைக்கப்படும் முதல் காரணம், விலை மற்றும் சந்தைப்படுத்தப்பட்ட பயிர்களின் அளவு ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ள நேர்மறையான தொடர்பை விளக்குவதற்கு சில பொருளாதார வல்லுநர்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட அதே தர்க்கத்தின் அடிப்படையிலானது. விவசாய விலை உயர்வு காரணமாக மொத்த விவசாய உற்பத்தி வீழ்ச்சியடைந்தால், விவசாய விலை உயர்வு மற்றும் அதன் விளைவாக விவசாய உற்பத்தி குறைவதால் சந்தைப்படுத்தப்படும் பயிர்களின் அளவு தானாகவே கவுன் ஆகும்.

விலை மற்றும் விவசாய பயிர்/பயிர்களின் அளவு ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான தலைகீழ் உறவை விளக்கப் பயன்படுத்தப்படும் இரண்டாவது காரணம், பின்தங்கிய விவசாயத்தில் உள்ள விவசாயிகள் நிலையான அல்லது ஏறக்குறைய நிலையான பணக் கடமைகளைக் கொண்டுள்ளனர் மற்றும் அவர்களின் விளைபொருட்களை தேவையான அளவுக்கு மட்டுமே விற்பனை செய்கிறார்கள் என்ற கருதுகோளின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. விரும்பிய பண வருமானத்தைப் பெற. பணத்திற்கான கிட்டத்தட்ட வரையறுக்கப்பட்ட ஆசை, இந்த விவசாயிகளால் வாங்கப்பட்ட உற்பத்திப் பொருட்களின் கிட்டத்தட்ட நிலையான தேவை மற்றும் வாடகை, கடன் சேவைகள் போன்றவற்றிற்கான நிலையான கட்டணங்களால் விளக்கப்படுகிறது. ரொக்கத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய விற்கப்பட வேண்டிய உற்பத்தியின் ஒரு பகுதி, அதன் பற்றாக்குறையின் காரணமாக, வாழ்வாதார விவசாயிகளுக்கு அதிக அளவு பயன்பாட்டில் உள்ளது. இந்த தர்க்கத்தின் அடிப்படையில், சிறிய அளவிலான பயிர்கள் இப்போது விவசாயிகள் தங்கள் பணக் கடமைகளை நிறைவேற்ற உதவும் என்பதால், விலையில் ஏற்படும் எந்த அதிகரிப்பும் சந்தைப்படுத்தப்பட்ட உபரியில் வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தும் என்று வாதிடப்படுகிறது. விவசாயிகளால் விற்கப்படும் உபரியானது, 'விபத்து சந்தை உபரி' என்று அழைக்கப்பட்டு, விவசாயப் பொருட்களின் விலை உயர்ந்தால் குறையும்.

C. விவசாயப் பயிர்களின் வழங்கல் விலை மாற்றத்திற்கு ஊக்கமளிக்கிறது என்ற பார்வை.

ஒரு பின்தங்கிய பொருளாதாரத்தில் ஒரு பயிரின் உற்பத்தி மற்றும் சந்தையில் அதன் விற்பனையை விலை மாற்றத்தின் தாக்கத்திலிருந்து பாதுகாக்கும் பல சமூக மற்றும் நிறுவனக் கட்டுப்பாடுகள் உள்ளன என்று இந்தக் கண்ணோட்டத்தின் ஆதரவாளர்கள் கருதுகின்றனர். விவசாயிகளின் பழமைவாதம், பயிர்களின் வழக்கமான உற்பத்தியில் அவர்களின்

குறிப்பு

நம்பிக்கை, முக்கியமாக உள்நாட்டு நுகர்வுக்கான பயிர்களின் உற்பத்தி, அவர்களின் வரையறுக்கப்பட்ட அறிவு, வரையறுக்கப்பட்ட விருப்பங்கள், கடினமான சுவை - இவை அனைத்தும் விலை மாறும்போது பயிர் முறை மாற்றத்தைத் தடுக்கின்றன என்று அவர்கள் கருதுகின்றனர். பல பின்தங்கிய பொருளாதாரங்களில், பண்ணையின் சராசரி அளவு மிகவும் சிறியதாக உள்ளது மற்றும் விவசாயிகளுக்கு பொதுவாக சந்தையில் விற்க எதுவும் இல்லை, அதே திசையில் செயல்படுகிறது. மேலும், போதிய போக்குவரத்து வசதிகள் மற்றும் குறைபாடுள்ள விவசாய விற்பனை முறை மற்றும் ஒலிகோப்சோனி வடிவத்தில் சந்தை குறைபாடுகள் விவசாயிகளை சுரண்டுவதற்கு வழிவகுக்கும், மேலும் சந்தையில் விவசாயிகள் சார்ந்திருப்பதை ஊக்கப்படுத்துகிறது. அந்த அளவுக்கு, விவசாயப் பொருட்களின் விநியோகத்தில் விலை மாற்றத்தின் தாக்கமும் குறைகிறது.

விவசாய பயிர்களின் அளிப்பு விலை மாற்றங்களுக்கு ஊக்கமளிக்கிறது என்று நம்பும் வழக்கறிஞர்களின் கூற்றுப்படி, இது ஒரு பயிரின் உற்பத்தி அல்லது விற்பனையை பாதிக்கும் ஒரு மாறுபாடாக கருதப்படுகிறது. ஆனால் பின்தங்கிய பொருளாதாரத்தில், உற்பத்திக்கு எதிரான காரணிகள் அல்லது விலை மாற்றங்களுக்கு எதிராக சந்தைப்படுத்தப்படும் பயிர்/பயிர்களின் அளவு மிகவும் வலுவானது. எனவே, பல்வேறு பயிர்களின் விலையில் ஏற்படும் மாற்றம், இந்தப் பயிர்களின் உற்பத்தி அல்லது விற்பனையில் அதன் தாக்கத்தைக் காட்டத் தவறிவிடும்.

நவீனமயமாக்கப்பட்ட விவசாயத்தில் கூட, பல்வேறு பயிர்களின் விலையில் ஏற்படும் மாற்றங்களைத் தொடர்ந்து பயிர் முறையில் மாற்றம் ஏற்படாத சூழ்நிலை ஏற்படலாம் என்று மேலோர் கருதுகிறார். (சமூக அல்லது கலாச்சார காரணிகளால் அல்ல). ஏனெனில் நவீன விவசாயத்தில் மூலதனம் குறிப்பிட்டதாக இருக்கலாம். இயந்திரங்களை மாற்றுவதற்கான செலவு மிக அதிகமாக இருக்கலாம் மற்றும் சில பயிர்களின் விலையில் மாற்றம் ஏற்பட, அவற்றின் விநியோகத்தில் பெரும் இறுக்கம் ஏற்படலாம். அவரது கூற்றுப்படி, குறைந்த வருமானம் கொண்ட விவசாயத்தில் விலை மாற்றங்களுக்கு பதில் பயிர் உற்பத்தியில் அதிக நெகிழ்வுத்தன்மை உள்ளது.

D. விவாதிக்கப்பட்ட மூன்று கண்ணோட்டங்களில் உள்ள வேறுபாட்டின் ஆதாரங்கள்.

முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட ஒவ்வொரு கண்ணோட்டமும் எந்தவொரு தர்க்கரீதியான முடிவுகளுக்கும் வருவதற்கு முன் சில உறுதியான வாதங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பது தெளிவாகிறது. இருப்பினும், ஒவ்வொரு பதிப்பும் முற்றிலும் சரியானது என்று அனுமானிப்பது தவறானது. அப்படியானால், சமரசம் செய்வது மிகவும் கடினமாக இருக்கும், இந்த கருத்துகளின் ஆதரவாளர்களால் முற்றிலும் எதிர்க்கும் முடிவுகள் வந்தன. உண்மை என்னவென்றால், இந்த வக்கீல்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையை மட்டுமே கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள்; ஒரு குறிப்பிட்ட கோணத்தில் இருந்து பார்க்கவும், பின்னர் முற்றிலும் ஆட்சேபனையற்றதாகத் தோன்றும் ஒரு முடிவுக்கு வரவும். நான்கு குருடர்கள் யானையின் ஒரு பகுதியை மட்டும் தொட்டு முழு யானையை விவரிக்கும் சூழ்நிலைக்கு இது மிகவும் ஒத்ததாக தோன்றுகிறது.

இந்தக் கருத்துக்களை முன்வைப்பவர்கள் கருதும் முக்கிய சூழ்நிலைகளில் நமது கவனத்தை ஒருமுகப்படுத்தினால், (அ) பயிர்களின் விலை மற்றும் உற்பத்தி மற்றும் (ஆ) பயிர்களின் விலை மற்றும் விற்பனை ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான உறவைப் பற்றிய சிறந்த நுண்ணறிவை அடைய முடியும் என்று நாங்கள் உணர்கிறோம். விவசாய பயிர்களின் விலை

மற்றும் வழங்கல் (உற்பத்தி அல்லது விற்பனை) ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான உறவை வலுப்படுத்தும் அல்லது பலவீனப்படுத்தும் காரணிகள். எங்கள் பார்வையில், விலை என்பது ஒரு விவசாயப் பொருளின் உற்பத்தி அல்லது சந்தையில் அதன் விற்பனையை பாதிக்கும் காரணிகளில் ஒன்றாகும். மேலும், எங்கள் பார்வையில், அவர்களுக்கு இடையேயான உறவு சாதாரணமானது. இதைத்தான் ஒரு பகுத்தறிவு விவசாயியின் நடத்தை எப்போதும் உறுதி செய்யும். இருப்பினும், ஒரே நேரத்தில் செயல்பாட்டில் உள்ளன, சில நேரங்களில் இந்த உறவை வலுப்படுத்தும் மற்றும் சில நேரங்களில் பலவீனப்படுத்தும் பிற காரணிகளும் உள்ளன. ஒரு விவசாயப் பயிரின் விலைக்கும் அதன் அளிப்புக்கும் இடையே காணப்பட்ட தொடர்பு குழப்பமானதாகத் தோன்றுகிறது, ஏனெனில் மற்ற காரணிகள், செயல்பாட்டில் இருந்தாலும், வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளின் பகுப்பாய்வு மூலம் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. இந்த பகுப்பாய்வாளர்களில் பெரும்பாலோர், விவசாயப் பயிரின் விலையைத் தவிர, கொடுக்கப்பட்ட பயிரின் அளிப்பில் உள்ள காரணிகளின் விளைவைத் தனிமைப்படுத்த முயற்சிக்கவில்லை. அப்படிச் செய்திருந்தால் அதே சமயம், பகுப்பாய்விற்கு சரியான வகைக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தியிருந்தால், விவசாயப் பயிரின் விலைக்கும் அதன் அளிப்புக்கும் இடையே உள்ள உறவு நிச்சயமாக நேர்மறையானதாக மாறியிருக்கும். எனவே விலையைத் தவிர மற்ற காரணிகளைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம், இது ஒரு வழியில் அல்லது வேறு வழியில் பயிரின் விநியோகத்தை பாதிக்கலாம். இந்தக் காரணிகளைக் கவனத்தில் கொண்டு பொருளாதாரப் பகுப்பாய்வின் ஆய்வின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட முடிவுகளைப் பார்க்கும்போது, ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில், ஒரு பயிரின் விலைக்கும் அதன் விநியோகத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பு ஏன் கண்டறியப்படுகிறது என்பதை எளிதாக அறிந்து கொள்ளலாம். சாதாரணமாக இல்லை. சில காரணிகள் பின்வருமாறு:

குறிப்பு

i. **அனைத்து பயிர்களின் உற்பத்தி பதில் V/S ஒரு பயிரின் உற்பத்தி பதில்:** ஒரு ஒற்றைப் பயிரின் j விலையில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கும் அதன் உற்பத்திக்கும் இடையே உள்ள உறவு, அனைத்து விலைகளுக்கும் அனைத்துப் பயிர்களுக்கும் இடையே உள்ள உறவை விட வலிமையானது. ஒரு பயிரின் விலை உயரும் பட்சத்தில் ஒரு பயிரிலிருந்து மற்றொரு பயிருக்கு நிலத்தைத் திருப்பி அதன் உற்பத்தியை அதிகரிப்பது எளிது. மாற்றுப் பாதைக்கு நிலம் இருந்தால், ஒன்றாக விளையும் பயிர்களுக்கு கூட இது உண்மையாக இருக்கலாம். இருப்பினும், அனைத்துப் பயிர்களின் விலையும் ஒரே நேரத்தில் உயர்த்தப்பட்டால், மற்ற பயிர்களிலிருந்து நிலத்தைத் திசைதிருப்புவதன் மூலம் எந்தவொரு குறிப்பிட்ட பயிரின் கீழ் பகுதியையும் மாற்றுவதற்கான தூண்டுதல் பலவீனமடையும். அப்படிப்பட்ட நிலையில், அனைத்துப் பயிர்களின் உற்பத்தி அதிகரிப்பு பற்றி பேசாமல், குறிப்பிட்ட எந்தப் பயிரின் உற்பத்தியிலும் அதிகரிப்பு (அல்லது ஓரளவு மட்டுமே) இருக்காது. குறிப்பாக சாகுபடிக்கு கூடுதல் நிலம் இல்லாதபோது இது உண்மையாக இருக்கும். இது சம்பந்தமாக மேலரின் முடிவுகள் மிகவும் சுவாரஸ்யமானவை. பாரம்பரிய விவசாயத்தில், மொத்த விவசாய உற்பத்திக்கான விநியோக வளைவு ஒரு புள்ளிக்குப் பிறகு எதிர்மறையான சாய்வைக் கொண்டிருக்கும் போது, ஒரு தனிப்பட்ட பயிர்க்கான விநியோக வளைவு முழுவதும் நேர்மறையாக இருப்பதை அவரது பகுப்பாய்வு காட்டுகிறது.

ii. **விலையில் முழுமையான மாற்றம் மற்றும் விலைகளில் ஒப்பீட்டு மாற்றம்:** ஒரு பயிரின் விலையில் ஏற்படும் மாற்றத்தின்

குறிப்பு

தாக்கத்தை அதன் உற்பத்தியில் ஆய்வு செய்யும் போது, அதன் விலையில் ஏற்படும் ஒப்பீட்டு மாற்றத்தை எப்போதும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும், அதிலுள்ள முழுமையான மாற்றத்தை அல்ல. பல்வேறு பயிர்களின் முழுமையான விலைகள் மாறினாலும், பல்வேறு பயிர்களுக்கான விலை விகிதங்கள் மாறாமல் இருந்தால், எந்தப் பயிரின் உற்பத்தியிலும் எந்த மாற்றமும் ஏற்படாது. (பயிரிடுவதற்கு கூடுதலான நிலமோ, எந்தப் பயிர்க்கும் ஒரே நேரத்தில் புதிய தொழில்நுட்பம் கிடைக்கவோ இல்லை, மேலும் பயிர் முறை மாற்றம் என்பது நிலத்தை ஒரு பயிரில் இருந்து மற்றொரு பயிருக்குத் திருப்புவதன் மூலம் மட்டுமே நிகழ்கிறது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்).

iii. **பொருளாதார வளர்ச்சியின் நிலை:** ஷுல்ட்ஸ் மற்றும் ராஜ் கிருஷ்ணா போன்ற சில பொருளாதார வல்லுநர்கள் விலை மாற்றங்களுக்கு தனிப்பட்ட பயிர்களின் உற்பத்தியின் பிரதிபலிப்பு வளர்ச்சியடையாத மற்றும் வளர்ந்த பொருளாதாரங்கள் இரண்டிலும் சமமாக வலுவாக உள்ளது என்று சுட்டிக்காட்டியிருந்தாலும், அவை அவற்றின் பகுப்பாய்வில் மேலோட்டமாக மட்டுமே தெரிகிறது. வளர்ச்சியடையாத மற்றும் வளர்ந்த பொருளாதாரங்கள் கூட, அவர்கள் தங்கள் ஆய்வில் மேலோட்டமாக மட்டுமே இருப்பதாகத் தெரிகிறது என்பதை அவர்கள் உணரத் தவறிவிட்டார்கள் என்று தோன்றுகிறது. வளர்ச்சியடையாத நிலையிலும் வெவ்வேறு நிலைகள் இருப்பதையும், தொழில்துறை வளர்ச்சியடையாத நிலையிலும், கிராமங்கள் தன்னிறைவு பெற்ற நிலையிலும் ஒன்று என்பதை அவர்கள் உணரத் தவறிவிட்டார்கள் என்று தோன்றுகிறது. போன்ற ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், விலைக்கும் பயிர்களின் உற்பத்திக்கும் இடையே உள்ள இயல்பான உறவு மிகவும் பலவீனமாக இருக்கும். விவசாய விலைகள் மற்றும் உற்பத்தியின் பொதுவான அதிகரிப்புக்கு இடையிலான உறவு, உண்மையில், மேலோர் சொல்வது போல், தலைகீழாக இருக்கும். கூடுதல் தொகையை சந்தையில் விற்கக்கூடாது என்றால் விவசாயிகள் ஏன் அதிக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும்? மேலும், உண்மையில், உற்பத்தி செய்யப்பட்டால் கூடுதல் தொகையை விற்க அவர்கள் ஆசைப்பட மாட்டார்கள், ஏனென்றால் தொழில்துறையின் வளர்ச்சியடையாததால் விவசாயம் அல்லாத எந்தப் பொருளையும் அவர்களால் வாங்க முடியாது. விவசாய உற்பத்தியின் இயல்பான பிரதிபலிப்பு அல்லது விலை மாற்றங்களுக்கு விற்கப்படும் தொகையானது ஒரு தொழில்துறை (உள் அல்லது வெளி) மற்றும் தொழில்துறை உற்பத்திகளை மேலும் மேலும் வாங்குவதில் ஆர்வமுள்ள விவசாயிகளின் இருப்பைக் கருதுகிறது.

iv. **பதில் கருதப்படும் காலம்:** விலை மாற்றங்களுக்கு பயிர்களின் உற்பத்தி அல்லது விற்பனையின் பிரதிபலிப்பு இயல்பானதாக இருந்தாலும், அதன் தீவிரம் கருத்தில் கொள்ளப்பட்ட காலத்தைப் பொறுத்தது. ஒரு குறிப்பிட்ட பயிரின் விலையில் ஏற்படும் மாற்றம், பயிர் பருவத்திலேயே விலை மாற்றம் ஏற்பட்டால், அதன் உற்பத்தியில் எந்தப் பிரதிபலனும் ஏற்படாது. விலை மாற்றம் நீண்ட காலத்திற்கு தொடர்ந்தால்; மற்றும் அதன் கீழ் பகுதியில் மாற்றம் மூலம் மாற்ற பயிர் உற்பத்தி அனுமதிக்கப்படும் காலம், இவ்வாறு நீடித்தது, ஒரு நேர்மறையான பதில் காணப்படலாம்.

v. **உற்பத்தியில் உள்ள பதில் மற்றும் சந்தையில் விற்பனைக்கு வழங்கப்படும் தொகையில் உள்ள வேறுபாடு:** பொதுவாக கொடுக்கப்பட்ட சூழ்நிலைகளில், உற்பத்தியின் பதில் மற்றும் விற்பனைக்கு வழங்கப்படும் தொகை ஒரே திசையில் இருக்க வேண்டும்.

எவ்வாறாயினும், ஒரு பயிரின் உற்பத்தியானது அதன் விலையில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்குப் பதிலளிக்கும் ஒரு சூழ்நிலை இருக்கலாம், அதே சமயம் அதன் விற்பனைக்கு வழங்கப்படும் தொகை மாறாமல் இருக்கலாம் மற்றும் அதற்கு நேர்மாறாகவும் இருக்கலாம்.

குறிப்பு

vi. **வணிகப் பயிர்கள் V/s துணைப் பயிர்கள்:** உற்பத்தியின் பிரதிபலிப்பு அல்லது விற்பனைக்கு வழங்கப்படும் பயிரின் அளவு இயல்பானதாக இருந்தாலும் கூட; பயிர் முக்கியமாக உள்நாட்டு நோக்கங்களுக்காக அல்லது சந்தைக்காக உற்பத்தி செய்யப்படுவதால் அதன் அளவு மாறுபடும். இந்த வேறுபாட்டிற்கான காரணம் வெளிப்படையானது. வணிகப் பயிர்கள் லாபம் ஈட்டுவதற்காக உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன, மேலும் அதிக விலை உயர்ந்த லாபத்தைக் குறிக்கும், எனவே, விவசாயிகளை அதிக உற்பத்தி செய்யவும் மேலும் விற்கவும் ஊக்குவிக்கவும். மறுபுறம், பொதுவாக உள்நாட்டு நுகர்வுக்காக உற்பத்தி செய்யப்படும் பயிர்கள் அவற்றின் உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் அல்லது அளவு மேலும் அதிகரிக்க வேண்டும் என்றால் அவற்றின் விலையில் ஒப்பீட்டளவில் பெரிய அதிகரிப்பு தேவைப்படும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், வணிகப் பயிர்களுடன் ஒப்பிடும்போது, வாழ்வாதாரப் பயிர்களுக்கு விலையில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கு வழங்கல் எதிர்வினை பலவீனமாக இருக்கும்.

- வற்றாத பயிர்களின் உற்பத்தியானது விலையில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கான பதிலைக் காட்டக்கூடும், இது குழப்பமானதாகத் தோன்றலாம். மிகக் குறுகிய காலத்தில், ஒரு வருடம் அல்லது அதற்கு மேல், அவற்றின் உற்பத்திப் பிரதிபலிப்பு வாழ்வாதாரப் பயிர்களை விட குறைவாக இருக்கலாம். மாற்றியமைக்கப்பட்ட விலைகள் நீண்ட காலத்திற்கு நிலைத்திருக்க அனுமதித்தால், இந்தப் பயிர்களின் உற்பத்திப் பிரதிபலன், வாழ்வாதாரப் பயிரை விட அதிகமாக இருக்கும்.

vii. **பண்ணையின் அளவு:** தனது சொந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யத் தேவையானதை விடப் பெரிய பண்ணையைக் கொண்ட விவசாயிதான் சந்தையில் உற்பத்தி செய்து விற்பனை செய்கிறார். அத்தகைய விவசாயி மட்டுமே ஒரு சாதாரண சூழ்நிலையில், விலை மாற்றங்களுக்கு நேர்மறையாக செயல்படுவார். சிறு விவசாயிகள் இந்த மாற்றங்களுக்கு ஊக்கமளிப்பார்கள். சிறு விவசாயிகள் இந்த மாற்றங்களுக்கு ஊக்கமளிப்பார்கள். எனவே, ஒரு பொருளாதாரத்தில் விவசாயம் பெரிய பண்ணைகள் அல்லது சிறிய பண்ணைகளால் வகைப்படுத்தப்பட்டாலும், விவசாய உற்பத்தியின் ஒட்டுமொத்த விநியோக பதிலை பாதிக்கும் மற்றொரு காரணியாக இருக்கும் அல்லது விலை மாற்றங்களுக்கு சந்தை உபரியாக இருக்கும்.

viii. **கால தாமதம் பிரச்சனை**: அனைத்து வகையான பயிர்களின் உற்பத்தியாளர்களும் வற்றாத அல்லது பல்லாண்டு அல்லாத விலை மாற்றங்களுக்கு சாதகமாக பதிலளிக்கின்றனர். இருப்பினும், ஒரு பயிரின் அளிப்பு அதன் விலையில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கு ஏற்ப மாறுவதற்கு எடுக்கும் நேரம் வெவ்வேறு வகையான பயிர்களின் விஷயத்தில் வேறுபட்டதாக இருக்கும். வருடாந்திர பயிரில், ஒரு பயிர் பருவத்திற்குப் பிறகு வழங்கல் (உற்பத்தி) மாறலாம். வற்றாத பயிராக இருந்தால், சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வரத்து மாறலாம். நிச்சயமாக, இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும், பதில் உள்ளது, ஆனால் அது ஒரு பின்தங்கிய ஒன்றாகும். எனவே, ஒரு பயிரின் விலைக்கும் அதன் அளிப்புக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பைப் படிப்பதற்கு முன், அதன் விலையில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கும் அதன் விநியோகத்தில் ஏற்படும்

மாற்றத்திற்கும் இடையே உள்ள கால தாமதத்தைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். கால தாமதம் புறக்கணிக்கப்பட்டாலோ அல்லது சரியாக மதிப்பிடப்படாவிட்டாலோ, ஒரு பயிரின் விலையில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கும் அதன் விநியோகத்தில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு, அனுபவ ஆய்வில், இல்லாததாகவோ அல்லது எதிர்மறையாகவோ கூட தோன்றலாம்.

ix. **விநியோக பக்கத்தில் உள்ள சிக்கல்கள்:** ஒரு பயிரின் உற்பத்தியில் ஏற்படும் மாற்றம் (அந்த விஷயத்தில் அல்லது ஏதேனும் ஒரு பொருளின்) அதன் விலையில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கு பதிலளிக்கும் விதமாக, வழங்கல் பக்கத்தில் செயல்படும் எந்த காரணியும் அத்தகைய மாற்றத்தைத் தடுக்காதபோது மட்டுமே முழுமையாக செயல்படும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு பயிரின் உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டுமானால், விதைகள், உரங்கள் நீர்ப்பாசனம் மற்றும் கடன், சரியான அறிவு போன்ற தேவையான உடல் இடுபொருட்கள் போதுமான அளவு வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதை இது குறிக்கிறது. அவை இல்லாத நிலையில், ஒரு பயிரின் உற்பத்தி அதிகரிக்காமல் போகலாம் அல்லது அதன் விலை அதிகரிக்கும் போது போதுமான அளவு அதிகரிக்காமல் போகலாம். 1965-66க்குப் பிறகு, இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து (நீர்ப்பாசன வசதிகளில் உள்ள வேறுபாடு காரணமாக) கோதுமை மற்றும் அரிசிக்கான பல்வேறு விநியோகப் பிரதிபலிப்புகளை நேர்மறையான விலைக் கொள்கை மற்றும் பிற பயிர்களுக்கு வழங்குவதில் மிகவும் மோசமான பதிலைத் தூண்டியது. அனைத்து பிராந்தியங்களிலும் கோதுமை மற்றும் அரிசி (அவற்றுக்கான மேம்படுத்தப்பட்ட விதைகள் கிடைக்காததால்).

x. **சமூகத்தின் சமூக பண்புகள்:** பழமைவாதம், கடுமையான ரசனைகள், மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நுகர்வு, விவசாயிகளின் தேவைகள், அவர்களின் மரணவாதம் போன்றவை, விவசாயிகளின் இலாப நோக்கத்தை பலவீனப்படுத்துகின்றன, எனவே விவசாயப் பொருட்களின் விலையில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு அவர்களின் எதிர்வினை. மேலும், விவசாயம், நமக்குத் தெரிந்தபடி, வருமான ஆதாரமாகவும், வாழ்க்கை முறையாகவும் உள்ளது. விவசாயத்தை மட்டுமே வாழ்க்கையாகக் கொண்டவர்களின் விஷயத்தில், விவசாயப் பொருட்களின் விலையில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், விவசாய உற்பத்தியில் அல்லது சந்தை உபரியில் மிகக் குறைவான மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. அத்தகையவர்களின் வணிக நோக்கம் மிகவும் பலவீனமானது.

முடிவுரை

பல்வேறு காரணிகளின் முந்தைய விளக்கம், விவசாயப் பயிர்களின் விலைக்கும் அவற்றின் வழங்கலுக்கும் இடையிலான உறவை வலுப்படுத்துதல் அல்லது பலவீனப்படுத்துதல் ஆகியவை அனுபவ மட்டத்தில், பல்வேறு சூழ்நிலைகள் பல்வேறு பயிர்களின் விலைக்கும் விநியோகத்திற்கும் இடையிலான ஒரே மாதிரியான உறவை வெளிப்படுத்தாது என்ற உண்மையைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. ஒவ்வொரு சூழ்நிலையும் தனித்தன்மை வாய்ந்தது. நிச்சயமாக, சரியான புள்ளியியல் பகுப்பாய்வின் மூலம், விலைகள் தவிர மற்ற அனைத்து காரணிகளின் விளைவும், விவசாய உற்பத்தி அல்லது விற்பனைக்கு வழங்கப்படும் தொகையின் மீதும் நீக்கப்பட்டால், இரண்டு மாறிகளுக்கு இடையே ஒரு நேர்மறையான உறவு வெளிப்படும். எவ்வாறாயினும், இது சம்பந்தமாக இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில், புள்ளியியல் பகுப்பாய்வில் பலவீனம் ஒரு

பொதுவான நோயாகும், மேலும் விவசாய பயிர்களின் விலை மற்றும் அவற்றின் விநியோகம் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான தொடர்பு தொடர்பாக சூழ்நிலை மாறுபாடுகள் உருவாக்கிய குழப்பத்தை மேலும் கூட்டியுள்ளது.

குறிப்பு

மேலும், மேற்கூறிய பகுப்பாய்வு, விவசாயத்தில் வழங்கல் வளைவின் தன்மை பற்றிய சர்ச்சைக்கான காரணத்தை விளக்குவதைத் தவிர, ஒரு முக்கியமான கொள்கை உட்பொருளையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. விவசாயப் பயிர்களின் விலையை நேர்மறை திசையில் மாற்றும் நோக்கில் அவற்றின் விலையைக் கையாள முன்மொழியப்பட்டால், இயற்பியல் உள்ளீடுகள், கடன், புதிய தொழில்நுட்பத்தைப் பற்றிய தகவல், திறமையான சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பு போன்ற பல துணை நடவடிக்கைகள். அத்தகைய கொள்கையுடன் இருக்க வேண்டும். விவசாயிகளின் வணிக நோக்கத்தை வலுப்படுத்த தேவையான விலையில்லா நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். மேலும், வளர்ச்சியடைந்து வரும் விவசாயம் அல்லாத துறை மற்றும் விவசாயத் துறைக்கு அதன் தயாரிப்புகள் அதிகரித்து வருவதால், விவசாயிகள் தங்கள் சொந்த வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்தும் வகையில் அதிக உற்பத்தி செய்யவும், அதிகமாக விற்கவும் தூண்டும். பல்வேறு பயிர்களின் விநியோகத்தைப் பொறுத்த வரையில், விவசாய விலைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் தாங்களாகவே விரும்பிய நேர்மறையான பதிலைப் பெற வாய்ப்பில்லை.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

9. பாரம்பரிய விவசாயத்தை மாற்றுதல் என்ற புத்தகத்தில் T.W. ஷூல்ட்ஸ் எதை வலியுறுத்தினார்?
10. விவசாயப் பயிர்களின் வழங்கல் விலை மாற்றத்திற்கு ஊக்கமளிக்கிறது என்று கருதும் வழக்கறிஞர்களின் நம்பிக்கை என்ன?

6.7 பண்ணை அளவு மற்றும் உற்பத்தித்திறன் விவாதம்

பண்ணையின் அளவு மற்றும் உற்பத்தித்திறன் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான தொடர்பு பற்றிய விவாதம் கோட்பாட்டு மற்றும் அனுபவத் திட்டத்தில் நடைபெற்று வருகிறது. ஒரு பண்ணையின் அளவுக்கும் உற்பத்தித்திறனுக்கும் இடையே ஒரு தலைகீழ் உறவு இருக்கக்கூடும் என்று சிலர் 'ஒரு முன்னோடி' பகுத்தறிவு மூலம் காட்ட முயன்றாலும், சில பொருளாதார வல்லுநர்கள் ஐம்பதுகளில் சேகரிக்கப்பட்ட 'பண்ணை
வேறு சில தரவுகள், பண்ணையின் அளவுக்கும் உற்பத்தித்திறனுக்கும் இடையே ஒரு தலைகீழ் உறவு உள்ளது என்ற முடிவுக்கு வருவதற்கு.

பெரிய மற்றும் சிறிய அளவிலான பண்ணை

விவசாயம் பெரிய அளவில் அல்லது சிறிய அளவில் செய்யப்பட வேண்டுமா என்பது ஒரு முக்கியமான கேள்வி மற்றும் இதற்கான பதில் விவசாயியின் இலக்குகள் மற்றும் திறன்களுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. உற்பத்தித் தொழிலைப் போலவே, விவசாயத்திலும், பெரிய அளவிலான விவசாயத்தின் சில நன்மைகள் உள்ளன. இந்த நன்மைகள் தொழில்நுட்ப, நிதி மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் பொருளாதாரங்களிலிருந்து உருவாகின்றன.

குறிப்பு

சிறிய அளவிலான பண்ணைகளை விட பெரிய அளவிலான பண்ணைகள் வேலை செய்வதில் மிகவும் சிக்கனமானவை மற்றும் அதிக செயல்திறனுக்கு உகந்தவை. ஏனென்றால், சிறிய அளவிலான பண்ணைகளுக்குத் திறந்திருக்கும் அனைத்து தொழில்நுட்ப நன்மைகளும் பெரிய அளவிலான பண்ணைகளுக்கும் திறந்திருக்கும், ஆனால் பெரிய அளவிலான பண்ணைகளுக்குத் திறந்திருக்கும் அனைத்து நன்மைகளும் சிறிய அளவிலான பண்ணைகளுக்குத் திறக்கப்படுவதில்லை. பெரிய பண்ணைகள் பின்வரும் காரணிகளால் பயனடைகின்றன என்பது கவனிக்கப்பட்டது:

- உற்பத்தி பொருளாதாரங்கள்
- மேலாண்மை
- நிதியியல்
- மார்க்கெட்டிங்

இந்த பெரிய பண்ணை பொருளாதாரங்கள் பண்ணையின் செலவைக் குறைப்பதற்கும் செயல்திறனை அதிகரிப்பதற்கும் உதவுகின்றன. உற்பத்திப் பொருளாதாரங்கள் பெரிய அளவிலான பண்ணையின் மூலம் அறுவடை செய்யப்படும்:

(a) புதுப்பித்த மற்றும் மிகவும் தானியங்கி இயந்திரங்களின் பயன்பாடு,
(b) தொழிலாளர் பிரிவு மற்றும் நிபுணத்துவத்தின் நன்மைகள்,
(c) துணை தயாரிப்புகளின் சிறந்த பயன்பாடு,
(d) பழுது மற்றும் பராமரிப்பு வசதி, மற்றும்
(e) ஆராய்ச்சியின் நன்மைகள்

தொழில்நுட்ப மற்றும் நிர்வாகப் பொருளாதாரங்கள் உற்பத்தியின் மூன்று காரணிகளின் கிடைக்கக்கூடிய விநியோகங்களை மிகவும் திறம்பட பயன்படுத்துவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளின் விளைவாகும். 'பெரிய பண்ணைகளில், மூலதனம் மற்றும் நிலத்தின் அதிக விகிதங்கள் நேரடி உற்பத்திப் பயன்பாட்டிற்குக் கிடைக்கின்றன, இதன் விளைவாக உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருளின் ஒரு யூனிட்டுக்கான மேல்நிலைச் செலவுகள் குறைக்கப்படுகின்றன. விவசாயத்தில் இது குறிப்பாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்க வேண்டும், இது மொத்த உற்பத்திச் செலவில் விகிதாச்சாரத்திற்கு மாறாக அதிகப் பகுதியை உருவாக்கும் ஒரு தொழிலாகும்.

சந்தைப்படுத்தல் பொருளாதாரங்கள் பெரிய அளவில் வாங்குவதற்கும் விற்பதற்கும் உள்ள வசதிகளிலிருந்து எழுகின்றன. விவசாய இடுபொருட்களை வாங்கும் போது, பெரிய விவசாயிகளுக்கு விலையிலும், தள்ளுபடியிலும், தள்ளுபடியிலும் முன்னுரிமை அளிக்கப்படுகிறது, ஏனெனில் விற்பனையாளர் இடுபொருட்களை மொத்தமாக வழங்கும்போது, போக்குவரத்து, கையாளுதல் மற்றும் பேக்கிங் மற்றும் கணக்கு வைப்பு ஆகியவற்றில் சேமிக்கப்படும். பெரிய விவசாயி விற்பனையாளராக இருக்கும்போது அதற்கேற்ற நன்மைகள் அவருக்குக் கிடைக்கும். பெரிய விவசாயிகளின் மொத்த விநியோகம் பயிற்சியை சாத்தியமாக்குகிறது
அவர் விற்கும் அனைத்துப் பொருட்களுக்கும் அதிக சராசரி விலையைப் பெறக்கூடிய தரப்படுத்தலின் சில அளவுகள்.

பெரிய விவசாயியின் சிறந்த கடன் தகுதியின் காரணமாக நிதித் துறையில் இதேபோன்ற அளவிலான பொருளாதாரங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவர் பொதுவாக பணத்தை கடன் வாங்கவும், அதிக எளிதாகவும் குறைந்த செலவில் கடன் பெறவும் முடியும். மேலும், பெரிய வருவாய் மற்றும் அதிக மொத்த லாபம் காரணமாக, சுயநிதியைப் பொருத்தவரையில் ஒரு பெரிய விவசாயி சிறந்து விளங்குகிறார்.

குறிப்பு

பெரிய பண்ணைகளின் மற்றொரு நன்மை என்னவென்றால், ஒவ்வொரு தொழிலாளியையும் அவர் மிகவும் பொருத்தமான பணிக்கு ஈடுபடுத்துவதன் மூலம், தொழிலாளர் செலவைக் குறைக்கும் வாய்ப்பில் உள்ளது, எனவே இயற்கையான திறன்கள் மற்றும் பெற்ற திறன் மற்றும் வேகம் ஆகியவற்றின் அதிகபட்ச நன்மைகளைப் பெறுங்கள். அதே செயல்பாடு.

ஆனால் அளவு வரம்பிற்கு அப்பால் நீட்டிக்கப்பட்டால், மேலே விவாதிக்கப்பட்ட சில பொருளாதாரங்கள் திறமையின்மையால் ஈடுசெய்யப்படுகின்றன. உயிரினங்களுடன் விவசாயம் செய்வதில் ஆர்வம், பருவம் மற்றும் வானிலை சார்ந்திருத்தல், பெரிய மூலப் பகுதிகளில் உழைப்பு சிதறல் மற்றும் தொடர்ச்சியான வழக்கமான செயல்பாடுகள் இல்லாதது ஆகியவை விவசாயத்தில் ஒரு பெரிய அளவிலான பொருளாதாரங்களை அறுவடை செய்யும் வழியில் வரும் நிலைமைகளை முன்வைக்கின்றன. உற்பத்தி. பண்ணையின் அளவு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவைத் தாண்டி அதிகரிப்பதால், மேற்பார்வை மற்றும் அமைப்பின் சிரமங்கள் ஒரு பெரிய பண்ணையின் செயல்திறனைக் குறைக்கிறது. நிர்வாக உள்ளீடு அல்லது ஒரு யூனிட்டுக்கான செலவு அதிகரிக்கும் திறனுடன் ஒப்பிடும்போது அளவு மிகப் பெரியதாக இருக்கும். உற்பத்தி மற்றும் விவசாயத்தில் பெரிய அளவிலான உற்பத்தியின் தொழில்நுட்ப நன்மைகள், விலையுயர்ந்த பெரிய இயந்திரங்கள் மற்றும் ஒரு பெரிய பணியாளர்களைக் கொண்டு வேலை செய்யப்படும் இடங்களில் அதிக உச்சரிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்தத் துறைகளில், ஒவ்வொரு செயலிலும் தனிப்பட்ட கவனம் மற்றும் தனிப்பட்ட கவனிப்பு விரும்பத்தக்கது, சிறிய உற்பத்தி அலகுடன் நன்மைகள் உள்ளன. திறமையான விவசாயத்தில் பெரும்பாலான செயல்பாடுகள், நமக்குத் தெரிந்தபடி, வளரும் பயிர்கள் மற்றும் உயிருள்ள விலங்குகளுடன் நெருக்கமான கவனிப்பு மற்றும் தனிப்பட்ட கவனம் தேவை. இது சிறிய அல்லது கூலித் தொழிலாளர்களை வேலை செய்யும் சிறிய குடும்பப் பண்ணையை சாதகமான நிலையில் வைக்கிறது. குடும்பப் பணியாளர்களின் நிதி நலன் அவர்களின் வேலையின் தரமான தீவிரத்தை உறுதி செய்வது மட்டுமல்லாமல், சிறிய பண்ணைகளில் இருக்கும் மிகவும் நெருக்கமான உறவுகள், பணியமர்த்தப்படும் எந்தவொரு கூலித் தொழிலாளர்களின் மேற்பார்வையையும் எளிதாக்குகிறது. மேலும், பெரிய பண்ணைகளை விட சிறிய பண்ணைகளில் குடும்ப உழைப்பு அதிகம். உழைப்பின் இந்த அதிக தீவிரம் சிறிய பண்ணைகளின் உற்பத்தித்திறனை பெரிய பண்ணைகளை விட அதிகமாக வைத்திருக்கிறது.

இந்த நிகழ்வை விளக்கும் வேறு சில விளக்கங்கள் பின்வருமாறு.

குஸ்ரோ, சென், ஹனுமந்த ராவ் மற்றும் ஜகதீஷ் பகவதி ஆகியோரின் கூற்றுப்படி, பெரிய பண்ணைகளை விட சிறிய பண்ணைகளில் கருவுறுதல் அதிகமாக உள்ளது, ஏனெனில் 'பண்ணையின் அளவு விரிவடையும் போது, மொத்த நிலத்தில் மோசமான மற்றும் அலட்சிய நிலத்தின் விகிதம் அதிகரிக்கிறது, இதனால், குறைகிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு உற்பத்தி மற்றும் பண்ணை வருமானம்.'

கிருஷ்ண பரத்வாஜ், குஸ்ரோ, தீபக் முசும்தார் மற்றும் உஷா ராணி ஆகியோர் சிறு விவசாயிகள் தங்கள் உள்ளீடுகளை மிகவும் தீவிரமாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் மற்றும் சிறந்த மற்றும் திறமையான நிர்வாகத்தை வழங்குகிறார்கள். ஏனென்றால், சிறு விவசாயிகளின் பிழைப்பும், அவர் சிறு நிலத்தில் இருந்து கிடைக்கும் வருமானத்துடன் தொடர்புடையது. அதனால்

சிறு விவசாயிகள் சிறிய நிலத்தை தரிசாக விட்டு, தங்கள் சிறு நிலங்களுக்கு தீவிர உள்ளீடுகளை வழங்குகிறார்கள் மற்றும் பல பயிர்களுக்கு தங்கள் நிலத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

கிருஷ்ண பரத்வாஜின் கூற்றுப்படி, சிறிய பண்ணைகளில் பாசனத்தின் தீவிரம் அதிகமாக உள்ளது. அவரது ஆய்வில், நீர்ப்பாசனத்தின் அளவு மற்றும் வைத்திருக்கும் அளவு ஆகியவற்றுக்கு இடையே புள்ளிவிவர ரீதியாக குறிப்பிடத்தக்க தலைகீழ் தொடர்பைக் கண்டறிந்தார்.

பேராசிரியர் ஹனுமந்த ராவின் கூற்றுப்படி, சிறிய பண்ணைகளில் உற்பத்தித்திறன் அதிகமாக இருக்கலாம், ஏனெனில் சிறு விவசாயிகளைப் போல பொருளாதார நிர்ப்பந்தத்தை எதிர்கொள்ளாததால், பெரிய விவசாயிகள் ஓய்வுக்கு அதிக முன்னுரிமை கொடுக்கிறார்கள்.

மேற்கண்ட கருதுகோளை 1968 இல் விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட அசோக் ருத்ரா கடுமையாக எதிர்த்தார். ஜூலை 1968 மற்றும் அக்டோபர் 1968 பொருளாதார மற்றும் அரசியல் வார இதழில் வெளிவந்த, 'பண்ணை அளவு மற்றும் ஏக்கருக்கு மகசூல்' மற்றும் 'இந்திய விவசாயத்தில் அளக்கத் திரும்புதல்' என்ற இரண்டு கட்டுரைகளின் தொடரில், ருத்ரா வாதிட்டார். பண்ணை அளவு மற்றும் உற்பத்தித்திறன் சில பகுதிகளில் இருக்கலாம், இது ஒரு உலகளாவிய நிகழ்வு அல்ல, எனவே, நாட்டின் அனைத்து பகுதிகளிலும் செயல்படும் என்று கூற முடியாது. ருத்ராவின் கூற்றுப்படி, இந்திய விவசாயத்தின் சூழலில் தலைகீழ் உறவுகள் கவனிக்கப்படவில்லை என்பதை ஒருவர் வலியுறுத்தலாம். ருத்ரா, அத்தகைய உறவை இந்திய விவசாயத்தில் செயல்படும் உலகளவில் செல்லுபடியாகும் சட்டமாக கருத முடியாது என்று வலியுறுத்துகிறார், மேலும் விவசாய மேலாண்மை கணக்கெடுப்பு தரவுகளின் அறிகுறிகள், அளவு அதிகரிப்புடன் குறைவதற்கு பதிலாக, அது உண்மையில் ஏக்கருக்கு விளைச்சலை அதிகரிக்கக்கூடும் என்று பரிந்துரைத்தது.

ஏக்கருக்கான மகசூல் மற்றும் பண்ணை அளவு ஆகியவற்றுக்கு இடையே ஒரு முறையான சார்பு முறை இல்லை என்பதும் கவனிக்கப்பட்டது.

அதே வழியில், பேராசிரியர் A.P. ராவ் மற்றும் கிருஷ்ண பரத்வாஜ் ஆகியோர் பண்ணை அளவு மற்றும் உற்பத்தித்திறன் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான தலைகீழ் உறவின் கருதுகோள் குறித்து தங்கள் சந்தேகங்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். பேராசிரியர். ராவ், பண்ணை மேலாண்மை ஆய்வுகளின் கண்டுபிடிப்புகளுக்கு மாறாக, தற்போதைய ஆய்வின்படி, அனைத்து கிராமங்களிலும் உள்ள அனைத்து இருப்பு அளவுகளிலும் உற்பத்தித்திறன் மாறாமல் உள்ளது என்ற முடிவுக்கு வந்தார். கிருஷ்ணா பரத்வாஜ், குழுவான தரவு மற்றும் முந்தைய சுற்று பண்ணை மேலாண்மை ஆய்வுகள் தொடர்பான தரவுகளுக்கு மடக்கை நேர்கோடுகளை பொருத்தியதில் சோதனைகளை மேற்கொண்டார், தனிப்பட்ட பயிர்களின் ஏக்கர் விளைச்சலுக்கும் இருப்பு அளவுக்கும் இடையே குறிப்பிடத்தக்க அல்லது முறையான தொடர்பு இல்லை என்று முடிவு செய்தார்.

தலைகீழ் உறவுக்கு எதிராகப் பேசும் சில ஆய்வுகள் உள்ளன. இருப்பினும், இந்த எதிர்மறையான கருத்துக்கள் அதை நிறுவியதை விட குறைவாகவே உள்ளன, எனவே, தலைகீழ் உறவின் உலகளாவிய தன்மை நிறுவப்பட்டதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல் இருக்கலாம், இருப்பினும், அதற்கான பெரிய சான்றுகள் சவால் செய்ய முடியாது.

புதிய விவசாய உத்தியை அறிமுகப்படுத்திய பிறகு பெற்ற அனுபவமும், மேற்கூறிய கருதுகோளை ஆதரிக்கவில்லை. விவசாயத் துறையில் சமீபத்திய தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் பின்னணியில் பண்ணை அளவு மற்றும் உற்பத்தித்திறன் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான தலைகீழ்

குறிப்பு

உறவின் கருதுகோள் பற்றிய சில சமீபத்திய ஆய்வுகள் மேற்கூறிய கருதுகோளுக்கு முரணான முடிவுகளுடன் வெளிவந்துள்ளன.

உத்தரபிரதேச மாநிலம் மீரட் மாவட்டத்தில் ராஜ்வீர் சிங் மற்றும் R.K.படேல் ஆகியோர் ஆய்வு நடத்தினர். வெளியீடு மற்றும் பண்ணை அளவு ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான உறவை ஆராய, ஒரு செயல்பாடு

பண்ணை Y = axb பொருத்தப்பட்டது, அங்கு Y என்பது பண்ணையின் மொத்த உற்பத்தியில் ஒரு நிலையான ஹெக்டேருக்கு உற்பத்தியாக எடுத்துக்கொள்ளப்படும். ராஜ்வீர் சிங் மற்றும் ஆர்.கே. படேல் அவர்களின் பின்னடைவு பகுப்பாய்வின் முடிவில், புதிய தொழில்நுட்பத்தின் சூழலின்படி, பண்ணை அளவு அதிகரிப்புடன் ஹெக்டேருக்கு உற்பத்தி குறைவதற்கான எந்த அறிகுறியும் இல்லை, எனவே, தலைகீழ் உறவின் கருதுகோள் கீழ் பகுதியில் நிராகரிக்கப்படுகிறது. படிப்பு. இந்தப் போக்குக்கான சாத்தியமான விளக்கம் என்னவென்றால், பண்ணை தொழில்நுட்பம் மாற்றத்திற்கு உள்ளாகும்போது; பெரிய விவசாயிகள் புதிய தொழில்நுட்பத்தால் அதிக லாபம் ஈட்டுவதால், சரியான நேரத்தில் நவீன உள்ளீடுகளுடன் நிலத்தைப் பயன்படுத்துவதில் அதிக ஆர்வம் காட்டுகின்றனர்.

பல்வேறு ஆதாரங்களில் இருந்து பெறப்பட்ட தரவுகளின் அடிப்படையில், CH ஹனுமந்த ராவ் பின்வரும் அவதானிப்புகளை அடைந்தார். வளங்களுக்கான சிறந்த அணுகலைப் பொருட்படுத்தாமல் அவரது அவதானிப்புகளின்படி, பெரிய பண்ணைகளைக் குறிக்கும் வகையில் ஒரு ஏக்கரின் உற்பத்தி பாரம்பரிய உழைப்பு மிகுந்த தொழில்நுட்பத்தின் கீழ் சிறிய பண்ணைகளை விட குறைவாக இருந்தது. சிறு குடும்பப் பண்ணைகளை விட அவர்களுக்கு (வாடகை) கூலியின் விலை அதிகமாக இருந்ததால் இது நிகழ்ந்தது. சிறிய குடும்பப் பண்ணைகளுக்கு கூலித்தொழிலாளர்களின் விலை அதிகமாக இருந்தது மட்டுமின்றி, பெரிய பண்ணைகளில் ஒரு ஏக்கருக்கு குறைந்த உழைப்பு உள்ளீட்டைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டது. தொழில்நுட்ப மாற்றங்கள் பெரிய பண்ணைகளுக்கு புதிய உற்பத்தி சாத்தியங்களை உருவாக்கியுள்ளன, அவை இப்போது உயிரியல் மற்றும் இயந்திர நுட்பங்களைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் உழைப்புக்கான மூலதனத்தை மாற்றியமைக்க முடியும் மற்றும் சிறிய பண்ணைகளை விட விரைவான விகிதத்தில் உற்பத்தியை உற்பத்தி செய்ய முடியும். பாரம்பரிய தொழில்நுட்பத்தின் கீழ் காணப்படும் பண்ணை அளவு மற்றும் ஒரு ஏக்கருக்கு உற்பத்தி ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான தலைகீழ் உறவு புதிய தொழில்நுட்பத்தை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் உண்மையாக இருக்காது என்பதை சமீபத்திய சான்றுகள் காட்டுகின்றன.

இந்தியாவின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் தரவுகள் கிடைக்கின்றன, சிறு விவசாயிகள் ஒரு ஹெக்டேருக்கு அதிக உழைப்பையும், ஒரு ஹெக்டேருக்கு அதிக உழைப்பு அல்லாத பொருள் உள்ளீடுகளையும் செய்கிறார்கள் என்ற அர்த்தத்தில், சிறு விவசாயிகள் தங்கள் நிலங்களை மிகவும் தீவிரமாக பயிரிடுவதையும் ருத்ரா ஒப்புக்கொள்கிறார். அவர்கள் தங்கள் நிலத்தின் பெரும்பகுதிக்கு நீர்ப்பாசனம் செய்ய ஏற்பாடு செய்கிறார்கள், அதனால் பயிர்களின் பெருக்கத்திற்கு, மேலும் அதிக லாபம் தரக்கூடிய பயிர்களைத் தேர்வு செய்கிறார்கள். ருத்ராவின் கூற்றுப்படி, இவை உலகளாவிய சட்டங்கள் அல்ல, ஆனால் இந்த அம்சங்கள் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் வெவ்வேறு சேர்க்கைகளில் நிகழ்கின்றன. மூலதனம் மற்றும் பிற பணமாக்கப்பட்ட உள்ளீடுகளைப் பயன்படுத்துவதற்கான திறனைப் பொருத்தவரை, பெரிய விவசாயியுடன் ஒப்பிடும்போது, ஒரு ஏழை விவசாயி தனது நிலையிலேயே பாதகமாக இருப்பதை ருத்ரா ஒப்புக்கொள்கிறார். புதிய விவசாய உத்தியானது அதிக மூலதனம் மிகுந்ததாக இருப்பதால்,

அனைத்து முயற்சிகளுக்குப் பிறகும், சிறு விவசாயி தனது பண்ணையில் ஹெக்டேருக்கு விளைவிப்பது பெரிய விவசாயிகளின் பண்ணைகளை விட அதிகமாக இருக்காது. இந்த திசையில் இன்னும் ஆராய்ச்சிகள் நடந்து வருகின்றன.

குறிப்பு

மேலே உள்ள விவாதத்திலிருந்து, மிகவும் குழப்பமான படம் வெளிப்படுகிறது. ஒரே தரவுகளின் தொகுப்பிலிருந்து, வெவ்வேறு பொருளாதார வல்லுநர்கள் வெவ்வேறு புள்ளிவிவர நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி வெவ்வேறு முடிவுகளை எடுத்துள்ளனர் என்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இருப்பினும், சமீபத்தில், விவாதத்தில் இரு போட்டியாளர்களான பேராசிரியர். A.K.சென் மற்றும் பேராசிரியர் அசோக் ருத்ரா ஆகியோர் தங்கள் கருத்துக்களை ஒருங்கிணைக்க முயன்றனர். இருவரும் இப்போது ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர்:

i. எதிர்மறை உறவு நாட்டின் சில பகுதிகளில் குறிப்பிட்ட நேரங்களில் நன்றாக இருக்கலாம் ஆனால் எல்லா இடங்களிலும் இல்லை எல்லா நேரங்களிலும் இல்லை;
ii. தலைகீழ் உறவுகள் பெரும்பாலும் சிறிய அளவிலான வகுப்பில் தெளிவாகத் தெரியும். எனவே, தலைகீழ் உறவுகள் வைத்திருக்கும் போது, அது சில வரம்புகளில் மட்டுமே செய்யக்கூடும், எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் அல்ல.
iii. பெரும்பாலான நேரங்களில் தலைகீழ் உறவுகள் நிராகரிக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றன. இருப்பினும், தலைகீழ் உறவுகளை இந்திய விவசாயத்திற்கான அனுபவப் பொதுமைப்படுத்தலைக் கருத்தில் கொள்வது ஒரு பெரிய பிழையாக இருக்கும்.

மொத்தத்தில், பெரிய அளவிலான பண்ணைகளை விட பொருளாதார அளவிலான சிறிய பண்ணைகள் மிகவும் திறமையானவை என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். சில ஆய்வுகள் தலைகீழ் உறவுக்கு எதிராக ஆதாரங்களைக் கொண்டு வந்தாலும், அவை நிறுவியதை விட குறைவாகவே உள்ளன. எனவே, தலைகீழ் உறவின் உலகளாவிய தன்மை நிறுவப்பட்டதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல் இருக்கலாம், இருப்பினும், அதற்கு ஆதரவாக பெரிய சான்றுகள் உள்ளன. மேலும் சவால் செய்யக்கூடாது.

தலைகீழ் உறவு மற்றும் பசுமைப் புரட்சி

மூலதன தீவிர தொழில்நுட்பம் அடிப்படையில் விவசாயத்தில் பசுமை புரட்சியை வகைப்படுத்துகிறது. இது விவசாயிகளுக்கு வளர்ச்சிக்கான பல வழிகளைத் திறந்துவிட்டதாக அறியப்படுகிறது. பண்ணையின் அளவு மற்றும் உற்பத்தித்திறன் தொடர்பாக தலைகீழ் உறவுமுறையில் பல அனுபவ ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலான ஆய்வுகள், புதிய விவசாயத் தொழில்நுட்பத்திற்குத் திறந்திருக்கும் பிராந்தியங்களுடனான தலைகீழ் உறவின் பலவீனம் மற்றும் மறைவுகளைக் காண்கின்றன. பெரிய விவசாயிகளை விட சிறு விவசாயிகளுக்கும் சில முக்கிய நன்மைகள் இருப்பதாகப் பல பொருளாதார வல்லுநர்கள் கருதுவதால் இந்த தர்க்கம் உருவானது. உதாரணமாக, உழைப்பு மிகுந்த நுட்பங்கள், மூலதன வளங்களுக்கான சமமற்ற அணுகல் சூழ்நிலைகளில் பெரிய விவசாயிகளால் பயன்படுத்தப்படும் மூலதன-தீவிர நுட்பங்களை எதிர்-சமநிலை அல்லது முறியடிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சைனி (1971) கூட தனது படைப்புகளில், பிரிக்கப்பட்ட பண்ணை மேலாண்மை ஆய்வுகளின் முடிவுகளின் அடிப்படையில் இந்திய விவசாயத்தில் தலைகீழ் உறவை உறுதிசெய்து பொதுமைப்படுத்தியிருக்கிறார், பசுமைப் புரட்சியின்

தாக்கத்தின் கீழ், தலைகீழ் உறவில் மாற்றம் ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். பசுமைப் புரட்சியை அனுபவித்த பகுதிகளிலாவது உண்மையாக இருப்பதை நிறுத்துங்கள். ஹனுமந்த ராவ், ஐம்பதுகளில் பாரம்பரிய தொழில்நுட்பத்தின் கீழ் இருந்த உறவையும், அறுபதுகளின் பிற்பகுதியில் முசாபர்நகரில் (உ.பி.), ஃபெரோஸ்பூரில் (பஞ்சாப்) புதிய தொழில்நுட்பத்தின் கீழ் இருந்த உறவையும் ஒப்பிட்டு, பண்ணை அளவுக்கும் ஏக்கருக்கு உற்பத்திக்கும் இடையே உள்ள தலைகீழ் உறவின் பலவீனத்தையும் மறைவையும் காட்டியுள்ளார்.) மற்றும் மேற்கு கோதாவரி (ஆந்திரப் பிரதேசம்). அவரைப் பொறுத்தவரை, அனைத்து மாவட்டங்களிலும் ஐம்பதுகளில் தலைகீழ் உறவு புள்ளிவிவர ரீதியாக குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது. இருப்பினும், அறுபதுகளில், புதிய விவசாய உத்தியை ஏற்றுக்கொண்டதன் மூலம், முசாபர்நகரில் தலைகீழ் உறவு மிகவும் பலவீனமடைந்தது, பின்னடைவு குணகம் 1955-56 இல் -0.25 இலிருந்து 1968-69 இல் -0.04 ஆக படிப்படியாகக் குறைக்கப்பட்டது. ஃபெரோஸ்பூர் மற்றும் மேற்கு கோத்வரி விஷயத்தில், தொடர்பு புள்ளியியல் ரீதியாக முக்கியமற்றதாக மாறியது.

பேராசிரியர் மதுசூதன் கோஷ், ஐம்பதுகளின் நடுப்பகுதியில் பாரம்பரிய தொழில்நுட்பத்தின் கீழ் அனைத்து பயிர் உற்பத்தி மற்றும் தனிப்பட்ட பயிர்களுக்கான உறவையும் எழுபதுகளின் தொடக்கத்தில் புதிய தொழில்நுட்பத்துடன் ஒப்பிடுவதன் மூலம் தலைகீழ் உறவு (RIR) கருதுகோளின் தலைகீழ் மாற்றத்தை சோதிக்க ஒரு ஆய்வு நடத்தினார் ஹூக்ளி மாவட்டத்தில் (மேற்கு வங்கம்).

அவர் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பண்ணை மேலாண்மை கணக்கெடுப்புத் தரவைப் பயன்படுத்தினார். தொழில்நுட்ப மாற்றத்திற்கு முன்னும் பின்னும் தனிப்பட்ட பயிர்களுக்கான மதிப்பிடப்பட்ட உறவின் முடிவுகளாலும் தலைகீழ் உறவின் தலைகீழ் நிலை உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

இரண்டு கருதுகோள்கள், கோஷின் கூற்றுப்படி, தலைகீழ் உறவின் தலைகீழ் மாற்றத்தின் விளக்கமாக வழங்கப்படலாம்.

i. பெரிய விவசாயிகளால் பயன்படுத்தப்படும் சிறந்த உற்பத்தி நுட்பம் (அளவு அடிப்படையிலான விளக்கம்); மற்றும்
ii. சிறு விவசாயிகளை விட பெரிய விவசாயிகள் ஒரு ஹெக்டேருக்கு அதிக பொருள் உள்ளீடுகளைச் செய்கிறார்கள் (தீவிரத்தன்மை அடிப்படையிலான விளக்கம்).
iii. அறுபதுகளின் நடுப்பகுதியில் இருந்து இந்திய விவசாயத்தில் புதிய வேளாண் தொழில்நுட்பம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதை நாம் காண்கிறோம். பண்ணை அளவு மற்றும் உற்பத்தித்திறன் இடையேயான உறவு அடிப்படை மாற்றத்திற்கு உட்பட்டுள்ளது. தலைகீழ் உறவு இப்போது நேர்மறையான உறவுக்கு இடம் கொடுத்துள்ளது.

பண்ணை அளவு மற்றும் லாபம்

சிறிய அளவிலான ஹோல்டிங்குகளைப் பொறுத்தமட்டில் ஒரு முக்கியமான கேள்வி அவற்றின் செயல்திறன் பற்றியது. பெரிய அளவிலான பண்ணைகளுடன் ஒப்பிடும் போது, சிறிய பண்ணைகள் பொதுவாக பயனற்றவையாக காணப்படுகின்றன. இந்த விவாதம் அமர்த்யா சென் என்பவரால் தொடங்கப்பட்டது, அவர் விவசாயத்தில் பணிபுரியும் குடும்ப உழைப்புக்கு ஆளும் கூலி விகிதத்தின் அடிப்படையில் கணக்கிடப்பட்ட மதிப்பை வழங்குவதாக நம்புகிறார், இதனால் இந்திய விவசாயம் ஊதியம் பெறாது. உழைப்பின் கணக்கிடப்பட்ட மதிப்பை உள்ளடக்கிய

குறிப்பு

செலவினங்களை விட உற்பத்தியின் உபரியால் அளவிடப்படுகிறது. ஆனால், உத்திரப் பிரதேசம் மற்றும் பஞ்சாப் மாநிலங்களுக்கான பண்ணை நிர்வாகத் தரவை ஆய்வு செய்த சென். சைனியுடன் உடன்படவில்லை, உழைப்பின் விளிம்பு மதிப்பு உற்பத்தி நேர்மறையானது மட்டுமல்ல, தொழிலாளர் செலவை விடவும் அதிகமாக இருப்பதைக் கண்டறிந்தார். சைனி பின்வரும் உண்மைகளைக் கவனித்தார்:

(i) மிகச் சிறிய அளவிலான பண்ணைகளில் கூட நல்ல விகிதாச்சாரம் நேர்மறையான லாபத்தைக் காட்டியது;
(ii) சிறிய அளவிலான பண்ணைகளில் மட்டுமல்ல, பெரிய நிலப்பரப்புகளிலும் இழப்புகள் காணப்படுகின்றன;
(iii) அளவு வகுப்புகள் ஒரு வருடத்தில் இழப்பைக் காட்டுகின்றன, ஆனால் மற்றொரு ஆண்டில் அடிக்கடி லாபம் கிடைக்கும்.

கொள்கை தாக்கங்கள்

பண்ணையின் அளவு மற்றும் நிலத்தின் உற்பத்தித்திறன் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான தலைகீழ் உறவு பற்றிய சர்ச்சையானது கல்விசார் நலன் மட்டுமல்ல, பொருளாதாரக் கொள்கையின் பார்வையில் அடிப்படை முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இது சம்பந்தமாக முக்கியமான கேள்விகள் சிறிய குடும்ப தொழிலாளர் அடிப்படையிலான விவசாய பண்ணைகள், பெரிய கூலித் தொழிலாளர் அடிப்படையிலான முதலாளித்துவ பண்ணைகள் மற்றும் கூட்டுறவு வகை அமைப்புகளைக் கொண்ட பெரிய பண்ணைகளுக்கு இடையேயான தேர்வு ஆகும். தலைகீழ் உறவை சிறு பண்ணைகளின் அதிக செயல்திறனுக்கான குறியீடாகக் கருதுகிறோமா அல்லது சிறிய பண்ணைகளின் மன அழுத்தத்தின் நிலைமைகளைப் பிரதிபலிக்கும் நிகழ்வாகக் கருதுகிறோமா என்பதைப் பொறுத்து கொள்கை தாக்கங்கள் வேறுபடும். முந்தைய நிலைப்பாட்டை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டால், விற்பனை மற்றும் போக்கு மூலம் பெரிய மற்றும் சிறிய மற்றும் நடுத்தர பண்ணைகளுக்கு நிலத்தை மாற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை நாங்கள் பரிந்துரைக்கிறோம்.

வணிக அடிப்படையில் (ஹனுமந்த ராவ்) அல்லது தண்டேகர் போல் வாதிடுவது, இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் முதலாளித்துவ வடிவிலான கூலி-தொழிலாளர் அமைப்பானது திறமையற்ற மொத்த உற்பத்திக்கு வழிவகுக்கும் மற்றும் தனிப்பட்ட விவசாயிகளின் உரிமையால் குறிக்கப்படும் விவசாய குடும்ப அமைப்பு மேன்மையானதாக இருக்கும்.

மொத்தத்தில், பெரிய அளவிலான பண்ணைகளை விட பொருளாதார அளவிலான சிறிய பண்ணைகள் மிகவும் திறமையானவை என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். இவை கிராமப்புறங்களில் சமூக நல்லிணக்கத்தையும் வளர்க்கின்றன. பெரிய பண்ணைகளை ஊக்குவிப்பது பெரிய பண்ணைகளுக்கு எதிரான போட்டியில் சிறிய பண்ணைகளை பலவீனப்படுத்தும் மற்றும் பிந்தையவர்களிடையே துயரத்தை உருவாக்கலாம் மற்றும் துன்பத்தில் உள்ள சிறிய நிலங்களை அகற்றுவதற்கு கூட வழிவகுக்கும். இது ஏற்கனவே நாட்டில் நிலமற்ற தொழிலாளர்களின் பெரும் படையை பெருக்கிவிடும்.

அளவு மற்றும் தலைகீழ் உறவுக்குத் திரும்புகிறது

அளவு-உற்பத்தித்திறன் உறவு என்பது ஒருபுறம் வெளியீட்டிற்கும் மறுபுறம் ஒரு உள்ளீடு அதாவது நிலத்திற்கும் இடையே உள்ள உறவாகும். இந்த உறவில் இருந்து, சில பொருளாதார வல்லுநர்கள் இந்திய விவசாயத்தில் அளவு திரும்பும் தன்மை பற்றி அனுமானங்களை எடுக்க முயன்றனர். வேறு

வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இந்தியாவில் பசுமைப் புரட்சிக்கு முந்தைய காலத்தில், இந்தியாவில் விவசாயத்தின் அளவு குறையும் தன்மையைக் கொண்டிருந்தது என்று சில பொருளாதார வல்லுனர்களால் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. இருப்பினும், இது தவறானது, அளவிற்கான வருமானம் ஒரு ஒற்றை உள்ளீட்டிற்கான வருமானத்தால் அல்ல, நிலத்தின் தொகையால் குறிக்கப்படுகிறது. சில பொருளாதார வல்லுநர்கள் பண்ணை மேலாண்மைத் தரவைப் பயன்படுத்தி, ஒன்றாக எடுக்கப்பட்ட அனைத்து உள்ளீடுகளையும் திரும்பப் பெற முயற்சித்தனர். (அ) ஒரு மாறி உள்ளீட்டிற்குத் திரும்புவது (நிலம் என்று சொல்லுங்கள்) நிராகரித்தது என்ற அவர்களின் முடிவுகள், இந்திய விவசாயத்தில் அளவிற்கான வருமானம் நிலையானதாகக் கண்டறியப்பட்டது தங்களுக்குள்ளேயே செல்லுபடியாகும் மற்றும் அவை ஒன்றுக்கொன்று மிகவும் இணக்கமாக இருப்பதைக் குறிக்கிறது. குஸ்ரோவும் சைனியும் இந்த இரண்டு முடிவுகளுக்கும் வந்துள்ளனர்.

எனவே, விவசாயத்தில் தொழில்நுட்பத்தின் நிலை எதுவாக இருந்தாலும் பண்ணையின் அளவு அதிகரிப்பதால் ஒரு ஏக்கருக்கு லாபம் அதிகரித்து வருகிறது அல்லது வேறுவிதமாகக் கூறினால், சிறிய பண்ணையை விட பெரிய பண்ணைகள் மிகவும் திறமையானவை என்று நாம் முடிவு செய்யலாம். இருப்பினும், இந்த போக்குக்கான காரணங்கள் குறித்து கருத்து வேறுபாடு உள்ளது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

11. சிறிய அளவிலான பண்ணைகளை விட பெரிய அளவிலான பண்ணைகள் எவ்வாறு சிறந்தவை?
12. பெரிய அளவிலான பண்ணைகளுக்கு என்ன காரணிகள் பயனளிக்கின்றன?

6.8 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

1. பண்ணை மேலாண்மை என்பது விரும்பிய நோக்கங்களை நிறைவேற்ற விவசாய நடவடிக்கைகளை நிர்வகிப்பதற்கான ஒரு செயல்முறையாக வரையறுக்கப்படலாம்.
2. பண்ணை நிர்வாகத்தின் நான்கு முக்கிய கருவிகள் பின்வருமாறு:
   i. உற்பத்தி செயல்பாடுகள்
   ii. பண்ணை திட்டமிடல்
   iii. வரவு செலவுத் திட்டம்
   iv. நேரியல் நிரலாக்கம்
3. உலகெங்கிலும் உள்ள சில முக்கியமான விவசாய நிறுவனங்கள் பின்வருமாறு:
   - விவசாய குடும்ப விவசாயம்
   - முதலாளித்துவ விவசாயம்
   - மாநில விவசாயம்
   - கூட்டு விவசாயம்
   - கூட்டுறவு விவசாயம்

குறிப்பு

4. விவசாயிகள் விவசாயத்தின் முக்கிய அம்சம், பயிரிட வேண்டிய சிறிய பண்ணை.
5. பொருளாதார நிபுணரின் செலவு பற்றிய புரிதல் கணக்காளரிடமிருந்து வேறுபட்டது. இது வேறுபட்டது, ஏனென்றால் சாதாரண மனிதனின் செலவுகள் கருத்து கணக்கியலில் பயன்படுத்தப்படும் செலவுக் கருத்துடன் நெருக்கமாக இருக்கும். ஒரு கணக்காளரின் முதன்மை கவலைகள் ஊதியம், விதை பில்கள் மற்றும் கொள்முதல் தீவனம் போன்ற பணம் செலுத்தும் செலவுகள் ஆகும். மறுபுறம், பொருளாதார நிபுணர், விவசாயிகளின் சொந்த உழைப்பு, பண்ணையில் வளர்க்கப்படும் கால்நடைகளுக்கான தீவனம் போன்றவற்றின் செலவுகள் என வரையறுக்கப்படும் கணக்கிடப்பட்ட செலவுகளில் ஆர்வமாக உள்ளார், இவை எந்த பணப் பரிவர்த்தனைக்கும் உட்பட்டவை அல்ல. உண்மையான வளங்களைப் பயன்படுத்துதல், வேறு எதையாவது உற்பத்தி செய்யப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம்.
5. தனிப்பட்ட உற்பத்திச் செலவு என்பது தனிப்பட்ட விவசாயியைக் குறிக்கிறது மற்றும் வெளிப்படையான செலவுகள் (ஒரு பண்ணை பண்டத்தை உயர்த்துவதில் நேரடியாகச் செய்யப்படும் உண்மையான பணச் செலவுகள் மற்றும் மறைமுக செலவுகளின் பண மதிப்பீடுகள்) அடங்கும்.
6. ஒரு பண்ணையில், விவசாயியின் முக்கிய நோக்கம், அதன் அதிகபட்சத்திற்கு வழிவகுக்கும் பற்றாக்குறை வளங்களை, மொத்த உற்பத்தி அல்லது லாபம் அல்லது பண்ணை வணிக வருமானம் அல்லது செயல்பாட்டு உபரியின் மதிப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தொடர்ந்து பயன்படுத்துவதாகும். குறிப்பிட்ட பயன்பாட்டுக் கருத்தில்.
7. நிலையான விகிதம் மற்றும் இயக்க விகிதம் ஆகியவை மொத்த விகிதத்தின் இரண்டு கூறுகளாகும்.
8. T.W. ஷூல்ட்ஸ் தனது புத்தகத்தில் பாரம்பரிய விவசாயத்தை மாற்றுதல் பல்வேறு பயிர்களை உற்பத்தி செய்வதில் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறு உள்ளீடுகளுக்கு, விவசாயிகள் தங்கள் வளங்களை மிகவும் திறமையாக ஒதுக்கியதால், 'திறமையானது' என்பதை குறிக்கிறது.
9. விவசாயப் பயிர்களின் வழங்கல் விலை மாற்றங்களுக்கு ஊக்கமளிப்பதாகக் கருதும் வழக்கறிஞர்கள், ஒரு பின்தங்கிய பொருளாதாரத்தில் பல சமூக மற்றும் நிறுவனக் கட்டுப்பாடுகள் உள்ளன, அவை ஒரு பயிரின் உற்பத்தியையும் சந்தையில் அதன் விற்பனையையும் விலை மாற்றத்தின் தாக்கத்திலிருந்து பாதுகாக்கின்றன. விவசாயிகளின் பழமைவாதம், பயிர்களின் வழக்கமான உற்பத்தியில் அவர்களின் நம்பிக்கை, முக்கியமாக வீட்டு உபயோகத்திற்காக பயிர்களின் உற்பத்தி, அவர்களின் குறைந்த அறிவு, வரம்புக்குட்பட்ட தேவைகள், கடுமையான சுவை - இவை அனைத்தும் விலை மாறும்போது பயிர் முறை மாற்றத்தைத் தடுக்கின்றன என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள்.
10. சிறிய அளவிலான பண்ணைகளை விட பெரிய அளவிலான பண்ணைகள் வேலை செய்வதில் மிகவும் சிக்கனமானவை மற்றும் அதிக செயல்திறனுக்கு உகந்தவை. ஏனென்றால், சிறிய அளவிலான பண்ணைகளுக்குத் திறந்திருக்கும் அனைத்து தொழில்நுட்ப நன்மைகளும் பெரிய அளவிலான பண்ணைகளுக்கும் திறந்திருக்கும், ஆனால் பெரிய அளவிலான பண்ணைகளுக்குத் திறந்திருக்கும் அனைத்து நன்மைகளும் சிறிய அளவிலான பண்ணைகளுக்குத் திறக்கப்படுவதில்லை.

11. பெரிய பண்ணைகள் பின்வரும் காரணிகளால் பயனடைகின்றன என்பது கவனிக்கப்பட்டது:
    - உற்பத்தி பொருளாதாரங்கள்
    - மேலாண்மை
    - நிதி சந்தைப்படுத்தல்

குறிப்பு

6.9 தொகுப்பு

- பண்ணை மேலாண்மை என்ற சொல் 'பண்ணை' மற்றும் 'நிர்வாகம்' என்ற இரண்டு வார்த்தைகளை உள்ளடக்கியது. பண்ணை அடிப்படையில் ஒரு நபர் தனது சொந்த உழைப்பின் மூலமாகவோ அல்லது அவரது குடும்ப உறுப்பினர்கள் அல்லது பணியமர்த்தப்பட்ட பணியாளர்களின் உதவி மூலமாகவோ சில விவசாய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் ஒவ்வொரு வகை நிலத்தையும் உள்ளடக்கியது.
- மேலும் அனுபவப் பகுப்பாய்விற்குப் பொருத்தப்பட்ட மற்றும் பயன்படுத்தப்படும் உற்பத்திச் செயல்பாடு நிலையான பொருத்தமாக இருக்க வேண்டும்.
- கோப்-டக்ளஸ் உற்பத்தி செயல்பாடு, பால் எச். டக்ளஸ் மற்றும் அமெரிக்க உற்பத்தித் துறையின் அனுபவ ஆய்வின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. C.W. கோப். இது பட்டம் 1 இன் லைனர் ஒரே மாதிரியான உற்பத்தி செயல்பாடு ஆகும்.
- மேலாண்மை செயல்முறைக்கு திட்டமிடல் அடிப்படையானது, ஏனெனில் இது மற்ற அனைத்து நிர்வாக நடவடிக்கைகளும் வெளிப்படும் ஆதாரமாகும். இது ஒரு குறிப்பிட்ட பண்ணையின் குறிக்கோள்களைப் பற்றிய முழுமையான புரிதலைக் குறிக்கிறது. அதற்கு அறிவார்ந்த முயற்சி, பிரதிபலிப்பு சிந்தனை, தொலைநோக்கு மற்றும் கற்பனை தேவை.
- விவசாயத்தில் லாபத்தை அதிகப்படுத்துதல் அல்லது செலவைக் குறைத்தல் ஆகியவற்றின் நோக்கத்தை பண்ணை வணிக பகுப்பாய்வுகளின் வெவ்வேறு முறைகள் மூலம் அடையலாம். பட்ஜெட் மற்றும் நேரியல் நிரலாக்கம் போன்ற இரண்டு முறைகள், ஒரு விவசாயி தனது நோக்கத்தை அடைய உதவுகிறது.
- பண்ணை வரவு செலவுத் திட்டங்கள் இரண்டு வகைகளாகும்: ஒரு பகுதி பட்ஜெட் மற்றும் முழுமையான பட்ஜெட். பண்ணை வணிகத்தின் ஒரு பகுதியிலிருந்து வருமானத்தை மதிப்பிடுவதற்கு ஒரு திட்டம் வரையப்பட்டால், அது ஒரு பகுதி பண்ணை பட்ஜெட் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.
- நிதி வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் போலவே, பண்ணை வரவு செலவுத் திட்டமும் முறையான முறையில் அணுகப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு விவசாயியும் தனது சொந்த தீர்ப்பில் சிறந்த பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையில், எந்தவொரு விவசாயியும் தனது வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்கும் போது புறநிலையாகப் பின்பற்றும் ஒரு ஒழுங்கான அணுகுமுறை இருக்க வேண்டும்.
- சாய்ஸ் மாறிகள் ஒரு நேரியல் நிரலாக்க சிக்கலின் புறநிலை செயல்பாடு வெளிப்படுத்தப்படும் வகையில் மாறிகள் ஆகும். நேரியல் நிரலாக்க நுட்பம் கொடுக்கப்பட்ட புறநிலை செயல்பாட்டை அதிகரிக்க அல்லது குறைக்கும் (வழக்கில் இருக்கலாம்) இந்த

குறிப்பு

மாறிகளின் மதிப்புகளை கண்டுபிடிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

- லீனியர் புரோகிராமிங் என்பது பண்ணை மேலாண்மைக்கு மிகவும் பயனுள்ள பகுப்பாய்வுக் கருவியாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. கோட்பாட்டளவில், இது பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது, ஆனால் அதன் வரம்புகள் உள்ளன.
- முதலாளித்துவ விவசாயத்தின் முக்கிய பண்புகள் பண்ணையின் பெரிய அளவு, அதிநவீன இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துதல் மற்றும் சாகுபடிக்கு கூலித் தொழிலாளர்கள். இந்த வகை விவசாயத்தில், பண்ணை ஒரு தனிப்பட்ட நில உரிமையாளருக்கு சொந்தமானதாக இருந்தால், அவர் அல்லது அவரால் நியமிக்கப்பட்ட மேலாளர் அதன் செயல்பாடுகளை கட்டுப்படுத்துவார்.
- ஒரு கூட்டுறவு பண்ணை என்பது தனிப்பட்ட நில உரிமையாளர்களின் தன்னார்வ அமைப்பாகும், இது நிலத்தின் கூட்டு சாகுபடி நோக்கத்திற்காக. ஒரு கூட்டுறவு பண்ணையின் உறுப்பினர் அதிலிருந்து தனது உறுப்பினரை திரும்பப் பெறலாம் மற்றும் அவர் அவ்வாறு செய்ய விரும்பினால், தனது சொந்த நிலத்தில் தனிப்பட்ட சாகுபடியை மீண்டும் தொடங்கலாம்.
- இலாபத்தை அதிகரிப்பதில் செலவு உற்பத்தி ஒரு முக்கிய காரணியாகும் மற்றும் அதிகபட்ச லாபத்தை ஈட்டுவதை நோக்கமாகக் கொண்ட எந்தவொரு பகுத்தறிவற்ற விவசாயியும் உற்பத்தி செலவைக் கருத்தில் கொள்கிறார். இலாபத்தை அதிகரிப்பதற்காக, ஒரு விவசாயி பொதுவாக இலாபத்தை அதிகரிப்பதற்கான ஒரு ஆதாரமாக செலவுகளைக் குறைப்பதைப் பற்றி சிந்திக்கிறார்.
- ஒரு பண்ணையின் வருவாயும் அதன் செலவுகளும் விவசாயியின் லாபத்தை தீர்மானிக்கிறது. செலவுக் கருத்துகளைப் பற்றி ஓரளவு அறிந்த பிறகு, விவசாயியின் லாபம் அதன் மொத்த வருவாக்கும் மொத்தச் செலவுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டிற்குச் சமமாக இருக்கும் என்பதால், வருவாய் பற்றிய கருத்தைப் படிப்பது இப்போது அவசியம்.
- ஒரு பண்ணையில், விவசாயியின் முக்கிய நோக்கம், அதன் அதிகபட்சத்திற்கு வழிவகுக்கும் பற்றாக்குறை வளங்களை, மொத்த உற்பத்தி அல்லது லாபம் அல்லது பண்ணை வணிக வருமானம் அல்லது செயல்பாட்டு உபரியின் மதிப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தொடர்ந்து பயன்படுத்துவதாகும். குறிப்பிட்ட பயன்பாட்டுக் கருத்தில்.
- முற்போக்கான விவசாயம், அது சுட்டிக்காட்டப்பட்டபடி, வளர்ச்சியின் சக்திவாய்ந்த இயந்திரமாக செயல்பட முடியும். விவசாயம் அல்லாத துறையின் வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கும் ஒரு முக்கிய வழி, அதன் தயாரிப்புகளான உணவு மற்றும் நார்ச்சத்து இரண்டையும் பிந்தையவர்களுக்கு வழங்குவதாகும்.
- பண்ணையின் அளவு மற்றும் உற்பத்தித்திறன் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான தொடர்பு பற்றிய விவாதம் கோட்பாட்டு மற்றும் அனுபவத் திட்டத்தில் நடைபெற்று வருகிறது.
- மூலதன தீவிர தொழில்நுட்பம் அடிப்படையில் விவசாயத்தில் பசுமைப் புரட்சியை வகைப்படுத்துகிறது. இது விவசாயிகளுக்கு வளர்ச்சிக்கான பல வழிகளைத் திறந்துவிட்டதாக அறியப்படுகிறது. பண்ணையின் அளவு மற்றும் உற்பத்தித்திறன் தொடர்பாக தலைகீழ் உறவுமுறையில் பல அனுபவ ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன.
- பண்ணையின் அளவு மற்றும் நிலத்தின் உற்பத்தித்திறன் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான தலைகீழ் உறவு பற்றிய சர்ச்சையானது

கல்விசார் நலன் மட்டுமல்ல, பொருளாதாரக் கொள்கையின் பார்வையில் அடிப்படை முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

குறிப்பு

6.10 முக்கிய வார்த்தைகள்

- **ஒலிகோப்சோனி:** இது ஒரு சில பெரிய வாங்குபவர்களால் ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஒரு தயாரிப்பு அல்லது சேவைக்கான சந்தையாகும்.
- **மொத்த உற்பத்தி செலவு:** இது மாறி செலவுகள் மற்றும் நிலையான செலவுகளின் கூட்டுத்தொகை மற்றும் வெளிப்படையான மற்றும் மறைமுகமான செலவுகள் இரண்டையும் உள்ளடக்கியது.
- **மொத்த வருவாய்:** இது விவசாயி தனது பொருட்களை விற்பனை செய்வதன் மூலம் பெறும் மொத்தப் பணத்தைக் குறிக்கிறது, அதாவது மொத்த வருவாய்.
- **நிகர இயக்க வருமானம்:** மொத்த வருமானத்தில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள மொத்த வருவாயிலிருந்து கணக்கியல் காலத்தில் உற்பத்திக்காக ஏற்படும் பல்வேறு செயல்பாட்டுச் செலவுகளைக் கழிப்பதன் மூலம் இது கணக்கிடப்படுகிறது.

6.11 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. பண்ணை மேலாண்மையின் கருத்தை உங்கள் சொந்த வார்த்தைகளில்வரையறுக்கவும்.
2. கோப்-டக்ளஸ் தயாரிப்பு செயல்பாடு பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதவும்.
3. காப்-டக்ளஸ் உற்பத்திச் செயல்பாட்டிலிருந்து மாற்றுச் செயல்பாட்டின் நிலையான நெகிழ்ச்சி எவ்வாறு வேறுபடுகிறது?
4. பண்ணை நிர்வாகத்தை பகுப்பாய்வு செய்ய பயன்படுத்தப்படும் நேரியல் நிரலாக்க கருவியின் வரம்புகள் என்ன?
5. பின்வருவனவற்றில் சிறு குறிப்புகளை எழுதவும்:
   a).மாநில விவசாயம் (b) முதலாளித்துவ விவசாயம்
6. பயிர் தீவிரம் குறியீடு எதைக் குறிக்கிறது?
7. பண்ணையின் செயல்திறனின் மொத்த நடவடிக்கைகளை சுருக்கமாகக் குறிப்பிடவும்.

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. ஒரே மாதிரியான உற்பத்தி செயல்பாட்டை விளக்குங்கள்.
2. பண்ணை திட்டமிடலின் முக்கியத்துவத்தை பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்.
3. பண்ணை வரவு செலவுத் திட்டங்களின் வகைகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
4. பொருளாதார பகுப்பாய்வில் பயன்படுத்தப்படும் உற்பத்தியில் இருந்து பெறப்பட்ட ஏழு செலவுக் கருத்துகளை விளக்குங்கள்.

குறிப்பு

5. விலை மாற்றங்களுக்கு விவசாயிகள் பொதுவாக பதிலளிக்கும் வெவ்வேறு கருத்துக்களை ஆராயுங்கள்.
6. விலை மற்றும் சந்தைப்படுத்தப்பட்ட உபரி ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான உறவை விமர்சன ரீதியாக பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்.
7. பண்ணை அளவு மற்றும் நில உற்பத்தித்திறன் இடையே உள்ள தலைகீழ் உறவு பற்றிய சர்ச்சையைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.

6.12 மேலும் படிக்க

Hanumantha Rao C.H. 1965. Agricultural Production Function, Costs and Returns in India. Mumbai: Tata McGraw Hill.

P.C. Joshi 1975. Land Reforms in India: Trends and Prospects. New Delhi: Allied Publishers.

T.W. Shultz 1965. Transforming Traditional Agriculture. New Haven London: Yale University Press.

J.W. Mellor 1969. The Economics of Agriculture Development. Mumbai: Vora and Company.

G.S. Bhalla. 2007. Indian Agriculture since Independence. New Delhi: National Book Trust

அலகு 7
வேளாண்மை விலைக் கொள்கை

கட்டமைப்பு

7.0 முன்னுரை

7.1 நோக்கங்கள்

7.2 விவசாய விலைக் கொள்கையின் பொருள் மற்றும் நோக்கங்கள்

7.3 விவசாய விலைக் கொள்கையின் அம்சங்கள்

7.3.1 விளைபொருட்களின் விலை நிர்ணயம் விவசாயப் பயிர்களுக்கான விலை நிர்ணயத்தின் அடிப்படைகள்

7.3.2 விவசாய உள்ளீட்டிற்கான விலைக் கொள்கை

7.3.3 நுகர்வோர் பாதுகாப்பு மற்றும் விவசாய விலைக் கொள்கை

7.3.4 துணைக் கொள்கைகள்

7.4 இந்தியாவின் விவசாய விலைக் கொள்கை (MSP)

7.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

7.6 சுருக்கத் தொகுப்பு

7.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

7.8 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

7.9 மேலும் படிக்க

7.0 அறிமுகம்

குறிப்பு

ஒரு நாட்டின் அனைத்து தேசிய அளவிலான கொள்கைகளிலும், விவசாய விலைக் கொள்கை முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. நாட்டில் விவசாயப் பொருட்களின் விலையைக் கண்டறிய இது ஒரு முக்கியமான கருவியாகும். இந்தக் கொள்கையானது, உற்பத்தியாளர்கள் மற்றும் நுகர்வோரின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காக, சந்தை மற்றும் பொருளாதாரத்துடன் விவசாயத் துறையுடன் தொடர்புடைய பல்வேறு காரணிகள் மற்றும் தற்செயல்களை அறிந்து கொள்கிறது. ஒரு வலுவான விவசாய விலைக் கொள்கை இல்லாமல், ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு பெரும் இழப்புகள் ஏற்படும், இது விவசாயி அல்லது உற்பத்தியாளரை நேரடியாக பாதிக்கும். மோசமான பயிர் ஆண்டு, வறட்சி மற்றும் இதுபோன்ற பல தற்செயல்கள் போன்ற எந்தவொரு சாதகமற்ற சூழ்நிலைகளையும் தவிர்க்க கொள்கை முடிவுகள் பல்வேறு ஏற்பாடுகளை வழங்குகின்றன.

இந்த பிரிவில், விவசாய விலைக் கொள்கையின் தன்மை மற்றும் அதன் நோக்கங்களைப் பற்றி நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள். விவசாய விலைக் கொள்கையின் ஒரு பகுதியாக இருக்கும் முக்கிய கூறுகளைப் பற்றி நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள், மேலும் இந்தியாவின் விவசாய விலைக் கொள்கையையும் மதிப்பிடுவீர்கள்.

7.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகுக்குச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்:

- விவசாய விலைக் கொள்கையின் பொருள் மற்றும் நோக்கங்களை ஆராயுங்கள்
- விவசாய விலைக் கொள்கையின் முக்கிய கூறுகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்
- விவசாய விலைக் கொள்கையை எம்எஸ்பியைக் குறிப்புடன் விமர்சன ரீதியாக பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்

7.2 விவசாய விலைக் கொள்கையின் பொருள் மற்றும் நோக்கங்கள்

விவசாயப் பொருட்களின் விலை என்பது விவசாயிகள், குடும்பங்கள் மற்றும் அரசாங்கத்தின் முக்கியப் பிரச்சினையாகும். விவசாயிகளுக்கு, விவசாயப் பொருட்களுக்கான தேவையின் குறைந்த வருமானம் நெகிழ்ச்சி மற்றும் பண்ணை உற்பத்தியின் பருவகால தன்மை காரணமாக இது முக்கியமானது. குடும்பங்களுக்கு, இது முக்கியமானது, ஏனென்றால் பண்ணை பொருட்கள், பொதுவாக, வாழ்க்கையின் இன்றியமையாத பகுதியாகும். உணவுப் பொருட்களின் உயர் விலை வீட்டு வரவுசெலவுத் திட்டத்தைத் தொந்தரவு செய்கிறது, மேலும் விளிம்புநிலை குடும்பங்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்றனர். அரசாங்கத்திற்கு இது முக்கியமானது, ஏனெனில் விவசாய விலைகளின் அதிகரிப்பு நாட்டின் பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மையை அச்சுறுத்தும் பணவீக்கத்தைத் தூண்டுகிறது. இருப்பினும், மூன்று நிறுவனங்களிலும், விவசாய சமூகம் தங்கள்

குறிப்பு

விளைபொருட்களின் சந்தை விலையில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு மிகவும் எளிதில் பாதிக்கப்படுகிறது.

உற்பத்தியில் ஏற்படும் பருவகால மாறுபாடுகள் காரணமாக, பண்ணை விளைபொருட்களின் விலைகள், விவசாயிகளின் வருமானம் ஏற்ற இறக்கமாக இருப்பதைக் குறிக்கும். குறைந்த விவசாய உற்பத்தி நாட்டில் உணவு தானிய நெருக்கடியை உருவாக்கலாம். உணவு தானியத்தின் கையிருப்பு அபாயகரமான அளவிற்குக் குறையலாம், விலைகள் உயரலாம் மற்றும் ஏழைப் பிரிவினரின் உண்மையான வருமானம் முழுமையான வறுமை, துன்பம் மற்றும் பட்டினி என்ற நிலைக்குச் சுருங்கலாம். எனவே, பண்ணை உற்பத்தியை கண்காணித்து, விவசாய விலையை நிலைப்படுத்த வேண்டியது அவசியம்.

விவசாய விலைகளின் ஸ்திரத்தன்மை என்பது விவசாயிகளின் வருமானத்தின் ஸ்திரத்தன்மையை மட்டும் குறிக்காது; இது சமூகத்தின் பெரிய பிரிவுகளின் உணவுப் பொருட்களை அணுகுவதையும் குறிக்கும். தவிர, இது பொருளாதாரத்தில் ஒட்டுமொத்த ஸ்திரத்தன்மையைக் குறிக்கும். அதன்படி, விலை ஏற்ற இறக்கங்களைக் குறைப்பதற்கும் விவசாய வருமானத்தை நிலைப்படுத்துவதற்கும் பொருத்தமான அரசாங்கக் கொள்கையின் தேவை எழுகிறது.

வேளாண் சந்தைகளின் தன்மை

இந்தியாவில் விவசாய சந்தைகளின் அமைப்பு சரியான போட்டியின் அடிப்படை பண்புகளுடன் ஒத்துப்போகிறது. விவசாய சந்தைகளில் பொதுவாக சிறிய உற்பத்தியாளர்கள் உள்ளனர். இந்த வகையான சந்தைகளில், விளைபொருட்கள் மிகவும் ஒரே மாதிரியானவை மற்றும் வாங்குபவர்கள் மற்றும் விற்பவர்கள் நன்கு அறிந்திருக்கிறார்கள். விவசாய பொருட்களின் தேவை மற்றும் விநியோகம் அவற்றின் விலையில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கு விரைவாக பதிலளிக்கவில்லை.

வேளாண் சந்தைகளில், விலை உயர்ந்தாலும், பருவகால உற்பத்தியின் காரணமாக பண்ணையின் வரத்து உடனடியாக உயர முடியாது. இதேபோல், விலை வீழ்ச்சியடைந்தால், பண்ணை விளைபொருட்களுக்கான குறைந்த நெகிழ்ச்சித்தன்மை காரணமாக நுகர்வோரின் தேவை உயராது. இருப்பினும், உற்பத்தியின் பருவகாலத் தன்மை மற்றும் காலநிலையை அதிகமாகச் சார்ந்திருப்பதன் காரணமாக, பண்ணை அளிப்புகள் மிகவும் கணிக்க முடியாதவை, அவற்றின் விலையும் கூட.

விவசாய விலையில் ஏற்ற இறக்கங்கள்

வேளாண் சந்தைகள் பின்வருவனவற்றால் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன:

- உறுதியற்ற தேவை
- உறுதியற்ற வழங்கல்
- வானிலையின் நிச்சயமற்ற தன்மை காரணமாக விநியோகத்தில் கணிக்க முடியாத மாற்றங்கள்

ஒன்றாக, இந்த பண்புகள் விவசாய உற்பத்தியின் விலைகளை ஆழமாக பாதிக்கின்றன. பண்ணை உற்பத்தியின் விநியோகத்தில் ஏற்படும் ஏற்ற இறக்கம் விலையை எதிர் திசையில் ஏற்ற இறக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அம்பர் பயிர் விலை குறைகிறது; ஒரு மோசமான பயிர் அவர்களை முடிக்கிறது. விலை ஏற்ற இறக்கத்தின் அளவு தேவையின் தன்மையைப் பொறுத்தது. விலை ஏற்ற இறக்கம் உறுதியற்ற தேவையின் போது அதிகமாகவும், மீள் தேவையின் போது குறைவாகவும் இருக்கும். விவசாய

விளைபொருட்கள், பெரிய அளவில், தேவையில் நெகிழ்ச்சியற்றவை என்பதால்; விலை ஏற்ற இறக்கம் (சப்ளை ஏற்ற இறக்கத்திற்கு பதில்) பெரும்பாலும் மிக அதிகமாக இருக்கும்.

விவசாய விலையில் ஏற்ற இறக்கத்திற்கான காரணங்கள்

விவசாயப் பொருட்களின் விலையில் ஏற்ற இறக்கங்களுக்கு முக்கிய காரணங்கள் பின்வருமாறு:

- **ஒப்பீட்டளவில் உறுதியற்ற தேவை:** விவசாயப் பொருட்களுக்கான தேவையின் நெகிழ்ச்சித்தன்மை ஒற்றுமை அல்லது ஒப்பீட்டளவில் உறுதியற்ற தன்மையை விட குறைவாக உள்ளது. தேவையின் ஒற்றுமை விலை நெகிழ்ச்சித்தன்மையைக் காட்டிலும் குறைவானது என்பது விலையில் கணிசமான வீழ்ச்சி இருந்தபோதிலும், தேவையில் மிகக் குறைவான நீட்டிப்பு உள்ளது, மேலும் விலையில் கணிசமான உயர்வு இருந்தபோதிலும் தேவையில் மிகக் குறைந்த சுருக்கம் உள்ளது. விவசாயப் பொருட்கள் இன்றியமையாததே இதற்குக் காரணம். இவை வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவைகள் மற்றும் மாற்றாக இல்லை. இவை நிலையான அளவுகளில் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ உட்கொள்ளப்படுகின்றன.
- **ஒப்பீட்டளவில் உறுதியற்ற வழங்கல் அல்லது மோசமான விநியோக பதில்:** விவசாயப் பொருட்களின் விநியோகம் பண்ணை அல்லாத பொருட்களுடன் ஒப்பிடுகையில் ஒப்பீட்டளவில் உறுதியற்றது. ஒப்பீட்டளவில் உறுதியற்ற வழங்கல் என்பது விலையில் கணிசமான உயர்வு இருந்தபோதிலும், விநியோகத்தில் மிகக் குறைவான நீட்டிப்பு உள்ளது மற்றும் விலையில் கணிசமான சரிவு என்பது விநியோகத்தில் சிறிய சுருக்கத்துடன் சேர்ந்துள்ளது. இது பின்வரும் காரணிகளால் ஏற்படுகிறது:
  - விவசாயப் பொருட்களுக்கான முக்கிய காரணி உள்ளீடு நிலம். விவசாய நிலங்களின் விநியோகம் கிட்டத்தட்ட நிலையானது. எனவே, சாகுபடி நிலப்பரப்பை அதிகரிப்பதன் மூலம் விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் மிகக் குறைவு.
  - விவசாய உற்பத்தி பருவகால இயல்புடையது. விவசாய உற்பத்தியில் ஏதேனும் மாற்றம் ஏற்பட்டால் அடுத்த பருவத்திற்காக காத்திருக்க வேண்டும். உற்பத்தியின் இயற்கையான செயல்முறைகளுக்கு தேவையான காலத்தை நீங்கள் குறைக்கவோ அல்லது நீட்டிக்கவோ முடியாது. மேலும், ஒரு குறிப்பிட்ட பயிரின் விளைச்சலை அதிகரிக்க ஒரே நிலத்தில் ஒரு வருடத்தில் பல முறை பயிரிட முடியாது. இது, தொழில்துறை உற்பத்தியை வழங்குவதைப் போலல்லாமல், குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் அதே ஆலையை அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ பயன்படுத்துவதன் மூலம் அதிகரிக்கலாம் அல்லது குறைக்கலாம்.
  - விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரை, உற்பத்திக்கான துணைச் செலவுகள் (அல்லது நிலையான செலவுகள்) மிக அதிகமாக இருக்கும். இது பண்ணை வழங்கல் பதிலில் உள்ளமைக்கப்பட்ட சரிபார்ப்பாக செயல்படுகிறது.

குறிப்பு

- **காலநிலை மாற்றங்களின் தாக்கம்:** இந்தியா போன்ற குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில், வானிலையின் நிச்சயமற்ற தன்மையால் விவசாய உற்பத்தி பரவலாக வெளிப்படுகிறது. வெள்ளம், உறைபனி அல்லது வறட்சி பயிர்களை அழித்துவிடும் அதே வேளையில், நன்கு பரவலான மழைப்பொழிவு மகத்தான விளைச்சலை உருவாக்கலாம். உற்பத்தியின் நிச்சயமற்ற தன்மை விலை நிலைக்கு நிச்சயமற்ற தன்மையை அளிக்கிறது.

விவசாய விலையில் ஏற்படும் ஏற்ற இறக்கங்களின் விளைவுகள்

விவசாயப் பொருட்களின் விலையில் ஏற்படும் ஏற்ற இறக்கங்கள் விவசாயிகள் மற்றும் வாங்குபவர்களுக்கு (அவர்கள் நுகர்வோர், தொழிற்சாலைகள் அல்லது ஏற்றுமதியாளர்களாக இருந்தாலும்) கடுமையான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன. முதலாவதாக (முக்கியமாக), பொதுவாக விவசாயப் பொருட்களின் விலை உயர்வு மற்றும் குறிப்பாக உணவு தானியங்களின் விலை உயர்வு வாழ்க்கைச் செலவை உயர்த்துகிறது. இது சமூகத்தின் ஏழைப் பிரிவினருக்கு உணவு தானியங்கள் கிடைப்பதை இழக்கிறது. அதன்படி, பசி மற்றும் பட்டினியின் நிகழ்வுகள் அதிகரித்து வருகின்றன. இரண்டாவதாக, பண்ணை பொருட்கள் தொழில்துறை உள்ளீடுகளாகப் பயன்படுத்தப்படுவதால், பண்ணை பொருட்களின் விலை உயர்வு என்பது தொழில்துறை உற்பத்தியின் விலை உயர்வைக் குறிக்கிறது. வெளிப்படையாக, இது தொழில்துறை உற்பத்தியின் வளர்ச்சி செயல்முறையைத் தடுக்கும். மூன்றாவதாக, உணவு தானியங்களின் விலை உயர்வு காரணமாக வாழ்க்கைச் செலவு உயரும்போது, பணவீக்கத்தின் அழுத்தம் ஏற்படுகிறது. உயரும் விலைகள் அதிக ஊதியம் மற்றும் பிற காரணி ஊதியங்களுக்கான அதிக செலவை ஏற்படுத்துகிறது, இது காரணி விலைகளில் அதிகரிப்பைக் குறிக்கிறது. இது பொருளாதாரத்தில் உற்பத்தி செயல்முறையின் விரிவாக்கத்தின் மற்றொரு உள்ளமைக்கப்பட்ட சோதனை ஆகும்.

விவசாய விளைபொருட்களின் விலை உயர்வு விவசாயிகளின் வருமானத்தை உயர்த்துகிறது. ஆனால், விவசாய விளைபொருட்களின் விலையேற்றத்தில் அனைத்து விவசாயிகளும் பயனடைகிறார்களா என்பது கேள்விக்குறியாக உள்ளது. பதில் நிச்சயமாக இல்லை, ஏனெனில் ஏராளமான சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகள் தங்கள் விளைபொருட்களை ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட சந்தைகளுக்கு அரிதாகவே எடுத்துச் செல்கின்றனர். அவர்கள் தங்கள் விளைபொருட்களை (குறைந்த விலையில்) கடன் கொடுப்பவர்களிடம் தங்கள் திரட்டப்பட்ட கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு அடகு வைக்கிறார்கள். மாறாக, ஏழை விவசாயிகள் சந்தையில் இருந்து இடுபொருட்களை வாங்குவதற்கு அதிக விலை கொடுக்க வேண்டும் (பண்ணை உற்பத்தியின் விலை உயரும் போது, பண்ணை இடுபொருட்களின் விலையும் உயரும்). பண்ணை உற்பத்தியின் விலை உயர்வால் விவசாயிகள் சில ஆதாயங்களைப் பெற முனைந்தாலும்; பண்ணை இடுபொருட்களின் விலை உயர்வு காரணமாக ஏற்படும் இழப்புகளால் இவை அதிகமாக இருக்கலாம். எனவே, விவசாய உற்பத்தியின் விலைகள் அதிகரித்தால், விவசாயிகளே எப்போதும் லாபம் அடைவார்கள் என்பது எப்போதும் உண்மையல்ல. இருப்பினும், விலை உயரும் போது பெரிய விவசாயிகள் மற்றும் நில உரிமையாளர்கள் தங்கள் செல்வத்தை கட்டியெழுப்புகிறார்கள் என்பதை மறுக்கவில்லை. இதற்குக் காரணம், இந்த

விவசாயிகளின் இருப்புத் திறன் அதிகம். அவர்கள் தங்கள் விளைபொருட்களை சந்தைகளில் பெருந்தீனியிலிருந்து உருவாக்குகிறார்கள்; விலைகள் உச்சம் அடையும் போது அதை விற்கவும், இது லாபத்தின் அடிப்படையில் ஒரு பெரிய கொலையை செய்கிறது.

குறிப்பு

வாங்குபவரின் பார்வையில் விவசாய பொருட்களின் விலை வீழ்ச்சி எப்போதும் வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு இது கனவாகவே இல்லை. விவசாய விளைபொருட்களின் விலையில் ஏற்படும் அதீத வீழ்ச்சி, விவசாயிகளின் மனதில் அதிக விளைச்சலைத் தூண்டுவதைத் தூண்டுகிறது.

இதன் விளைவாக, விவசாய உற்பத்தியின் உற்பத்தி மற்றும் விநியோகம் வீழ்ச்சியடைகிறது. இதன் விளைவாக, வருமான நிலை மற்றும் வாங்கும் திறன் சுருங்குகிறது, இது பொருளாதாரத்தின் தொழில்துறை மற்றும் சேவைத் துறைக்கான தேவை வீழ்ச்சியைத் தூண்டலாம். விலை மற்றும் தேவையில் சரிவு குறையாமல் தொடர்ந்தால் ஒரு பொதுவான மந்தநிலை உருவாகலாம்.

இந்தியாவில் விவசாய விலைகளின் நடத்தை

விவசாய விலைகளின் நடத்தை (சுதந்திரம் முதல்) இரண்டு முக்கிய அம்சங்களை வெளிப்படுத்துகிறது:

1. அதிகரித்து வரும் போக்குகள்
2. பெரிய ஏற்ற இறக்கங்கள்

1950-1951 முதல், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சில ஆண்டுகள் தவிர விவசாயப் பொருட்களின் விலைகள் ஏறக்குறைய தொடர்ந்து உயரும். விவசாயப் பொருட்களின் மொத்த விற்பனை விலைக் குறியீடு 1950-1951 இல் 110 ஆக இருந்து 1955-1956 இல் 88 ஆகக் குறைந்தது, பின்னர் 1952-1953 அடிப்படை ஆண்டாக 1960-1961 இல் 123.8 ஆக அதிகரித்தது. 1981-1982 ஐ அடிப்படை ஆண்டாகக் கொண்டு, விவசாயப் பொருட்களின் விலைக் குறியீடு 1982-1983 இல் 107.3 ஆக இருந்து 1993-1994 இல் 271.2 ஆக அதிகரித்தது. மீண்டும் 1993-1994 ஆம் ஆண்டை அடிப்படை ஆண்டாகக் கொண்டு, விவசாயப் பொருட்களின் விலைக் குறியீடு அதிலிருந்து தொடர்ந்து அதிகரித்தது. 1995-1996 இல் 126.0 ஆக இருந்தது, 2000-2001 இல் 163.7 ஆக அதிகரித்தது.190.7 2005-2006 மற்றும் 2006-2007 இல் 204.1. விவசாயப் பொருட்களின் விலைக் குறியீடு 2007-2008ல் 219.2 ஆக இருந்தது, 1993-1994 அடிப்படை ஆண்டாக 2008-2009ல் 238.7 ஆக அதிகரித்தது. இந்த புள்ளிவிவரங்கள், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைத் தவிர, விவசாய விலைகள் தொடர்ந்து உயர்ந்து கொண்டே வந்ததை வெளிப்படுத்துகின்றன. இருப்பினும், விவசாய விலைகளின் குறியீடு அதிகரித்து வரும் நிலையில், ஆண்டுதோறும் குறிப்பிடத்தக்க ஏற்ற இறக்கங்கள் காணப்படுகின்றன.

விவசாய உறுதிப்படுத்தல் கொள்கை

ஏற்கனவே விவாதிக்கப்பட்டபடி, விவசாயப் பொருட்களின் விநியோகத்தில் திட்டமிடப்படாத மாறுபாட்டால் விவசாயப் பொருட்களின் விலைகள் நிலையற்றதாக உள்ளது. இது விவசாயிகள் மற்றும் நுகர்வோரின் பாதிப்பை அதிகரிக்கிறது. விலைவாசி உயர்வு நுகர்வோர் மற்றும் தொழில்துறை உற்பத்தியாளர்களை மோசமாக பாதிக்கிறது. அவை குடும்பங்களின் வாழ்க்கைச் செலவிலும், தொழில்துறை உற்பத்தியாளர்களின் உற்பத்திச் செலவிலும் சேர்க்கின்றன. இது போன்ற நிலைப்பாடு பொருளாதாரத்தில் ஒட்டுமொத்த தேவையை அசைப்பதற்கும் பணவாட்ட அழுத்தங்களை உருவாக்குவதற்கும் பங்களிக்கிறது. மறுபுறம், விலை வீழ்ச்சி

விவசாயிகளுக்கு ஏமாற்றத்தை உருவாக்குகிறது. அதன்படி, முதலீடு மற்றும் உற்பத்தியின் அளவு பின்னடைவைச் சந்திக்கிறது, மேலும் உணவு தானியங்கள் கிடைப்பதில் பாதுகாப்பின்மை மற்றும் நிச்சயமற்ற தன்மை பொருளாதாரத்தைப் பிடிக்கிறது.

குறிப்பு

மேலும், விலை ஸ்திரத்தன்மையை உறுதி செய்யும் நோக்கில் அரசு அடிக்கடி விவசாயப் பொருட்களின் சந்தையில் தலையிடுகிறது. பின்வருவனவற்றை உறுதிப்படுத்துவதில் பொருத்தமான விலைக் கொள்கை முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது:

- விவசாய பொருட்களின் விலை அமைப்பு
- விவசாய பொருட்களின் உற்பத்தி நிலை
- விவசாய பொருட்களின் நுகர்வு நிலை

விவசாய உறுதிப்படுத்தல் கொள்கையின் முக்கிய நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

- விலை குறைவால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கவும், விலைவாசி உயர்வால் குடும்பங்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கவும் விவசாயப் பொருட்களின் விலையை நிலைப்படுத்த வேண்டும்.
- சாதகமற்ற வர்த்தக விதிமுறைகள் மூலம் நாட்டின் வெளி வர்த்தகம் பாதிக்கப்படாத வகையில் விவசாயப் பொருட்களின் விலையை நிலைப்படுத்துதல்.
- விவசாயிகள் 'ஏராளமான முரண்பாட்டில்' சிக்காமல் இருக்க, அவர்களின் வருமானத்தை நிலைப்படுத்துதல்.
- விவசாயத் துறையில் முதலீடு மற்றும் உற்பத்தியின் அளவைத் தூண்டுதல். இங்கே, நிலைப்படுத்துதலின் எந்தவொரு பகுத்தறிவுக் கொள்கையும் விவசாய விலைகளின் ஏற்ற இறக்கங்களை நீக்க முற்படுவதில்லை, மாறாக அவற்றை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும் மிதப்படுத்துவதற்கும் மட்டுமே முயல்கிறது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. விவசாயப் பொருட்களின் விலை ஏன் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு முக்கியப் பிரச்சினை?
2. விவசாய சந்தையில் சரியான போட்டி எதைக் குறிக்கிறது?
3. பொருத்தமான விலைக் கொள்கையின் உதவியுடன் நிலைப்படுத்தப்பட்ட விவசாயப் பொருட்களின் கூறுகள்

7.3 வேளாண்மை விலைக் கொள்கையின் அம்சங்கள்

விவசாய விலைக் கொள்கையின் ஒரு பகுதியாக பல கூறுகள் உள்ளன. இந்தப் பகுதியில், விளைபொருட்களின் விலை நிர்ணயம், விவசாய இடுபொருட்களுக்கான விலைக் கொள்கை, நுகர்வோர் பாதுகாப்பு மற்றும் துணைக் கொள்கைகள் போன்ற சில முக்கிய கூறுகளைப் பார்ப்போம்.

விவசாயப் பொருட்களின் உற்பத்தியாளர்களுக்குச் சாதகமான விலைகள், விவசாயம் அல்லாத துறையின் நலன்களுக்கு எதிராகவும்,

மாறாகவும் செயல்படலாம். உண்மையில், பல்வேறு நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சியின் போது விவசாய விலைக் கொள்கையின் அடிப்படையிலான முக்கிய கருத்தாக்கங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

குறிப்பு

சில சமயங்களில், விவசாயப் பொருட்களின் விலைகள் மற்றும் விவசாய இடுபொருட்கள் மிகவும் கையாளப்பட்டு, துணை நிதி மற்றும் நிர்வாகக் கொள்கைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன, அத்தகைய கொள்கைகளின் பலன்கள் முக்கியமாக அல்லது முழுவதுமாக தொழில்துறைக்கு அனுப்பப்பட்டன.

வேறு சில சந்தர்ப்பங்களில், விலைக் கொள்கையானது விவசாயம் அல்லாத துறைகளின் விலையில் விவசாயத் துறைக்கு சாதகமாக உள்ளது. இரண்டு வகையான விலைக் கொள்கைகள் முறையே 'எதிர்மறை' மற்றும் 'நேர்மறை' விலைக் கொள்கைகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இந்த இரண்டு விலைக் கொள்கைகளையும் விரிவாகக் கீழே விவாதிக்கிறோம்.

1. **'எதிர்மறை' விலைக் கொள்கை:** பொருளாதார வளர்ச்சியை விரைவுபடுத்துவதற்காக, ஒரு 'எதிர்மறையான' விவசாய விலைக் கொள்கையை அதிக எண்ணிக்கையிலான நாடுகள் தங்கள் வளர்ச்சியின் ஆரம்ப கட்டங்களில் நடைமுறைப்படுத்தின. இத்தகைய கொள்கையின் முக்கிய நோக்கம் உணவு மற்றும் மூலப்பொருட்களின் விலைகளை ஒப்பீட்டளவில் குறைவாக வைத்திருப்பது (தொழில்துறை பொருட்களின் விலைகளுடன் ஒப்பிடும் போது) இதனால் தொழில்துறை மற்றும் மூன்றாம் நிலை துறைகளின் வளர்ச்சியை எளிதாக்குகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், வர்த்தக விதிமுறைகள் விவசாயத் துறைக்கு சாதகமற்றதாக வேண்டுமென்றே வைக்கப்பட்டன. இது முக்கியமாக இரண்டு வழிகளில் அடையப்பட்டது.
   திறந்த சந்தை விலையுடன் ஒப்பிடும் போது, விவசாய உற்பத்தியின் ஒரு பகுதியை மிகக் குறைந்த விலையில் மாநிலத்திற்கு கட்டாயமாக விற்பனை செய்வது அல்லது விநியோகிப்பது ஒரு முறை. விவசாய உற்பத்தியின் ஒரு பகுதி பூஜ்ஜிய விலையில் வரி விதிக்கப்பட்ட நிகழ்வுகளும் உள்ளன. இந்த நடவடிக்கைகளின் விளைவாக இருந்தது மொத்த உற்பத்தியின் ஒரு யூனிட் உற்பத்தியாளரால் உணரப்பட்ட சராசரி விலை கணிசமாகக் குறைக்கப்பட்டது.

இதே குறிக்கோளை அடைவதற்கான இரண்டாவது வழி, விவசாயிகள் அடிக்கடி வாங்கும் தொழில்துறை பொருட்களின் விலையை உயர்த்துவது. பொருட்களில் ஜவுளி போன்ற நுகர்பொருட்கள் மற்றும் உரங்கள், பூச்சிக்கொல்லிகள், பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் இயந்திரங்கள் போன்ற பண்ணை உள்ளீடுகள் ஆகியவை அடங்கும். மறுபுறம், விவசாயப் பொருட்களின் விலை சீராக இருந்தது. இது, மீண்டும் ஒருமுறை, உற்பத்தித் துறைக்கு ஒரு ஒப்பீட்டு நன்மையை அளித்தது. யுனைடெட் கிங்டம், சோவியத் ரஷ்யா மற்றும் அர்ஜென்டினா போன்ற பல்வேறு நாடுகளில் இந்த இரண்டு முறைகளின் ஏதேனும் ஒன்று அல்லது கலவையானது வெவ்வேறு அளவுகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

2. **'பாசிட்டிவ்' விலைக் கொள்கை:** 'எதிர்மறை' கொள்கைக்கு மாறாக, பல வளரும் நாடுகள் இன்று 'நேர்மறை' விலைக் கொள்கை என்று அழைக்கப்படுவதைப் பின்பற்றுகின்றன, இது விவசாயியின் விளைபொருளுக்கு நியாயமான விலையை உறுதி செய்கிறது.

குறிப்பு

விவசாயத் துறையானது சில முக்கியமான குறைந்தபட்ச வளர்ச்சி விகிதத்தை எட்டாத வரையில், பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டின் பொதுவான இலக்குகளை அடைய முடியாது என்பதை உணர்ந்ததால், இத்தகைய கொள்கை அவசியமாகக் கருதப்படுகிறது. இது பல காரணங்களுக்காக உண்மையாக இருக்கிறது, அவற்றில் முக்கியமானது:

(i) பெரும்பாலான வளரும் நாடுகளில், வருமானம், வேலைவாய்ப்பு, சேமிப்பு மற்றும் ஏற்றுமதி ஆகியவற்றின் பார்வையில் விவசாயம் ஒரு மிக முக்கியமான துறையாகத் தொடர்கிறது.

(ii) அதிகரித்து வரும் மக்கள்தொகை மற்றும் பண வருமானம் ஆகியவற்றால் ஏற்படும் உணவுக்கான தேவை அதிகரித்து வருவது, தொடர்ந்து வளர்ந்து வரும் விவசாய உற்பத்தியால் மட்டுமே சந்திக்க முடியும்.

எதிர்மறை விலைக் கொள்கையானது விவசாயத் துறையின் விரும்பிய குறைந்தபட்ச வளர்ச்சி விகிதத்தை அடைவதற்குத் தடையாக இருப்பதை அனுபவம் காட்டுகிறது. இந்த அனுபவத்தின் விளைவாக, எதிர்மறையான விவசாய விலைக் கொள்கைகளுடன் தங்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களைத் தொடங்கிய பல நாடுகள் கடந்த ஆறு தசாப்தங்களாக நேர்மறையான விலைக் கொள்கைகளுக்கு மாறியுள்ளன.

உதாரணமாக, சோவியத் ரஷ்யாவில், 1951 முதல் அரசு விவசாயப் பொருட்களின் கொள்முதல் விலையை தொடர்ச்சியாக உயர்த்தியுள்ளது. இதேபோல், பல கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில், மாநிலத்திற்கு கட்டாய விநியோகம் குறைக்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் விவசாய பொருட்களின் விலைகள் உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. அத்தகைய நாடுகளில் முக்கியமானவை பல்கேரியா, ருமேனியா மற்றும் அறுபதுகளின் முற்பகுதியில் விவசாயப் பொருட்களுக்கான கணிசமான விலை உயர்வு பாதிக்கப்பட்ட கிழக்கு ஜெர்மனி. இதேபோன்ற நடவடிக்கைகள் பல நாடுகளால் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. அதே நேரத்தில், ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா, கிழக்கு ஐரோப்பா மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்காவின் பல நாடுகளில் பண்ணை விளைபொருட்களின் குறைந்தபட்ச விலை உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. விவசாய விலைக் கொள்கையில் இந்தப் போக்கு நிலைத்து நிற்கிறது என்று தோன்றுகிறது.

7.3.1 விளைபொருட்களின் விலை நிர்ணயம் விவசாயப் பயிர்களுக்கான விலை நிர்ணயத்தின் அடிப்படைகள்

முந்தைய பகுதியில், பல அரசாங்கங்கள், தொழில்துறையின் விரிவாக்கத்தை ஊக்குவிப்பதற்காக, எதிர்மறையான விலைக் கொள்கையைப் பின்பற்றுவதை நாங்கள் சுட்டிக்காட்டியிருந்தோம். தொழில்துறை வளர்ச்சியின் ஆரம்ப கட்டத்தில் விவசாய பொருட்களுக்கு. அத்தகைய கொள்கையின் கீழ் விவசாயப் பொருட்களின் விலைகளை நிர்ணயம் செய்வதற்கு குறிப்பிட்ட அளவுகோல் எதுவும் வகுக்கப்படவில்லை.
எதிர்மறையான விவசாய விலைக் கொள்கை நேர்மறையான விலைக் கொள்கைக்கு இடமளிக்கும் போது, சாத்தியமான அதிகபட்ச விவசாய உற்பத்தியை அடைவதற்கு விவசாயிகளுக்கு போதுமான ஊக்கத்தொகையை வழங்கும் வகையில் விவசாய விலைகள் நிர்ணயம் செய்யப்படுவதை உறுதி செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. (இந்த ஊக்க

விலைகள் குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலைகள் எனப்படும். ஒரு குறிப்பிட்ட பயிரின் தற்போதைய விலை அதன் குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலைக்குக் குறைவாக இருந்தால், சந்தையில் கொள்முதல் செய்ய அரசாங்கம் உறுதியளிக்கிறது). எனவே, விவசாயப் பொருட்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்வதற்கான பல கொள்கைகள் உருவாக்கப்பட்டன. தற்போது, விலைகள் பொதுவாக பின்வரும் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட கொள்கைகளின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன:

(i) உற்பத்தி செலவு கொள்கை;
(ii) ஆட்சி விலைக் கொள்கை;
(iii) சமநிலை விலைக் கொள்கை.

உண்மையில், இந்த கொள்கைகள் எதுவும், தன்னால் எடுக்கப்பட்டவை, முற்றிலும் திருப்திகரமாக இருப்பதாகக் கண்டறியப்படவில்லை. எனவே, இந்த கொள்கைகளில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவற்றை திருப்திப்படுத்த சில நேரங்களில் விலைகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன.

பின்வரும் பத்திகள் விலை நிர்ணயத்திற்கான இந்த அடிப்படைகள் ஒவ்வொன்றின் தன்மை மற்றும் தகுதி மற்றும் தீமைகளை விளக்குகின்றன.

(i) உற்பத்தி செலவு கொள்கை: செலவு கணக்கியல் நுட்பத்தின் உதவியுடன் கணக்கிடப்பட்ட சராசரி செலவு அல்லது மொத்த வரி உற்பத்தி செலவு குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலையின் அளவை நிர்ணயிப்பதற்கு ஒரு அடிப்படையாக மாற்றப்படலாம். செலவு கணக்கு முறையின் மற்றொரு மாறுபாடு பட்ஜெட் நுட்பமாகும். இந்த அணுகுமுறையில், பரிந்துரைக்கப்பட்ட பண்ணை உள்ளீடுகளின் விலை மற்றும் அவற்றின் சராசரி மகசூல் ஆகியவை ஒரு யூனிட் உற்பத்தியின் விலையை மதிப்பிடுவதற்கு கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. நிர்வகிக்கப்படும் விலைகளை நிர்ணயிப்பதற்கான உற்பத்திக் கொள்கையின் அளவு விரும்பத்தக்கது; எதிர்பாராத விலை வீழ்ச்சியினால் ஏற்படும் இழப்புகளிலிருந்து முதன்மை உற்பத்தியாளரைப் பாதுகாக்கிறது. எவ்வாறாயினும், ஒரு குறிப்பிட்ட பயிரின் உற்பத்திச் செலவைக் கணக்கிடுவதில் குடும்ப உழைப்பு, உள்நாட்டு மூலங்களிலிருந்து வழங்கப்படும் பிற உள்ளீடுகள் மற்றும் நிர்வாக உள்ளீடு ஆகியவற்றுக்கு பொருத்தமான மதிப்புகளை வழங்குவதில் சிக்கல்கள் உள்ளன. உற்பத்திச் செலவை நிர்ணயிப்பதில் மற்றொரு முக்கியமான சிரமம் உள்ளது (ரத்தின் படி) நிலத்தின் சேவைகளை மதிப்பிடுவதில். மீண்டும், வெவ்வேறு பயிர்களின் கூட்டுச் செலவுகளைப் பிரிப்பது மற்றொரு சிக்கலை உருவாக்குகிறது. மேலும், ஒரு யூனிட் உற்பத்திக்கான சராசரி செலவு (பொதுவாக இந்தக் கொள்கையின் கீழ் விலை நிர்ணயம் செய்வதற்கான அடிப்படையாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது) என்ற கருத்து, விவசாய காலநிலை நிலைகள் மற்றும் பண்ணை நடைமுறைகளில் உள்ள பரவலான மாறுபாடுகளைக் கருத்தில் கொண்டு அபத்தமானது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், வெவ்வேறு பண்ணைகளுக்கு இடையிலான செலவின் மாறுபாடு மிகவும் அதிகமாக உள்ளது. இதையொட்டி, விவசாயப் பொருட்களுக்கான ஆதரவு விலையை நிர்ணயிக்கும் இந்த அணுகுமுறை ஒவ்வொரு பண்ணையின் உற்பத்திச் செலவையும் ஈடுகட்டாது என்பதை இது குறிக்கிறது. மேலும், விசேஷமாக உற்பத்தியை அதிகரிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட விலைக் கொள்கையானது, பொதுவாக, உற்பத்தியின் சராசரி செலவை

குறிப்பு

அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க முடியாது. அர்த்தம் சமீப ஆண்டுகளில் விவசாய உற்பத்தியில் பெரும்பகுதி அதிகரிப்புக்கு மரபு சாரா உள்ளீடுகளின் பயன்பாடு அதிகரித்ததே காரணம் என்பது நிறுவப்பட்ட உண்மை. ஏற்கனவே விளக்கியபடி, விவசாயிகள் அத்தகைய கூடுதல் உள்ளீடுகளின் பயன்பாட்டை எடுத்துக் கொள்ளும் விகிதம் நிதி வருமானத்தின் செயல்பாடாகும். இத்தகைய சூழ்நிலையில், சாகுபடியாளர் வழக்கமான உற்பத்தி செலவினங்களைப் பற்றி அலட்சியமாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் விளிம்பு செலவுகள் மற்றும் விளிம்பு வருமானத்தில் அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டும். விளிம்பு விளைச்சலின் மதிப்பு (ஆபத்துக்கான தள்ளுபடி) விளிம்புச் செலவிற்கு சமமாக இருக்கும் அளவிற்கு உள்ளீடுகளின் பயன்பாட்டை அவர் அதிகரிக்க வேண்டும். புத்தகம் வைக்கும் பொருளில் உற்பத்திச் செலவு, அதனால் பிரச்சனைக்கு பொருந்தாது. மேலும், உற்பத்தி செலவின் அளவுகோல் வழங்கல் பக்கத்தை மட்டுமே கருதுகிறது மற்றும் விலைகளை நிர்ணயிப்பதில் தேவையின் செல்வாக்கை முற்றிலும் புறக்கணிக்கிறது.

விவசாயப் பயிர்களின் விலை நிர்ணயம் செய்வதற்கான அளவுகோலாக 'உண்மையான உற்பத்திச் செலவை' பயன்படுத்த முடியாது என்று ரத் கருதுகிறார், ஏனெனில் ஒரு குறிப்பிட்ட பயிரின் விலை அதன் விதைப்பு காலத்திற்கு முன்பே அறிவிக்கப்படும். அறுவடை செய்த பின்னரே கணக்கிடப்படுகிறது. எனவே, அறிவிக்கப்பட்ட விலைகள் மதிப்பிடப்பட்ட உற்பத்திச் செலவை அடிப்படையாகக் கொண்டதே தவிர, உண்மையான உற்பத்திச் செலவின் அடிப்படையில் அல்ல, சில சமயங்களில் அறிவிக்கப்பட்ட விலையை விட அதிகமாக இருக்கலாம்.

எனவே, உற்பத்தி செலவு கொள்கை கொள்கை முடிவுகளுக்கு மிகவும் சரியானதாக கருதப்படவில்லை.

(ii) ஆட்சி விலைக் கொள்கை: இந்தக் கொள்கையின்படி, சமீப காலத்தில் சந்தை விலைகளின் நகரும் சராசரியுடன் விலை இணைக்கப்பட வேண்டும். இந்த அணுகுமுறையின் நன்மை என்னவென்றால், இது தேவைப் போக்குகளின் விளைவை விலை நிர்ணயத்தில் உருவாக்குகிறது, அதே நேரத்தில் செலவு அளவுகோல் இந்த அம்சத்தை முற்றிலும் புறக்கணிக்கிறது. எனவே, இந்த அளவுகோலின் முக்கியத்துவம், தொடர்புடைய காலகட்டங்களில் விநியோக வளர்ச்சியுடன் தேவை வளர்ச்சியை ஒருங்கிணைப்பதில் உள்ளது. இருப்பினும், கடந்த காலத்தில் விலைகள் வேண்டுமென்றே குறைவாக இருந்த பொருளாதாரத்தில், நகரும் சராசரியானது சந்தைப் போக்குகளை சரியாகப் பிரதிபலிக்காமல் இருக்கலாம். இல்லாவிட்டாலும், நிலவும் விலைகள், நீண்ட கால அடிப்படையில் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்குத் தேவையான ஊக்கத்தொகைகளை வழங்கத் தவறுகின்றன.

(iii) சமநிலை விலைக் கொள்கை: சமச்சீர் விலை என்பது ஒரு பொருளின் ஒரு யூனிட்டை விற்பவர், கொடுக்கப்பட்ட அடிப்படைக் காலத்தில் அதே யூனிட்டுடன் அவர் வாங்கக்கூடிய பிற பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை வாங்கும் விலையாகும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டிற்கு, 'சமநிலை' என்பது விவசாயம் அல்லாத பொருட்களுக்கு விவசாயிகள் செலுத்தும் விலைகளுடன், அது அடிப்படை ஆண்டில் இருந்ததைப் போலவே நிர்வகிக்கப்படும் பண்ணை விலைகளின் அதே உறவைக் குறிக்கிறது. விவசாய மற்றும் விவசாயம் அல்லாத பொருட்களின் விலைகளுக்கு இடையே உள்ள உறவை

நிலைப்படுத்த சம விலைக் கொள்கை பயன்படுத்தப்படலாம். அதே நேரத்தில், பல்வேறு விவசாயப் பொருட்களுக்கான விலைகளுக்கு இடையே சமநிலையை உறுதிப்படுத்தவும் இந்த கொள்கை பயன்படுத்தப்படலாம்.

முதன்மை உற்பத்தியாளர்களுக்கு மேலும் மேலும் சிறப்பாக உற்பத்தி செய்வதற்கு பொருத்தமான ஊக்கத்தை வழங்குவதே நோக்கமாக இருந்தால், 'பாசிட்டிவ்' என்பதை நாங்கள் ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டியுள்ளோம்.

குறிப்பு

விவசாய விளைபொருட்களுக்கு விலைக் கொள்கையை கடைபிடிக்க வேண்டும். சிலரின் கூற்றுப்படி, இது விவசாய மற்றும் விவசாயம் அல்லாத பொருட்களின் விலைகளுக்கு இடையிலான சமநிலையை பராமரிப்பது மட்டுமல்லாமல், விவசாயத் துறைக்கு சாதகமாக விலை தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்பதையும் குறிக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், விலைக் கொள்கையானது விவசாயத்திற்கு ஆதரவாக வர்த்தக விதிமுறைகளை மாற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இந்த இலக்கை அடைய, பின்வரும் நடைமுறை பின்பற்றப்படுகிறது.

முதல் நிகழ்வில், விவசாயப் பொருட்கள் மற்றும் தொழில்துறைப் பொருட்களுக்கான விலைக் குறியீட்டு எண் வரிசை பொருத்தமான அடிப்படை ஆண்டைக் கொண்டு (அல்லது அடிப்படைக் காலம்) தயாரிக்கப்படுகிறது.

பின்னர் அடிப்படை ஆண்டுக்கான முறையே விவசாயப் பொருட்களின் குறியீட்டு எண் மற்றும் தொழில்துறை பொருட்களின் இடையே உள்ள விகிதம் கண்டறியப்படுகிறது. அடிப்படை ஆண்டில் இரண்டு வகையான பொருட்களின் விலைகளின் குறியீட்டு எண் 100 க்கு சமமாக இருப்பதால், இந்த பொருட்களின் தொகுப்புகளின் விலை நிலைக்கு இடையிலான விகிதம் எப்போதும் ஒன்றுக்கு சமமாக இருக்கும். இருப்பினும், இந்த விகிதம் பொதுவாக 100 மதிப்பை ஒதுக்குகிறது. இது 'பாரிட்டி விலை விகிதம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது.

அதன்பிறகு, எந்த ஆண்டும் விவசாய விலைகளுக்கும் தொழில்துறை விலைகளுக்கும் இடையில் சமநிலையை உறுதிப்படுத்த விரும்பும் அரசாங்கம், அந்த ஆண்டிற்கான இரண்டு தொகுப்பு பொருட்களின் விலைக் குறியீட்டு எண்களைப் பயன்படுத்தி உண்மையான விலை விகிதத்தைக் கண்டறியும். அடிப்படை ஆண்டு விலை விகிதத்திற்கு 100 க்கு சமமான மதிப்பு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்ற அனுமானத்தில், இந்த விகிதம் 100 க்கும் குறைவான மதிப்பைக் கொண்டிருக்கலாம், 100 க்கு சமமாக அல்லது 100 க்கும் அதிகமாக இருக்கலாம்.

விவசாயப் பொருட்கள் மற்றும் தொழில்துறை பொருட்களின் விலைகளுக்கு இடையேயான சமநிலையை அடைய, அடிப்படை ஆண்டில் இருந்ததைப் போலவே, இந்த விகிதத்தின் மதிப்பு 100 ஆக இருப்பதை அரசாங்கம் உறுதி செய்ய வேண்டும். இந்த நோக்கத்திற்காக, அது தேவையான அளவிற்கு விவசாய விலைகளை கூட்டவோ அல்லது குறைக்கவோ செய்யும். மாற்றப்பட்ட விவசாய விலைகள், அந்த குறிப்பிட்ட ஆண்டிற்கான விவசாயப் பொருட்களுக்கான 'பரிட்டி விலைகள்' என்று அழைக்கப்படும்.

எந்த ஆண்டும் விவசாயத்திற்குச் சாதகமாக வணிக விதிமுறைகள் இருக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் விரும்பினால், அந்த ஆண்டுக்கான விலை விகிதத்தை விரும்பிய நிலைக்குக் கொண்டுவரும் வகையில் விவசாய விலைகளில் இதுபோன்ற மாற்றங்களைச் செய்வதன் மூலம் அதையே

செய்யலாம். 100க்கு மேல். ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டிற்கான விலை விகிதம், பல வழிகளில் கருத்தரிக்கப்படலாம்.

குறிப்பு

இந்த விலை விகிதங்களில் சில:

(i) அனைத்து விவசாயப் பொருட்கள் மற்றும் அனைத்து விவசாயம் அல்லாத பொருட்களின் விலைகளுக்கு இடையிலான விகிதம். இவ்வாறு கணக்கிடப்படுகிறது

$$\frac{\text{அனைத்து விவசாயப் பொருட்களின் விலைக் குறியீடு}}{\text{அனைத்து உற்பத்திப் பொருட்களின் விலைக் குறியீடு}} \times 100$$

விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருட்களின் கொள்முதல் விவசாய உள்ளீடுகள் மற்றும் நுகர்வோர் பொருட்களை உள்ளடக்கியது என்பதை நாம் அறிவோம். இந்த முறையில் கணக்கிடப்படும் விலை விகிதமானது, விவசாயிக்கு உற்பத்தியாளர் மற்றும் நுகர்வோர் என வழங்கப்பட வேண்டிய பாதுகாப்பை வேறுபடுத்துவதில்லை. இருப்பினும், விதிமுறைகளின் இயக்கத்தை நாம் அறிய அல்லது சரிசெய்ய விரும்பும் போது இந்த முறை பயனுள்ளதாக இருக்கும் விவசாயம் மற்றும் உற்பத்தி துறைகளுக்கு இடையே பரஸ்பர பொருட்களை பயன்படுத்துபவர்களாக வர்த்தகம்.

(ii) பண்ணை விளைபொருட்களுக்கு பெறப்பட்ட விலைகளுக்கும் பண்ணை உள்ளீடுகளுக்கு வழங்கப்படும் விலைகளுக்கும் இடையிலான விகிதம் இவ்வாறு கணக்கிடப்படுகிறது:

$$\frac{\text{அனைத்து விவசாயப் பொருட்களின் விலைக் குறியீடு}}{\text{பண்ணை உள்ளீடுகளின் விலைக் குறியீடு}} \times 100$$

ஒரு உற்பத்தியாளராக விவசாயிகளின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதே நோக்கமாக இருக்கும் போது இந்த விலை விகிதக் கருத்து பயனுள்ளதாக இருக்கும். எழும் விலை விகிதம் விவசாயத் துறையில் உற்பத்தியாளர்களுக்கான வர்த்தக விதிமுறைகளின் சாதகமான மாற்றத்தைக் குறிக்கும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டில், இந்த விகிதம் 100 க்கும் குறைவாக இருந்தால், அடிப்படை ஆண்டோடு ஒப்பிடும் போது, அந்த ஆண்டில் பண்ணை உள்ளீடுகளின் விலையை விட விவசாய விலைகள் குறைவாக இருக்கும் என்று அர்த்தம். விவசாயப் பயிர்களின் விலைகள், இந்த விகிதத்தை 100 அல்லது அதற்கும் அதிகமாகக் கொண்டு வரும் வகையில் நிர்ணயிக்கப்படலாம்.

(iii) தனிப்பட்ட விவசாயப் பொருட்களின் விலைகள் மற்றும் அனைத்து விவசாய விலைகளுக்கும் இடையிலான விகிதம். நடப்பு ஆண்டிற்கான விலை விகிதம் பின்வருமாறு கணக்கிடப்படுகிறது:

$$\frac{\text{தனிப்பட்ட விவசாயப் பொருட்களின் விலைக் குறியீடு}}{\text{அனைத்து விவசாயப் பொருட்களின் விலைக் குறியீடு}} \times 100$$

இந்த விலை விகிதக் கருத்து, குறிப்பிட்ட பயிர்களைப் பொறுத்தமட்டில் உற்பத்திக்கான திட்டமிடப்பட்ட இலக்குகளை அடைவதற்காக பயிர் கலவையில் சரிசெய்தலைக் கொண்டுவருவதற்குப் பயன்படுகிறது. உற்பத்தியை அதிகரிக்க

வேண்டிய பயிர்களுக்கு சாதகமான விலை விகிதங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

சமத்துவ அணுகுமுறை, உற்பத்தி செலவில் இருந்து நிர்வகிக்கப்படும் விலைகளை வெளிப்படையாக பிரிக்கிறது. சில சமயங்களில், இது தயாரிப்பாளர்களுக்கு ஏமாற்றத்தை உண்டாக்கும். மேலும், சம விலை அளவுகோல், பல்வேறு காரணங்களால், அந்த பிராந்தியங்களில் உள்ள தொழில்துறை துறையின் விலைக் கட்டமைப்பில் உள்ள வேறுபாடுகள் காரணமாக, ஒரே நாட்டின் வெவ்வேறு பகுதிகளில் ஒரே பயிருக்கு வெவ்வேறு விலைகளை நிர்ணயம் செய்வதைக் குறிக்கலாம். நிர்வாக ரீதியாக, இது எளிதான வேலையாக இருக்காது. மேலும், தற்போதைய விலை விகிதங்களை அறிந்து கொள்வதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் குறியீட்டு எண்களின் கட்டுமானத்தில் பல சிக்கல்கள் உள்ளன.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, மேற்கூறிய அளவுகோல்கள் எதுவும் குறைபாடுகளிலிருந்து விடுபடவில்லை. எனவே, விலை நிர்ணயம் செய்யும் அதிகாரிகள் தங்கள் முடிவுகளை முழுவதுமாக ஒரு அளவுகோலின் அடிப்படையில் எடுப்பதில்லை. விலைகளை நிர்ணயிக்கும் போது மேற்கூறிய அணுகுமுறைகளால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட வழிகாட்டுதல்கள் மட்டுமல்லாமல் பல காரணிகளையும் அவர்கள் கருத்தில் கொள்கின்றனர்.

7.3.2 விவசாய உள்ளீட்டிற்கான விலைக் கொள்கை

பயிர்களை வளர்ப்பதற்கு விவசாயிகள் பல்வேறு இடுபொருட்களை பயன்படுத்துகின்றனர். இந்த விவசாய உள்ளீடுகளில் மனிதர்களின் உழைப்பு, பண்ணை விலங்குகள், இயந்திரங்கள்; உரங்கள், பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் இரசாயன உரங்கள், விதைகள், மின்சாரம் மற்றும் நீர்ப்பாசனம் உள்ளிட்ட உரங்கள். இந்த உள்ளீடுகளுக்கான அனைத்து செலவுகளும் விவசாய உற்பத்தியின் இறுதி செலவை தீர்மானிக்க உதவுகின்றன. இதனால்தான் விவசாய இடுபொருட்களுக்கான விலைக் கொள்கை மிகவும் முக்கியமானது.

புதிய வேளாண்மைக் கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பசுமைப் புரட்சியில் நவீன கருவிகள் மற்றும் உரங்களின் பயன்பாடு, புதிய உயர் விளைச்சல் வகை விதைகள், நீர்ப்பாசன வசதிகள் மற்றும் உரங்களின் அதிக பயன்பாடு ஆகியவற்றை அறிமுகப்படுத்தியது. பெரும்பாலான உரங்கள் மற்றும் நவீன இடுபொருட்கள் இறக்குமதி மற்றும் விலை உயர்ந்ததால், அது விவசாயிகளுக்கு நிதிச்சுமையை ஏற்படுத்தியது.

இதனாலேயே அரசாங்கம் உள்ளீட்டு மானியங்களை அறிமுகப்படுத்தத் தொடங்கியது, இதனால் விவசாயிகள் குறைந்த செலவில் உள்ள இடுபொருட்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் மற்றும் இந்த குறைக்கப்பட்ட செலவினங்களில் இருந்து தங்கள் சேமிப்பின் பலன்களை நுகர்வோருக்கு மாற்றலாம், ஒட்டுமொத்த உணவு விலையை நிலைப்படுத்தி உணவுப் பணவீக்கத்தைக் கட்டுக்குள் வைத்திருக்கும். உள்ளீட்டு மானியங்களின் மற்றொரு நோக்கம் அதிக உற்பத்தித்திறனை பராமரிப்பதாகும்.

தற்போது உரம், விதை, நீர்ப்பாசனம் மற்றும் மின்சாரம் ஆகிய துறைகளில் மானியம் அரசால் வழங்கப்படுகிறது. உரங்கள் போன்ற சில பகுதிகளில், உரம் உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனங்களுக்கு அரசாங்கம் நேரடியாக செலுத்துகிறது, அதே நேரத்தில் மின்சாரம் மற்றும் நீர்ப்பாசனம்

குறிப்பு

போன்ற மற்ற பகுதிகளில், விவசாயிகளுக்கு குறைந்த செலவில் மானியம் வழங்கப்படுகிறது.

இந்த விவசாய இடுபொருட்களின் விலை நிர்ணயம் செய்ய அரசு பல கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. தேசிய விதைகள் கழகம், ஊட்டச்சத்து அடிப்படையிலான மானியம், IFFCO போன்ற நிறுவனங்களை அமைத்தல், பண்டிட் தீன் தயாள் உபாதாயாய் கிராம் ஜோதி யோஜனா போன்ற திட்டங்களின் உதவியுடன் மின்சார ஊட்டிகளை பிரித்தல் மற்றும் கால்வாய் இணைப்புகள் போன்றவை இதில் அடங்கும். மானியங்கள் இப்போது அரசாங்க செலவினங்களில் பெரும் பங்கை உருவாக்குகின்றன, மேலும் உரங்களில் 40 முதல் 70 சதவீதம் வரை மானியம் மற்றும் மின்சாரம் மற்றும் நீர்ப்பாசனத்தில் 75 முதல் 90 சதவீதம் மானியங்கள்.

ஆனால் விவசாயச் செயல்பாட்டை உற்பத்தி மற்றும் செலவு குறைந்ததாக்குவதை விட, இந்தியாவில் தற்போது மானியக் கொள்கைகள் பெரும்பாலும் அரசியல் நோக்கங்களால் இயக்கப்படுகின்றன. வாக்கு வங்கியை திருப்திப்படுத்த அல்லது பல்வேறு குழுக்களின் அரசியல் அழுத்தத்தின் கீழ், மானியங்கள் இப்போது அதிகமாக வழங்கப்படுகின்றன, மேலும் விளைவுகள் மிகவும் தீங்கு விளைவிக்கும்.

இவ்வாறான மானியங்கள் வருடாந்த வரவுசெலவுத் திட்டங்களில் சிங்கப் பங்கினைப் பெற்று அரசாங்கத்தின் நிதிச்சுமையை அதிகரிப்பது மட்டுமன்றி, உற்பத்திக்கான உள்ளீடுகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்துகின்ற போக்கையும் அதிகரிக்கின்றது. இது விரைவான மண் சிதைவு, நிலத்தடி நீர் ஆதாரங்கள் குறைதல் மற்றும் மண்ணின் ஊட்டச்சத்துக்களில் ஏற்றத்தாழ்வு ஆகியவற்றின் மூலம் சுற்றுச்சூழலை மோசமாக பாதிக்கிறது. இவை அனைத்தும், விவசாய உற்பத்தியில் சிறிதளவு அல்லது முன்னேற்றம் இல்லாமல்; உதாரணமாக, இந்தியாவில் உர மானியம் விஷயத்தில். கூடுதலாக, விவசாய இடுபொருட்களுக்கான மானியம், விவசாய உற்பத்திகளின் இறுதி சந்தை விலையில் திறம்பட பிரதிபலிக்கவில்லை என்றும், விவசாயிகளால் கண்மூடித்தனமான மற்றும் வளைந்த பயன்பாட்டிற்கு வழிவகுக்கும் சந்தை சமிக்ஞைகளை புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்றும் கூறப்படுகிறது.

விவசாய இடுபொருட்களுக்கான விலைக் கொள்கையானது, அதன் பயன்பாடு, ரேஷன், விநியோகம் மற்றும் கால அளவு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இலக்கு அடிப்படை, குறிப்பிட்ட விதிமுறைகள் மற்றும் கட்டுப்பாடுகளை கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான், மானியம் திறமையாகவும், பொருளாதாரத்துக்கு உதவியாகவும் இருக்கும்.

7.3.3 நுகர்வோர் பாதுகாப்பு மற்றும் விவசாய விலைக் கொள்கை

விலைக் கொள்கையின் இந்த அம்சம் மிகவும் சிக்கலானது, ஏனெனில் இது ஒருபுறம் மில்லியன் கணக்கான ஏழை நுகர்வோரின் முரண்பட்ட நலன்களை சமநிலைப்படுத்துவதை உள்ளடக்கியது. மற்றும் விவசாயிகளின், மறுபுறம். கிராமம் மற்றும் நகரத்தின் நலன்களை சமரசம் செய்வதில் இந்த பிரச்சினையை பார்க்க முடியும்.

விவசாய வளர்ச்சிக்கு ஒரு தூண்டுதலாக விவசாய உற்பத்தியின் விலைகளை உயர்த்துவதன் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி நாம் விவாதித்த அதே வேளையில், குறைந்த வருமானம் கொண்டவர்களின் செலவினங்களில் பெரும்பகுதியை வாங்கும் நுகர்வோர் பொருட்களை விவசாயம் உற்பத்தி செய்கிறது என்பதையும் நாம் அங்கீகரிக்க வேண்டும். உணவுப் பொருட்களின் விலையை அதிகரிக்க அனுமதித்தால், வருமானம் குறைந்த

மக்கள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள். மேலும், வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரிப்பு, உணவுப் பொருட்களின் விலை உயர்வினால், அதிக ஊதியத்திற்கான தேவையை உருவாக்குகிறது, இதையொட்டி, தொழில்துறை இலாபங்கள் மற்றும் தொழில்துறையில் மூலதன உருவாக்கம் ஆகியவற்றை மோசமாகப் பாதிக்கிறது. இது, பண்ணை உற்பத்தியாளர்களுக்கு விலைச் சலுகைகளை வழங்கும் கொள்கையுடன், குறிப்பாக நகர்ப்புற நுகர்வோருக்கு உணவுப் பொருட்களின் விலை உயர்வைக் கட்டுப்படுத்தும் கொள்கையுடன் இருக்க வேண்டும். இந்த நோக்கத்தை அடைவதற்கான பொறிமுறையின் தேர்வு உண்மையான சூழ்நிலையைப் பொறுத்தது.

கடுமையான பற்றாக்குறையின் சூழ்நிலையில், நகர்ப்புற ரேஷன் மட்டுமே விலைகளைக் கட்டுக்குள் வைத்திருக்க ஒரே வழி. குறைந்த தீவிர சூழ்நிலைகளில், இருப்பினும், ஒரு 'பங்கு மற்றும் வெளியீடு' கொள்கை நோக்கத்திற்கு சேவை செய்ய வாய்ப்புள்ளது. இந்தக் கொள்கையின் கீழ், அரசாங்கம் தானியங்களை இறக்குமதி செய்கிறது மற்றும்/அல்லது விவசாயிகளிடமிருந்து தானியங்களை வீட்டில் வாங்குகிறது. வாங்கப்பட்ட கொள்முதல், குறைந்தபட்ச உத்தரவாத விலையில் அல்லது அதற்கு மேல் செய்யப்படலாம். அவ்வாறு கையகப்படுத்தப்பட்ட பொதுப் பங்குகள் நகர்ப்புறங்களில் விநியோகிப்பதற்கு வெளியிடப்பட்டு, அதிகபட்ச சில்லறை விலை அரசால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

நகர்ப்புற விநியோக மையங்களுக்கு தானியங்கள் கிடைக்கச் செய்யும் செலவை விட, அரசால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விற்பனை விலை குறைவாக இருக்கலாம். இந்த விலைகள் திறந்த சந்தை விலையை விட குறைவாக இருக்கலாம். இந்த காரணத்திற்காக, அரசாங்கம் நிர்ணயித்த சில்லறை விலை பொதுவாக 'நியாயமான' விலை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த வகையான விலை நிவாரணம் அனைத்து வகை நகர்ப்புற நுகர்வோருக்கும் அல்லது குறைந்த வருமானம் உள்ள நுகர்வோருக்கு மட்டுமே வழங்கப்படலாம்.

'நியாய விலை' நிர்ணயம் செய்வதற்கு கடினமான மற்றும் வேகமான விதிகளை வகுக்க முடியாது. இது அடிப்படையில் ஒரு பொதுநல விலை மற்றும் கொள்கை வகுப்பாளர்களின் மதிப்பு மதிப்பீட்டைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும். எவ்வாறாயினும், கொள்கை வகுப்பாளர்கள் (i) பங்குகளின் இருப்பு மற்றும் (ii) மானியத்திற்கு நிதியளிக்க கருவூலத்தின் திறன் ஆகியவற்றின் வரம்புகளுக்குள் செயல்பட வேண்டும்.

7.3.4 துணைக் கொள்கைகள்

விவசாய விலைக் கொள்கையின் நோக்கங்களை அடைவதற்கு, சில கூடுதல் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். மேலும், இந்தச் சூழலில், பின்வரும் துணைக் கொள்கைகள் மிகவும் பொருத்தமானவை:

முதலில், புதிய பயிர் வகைகளை உருவாக்குவதற்கும், புதிய விவசாய நடைமுறைகள் மற்றும் பண்ணைக் கருவிகளை அறிமுகப்படுத்துவதற்கும், ஆட்கள் மற்றும் பொருட்களின் அடிப்படையில் போதுமான ஆதாரங்கள் ஒதுக்கப்படுவது முக்கியம். லாபகரமான விலைகளால் வழங்கப்படும் ஊக்கத்தொகைகள் இறுதியில் விவசாய உற்பத்தியில் குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்புக்கு வழிவகுக்கும் என்றால், வெற்றிகரமான ஆராய்ச்சித் திட்டம் மிகவும் அவசியம்.

இரண்டாவதாக, தொழில்நுட்ப மாற்றத்தின் அறிமுகம் அதிக மகசூல் தரும் வகை விதைகள், கடன், உரங்கள் மற்றும் தண்ணீர் போன்ற உள்ளீடுகளுக்கான தேவையை அதிகரிக்க வழிவகுக்கிறது. இந்த

குறிப்பு

இடுபொருட்கள் விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். சில முக்கியமான உள்ளீடுகளை வீட்டிலேயே தயாரிக்க அல்லது அதை இறக்குமதி செய்ய சரியான நேரத்தில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை இது குறிக்கிறது. இந்த உள்ளீடுகளின் விநியோகத்திற்காக ஒரு பயனுள்ள அமைப்பை அமைப்பது சமமாக முக்கியமானது. உள்ளீடு வழங்கல் முன்னணியில் ஏற்படும் தோல்விகள், அதிக விலை இருந்தபோதிலும் விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்கும் முயற்சிகளைத் தடுக்கலாம். புதிய உள்ளீடுகளின் உகந்த பயன்பாட்டை உறுதி செய்வதற்கு திறமையான நீட்டிப்பு சேவை அமைப்பும் தேவை.

மூன்றாவதாக, விவசாய சந்தைப்படுத்தல் முறையின் சீரான செயல்பாட்டை உறுதி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எக்காரணம் கொண்டும் சந்தைப்படுத்தல் முறை திறனற்றதாக இருக்கும் பட்சத்தில், அரசு உறுதியளிக்கும் விலைக்கும், இறுதியில் விவசாயிகள் பெறுவதற்கும் இடையே பெரிய வேறுபாடுகள் இருக்கும். (விவசாயப் பயிர்களின் சந்தைப்படுத்துதலுக்கான அதிக விலை காரணமாக பிந்தையது மிகவும் குறைவாக இருக்கும்). இத்தகைய சூழ்நிலையில், விலைக் கொள்கை, விவசாயிகளுக்கு சரியான சமிக்ஞைகளை அனுப்பத் தவறிவிடும்.

விலைக் கொள்கையை முழுமையாகச் செயல்படுத்துவதற்கான மற்றொரு முக்கியமான நடவடிக்கையாக, முறையான சேமிப்பு வசதிகளை வழங்குமாறு பால்கன் குறிப்பாக பரிந்துரைக்கிறது.

சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, மேற்கூறிய நடவடிக்கைகள் விவசாயத் துறையின் மேம்பாட்டிற்காக அல்லது விவசாய விளைபொருட்களின் சந்தைப்படுத்துதலை மேம்படுத்துவதற்கான தொழில்நுட்ப மாற்றத்தை அறிமுகப்படுத்த உதவுவதாகும். இருப்பினும், அதே நேரத்தில், விலைக் கொள்கையை திறம்பட செயல்படுத்துவதற்கு இவை சமமாகப் பொருத்தமானவை.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

4. விவசாயத் துறையில் விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ள கொள்கைகளைக் குறிப்பிடவும்.
5. சம விலைக் கொள்கையில், சமநிலை என்பது எதைக் குறிக்கிறது?
6. விவசாயப் பொருட்களின் ‘நியாயமான விலை’யை நிர்ணயிப்பதற்கு என்னென்ன தடைகள் கருதப்படுகின்றன?
7. சந்தை அமைப்பு திறனற்றதாக இருந்தால் என்ன நடக்கும்

7.4 இந்தியாவின் விவசாய விலைக் கொள்கை (MSP)

விவசாய விலைக் கொள்கை இலக்குகளை அடையும் நோக்கில், இந்திய அரசு ஒவ்வொரு ஆண்டும் விவசாய செலவுகள் மற்றும் விலைகளுக்கான கமிஷன் (CACP) மூலம் விலைக் கொள்கைகளை அறிவித்தது. இந்த ஆணையம் 1965 இல் அமைக்கப்பட்டது, ஏனெனில் விவசாய விலை ஆணையம் 1985 இல் இந்தியாவில் CACP ஆக புதுப்பிக்கப்பட்டது. அரசாங்கத்தின் விலை நிலைப்படுத்தல் கொள்கையில் பின்வருவன அடங்கும்:

- குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலை, வெளியீட்டு விலைகள் மற்றும் கொள்முதல் விலைகளை நிர்ணயித்தல்
- பஃபர் ஸ்டாக் செயல்பாடுகள்

விலையின் இந்த கூறுகளின் சுருக்கமான விளக்கம் பின்வருமாறு:

- **குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலை (MSP), வெளியீட்டு விலை மற்றும் கொள்முதல் விலை:** ஒவ்வொரு பருவத்திலும் விவசாய செலவுகள் மற்றும் விலைகளுக்கான கமிஷன் (CACP) பல்வேறு விவசாயப் பொருட்களுக்கான **குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலை**, வெளியீட்டு விலை மற்றும் கொள்முதல் விலையை அறிவிக்கிறது. குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலை ஒரு விவசாயி தனது பொருளை விற்பதன் மூலம் பெறும் உத்தரவாதமான குறைந்தபட்ச விலையாகும். சந்தை விலை இந்த விலைக்குக் கீழே குறைந்தால், அரசாங்கம் அறிவிக்கப்பட்ட குறைந்தபட்ச விலையில் விவசாயிகளிடமிருந்து உபரியை வாங்குகிறது. நியாய விலைக்கடைகள் மூலம் நுகர்வோருக்கு விவசாயப் பொருட்கள் மற்றும் பிற நுகர்பொருட்களை அரசு விற்கும் விலையே வெளியீட்டு விலை. **கொள்முதல் விலை** என்பது பொது விநியோகத் திட்டத்திற்கான (PDS) இருப்புகளைப் பராமரிக்க விவசாயிகளிடமிருந்து விவசாயப் பொருட்களை அரசு கொள்முதல் செய்யும் விலையாகும். கொள்முதல் விலைகள் பொதுவாக அரசாங்கத்தால் அறிவிக்கப்பட்ட குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலையை விட அதிகமாக உள்ளது, ஏனெனில் கொள்முதல் விலை MSPயை விட அதிகமாக இருந்தால், விவசாயிகள் தங்கள் பொருட்களை அரசாங்கத்திற்கு விற்க மாட்டார்கள், பின்னர் அவர்கள் திறந்த சந்தையில் விற்க விரும்புகிறார்கள், அங்கு விலை பொதுவாக MSP ஐ விட அதிகமாக இருக்கும்.

  2020-21 ரபி சந்தைப்படுத்தல் பருவத்திற்கான குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலைகள் (MSP) கோதுமையில் 1925 ஆகவும், பார்லியில் 1525 ஆகவும் உள்ளது. 2019-20 பருவத்தின் காரீஃப் பயிர்களுக்கான குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலைகள் (MSPs) சாதாரண தர நெல்லுக்கு 1815 ஆகவும், கலப்பின ஜோவருக்கு 2550 ஆகவும் உள்ளது.

- **இடையக பங்குகள்:** பஃபர் ஸ்டாக் செயல்பாடுகள் என்பது விவசாயிகள், உள்நாட்டுச் சந்தைகள் அல்லது இறக்குமதிகள் மூலம் விவசாயப் பொருட்களை வாங்குவது அல்லது இருப்புகளைக் கட்டமைக்க அல்லது பராமரிப்பதைக் குறிக்கிறது. உற்பத்தி பரவலான மாறுபாடுகளைக் காட்டும்போது பொருளாதாரத்தில் விலை ஏற்ற இறக்கங்களை மிதப்படுத்துவதே அடிப்படை நோக்கமாகும். அரசாங்கம் உபரி உற்பத்தியின் போது பங்குகளைச் சேர்க்கிறது மற்றும் பற்றாக்குறை உற்பத்தி காலங்களில் சந்தையில் பங்குகளை வெளியிடுகிறது.

  பங்குகளை உருவாக்க வாங்கும் போது, அரசாங்கம் சந்தை தேவையை கூட்டுகிறது மற்றும் அதன் குறைபாட்டை எதிர்த்துப் போராடுகிறது. பங்குகளை வெளியிடும் போது, அரசாங்கம் சந்தை விநியோகத்தை கூட்டுகிறது மற்றும் அதன் குறைபாட்டை எதிர்த்துப் போராடுகிறது. இவ்வாறு, இடையகப் பங்குச் செயல்பாடு விவசாயப் பொருட்களுக்கான சந்தையில் தேவைக்கும் வழங்கலுக்கும் இடையே சமநிலையை பராமரிக்க முனைகிறது.

  விவசாய பொருட்களின் தாங்கல்-பங்குகளை உருவாக்குவது அரசாங்க விலைக் கொள்கையின் ஒரு முக்கிய அங்கமாகும். இந்திய உணவுக் கழகம் (FCI) என்பது இடையகப் பங்குச் செயல்பாடுகள் மற்றும் மாநில

வர்த்தகத்தை நடத்தும் நிறுவனம் ஆகும். FCI ஆனது விவசாயிகள் மற்றும் சந்தைகளில் இருந்து உணவு தானியங்களை கொள்முதல் செய்து, அவற்றை (மானிய விலையில்) நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் சமூகத்தின் குறிப்பிட்ட பிரிவினருக்கு விற்கிறது.

குறிப்பு

அட்டவணை 7.1 உணவு தானியங்கள் உற்பத்தி, கொள்முதல், தள்ளுபடி மற்றும் பங்குகள் (மில்லியன் டன்களில்)

Year	Production of foodgrains minus pulses	Foodgrain Procurement	Procurement as percentage of production	Offtake (TPDS/ NFSA + Welfare schemes)	Stocks as of 1st July
2015-16	235.22	64.91	27.6	53.73	54.72
2016-17	251.98	61.14	24.3	56.58	49.85
2017-18	259.60	69.10	26.6	57.85	53.48
2018-19	261.55*	80.40	30.7	56.40	65.14
2019-20	132.35**	60.06@	45.38@	42.82#	74.40

Source: Directorate of Economics & Statistics, Ministry of Agriculture and Farmers Welfare. Foodgrain bulletin, DFPD.
*As per 4th Advance estimates. ** As per 1st Advance estimates Kharif only.
@ as on 31st December, 2019. # offtake upto December, 2019

- **உணவு மண்டலங்களின் அமைப்பு:** விவசாய விலைகளில் ஸ்திரத்தன்மையின் ஒரு அங்கத்தை அறிமுகப்படுத்த, உணவு மண்டலங்கள் மார்ச் 1964 இல் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. நாடு எட்டு கோதுமை மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. தென்னிந்தியாவில் அரிசி மண்டலங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இந்த சோதனை தோல்வியடைந்ததால், ஒவ்வொரு மாநிலமும் தனி மண்டலமாக மாற்றப்பட்டது. ஒரு மண்டலத்திற்குள் உணவு தானியங்களை நகர்த்துவது இலவசம் ஆனால் ஒரு மண்டலத்தில் இருந்து மற்றொன்றுக்கு செல்ல கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன. உபரி மாநிலங்களில் இருந்து உணவு தானியங்களை கொள்முதல் செய்து, பற்றாக்குறை உள்ள மாநிலங்களுக்கு பொது விநியோக முறை மூலம் விநியோகம் செய்யும் பணியை அரசு எடுத்துக்கொண்டது.

- **நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் ரேஷன் மற்றும் விற்பனை:** ரேஷன் கடைகள் மற்றும் நியாய விலைக் கடைகளின் நெட்வொர்க் மூலம் நம் நாட்டில் PDS செயல்படுகிறது. நியாய விலைக்கடைகள் சமூகத்தின் பாதிக்கப்படக்கூடிய பிரிவினரின் குறைந்தபட்ச தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.
  இருப்பினும், இந்த கடைகள், தற்போது, அனைவரின் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்கின்றன. உணவு தானியங்களின் கூடுதல் தேவைக்காக, நுகர்வோர் தடையற்ற சந்தையை நாடலாம். இதிலிருந்து நியாய விலைக் கடைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ளது
  மார்ச் 1979 இல் 2.39 லட்சத்திலிருந்து 2020 இல் 5.37 லட்சத்திற்கும் அதிகமாக இருந்தது. இவ்வளவு பெரிய அளவிலான கவரேஜ் இருந்தபோதிலும், சமூகத்தின் அனைத்து பாதிக்கப்படக்கூடிய பிரிவினரின் உணவு தானியங்களின் மொத்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய PDS உண்மையில் இயலவில்லை.

- **மற்ற படிகள்:** மேலே விவாதிக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு மேலதிகமாக, விவசாயிகளுக்கு சாதகமான வருவாயையும்

நுகர்வோருக்கு நியாயமான விலையையும் உறுதிசெய்ய அரசாங்கம் பல நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கியது. இடையகப் பங்குகளை உருவாக்குதல், மாநில வர்த்தகம், கோதுமை மற்றும் அரிசியின் மொத்த வணிகத்தை தேசியமயமாக்குதல், மொத்த விற்பனையாளர்களிடமிருந்து கொள்முதல், உணவு தானியங்கள் இறக்குமதி போன்றவை இதில் அடங்கும்.

விவசாய விலைக் கொள்கையின் மதிப்பீடு

விவசாய விலைக் கொள்கையின் அடிப்படை நோக்கம் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான வருவாயை உறுதி செய்வதும், அவர்களுக்கு உறுதி மற்றும் நம்பிக்கையின் கூறுகளை நிறுவுவதும் ஆகும். இந்தியாவில் விவசாய விலைக் கொள்கை இந்த நோக்கத்தை ஓரளவுக்கு எட்டுவதில் வெற்றி பெற்றுள்ளது. ஆனால் சில குறைபாடுகள் ஏற்பட்டுள்ளன.

- **பயிர் முறையின் சிதைவுகள்:** 2001-2002 ஆம் ஆண்டின் 'நாணயம் மற்றும் நிதி அறிக்கை'யில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விவசாய விலைக் கொள்கை அரசாங்கம் பயிர் முறைகளில் சிதைவுகளுக்கு வழிவகுத்தது, அரிசி மற்றும் கோதுமையின் (குறிப்பாக கோதுமையின்) MSP பொதுவாக அதிகமாக இருந்தாலும், கரடுமுரடான தானியங்கள் மற்றும் பருப்பு வகைகளின் உற்பத்திச் செலவு விலையை விட குறைவாக இருந்ததே இதற்குக் காரணம். உற்பத்தி. இது பருப்பு வகைகள் மற்றும் கரடுமுரடான தானியங்களை விட நெல் மற்றும் கோதுமை சாகுபடியை கவர்ச்சிகரமானதாக ஆக்கியுள்ளது.
- **MSP ஐ கணக்கிடுவதற்கு தவறான அளவுகோல் பயன்படுத்தப்படுகிறது:** CACP ஆனது MSPகளின் அளவை தீர்மானிக்க உற்பத்திச் செலவை முக்கிய அளவுகோலாகப் பயன்படுத்துகிறது. IABM இன் இயக்குநர் ரமேஷ் சந்த் சரியாகச் சுட்டிக் காட்டியபடி, பற்றாக்குறை மற்றும் விநியோகத்தை அதிகரிப்பதே முதன்மையான நோக்கமாக இருக்கும் போது இது நியாயப்படுத்தப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும், வெளிவரும் உபரிக்கான அறிகுறிகள் இருக்கும்போது, MSPயை நிர்ணயிப்பதில் தேவை பக்க காரணிகள் முதன்மை பெற வேண்டும். இருப்பினும், அரிசி மற்றும் கோதுமை விஷயத்தில் இந்த கொள்கை பின்பற்றப்படுவதில்லை, அவற்றின் இருப்புக்கள் குவிந்து, நிதி ஆதாரங்களில் கடுமையான சுமையை ஏற்படுத்துகின்றன.
- **முதலீட்டில் பாதகமான விளைவுகள்:** கொள்முதல் விலை உயர்வால் அரசுக்கு கூடுதல் செலவு ஏற்படுகிறது. ஒட்டுமொத்த வளக் கட்டுப்பாடுகளைக் கருத்தில் கொண்டு, நிலையான முதலீடுகளின் வீழ்ச்சியின் விலையில் கூடுதல் செலவினம் வருகிறது. பங்குகள் மீதான இந்த கூடுதல் செலவு அரிசி மற்றும் கோதுமைக்கு மட்டுமே சாதகமாக இருக்கும் போது; இந்த இரண்டு பயிர்களின் கொள்முதல் விலைதான் ஆண்டுதோறும் கணிசமாக உயர்த்தப்படுகிறது. நிலையான முதலீடுகளின் சரிவு பல விவசாயம் அல்லாத மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் தேவையை மோசமாக பாதிக்கிறது, இது விவசாய மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் அதிகரிப்பால் போதுமான அளவு ஈடுசெய்யப்படவில்லை.
- **உபரிக்கு ஆதரவான சார்பு நிலைகள்:** MSP கள் ஒரு சில மாநிலங்களில் மட்டுமே விவசாயிகளுக்கு பயனளித்தன. இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து மாநிலங்களும் அரிசியை பயிரிடுகின்றன,

குறிப்பு

தோராயமாக இருபது மாநிலங்கள் கோதுமையை வளர்க்கின்றன. இருப்பினும், FCI ஆனது பஞ்சாப், ஹரியானா மற்றும் மேற்கு உ.பி. ஆகிய மூன்று மாநிலங்களில் இருந்து தோராயமாக 95 சதவீத கோதுமையை கொள்முதல் செய்கிறது மற்றும் தோராயமாக 95 முதல் 90 சதவீத அரிசி ஐந்து மாநிலங்களில் இருந்து கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது - பஞ்சாப், ஆந்திரா, ஹரியானா, உ. பி மற்றும் தமிழ்நாடு.

- **பணவீக்கப் போக்குக்கான பங்களிப்பு:** CACP ஆண்டுதோறும் கொள்முதல் விலையை உயர்த்த பரிந்துரைத்து வருகிறது. உண்மையில், கொள்முதல் மற்றும் குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலை (MSP) அதிகரிப்பு என்பது ஒரு வருடத்திற்கு இரண்டு முறை செய்யப்படும் ஒரு சடங்காக மாறிவிட்டது. சமீபத்திய ஆண்டுகளில், பெரிய விவசாயிகளின் லாபி அரசியல் முடிவெடுக்கும் செயல்முறைகளில் மிகவும் சக்திவாய்ந்ததாக மாறியுள்ளது மற்றும் CACP பரிந்துரைத்ததை விட அதிகமாக கொள்முதல் விலைகளை அதிகரிக்க கட்டாயப்படுத்த முடிந்தது.
- **பெரிய விவசாயிகளுக்கு ஆதரவான சார்பு:** பல ஆண்டுகளாக MPS அதிகரிப்பு மற்றும் கொள்முதல் விலைகள் உற்பத்தியாளர்கள் தங்கள் உற்பத்தியை அதிகரிக்க ஒரு ஊக்கமாக செயல்பட்டது. இருப்பினும், புதிய விவசாய உத்தியை செயல்படுத்தி கடன் மற்றும் பிற உள்ளீடுகளை எளிதாகப் பெற முடிந்த பெரிய விவசாயிகளால் பெரும்பாலான நன்மைகள் மூலைவிட்டன. கோதுமை அல்லது அரிசி என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது; ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் பெரிய விவசாயிகளுக்கு சராசரி வருவாய் மின்மாற்றி பெறப்பட்ட குறு விவசாயிகளை விட தோராயமாக அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மடங்கு அதிகமாக உள்ளது.
- **PDS இல் உள்ள குறைபாடுகள்:** இந்த அமைப்பின் முக்கிய குறைபாடுகள் பின்வருமாறு:
  - இது முக்கியமாக கோதுமை மற்றும் அரிசிக்கு மட்டுமே கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது, அதே நேரத்தில் ஏழை மக்களின் முக்கிய உணவான தரமற்ற தானியங்கள் பொதுவாக புறக்கணிக்கப்படுகின்றன.
  - திட்டமிடுதலின் கணிசமான காலத்திற்கு, PDS பெரும்பாலும் நகர்ப்புறங்களில் மட்டுமே இருந்தது.
  - வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே மக்கள் தொகையில் அதிக விகிதத்தைக் கொண்ட பிராந்தியங்களில் PDS விநியோகங்கள் போதுமானதாக இல்லை.
  - இலக்கிடுவதற்கான முயற்சிகள் எதுவும் எடுக்கப்படாததால், PDS இதுவரை விலை உயர்ந்தது.
- **கிராமப்புற ஏழைகளுக்கு பாதிப்பு:** உணவு தானியங்களின் விலை உயர்வின் விளைவாக (கொள்முதல் விலை உயர்வால்) கிராமப்புற மக்களில் பெரும்பகுதியைக் கொண்ட நிலமற்ற தொழிலாளர்கள் மற்றும் சிறு விவசாயிகளின் கஷ்டங்கள் கணிசமாக அதிகரித்துள்ளன. அதிக விலையின் பலன்கள் இந்தப் பிரிவினருக்கு அரிதாகவே கிடைக்கின்றன, ஏனெனில் அவை அதிக சந்தைப்படுத்தப்பட்ட உபரியை வழங்குவதில்லை மற்றும் அவற்றின் நுகர்வுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு பெரும்பாலும் சந்தையைச் சார்ந்திருக்கிறது.
- **விலை ஊக்கத்தொகை மற்றும் நிதி சதுரம்:** ஜே. மோகன் ராவ் மற்றும் சர்வாஸ் புயலின் கூற்றுப்படி, விலை ஊக்கத்தின் விளைவாக விவசாய விலைகள் உயரும் போது, விவசாயத்தில் சாத்தியமான

உற்பத்திக்கு தொடர்புடைய பொது முதலீடு உண்மையில் அதன் விளைவாக ஏற்படும் நிதி அழுத்தத்தால் குறைகிறது.

முடிவில், விவசாயத்தில் மூலதன உருவாக்கம் வீழ்ச்சி, நீர்ப்பாசன வசதிகளை மேம்படுத்துதல், நிலம் வைத்திருக்கும் முறைகளை மாற்றியமைத்தல் போன்ற பிற முக்கியமான பிரச்சினைகள் விவசாயத்தில் தலையீடு செய்வதற்கான முதன்மை கருவிகளில் ஒன்றாக கொள்முதல் விலைகளை அறிவிப்பது என்பதை சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். புறக்கணிக்கப்பட்டது.

2020 இல் மூன்று பண்ணை மசோதாக்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதன் மூலம் MSP மீண்டும் விவாதத்தின் முக்கிய விஷயமாக உள்ளது. கடுமையான போட்டி மற்றும் சுரண்டல் நடைமுறைகள் காரணமாக, தனியார் சந்தையில் வியாபாரம் செய்வதால், APMC மண்டிகளில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு சந்தை சுதந்திரம் சிக்கலாக இருக்கலாம் என்று விமர்சகர்கள் மற்றும் விவசாயிகள் நம்புகின்றனர். தனியார் தொழில்துறையின்.

விவசாய உறுதிப்படுத்தல் கொள்கையின் கருவிகள்

உறுதிப்படுத்தல் திட்டத்தின் முக்கிய கருவிகள் பரந்த அளவில் பின்வரும் வகைகளாக வகைப்படுத்தலாம்:

- **விலை ஆதரவு:** விலை ஆதரவு என்பது விவசாயிகளுக்கு குறிப்பிட்ட குறைந்தபட்ச விலைக்கு அரசாங்கம் உத்தரவாதம் அளிக்கும் திட்டமாகும். இது பின்வரும் வடிவங்களில் ஏதேனும் ஒன்றை எடுக்கலாம்:
  - **சமநிலை விலைகள்:** இது பண்ணை அல்லாத பொருட்களுக்கு அவர்கள் செலுத்தும் விலையுடன் ஒப்பிடுகையில், விவசாயிகள் விற்கும் பொருளுக்குக் கிடைக்கும் நியாயமான விலைகளைக் குறிக்கிறது. சம விலை நிர்ணயம் செய்ய அரசாங்கம் சட்டம் இயற்றுகிறது.
  - **சேமிப்பு மற்றும் கடன் திட்டம்:** இந்த திட்டத்தின் கீழ், அறுவடை நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் கடனை முன்பணமாக வழங்குகிறது. கடன் தொகை என்பது சேமிப்பில் உள்ள ஆதரவு விலையின் பல மடங்கு ஆகும்.
  - **குறைந்தபட்ச விலையில் அரசாங்கத்தின் கொள்முதல் மற்றும் விற்பனை:** இந்த முறையின் கீழ், ஒரு விவசாய விளைபொருளுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட குறைந்தபட்ச விலையை அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கிறது. விவசாயி எந்தத் தொகையை விற்க விரும்புகிறாரோ, அந்தத் தொகையை அரசாங்கம் குறைந்தபட்ச விலைக்கு வாங்குகிறது. அரசாங்கத்தின் கொள்முதல் ஒரு இடையகப் பங்காக வைக்கப்படுகிறது. சந்தை சப்ளைகளின் குறைபாட்டைச் சந்திக்கவும், சந்தை விலையில் ஏதேனும் ஏற்றத்தை எதிர்க்கவும் அரசாங்கம் பங்குகளை வெளியிடுகிறது.
- **வழங்கல் மேலாண்மை:** சப்ளை மேனேஜ்மென்ட் என்பது பண்ணை உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட எந்தவொரு அரசாங்கத் திட்டத்தையும் குறிக்கிறது. விலை ஆதரவு பொருட்களின் விநியோகத்தை குறைக்க அரசாங்கம் பொதுவாக பல்வேறு முறைகளைப் பயன்படுத்துகிறது. பொதுவான முறைகள் பின்வருமாறு:

குறிப்பு

◦ஒரு குறிப்பிட்ட பயிர் நடவு செய்யப்படும் பகுதியை கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம்
◦சந்தைப்படுத்தல் ஒதுக்கீடுகளை நிர்ணயித்தல் மற்றும் ஒரு தனிப்பட்ட விவசாயி ஆதரவு விலையில் சந்தைப்படுத்தக்கூடிய அளவுகளைக் குறிப்பிடுதல்

- **இலக்கு விலை:** இலக்கு விலை என்பது விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கத்தால் உத்தரவாதம் அளிக்கப்படும் விலையாகும். சந்தை விலை இலக்கு விலையை விட குறையும் போது அரசு விவசாயிகளுக்கு வித்தியாசத்தை செலுத்துகிறது. அரசாங்கம் செலுத்தும் வித்தியாசம் மானியம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இந்த முறை நுகர்வோருக்கு சிறந்த சலுகையை வழங்குகிறது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

8. எந்த நிபந்தனையின் கீழ் விவசாயிகள் தங்கள் பொருட்களை திறந்த சந்தையை விட அரசாங்கத்திற்கு விற்க வேண்டும்?
9. IABM இன் இயக்குனர் ரமேஷ் சந்தின் கூற்றுப்படி, MSPயின் அளவை நிர்ணயிப்பதற்கான முக்கிய அளவுகோலாக உற்பத்திச் செலவைப் பயன்படுத்துவது எப்போது நியாயமானது?
10. விலை ஆதரவின் மூன்று வடிவங்களைக் குறிப்பிடவும்.

7.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

1. விவசாயப் பொருட்களின் விலைகள் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு முக்கியப் பிரச்சினையாகும், ஏனெனில் விவசாய விலைகள் அதிகரிப்பது பணவீக்கத்தைத் தூண்டுகிறது, இது நாட்டின் பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மையை அச்சுறுத்துகிறது.
2. விவசாய சந்தைகளில் சரியான போட்டி பொதுவாக சிறிய உற்பத்தியாளர்களைக் கொண்டுள்ளது. இந்த வகையான சந்தைகளில், விளைபொருட்கள் மிகவும் ஒரே மாதிரியானவை மற்றும் வாங்குபவர்கள் மற்றும் விற்பவர்கள் நன்கு அறிந்திருக்கிறார்கள். விவசாயப் பொருட்களின் தேவை மற்றும் விநியோகம் அவற்றின் விலையில் ஏற்படும் மாற்றத்திற்கு விரைவாக பதிலளிக்கவில்லை.
3. பின்வருவனவற்றை உறுதிப்படுத்துவதில் பொருத்தமான விலைக் கொள்கை முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது:
    - விவசாய பொருட்களின் விலை அமைப்பு
    - விவசாய பொருட்களின் உற்பத்தி நிலை
    - விவசாய பொருட்களின் நுகர்வு நிலை
4. விவசாயத் துறையில் விலைகள் பொதுவாக பின்வரும் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட கொள்கைகளின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன:
    (i) உற்பத்தி செலவு கொள்கை
    (ii) ஆட்சி விலைக் கொள்கை
    (iii) சமநிலை விலைக் கொள்கை

5. சம விலைக் கொள்கையில், 'சமநிலை' என்பது, அடிப்படை ஆண்டில் இருந்ததைப் போலவே, விவசாயம் அல்லாத பொருட்களுக்கு விவசாயிகள் செலுத்தும் விலைகளுடன், நிர்வகிக்கப்படும் பண்ணை விலைகளின் அதே உறவைக் குறிக்கிறது.
6. இருப்பு இருப்பு மற்றும் மானியத்திற்கு நிதியளிக்கும் கருவூலத்தின் திறன் ஆகியவை விவசாயப் பொருட்களின் 'நியாய விலையை' நிர்ணயிப்பதில் உள்ள தடைகளாகும்.
7. ஏதேனும் ஒரு காரணத்தால் சந்தைப்படுத்தல் முறை திறனற்றதாக இருக்கும் பட்சத்தில், அரசு உறுதியளிக்கும் விலைக்கும் இறுதியில் விவசாயிகள் பெறுவதற்கும் இடையே பெரிய வேறுபாடுகள் இருக்கும். (விவசாயப் பயிர்களின் சந்தைப்படுத்துதலுக்கான அதிக விலை காரணமாக பிந்தையது மிகவும் குறைவாக இருக்கும்).
8. அரசு அறிவித்துள்ள குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலையை விட கொள்முதல் விலை அதிகமாக இருந்தால் மட்டுமே, விவசாயிகள் தங்கள் பொருட்களை அரசுக்கு விற்பனை செய்வார்கள்.
9. IABM இன் இயக்குனர் ரமேஷ் சந்த் கருத்துப்படி, MSP இன் அளவை நிர்ணயிப்பதற்கான முக்கிய அளவுகோலாக உற்பத்தி செலவை பயன்படுத்துவது, பற்றாக்குறை மற்றும் விநியோகத்தை அதிகரிப்பதே முதன்மை நோக்கமாக இருக்கும் போது நியாயப்படுத்தப்படுகிறது.
10. விலை ஆதரவின் மூன்று வடிவங்கள் சம விலைகள்; சேமிப்பு மற்றும் கடன் திட்டம்; மற்றும் குறைந்தபட்ச விலையில் அரசாங்கத்தின் கொள்முதல் மற்றும் விற்பனை.

7.6 தொகுப்பு

உற்பத்தியில் பருவகால மாறுபாடுகள், குறைந்த பண்ணை உற்பத்தி, உணவு தானியங்களின் இருப்பு இவை அனைத்தும் விவசாய விலைக் கொள்கையை விவசாயிகள், குடும்பங்கள் மற்றும் அரசாங்கத்திற்கு முக்கியமானதாக மாற்றும் முக்கியமான பிரச்சினைகளாகும்.

- உறுதியற்ற தேவை, உறுதியற்ற வழங்கல் மற்றும் விநியோகத்தில் கணிக்க முடியாத மாற்றங்கள் விவசாய உற்பத்தியின் விலைகளை ஆழமாக பாதிக்கின்றன.
- விவசாய விலைகளில் ஏற்படும் ஏற்ற இறக்கங்கள் வாழ்க்கைச் செலவு, தொழில்துறை உற்பத்தி செலவு, காரணி விலைகள் மற்றும் உணவுப் பணவீக்கம் ஆகியவற்றை பாதிக்கிறது.
- விவசாயப் பொருட்களின் விலைக் கட்டமைப்பையும், விவசாயப் பொருட்களின் உற்பத்தி நிலையையும், விவசாயப் பொருட்களின் நுகர்வு அளவையும் உறுதிப்படுத்துவதில் பொருத்தமான விலைக் கொள்கை முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது.
- எதிர்மறைக் கொள்கையின் முக்கிய நோக்கம், உணவு மற்றும் மூலப்பொருட்களின் விலைகளை ஒப்பீட்டளவில் குறைவாக வைத்திருப்பதாகும் (தொழில்துறை பொருட்களின் விலைகளுடன் ஒப்பிடும் போது) இதனால் தொழில்துறை மற்றும் மூன்றாம் நிலை துறைகளின் வளர்ச்சியை எளிதாக்குகிறது.
- விவசாயத் துறையானது சில முக்கியமான குறைந்தபட்ச வளர்ச்சி விகிதத்தை அடையாவிட்டால், பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும்

மேம்பாட்டின் பொதுவான இலக்குகளை அடைய முடியாது என்பதை உணர்ந்துகொள்வதால் சாதகமான விலைக் கொள்கை அவசியமாகக் கருதப்படுகிறது.

குறிப்பு

- தற்போது, விலைகள் பொதுவாக உற்பத்திச் செலவுக் கொள்கையின் அடிப்படையில் நிர்ணயம் செய்யப்படுகின்றன (பரிந்துரைக்கப்பட்ட பண்ணை உள்ளீடுகளின் விலை மற்றும் அவற்றின் சராசரி மகசூல் ஆகியவை உற்பத்தியின் ஒரு யூனிட் செலவைக் கணக்கிடுவதற்கு கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன) ; ஆளும் விலைக் கொள்கை (இந்தக் கொள்கையின்படி, சமீப காலத்தில் சந்தை விலைகளின் நகரும் சராசரியுடன் விலை இணைக்கப்பட வேண்டும்); மற்றும் சம விலைக் கொள்கை (ஒரு பொருளின் ஒரு யூனிட்டை விற்பவர், கொடுக்கப்பட்ட அடிப்படைக் காலத்தில் அதே யூனிட் மூலம் வாங்கக்கூடிய பிற பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை வாங்கும் விலையாகும்.)
- விவசாய இடுபொருட்களுக்கான அனைத்து செலவுகளும் விவசாய உற்பத்தியின் இறுதி செலவில் பங்களிக்கின்றன. அரசாங்கம் உள்ளீட்டு மானியங்களை அறிமுகப்படுத்தத் தொடங்கியது, இதனால் விவசாயிகள் உள்ளீடுகளின் குறைந்த விலையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம், மேலும் இந்த குறைக்கப்பட்ட செலவினங்களிலிருந்து தங்கள் சேமிப்பின் பலன்களை நுகர்வோருக்கு மாற்றலாம், இது ஒட்டுமொத்த உணவு விலையை நிலைப்படுத்தி உணவுப் பணவீக்கத்தைக் கட்டுக்குள் வைத்திருக்கும்.
- பண்ணை உற்பத்தியாளர்களுக்கு விலைச் சலுகைகளை வழங்கும் கொள்கையானது உணவுப் பொருட்களின் விலை உயர்வைக் கட்டுப்படுத்தும் கொள்கையுடன் இருக்க வேண்டும், குறிப்பாக நகர்ப்புற நுகர்வோருக்கு, விவசாயிகள் மற்றும் நுகர்வோரின் நன்மைகளுக்கு இடையே சமநிலை பராமரிக்கப்படுகிறது.
- துணைக் கொள்கைகளில் முதலீட்டு உள்நாட்டு ஆராய்ச்சி அடங்கும்; விவசாய சந்தையின் சீரான செயல்பாடு மற்றும் புதிய தொழில்நுட்பத்தை எளிதாக அணுகுதல்.
- குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலை, வெளியீட்டு விலைகள் மற்றும் கொள்முதல் விலைகள், பஃபர் ஸ்டாக் செயல்பாடுகள், உணவு மண்டலங்களின் அமைப்பு, ரேஷனிங் போன்றவற்றை நிர்ணயித்தல் ஆகியவை அரசாங்கத்தின் விலை நிலைப்படுத்தல் கொள்கையில் அடங்கும்.
- பயிர் முறைகளில் ஏற்படும் சிதைவுகள், MSPயை கணக்கிடுவதில் தவறான அளவுகோல், முதலீட்டில் பாதகமான தாக்கம், உபரி மாநிலங்களுக்கு ஆதரவான பாரபட்சம், பணவீக்கப் போக்குக்கு பங்களிப்பு, பெரிய விவசாயிகளுக்கு ஆதரவான பாரபட்சம், PDS இல் உள்ள குறைபாடுகள் ஆகியவை விவசாய விலைக் கொள்கையின் சில குறைபாடுகளாகும். எங்கள் நாட்டில்.

7.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

- **கொள்முதல் விலை:** பொது விநியோகத் திட்டத்திற்கான (PDS) இருப்புகளைப் பராமரிக்க விவசாயிகளிடமிருந்து விவசாயப் பொருட்களை அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்யும் விலையாகும்.

குறிப்பு

- **பஃபர் ஸ்டாக் செயல்பாடுகள்:** இது விவசாயிகள், உள்நாட்டு சந்தைகள் அல்லது இறக்குமதிகள் மூலம் விவசாயப் பொருட்களை வாங்குவதைக் குறிக்கிறது.
- **இலக்கு விலை:** இது விவசாயிகளுக்கு அரசால் உத்தரவாதம் அளிக்கப்படும் விலை. சந்தை விலை இலக்கு விலையை விட குறையும் போது அரசு விவசாயிகளுக்கு வித்தியாசத்தை செலுத்துகிறது.

7.8 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. விவசாய உறுதிப்படுத்தல் கொள்கையின் அடிப்படை நோக்கங்கள் என்ன?
2. விவசாய இடுபொருட்களின் விலைக் கொள்கையை சுருக்கமாகக் குறிப்பிடவும்.
3. விவசாய விலைக் கொள்கையின் முக்கிய அங்கமாக நுகர்வோர் பாதுகாப்பு ஏன் உள்ளது?

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. விவசாய பொருட்களின் அடிப்படை நிர்ணயம் பற்றிய கொள்கைகளை விளக்குங்கள்.
2. இதுவரை இந்திய விவசாய விலைக் கொள்கையில் உள்ள குறைபாடுகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
3. விவசாயத் துறைக்கு சாதகமாக வர்த்தகத்தில் ஏற்படும் மாற்றத்தின் தாக்கங்கள் என்ன?
4. நமது நாட்டின் விலை நிலைப்படுத்தல் கொள்கையின் கூறுகளை விவரிக்கவும்.

7.9 மேலும் படிக்க

Gaur, V. 1996. Agricultural Price Policy in India: Imperatives of State Intervention. Allahabad: Raka Prakashan

Reddy, C.S. 2015. Food Security and Food Production: Institutional Challenges in Governance Domain. Cambridge: Cambridge Scholars Publishing.

Tripathi, A.K. 2014. Agricultural Prices and Production in Post-reform India. UK: Routledge

அலகு 8 வேளாண்மை வரிவிதிப்பு:நோக்கம் மற்றும் முக்கியத்துவம்

கட்டமைப்பு

8.0 முன்னுரை

8.1 நோக்கங்கள்

8.2 இந்தியாவில் விவசாயத்தில் வரிவிதிப்பின் நோக்கம் மற்றும் முக்கியத்துவம்

- 8.2.1 விவசாய வருமானத்தின் அர்த்தம்
- 8.2.2 விவசாய வருமானத்திற்கு வரிவிதிப்பு
- 8.2.3 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விபதில்கள்

8.4 சுருக்கத் தொகுப்பு

8.5 முக்கிய வார்த்தைகள்

8.6 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

8.7 மேலும் படிக்க

8.0 அறிமுகம்

இந்தியாவில் வரி செலுத்துவோர் சம்பாதிக்கும் விவசாய வருமானம் வருமான வரிச் சட்டம், 1961 இன் பிரிவு 10(1) இன் கீழ் விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. இந்தியா ஒரு விவசாயப் பொருளாதாரம் என்பதால், விவசாயத்தின் மூலம் வாழ்வாதாரம் பெறுபவர்களுக்கு பல சலுகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்த பிரிவில், இந்தியாவில் விவசாயத்தின் நோக்கம் மற்றும் முக்கியத்துவம் பற்றி நீங்கள் படிக்கலாம்.

8.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகுக்குச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்:

- விவசாய வருமானத்தின் பொருளைக் கூறுங்கள்
- விவசாய வருமானத்தின் வரிவிதிப்புகளை ஆராயுங்கள்
- விவசாய வருமானத்தின் முக்கியத்துவத்தை பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்

8.2 இந்தியாவில் விவசாயத்தில் வரி விதிப்பின் நோக்கம் மற்றும் முக்கியத்துவம்

இந்தியாவின் பெரும்பான்மையான மக்களின் முதன்மையான தொழிலாக விவசாயம் உள்ளது. நாட்டின் பெரும்பான்மையான குடும்பங்களுக்கு இதுதான் ஒரே வருமான ஆதாரம். மக்கள் உணவுக்காகவும்,

அன்றாடத் தேவைகளுக்காகவும் விவசாயத்தையே நம்பியிருக்கிறார்கள். மேலும், விவசாயத் துறையின் வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கவும், ஊக்குவிக்கவும் அரசு பல்வேறு திட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறது. விவசாயத்தை ஊக்குவிப்பதில் முக்கிய முயற்சியாக இந்தத் துறையில் வரி விலக்கு உள்ளது. விவசாயத் துறையில் வருமான வரியின் கருத்தைப் புரிந்து கொள்ள, கருத்தை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம்:

i. விவசாய வருமானத்தின் பொருள்
ii. விவசாய வருமானத்திற்கு வரிவிதிப்பு

8.2.1 விவசாய வருமானத்தின் அர்த்தம்

வருமான வரிச் சட்டம், 1961 இன் பிரிவு 2 (1A) விவசாய வருமானத்தை மூன்று தலைப்புகளின் கீழ் வரையறுக்கிறது:

I. **இந்தியாவில் அமைந்துள்ள விவசாய நிலத்திலிருந்து பெறப்பட்ட வாடகை மற்றும் வருவாய்:** பின்வரும் நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு அத்தகைய விவசாய நிலத்திலிருந்து பெறப்பட்ட வாடகை அல்லது வருவாயில் வரி செலுத்த மதிப்பீட்டாளர் பொறுப்பல்ல:

a. நிலமானது இந்தியாவில் நில வருவாய்க்கு மதிப்பீடு செய்யப்பட வேண்டும் அல்லது அரசாங்க அதிகாரிகளால் மதிப்பிடப்பட்டு சேகரிக்கப்படும் உள்ளூர் விகிதத்திற்கு உட்பட்டதாக இருக்க வேண்டும்.

b. அத்தகைய நில வருவாய் மதிப்பிடப்படாத அல்லது உள்ளூர் விலைக்கு உட்பட்டதாக இல்லாத சந்தர்ப்பங்களில், நிலம் நகராட்சியின் அதிகார எல்லைக்குள் இருக்கக்கூடாது (நகராட்சி, மாநகராட்சி, அறிவிக்கப்பட்ட பகுதிக் குழு, நகரப் பகுதிக் குழு, நகரக் குழு அல்லது வேறு ஏதேனும் பெயர்) அல்லது ஒரு கன்டோன்மென்ட் போர்டு, மற்றும் பத்தாயிரத்திற்கும் அதிகமான மக்கள்தொகை கொண்ட (கடந்த முந்தைய மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, நில விற்பனை நடைபெறும் முந்தைய ஆண்டின் முதல் நாளுக்கு முன் வெளியிடப்பட்டது); அல்லது அது அமைந்திருக்கக்கூடாது: நகராட்சியிலிருந்து வான்வழி தூரம்* முந்தைய மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி மக்கள் தொகை.

2 கிமீக்குள் 10,000 முதல் 1,00,000 வரை
6 கிமீக்குள் 1,00,000 முதல் 10,00,000 வரை
8 கிமீ > 10,00,000க்குள்

c. வருவாயில் அத்தகைய நிலத்தை மாற்றுவதன் மூலம் வரும் வருமானம் இருக்கக்கூடாது.

விவசாய விளைபொருட்களை பதப்படுத்துதல் அல்லது வாடகையாகப் பெறுதல் உள்ளிட்ட விவசாய நடவடிக்கைகளால் அத்தகைய நிலத்திலிருந்து பெறப்படும் வருமானம் அல்லது சந்தைக்கு ஏற்றவாறு அல்லது அத்தகைய பொருட்களை விற்பனை செய்வதற்காக சாகுபடியாளர் அல்லது வாடகையைப் பெறுபவர் வழக்கமாகப் பயன்படுத்தும் எந்தவொரு செயல்முறையும்.

மேலும், விவசாய நிலத்திற்கும் வாடகை அல்லது வருவாய் மூலம் வருமானம் பெறுவதற்கும் இடையே நேரடி தொடர்பு அவசியம்.

குறிப்பு

(உதாரணமாக, ஒரு நில உரிமையாளர் ஒரு குத்தகைதாரரிடமிருந்து வருவாயைப் பெறலாம்.)

II. **விவசாய விளைபொருட்களை பதப்படுத்துதல் அல்லது வாடகையாகப் பெறுதல்** உள்ளிட்ட விவசாய நடவடிக்கைகளால் அத்தகைய நிலத்திலிருந்து பெறப்படும் வருமானம் அல்லது சந்தைக்கு ஏற்றதாக வழங்குவதற்கு அல்லது விற்பனை செய்பவர் அல்லது குத்தகையைப் பெறுபவரால் வழக்கமாகப் பயன்படுத்தப்படும் எந்தவொரு செயல்முறையும்.

III. **விவசாய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் நிலத்திலிருந்து வாடகை அல்லது வருவாயைப் பெறுதல், மதிப்பீட்டாளருக்கு சொந்தமான மற்றும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட எந்தவொரு கட்டிடத்திலிருந்தும் பெறப்பட்ட வருமானம்:** கட்டிடம் நிலத்தில் அல்லது அதற்கு அருகில் இருக்க வேண்டும். நிலம் தொடர்பாக மதிப்பீட்டாளரால் குடியிருப்பு வீடு அல்லது ஸ்டோர்-ஹவுஸ் அல்லது ஒரு வெளிப்புற கட்டிடமாக பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

மேற்கூறியவற்றைத் தவிர, நாற்றங்காலில் வளர்க்கப்படும் மரக்கன்றுகள் அல்லது நாற்றுகள் மூலம் கிடைக்கும் வருமானமும் விவசாய வருமானமாகக் கருதப்படுகிறது.

வருமானத்தை விவசாய வருமானமாகக் கருதுவதற்கு, சில விஷயங்களை மனதில் கொள்ள வேண்டும்:

i. **விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு நிலத்தின் பயன்பாடு:** விவசாய நடவடிக்கைகள் என்பது நிலத்தில் பயிர் செய்ய தூண்டப்படும் முயற்சிகள் ஆகும். விவசாய வருவாயின் வரம்பு விவசாய நடவடிக்கைகளின் வருமானத்தை உள்ளடக்கியது, இதில் தயாரிப்புகளை சந்தையில் விற்பனைக்கு ஏற்றதாக மாற்றுவதற்கான செயல்முறைகள் அடங்கும். விவசாய நிலத்தின் வாடகை அல்லது வருவாய் மற்றும் விளைபொருட்களை விற்பனை செய்வதன் மூலம் பயிர் செய்பவர் அல்லது பெறுநரால் ஈட்டப்படும் வருமானம் ஆகிய இரண்டும் நிலத்தில் விவசாய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டால் மட்டுமே வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படும்.

ii. **நிலத்தை பயிரிடுவது அவசியம்:** விவசாய நோக்கங்களுக்காக நிலம் பயன்படுத்தப்படுவதற்கு ஓரளவு சாகுபடி அவசியம். விவசாயத்தின் வரம்பு தானியங்கள், பழங்கள், தேயிலை, காபி, மசாலாப் பொருட்கள், வணிகப் பயிர்கள், தோட்டங்கள், தோப்புகள் மற்றும் புல்வெளிகள் போன்ற அனைத்து நில உற்பத்திகளையும் உள்ளடக்கியது. இருப்பினும், விவசாய நிலத்தில் கால்நடை வளர்ப்பு, மீன் வளர்ப்பு, பால் பண்ணை, கோழி வளர்ப்பு போன்றவற்றை விவசாய நடவடிக்கைகளாகக் கருத முடியாது.

iii. **நிலத்தின் உரிமை அவசியமில்லை:** வாடகை அல்லது வருவாயைப் பொறுத்தவரை, வரியில்லா வருமானத்திற்குத் தகுதிபெற, மதிப்பீட்டாளர் நிலத்தில் (உரிமையாளர் அல்லது அடமானமாக) ஆர்வம் கொண்டிருக்க வேண்டும். இருப்பினும், விவசாய நடவடிக்கைகளில், விவசாயி நிலத்தின் உரிமையாளராக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அவர் குத்தகைதாரராகவோ அல்லது துணை வாடகைதாரராகவோ இருக்கலாம். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நிலத்தை உழுபவர்கள் அனைவரும் விவசாயம்

செய்பவர்கள் மற்றும் வரியிலிருந்து விலக்கு பெறுகிறார்கள். சில சந்தர்ப்பங்களில், விவசாயப் பொருட்களிலிருந்து ஒரு பண்டத்தை சந்தைப்படுத்துவதற்கு மேலும் செயல்முறைகள் தேவைப்படலாம். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் விற்பனை வருமானம் விவசாய வருமானமாக கருதப்படுகிறது, ஏனெனில் உற்பத்தியாளரின் இறுதி நோக்கம் அவரது தயாரிப்புகளை விற்பனை செய்வதாகும்.

8.2.2 விவசாய வருமானத்திற்கு வரிவிதிப்பு

மேலே விவாதிக்கப்பட்டபடி, விவசாய வருமானம் வருமான வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. இருப்பினும், அத்தகைய வருமானத்திற்கு மறைமுகமாக வரி விதிக்க வருமான வரிச் சட்டம் ஒரு முறையை வகுத்துள்ளது. இந்த முறை அல்லது கருத்து விவசாயம் அல்லாத வருமானத்துடன் விவசாயத்தின் பகுதி ஒருங்கிணைப்பு என அழைக்கப்படலாம். இது விவசாயம் அல்லாத வருமானத்திற்கு அதிக வரி விகிதங்களில் வரி விதிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

பின்வரும் நிபந்தனைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டால் இந்த முறை பொருந்தும்:

- தனிநபர்கள், HUFகள், AOPகள், BOIகள் மற்றும் செயற்கையான நீதித்துறை நபர்கள் இந்த முறையைப் பயன்படுத்தி தங்கள் வரிக்கு உட்பட்ட வருமானத்தை கட்டாயமாக கணக்கிட வேண்டும். இதனால், நிறுவனம், நிறுவனம்/LLP, கூட்டுறவு சங்கம் மற்றும் உள்ளாட்சி அமைப்பு ஆகியவை இந்த முறையைப் பயன்படுத்துவதில் இருந்து விலக்கப்பட்டுள்ளன.
- நிகர விவசாய வருமானம் ஆண்டில் 5,000 அதிகமாக உள்ளது; மற்றும்
- விவசாயம் அல்லாத வருமானம்:
- 60 வயதுக்குட்பட்ட தனிநபர்கள் மற்றும் பொருந்தக்கூடிய அனைத்து நபர்களுக்கும் 2,50,000 க்கும் அதிகமாக
- 60 - 80 வயதுக்குட்பட்ட நபர்களுக்கு 3,00,000 க்கும் அதிகமாக
- 80 வயதுக்கு மேற்பட்ட நபர்களுக்கு 5,00,000க்கு மேல்

எளிமையான சொற்களில், விவசாயம் அல்லாத வருமானம், வரி விதிக்கப்படாத அதிகபட்சத் தொகையை விட அதிகமாக இருக்க வேண்டும் (ஸ்லாப் விகிதங்களின்படி).

விவசாய வருமானத்திற்கு வரி விதிப்பது பற்றிய விவாதம்

வருமான வரிச் சட்டத்தின் 10(1) பிரிவின் கீழ் இந்தியாவில் விவசாய வருமானத்திற்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், விவசாய வருமானத்திற்கு வரி விதிக்கப்பட வேண்டும் என்று பலர் நம்புகிறார்கள், ஏனெனில் அதன் வருவாய் சமூகத்திற்கு பெரும் பங்களிப்பாகும். மேலும், இந்த மக்கள் மகாராஷ்டிரா மற்றும் பஞ்சாப் போன்ற பகுதிகளை உதாரணமாகக் கூறுகின்றனர், அங்கு முக்கிய விவசாய பயிர் கரும்பு அதிக மகசூல் தரும் பயிர் ஆனால் அத்தகைய வருவாய்க்கு வரி விதிக்கப்படவில்லை. ஆனால், மத்திய அரசு வருமான வரிச் சட்டத்தில் அத்தகைய திருத்தம் எதையும் இறுதி செய்யவில்லை மற்றும் எதிர்காலத்தில் அவ்வாறு செய்ய தயாராக இல்லை.

குறிப்பு

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. இந்தியாவில் விவசாய வருமானத்திற்கு வரி விதிக்கப்படுமா?
2. வருமானத்தை விவசாய வருமானமாகக் கருதுவதற்கு மனதில் கொள்ள வேண்டிய புள்ளிகள் என்ன?

8.3 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

1. விவசாய வருமானம் வருமான வரியில் இருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், அத்தகைய வருமானத்திற்கு மறைமுகமாக வரி விதிக்க வருமான வரிச் சட்டம் ஒரு முறையை வகுத்துள்ளது. இந்த முறை அல்லது கருத்து விவசாய வருமானத்தை விவசாயம் அல்லாத வருமானத்துடன் பகுதி ஒருங்கிணைப்பு என அழைக்கலாம். இது விவசாயம் அல்லாத வருமானத்திற்கு அதிக வரி விகிதங்களில் வரி விதிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.
2. வருமானத்தை விவசாய வருமானமாகக் கருதுவதற்கு, சில விஷயங்களை மனதில் கொள்ள வேண்டும்:
   - i. விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு நிலத்தின் பயன்பாடு
   - ii. நிலத்தில் சாகுபடி செய்வது அவசியம்
   - iii. நிலத்தின் உரிமை அவசியமில்லை

8.4 தொகுப்பு

- இந்தியாவின் பெரும்பான்மையான மக்களின் முதன்மையான தொழிலாக விவசாயம் உள்ளது. நாட்டின் பெரும்பான்மையான குடும்பங்களுக்கு இதுதான் ஒரே வருமான ஆதாரம்.
- விவசாய விளைபொருட்களை பதப்படுத்துதல் அல்லது வாடகையாகப் பெறுதல் உள்ளிட்ட விவசாய நடவடிக்கைகளால் அத்தகைய நிலத்திலிருந்து பெறப்படும் வருமானம் அல்லது சந்தைக்கு ஏற்றதாக வழங்குவதற்கு அல்லது விற்பனை செய்பவர் அல்லது குத்தகையைப் பெறுபவரால் வழக்கமாகப் பயன்படுத்தப்படும் எந்தவொரு செயல்முறையும்.
- விவசாயத்தின் வரம்பு தானியங்கள், பழங்கள், தேயிலை, காபி, மசாலாப் பொருட்கள், வணிகப் பயிர்கள், தோட்டங்கள், தோப்புகள் மற்றும் புல்வெளிகள் போன்ற அனைத்து நில உற்பத்திகளையும் உள்ளடக்கியது. இருப்பினும், விவசாய நிலத்தில் கால்நடை வளர்ப்பு, மீன் வளர்ப்பு, பால் பண்ணை, கோழி வளர்ப்பு போன்றவற்றை விவசாய நடவடிக்கைகளாகக் கருத முடியாது.
- விவசாய வருமானம் வருமான வரியில் இருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், அத்தகைய வருமானத்திற்கு மறைமுகமாக வரி விதிக்க வருமான வரிச் சட்டம் ஒரு முறையை வகுத்துள்ளது. இந்த முறை அல்லது கருத்து விவசாய வருமானத்தை விவசாயம் அல்லாத வருமானத்துடன் பகுதி ஒருங்கிணைப்பு என

அழைக்கலாம். இது விவசாயம் அல்லாத வருமானத்திற்கு அதிக வரி விகிதங்களில் வரி விதிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

- வருமான வரிச் சட்டத்தின் 10(1) பிரிவின் கீழ் இந்தியாவில் விவசாய வருமானத்திற்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், விவசாய வருமானத்திற்கு வரி விதிக்கப்பட வேண்டும் என்று பலர் நம்புகிறார்கள், ஏனெனில் அதன் வருவாய் சமூகத்திற்கு பெரும் பங்களிப்பாகும்.

8.5 முக்கிய வார்த்தைகள்

- **முனிசிபல் கார்ப்பரேஷன்:** இது உள்ளூர் ஆளும் குழுவிற்குப் பயன்படுத்தப்படும் சட்டப்பூர்வ சொல். இது ஒரு சட்ட ஆளுமையாக செயல்பட சட்டத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நபர்களின் குழுவைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் அதன் சொந்த அதிகாரங்கள், கடமைகள் மற்றும் பொறுப்புகளைக் கொண்டுள்ளது.
- **மீன் வளர்ப்பு:** கட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் அனைத்து வகையான நீர் சூழல்களிலும் இனப்பெருக்கம், வளர்ப்பு மற்றும் அறுவடை உள்ளிட்ட நீர்வாழ் விலங்குகள் அல்லது தாவரங்களின் விவசாயத்தை இது குறிக்கிறது.
- **வரையறுக்கப்பட்ட பொறுப்பு கூட்டாண்மை (LLP):** குறைந்தபட்சம் இரண்டு வணிக கூட்டாளர்களுக்கிடையேயான வணிக கூட்டாண்மையின் ஒரு வடிவமாகும், இதில் சில அல்லது அனைத்து பங்குதாரர்களும் வணிகத்தின் நிதிக் கடமைகளுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட தனிப்பட்ட பொறுப்புகளைக் கொண்டுள்ளனர்.

8.6 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. இந்தியாவில் விவசாய வருமானத்தை வருமான வரிச் சட்டம் எவ்வாறு வரையறுக்கிறது?
2. விவசாய வருமானத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதுங்கள்.

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. இந்தியாவில் விவசாய வருமானத்திற்கு வரி விதிக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறீர்களா? உங்கள் பதிலுக்கான காரணங்களைக் கூறுங்கள்.
2. விவசாய வருவாயை விவசாயம் அல்லாத வருமானத்துடன் பகுதி ஒருங்கிணைப்பு பொருந்தக்கூடிய நிபந்தனைகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.

8.7 மேலும் படிக்க

குறிப்பு

Hanumantha Rao, C.H. 1965. Agricultural Production Function, Costs and Returns in India. Mumbai: Tata McGraw Hill.

Joshi, P.C. 1975. Land Reforms in India: Trends and Prospects. New Delhi: Allied Publishers.

Shultz, T.W. 1965. Transforming Traditional Agriculture. New Haven London: Yale University Press.

Mellor, J.W. 1969. The Economics of Agriculture Development. Mumbai: Vora and Company.

Bhalla, G.S. 2007. Indian Agriculture since Independence. New Delhi: National Book Trus

அலகு 9 புதிய விவசாய உத்தி மற்றும் பசுமைப் புரட்சி

கட்டமைப்பு

9.0 முன்னுரை

9.1 நோக்கங்கள்

9.2 புதிய விவசாயத் திட்டம் மற்றும் பசுமைப் புரட்சி

9.2.1 புதிய விவசாய உத்தி

9.2.2 தீவிர வேளாண் மாவட்டத் திட்டம்

9.2.3 தீவிர விவசாய பகுதி திட்டம்

9.2.4 இந்திய விவசாயத்தில் பசுமைப் புரட்சி

9.3 பண்ணை இயந்திரமயமாக்கல்

9.3.1 விவசாயத்தில் இயந்திரமயமாக்கலின் பொருள்

9.3.2 விவசாயத்தை இயந்திரமயமாக்குவதற்கான வழக்கு

9.3.3 இயந்திரமயமாக்கலுக்கு எதிரான வழக்கு

9.3.4 வளரும் நாடுகளில் பண்ணை இயந்திரமயமாக்கலுக்கான நிபந்தனைகள்

9.3.5 பண்ணை இயந்திரமயமாக்கலில் உள்ள சிக்கல்கள்

9.3.6 இயந்திரமயமாக்கலின் முக்கிய வகைகள்

9.3.7 இந்தியாவில் இயந்திரமயமாக்கலின் நோக்கம்

9.4 நீர்ப்பாசனம்

9.4.1 நீர்ப்பாசனம் தேவை

9.4.2 நீர்ப்பாசனத்தின் முக்கிய பங்கு

9.4.3 நீர்ப்பாசனத்தின் நன்மைகள்

9.4.4 நீர்ப்பாசனத்தின் குறைபாடுகள்

9.4.5 நீர்ப்பாசனத்தின் ஆதாரங்கள்

9.5 அதிக மகசூல் தரும் பல்வேறு வகையான பயிர்கள்

9.5.1 HYV விதைகளின் முக்கியத்துவம்
9.5.2 சில மேம்படுத்தப்பட்ட வகைகள்
9.5.3 தேசிய விதைகள் கழகம்
9.5.4 HYV கீழ் பகுதியின் முன்னேற்றம்
9.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்
9.7 சுருக்கத் தொகுப்பு
9.8 முக்கிய வார்த்தைகள்
9.9 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்
9.10 மேலும் படிக்க

குறிப்பு

9.0 அறிமுகம்

அறுபதுகளின் போது, இந்திய விவசாயம், குறிப்பாக கோதுமை மற்றும் நெல் பயிர்களின் உற்பத்தியில் ஒரு அற்புதமான அதிகரிப்பைக் கண்டது. இது முக்கியமாக இந்த பயிர்களின் ஒரு ஹெக்டேருக்கு உற்பத்தித்திறன் அதிகரித்ததன் மூலம். இந்தப் பயிர்களின் உற்பத்தித்திறன் அதிகரிப்பு விகிதத்தில் ஏற்பட்ட திடீர் அதிகரிப்பு, சில பொருளாதார வல்லுநர்கள் புதிய மாற்றத்தை 'பசுமைப் புரட்சி' என்று அழைத்தனர்.

விவசாய வளர்ச்சி என்பது பொருளாதாரத்தின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சிக்கு ஒரு நிபந்தனை முன்னோடியாகும். முன்னேறும் விவசாயம் பொருளாதார வளர்ச்சியின் சக்திவாய்ந்த இயந்திரமாக செயல்படுகிறது. தேவையான மூலதனம், உழைப்பு, மூலப்பொருள், ஊதியப் பொருட்கள் மற்றும் அந்நியச் செலாவணி ஆகியவற்றை வழங்குவதன் மூலம் பொருளாதாரத்தின் பிற துறைகளின் வளர்ச்சியைத் தொடங்குவதற்கும் நிலைநிறுத்துவதற்கும் இது உதவுகிறது. இதைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்தியாவில் திட்டமிடல் சகாப்தத்தின் தொடக்கத்தில் இருந்தே விவசாயத்தின் மேம்பாட்டிற்கு அரசாங்கம் கொடுத்த முக்கியத்துவம் ஆச்சரியமளிக்கவில்லை.

இந்தப் பின்னணியில், உணவு தானிய உற்பத்தியில் விரைவான மற்றும் அற்புதமான அதிகரிப்பை நோக்கமாகக் கொண்ட புதிய விவசாய உத்தி 1966-67 முதல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அடிப்படையில் விவசாய வளர்ச்சியில் ஒரு புதிய உத்தி என்றாலும் IADP மற்றும் IAAP ஏற்கனவே நாட்டில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தன, ஆனால் புதிய மூலோபாயத்தின் அடிப்படை புறப்பாடு, அதிக மற்றும் சிறந்த தாவர ஊட்டச்சத்துக்கள், பயனுள்ள தாவர பாதுகாப்பு மற்றும் போதுமான நீர் வழங்கல் ஆகியவற்றின் ஆதரவுடன் அதிக மகசூல் தரும் புதிய வகை விதைகளைப் பயன்படுத்தி தீவிர சாகுபடியை அறிமுகப்படுத்தியது. புதிய விவசாய மூலோபாயத்தில், அதிக மகசூல் தரும் பல்வேறு திட்டம், இயந்திரமயமாக்கல், நவீன இரசாயன தொழில்நுட்பம் மற்றும் உணவு தானியங்களின் விலை ஆதரவு கொள்கை ஆகியவற்றைக் கொண்ட விவசாய வளர்ச்சிக்கான முப்பரிமாண அணுகுமுறை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இந்த அலகின் கடைசிப் பகுதி இந்தியப் பொருளாதாரத்தில் உணவு பதப்படுத்தும் தொழில்கள் மீதும் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது.

9.1 நோக்கங்கள்

குறிப்பு

இந்த அலகுக்குச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்:

- புதிய விவசாய உத்தியின் முக்கிய அம்சங்களை பட்டியலிடுங்கள்
- அதிக மகசூல் தரும் வகை விதைகளின் முக்கியத்துவத்தை பகுப்பாய்வு செய்யவும் (HYV விதைகள்)
- இந்திய விவசாயத்தில் பசுமைப் புரட்சியின் தாக்கத்தை விளக்குங்கள்
- விவசாயத்தில் இயந்திரமயமாக்கலின் அர்த்தத்தை ஆராயுங்கள்
- பண்ணை இயந்திரமயமாக்கலில் ஏற்படும் பிரச்சனைகளை பட்டியலிடுங்கள்
- நீர்ப்பாசனத்தின் நன்மைகளை அடையாளம் காணவும்
- இந்தியாவில் உணவு பதப்படுத்தும் தொழில்களின் நோக்கத்தை ஆராயுங்கள்

9.2 புதிய விவசாயத் திட்டம் மற்றும் பசுமைப் புரட்சி

சுதந்திரத்திற்கு முன்னதாக, இந்திய விவசாயம் பின்தங்கிய, தேக்கநிலை மற்றும் கிட்டத்தட்ட துடிப்பற்றதாக இருந்தது. ஜமீன்தார்கள், மண்ணின் உரிமையாளர்கள் இல்லாத நிலப்பிரபுக்களைப் போலவே இருந்ததால், நில வருவாய் மூலம் தங்களால் இயன்ற அளவு மண்ணை உழுபவர்களிடமிருந்து அபகரிக்க ஆர்வமாக இருந்தனர். உற்பத்தித்திறன் குறைவாக இருந்தது மற்றும் பயிரிடுபவர்களுக்கு முதலீடு செய்ய எந்த தூண்டுதலும் இல்லை. நாட்டின் பெரும்பாலான வளமான பகுதிகள் பாகிஸ்தானுக்குச் சென்றதால், நாட்டின் பிரிவினையும் கடுமையான சேதத்தை ஏற்படுத்தியது. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, திட்டமிடுபவர்களும் அரசியல்வாதிகளும் விவசாயத்தில் ஒரு பெரிய மாற்றத்தின் அவசியத்தை உணர்ந்தனர்.

அதன்படி, ஐந்தாண்டு திட்டங்களில் விவசாயத்திற்கு அதிக முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டது. உண்மையில், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் கிட்டத்தட்ட விவசாயத் திட்டமாக இருந்தது. இருப்பினும், திட்டமிடலின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில், பெரிய முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. உணவு தானிய உற்பத்தியில் தன்னிறைவு என்பது ஒரு தொலைதூரக் கனவாகவே இருந்து வந்தது, மேலும் உணவு தானியங்களுக்கான நமது தேவையை சமாளிக்க இறக்குமதியைச் சார்ந்திருக்க வேண்டியிருந்தது. 1960 களில்தான் இந்தியா விவசாயத்தில் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தை அடைந்தது, புதிய விவசாய உத்தியை உருவாக்க எங்களுக்கு உதவியது. புதிய உத்தியானது அதிக மகசூல் தரும் வகை (HYV) விதைகளைப் பயன்படுத்துவதைச் சார்ந்தது. இது ஒரு பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது எர் பசுமைப் புரட்சி என்று பிரபலமாக அறியப்படும் உணவு தானிய உற்பத்தியில் உள்ளது. இதன் விளைவாக, பசுமைப் புரட்சியின் காரணமாக, உணவு தானியங்களின் நிகர ஏற்றுமதியாளராக இந்தியா உருவெடுத்தது.

தற்போதைய பகுதி பசுமைப் புரட்சி இந்திய விவசாயத்தில் சிறப்பு கவனம் செலுத்தி புதிய விவசாய உத்தி பற்றிய விரிவான விவாதத்தை முயற்சிக்கிறது.

குறிப்பு

9.2.1 புதிய விவசாய உத்தி

ஃபோர்டு அறக்கட்டளை குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில் (1959 இல் இந்தியாவிற்கு வருகை தந்தது), இந்திய அரசாங்கம் விவசாயத்தின் வளர்ச்சிக்காக ஒரு புதிய அணுகுமுறையை ஏற்றுக்கொண்டது, இது பிரபலமாக அறியப்பட்டது. **புதிய விவசாய உத்தி.** விவசாய உற்பத்தியை மேம்படுத்த 1960 களில் இந்த நவீன வேளாண் தொழில்நுட்பத்தை ஏற்றுக்கொண்டது புதிய விவசாய உத்தி அல்லது பசுமைப் புரட்சி என்று அறியப்பட்டது. அதிக உற்பத்தித்திறன் மூலம் விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க முயன்றது. இது HYV விதைகள், இரசாயன உரங்கள், நீர்ப்பாசனம் மற்றும் தாவர பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளுடன் ஆதரிக்கப்பட்டது; இது விவசாயத்தில் நிறுவன மாற்றங்களை உள்ளடக்கியது, சந்தைப்படுத்தல் முறையின் முன்னேற்றம் தவிர.

புதிய விவசாய உத்தியின் முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

(i) **உள்ளீட்டு தொகுப்பு:** மேம்படுத்தப்பட்ட உள்ளீடுகளின் தொகுப்பு புதிய விவசாய உத்தியின் முக்கிய அங்கமாக இருந்தது. இதில் HYV விதைகள், இரசாயன உரங்கள், பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லிகள் ஆகியவை அடங்கும். புதிய உள்ளீடுகள் உற்பத்தியில் கணிசமான உயர்வை ஏற்படுத்தும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

(ii) **நவீன அறிவு:** விவசாயத்தின் நவீன முறைகள் (அல்லது பண்ணை மேலாண்மை நுட்பங்கள்) புதிய விவசாய உத்தியின் மற்றொரு முக்கிய அங்கமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. கச்சா தோராயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட வழக்கமான ஞானத்தை மாற்றுவது நவீன அறிவு.

(iii) **நிறுவன சீர்திருத்தங்கள்:** புதிய கொள்கை நிறுவன சீர்திருத்தங்களுக்கும் அழுத்தம் கொடுத்தது. இது இடைத்தரகர்களை ஒழித்தல், மண்ணை உழுபவர்களுக்கு உரிமையாளர் உரிமைகளை வழங்குதல், இருப்புக்களை மேம்படுத்துதல் மற்றும் கூட்டுறவு விவசாயத்தின் கருத்தை வளர்ப்பதில் கவனம் செலுத்தியது.

(iv) **பல பயிர்கள்:** புதிய உத்தியானது ஒற்றைப்பயிர் சாகுபடிக்கு பதிலாக பல பயிர் சாகுபடியின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியது. நிகர நிலப்பரப்பு ஒரே மாதிரியாக இருந்தாலும், இது சாகுபடியின் மொத்த பரப்பளவை அதிகரிக்கும்.

(v) **ஒருங்கிணைந்த திட்டம்:** சமூக மேம்பாட்டுத் திட்டங்களின் அடிப்படையில் விவசாய வளர்ச்சிக்கான ஒருங்கிணைந்த திட்டம் தொடங்கப்பட வேண்டும். இந்தத் திட்டங்கள் கிராமப்புற சமுதாயத்தின் அனைத்துப் பிரிவினரும் பங்கேற்பதன் மூலம் அனைத்து சுற்று கிராமப்புற வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்துகின்றன.

(vi) **விவசாய சந்தைப்படுத்தல்:** தி உற்பத்தி மட்டுமின்றி சந்தைப்படுத்துதலுடன் தொடர்புடைய புதிய விவசாயக் கொள்கை. விவசாயி தனது விளைபொருட்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்பட்டது. இந்நிலையில், வேளாண் விலை கமிஷன் அமைக்க வேண்டும்.

குறிப்பு

சுருக்கமாக, புதிய விவசாயக் கொள்கை விவசாய வளர்ச்சியின் விரிவான வரைபடத்தை வரைந்துள்ளது. புதிய உற்பத்தி நுட்பங்கள் மற்றும் உள்ளீடுகளின் புதிய தொகுப்புகளை அறிமுகப்படுத்துவதைப் போலவே விவசாய வளர்ச்சியில் இருக்கும் சாலைத் தடைகளை அகற்றுவதில் அதிக கவனம் செலுத்தியது. மேலும், ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் ஒரு அங்கமாக விவசாயத்தை உருவாக்க முற்பட்டது, இது கிராமப்புறங்களின் அனைத்து சுற்று வளர்ச்சியையும் கிராம அளவில் அல்லது மாவட்ட அளவில் திட்டமிடுகிறது.

9.2.2 தீவிர வேளாண் மாவட்டத் திட்டம்

ஃபோர்டு அறக்கட்டளை குழுவின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில், 1960-61ல் தீவிர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ், கிராமப்புறப் பொருளாதாரத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் விவசாயம் தொடர்பான வளர்ச்சித் திட்டங்கள் சில தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில் தொடங்கப்பட உள்ளன. சில தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில் உள்ளீடுகள், மனிதவளம் மற்றும் நிதி ஆதாரங்களை நியாயமான முறையில் பயன்படுத்துவதன் மூலம் வளர்ச்சியின் வேகத்தை விரைவுபடுத்துவதே திட்டத்தின் உந்துதல். இருப்பினும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாவட்டங்களைத் தவிர, கிராமப்புறப் பொருளாதாரத்தின் பிற பகுதிகளில் வளர்ச்சிக்கான முயற்சிகள் நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை இது குறிக்கவில்லை. குறிப்பிட்ட சில குறிப்பிட்ட மாவட்டங்களில் வளர்ச்சிக்கான தீவிர முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதை மட்டுமே இந்தத் திட்டம் சுட்டிக்காட்டுகிறது, இதனால் கிராமப்புறங்களில் வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சியின் மாதிரியாக சில முன்மாதிரியான முன்னேற்றம் அடையப்பட்டது. இதனாலேயே இந்தத் திட்டம் 'தீவிர வேளாண் மாவட்டத் திட்டம்' என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்தத் திட்டம் 'பேக்கேஜ் புரோகிராம்' என்றும் அழைக்கப்பட்டது, ஏனெனில் இது விவசாய உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தியில் ஒரு இடைவெளியை அடைவதற்கு மேம்படுத்தப்பட்ட சாகுபடி முறைகளின் 'தொகுப்பை' உள்ளடக்கியது.

IADP இன் நோக்கங்கள்

(i) **விவசாய உற்பத்தி அதிகரிப்பு:** தி இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமானது, நவீன சாகுபடி தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதாகும்.

(ii) **விவசாயிகளின் அணுகுமுறையில் மாற்றம்:** இந்தத் திட்டம் விவசாயிகளின் அணுகுமுறையை மாற்றியமைப்பதில் கவனம் செலுத்தி, அவர்கள் அறிவியல் முறைகளை சாகுபடி செய்ய உத்வேகம் பெறுகின்றனர்.

(iii) **மேம்படுத்தப்பட்ட பண்ணை நடைமுறைகளின் வளர்ச்சி:** ஆராய்ச்சி மற்றும் பகுப்பாய்வு மூலம் விவசாயத்தின் மேம்பட்ட நடைமுறைகளை உருவாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை இத்திட்டம் வலியுறுத்தியது.

(iv) **வலுவான நிர்வாக அமைப்பு:** இந்தத் திட்டம் மாவட்ட அளவில் ஒரு வலுவான நிர்வாக அமைப்பை உருவாக்க முயன்றது, இதனால் வளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்கள் திறம்பட செயல்படுத்தப்பட்டு திறமையாக கண்காணிக்கப்பட்டன.

குறிப்பு

(v) **பண்ணை வருமானம் அதிகரிப்பு:** இத்திட்டத்தின் இறுதி நோக்கம் விவசாய வருமானத்தை அதிகரிப்பதே ஆகும், இதனால் விவசாயம் வெறும் வாழ்வாதாரமாக மட்டும் இல்லாமல் வணிக முயற்சியாக எடுக்கப்பட்டது.

IADPக்கான மாவட்டத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான அளவுகோல்

IADPக்கான மாவட்டங்களின் தேர்வு பின்வரும் அளவுருக்கள் சார்ந்தது:

(i) மாவட்டத்தில் பாசன வசதி ஏற்படுத்த வேண்டும்.

(ii) வெள்ளம், வறட்சி போன்ற இயற்கை பேரிடர்களால் மாவட்டம் அதிகமாக பாதிக்கப்படக்கூடாது.

(iii) சம்பந்தப்பட்ட மாவட்டத்தில் ஊராட்சிகள், கூட்டுறவு சங்கங்கள் போன்ற ஊரக வளர்ச்சி நிறுவனங்கள் போதுமான அளவில் வளர்ச்சியடைய வேண்டும்.

(iv) மாவட்டத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சிக்கு போதுமான ஆற்றல் இருக்க வேண்டும்.

இந்த அளவுருக்களை நம்பி, ஐஏடிபி முதலில் ஏழு மாவட்டங்களில் தொடங்கப்பட்டது, பின்னர் அட்டவணை 9.1 இல் காட்டப்பட்டுள்ளபடி வெவ்வேறு மாநிலங்களின் பதினேழு மாவட்டங்களுக்கு விரிவாக்கப்பட்டது.

மாநிலம்	**மாவட்டம்**	**மாநிலம்**	**மாவட்டம்**
1. உ. பி	அலிகார்	10. கேரளா	பாலகாட்
2. பஞ்சாப்	லூதியானா	11, மகாராஷ்டிரா	மந்தாரா
3. ஹரியானா	கர்னல்	12, அசாம்	கேச்சர்
4. ராஜஸ்தான்	பாளி	13. கர்நாடகா	மாண்டியா
5.மத்தியப் பிரதேசம்	ராய்ப்பூர்	14. ஒரிசா	சம்பல்பூர்
6. பீகார்	ஷஹாபாத்	15. குஜராத்	சூரத்
7. தமிழ்நாடு.	தஞ்சாவூர்	16. வங்காளம்	பர்த்வான்
8.ஆந்தர பிரதேஷ்	கோதாவரி	17. ஜே & கே	ஆறு தொகுதிகள்
9. கேரளா	ஆலப்பி		

அட்டவணை 9.1 IADP இன் கீழ் உள்ள மாவட்டங்கள்

இந்த பதினேழு மாவட்டங்களில் விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன

இந்த பதினேழு மாவட்டங்களில், மேம்படுத்தப்பட்ட விதைகள், நீர்ப்பாசனம், ரசாயன உரங்கள், பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் மேம்படுத்தப்பட்ட சாகுபடி முறைகள் ஆகியவற்றின் மூலம் விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

திட்டத்தின் சாதனை

(i) **கவரேஜ்:** இத்திட்டத்தின் கீழ், பதினேழு மாவட்டங்களில் உள்ள 29,286 கிராமங்களில் முப்பத்திரண்டு லட்சம் ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பில் அறிவியல் முறைகள் சாகுபடி செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்தத் திட்டம் பதின்மூன்று லட்சம் விவசாயக் குடும்பங்களை உள்ளடக்கியது.

குறிப்பு

(ii) **தொகுப்பு திட்டம்:** தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில், ரசாயன உரங்கள், பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் HYV விதைகள் மற்றும் பாசன நீர் உறுதியான விநியோகங்களுடன் நியாயமான முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டது.

(iii) **பண்ணை திட்டமிடல்:** திட்டத்தின் கீழ், சுமார் பதினைந்து லட்சம் பண்ணைகளுக்கு திட்டவட்டமான திட்டங்கள் வரையப்பட்டன. இந்தத் திட்டங்களின் நோக்கம், HYV விதைகள், இரசாயன உரங்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பத் தொகுப்பின் பிற கூறுகளின் பயன்பாடு மற்றும் பயன் குறித்து விவசாயிகளுக்குக் கற்பிப்பதாகும்

(iv) **கள ஆர்ப்பாட்டம்:** மாதிரி பண்ணைகள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு புதிய தொழில்நுட்ப அறிவு வழங்கப்பட்டது. மாதிரி பண்ணைகள் மூலம் நடந்த செயல்விளக்கம், புதிய தொழில்நுட்பத்தில் விவசாயிகளின் ஆர்வத்தை தூண்டியது.

(v) **உற்பத்தித்திறன் அதிகரிப்பு:** இத்திட்டத்திற்கு முன், 1950-51 முதல் 1964-65 வரை, விவசாய உற்பத்தி வளர்ச்சி விகிதம் ஆண்டுக்கு 1.5 சதவீதமாக இருந்தது. திட்டம் உறுதியாக வேரூன்றிய பிறகு, உற்பத்தித்திறன் வளர்ச்சி விகிதம் (1964-65 முதல் 1971-72 வரை) ஆண்டுக்கு 2.4 சதவீதமாக பதிவு செய்யப்பட்டது. கோதுமை பயிரைப் பொறுத்தமட்டில் புதிய விவசாயக் கொள்கை மிகவும் வெற்றிகரமானது.

ஒரு ஹெக்டேருக்கு கோதுமை உற்பத்தித்திறன் 1964-65 இல் 982 கிலோவிலிருந்து 2003-04 இல் 2,707 கிலோவாக உயர்ந்தது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பஞ்சாப், ஹரியானா மற்றும் மேற்கு மாவட்டங்கள் உ. பி (இந்த திட்டம் தொடங்கப்பட்ட இடம்), ஹெக்டேர் உற்பத்தியில் 100 சதவீதம் அதிகரித்தது. தவிர, 1964-65ல் மொத்த உணவு தானிய உற்பத்தியில் வெறும் 16 சதவீதமாக இருந்த கோதுமை உற்பத்தியின் பங்கு 1971-72ல் 28 சதவீதமாக உயர்ந்தது. நெல் மற்றும் கரடுமுரடான தானியங்களின் மொத்த மற்றும் ஹெக்டேர் உற்பத்தியில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் எதுவும் பதிவு செய்யப்படவில்லை. 1964-65ல், ஒரு ஹெக்டேருக்கு 1,017 கிலோ அரிசி உற்பத்தியானது, 1971-72ல் 1,145 கிலோவாக அதிகரித்தது. இருப்பினும், பாசன நீர் விநியோகம் சீராக உள்ள சில மாநிலங்களில், ஒரு ஹெக்டேர் அரிசி உற்பத்தி 100 சதவீதம் உயர்ந்துள்ளது.

(vi) **விவசாயிகளின் பார்வையில் மாற்றம்:** புதிய விவசாயக் கொள்கையின் விளைவாக, விவசாயிகளின் பார்வையில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஐஏடிபியின் அனைத்து மாவட்டங்களிலும், புதிய தொழில்நுட்பத்திற்கு எதிரான ஒரு தனி உதாரணம் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. விவசாயத்தின் புதிய மூலோபாயத்திற்கு விடையிறுக்கும் வகையில், பணக்கார விவசாயிகள் HYV விதைகள் மற்றும் துணை உள்ளீடுகளுடன் இணைந்து பாசன நீரின் நிலையான விநியோகத்திற்காக குழாய் கிணறுகளை நிறுவத் தொடங்கினர். ஏழை விவசாயிகள் கூட புதிய தொழில்நுட்பத்தை கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று லட்சியமாக காணப்பட்டனர்.

9.2.3 தீவிர விவசாய பகுதி திட்டம்

தீவிர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டத்தின் அனுபவம் மற்றும் மூன்றாவது திட்டத்தின் இடைக்கால மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில், அறிவியல் வேளாண்மைக்கான சாத்தியமுள்ள அனைத்துப் பகுதிகளிலும் தீவிர

வேளாண்மைத் திட்டத்தைத் தொடங்க அரசு முடிவு செய்தது. விவசாய உற்பத்தி வாரியம், 20 முதல் 30 சதவீத நிலப்பரப்பில் IAAP தொடங்கப்படலாம் என்று பரிந்துரைத்தது. வாரியத்தின் பரிந்துரைகளை பின்பற்றி, தீவிர விவசாய பகுதி திட்டம் 1964-65 இல் நாட்டின் பல்வேறு மாநிலங்களில் உள்ள 117 மாவட்டங்களில் தொடங்கப்பட்டது. நாட்டில் சில முக்கிய பயிர்களை தீவிர பயிரிடுவதன் மூலம் பண்ணை உற்பத்தியை உயர்த்துவதில் இந்த திட்டம் கவனம் செலுத்தியது.

புதிய விவசாய உத்தியின் உள்ளீடு தொகுப்பு

புதிய விவசாய உத்தியின் உள்ளீடு தொகுப்பு: (1) எருவின் நியாயமான பயன்பாடு, (2) அதிக மகசூல் தரக்கூடிய பல்வேறு விதைகள், (3) அதிக அளவிலான தாவர பாதுகாப்பு, (4) இயந்திரமயமாக்கப்பட்ட விவசாயம், (5) நிலையான நீர்ப்பாசனம், (6) மண் மேம்பாடு மற்றும் (7) பண்ணை நிர்வாகத்தின் மேம்படுத்தப்பட்ட நுட்பங்கள்.

(1) உரங்களின் நியாயமான பயன்பாடு

உரங்கள் / உரங்களை நியாயமான முறையில் பயன்படுத்துவது நிலத்தின் வளத்தை அதிகரிக்கிறது. நிலத்தில் தொடர்ந்து பயிரிடுவதால் அதன் ஊட்டச்சத்துக்களான நைட்ரஜன், பாஸ்பரஸ், பொட்டாஷ் போன்றவை அரிப்பு ஏற்படுகிறது. இவை உரங்கள் (அல்லது உரங்கள்) மூலம் நிரப்பப்படுகின்றன. இந்தியாவில் பயன்படுத்தப்படும் உரங்கள் உள்நாட்டு உரங்கள் மற்றும் இரசாயன உரங்கள் என பரவலாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதோ சில விவரங்கள்:

(a) **உள்நாட்டு உரங்கள்:** இந்திய விவசாயிகள் பசுவின் சாணம் போன்ற உள்நாட்டு உரத்தை பயன்படுத்தி வருகின்றனர் (கோபர்), பழங்காலத்திலிருந்தே உரம், மக்கிய இலைகள் போன்றவை. பல நேரங்களில், நிலம் அதன் ஊட்டச்சத்து கூறுகளை மீண்டும் பெறுவதற்காக தரிசு நிலமாக விடப்படுகிறது.

மேலும், மண் வளத்தை மிகவும் திறமையாகப் பாதுகாக்க பயிர் சுழற்சி நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது. இருப்பினும், மேற்கத்திய நாடுகளில் காணப்படும் அளவிற்கு மண்ணின் வளத்தை உயிர்ப்பிக்கவும், மீட்டெடுக்கவும் மற்றும் உயர்த்தவும் இந்த நடைமுறைகள் போதுமானதாக இல்லை. உற்பத்தியில் கணிசமான முன்னேற்றத்தை அடைய வேண்டுமானால் இரசாயன உரங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

(b) **இரசாயன உரங்கள்:** இவை யூரியா, நைட்ரஜன், பாஸ்பேட் மற்றும் பிற. இரசாயன உரங்களின் பயன்பாடு பின்வரும் காரணங்களால் இன்றியமையாதது: (i) இரசாயன உரங்கள் பண்ணை உற்பத்தியில் கணிசமான உயர்வை ஏற்படுத்துவதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. (ii) இரசாயன உரங்கள் ஒரே பயிர் முறையிலிருந்து பல பயிர் முறைக்கு மாறுவதற்கு உதவுகின்றன, மேலும் சாகுபடியின் மொத்த பரப்பளவை அதிகரிக்கின்றன, நிகர பரப்பளவு நிலையானதாக இருந்தாலும், (iii) ரசாயன உரங்களின் பயன்பாடு நிலையான பயிர் ஆதாரங்களுடன் ஒத்திசைவாக உள்ளது. நீர்ப்பாசனம், மற்றும் (iv) இரசாயன உரங்கள் HYV விதைகளின் பயன்பாட்டிற்கு துணைபுரிகின்றன.

ரசாயன உரங்களை பயன்படுத்துவதை ஊக்குவிக்க அரசு பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. ரசாயன உரங்கள் விற்பனைக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டுள்ளன. சிறு, குறு விவசாயிகளுக்கு ரசாயன உரங்கள் வாங்க கடன் வழங்கப்படுகிறது.

குறிப்பு

ரசாயன உரங்களை முறையாக பயன்படுத்துவது குறித்து விவசாயிகளுக்கு இலவச ஆலோசனை மற்றும் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இரசாயன உரங்களுக்கான சில்லறை விற்பனை நிலையங்களின் எண்ணிக்கையில் கணிசமான உயர்வு ஏற்பட்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும், பாரம்பரிய உரங்களின் ஆதாரங்களை மேலும் ஆராய்வதற்கான முயற்சிகளும் நடந்து வருகின்றன கோபார், உரம் மற்றும் பசுந்தாள் உரம். ரசாயன உரங்களுக்கு தேவையற்ற அழுத்தம் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக இது செய்யப்படுகிறது, அவற்றில் பெரும்பாலானவை உலகின் பிற பகுதிகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. எனவே, கருவூலத்தில் பெரும் சுமையை ஈடுபடுத்துகிறது. இருப்பினும், பாரம்பரிய உர ஆதாரங்கள் இரசாயன உரங்களின் பயன்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கில் அல்ல, மாறாக நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் உள்ள உரங்கள்/உரங்களின் ஒட்டுமொத்த விநியோகத்தை மேம்படுத்தும் நோக்கில் ஆராயப்படுகின்றன. உண்மையில், விவசாயிகள் உரம் வாங்குவதற்கு அரசு மானியம் வழங்குகிறது.

(2) அதிக மகசூல் தரும் வகை விதைகள் (HYV விதைகள்)

HYV விதைகள் புதிய தொழில்நுட்பத்தின் ஒரு முக்கிய அங்கமாகும். இந்திய விவசாயத்தில் 1964-65 ஆம் ஆண்டிலிருந்து HYV விதைகள் அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த விதைகள் மாநில அரசுகள் மற்றும் பதிவு செய்யப்பட்ட விதை உற்பத்தியாளர்களால் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இந்திய வேளாண் ஆராய்ச்சி கவுன்சில் (ICAR) மற்றும் பல்வேறு வேளாண் பல்கலைக்கழகங்கள் மூலம் அதிக மகசூல் தரும் விதைகளை உருவாக்குவது குறித்து நல்ல ஆராய்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. தரமான விதைகளுக்கு தேசிய விதைகள் கழகம் மூலம் சான்றிதழ் அளிக்கப்படுகிறது. கோதுமைக்கான HYV விதைகள் இந்தியாவில் உணவுப் பற்றாக்குறையை எதிர்த்துப் போராடுவதில் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். அரிசி, பஜ்ரா, பருத்தி மற்றும் பல பயிர்களுக்கு இதே போன்ற விதைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

நான்காவது திட்டத்தின் தொடக்கத்தில், HYV விதைகளின் மொத்த பரப்பளவு 380 லட்சம் ஹெக்டேராக அதிகரித்தது. HYV விதைகளின் பயன்பாட்டை ஊக்குவிக்க ஆறாவது திட்டத்தின் போது மாநில விதைக் கழகங்கள் நிறுவப்பட்டன. இந்த நிறுவனங்கள் மாநில அளவில் விதைகளின் தேவையை பூர்த்தி செய்கின்றன. பருப்பு வகைகள், எண்ணெய் வித்துக்கள், பருத்தி, தீவனம் மற்றும் பல பயிர்களுக்கு HYV விதைகளை உருவாக்க சிறப்பு ஆராய்ச்சி திட்டங்களில் பெருநிறுவனங்கள் ஈடுபட்டுள்ளன. கரடுமுரடான தானியங்கள், பருப்பு வகைகள், எண்ணெய் வித்துக்கள், காய்கறிகள் மற்றும் பூக்களின் HYV விதைகளை இறக்குமதி செய்வதை மத்திய அரசு ஊக்குவித்துள்ளது. 1970-71ல் HYV விதைகளின் மொத்த பரப்பளவு 150 லட்சம் ஹெக்டேராக இருந்தது. 2000-01ல் 780 லட்சம் ஹெக்டேராக அதிகரித்தது.

(3) தாவர பாதுகாப்பு

இந்தியாவில், ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் 10 சதவீத அறுவடை பூச்சிகள் மற்றும் பூச்சிகளால் இழக்கப்படுகிறது. பூச்சிகள் மற்றும் பூச்சிகளிடமிருந்து பயிர்களைப் பாதுகாப்பது தாவர பாதுகாப்பு என்று அழைக்கப்படுகிறது. தாவர பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளில் பின்வருவன அடங்கும்: விதை நேர்த்தி, பூச்சிக்கொல்லி தெளித்தல், கொறித்துண்ணிகளை அழித்தல் போன்றவை. எனவே, விதைகளை விதைப்பதற்கு முன்னும் பின்னும் தாவர பாதுகாப்பு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. விதைப்பதற்கு முன், விதைகள்

குறிப்பு

நோய் எதிர்ப்பு சக்தியை அதிகரிக்க இரசாயன சிகிச்சை செய்யப்படுகிறது. விதைத்த பிறகு, பயிர்களை பூச்சிகள் மற்றும் பூச்சிகளிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும். இந்தியாவில், தாவர பாதுகாப்பு திட்டத்தை செயல்படுத்துவதில் இரண்டு முக்கிய தடைகள் உள்ளன:

முதலாவதாக, பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லிகளைப் பயன்படுத்துவதில் விவசாயிகளுக்கு தொழில்நுட்ப திறன் இல்லை. இரண்டாவதாக, பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லிகளின் சந்தையில் விலை அதிகமாக இருப்பதால், விவசாயிகள் அவற்றை வாங்கத் தயங்குகிறார்கள். (பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லிகளின்) விலைகளைக் கட்டுக்குள் வைத்திருக்கும் நோக்கில், அரசாங்கம் இரண்டு குறிப்பிடத்தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது: (i) மூலப்பொருட்களுக்கு (பூச்சிக்கொல்லிகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படும்) கலால் வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் (ii) பூச்சிக்கொல்லிகளின் இறக்குமதி தாராளமயமாக்கப்பட்டுள்ளது.

நான்காவது திட்டத்தின் போது, தாவர நோய்கள் மற்றும் பூச்சிகள் குறித்து விவசாயிகளுக்கு முன்கூட்டியே எச்சரிக்கை செய்ய பூச்சி எச்சரிக்கை திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. ஐந்தாவது திட்டத்தில், பயிற்சி வசதிகள் இருந்தன விரிவாக்கப்பட்டது, அதிகாரப்பூர்வ தாவர பாதுகாப்பு வசதிகள் விரிவுபடுத்தப்பட்டன, மேலும் பூச்சிக்கொல்லிகளை வான்வழி தெளிப்பதற்காக ஒரு விவசாய விமான சேவை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 1991 இல், எண்பத்தி இரண்டாயிரம் டன் எடையுள்ள பூச்சிக்கொல்லிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஏழாவது திட்டத்தில், ஒரு ஒருங்கிணைந்த பூச்சிக் கட்டுப்பாட்டு உத்தி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

சுற்றுச்சூழலுக்கு உகந்த தாவர பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதை இது நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. மேலும், பூச்சிக்கொல்லிகளின் பக்கவிளைவுகளைக் குறைக்க தாவரப் பாதுகாப்புக்கான புதிய முறைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும், சுற்றுச்சூழலுக்கு உகந்த பூச்சிக்கொல்லிகளை மட்டுமே பயன்படுத்துவது மற்றும் குறைவான பக்கவிளைவுகளைக் கொண்ட பூச்சிக்கொல்லிகளை மட்டுமே பயன்படுத்துவது அவற்றின் பயன்பாடு குறைக்கப்பட்டது. 2000-2001 இல், 48,000 டன் பூச்சிக்கொல்லிகள் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டன, 1991 இல் 82,000 டன்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

(4) மண் மேம்பாடு

இந்தியாவில், மொத்த புவியியல் பரப்பில் சுமார் 43 சதவீதம் (அல்லது 14 கோடி ஹெக்டேர் நிலம்) மண் அரிப்புக்கு ஆளாகிறது. இதனால், இந்த நிலம் சாகுபடிக்கு தகுதியற்றது. இருப்பினும், இந்த நிலத்தில் சுமார் 4 கோடி ஹெக்டேர் நிலத்தை மண் மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகள் மூலம் மீட்டெடுக்க முடியும்.

அதன்படி, மண் மேம்பாடு விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான உறுதிமொழியைக் கொண்டுள்ளது. மண் மேம்பாடு என்பது மண்ணை மேம்படுத்தும் அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் உள்ளடக்கியது. இந்த நடவடிக்கைகளில் மண்ணை சமன் செய்தல், மொட்டை மாடி அமைத்தல், கட்டுதல், விளிம்பு கோடுகளில் மண்ணைப் பயிரிடுதல் போன்றவை அடங்கும்.

புதிய விவசாய மூலோபாயத்தின் கூறுகளாக அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சில முக்கியமான நடவடிக்கைகள் (அல்லது திட்டங்கள்) பின்வருமாறு.

குறிப்பு

(i) மண் பாதுகாப்பு திட்டம்: மண் பாதுகாப்புத் திட்டம் மண் அரிப்பை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கான முக்கிய கொள்கை கருவியாகும். மண்ணின் மேல் (வளமான) அடுக்கு அதிக மழை அல்லது வெள்ளம் அல்லது பலத்த காற்றினால் அடித்துச் செல்லப்படும் போது மண் அரிப்பு ஏற்படுகிறது. இதனால், நிலத்தில் விவசாயம் செய்ய முடியாத நிலை உள்ளது. மண் பாதுகாப்புத் திட்டம், விளிம்புப் பிணைப்பு மூலம் மண் அரிப்பைத் தடுக்க முயன்றது; மொட்டை மாடி, வடிகால்களை நிரப்புதல் போன்றவை. 1953 இல், மண் பாதுகாப்பு திட்டத்தை செயல்படுத்த மத்திய மண் பாதுகாப்பு வாரியம் நிறுவப்பட்டது. ஆரம்பத்தில், நாட்டில் விரிவான தேசிய மண் ஆய்வு எதுவும் இல்லாததால், திட்டத்தின் முன்னேற்றம் மிகவும் மெதுவாக இருந்தது. ஆனால், 1960ம் ஆண்டு முதல் மண் கணக்கெடுப்பு பணி வழக்கமாக நடந்து வருகிறது. அப்போதிருந்து, மண் பாதுகாப்பு திட்டம் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருந்தது. 2000-01 ஆம் ஆண்டில் 33.5 இலட்சம் ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பில் மண் (மற்றும் நீர்) பாதுகாப்புத் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டன.

(ii) கார மற்றும் உவர் நிலத்தை மீட்பது: கார மற்றும் உவர் நிலங்களும் சாகுபடிக்கு தகுதியற்றவை. பஞ்சாப், ஹரியானா மற்றும் உ.பி. யில் சுமார் 70 லட்சம் ஹெக்டேர் நிலம் காரத்தன்மை மற்றும் உப்புத்தன்மையால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏழாவது திட்டத்தில் இந்த நிலத்தை மீட்பதற்கான மத்திய திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. எட்டாவது திட்டத்தின் போது இதேபோன்ற திட்டம் குஜராத், ராஜஸ்தான் மற்றும் மத்திய பிரதேசத்தில் தொடங்கப்பட்டது. 2000-01 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் 6.5 லட்சம் ஹெக்டேர் கார நிலம் மீட்கப்பட்டது.

(iii) பள்ளத்தாக்கு பகுதிகளின் மீட்பு: நாட்டின் பல பகுதிகளில், (குறிப்பாக மத்தியப் பிரதேசம், உ.பி. மற்றும் ராஜஸ்தானில்) பள்ளத்தாக்கு பகுதிகள் எனப்படும் பாறை நிலங்கள் உள்ளன. இந்த பகுதிகள் சமூக விரோதிகளின் புகலிடமாக உள்ளது. இந்த கூறுகளை அகற்றாத வரை சாகுபடிக்கு கொண்டு வர முடியாது. பள்ளத்தாக்கு பகுதிகளை சீரமைக்க மத்திய அரசு விரிவான திட்டங்களை வகுத்துள்ளது.

(iv) மாற்று சாகுபடி மீதான கட்டுப்பாடு: அமைப்பு ஜூம்மின் - (ஷிஃப்டிங் சாகுபடி) என்பது இந்திய விவசாயத்துடன் தொடர்புடைய மற்றொரு தீமை. ஜூம் முறையில், ஒரிடத்தில் சில ஆண்டுகளாக சாகுபடி செய்யப்பட்டு, அதன்பின், வேறு இடத்திற்கு மாற்றப்படுகிறது. விவசாயிகள் காட்டை எரித்து ஒரு நிலத்தை சுத்தம் செய்கிறார்கள்.

இரண்டு அல்லது மூன்று வருடங்கள் அதை பயிரிடுகிறார்கள். இந்த நிலத்தில் களைகள் அதிகமாக இருக்கும் போது, அவர்கள் அதை கைவிட்டு, காட்டை எரித்து மற்றொரு பகுதியை அழிக்கிறார்கள். இந்த அமைப்பு நிலத்தை வளர்ப்பு கழிவுகளாக மாற்றுவதன் மூலம் விவசாய வளர்ச்சியின் செயல்முறையை தாமதப்படுத்துகிறது. அஸ்ஸாம், மேகாலயா நாகாலாந்து, திரிபுரா, ஆந்திரப் பிரதேசம் போன்ற வடகிழக்கு மாநிலங்களில் மாறுதல் சாகுபடி நிலவுகிறது. மாற்றுப் பயிர்ச்செய்கையை தடுக்கவும், எதிர்த்துப் போராடவும், நீர்நிலை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை அரசு தொடங்கியுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ், ஜம்மு நிலங்கள் நீர்நிலை அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டு நிரந்தர சாகுபடிக்காக ஜூமியா குடும்பங்களுக்கு மாற்றப்படுகின்றன. 2000-01 ஆம் ஆண்டில், 80,000 ஹெக்டேர் நிலங்கள் நீர்நிலை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் சுத்திகரிக்கப்படும் என மதிப்பிடப்பட்டது.

குறிப்பு

(5) நீர்ப்பாசனம்

புதிய விவசாயக் கொள்கையின் உள்ளீடு-தொகுப்பின் அனைத்து கூறுகளிலும், நீர்ப்பாசனம் மைய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. கிணறுகள், தொட்டிகள், கால்வாய்கள் போன்றவற்றின் மூலம் நிலத்திற்கு நீர் பாய்ச்சுவது பாசனம் எனப்படும். இந்த அவதானிப்புகளின் அடிப்படையில் நீர்ப்பாசனத்தின் முக்கியத்துவம் சிறப்பிக்கப்படுகிறது:

(i) மழைப்பொழிவு குறைவாக உள்ள இடங்களில் நிகர விதைப்புப் பரப்பை அதிகரிக்க நீர்ப்பாசனம் உதவுகிறது, (ii) பருவமழையின் நிச்சயமற்ற தன்மைகளுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் வகையில், நீர்ப்பாசனம் நிலையான உணவு தானியங்களை வழங்க உதவுகிறது (iii) நீர்ப்பாசனம் பல பயிர்களை எளிதாக்குகிறது. நிகரப் பரப்பு நிலையானதாக இருந்தாலும் மொத்த பரப்பளவு, (iv) நீர்ப்பாசனம் உற்பத்தித் திறனை உயர்த்துகிறது, (v) நெல் போன்ற பயிர்களுக்கு நிலையான நீர் வழங்கல் தேவை, மற்றும் பாசனம் மட்டுமே ஒரே பதில், (vi) நீர்ப்பாசனம் இரசாயன உரங்கள், HYV விதைகள் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லிகளின் பயன்பாட்டை எளிதாக்குகிறது, பயிர் உற்பத்திக்கு மிகவும் முக்கியமானது.

(6) விவசாயத்தின் இயந்திரமயமாக்கல்

இயந்திரமயமாக்கல் என்பது விவசாயத்தில் டிராக்டர், அறுவடை இயந்திரம் மற்றும் த்ரெஷர் போன்ற இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துவதைக் குறிக்கிறது. மேற்கத்திய நாடுகளில் விவசாயம் முற்றிலும் இயந்திரமயமாகிவிட்டது. இருப்பினும், இந்தியாவில் இயந்திரமயமாக்கல் விவாதப் பொருளாகவே இருந்து வருகிறது. இந்தியாவில் (i) மனிதவளம் (அத்துடன் கால்நடை சக்தி) மிகுதியாக உள்ளது, (ii) இயந்திரமயமாக்கல் ஏற்கனவே மிக அதிகமாக இருக்கும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை அதிகரிக்க வாய்ப்புள்ளது, மற்றும் (iii) இயந்திரமயமாக்கல் ஒரு சாத்தியமான முன்மொழிவாக நிராகரிக்கப்படும் இடங்களில் பெரும்பாலான பங்குகள் சிறியதாகவும் சிதறியதாகவும் உள்ளன.

முழுமையான இயந்திரமயமாக்கல் சாத்தியமில்லை அல்லது விரும்பத்தக்கது அல்ல என்பது பொதுவாக ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது. நீர்ப்பாசனம், உரம், மேம்படுத்தப்பட்ட விதைகள் மற்றும் தாவர பாதுகாப்பு வசதிகள் உள்ள பகுதிகளில் மட்டுமே இயந்திரமயமாக்கல் நடைமுறையில் உள்ளது. திட்டக் கமிஷனின் கூற்றுப்படி, விவசாயத்தில் அதிக இயந்திரமயமாக்கல் நாட்டின் நலனுக்காக இல்லை. பேராசிரியர் ஏ.கே. சென், தனது புத்தகத்தில் நுட்பத்தின் தேர்வு இந்தியா போன்ற ஒரு நாடு விவசாயத் துறையில் தொழில் நுட்பத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது, இரண்டு வகையான மூலதன உபகரணங்களை வேறுபடுத்திப் பார்க்க வேண்டும்: (i) டிராக்டர்கள் போன்ற உழைப்பைச் சேமிக்கும் மூலதனச் சாதனங்கள், சிஜஜ) அந்த உபகரணங்கள் உரங்களைப் போல நிலத்தை சேமிப்பது. அவரது கருத்துப்படி, இரண்டாவது வகை மூலதன உபகரணங்கள் இந்திய விவசாயத்திற்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

(7) பண்ணை மேலாண்மை அறிவியல் முறைகள்

பண்ணை மேலாண்மையின் அறிவியல் முறைகள் பண்ணை உற்பத்தியை உயர்த்துவதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கு வகிக்கிறது. பயிர்களின் தேர்வு, நிலத்தைத் தயாரித்தல், பயிர்களின் சுழற்சி, விதைகளைத் தேர்வு செய்தல், எருவின் பயன்பாடு, பாசன நீரின் பயன்பாடு போன்ற காரணிகளை

அறிவியல் பூர்வமாகக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். மேலும், வறண்ட பகுதி, அரை வறண்ட பகுதி, பாசனப் பகுதி, பாசனம் இல்லாத பகுதி, உயர்த்தப்பட்ட பகுதி போன்ற பல்வேறு பகுதிகளுக்கு சாகுபடி முறைகள் வேறுபட்டவை என்பதை உணர வேண்டும்.

குறிப்பு

இந்தியாவில் விவசாய ஆராய்ச்சி பல்வேறு பகுதிகளுக்கு விவசாயத்தின் அறிவியல் முறைகளை ஆராய்வதற்காக இயக்கப்படுகிறது. இந்திய வேளாண் ஆராய்ச்சி கவுன்சில் (ICAR) மற்றும் பல்வேறு வேளாண் பல்கலைக்கழகங்கள் ஆராய்ச்சிப் பணிகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளன மற்றும் அவற்றின் (ஆராய்ச்சி முடிவுகள் அறிவியல் விவசாயத்தில் கணிசமான பங்களிப்பைச் செய்துள்ளன. உண்மையில், விவசாயத்தின் அறிவியல் முறைகள் நாடு முழுவதும் பெருகிய முறையில் பிரபலமடைந்து வருகின்றன எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பின்வரும் சாகுபடி முறைகளுக்கு சிறப்பு ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது: (i) பாசனப் பகுதிகளில் பல பயிர்கள், (ii) மானாவாரி சாகுபடி, (iii) கலப்பு பயிர், மற்றும் (iv) உலர் விவசாயம்.

9.2.4 இந்திய விவசாயத்தில் பசுமைப் புரட்சி

பசுமைப் புரட்சியில் 'பசுமை' என்ற சொல் 'பயிர்'களைக் குறிக்கிறது, 'புரட்சி' என்பது 'ஊடுருவல்' என்பதைக் குறிக்கிறது. இது இந்தியாவில் 1967-68 இல் நடக்கத் தொடங்கியது. 1967-68 ஆம் ஆண்டிலேயே உணவு தானிய உற்பத்தி கிட்டத்தட்ட 25 சதவீதம் அதிகரித்தது. ஒரு வருடத்தில் உணவு தானிய உற்பத்தியில் இவ்வளவு அதிகரிப்பு (முன்பு உணவு தானியங்களை இறக்குமதி செய்து இப்போது தன்னிறைவு பெற்ற நாட்டில்) ஒரு புரட்சிகரமான மாற்றத்தைக் குறிக்கிறது. பசுமைப் புரட்சி இந்திய விவசாயத்தை புத்துயிர் பெற்றது மட்டுமல்லாமல், இந்தியாவில் விவசாயம் என்ற கருத்தையே மாற்றியது. இந்திய விவசாயத்தில் முடிவெடுக்கும் செயல்பாட்டில் மையமாக இருந்த வழக்கமான ஞானம் முக்கியமற்றதாக மங்கத் தொடங்கியது. மாறாக, நவீன தொழில்நுட்பம், புதுப்பிக்கப்பட்ட பண்ணை மேலாண்மை நடைமுறைகள் மற்றும் சந்தை சார்ந்த கண்ணோட்டம் ஆகியவை கிராமப்புற இந்தியப் பொருளாதாரத்தில் பயிர் விவசாயத்தின் முக்கிய அளவுருக்களாக வெளிப்பட்டன.

புதிய விவசாய உத்தியானது உள்ளீடுகளின் ஒரு யூனிட் விவசாய உற்பத்தியில் அபரிமிதமான உயர்வுக்கு வழிவகுத்தது. அதிக மகசூல் தரும் வகை விதைகளின் அகிலோகிராம் ஒரு கிலோ மரபு விதைகளை விட அதிக உற்பத்தியை அளித்தது. அதேபோல், ஒரு கிலோகிராம் இரசாயன உரங்கள் ஒரு கிலோகிராம் வழக்கமான உரங்களை விட கணிசமாக அதிக உற்பத்தியை விளைவித்தன. உற்பத்தி சாத்தியக்கூறு வளைவில் ஏற்பட்ட மாற்றம் உணவு தானிய உற்பத்தியில் உணவு தானியம் அல்லாத உற்பத்தியை விட அதிக உயர்வைக் குறிக்கிறது

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பொருளாதாரத்தின் எந்தத் துறைக்கு அதிக முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டது?
2. புதிய விவசாய உத்தியின் முக்கிய நோக்கம் என்ன?
3. தீவிர வேளாண் மாவட்டத் திட்டத்தின் உந்துதல் என்ன?
4. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் சில அம்சங்கள் யாவை?
5. 'பசுமைப் புரட்சி' என்ற சொல்லின் பொருள் என்ன?

9.3 பண்ணை இயந்திரமயமாக்கல்

குறிப்பு

நாட்டில் உணவு, தீவனம் மற்றும் நார்ச்சத்து உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதில் நிலம் மற்றும் பிற வயல் செயல்பாடுகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் விவசாயக் கருவிகள் மற்றும் இயந்திரங்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. பழங்காலத்திலிருந்தே, இந்திய விவசாயி பாரம்பரிய உற்பத்தி நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துகிறார். நவீனமயமாகி வரும் இந்த காலத்திலும், கையால் இயக்கப்படும் மற்றும் விலங்குகள் வரையப்பட்ட கருவிகளை அவர் தொடர்ந்து பயன்படுத்துகிறார். அனைத்திந்திய கால்நடைக் கணக்கெடுப்பின் தரவுகள் இன்றும் பாரம்பரியக் கருவிகள் குறிப்பாக மரக் கலப்பையில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதாகக் குறிப்பிடுகிறது. இந்தியாவில் நிலவும் சூழ்நிலைக்கு எதிராக, உலகின் முன்னேறிய நாடுகள் மிக நவீன கருவிகளான டிராக்டர்கள், த்ரஷர்கள், கூட்டுகளில் அறுவடை செய்தல், பம்ப்-செட்டுகள் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்துகின்றன. இந்த மேம்பட்ட இயந்திர சாதனங்களின் பயன்பாடு, உண்மையை மறுக்க முடியாது, விவசாய உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தித்திறன் பன்மடங்கு அதிகரித்துள்ளது. இந்தியாவிலும் மேற்கத்திய நாடுகளின் அனுபவத்தின் தாக்கத்தால், நாட்டின் சில பகுதிகளில் சில பெரிய விவசாயிகள் விவசாயத்தில் இயந்திரமயமாக்கலை அறிமுகப்படுத்துவதில் ஆர்வம் காட்டினர். நாட்டின் எந்தப் பகுதியிலும் விவசாயத்தில் இயந்திரமயமாக்கல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டாலும், அது பலன்களைக் காட்டுகிறது. ஆனால் இந்தியா பெரிய அளவில் இயந்திரமயமாக்கலை ஏற்றுக்கொண்டது பரபரப்பாக விவாதிக்கப்படுகிறது. இந்தியா ஏராளமான மற்றும் ஒப்பீட்டளவில் மலிவான உழைப்பைக் கொண்ட சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளைக் கொண்ட ஒரு ஏழை நாடு. இந்திய விவசாயத்தின் இயந்திரமயமாக்கல் விமர்சகர்கள், இயந்திரங்கள் உழைப்பைச் சேமிக்கும் என்பதால், விவசாயத் துறையில் இருந்து பெரிய அளவிலான உழைப்பை இடமாற்றம் செய்து, விலங்குகளின் சக்தியை பயனற்றதாக ஆக்கிவிடும் என்ற காரணத்திற்காக அதை நிரந்தரமாக எதிர்க்கின்றனர். ஏற்கனவே கடுமையான வேலையின்மை பிரச்சனையால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு பொருளாதாரம், இந்தப் பிரச்சனைக்கு மேலும் சேர்க்கும் அத்தகைய விவசாய இயந்திரமயமாக்கலை அறிமுகப்படுத்த முடியாது.

9.3.1 விவசாயத்தில் இயந்திரமயமாக்கலின் பொருள்

பண்ணை இயந்திரமயமாக்கல் என்பது பண்ணை நடவடிக்கைகளில் இயந்திர சக்தியைப் பயன்படுத்துவதைக் குறிக்கிறது. இது சில விவசாய நடவடிக்கைகளைச் செய்யும் செயல்முறையாக வரையறுக்கப்படலாம், அவை பொதுவாக விலங்குகள் அல்லது ஆண்கள் அல்லது இரண்டும் பொருத்தமான இயந்திரங்களின் உதவியுடன் செய்யப்படுகின்றன. இது உழவு நடவடிக்கைகளுக்கு இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துதல், பண்ணை விளைபொருட்களை அறுவடை செய்தல் மற்றும் கதிரடித்தல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது மட்டுமல்லாமல் நீர்ப்பாசனத்திற்கான பவர் லிஃப்ட்கள், பண்ணை விளைபொருட்களைக் கொண்டு செல்வதற்கான லாரிகள், செயலாக்க இயந்திரங்கள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. கிரீம் பிரிக்கும் பால் பொருட்கள், வெண்ணெய் தயாரித்தல், எண்ணெய் அழுத்துதல், பருத்தி ஜினிங், அரிசி கையாளுதல் போன்றவை. இயந்திரமயமாக்கல், சுருக்கமாக, அதனுடன் செல்லும் இயந்திரங்களுடன் இயந்திர சக்தியைப் பயன்படுத்துவதாகும். டாக்டர். பட்டாச்சார்ஜியின் கூற்றுப்படி, விவசாயம்

மற்றும் விவசாயத்தின் இயந்திரமயமாக்கல் என்பது நிலத்தில் வேலை செய்வதற்கு இயந்திர சக்தியைப் பயன்படுத்துவதைக் குறிக்கிறது.

குறிப்பு

விவசாயத்தில் இயந்திரமயமாக்கல் என்பது மனித உழைப்புக்குப் போட்டியிடும் தன்மையாக இருக்கலாம் அல்லது அது எந்தச் சூழ்நிலையில் பயன்படுத்தப்படுகிறதோ அதைப் பொறுத்து அதற்குத் துணையாக இருக்கலாம். தொழிலாளர் பற்றாக்குறை உள்ள நாட்டில், இயந்திரமயமாக்கல் மனித உழைப்புடன் போட்டியிடுவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கலாம், ஆனால் ஒப்பீட்டளவில் உழைப்பு நிறைந்த இந்தியா போன்ற நாடுகளில், இயந்திரமயமாக்கல் ஒரு நிரப்பு தன்மையைக் கொண்டிருக்கலாம்.

இயந்திரமயமாக்கல் முழுமையானதாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ இருக்கலாம். பண்ணை வேலைகளில் ஒரு பகுதி மட்டுமே இயந்திரங்களால் செய்யப்படும்போது அது பகுதி என்று அழைக்கப்படுகிறது. மறுபுறம், பண்ணை நடவடிக்கைகள் முழுமையாக இயந்திரங்களால் செய்யப்படும்போது, அது முழுமையான இயந்திரமயமாக்கல் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

மேற்கத்திய நாடுகளில், முக்கியமாக தொழிலாளர் பற்றாக்குறை காரணமாக, விவசாயத்தில் இயந்திரமயமாக்கல் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ முடிந்தது. ஆனால் சீனா, இந்தியா, ஆசியாவின் பெரும் பகுதி, ஆப்பிரிக்கா மற்றும் தென் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில், விவசாய நடவடிக்கைகளில் இயந்திரமயமாக்கல் வரையறுக்கப்பட்ட அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இந்த நாடுகளில் இயந்திரமயமாக்கலின் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தத்தெடுப்பு முக்கியமாக உழைப்பு மற்றும் விலங்கு சக்தியின் அபரிமிதமான விநியோகம், ஒருபுறம், மேலும் சிறு மற்றும் குறு நிலங்கள் மேலும் பிரிக்கப்பட்டு துண்டு துண்டாக உள்ளது, எரிபொருள் பற்றாக்குறை மற்றும் வெகுஜனங்களின் வறுமை, மற்ற.

இந்திய விவசாயத்தில் இயந்திரமயமாக்கலை இரு வேறு கோணங்களில் பார்க்க வேண்டும். முதற்கட்டமாக, விவசாயம் முழுவதுமாக இயந்திரமயமாக்கப்பட்டால் ஏற்படக்கூடிய பிரச்சனைகளின் வெளிச்சத்தில் அதை ஆராய வேண்டும்.

உழைப்பு இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் விலங்கு சக்தி போன்ற பிரச்சனைகள் தீவிரமாக சிந்திக்கப்பட வேண்டும். இதுபோன்ற பிரச்சனைகள் இல்லாவிட்டாலும், பெரும்பான்மையான நமது விவசாயிகளின் மோசமான பொருளாதார நிலையின் வெளிச்சத்தில் இயந்திரமயமாக்கலைப் பின்பற்றுவது சாத்தியமா? அவர்கள் இயந்திர சக்தியை வாங்க முடியுமா அல்லது பணக்கார விவசாயிகளின் பிடியில் அவர்களைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு, பெரும்பான்மையான ஏழை விவசாயிகளை மீட்கும் புதிய நிலப்பிரபுக்கள் தோன்றுவதற்கு வழிவகுக்கும். இயந்திரமயமாக்கல் பல்வேறு கட்டங்களில் தன்னைத்தானே பரிணமித்து, அது ஒரு மென்மையான பாணியில் முழுமையான இயந்திரமயமாக்கலைக் கொண்டு வரலாம், இல்லையெனில் அது வேண்டுமென்றே முயற்சியின் மூலம் அடைய முயற்சித்தால் சாத்தியமாகும்.

9.3.2 விவசாயத்தை இயந்திரமயமாக்குவதற்கான வழக்கு

இந்தியா மற்றும் பிற வளர்ச்சியடையாத நாடுகளில் நிலவும் சூழ்நிலைகள் காரணமாக, பண்ணை இயந்திரமயமாக்கலை அறிமுகப்படுத்துவது விரும்பத்தகாததாக இருக்கலாம், ஆனால் பண்ணை இயந்திரமயமாக்கல் பண்ணை உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தித்திறனை

அதிகரிப்பதற்கு பங்களிக்கும் என்று உறுதியளிக்கும் பெரிய நன்மைகளை நாம் மறுக்க முடியாது.

பண்ணை இயந்திரமயமாக்கலின் நன்மைகள்

(i) இயந்திரமயமாக்கல் மற்றும் பண்ணை உற்பத்தித்திறன்

பண்ணை இயந்திரமயமாக்கல் உழைப்பு மற்றும் நிலத்தின் செயல்திறனை அதிகரிக்கிறது, எனவே, ஒரு ஹெக்டேர் மற்றும் ஒரு தொழிலாளிக்கு விவசாய உற்பத்தியை உயர்த்துகிறது என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட உண்மை. இயந்திரமயமாக்கலுக்கும் உற்பத்தித்திறனுக்கும் இடையிலான உறவை நிறுவுவதற்காக நடத்தப்பட்ட கள ஆய்வுகளின் எண்ணிக்கை, இயந்திரமயமாக்கல் உற்பத்தித்திறனை அதிக அளவில் அதிகரிக்கிறது என்பதை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. புதிய பண்ணை தொழில்நுட்பம் இயந்திர உள்ளீடுகளுடன் சிறப்பாக செயல்படுகிறது. டிராக்டர்கள் ஆழமாக தோண்டி மேற்பரப்பில் அதிக வளமான மண்ணை கொண்டு வந்து அதிக உற்பத்திக்கு பங்களிக்க முடியும். இது ஒரு விவசாயிக்கு சாதகமாக புதிய பண்ணை உள்ளீடுகளின் சரியான கலவையில் உதவுகிறது.

(ii) பண்ணை இயந்திரமயமாக்கல் மற்றும் உணவு உற்பத்தி

இயந்திரங்களின் உதவியுடன், பண்ணை நடவடிக்கைகள் கைமுறையாக செய்யப்படுவதை விட மிகக் குறைந்த நேரத்தில் முடிக்க முடியும், இது பயிர் சாகுபடியின் தீவிரத்தை அதிகரிக்கிறது. என். எஸ். ஜோதாவால் வாதிட்டபடி, மழைப்பொழிவு குறைவாக உள்ள மணல் பகுதிகளில் டிராக்டரை அறிமுகப்படுத்தினால், மழை பெய்தவுடன் உடனடியாக விதைப்பு நடவடிக்கைகளின் காலத்தை குறைக்கலாம். இது இயற்கையாகவே உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கும். நீர் ஆதாரம் உள்ள பகுதிகளில், ஓராண்டில் மூன்று முதல் நான்கு பயிர்கள் சாகுபடி செய்ய விவசாயிகள் முயற்சி மேற்கொண்டு வருகின்றனர். I.Arnon இன் வார்த்தைகளில், ஒரு வருடத்திற்கு ஒரு பயிர் உற்பத்தி முறையைப் பல பயிர்களால் மாற்றுவதற்கான சாத்தியக்கூறு, ஒரு பயிரிலிருந்து வயலை விடுவித்து அடுத்த பயிர்க்குத் தயாரிப்பதில் உள்ள நேரத்தைக் குறைப்பதைப் பொறுத்தது. இது பொதுவாக அறுவடை, கதிரடித்தல், நிலம் தயாரித்தல் போன்ற சில செயல்பாடுகளை இயந்திரமயமாக்கும் சாத்தியக்கூறுகளைப் பொறுத்தது.

(iii) பண்ணை இயந்திரமயமாக்கல் மற்றும் தொழிலாளர் உற்பத்தித்திறன்

இயந்திரமயமாக்கல் விவசாயத்தில் உழைப்பின் செயல்திறனை அதிகரிக்கிறது மற்றும் ஒரு தொழிலாளியின் விவசாய உற்பத்தித்திறனை உயர்த்துகிறது. இயந்திரங்களின் அறிமுகத்துடன், ஒரு யூனிட் வெளியீட்டை உற்பத்தி செய்வதற்குத் தேவைப்படும் உழைப்பின் அளவு வெகுவாகக் குறைக்கப்படுகிறது. அதிகரித்து வரும் இயந்திரமயமாக்கல் மேற்கில் அற்புதங்களை அடைய உதவியது. உதாரணமாக, அமெரிக்காவில், 100 புஷல் கோதுமை உற்பத்தி செய்யத் தேவையான மனித உழைப்பின் அளவு 1830 ஆம் ஆண்டில் 320 மணிநேரத்திலிருந்து 1940 இல் 1900 இல் 108 மணிநேரமாகக் குறைந்தது. ஒரு புதிய தொடர் முன்னேற்றங்கள் தொழிலாளர் தேவைகளை நாற்பத்தேழு மணிநேரமாக குறைத்துள்ளன. போன்ற

ரஷ்யாவில், இயந்திரமயமாக்கல் தொழிலாளர் தேவையில் கணிசமான குறைவுக்கு வழிவகுத்தது. ரஷ்ய நிபுணர்களின் கூற்றுப்படி, பண்ணைகளில் தொழிலாளர் உற்பத்தித்திறன், 1960 களில் புரட்சிக்கு முந்தைய நாளை விட மூன்று மடங்கு அதிகமாக இருந்தது.

குறிப்பு

இயந்திரமயமாக்கல் மட்டுமல்ல உழைப்புத் தேவையின் அளவைக் குறைக்கிறது, ஆனால் இயந்திரங்களுடன் வேலை செய்வதில் தங்கியிருப்பவர்களின் வேலை நேரத்தைக் குறைக்கிறது, இதனால் அவர்களை சிரமத்திலிருந்து காப்பாற்றுகிறது மற்றும் ஓய்வெடுக்கவும், ஆற்றலை நிரப்பவும் அவர்களுக்கு ஓய்வு நேரத்தை வழங்குகிறது.

(iv) இயந்திரமயமாக்கல் மற்றும் செலவுகளைக் குறைத்தல்

இயந்திரமயமாக்கல், நிலம் மற்றும் தொழிலாளர்களின் உற்பத்தித்திறனை அதிகரிப்பதால், உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்கிறது. மேலும், இயந்திரமயமாக்கல் மற்றும் பெரிய அளவிலான விவசாயம் ஆகியவை ஒன்றோடு ஒன்று செல்வதால், பெரிய அளவிலான உற்பத்தி மற்றும் ஹெக்டேருக்கு அதிக மகசூல் ஆகியவற்றின் பொருளாதாரம் செலவைக் குறைக்க உதவுகிறது. பல வளர்ந்த நாடுகளின் அனுபவம், வளர்ச்சியுடன், மனித மற்றும் விலங்கு உழைப்பு இயந்திரங்களை விட விலை அதிகமாகிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. சி. எச். ஹனுமந்த ராவின் கூற்றுப்படி, தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் மற்றும் தொழில்துறை வளர்ச்சி ஆகியவை பொதுவாகப் பங்களிக்கின்றன, உழைப்புக்குப் பதிலாக மூலதனத்தை எளிதாக அதிகரிக்கவும் இயந்திரங்கள் மற்றும் எரிபொருளின் விலையைக் குறைக்கவும் உதவுகின்றன. மறுபுறம், பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் மூலதன வருமானத்தின் வளர்ச்சி ஆகியவை விவசாயம் அல்லாத துறையில் தொழிலாளர் தேவையை அதிகரிப்பதன் மூலம் உயிரியல் ஆற்றல் மூலங்களின் விலையை உயர்த்துகிறது. இந்தியாவில் உழைப்பு மலிவானது என்று நம்பப்பட்டாலும், பஞ்சாப் மற்றும் ஹரியானாவில் டிராக்டர்கள் மற்றும் பிற இயந்திரங்களின் பயன்பாடு அதிகரித்து வருவதற்கு இந்த இயந்திரங்கள் ஒப்பீட்டளவில் மலிவான உள்ளீடுகள் காரணமாக இருப்பதாக சிஎச் ஹனுமந்த ராவின் ஆய்வு காட்டுகிறது.

(v) தொழிலாளர் பற்றாக்குறையை சமாளித்தல்

விவசாயம் என்பது ஒரு பருவகாலத் தொழிலாக இருப்பதால், பண்ணை வளர்ப்பின் சில செயல்பாடுகளின் போது அதிக உழைப்புத் தேவையை உள்ளடக்கியது. உதாரணமாக, பயிர் அறுவடைக்கு முதிர்ச்சியடையும் போது, முழுப் பயிரையும் சரியான நேரத்தில் அறுவடை செய்யும் வகையில், தொழிலாளர்களுக்கு அதிக தேவை உள்ளது.

சில சமயங்களில் ஆட்கள் கிடைக்காமல் பயிர் அழிந்து போகலாம். இயந்திரமயமாக்கல் இந்த தடையை சமாளிக்க உதவும். எடுத்துக்காட்டாக, அறுவடை நேரத்தில் தொழிலாளர் பற்றாக்குறை உணரப்படும் பஞ்சாபின் சில பகுதிகளில் அறுவடை இயந்திரங்கள் செயல்படத் தள்ளப்பட்டுள்ளன.

(vi) இயந்திரமயமாக்கல் வணிக விவசாயத்திற்கு வழிவகுக்கிறது

இயந்திரமயமாக்கல் விவசாயத்தை வணிகமயமாக்க வழிவகுக்கிறது. விவசாயத்தின் இயந்திரமயமாக்கலுடன், நாட்டின் தொழில்துறை அடித்தளமும் விரிவடைந்து, விவசாயத்திற்கு வெளியே வேலைகள் பெருகினால், விவசாயம் ஒரு பெரிய வணிகமயமாக்கலுக்கு முனைகிறது மற்றும் கிராமப்புறங்களில் செழிப்பின் வேகத்தை துரிதப்படுத்துகிறது. குறைந்த எண்ணிக்கையிலான தொழிலாளர்கள் அதிக விவசாய உற்பத்தியை உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்பது விவசாயப்

குறிப்பு

பொருளாதாரத்தில் விஷயங்களின் மாறும் முகத்தின் குறியீடாகும். பண்ணை பிரிவினரிடையே அதிக செல்வச் செழிப்பு இருப்பது கிராமப்புற பொருளாதார நடவடிக்கைகளை பல்வகைப்படுத்த உதவுகிறது, இது அதிக வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்குகிறது மற்றும் இது ஏற்கனவே குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் கடுமையான பிரச்சனையாக மாறத் தொடங்கியுள்ள நகர்ப்புற இடம்பெயர்வை சரிபார்க்கிறது. வளர்ச்சியடைந்த விவசாயத்துடன், விவசாயிகள் உற்பத்தி மற்றும் முதலீடு தொடர்பான முடிவுகளை விலைப் போக்குகளின் அடிப்படையில் எடுக்கின்றனர்.

(vii) இயந்திரமயமாக்கல் கிராமப்புறங்களில் சமூக கட்டமைப்பை மாற்றியமைக்கிறது

பாரம்பரிய விவசாயம் கடின உழைப்பு மற்றும் துர்நாற்றத்தை உள்ளடக்கியது. இயந்திரமயமாக்கல் விவசாயிகளை இக்கட்டான நிலையில் இருந்து விடுவிப்பதோடு, அவர்கள் அதிக ஓய்வு நேரத்தை அனுபவிக்கவும், இணக்கமான சூழ்நிலையில் வேலை செய்யவும் உதவுகிறது. பேராசிரியர் ஹனுமந்த ராவின் கூற்றுப்படி, இது பங்கேற்பை கூட உயர்த்தலாம்

கடினமான கைமுறை வேலைகளில் இருந்து விலகி இருக்கக்கூடியவர்கள் மத்தியில் விகிதம். 'பண்ணை இயந்திரமயமாக்கல் அறிமுகத்தால் விவசாயிகளின் ஒட்டுமொத்தக் கண்ணோட்டமும் மாறிவிட்டது.' அவர் இப்போது ஒரு பரந்த கண்ணோட்டத்தில் சிந்திக்கிறார் மற்றும் அவரது பொது நல்வாழ்வைப் பாதிக்கும் காரணிகளுக்கு அதிக உணர்திறன் கொண்டவராக மாறுகிறார்.

இயந்திரமயமாக்கலுக்கு ஆதரவான வாதங்கள், அதில் பொதுவான உடன்பாடு உள்ளது:

1. மின்சாரம் மற்றும் உபகரணங்கள் அதிக சரியான நேரத்தில் மற்றும் பயனுள்ள பண்ணை செயல்பாடுகள் மூலம் விளைச்சலை அதிகரிக்க உதவுகிறது. புதிய உயர் விளைச்சல் ரகங்களின் உகந்த மகசூல் சரியான விதை-பாத்தி தயாரிப்பு, சரியான விதைப்பு தேதிகள், துல்லியமான உரம் இடுதல் மற்றும் நீர் மற்றும் இரசாயனங்களின் சீரான மற்றும் சரியான நேரத்தில் விநியோகம் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தது. இவை அனைத்தையும் இயந்திரமயமாக்கல் மூலம் சிறப்பாக வழங்க முடியும்.
2. பல பயிர்ச்செய்கைக்கான சாத்தியக்கூறுகள் விரைவான அறுவடை மற்றும் நிலத்தை தயார் செய்வதில் ஒரு பிரீமியத்தை ஏற்படுத்துகின்றன, இதனால் அடுத்த பயிர் பயிரிடப்படலாம். மனித உழைப்புக்கான தேவை விநியோகத்தை விட அதிகமாக இருக்கும்போது இது உச்ச பருவத்தில் தொழிலாளர் பற்றாக்குறையை ஏற்படுத்துகிறது. இயந்திரமயமாக்கல் உச்சக் காலங்களில் உழைப்பை கூடுதலாக்குவதன் மூலம் உற்பத்திக்கு உதவுகிறது மற்றும் அடுத்த பயிரை விரைவாக நடவு செய்கிறது.
3. இயந்திரமயமாக்கல் குறைந்த உற்பத்தித்திறன் மற்றும் அதிக விலை கொண்ட விலங்குகளை சார்ந்திருப்பதை குறைக்கிறது. இந்த விலங்குகளுக்கு தீவனம் தேவைப்படுகிறது, இது நிலத்தைப் பயன்படுத்துகிறது, இல்லையெனில் மனித நுகர்வுக்கான உணவுகளை வளர்க்கக் கிடைக்கும்.
4. இயந்திரமயமாக்கல் பொருளாதாரத்தின் விவசாயத் துறையில் தொழிலாளர்களின் குறைந்த உற்பத்தித்திறனை அதிகரிக்கிறது.

குறிப்பு

வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டுமானால்; இது வளரும் நாடுகளின் இறுதிக் கவலையாக இருக்க வேண்டும்.

5. இயந்திரமயமாக்கல் நிலம், உழைப்பு, நீர்ப்பாசனம் மற்றும் பிற உள்ளீடுகளை மிகவும் திறமையாக பயன்படுத்த அனுமதிப்பதன் மூலம் உற்பத்தி செலவைக் குறைக்கிறது. பொருளாதாரத்தின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் இது முக்கியமானது, ஏனெனில் இது முதலீட்டிற்கான சேமிப்பை உருவாக்க அனுமதிக்கிறது. உலகச் சந்தைகளில் ஏற்றுமதி செய்வதற்காக அந்த நாடுகளுக்கு செலவுகளைக் குறைப்பதும் முக்கியம்.

செப்டம்பர் 1984 இல் CIAR ஆல் அமைக்கப்பட்ட நிபுணர் பணிக்குழு, இயந்திரமயமாக்கலின் தாக்கத்தால் உற்பத்தித்திறன் தொடர்பாக பின்வரும் அவதானிப்பை மேற்கொண்டது. இதை அடைய முடியும் என்று குழு கூறியது:

i. முறையான மற்றும் சரியான நேரத்தில் விதைப்புத் தயாரிப்பு மூலம் விளைச்சலில் ஐந்து முதல் பத்து சதவீதம் முன்னேற்றம்;
ii. விதை மற்றும் உர துரப்பணத்தைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் மகசூலில் பத்து முதல் இருபது சதவீதம் முன்னேற்றம்;
iii. கலாச்சாரக் கருவிகள், தெளிப்பான்கள் மற்றும் டஸ்டர்களைப் பயன்படுத்தி களைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் விளைச்சலில் ஐந்து முதல் முப்பது சதவீதம் முன்னேற்றம்
iv. சரியான நேரத்தில் மற்றும் திறமையான அறுவடை மற்றும் கதிரடித்தல் செயல்பாடுகள் மூலம் நான்கு முதல் ஐந்து சதவீதம் சேமிப்பு
v. அறுவடைக்குப் பிந்தைய நடவடிக்கைகளின் போது, சேமித்து வைக்கப்பட்டுள்ள உணவு தானியங்களின் தற்போதைய எட்டு முதல் பத்து சதவிகித இழப்பை மேம்படுத்தப்பட்ட சேமிப்பு நடைமுறைகள் மூலம் சேமிக்க முடியும்; மற்றும்
vi. நீர்நிலைகளின் புறணி மற்றும் ஸ்பிரிங்க்லர்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் தண்ணீர் கிடைப்பதை மேம்படுத்த முடியும்.

9.3.3 இயந்திரமயமாக்கலுக்கு எதிரான வழக்கு

(i) இயந்திரமயமாக்கல் மற்றும் வேலையின்மை

வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தின் கடுமையான பிரச்சனையால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள இந்த நாடுகளில் இயந்திரமயமாக்கல் என்பது மிகக் குறைந்த அளவே உள்ளது. இயந்திரங்கள் எப்போதும் உழைப்பைச் சேமிக்கும். தொழிலாளர் சேமிப்பு சாதனங்களை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் விவசாய உற்பத்தியை பகுத்தறிவுபடுத்தும் எந்தவொரு முயற்சியும் தற்போதைய விவசாய மக்களை வேலைவாய்ப்பிலிருந்து வெளியேற்றிவிடும். வேலைவாய்ப்பில் இயந்திரமயமாக்கலின் தாக்கத்தை ஆய்வு செய்வதற்காக உலக வங்கியால் பஞ்சாபில் ஒரு திட்டம் தொடங்கப்பட்டது, இது இயந்திரமயமாக்கப்படாத பண்ணைகளுடன் ஒப்பிடும்போது இயந்திரமயமாக்கப்பட்ட பண்ணைகளில் குடும்ப உழைப்பைப் பயன்படுத்துவதில் ஒரு பயிர் ஹெக்டேருக்கு 82.92 மனித மணிநேரம் குறைந்துள்ளது என்பதைக் காட்டுகிறது. இதேபோல், ஜி. ஆர். சொல்தானி, தென் மத்திய ஈரானில் உள்ள ஃபார்ஸ் மாகாணத்தின் மூன்று விவசாயப் பகுதிகளில் தொழிலாளர் பயன்பாட்டின் சிக்கலை ஆய்வு செய்தார். 'கோதுமை உற்பத்தியின் முழு இயந்திரமயமாக்கல் ஒரு ஹெக்டேருக்கு கிட்டத்தட்ட 131 மணிநேர உழைப்பின் இடப்பெயர்ச்சியில் விளைகிறது' என்ற முடிவுக்கு அவர் வந்தார். பெரோஸ்பூர் மாவட்டத்தில்

நடத்தப்பட்ட ஆய்வின் அடிப்படையில், சி. ஆர். ஹனுமந்த ராவ், உழவு மற்றும் போக்குவரத்து காரணமாக ஒரு பயிர் செய்யப்பட்ட ஏக்கருக்கு மொத்த மனித உழைப்பு நாட்களில் 20 முதல் 30 சதவிகிதம் டிராக்டரைசேஷன் இடமாற்றம் செய்கிறது என்று மதிப்பிடுகிறார். ஒரு இயந்திர த்ரெஷர் 15 சதவீத உழைப்பை இடமாற்றம் செய்கிறது மற்றும் அறுவடை 25 சதவீதத்தை இணைக்கிறது.

குறிப்பு

பண்ணைத் துறையில், இயந்திரங்கள் மூலம் உழைப்பு இடம்பெயர்கிறது, அதே சமயம் விவசாயம் அல்லாத துறையானது (வளரும் நாடுகளில்) இந்த இடம்பெயர்ந்த உழைப்பை உறிஞ்சும் அளவுக்கு வேகமாக வளரவில்லை. இது ஏற்கனவே கடுமையான வேலையின்மை பிரச்சனையின் தீவிரத்தை விளைவிக்கிறது. இந்த பொருளாதார விளைவுக்கு கூடுதலாக, அதுவே தீவிரமான சமூகத் தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது, இயந்திரமயமாக்கல் பல குத்தகை விவசாயிகளை நிலமற்ற தொழிலாளர்களாக மாற்றுகிறது. விவசாயத் துறையின் கட்டமைப்பே விரும்பத்தகாத திசையில் மாற்றப்படலாம் என்பதை இது குறிக்கிறது.

இந்த வாதங்கள் பொருளாதார வல்லுனர்களான கோட்ச் [1971] மற்றும் பால்கன் [1970] ஆகியோரால் வலுக்கட்டாயமாக முன்வைக்கப்பட்டன. கனேடா [1969], போஸ் மற்றும் கிளார்க் [1969] மற்றும் கிச்சிங் [1967] ஆகியோர் இந்த விஷயத்தில் எழுதியுள்ளனர்.

இந்த சிக்கல்கள் மிகுந்த ஆர்வத்தைத் தூண்டின, ஆனால் சிறிய உடன்பாடு. ஷா [1970] விவசாய சான்றுகளை வரைந்து, ஃபால்கன் [1970] எழுதுகிறார்: இயந்திரமயமாக்கலின் சில வடிவங்கள் உழைப்பை இடமாற்றம் செய்யலாம், மற்றவை இல்லை. மேற்கு பாகிஸ்தானின் பஞ்சாப் பகுதியில் நடத்தப்பட்ட உலக வங்கியின் ஆய்வில் சராசரி உழைப்பாளிகள் என்று தெரியவந்துள்ளது இயந்திரமயமாக்கலின் அறிமுகத்துடன் பயிர் செய்யப்பட்ட ஏக்கருக்கான செலவு சுமார் 40 சதவீதம் குறைந்துள்ளது. எவ்வாறாயினும், அதிக பயிர்த் தீவிரம் காரணமாக, ஒரு பண்ணைக்கு உண்மையான தொழிலாளர்-இடப்பெயர்வு மிகக் குறைவாகவே இருந்தது, ஏனெனில் உழவுப் பருவத்தில் தொழிலாளர் குறைப்பு, ஒரு பண்ணைக்கு IBRD அதிகரித்த உற்பத்தியின் காரணமாக அறுவடை பருவத்தில் தொழிலாளர்களின் அதிகரிப்பால் கிட்டத்தட்ட ஈடுசெய்யப்பட்டது. 1969.

எவ்வாறாயினும், நாற்பது அல்லது ஐம்பது குதிரைத்திறன் கொண்ட டிராக்டர்கள் போன்ற பெரிய இயந்திரங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதால், தொழிலாளர் இடப்பெயர்ச்சி மற்றும் இயந்திரமயமாக்கலுடன் பொதுவாக தொடர்புடைய பிற சிக்கல்கள் எழுகின்றன என்பதை உணர வேண்டும். இயந்திரமயமாக்கலுக்கு எதிரான வாதங்களை நிராகரிக்க, வளரும் நாடுகளுக்கு முதலில் விலங்குகளை மாற்றும் டிராக்டர்கள் தேவை, சிறிய விவசாயிகள் வாங்கக்கூடிய மற்றும் சிறிய மற்றும் பெரிய பண்ணைகளில் திறமையாக பயன்படுத்தக்கூடியவை. இதன் பொருள் சிறிய மற்றும் நடுத்தர பண்ணைகளுக்கு ஒரு சிறிய, மலிவான டிராக்டரும், பெரிய பண்ணைகளுக்கு ஒரு பெரிய டிராக்டரும் தேவை.

பாகிஸ்தானில் தற்போது பெரிய டிராக்டர்கள் மட்டுமே அசெம்பிள் செய்து இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. 100 ஏக்கருக்கு மேல் அல்லது ஐம்பது ஏக்கருக்கு மேல் உள்ள பண்ணைகளில் இரட்டைப் பயிர் மற்றும் தீவிர சாகுபடியுடன் இவை திறமையாகப் பயன்படுத்தப்படலாம். இருப்பினும், மொத்த பண்ணைகளின் எண்ணிக்கையில் தொண்ணூற்றெட்டு சதவீதத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஐம்பது ஏக்கருக்கு கீழ் உள்ள பண்ணைகளுக்கு அவை தெளிவாக சாத்தியமில்லை (பாகிஸ்தான் அரசு, 1960). ஒரு சிறிய டிராக்டரின் தேவை வெளிப்படையாக உள்ளது.

குறிப்பு

இங்கு கவனிக்க வேண்டிய ஒரு விஷயம் என்னவென்றால், விவசாயத்தில் இயந்திரமயமாக்கல் தொழில்துறையில் குறிப்பிடத்தக்க வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குகிறது. இதனால், விவசாயக் கருவிகள் மற்றும் இயந்திரங்கள் தயாரிப்பதற்கான தொழில்துறை அலகுகளின் வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் தொழில்துறை தளத்தை விரிவுபடுத்துகிறது. உற்பத்தியாளர்களுக்காக உருவாக்கப்பட்ட வேலைவாய்ப்பிற்கு கூடுதலாக, பண்ணை இயந்திரங்களின் பராமரிப்பு மற்றும் சேவைக்கு புதிய வேலை வாய்ப்புகள் உருவாகின்றன.

(ii) சிறு பண்ணைகளின் இருப்பு

சிறிய மற்றும் சிறிய அளவு மற்றும் ஒழுங்கற்ற வடிவ இருப்புகளைக் கொண்ட உலகின் இந்த நாடுகளில் விவசாய நடவடிக்கைகளின் இயந்திரமயமாக்கல் வரையறுக்கப்பட்ட நோக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது. இந்த காரணத்திற்காகவே, இதுபோன்ற சில நாடுகளில், இயந்திரமயமாக்கல் நிலையான வகை பண்ணை வேலை மற்றும் போக்குவரத்தில் ஊடுருவியுள்ளது, ஆனால் கள நடவடிக்கைகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பயன்பாடு உள்ளது. இந்தியா சிறிய நிலங்களை கொண்ட நாடாக அறியப்படுகிறது, அந்த அளவிற்கு இயந்திரமயமாக்கல் இந்திய விவசாயத்தில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பயன்பாட்டை மட்டுமே கொண்டிருக்கும். இந்திய விவசாயத்தில் இயந்திரமயமாக்கலை அறிமுகப்படுத்தும் பட்சத்தில், அதற்கான வாய்ப்பை வழங்கும் நிலச் சீர்திருத்தங்கள், அதிக அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

(iii) பயிற்சி பெற்ற பணியாளர்கள் பற்றாக்குறை

இந்த இயந்திரங்களைக் கையாள பயிற்சி பெற்ற பணியாளர்கள் இல்லாததால், விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு இயந்திரமயமாக்கலைப் பயன்படுத்துவதும் கட்டுப்படுத்தப்படும். அத்தகைய இயந்திரங்களுக்கு பழுதுபார்க்கும் வசதிகளை வழங்கக்கூடிய பயிற்சி பெற்ற மெக்கானிக்களுக்கும் பற்றாக்குறை உள்ளது.

(iv) வேகமாக அதிகரித்து வரும் எரிபொருள் விலை

இயந்திரமயமாக்கல் மின்சார ஆற்றல் அல்லது கனிம எரிபொருட்கள் கிடைப்பதை முன்னறிவிக்கிறது. பல வளர்ச்சியடையாத நாடுகளில் கனிம எரிபொருட்களின் விநியோகம் மிகவும் பற்றாக்குறையாக உள்ளது, இதனால் பெட்ரோல் அல்லது டீசல் எண்ணெய் டிராக்டர்கள் அல்லது பிற இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கு மிகவும் விலை உயர்ந்ததாக இருக்கும். பண்ணையில் குறைந்த விலையில் நீர்மின்சாரம் கிடைக்காத பட்சத்தில், இயந்திரமயமாக்கல் கேள்விக்குறியாகிவிடும்.

9.3.4 வளரும் நாடுகளில் பண்ணை இயந்திரமயமாக்கலுக்கான நிபந்தனைகள்

வளரும் நாடுகளில் பண்ணை இயந்திரமயமாக்கலை ஊக்குவிப்பது ஒரு தூய விவசாய உற்பத்தி அல்லது தூய விவசாய தொழில்நுட்ப செயல்பாடு அல்ல. பயனுள்ள இயந்திரமயமாக்கல் கொள்கைகளுக்கு முழு விவசாய உற்பத்தி கட்டமைப்பின் முழுமையான சரிசெய்தல் தேவைப்படுகிறது. வளரும் நாடுகளில் பண்ணை இயந்திரமயமாக்கலின் பயனுள்ள வளர்ச்சிக்கு பின்வரும் நிபந்தனைகள் அவசியம்.

(1) முறையான பண்ணை இயந்திரங்கள் கிடைப்பது. தனிப்பட்ட பண்ணை செயல்பாடுகள் சிக்கலானவை, அதே இயந்திரத்தை

அனைத்து பணிகளையும் செய்ய மாற்றியமைக்க முடியாது. வெவ்வேறு பயிர்களின் உற்பத்திக்கு வெவ்வேறு சிறப்பு இயந்திரங்கள் தேவை. பொருத்தமான பண்ணை இயந்திரங்கள் இருந்தால், பண்ணை இயந்திரமயமாக்கலை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

குறிப்பு

(2) பண்ணை இயந்திரமயமாக்கலுக்கான சரியான சூழல் விவசாய நிலம், காலநிலை மற்றும் பயிர் முறைகள் இயந்திர இயக்கத்திற்கு ஏற்றதாக இருக்க வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கிறது.

(3) இயந்திர விவசாயத்தை பின்பற்றுவதற்கு விவசாயிகள் தரப்பில் தொழில்நுட்ப திறன் மற்றும் நம்பிக்கை. பண்ணை இயந்திரங்களை எவ்வாறு இயக்குவது, பராமரிப்பது மற்றும் நிர்வகிப்பது என்பதை விவசாயிகள் அறிந்திருக்க வேண்டும். எனவே விரிவாக்க பணியாளர்கள் மற்றும் விவசாயிகளுக்கு பண்ணை இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துவதில் பயிற்சி அளிக்க அரசு தயாராக இருக்க வேண்டும்.

(4) இயந்திர விவசாயம் உழைப்புடன் ஒப்பிடும்போது மலிவானதாக இருக்க வேண்டும், இயந்திர மாற்றீடுகளை விட தொழிலாளர் செலவு குறைவாக இருந்தால், உழைப்பு மிகுந்த தொழில்நுட்பம் மேலோங்கும்.

(5) பண்ணை இயந்திரங்களில் முதலீடு செய்ய விவசாயிகளுக்கு போதிய மூலதனம் தேவைப்படுவதால் அதிக மூலதன முதலீடு மற்றும் அவற்றை இயக்க பண வளங்கள் தேவைப்படும். வளரும் நாட்டில் ஒரு சிறிய பண்ணைக்கு, மூலதனக் கட்டுப்பாடுகள் விவசாயிகள் தங்கள் சொந்த இயந்திரங்களை வாங்குவதைத் தடுக்கலாம்.

இந்த ஐந்து நிபந்தனைகளும் பூர்த்தி செய்யப்பட்டால், சிறிய பண்ணைகளை வெற்றிகரமாக இயந்திரமயமாக்கலாம். பண்ணை இயந்திரங்களின் திறமையான பயன்பாட்டை அதிகரிக்க, குழு விவசாயம் அல்லது தனிப்பயன் விவசாயம் போன்ற சில வகையான விவசாயிகள் அமைப்புகளை நிறுவ வேண்டும். அத்தகைய அமைப்பு இயந்திர பயன்பாட்டை அதிகரிக்கவும், அதன் மூலம் இயந்திர செயல்பாடுகளின் ஒரு யூனிட் செலவைக் குறைக்கவும் வாய்ப்பளிக்கிறது.

9.3.5 பண்ணை இயந்திரமயமாக்கலில் உள்ள சிக்கல்கள்

மேற்கூறிய ஐந்து நிபந்தனைகளை பூர்த்தி செய்ய முடியாததால் பண்ணை இயந்திரமயமாக்கலின் போது ஏற்படும் சிக்கல்கள் அடிக்கடி நிகழ்கின்றன. பின்வருபவை சில பொதுவான சிக்கல்கள்:

(1) பொருத்தமான பண்ணை இயந்திரங்கள் பற்றாக்குறை: சில பவர்-டில்லர்கள் வாட்டர் பம்ப்கள், பவர் ஸ்ப்ரேயர்கள் மற்றும் உலர்த்திகள் உள்நாட்டிலேயே தயாரிக்கப்பட்டாலும், மிகவும் சிக்கலான இயந்திரங்கள் (உதாரணமாக டிராக்டர்கள், ரிப்பேர் மற்றும் இணைப்புகள்) இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன, மேலும் அவை உள்ளூர் நிலைமைகளுக்கு முற்றிலும் பொருந்தாது. அரிசி உற்பத்தியின் பெரும்பாலான செயல்பாடுகளுக்கான இயந்திரங்கள் கிடைத்தாலும், இது பல பயிர்களுக்குப் பொருந்தாது.

(2) பல வளரும் நாடுகள் எதிர்கொள்ளும் இக்கட்டான நிலை **பண்ணை இயந்திரங்களை இறக்குமதி செய்வதா அல்லது உள்நாட்டில் தயாரிப்பதா என்பது குறித்து.** தைவானில் உள்ள பண்ணை இயந்திரத் தொழில் அதன் உள்நாட்டுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய போதுமான இயந்திரங்களை நியாயமான விலையில் வழங்க

குறிப்பு

முடியாது, ஏனெனில் அது இன்னும் குறைந்த தரம் மற்றும் அதிக விலைகளால் பாதிக்கப்படுகிறது.

(3) **சிறிய பண்ணை அளவு மற்றும் துண்டு துண்டான பங்குகள்:** தைவானில் உள்ள பண்ணைகளின் சராசரி அளவு தோராயமாக ஒரு ஹெக்டேர் மற்றும் அவை பொதுவாக பல சிதறிய நிலங்களைக் கொண்டிருக்கும்.

இயற்பியல் அமைப்பும் செயல்பாடுகளின் அளவும் ஒவ்வொரு விவசாயியும் தனது சொந்த இயந்திரங்களை வாங்குவதைப் பொருளாதாரமற்றதாக ஆக்குகிறது.

(4) **விவசாயிகளின் இயந்திர அறிவு:** பொதுவாக, தைவானில் உள்ள சராசரி விவசாயிக்கு இயந்திர அறிவு இல்லை மற்றும் சிக்கலான பண்ணை இயந்திரங்களை நிர்வகிக்கும் திறன் இல்லை. இது விவசாயிகள் தங்கள் பண்ணை நடவடிக்கைகளில் இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துவதை ஊக்கப்படுத்துகிறது.

(5) **இயந்திரங்களின் அதிக விலை மற்றும் குறைந்த வாங்கும் திறன்:** பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தில், உழவர் உழைப்புக்குப் பதிலாக இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துவதை விவசாயிகள் கவர்ந்திழுக்கும் முன், இயந்திரங்களின் விலைகள் ஒப்பீட்டளவில் குறைவாக இருக்க வேண்டும். மேலும், இயந்திரங்களில் முதலீடு செய்ய விவசாயிகளுக்கு பொதுவாக கடன் ஆதாரங்கள் தேவைப்படுகின்றன, மேலும் சிறிய பண்ணைகளுக்கு அவர்களுக்கு போதுமான மூலதனம் இல்லை.

9.3.6 இயந்திரமயமாக்கலின் முக்கிய வகைகள்

பல வளரும் நாடுகளில் பொதுவான சில பரந்த வகையான இயந்திரமயமாக்கல் பின்வருமாறு விவரிக்கப்படலாம்:

முதலாவதாக, வள தளத்தை விரிவுபடுத்தும் இயந்திரங்கள் உள்ளன. இவை பயனுள்ள பௌதீக வளங்களுக்கு உண்மையான சேர்க்கைக்கு உதவுகின்றன. நிலத்தடி நீரை உறிஞ்சுவதற்கு குழாய் கிணறுகள் அமைத்தல், வன நிலத்தை மீட்டெடுக்க கிராலர் டிராக்டர்கள் மற்றும் நிலத்தை சமன் செய்வதற்கு டிராக்டர்களைப் பயன்படுத்துதல் போன்ற இயந்திரங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுகள்.

இயந்திரமயமாக்கலின் மற்றொரு வகையானது, வேளாண் நடைமுறைகளை மிகவும் திறமையானதாக மாற்றும் எண்ணற்ற இயந்திர வழிமுறைகளை உள்ளடக்கியது. ஒரு உதாரணம், விதை மற்றும் உரங்களை சரியான ஆழத்தில் துல்லியமாக வைக்க உதவும் விதையுடன் கூடிய உர நடவு இயந்திரம் ஆகும். மற்றொரு உதாரணம் தாவர பாதுகாப்பு இரசாயனங்கள் வான்வழி தெளித்தல் மேற்கோள் காட்டலாம்.

மூன்றாவது வகை, தொழிலாளர் வழங்கல் தற்காலிகமாக தேவையை பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலையில் செயல்படும் இயந்திரங்களைக் கொண்டுள்ளது. அறுவடை செய்பவர்கள், துடைப்பவர்கள் மற்றும் கூட்டுகள் பற்றி குறிப்பிடலாம்.

அறுவடைக்குப் பிந்தைய பல்வேறு நிலைகளை உள்ளடக்கிய இயந்திரமயமாக்கலின் ஒரு முக்கியமான துறை உள்ளது. சில சமயங்களில், அறுவடை செய்த உடனேயே அறுவடை செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். மழை காலநிலையில் முக்கிய பயிர் அறுவடை செய்யும்போது இது நிகழ்கிறது. இத்தகைய சூழ்நிலைகளில், உலர்த்திகள் ஒரு மிக முக்கியமான பொறிமுறையாகும். இதேபோல், உருளைக்கிழங்கு, காய்கறிகள், பழங்கள்

மற்றும் பிற கெட்டுப்போகும் பொருட்களை சேமிப்பதில் குளிர் சேமிப்பு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

செயலாக்கத் தொழிலுடன் இணைக்கப்பட்ட இயந்திரமயமாக்கலும் உள்ளது. இதில் ஒருபுறம் உணவுப் பாதுகாப்பு மற்றும் பதப்படுத்தல், மறுபுறம் அரிசி அரைத்தல், எண்ணெய் வெளியேற்றுதல் போன்றவை அடங்கும்.

குறிப்பு

9.3.7 இந்தியாவில் இயந்திரமயமாக்கலின் நோக்கம்

இந்தியா இன்னும் ஒரு வளர்ச்சியடையாத நாடாக உள்ளது, பெரிய மக்கள் தொகை கொண்ட, சிறிய மற்றும் குறு நிலங்களை கொண்டுள்ளது; கல்வியறிவற்ற மற்றும் பின்தங்கிய விவசாயிகள் குறைந்த தனிநபர் வருமானம், அதிக கால்நடைகள் மற்றும் மின்சார ஆற்றல் அல்லது கனிம எரிபொருட்கள் பற்றாக்குறை. இயந்திரமயமாக்கலுக்கு எதிராக நாங்கள் வழக்குத் தொடுத்த அனைத்து வாதங்களும் நம் நாட்டில் உள்ளன. இந்தியாவில் பெரிய அளவிலான இயந்திரமயமாக்கல் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் இடப்பெயர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும், இதனால் நமது வேலையின்மை பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்குப் பதிலாக அது மேலும் மோசமாகும். இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் மலிவாக இருப்பதால், உழைப்பைச் சேமிக்கும் சாதனங்களைப் பயன்படுத்துவது விரும்பத்தக்கது அல்ல.

மேலும், சிறிய மற்றும் சிறிய நிலங்களை வைத்திருக்கும் நமது விவசாயிகள், விவசாய இயந்திரங்களை வாங்குவதற்கு அவர்கள் செலவழிக்கக்கூடிய மிகக் குறைந்த சேமிப்பில் இன்னும் கைகட்டி வாழ்கிறார்கள். இயந்திரமயமாக்கலுக்கான மூலதன ஆதாரங்கள் இந்தியாவில் இல்லை.

போதிய மின்சாரம் கிடைக்காதது மற்றும் OPEC நாடுகள் அடிக்கடி பெட்ரோல் மற்றும் டீசல் விலையை உயர்த்துவது ஆகியவை விவசாயத் துறையில் இயந்திரமயமாக்கலைப் பயன்படுத்துவதில் மற்றொரு பெரிய தடையாகும்.

இந்த விவாதம், இந்திய விவசாயத்தை இயந்திரமயமாக்கவே கூடாது என்ற முடிவுக்கு நம்மை இட்டுச் செல்லவில்லை. இவை சில பண்ணை நடவடிக்கைகளாகும், இதில் இயந்திரமயமாக்கலின் அறிமுகம் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும், அதேசமயம் மீதமுள்ள செயல்பாடுகள் மனிதர்கள் மற்றும் விலங்குகளின் உதவியுடன் சிறப்பாக செய்யப்படலாம். இந்திய விவசாயத்தில் இயந்திரமயமாக்கலை முழுமையாக அறிமுகப்படுத்தாதது மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கும், அதேசமயம் நாட்டில் நிலவும் சூழ்நிலைகளால் பெரிய அளவிலான இயந்திரமயமாக்கலை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. பண்ணை நடவடிக்கைகளில் இயந்திரமயமாக்கல் தேவைப்படுகிறது, அங்கு கையேடு முறைகள் போதுமானதாக இல்லை மற்றும் விலை உயர்ந்தவை. ஐந்தாவது திட்டத்தில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இயந்திரமயமாக்கல் கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும். பயிர் தீவிரம் மற்றும் பண்ணை உற்பத்தித்திறன் ஆகியவை பொதுவான நோக்கமாக இருக்கும்.

மின்சாரத்தின் அடிப்படையில் தற்போது கிடைப்பது ஹெக்டேருக்கு 0.4 ஹெச்பி என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது (இதில் இயந்திர சக்தி நாட்டில் நான்கில் ஒரு பங்கு மட்டுமே). இது மிகவும் போதுமானதாக இல்லை, மேலும் இது அதிகரிக்க வேண்டும். என்ற கூட்டணிக் கருத்தும் உள்ளதுபுதிய விவசாய தொழில்நுட்பத்திற்கு விரைவான பண்ணை செயல்பாடுகள் மற்றும் அவற்றை மேற்கொள்வதில் துல்லியம் மற்றும் சரியான நேரத்தில் தேவை.

குறிப்பு

இறுதியாக, காளை மாடுகளை வாங்குவதற்கான செலவு அதிகரிப்பது மற்றும் அவற்றின் தொடர்ச்சியான பராமரிப்பின் எழும் சிக்கல். இந்த காரணிகள் அனைத்தும் பண்ணை இயந்திரமயமாக்கலின் அவசியத்தை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டும் அதே வேளையில், இயந்திரமயமாக்கலின் வீதம் மற்றும் வடிவம் ஆகியவை தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும், கையிருப்பு அளவு மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர் வேலைவாய்ப்பு நிலைமையில் இயந்திரமயமாக்கலின் தாக்கம் போன்ற பிற தொடர்புடைய காரணிகளைக் கருத்தில் கொண்டு. கடைசியாக பரிசீலிக்கப்படுவது, அறுவடை செய்பவர்களை இணைப்பதில் குறிப்பாக பொருத்தமானதாக இருக்கும். அறுவடைக் காலத்தில் தொழிலாளர் பற்றாக்குறை இருக்கும் பகுதிகளுக்கு மட்டுமே அவர்களின் அறிமுகம் இருக்கும். இது சம்பந்தமாக, ஆறாவது திட்டம் கூறுகிறது: 'விவசாய நடவடிக்கைகளின் கட்டுப்பாடற்ற இயந்திரமயமாக்கல் நம் நாட்டின் நலனுக்காக இருக்காது, ஏனெனில் இது வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை கடுமையாக அதிகரிக்கிறது' எனவே, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இயந்திரமயமாக்கல் கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

பின்வரும் விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு இயந்திரமயமாக்கல் பரிந்துரைக்கப்படலாம்:

(1) ஆழமாக வேரூன்றிய களைகள் மற்றும் புற்களால் பாதிக்கப்பட்ட நிலங்களை டிராக்டர் மூலம் இயங்கும் கருவிகள் மூலம் ஆழமாக உழுதல் மூலம் மீட்டமைத்தல்.

(2) புல்டோசர்கள் மற்றும் பிற இயந்திரங்களின் உதவியுடன் நிலத்தை சமன் செய்வதன் மூலம் நிலத்தை மேம்படுத்துதல்.

(3) அணைகள் கட்டுதல் மற்றும் நீர் மற்றும் மண் பாதுகாப்பு பணிகள்.

(4) நீர்ப்பாசன நோக்கங்களுக்காக.

(5) கிராமப்புறங்களில் சாலைகள் அமைப்பதற்கும், பண்ணை விளைபொருட்களை எடுத்துச் செல்வதற்கும், பண்ணை விளைபொருட்களை பதப்படுத்துவதற்கும், தாவர பாதுகாப்பு நடைமுறைகளுக்கும்.

(6) பெரிய மற்றும் கூட்டுறவு பண்ணைகளுக்கு.

நாட்டில் நிலங்களை மீட்பதற்கான வாய்ப்பு உள்ளது மற்றும் இயந்திரமயமாக்கல் இந்த விஷயத்தில் மகத்தான உபயோகமாக இருக்கும். கரடுமுரடான நிலப்பரப்பு பகுதிகளில், இயந்திரமயமாக்கல் நிலங்களை சமன் செய்து, சாகுபடிக்கு ஏற்றதாக மாற்ற உதவுகிறது. இதே பாணியில், இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் அதிக எண்ணிக்கையிலான விவசாயம் சார்ந்த செயல்பாடுகளை வசதியாகவும் விரைவாகவும் செய்ய முடியும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

6. இந்தியா போன்ற தொழிலாளர்கள் நிறைந்த நாட்டில் இயந்திரமயமாக்கலின் தன்மை என்ன?
7. பெரும்பாலான வளர்ச்சியடையாத நாடுகளில் இயந்திர மயமாக்கலின் பயன்பாடு ஏன் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது?
8. வேளாண்மை நடைமுறைகளை மிகவும் திறம்பட செய்யும் பண்ணை இயந்திர நுட்பங்களின் இரண்டு உதாரணங்களைக் கொடுங்கள்.
9. கரடுமுரடான நிலப்பரப்பில் விவசாயத்திற்கு இயந்திரமயமாக்கல் எவ்வாறு உதவுகிறது?

9.4 நீர்ப்பாசனம்

இந்த பகுதியில், நீர்ப்பாசனத்தின் தேவை, பங்கு, நன்மைகள் மற்றும் தீமைகள் பற்றி அறிந்து கொள்வோம். இதனுடன், நீர்ப்பாசன ஆதாரங்கள் மற்றும் நீர்ப்பாசனம் தொடர்பான அரசாங்க திட்டங்களையும் பார்ப்போம்.

9.4.1 நீர்ப்பாசனம் தேவை

நீர்ப்பாசனத்தின் தேவை பின்வரும் காரணங்களுக்காக எழுகிறது:

(i) நாட்டின் மொத்த விளைச்சலில் கிட்டத்தட்ட 70 சதவீதம் மழைப்பொழிவை மட்டுமே சார்ந்துள்ளது, இது நேரம் மற்றும் இடத்தின் அடிப்படையில் சமமாக விநியோகிக்கப்படுகிறது. மழைப்பொழிவு மிகவும் நம்பகத்தன்மையற்றது மற்றும் பல்வேறு பகுதிகளில் உள்ள பரவலான வேறுபாடுகள் மற்றும் அதன் அளவு, நிகழ்வு மற்றும் கால அளவு ஆகியவற்றில் ஆண்டுக்கு ஆண்டு மாறுபாடுகளால் குறிக்கப்படுகிறது. இந்தியா தென்மேற்கு மற்றும் வடகிழக்கு பருவமழைகளால் வழங்கப்படுகிறது. பெரும்பாலான மழைப்பொழிவு (அதாவது., ஜூன்-செப்டம்பர் மாதங்களில் சுமார் 73.7 சதவீதம் நிகழ்கிறது); குளிர்கால மழை 2.6 சதவீதம் மட்டுமே பருவமழைக்கு பிந்தைய மழை 13.3 சதவீதம் மற்றும் பருவமழைக்கு முந்தைய மழை 10.4 சதவீதம் ஆகும்.

நாட்டில் மழைப்பொழிவு சமமற்றது, ஒழுங்கற்றது மற்றும் பெரும்பாலும் முழுமையான தோல்விக்கு பொறுப்பாகும். ஒரு பகுதிக்கும் மற்றொரு பகுதிக்கும் இடையேயான மழைப்பொழிவில் இவ்வளவு பெரிய வித்தியாசத்துடன் (சிரபுஞ்சியில் 1270 செ.மீ. மற்றும் மேற்கு ராஜஸ்தானில் 25 செ.மீ.), கடந்த காலங்களில் பலமுறை பஞ்சங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. மழைப்பொழிவின் மாறுபாடுகளால் பொதுவாகப் பாதிக்கப்படும் பகுதிகள் ஆண்டுக்கு 127 செமீ மற்றும் அதற்கும் குறைவான மழையைப் பெறும் பகுதிகளாகும். மழை பெய்யாத போதெல்லாம், அதாவது சராசரியில் 80 சதவீதத்திற்கும் குறைவாக இருக்கும் போதோ அல்லது சரியான பயிர் பருவத்தில் மழை பெய்யாத போதோ, உற்பத்தி குறையும். 40 சதவீதம் அல்லது அதற்கு மேல் மழைப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டால், பஞ்சம் ஏற்பட்டு பயிர்கள் கூட வளராது. பஞ்சத்தைப் போக்க, பாசனத்தின் மூலம் நிலங்களுக்கு செயற்கையாக நீர் வழங்குவதே ஒரே தீர்வு. சோன் கால்வாய் கட்டளைப் பகுதியும், இன்று நெற்களஞ்சியமாக விளங்கும் கிருஷ்ணா மற்றும் கோதாவரி டெல்டா பகுதிகளும் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் பஞ்சத்தில் வாடின. பாசனம் என்பது பஞ்சத்திற்கு அருமருந்து.

(ii) பெரும்பாலான பண்ணை பயிர்களின் அதிகபட்ச உற்பத்திக்கு, குறிப்பாக வறண்ட மற்றும் அரை வறண்ட பகுதிகளில் நீர்ப்பாசனம் அவசியம் என்று கருதப்படுகிறது. அதிக மழை பெய்யும் பகுதிகளில் கூட இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாம் பயிர் அல்லது பல பயிர்களுக்கு மழை பெய்யாத போது பாசனம் செய்ய வேண்டும்.

ICAR இன் கூற்றுப்படி, நீர்ப்பாசன பயிர்களின் உற்பத்தி அதே பகுதியில் உள்ள நீர்ப்பாசனம் இல்லாத பயிர்களை விட சராசரியாக 50 முதல் 100 சதவீதம் அதிகமாக உள்ளது.

(iii) இந்தியாவில், பெருகி வரும் மக்கள்தொகை அதன் நுகர்வுக்கு அதிக அளவு உணவு தானியங்களைக் கோருகிறது, ஆனால் அது இல்லாத

குறிப்பு

பட்சத்தில் ஆண்டுக்கு 150 முதல் 200 கோடி ரூபாய் வரை இறக்குமதி செய்ய வேண்டியுள்ளது. குறுகிய இறக்குமதியை குறைக்க, உணவு தானியங்களில் தன்னிறைவு மிகவும் அவசியம்.

வயல்களில் பல்வேறு உள்ளீடுகளை வைப்பதுடன், நீர்ப்பாசன வசதிகளை அதிகரிப்பதன் மூலமும் இதை அடைய முடியும். உண்மையில், சாகுபடி பரப்பு மற்றும் பயிர்களின் விளைச்சலை அதிகரிப்பதற்கு மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகளில், நீர் வழங்கல் மற்றும் சேமிப்பிற்கான பணிகளுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

(iv) தற்போது நாட்டின் 20 சதவீத பயிர்கள் பணப்பயிர்களின் கீழ் உள்ளன, இது நாட்டின் உற்பத்தியில் 30 சதவீதத்தை உற்பத்தி செய்கிறது, இது விவசாய பொருட்களின் மொத்த மதிப்பில் 33.3 சதவீதத்தை உருவாக்குகிறது. தற்போது 12 சதவீத நிலப்பரப்பில் மட்டுமே பணப்பயிர்கள் பாசன வசதி பெறுகிறது. அறியப்படும் பணப்பயிர்கள் தொழில்கள் மூலம் வேலைவாய்ப்பை உறுதி செய்கின்றன மற்றும் வருடாந்திர அந்நிய செலாவணி வருவாயில் சுமார் 60 சதவீதம் இந்த பொருட்களிலிருந்து (மிளகு, மசாலா, புகையிலை, முந்திரி, பருத்தி, சணல் மற்றும் எண்ணெய் வித்துக்கள் போன்றவை) வருகிறது. எனவே, அதிகரித்த நீர்ப்பாசன வசதிகளை வழங்குவதன் மூலம் அவற்றின் உற்பத்தித்திறனை அதிகரிக்க முடியும். தானியங்களைப் பொறுத்தவரை, ஆண்டுக்கு ஆண்டு உற்பத்தியில் சராசரி சதவீத மாறுபாடு அதிகமாக இருக்கும் போது, நீர்ப்பாசன வசதிகளில் முன்னேற்றம் அதிக மகசூலுக்கு வழிவகுக்கிறது. பயிர்களின் நீர் தேவைகள் முதன்மையாக காலநிலை மற்றும் மண் காரணிகளை சார்ந்துள்ளது. இந்தியாவில் பயிர் பருவம் முக்கியமாக உள்ளது **காரீஃப்** தொடர்ந்து **ரபி**. காரீஃப் பருவமழை பரவலாக இருக்கும் விவசாய பருவமாகும், ஜூன் மற்றும் ஜூலை மாதங்களில் பயிர்கள் விதைக்கப்பட்டு செப்டம்பர் மற்றும் அக்டோபர் மாதங்களில் அறுவடை செய்யப்படும். ரபி என்பது விவசாயப் பருவமாகும், இதில் மழை குறைவாக உள்ளது மற்றும் நீர்ப்பாசன பயிர்கள் மட்டுமே வளர்க்கப்படுகின்றன, பயிர்கள் அக்டோபர் மற்றும் நவம்பர் மாதங்களில் விதைக்கப்பட்டு மார்ச் முதல் மே வரை அறுவடை செய்யப்படும். போது காரீஃப், பருவமழை பயிர்களின் நீர் உபகரணங்களில் கணிசமான பகுதியை சந்திக்கிறது. வரம்புகளுக்குள் சில கூடுதல் ஈரப்பதம் வெற்றி விளைச்சலைப் பாதிக்காது. ஆழமான வேரூன்றிய பயிர், ஷோ வேரூன்றிய பயிர்களை விட நீண்ட அழுகையை பொறுத்துக்கொள்ளும். இதேபோல், வெப்பமான காலநிலை பயிர்கள் ராபி மற்றும் ராபியை விட வேகமான விகிதத்தில் தண்ணீரைப் பயன்படுத்துகின்றன காரீஃப் கோடையில் அதிக விகிதங்கள் இருப்பதால் பயிர்கள்.

(v) வெவ்வேறு பயிர்களுக்கு அவற்றின் வளரும் காலம் முழுவதும் வெவ்வேறு அளவு நீர் வழங்கல் தேவைப்படுகிறது, உதாரணமாக, தானிய பயிர்களுக்கு காது-தலைகள் உருவாகும் போது அவற்றின் அதிகபட்ச விநியோகம் தேவைப்படுகிறது; கரும்பு, பருத்தி, மிளகாய்க்கு அதிக தண்ணீர் தேவைப்படுகிறது. பெரும்பாலான வருடாந்திர பயிர்கள் முதிர்ச்சியடையும் போது தண்ணீர் தேவையில்லை.

(vi) மண், சூரிய ஒளி மற்றும் தட்பவெப்பம் ஆகியவற்றின் கணிசமான நன்மைகள் இருந்தபோதிலும், இந்தியாவில் பயிர் உற்பத்தி உலகின்

குறிப்பு

பிற பகுதிகளைப் போல திறமையாக இல்லை, குறிப்பாக மண்ணில் ஈரப்பதம் இல்லாததால் நீர்ப்பாசனத்தின் தேவை எழுகிறது. வண்டல் அல்லது கருப்பு மண்ணை விட மணல் நிறைந்த மண்ணுக்கு அடிக்கடி தண்ணீர் தேவைப்படுகிறது. பருவத்தில், பல பயிர்களுக்கு ஆதரவாக மண்ணில் போதுமான ஈரப்பதம் கிடைக்காது. 'அறுவடைகளுக்கும் இறப்புக்கும் இடையே உள்ள நெருங்கிய, நேரடி தொடர்பு மற்றும் அறுவடையின் பாதுகாப்பு ஆகியவை போதுமான நீர் வழங்கலை முதன்மையாகச் சார்ந்திருப்பதை விட, நமது பொருளாதார நிலை குறித்த சோகமான வர்ணனையைக் காண முடியாது' என்று கூறுவதை விட அதிகமாக வலியுறுத்த முடியாது.

(vii) பல இந்திய நதிகள் வற்றாதவை மற்றும் ரபி பருவத்தில் சிறிய நீரோட்டங்களைக் கொண்டுள்ளன. அதுமட்டுமின்றி, ஆண்டுக்கு ஆண்டு தண்ணீர் வருவதில் அதிக ஏற்றத்தாழ்வு உள்ளது. வடக்கில் உள்ள பனியால் ஆன ஆறுகளில், நீரோட்டங்கள் பொதுவாக வற்றாதவை, ஆனால் குளிர்காலம் மற்றும் பருவமழை பாய்ச்சல்களுக்கு இடையேயான மாறுபாடு சமவெளிகளைக் கடந்து செல்லும் முக்கிய ஆறுகளில் ஒன்று முதல் 100 வரை மற்றும் ஒன்று முதல் 300 வரை இருக்கலாம். அல்லது இன்னும் சிறிய மலை நீரோடைகள். மத்திய மற்றும் தெற்கு ஆறுகளின் சிறப்பியல்பு சிறிய மலை நீரோடைகள் அதிகமாக உள்ளது. மத்திய மற்றும் தெற்கு ஆறுகளின் சிறப்பியல்பு என்னவென்றால், ஆண்டுக்கு எண்பது முதல் தொண்ணூறு சதவிகிதம் மழைக்கால மழையின் நான்கு மாதங்களில் நடைபெறுகிறது. ஆண்டின் எஞ்சிய எட்டு மாதங்களில் ஆறுகள் பெரும்பாலும் வறண்டு காணப்படும். எனவே, சராசரி வருடாந்திர ஓட்டத்தின் கணிசமான பகுதியைப் பயன்படுத்த, பெரிய சேமிப்புத் திறன்கள் தேவை என்பது வெளிப்படையானது. மேற்பரப்பு நீரைப் பாதுகாப்பதன் மூலம், வறண்ட நிலங்களுக்கு ஆண்டு முழுவதும் நீர் பாய்ச்சலாம், இதனால் ஆண்டு முழுவதும் பல பயிர்களை வளர்க்க முடியும். அதிர்ஷ்டவசமாக, இந்த விஷயத்தில் முயற்சிகள் பலனளித்தன. உதாரணமாக, சட்லஜ் மீது பக்ரா அணை ஆற்றின் நீரோட்டத்தில் 45 சதவீதத்தை பாதுகாக்கிறது மற்றும் சுமார் 14.56 லட்சம் ஹெக்டேர்களுக்கு நீர்ப்பாசனம் செய்கிறது; கிருஷ்ணா மீது உள்ள நாகார்ஜுன்சாகர் 8.90 லட்சம் ஹெக்டேர்களுக்கும், சம்பல் அணை 5.56 லட்சம் ஹெக்டேருக்கும் தண்ணீர் வழங்குகிறது. வற்றாத ஆறுகளில் வெறும் மாற்றுக் கட்டமைப்புகள் மூலம் நீர் வழங்குவதும், வழங்குவதும் மற்ற திட்டங்களில் சில குண்டக் 14.56 லட்சம் ஹெக்டேர்களுக்கும், கோசி 7.28 லட்சம் ஹெக்டேர்களுக்கும், மேற்கு கோசி கால்வாயில் 3.23 லட்சம் ஹெக்டேருக்கும் தண்ணீர் வழங்குகிறது. சோனா தடுப்பணை 2.83 லட்சம் ஹெக்டேருக்கு சேவை செய்கிறது. இந்த சேமிப்புக் கிடங்குகள் வெள்ளத்தை தணிக்க உதவுவதோடு, சொத்து பயிர்கள் மற்றும் உயிர்களின் பெரிய அளவிலான அழிவைத் தடுக்கவும் உதவுகின்றன.

(viii) இந்தியா குறிப்பாக கங்கை சமவெளியில் பரந்த நிலத்தடி நீர் இருப்புக்களைக் கொண்டுள்ளது. நர்மதா படுகை மற்றும் டெல்டா பகுதிகள், அதாவது நம் நாட்டின் விதைப்புப் பரப்பில் 40 சதவீதம். டாக்டர். ஜி.சி. சாட்டர்ஜியின் கூற்றுப்படி, இந்தியாவில் சராசரி ஆண்டு மழைப்பொழிவு 3 x1012 m3 ஆகும், சுமார் 801 + 109 m3 நீர் ஆண்டுதோறும் மண்ணில் இறங்குகிறது. நிலத்தடி நீர்நிலையை நிரப்புவதற்காக மண்ணில் கசியும் அளவு 370 x109 m3 நீர் மட்டுமே

குறிப்பு

கீழே ஊடுருவுகிறது. 305 மீட்டர் வரையிலான நிலத்தடி நீரின் மொத்த சேமிப்பு 37,000x109 m3 என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நாங்கள் இன்னும் 22x109 மீ3 நிலத்தடி நீரை மட்டுமே பயன்படுத்தி வருகிறோம். எனவே, இந்த நிலத்தடி நீர் ஆதாரங்களின் வளர்ச்சிக்கு பெரிய வாய்ப்பு உள்ளது.

(ix) இந்தியாவின் மொத்த புவியியல் பரப்பளவு 328 மில்லியன் ஹெக்டேர் வெப்பமண்டல மற்றும் மிதவெப்ப மண்டலங்களில் உள்ளது. முன்பு குறிப்பிட்டது போல், 140.1 மில்லியன் ஹெக்டேர் நிகர விதைப்புப் பரப்பாகவும், 198.4 மில்லியன் மொத்த பயிர்ப் பரப்பாகவும் உள்ளது

(x) உணவுப் பயிர்களின் கீழ் நாட்டில் உள்ள மொத்த நிலப்பரப்பு 118 மில்லியன் ஹெக்டேர் ஆகும். உற்பத்தித்திறன் மண்டலத்திற்கு மண்டலம் மற்றும் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் கணிசமாக வேறுபடுகிறது.

(xi) கடைசியாக, நல்ல மழைப்பொழிவு உள்ள பகுதிகளில் (அஸ்ஸாம், மேற்கு வங்காளம், ஒரிசா, ஆந்திரா, தமிழ்நாடு மற்றும் கேரளா போன்றவை) தங்கள் ஒற்றைப் பயிர் விவசாயத்தை அவ்வப்போது இருந்து பாதுகாக்க கூடுதல் தேவையாக நீர்ப்பாசனம் தேவைப்படுகிறது. வறட்சி கர்நாடகா, குஜராத், மகாராஷ்டிரா மற்றும் பீகாரிலும், பாசனப் பயன்களைப் பெறும் முதன்மையான பயிர்கள் நெல் மற்றும் கரும்பு சதவீதத்தை விட குறைவான அளவு மற்ற நீர்ப்பாசன பயிர்கள் ஒப்பீட்டளவில் சிறியவை. பஞ்சாப், ஹரியானா, ராஜஸ்தான், ம.பி., குஜராத் மற்றும் வடமேற்கு உ.பி. யில் மட்டுமே மற்ற பருவகால பயிர்களுக்கும் பாசனம் அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

போதிய மற்றும் நம்பகத்தன்மை வாய்ந்த நீர்ப்பாசன வசதியை உருவாக்குவது பஞ்சத்தை விரட்டுவதற்கு மிகவும் இன்றியமையாததாகும். வறட்சி நிலைகளின் காரணமாக, பாசனம் மட்டுமே நம்பகமான மற்றும் சரியான நேரத்தில் தண்ணீரை வழங்குகிறது. நீர்ப்பாசனம் இல்லாத பட்சத்தில், உற்பத்தியை அதிகரிக்க பங்களிக்கும் இதர உள்ளீடுகளில் விவசாயி தனது முதலீட்டை பணயம் வைக்க முடியாது. எனவே, நாட்டின் விவசாய உற்பத்தி மூலோபாயத்தில் நீர்ப்பாசனம் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

எவ்வாறாயினும், பயிர் முறையில் பொருத்தமான மாற்றம் போன்ற பிற காரணிகளுடன் சேர்ந்து நீர்ப்பாசனம் சிறந்த பலனைத் தரும் என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். மண்ணின் வளத்தை மேம்படுத்துதல் மற்றும் பராமரித்தல், மேம்படுத்தப்பட்ட பயிர்களின் பயன்பாடு, இரசாயன உரங்கள் மற்றும் பசுந்தாள் உரமிடுதல், தாவர பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மற்றும் மேம்படுத்தப்பட்ட கலாச்சார நடைமுறைகள் மற்றும் பல தொடர்புடைய விஷயங்கள். போதிய தண்ணீர் வசதி இருந்தால் மட்டுமே இவை பலன் தரும்.

9.4.2 நீர்ப்பாசனத்தின் முக்கிய பங்கு

நீர்ப்பாசனம் நாட்டுக்கு நன்மை பயக்கும். உண்மையில், இது நீடித்த வெற்றிகரமான விவசாயத்திற்கான டேட்டம் லைனை உருவாக்குகிறது. இது துன்பத்தைத் தணிக்கிறது, உயிரைப் பாதுகாக்கிறது, பஞ்சங்களைத் தவிர்க்கிறது மற்றும் நாட்டின் பொருள் வளத்தை முன்னேற்றுகிறது, சர் சார்லஸ் ட்ரெவெல்யன் சுட்டிக்காட்டியபடி, 'இந்தியாவில் நீர்ப்பாசனம் எல்லாம்'. நிலத்தை விட நீர் மிகவும் மதிப்புமிக்கது, ஏனென்றால் நிலத்தில் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தும்போது, அது அதன் உற்பத்தித்திறனை குறைந்தது ஆறு மடங்கு அதிகரிக்கிறது மற்றும் பெரிய அளவிலான நிலத்தை உற்பத்தி செய்கிறது, இல்லையெனில் எதுவும் அல்லது அதற்கு

அடுத்ததாக எதுவும் விளைவிக்காது. டாக்டர் நோல்ஸ் எழுதுகிறார்: 'நீர்ப்பாசனப் பணிகள் வாழ்க்கையின் பாதுகாப்பை உருவாக்கியுள்ளன, அவை விளைச்சலையும் நிலத்தின் மதிப்பையும் அதிலிருந்து பெறப்பட்ட வருவாயையும் அதிகரித்துள்ளன. அவர்கள் பஞ்ச நிவாரண செலவைக் குறைத்து, முழுப் பகுதியையும் நாகரீகமாக்க உதவியுள்ளனர். மேலும், அவை அரசுக்கு நல்ல லாபத்தை அளிக்கின்றன.'

தக்காணத்தில் உள்ள கோதாவரி மற்றும் பிரவாடா கால்வாய்களின் பொருளாதார விளைவுகள் குறித்து டாக்டர் காட்கியின் ஆய்வு, நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் மொத்த நேரடி மற்றும் மறைமுக விளைவுகள் மிகவும் சாதகமாக இருப்பதைக் காட்டுகிறது. நீர்ப்பாசனம் காரணமாக, விவசாயிகள் கால்நடைகள், பண்ணைக் கருவிகள் மற்றும் கரும்பு போன்ற அதிக மதிப்புமிக்க பயிர்கள் மீது கூடுதல் முதலீடுகளைச் செய்யலாம் மற்றும் விவசாயிகள் மற்றும் தொழிலாளர்களின் மொத்த வேலைவாய்ப்பு அதிகமாக இருந்தது.

9.4.3 நீர்ப்பாசனத்தின் நன்மைகள்

1958 மற்றும் 1961 ஆம் ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளின் விளைவாக, ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலிருந்தும் பதினொரு திட்டங்களில், 'கால்வாய்ப் பாசனம் நிலத்தின் அதிகப் பயன்பாட்டை ஊக்குவிக்க உதவியது; பண்ணையின் சராசரி அளவை பெரிதாக்குதல்; கூடுதல் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கான தேவையை உருவாக்குதல்; புதிய மற்றும் சிறந்த பயிர் வகைகளில் மாற்றப்பட்டது, பண்ணை வணிகத்தில் கூடுதல் உற்பத்தி முதலீடு, சாதகமான உள்ளீடு-வெளியீடு விகிதம், நில வருவாய் மற்றும் பிற உள்ளூர் வரவுகளை அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்பை விரிவுபடுத்துகிறது. நேரடிப் பலன்களுடன், இரண்டாம் நிலை மற்றும் மூன்றாம் நிலைப் பலன்களும் உள்ளன, எ.கா. கால்வாய்ப் பாசனம், அதனால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதியில் இரண்டாம் நிலை மற்றும் மூன்றாம் நிலை நடவடிக்கைகளின் பொதுவான விரிவாக்கத்திற்கு வழிவகுத்தது, இதன் விளைவாக அதிக வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கின்றன; குடும்பம் மற்றும் கூலித் தொழிலாளர்கள் இருவருக்கும் அதிக வேலைவாய்ப்பு; ஒரு தொழில்துறை அலகுக்கான உற்பத்தியின் அதிக மதிப்பு மற்றும் திட்டப் பகுதிகளில் வணிக நிறுவனங்களின் அதிக வருவாய்.'

நீர்ப்பாசனத்தின் நோக்கம், நிலங்களில் இருந்து விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க உதவுவதாகும். நீர்ப்பாசனம் மூலம் வழங்கப்படும் சேவையை இரண்டு கோணங்களில் பார்க்கலாம். அதாவது

a) பயிர்களின் சரியான மற்றும் நீடித்த வளர்ச்சியை உறுதி செய்வதற்காக, பயிர் பருவத்தில் மண்ணில் ஈரப்பதம் குறைபாட்டை ஈடுசெய்யும் பாதுகாப்பு அம்சம்
b) கூடுதல் நில பயன்பாட்டு அம்சம், நீர்ப்பாசனத்துடன் வழங்கப்பட்ட நிலங்களில் இரண்டாவது அல்லது மூன்றாவது பயிரை பயிரிட முடியும், இல்லையெனில் திறமையாக சாகுபடி செய்ய முடியாது, குறிப்பாக பருவமழைக்கு பிந்தைய காலத்தில் அல்லது பருவமழைக்கு முந்தைய காலத்தில். பாதுகாப்பு அம்சம் வறட்சிக்கு எதிராக விவசாய உற்பத்தியை உறுதிப்படுத்த உதவும் அதே வேளையில், இரண்டாவது வசதி, அதாவது நில பயன்பாட்டு அம்சம் வறட்சி அல்லது அதிகப்படியான நீர் வழங்கல் காரணமாக குறைந்த உற்பத்தியை சமாளிக்க உதவுகிறது. கடந்த காலங்களில் இந்தியாவில் நீர்ப்பாசன வளர்ச்சி பெரும்பாலும் வறட்சி நிவாரண நடவடிக்கையாகவே நடந்துள்ளது. பஞ்சங்கள் செயற்கை

குறிப்பு

நீர்ப்பாசனத்தின் யோசனையை உருவாக்கியது. நீர்ப்பாசனப் பணிகள் பெரும்பாலும் தற்காப்பு முறையில் கட்டப்பட்டு, வடிவமைக்கப்பட்டு இயக்கப்பட்டன. மக்கள்தொகை வேகமாக அதிகரித்து வருவதால், விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க நீர்ப்பாசனம் ஒரு புதிய நோக்கத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். மற்ற பகுதிகளை விட பாசனப் பகுதிகளில் மகசூல் 60 முதல் 100 சதவீதம் அதிகமாக இருப்பதாக கூறப்படுகிறது. உரத்தை பொருத்தமான வடிவில் எடுக்க தாவரங்களுக்கு உதவுவதன் மூலம் நீர்ப்பாசனம் செய்வது மக்காச்சோள விளைச்சலை அதிகரிக்க வளத்தை அதிகரிக்க வழிவகுக்கிறது.

9.4.4 நீர்ப்பாசனத்தின் குறைபாடுகள்

பாசன நீரை தவறாகப் பயன்படுத்தினால், மண்ணை சரிசெய்ய முடியாத அளவுக்கு கெட்டுவிடும். எழுத்தாளர், திரு. பக் வறண்ட பகுதிகளின் வரலாற்றை பின்னோக்கிச் சென்று, பாசன நீரை தவறாகப் பயன்படுத்தியதால் மத்திய கிழக்கில் மண் நாகரிகம் மறைந்துவிட்டதாகக் குறிப்பிடுகிறார். விவசாய மறுசீரமைப்புக் குழு உ.பி. (1949), பாசன நீரால் சில இடங்களில் பயிர் விளைச்சல் குறைந்ததைச் சுட்டிக்காட்டினார். இதற்குக் காரணம்: (அ) அதிக மகசூலைத் தருவதற்கு மண் சத்துக்களின் மீது அதிக தேவை (ஆ) நீர்ப்பாசனத்தின் கசிவு விளைவுகள்; மற்றும் (c) மண்ணின் மேல் அடுக்குகளில் தீங்கு விளைவிக்கும் உப்புகளின் சேகரிப்பு.

கவனிக்க வேண்டிய முக்கியமான உண்மை என்னவென்றால், விவசாயிக்கு பாசனத்திற்கு தண்ணீர் கிடைக்கும் போதெல்லாம், அதிக பயன்பாடு, அதிக மகசூல் மற்றும் அதிக மகசூல் கிடைக்கும் என்ற தவறான நம்பிக்கையின் கீழ் அவர் தொடர்ந்து அதிக பாசனத்தை நாடுகிறார். அவர் பணம் செலுத்திய தண்ணீரை முழுமையாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். ஸ்ரீ ஏ.பி. பட்டாச்சார்யா (சர்தா கால்வாய் பகுதியில்) மேற்கொண்ட சோதனை ஆய்வுகள், அதிக நீர்ப்பாசனம் விளைச்சலைக் குறைக்கும் பார்வையில் தீங்கு விளைவிக்கும் என்பதற்கு உறுதியான ஆதாரத்தை அளித்துள்ளது, ஏனெனில் ஆலை உட்கொள்ளாத நீர் தாவர ஊட்டச்சத்துக்களை குறைக்கிறது. நிலத்தடி நீர் மட்டம் தொடர்ந்து அதிகரித்து, இறுதியில் நீர் தேக்கத்திற்கு வழிவகுக்கிறது, இதன் விளைவாக மலேரியா மற்றும் கருவுறுதலை முழுமையாக இழப்பது. ஒரு தோராயமான மதிப்பீட்டின்படி, நாட்டிற்கு ஆண்டுதோறும் ஏற்படும் இழப்பு இந்த வரிசையில் உள்ளது [1] 40 கோடி, நீர் தேக்கம் மற்றும் மலேரியாவின் நீண்டகால பாதிப்புகள் தவிர.

9.4.5 நீர்ப்பாசனத்தின் ஆதாரங்கள்

நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் உருவாக்கப்பட்ட நீர்ப்பாசன முறைகள் உள்ளூர், வானிலை, புவியியல் மற்றும் பிற உடல் நிலைமைகளால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன என்பதை கவனத்தில் கொள்ளலாம். எனவே, வெவ்வேறு பாசனங்களில் உள்ள நீர்ப்பாசன அமைப்பில் எந்த ஒரு சீரான தன்மையும் இருக்க முடியாது. கங்கை மற்றும் கடலோர சமவெளிகளில் உள்ள வண்டல் பகுதிகள் கால்வாய்கள் மற்றும் கிணறுகளுக்கு மிகவும் பொருத்தமானவை, டெக்கான் பீடபூமியின் படிகப் பகுதிகளில் தொட்டிகளில் இருந்து பாசனம் மிகவும் விரிவானது மற்றும் தக்காணத்தின் வடக்கு பகுதிகள் மற்றும் கருப்பு பருத்திப் பகுதிகள், கிழக்கு மற்றும் மேற்கு துணை மலைப்பகுதிகளில் உள்ளது. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகள் மற்றும் பஞ்சாப் பகுதிகளில், கணிசமான பகுதி நிலங்கள் கிணறுகள் மூலம் பாசனம் பெறுகின்றன.

பாசனப் பரப்பில் பாதிக்கும் மேலான பகுதிகள் அதன் நீர்ப்பாசனப் பொருட்களுக்கு சிறு வேலைகளையே சார்ந்துள்ளது. மீதமுள்ள பகுதி ஆற்று கால்வாய்கள், அவற்றின் பகிர்மானங்கள் மற்றும் கால்வாய்கள் மூலம் பாசனம் செய்யப்படுகிறது, இவை அனைத்தும் நடுத்தர மற்றும் பெரிய பாசனப் பணிகளின் கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. பின்வரும் அட்டவணை இந்தியாவில் கிடைக்கும் பல்வேறு நீர்ப்பாசன ஆதாரங்களைக் காட்டுகிறது. அட்டவணை 9.2, அரசு கால்வாய் மற்றும் குழாய்க் கிணறுகள் மூலம் பாசனப் பரப்பு கணிசமாக அதிகரித்துள்ளது.

மூலம்	**1950-51**	**1960-61**	**1970-71**	**1980-81**	**1990-91**
அரசு கால்வாய்	7. 2	9.2	11.9	14.5	16.4
தனியார் கால்வாய்	1. 1	1. 2	0. 9	0. 8	0. 5
கவச தாங்கி	3. 6	4. 7	4.1	3.2	3.2
கிணறு மற்றும் குழாய் கிணறு	5. 9	7. 2	11.9	17.7	24.2
பிற ஆதாரங்கள்	3.0	2. 4	2.3	2. 5	3.1
மொத்த நிகர பாசனப் பகுதி	20.8	24.7	31.1	38.7	47.4

அட்டவணை 9.2 ஆதாரங்கள் மூலம் பாசனம் பெறும் பகுதி
(மில்லியன் ஹெக்டேரில்)

ஆதாரம்: சுருக்கமாக இந்திய விவசாயம்.

திட்ட காலத்தில் மொத்த மற்றும் நிகர பாசனப் பரப்பு அதிகரித்துள்ளது. அட்டவணை 9.3 இலிருந்து, நீர்ப்பாசனப் பகுதி கால்வாய்கள், தொட்டிகள், குழாய்க் கிணறுகள் மற்றும் பிற ஆதாரங்களால் வழங்கப்படுகிறது என்பதை ஊகிக்க முடியும். திட்டமிடல் கால்வாய் அமைப்பின் தொடக்கத்தில் நீர்ப்பாசனத்தின் மிக முக்கியமான ஆதாரமாக இருந்தது.

மூலம்	**1950-51**	**1960-61**	**1970-71**	**1980-81**	**1990-91**
அரசு கால்வாய்	34.3	37.2	38.5	37.4	34.6
தனியார் கால்வாய்	5.5	4. 9	2. 9	2.1	1. 1
கவச தாங்கி	17.3	18.5	13.2	8.3	6. 8
குழாய் கிணறுகள் மற்றும் பிற கிணறுகள்	28.7	29.7	88.1	45.5	51.0
பிற ஆதாரங்கள்.	14.2	9.8	7. 3	6. 7	6. 5
மொத்தம்	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

அட்டவணை 9.3 ஆதாரங்கள் மூலம் பாசனம் பெறும் பகுதி

திட்ட காலத்தில் பல்வேறு நீர்ப்பாசன ஆதாரங்களின் முக்கியத்துவம் மாறியுள்ளது. 1950-51 இல் விதைக்கப்பட்ட நிகர நிலப்பரப்பில் சுமார் 34.3 சதவீதம் கால்வாய்கள் மூலம் பாசனம் செய்யப்பட்டது. ஆழ்துளைக் கிணறுகள் மற்றும் பிற கிணறுகள் மூலம் பாசனம் செய்யப்பட்ட நிலப்பரப்பு நிகர சாகுபடி பரப்பளவில் 28.7 சதவீதம் மட்டுமே. 1990-9 1ல் ஆழ்குழாய்

கிணறுகள் மற்றும் பிற கிணறுகள் மூலம் பாசனம் பெறும் பகுதி 51 சதவீதம் அதிகரித்தது. இந்த நீர்ப்பாசன ஆதாரம் நீர்ப்பாசன அமைப்பில் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. தொட்டிகள் ஒப்பீட்டளவில் சிறிய விகிதத்தை (6.8 சதவீதம்) வழங்குகின்றன. மற்ற ஆதாரங்கள் சிறிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை, 7.0 சதவீதம் மட்டுமே.

குறிப்பு

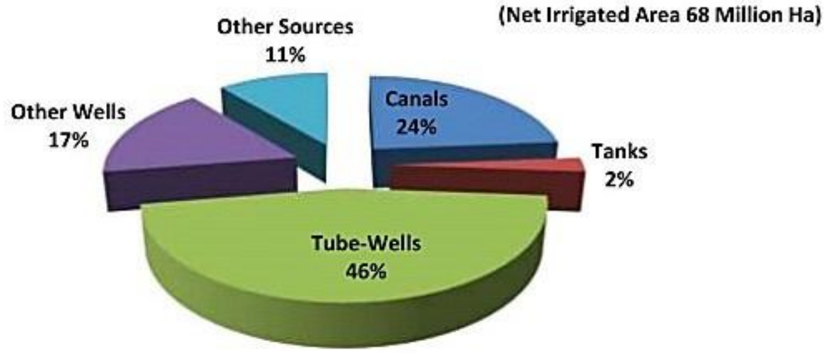

ஆதாரங்கள்: இந்திய விவசாயத்தின் நிலை 2017

படம் 9.1 நிகர நீர்ப்பாசனம் 2014-15 வெவ்வேறு ஆதாரங்களின் கீழ் உள்ளது

பெரிய மற்றும் நடுத்தர நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்

1950-51 மற்றும் 1973-74 ஆம் ஆண்டுகளில், தொண்ணூற்று ஏழு பெரிய மற்றும் 513 நடுத்தர நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எடுக்கப்பட்டன. இந்த இருபத்தி இரண்டு பெரிய மற்றும் 358 நடுத்தர திட்டங்கள் முடிக்கப்பட்டன, மீதமுள்ளவை ஐந்தாவது திட்டத்திற்கு மாற்றப்பட்டன. ஐந்தாவது திட்டத்தின் போது, எழுபத்தைந்து பெரிய திட்டங்களில் அறுபத்து நான்கு மற்றும் அனைத்து 155 நடுத்தர திட்டங்களும் முடிக்கப்படும். மேலும், 109 பெரிய மற்றும் 313 நடுத்தர நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் பணிகள் தொடங்கப்படும். 195 1-52 முதல் 1976-77 வரை பெரிய மற்றும் நடுத்தர நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கான மொத்த முதலீடு 4595 கோடி, ஐந்தாவது திட்டத்திற்கு 3,135 கோடி. 1977-78க்கான செலவு 989 கோடி.

பெரிய மற்றும் நடுத்தர நீர்ப்பாசனப் பணிகளின் முக்கியத்துவம் உபரி மற்றும் வெள்ளநீரைப் பாதுகாப்பதில் உள்ளது. சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களில் மட்டும் கவனம் செலுத்துவது, இன்னும் பயன்படுத்தப்படாமல் பயன்படுத்தக்கூடிய மொத்த நீர் வீணாகிவிடும். பெரியது மட்டுமே மற்றும் நடுத்தர திட்டங்கள் வெள்ளத்திற்கு எதிரான பாதுகாப்பாகப் பயன்படுத்தப்படலாம், மேலும் இவை மட்டுமே பல்நோக்கு திட்டங்களாக உருவாக்கப்படலாம், அவை நீர்ப்பாசனத்தின் நோக்கம் மட்டுமல்ல, நீர்-மின் உற்பத்தி, உள்நாட்டு நீர் வழங்கல், வழிசெலுத்தல், மீன் வளர்ப்பு ஆகியவற்றிற்கும் உதவும். மற்றும் பொழுதுபோக்கு வசதிகள்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் பெரிய மற்றும் நடுத்தர நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் சில குறைபாடுகளால் பாதிக்கப்படுகின்றன. அவற்றை வெற்றிகரமாக செயல்படுத்துவதற்கு ஏராளமான முன்நிபந்தனைகள் தேவை. முதலாவதாக, அவர்களுக்கு மூலதனத் தேவைகள் மற்றும் மீள்குடியேற்றம் போன்றவற்றிற்கு பெருமளவிலான மூலதனச் செலவுகள் தேவைப்படுகின்றன. இரண்டாவதாக, வினியோகஸ்தர்கள் வரிசையாக இல்லாதபோது விநியோக அமைப்பில் ஏற்படும் இழப்பு, கால்வாய்களில்

எஞ்சியிருக்கும் மொத்த நீரில் சுமார் 40 சதவிகிதம் ஆகும். மூன்றாவதாக, ஒரு பெரிய பகுதி தண்ணீர் தேங்குவதில் சிக்கல்களால் பாதிக்கப்படலாம், மீட்பு நோக்கங்களுக்காக அதிக அளவு பணம் தேவைப்படுகிறது. நான்காவதாக, அணைகளின் நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதிக்கு மண் அரிப்பிலிருந்து பாதுகாப்பு தேவை, இல்லையெனில் அணை மிக விரைவில் வண்டல் மண்ணாகி பயன்பாட்டிற்கு இல்லாமல் போகலாம். ஐந்தாவது, இத்தகைய திட்டங்கள் விசாரணை, திட்டமிடல் மற்றும் கட்டுமானம் ஆகியவற்றில் அதிக நேரத்தை உள்ளடக்கியது மற்றும் கர்ப்பகாலம் இன்னும் பெரியது. இறுதியாக, அவர்கள் சரியான நேரத்தில் தண்ணீர் வழங்குவதற்கு குறைந்த நம்பகத்தன்மை கொண்டவர்கள்.

குறிப்பு

சிறு நீர்ப்பாசன பணிகள் திட்டங்கள்

சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் அறிவியல் அடிப்படையில் நிலத்தடி நீர் வளங்களை மேம்படுத்துவது தொடர்பானது. அத்தகைய திட்டங்களில் பின்வருவன அடங்கும்: (i) சிறிய நீரோடை திசைதிருப்பல் போன்ற மேற்பரப்பு நீர் திட்டங்கள்; (ii) சிறிய நீர்ப்பிடிப்புகளில் மழை சேமிப்புகள்; (iii) தற்போதுள்ள தொட்டிகளை புதுப்பித்தல் மற்றும் திருப்புதல் பணிகள்; (iv) நிலத்தடி நீர் தட்டுதல், கிணறுகளை துளையிடுதல், கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதல், குழாய் கிணறுகளை மூழ்கடித்தல், கிணறுகளில் இருந்து தண்ணீரை தூக்குதல்; (v) சிறிய வடிகால் வாய்க்கால்களை நிர்மாணித்தல் மற்றும் பழுதுபார்த்தல், ஈரப்பதத்தைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் வளர்ச்சி நீரை நிரப்புதல்.

புதிய வரையறையின் கீழ், அனைத்து நிலத்தடி நீர் கட்டமைப்புகளும் சிறு பாசனம் என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நிலத்தடி நீர் மேம்பாடு 90 சதவீதம் தனியார் துறையின் கீழ் உள்ளது.

சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் உடனடியாக மகசூல் பலன்களைப் பெறுவதில் பெரும் நன்மையைக் கொண்டுள்ளன: (i) அவற்றைக் கருத்தரித்து விரைவாக முடிக்கலாம் மற்றும் விவசாயிகளால் பெரிய அளவில் கையாளலாம் (ii) கட்டுமானம், காலம் பதினைந்து நாட்கள் முதல் ஒரு மாதம் வரை; அவர்களுக்கு சிறிய மூலதனம் தேவைப்படுகிறது மற்றும் பெரும்பாலும் உள்ளூர் திறமைகள் மற்றும் வளங்களைப் பயன்படுத்துகிறது (iii) நீர்ப்பாசனத் திறனைப் பயன்படுத்துவது கிட்டத்தட்ட உடனடியானது, (iv) இந்தப் பணிகள் விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமானவை என்பதால், அவை உளவியல் மற்றும் உடல் தேவைகளில் பெரும் திருப்தியைக் கொண்டுவருகின்றன. விவசாயிகள் (v) இந்த வேலைகளின் திறன்களை விவசாயிகள் முழுமையாக அறிந்திருப்பதால், இவற்றில் இருந்து நீர் விநியோகம் நம்பகமானதாக இருக்கும், இதனால் அவர்கள் தங்கள் தேவைகளுக்கு ஏற்ற பயிர் முறையை பின்பற்றலாம். (vi) இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் நீரின் பயன்பாடு பொதுவாக ஆதாரங்களுக்கு மிக அருகில் உள்ள பகுதிக்கு மட்டுப்படுத்தப்படுவதால், நீர் இழப்பு மற்றும் அதன் விநியோகம் வெகுவாகக் குறைக்கப்படுகிறது (vii) இவை அடிப்படையில் மக்களை மையமாகக் கொண்ட திட்டங்களாகும். கூட்டு முயற்சிகள், (viii) சிறு நீர்ப்பாசனத்திற்கான ஹெக்டேருக்கான செலவு பெரிய பாசனத்தை விட குறைவாக உள்ளது. (ix) நிலத்தடி நீர் பெரும் நன்மையைக் கொண்டுள்ளது, அது சந்தேகத்திற்குரியது மற்றும் சுதந்திரமாக சேமித்து, சுதந்திரமாக நிலத்தடிக்கு நகர்த்த முடியும், இதனால் இழப்பு ஆவியாதல் மற்றும் கசிவு ஆகியவற்றால் சேமிப்பகத்தின் போது மற்றும் கடத்தும் போது மற்றும் (x) சிறு நீர்ப்பாசன முறையின் போது அதை பராமரிக்கவும் இயக்கவும் ஒரு பெரிய படை வீரர்கள் தேவையில்லை.

சாத்தியமான பெரிய, நடுத்தர மற்றும் சிறிய திட்டங்கள் மற்றும் முடிவுகளில் அவற்றின் பங்கு ஆகியவற்றைப் பொறுத்து.

குறிப்பு

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

10. கால்வாய் பாசனத்தின் நேரடி நன்மைகள் என்ன?
11. பாசனத்தின் பாதுகாப்பு அம்சம் என்றால் என்ன?
12. நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் உருவாக்கப்பட்ட நீர்ப்பாசன முறைகளை எந்த நிலைமைகள் கட்டுப்படுத்துகின்றன?
13. விளைச்சலைக் குறைக்கும் பார்வையில் அதிக நீர்ப்பாசனம் ஏன் தீங்கு விளைவிக்கும்?

9.5 அதிக மகசூல் தரும் பல்வேறு வகையான பயிர்கள்

விவசாய நுட்பத்தை மேம்படுத்தும் அனைத்து முறைகளிலும், தேர்வு மற்றும் குறுக்கு இனப்பெருக்கம் மூலம் தாவரங்களை மேம்படுத்துவது போன்ற முன்னேற்றம் எதுவும் இல்லை. இந்த மேம்படுத்தும் முறைகள் கணிசமான செலவு மற்றும் நிலையான கவனிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன, அதேசமயம் மேம்படுத்தப்பட்ட விதைகளின் பயன்பாடு ஒரு விதைக்கு ஒருசில ரூபாய் கூடுதல் செலவில் விவசாயிகளை ஈடுபடுத்துகிறது. விவசாயப் பகுதியில் ஒரு சிறந்த ரகத்தை அறிமுகப்படுத்தினால், விவசாயிக்கு உடனடி லாபம் கிடைக்கும். இது பயிரை அளவிலோ அல்லது தரத்திலோ மேம்படுத்தும் அதே வேளையில் சாகுபடி செலவை அரிதாகவே அதிகரிக்கிறது. மேம்பட்ட மகசூல் மற்றும் தரத்துடன் பல்வேறு உருவாக்கம், எனவே, நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் பொது மட்டத்தை உயர்த்துவதற்கான எளிய மற்றும் மிகவும் பயனுள்ள வழிமுறைகளில் ஒன்றாகும். சிறந்த வகைகளை உற்பத்தி செய்யும் முறைகளில் புதிய வடிவங்களை அறிமுகப்படுத்துதல், இயற்கையில் நிகழும் மாறுபாடுகள் மற்றும் தாவரங்களின் கலப்பினத்தால் செயற்கையாக தூண்டப்பட்டவை மற்றும் தாவரங்களின் நனவான மேம்பாடுகளை நிறைவேற்றுவதற்கான அனைத்து வழிமுறைகளும் அடங்கும். உற்பத்தியில் 10 முதல் 15 சதவீதம் மேம்படுத்தப்பட்ட ரகங்களில் இருந்து பெறலாம்.

தாவர மரபியல் கிட்டத்தட்ட வரிசைப்படுத்துவதற்கு விதைகளின் விகாரங்களை உருவாக்கும் அளவுக்கு மேம்பட்டது. ரேடியோ ஐசோடோப்புகளைக் கொண்ட விதைகளின் கதிர்வீச்சு மற்றும் விரும்பிய குணங்களைக் கொண்ட விகாரங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதன் மூலம் இயற்கையின் மெதுவான பிறழ்வு செயல்முறை துரிதப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்திய விஞ்ஞானிகள் விகாரங்களைத் தயாரித்துள்ளனர், அவை செழிப்பான விளைச்சல் தரக்கூடியவை மட்டுமல்ல, வெள்ளத்தைத் தாங்கும், வறட்சியைத் தாங்கும் மற்றும் நோய் எதிர்ப்புத் திறன் கொண்டவை மற்றும் அவை ஆரம்பத்தில் முதிர்ச்சியடைகின்றன. இவை நீர் தேங்கி நிற்கும் பகுதிகள், அரை வறண்ட பகுதிகள் மற்றும் பல பயிர்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்கின்றன.

9.5.1 HYV விதைகளின் முக்கியத்துவம்

நெல்லின் இயற்கையான சராசரி மகசூல் ஹெக்டேருக்கு 1.15 டன்கள் என்று ஆர்ப்பாட்டங்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. 1971-72ல் தேசிய ஆர்ப்பாட்டத்தில் 85 சதவீதம் HYV விதைகள் கொண்ட அடுக்குகள் 4.5 டன்களுக்கு மேல் மகசூல் கொடுத்தன. 1971-72ல் 81 சதவீத நிலங்களில் ஒரு ஹெக்டேருக்கு 1.31 டன் கோதுமை இருந்தது. பல்வேறு மாநிலங்களில் இருந்து அறிக்கையிடப்பட்ட மகசூல் தரவுகளின் பகுப்பாய்வு பாரம்பரிய வகைகளுடன் ஒப்பிடுகையில், இந்த வகைகளின் விளைச்சல் கணிசமாக அதிகமாக இருப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறது. நெல் அதிக மகசூல் ஹெக்டேருக்கு 13,000 கிலோ (கர்நாடகாவில் 1 ரூ 8) அளவைத் தொட்டது மற்றும் வெவ்வேறு மாநிலங்களில் சராசரி மகசூல் ஹெக்டேருக்கு 2,100 கிலோ முதல் 5,500 கிலோ வரை இருந்தது. கலப்பினங்களைப் பொறுத்தவரை, மக்காச்சோளம், சோளம் மற்றும் பஜ்ராவிற்கு முறையே ஹெக்டேருக்கு 7,835 கிலோ, 7,500 கிலோ மற்றும் 6,527 கிலோ மகசூல் கிடைத்தது.

ஒரு ஹெக்டேருக்கு மக்காச்சோளத்தின் விளைச்சல் வெவ்வேறு மாநிலங்களில் 1,404 கிலோ முதல் 3.500 கிலோ வரையிலும், கலப்பின பஜ்ராவின் விளைச்சல் 1.300 கிலோ முதல் 3,875 கிலோ வரையிலும், ஜோவர் 1,275 கிலோ முதல் 3,767 கிலோ வரையிலும் இருந்தது.

எவ்வாறாயினும், அதிக மகசூல் தரும் இரகங்களின் திட்டத்தை செயல்படுத்துவதில் எதிர்கொள்ளும் பல நிர்வாக, அமைப்பு மற்றும் நிறுவன சிக்கல்கள் திட்டக்குழு மற்றும் வேளாண்-பொருளாதார ஆராய்ச்சி மையங்களால் நடத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டு ஆய்வுகளின் போது கண்டறியப்பட்டது. மண் பரிசோதனை வசதிகளை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவதற்கு சில ஆராய்ச்சிக் கூடங்களில் கூடுதல் வசதிகளை வழங்குதல், பயிற்சித் திட்டங்களில் செயல்விளக்கம் மற்றும் மேம்பாடுகள், சிறந்த விளம்பரம் பிரபலப்படுத்துதல் மற்றும் பதப்படுத்தப்பட்ட விதைகளின் தரக் கட்டுப்பாடு உரங்கள் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லிகளின் பயன்பாடு ஆகியவற்றுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறது. நிறுவன கடன் வழங்கல் அதிகரித்தது.

9.5.2 சில மேம்படுத்தப்பட்ட வகைகள்

உணவு தானியங்களின் உற்பத்தியை அதிகரிக்க உதவிய ஏராளமான மேம்படுத்தப்பட்ட உணவு தானியங்கள் கோதுமையை மேம்படுத்துவதற்கான அகில இந்திய ஒருங்கிணைந்த திட்டம், அனைத்து வகையான துருவுக்கும் அதிக எதிர்ப்புத் திறன் கொண்ட புதிய ரகங்களை உருவாக்கியுள்ளது. மற்றும் பழைய வகைகளை விட முன்னதாக முதிர்ச்சியடையும். இருபது மையங்களில் ஆய்வுப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பஞ்சாப், ஹரியானா, ராஜஸ்தான், ம.பி., உ.பி., வடக்கு பீகார், குஜராத் மற்றும் மஹாராஷ்டிராவை உள்ளடக்கிய நாட்டின் மத்திய மற்றும் மேற்குப் பகுதிகளில் குறிப்பாக மழையை நம்பி வளர்க்கப்பட்ட ரகங்கள் பொருத்தமானவை. பெரும்பாலான ரகங்கள் 120 முதல் 140 நாட்களுக்குள் பழுக்க வைக்கும் மற்றும் அவற்றின் மகசூல் திறன் ஹெக்டேருக்கு 20-25 குவிண்டால்களில் இருந்து 70-80 குவிண்டால்கள் வரை மாறுபடும்.

வயல் சோதனைகளின் அடிப்படையில், பின்வரும் கோதுமை வகைகள் மழை மற்றும் அதிக வளம் தரும் நிலைமைகளுக்கு ஏற்றதாகக் கருதப்படுகிறது: லர்மா ராஜோ சோனாரா 64 ஷர்பதி சோனாரா கல்யாண் சோனா சோனாலிகா எஸ் 311 சோட்டி லெர்மா) சஃபேத் லெர்மா ஹிரா (எச் டி-

குறிப்பு

1941) நர்மதா- 4C மேக்துாத் (H 1-7483) HS 1097-11 மோதி புசலேர்மா UP 215 UP 310 HD 1925 HD-1982 HD-1999 HD 4502 மற்றும் WG-377. இவற்றில் சில குறுகிய காலத்தை உடையவை, மற்றவை தாமதமான விதைப்பு வகைகள் மற்றும் கரும்பு, உருளைக்கிழங்கு, தோரி, முள்ளங்கி, கேரட் அல்லது டர்னிப்ஸ் அறுவடைக்குப் பிறகு ஜனவரி நடுப்பகுதி வரை கூட நீர்ப்பாசனம் கிடைக்கும் இடங்களில் வளர்க்கப்படுகின்றன.

இன்னும் சில கவர்ச்சியான நெல் வகைகள், அதிக அளவு உரங்களை தாங்கி ஒரு ஹெக்டேருக்கு 3500 கிலோ முதல் 7500 கிலோ வரை மகசூல் தரக்கூடியவை. இதுவரை 10 முதல் 20 சதவீதம் அதிக மகசூல் தரும் 400க்கும் மேற்பட்ட சிறந்த ரகங்கள் உருவாகியுள்ளன. அனைத்திந்திய ஒருங்கிணைந்த அரிசி மேம்பாட்டுத் திட்டம், புதிய ரக குள்ளமான மற்றும் அதிக மகசூல் தரும் திறனை வெளிக் கொண்டுவருவதில் ஈடுபட்டுள்ளது. இந்த வகைகளில் பல சிறந்த தானிய தரம், ஆரம்ப முதிர்ச்சி மற்றும் வறட்சியை எதிர்க்கும்; மற்றவை கடுமையான நோய்களுக்கு (பாக்டீரியா இலை கருகல் நோய்) பூச்சிகளுக்கு ஆளாகின்றன, (தண்டு துளைப்பான்கள் மற்றும் இலை மற்றும் செடி தாம்புகள்) நீர் தேங்கி நிற்கும் சூழ்நிலையில் பொருத்தமற்றவை, கரடுமுரடான பசையுள்ள தானியங்கள் மற்றும் மோசமான நுகர்வோர் ஏற்றுக்கொள்ளல்.

எனவே, இப்போது இந்த சிக்கல்கள் இல்லாத இத்தகைய வகைகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. பொது சாகுபடிக்கு ஏற்ற முக்கிய வகைகள் ஐஆர்-8, ஜெயா மற்றும் விஜயா. குறிப்பிட்ட பகுதிகளுக்கு பொருத்தமானவை பாலா, காவிரி, கண்டி, கிருஷ்ணா. பத்மா, பங்கஜ் மற்றும் ஜகநாத். சிறப்பு சூழ்நிலைக்கான வகைகள் சபர்மதி ஜமுனா, ரத்னா மற்றும் ஐஆர்-20. குறிப்பிட்ட பகுதிகளுக்கான மற்ற ஆறு குள்ள வகைகள் ஹம்சா, அன்னபூர்ணா, கருணா, சர்ஜு-49, சுமா மற்றும் குசுமா.

1967 ஆம் ஆண்டு பயறு வகை பயிர்கள் மீதான அகில இந்திய ஒருங்கிணைந்த திட்டம், விரைவான விளைச்சல் தரும் வகைகளை உருவாக்குவதற்கான நோக்கத்துடன் மேற்கொள்ளப்பட்டது, இது உறுதியான நீர்ப்பாசனம் மற்றும் அதிக மகசூல் தரும் வகைகளில் பூச்சிகள் மற்றும் நோய்களுக்கு எதிர்ப்புத் திறன் கொண்ட பகுதிகளில் பொருத்தமான பல பயிர்கள் மற்றும் ரிலே பயிர் முறைகளில் பொருத்தப்படலாம். IARI விஞ்ஞானிகள் ராபி மற்றும் காரிஃப் பயிர்களுக்கு இடையில் ஒரு ஹெக்டேருக்கு ஒரு டன் தானியத்தை விளைவிப்பதற்காக ஒரு புதிய குறுகிய கால (எழுபத்தைந்து நாட்கள்) பச்சை பயறு வகைகளை (பூசா பைசாபி) உருவாக்கியுள்ளனர்.

IARI இல் சுமார் 7,000 வகையான வனா (வங்காள கிராம்) சோதனைக்கு உட்பட்டது. தவிர, ஹைதராபாத், கோயம்புத்தூர், ஜபல்பூர், லூதியானா, வாரணாசி ஆகிய பிராந்திய மையங்களில் ஆயிரக்கணக்கான வகையான அர்ஹர், மூங் மற்றும் பிற பருப்பு வகைகள் திரையிடப்பட்டுள்ளன. முதலியன கரடுமுரடான தானியங்களின் கீழ், அனைத்திந்திய ஒருங்கிணைந்த தினை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் புதிய ரக மக்காச்சோளம், பஜ்ரா, ஜோவர் மற்றும் சோளம் ஆகியவை உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

பஜ்ராவின் ஆறு கலப்பினங்களான HB-1 முதல் HB-4 வரை மற்றும் மற்ற இரண்டு வகைகள் முதிர்ச்சியடைய எழுபத்தைந்து நாட்கள் எடுத்து சுமார் 4000 கிலோ மகசூலைத் தருகின்றன. ஹெக்டேருக்கு. ஆனால் இந்த விகாரங்கள் பூச்சிகள் மற்றும் நோய்களுக்கு உட்பட்டவை, எனவே அவை மிகவும் பிரபலமாக இல்லை. இருப்பினும், இந்த பிரச்சனைகளை சமாளிக்க முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன. ஜோவரின் CSH I மற்றும் CSH II ஆகிய இரண்டு கலப்பினங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இவை முதிர்ச்சியடைய மூன்று முதல்

நான்கு மாதங்கள் ஆகும் மற்றும் ஒரு ஹெக்டேருக்கு சுமார் 4000 முதல் 6000 கிலோ வரை மகசூல் கிடைக்கும். ஆனால் இவை சாகுபடியாளர்களிடம் அதிக ஆதரவைக் காணவில்லை, ஏனெனில் அவை முதிர்ச்சியடையும் மழையின் போது தானியத்தின் தரம் மோசமடைகிறது மற்றும் இந்த கலப்பினங்களில் சில அதிக மழை பெய்யும் பகுதிகளுக்கு ஏற்றவை அல்ல; மேலும் அவை நுகர்வோர் கோரிக்கைகளை பூர்த்தி செய்வதில்லை. கங்கா 101, கங்கா-3, கங்கா-சஃபேட் 2, ரஞ்சித், டெக்கான், ஹிமால்யாயன் 123 மற்றும் ஹை போன்ற அதிக மகசூல் தரும் கலப்பினங்கள் மற்றும் மக்காச்சோளத்தின் கூட்டு வகைகள் அகில இந்திய ஒருங்கிணைந்த மக்காச்சோள வளர்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. மாப்பொருள் இவை எண்பத்தைந்து முதல் முதிர்ச்சி அடைகின்றன 120 நாட்கள் மற்றும் ஹெக்டேருக்கு சுமார் நாற்பத்தைந்து முதல் எழுபத்தைந்து குவிண்டால் வரை கொடுங்கள், அவை வடக்கு சமவெளி போன்ற சில பகுதிகளில் தத்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன; தெற்கு ராஜஸ்தான், குஜராத் மற்றும் மகாராஷ்டிரா, மற்றும் தக்காணத்தின் சில பகுதிகளிலும், ஆனால் மற்றவற்றில் விவசாயிகளிடமிருந்து கணிசமான எதிர்ப்பு உள்ளது, ஏனெனில் தற்போதுள்ள ரபி பயிர்களின் வடிவத்துடன் கிடைக்கக்கூடிய ரகங்கள் சரியாக பொருந்தவில்லை, மேலும் அவை எதிர்ப்புத் திறன் இல்லாதவை. பூச்சிகள் மற்றும் நோய்களுக்கு.

எண்ணெய் வித்துக்களைப் பொறுத்த வரையில், ஆமணக்கு (அருணா CSH-2, சுபலா), நிலக்கடலை (M-13) C- 148 மற்றும் KG-6 1- 120) அதிக மகசூல் தரக்கூடிய மற்றும் முன்கூட்டியே முதிர்ச்சியடையும் வகைகள்; துருப்பிடிக்காத ஆளிவிதை வகைகள் மற்றும் உயர் விளைச்சல் தரக்கூடிய உயரமான மற்றும் குள்ள தேங்காயின் கலப்பினங்கள்.

நாட்டில் அதிகரித்து வரும் சமையல் எண்ணெய் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய, பெரிய அளவில் சோயாபீன் சாகுபடி ஐ கள் மகாராஷ்டிரா, குஜராத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. உ.பி. மற்றும் ம.பி. சூரியகாந்தி, தமிழ்நாடு, மகாராஷ்டிரா, கர்நாடகா, ஆந்திரப் பிரதேசம், குஜராத் மற்றும் வட இந்தியாவின் சில பகுதிகளில், குறிப்பாக ரஷ்ய வகையின் பெரிய பரப்பளவில் நாட்டில் வளர்க்கப்படுகிறது.

ஆர்போரேட்டம், ஹெர்பேசர்ன் மற்றும் அமெரிக்கன் போன்ற மேம்படுத்தப்பட்ட வகைகளின் எண்ணிக்கை - கல்யாண் போன்ற மத்திய பருத்திக் குழுவின் கீழ் ரகங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. விஜய லக்ஷ்மி, பிரதாப். விர்னார், ஜரிலா ஜெய்தர், கரோனி உகாண்டா, K-2, K- 5, N-14, C-1, C-12, F-216, F-231. R 420, மால்வா 9 மற்றும் இந்தூர் 1. ஆனால் பல புதிய வகைகள் இப்போது IARI MCU-5 (சுஜாதா மற்றும் ஸ்வின்), குஜராத் ஹைப்ரிட் 4 மூலம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன; வரலட்சுமி, PR 9. PS 10 மற்றும் SS 67 ஆகியவை குறுகிய கால அளவு மட்டுமல்ல, அதிக ஜின்னிங் திறன் கொண்ட நீண்ட-ஸ்டேபிள், உயர்ந்த பருத்தியும் கூட. இவை ராஜஸ்தான் கால்வாய், துங்பத்ரா மற்றும் நாகார்ஜுன்சாகர் ஆகிய கட்டளைப் பகுதிகளில் வளர்க்கப்படுகின்றன.

தீவனப்பயிர்களின் கீழ் பூசா ராட்சத நாபிர்கிராஸ் ஒரு ஹெக்டேருக்கு ஆண்டுக்கு 2500 முதல் 3000 குவிண்டால் பச்சைப் பொருளை அளிக்கிறது. இதில் நேப்பியர் புல்லை விட 25 சதவீதம் அதிக புரதம் மற்றும் 12 சதவீதம் அதிக சர்க்கரை உள்ளது, பூசா ஜெயண்ட் I பெர்செம் ஒரு ஹெக்டேருக்கு ஆண்டுக்கு 900 முதல் 1000 குவிண்டால் பசுந்தீவனம் மற்றும் உறைபனியை எதிர்க்கும்.

பழங்களில், கொட்டைகள் (பாதாம் மற்றும் வால்நட்) போன்ற பயிர்களின் வளர்ச்சி இமயமலைப் பகுதியில் ஊக்குவிக்கப்பட்டுள்ளது. திராட்சை சாகுபடிக்கு அனாப்-இ-ஷாஹி என்ற புதிய நம்பிக்கைக்குரிய

குறிப்பு

குறிப்பு

வகையுடன் டெக்கான் மற்றும் தீபகற்ப இந்தியாவில் நிரப்பப்படுகிறது. மற்றொரு வகை பூசா சீட்லெஸ் இப்போது டெல்லி பகுதியில் பயிரிடப்படுகிறது.

மேலும் பல வெளிநாட்டு காய்கறி பயிர் வகைகள் மற்றும் பழ மரங்கள் வணிக சாகுபடிக்காக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அமெரிக்காவிலிருந்து அதிக மகசூல் தரும் தக்காளி மற்றும் தோட்ட வகைகள், அமெரிக்கா மற்றும் ஜப்பானில் இருந்து பிலிப்பைன்ஸ் வகை நீர் முலாம்பழங்கள் மற்றும் ஆஸ்திரேலியாவில் இருந்து ஒரு பட்டாணி வகை ஆகியவை இதில் முக்கியமானவை. பஞ்சாப், ராஜஸ்தான், உ.பி., ஹரியானா மற்றும் மகாராஷ்டிராவில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளிலும் சுகர்பீட் திறமையாக பயிரிடப்படுகிறது.

9.5.3 தேசிய விதைகள் கழகம்

இந்த நிறுவனம் 1963 இல் நிறுவப்பட்டது, முக்கியமாக கலப்பினங்களுக்கான அடித்தள விதைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கும், இருப்பு வைப்பதற்கும் மற்றும் வழங்குவதற்கும் குறிப்பாக அந்த ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட கலப்பின மக்காச்சோளம். கார்ப்பரேஷன் டிசம்பர் 1965 மற்றும் ஜனவரி 1966 இல் கலப்பின மக்காச்சோளம், கலப்பின ஜோவர், ஹைப்ரிட் பஜ்ரா மற்றும் தைச்சுங் நேட்டிவ் I ஆகியவற்றின் சான்றளிக்கப்பட்ட விதைகளின் விதை உற்பத்திக்கான ஒரு பெரிய திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியது.

தாய் விதைகளை சரியான நேரத்தில் வழங்குவதற்கும், தொழில்நுட்ப வழிகாட்டுதல் மற்றும் விதைகளை வழங்குவதற்கும், கலப்பின விதை பயிர்களின் ஆய்வு மற்றும் சான்றிதழை வழங்குவதற்கும் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் மாநகராட்சியின் ஏழு மண்டல அலகுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. விதைகளை பதப்படுத்துவதற்கு வசதியாக பதினான்கு பதப்படுத்தும் ஆலைகளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு ஆலையும் ஆண்டுக்கு ஏறக்குறைய 3,000 முதல் 4,000 குவிண்டால் கொள்ளளவு கொண்டது. இவைகளை குத்தகைக்கு வழங்குவதன் மூலம் நிலத்தை சமன் செய்பவர்கள் மற்றும் நடவு செய்பவர்களை பிரபலப்படுத்தியுள்ளது, கார்ப்பரேஷன் மக்காச்சோளம், ஜவ்வரிசி, பஜ்ரா, அரிசி போன்றவற்றின் கலப்பின விதைகள் தவிர, பூசா சவானி பிண்டி, பூசா ரூபி தக்காளி, பூசா பர்பிள் லாங் போன்ற காய்கறி விதைகளையும் வழங்கி வருகிறது. கத்தரி, பூசா கட்கி காலிஃபிளவர், புதிய பூசா மிளகாய், குண்டூர் 3 மிளகாய் கோயம்புத்தூர் லாங் கரேலா பொன்னர்வில் மற்றும் பெர்ஃபெக்ஷன் புதிய லைன் பட்டாணி மற்றும் ஆசிரிய முருடுண்டே நிலக்கடலை.

1869 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்ட தேராய் மேம்பாட்டுக் கழகம், குறிப்பாக நெல், சோளம், சோளம் மற்றும் சோயா பீன்ஸ் விதைகள் உற்பத்தியில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது.

விதை பதப்படுத்தும் ஆலைகளை அமைத்தல், விதைப்பண்ணைகளை மேம்படுத்துதல், விதை பரிசோதனை ஆய்வகத்தை வலுப்படுத்துதல் மற்றும் கூடுதல் சேமிப்பு திறனை உருவாக்குதல் போன்ற பல திட்டங்கள் நடந்து வருகின்றன. ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இவை தொடர்ந்து கவனத்தைப் பெறும். மேலும், பல்வேறு மாநிலங்களில் விதைகளின் அவசரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக, தேசிய விதைக் கழகம் மூலம் விதைகளின் தாங்கல் இருப்புகளை உருவாக்குவதற்கான திட்டங்கள் மற்றும் அரசாங்கங்களால் விதைகளை இருப்பு வைப்பதற்கான திட்டங்கள் பெரிய அளவில் மேற்கொள்ளப்படும்.

9.5.4 HYV கீழ் பகுதியின் முன்னேற்றம்

குறிப்பு

பசுமைப் புரட்சியின் கீழ் விவசாயத்தில் புதிய தொழில்நுட்பங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதிலிருந்து, விவசாய உற்பத்தியில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. கலப்பின விதைகள் அவற்றின் நோய் எதிர்ப்பு மற்றும் அதிக உற்பத்தித்திறனுக்காக விரும்பப்படுகின்றன. ஆனால் அவர்களின் சாகுபடிக்கு, தண்ணீர் மற்றும் ரசாயன உரங்கள் போன்ற கூடுதல் வசதிகள். அதனால்தான், இந்தியாவில், நீர்ப்பாசனப் பகுதிகள் மட்டுமே HYV விதைகளின் கீழ் உள்ள பகுதிகளில் முன்னேற்றத்தைக் கண்டுள்ளன என்பது கவனிக்கப்பட்டது. மழை, வெள்ளம் மற்றும் மேட்டு நிலம் அல்லது தாழ்வான பகுதிகள் இன்னும் வெளிவரவில்லை. எச். ஒய். வி விதை சாகுபடி பரப்பின் முன்னேற்றத்தின் நிலை என்ன என்று பார்ப்போம். கோதுமை, அரிசி, ஜோவர் மற்றும் மக்காச்சோளம்: அதிக மகசூல் தரும் வகை விதைகள் பயன்படுத்தப்படும் நான்கு முக்கிய பயிர்களின் கீழ் பகுதியில் உள்ள போக்குகளைப் பார்ப்போம்.

									('000 ஹெக்டேர்)
மாநிலம்	பருவ காலம்	2000-2001	2001-2002	2002-2003	2003-2004	2004-2005	2005-2006	2006-2007	2007-2008
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
அசாம்		-	-	-	-	-	-	-	-
பீகார்		1516	1637	1582	1470	1473	1479	1564	1608
சத்தீசுகர்		21	57	62	67	41	41	40	42
குசராத்து		260	409	390	731	641	744	1023	1222
அரியானா		-	-	-	2290	2288	2290	2345	2390
ஹிமாச்சல பிரதேசம்		-	-	-	-	-	-	-	-
ஜம்மு & காஷ்மீர்		170	149	110	143	140	131	131	131
ஜார்கண்ட்		107	-	-	-	-	-	-	-
கர்நாடக		-	134	123	101	120	147	182	177
மத்தியப் பிரதேசம்		1220	1751	1603	2269	2405	1965	2425	2457
மகாராஷ்டிரா		689	680	710	622	724	924	1231	1253
ஒடிசா	கோடைகாலம்	8	7	4	5	4	3	4	5
பஞ்சாப்		-	-	-	-	3482	3468	3467	3488
ராஜஸ்தான்		1821	1859	1450	1528	1350	1796	2320	2199
உத்திரப்பிரதேசம்	-	-	-	-	-	-	-	-	-
மேற்கு வங்கம்	-	-	-	-	-	-	-	-	-
தில்லி		28	26	20	19	13	8	13	13
வெற்று (-) மாநில வேளாண் புள்ளியியல் ஆணையத்தில் (SASA) கிடைக்கவில்லை									
ஆதாரம்: முதன்மை பயிர்கள் மீதான பயிர் மதிப்பீட்டு ஆய்வின் ஒருங்கிணைந்த முடிவுகள்- NSSO ஆல் வெளியிடப்பட்டது									

அட்டவணை 9.4 அதிக விளைச்சல் தரும் பல்வேறு வகையான கோதுமை பகுதி

கோதுமை HYV கீழ் பகுதி

இந்தியாவின் முதன்மையான விவசாயப் பொருட்களில் ஒன்று கோதுமை. இது முக்கியமாக ரபி பயிர் ஆகும், இது குளிர்காலத்தில் விதைக்கப்பட்டு வசந்த காலத்தில் அறுவடை செய்யப்படுகிறது. 2000-08 ஆம் ஆண்டுக்கான NSSO கணக்கெடுப்பின்படி, இந்தியாவில் அதிக மகசூல் தரும் கோதுமை வகைகளை அதிகபட்சமாகப் பரப்பும் மாநிலம் பஞ்சாப் ஆகும், இது 2007-08 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி 3488 ஆயிரம் ஹெக்டேர் HYV நிலப்பரப்பில் உள்ளது. 2000 முதல் 2008 வரை இப்பகுதியில் பெரிய மாற்றம் இல்லை. 2000 மற்றும் 2008 க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில், சத்தீஸ்கர், ம.பி., மகாராஷ்டிரா மற்றும் ராஜஸ்தான் ஆகிய மாநிலங்களில் HYV கோதுமையின் பரப்பளவு விரிவாக்கம் கண்ட மாநிலங்கள். 2000-01 இல் 261 ஆயிரம் ஹெக்டேர்களாக இருந்த HYV யின் பரப்பளவு 2007-08 இல் 1222 ஆயிரம் ஹெக்டேராக உயர்ந்துள்ள குஜராத்தில் HYV இன் பரப்பளவில் அதிகபட்ச அதிகரிப்பு காணப்பட்டது. ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மற்றும் டெல்லி யூனியன் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களும் உள்ளன, அவை HYV இன் பகுதியில் சரிவைக் கண்டுள்ளன கோதுமை, டெல்லி 2000-01ல் 28 ஆயிரம் ஹெக்டேரில் இருந்து 2007-08ல் கிட்டத்தட்ட பாதியாக குறைந்துள்ளது.

அட்டவணை 9.5 அதிக விளைச்சல் தரும் நெல் வகையின் பகுதி

									('000 ஹெக்டேர்)
மாநிலம்	பருவ காலம்	2000 2001	2001 2002	2002 2003	2003 2004	2004 2005	2005 2006	2006 2007	2007 2008
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ஆந்தர பிரதேஷ்	கரிஃப்	-	-	-	-	-	-	-	2554
	ரபி	-	-	-	-	-	-	-	1270
அசாம்	இலையுதிர்காலம்	-	-	-	-	-	-	-	-
	மாரிகாலம்	-	-	-					
	கோடை காலம்	-	-	-	-	-	-	-	-
பீகார்	படாய்	-	-	144	-	-	-	-	-
	அகானி	1649	1608	1583	1556	1411	1525	1636	1732
	கர்மா	88	94	119	88	80	76	87	92
சத்தீசுகர்		581	637	981	736	732	812	882	907
கோவா	கரிஃப்	33	30	31	35	35	35	36	34
	ரபி	16	16	16	17	17	17	17	18
குசராத்து	கரிஃப்	424	576	374	458	518	515	-	604
	கோடை காலம்	-	3	9	22	10	20	26	24
அரியானா		-	-	-	690	741	784	798 = ____	824
ஹிமாச்சல பிரதேசம்		-	-	-	-	-	-	-	-

குறிப்பு

ஜம்மு & காஷ்மீர்		183	140	121	141	162	127	127	127
ஜார்கண்ட்	அகானி	-	-	-	-	-	-	-	-
கர்நாடக	கரிஃப்	875	867	805	743	877	906	906	883
	ரபி	45	47	44	50	41	42	41	38
	கோடை காலம்	310	274	72	74	209	363	284	324
கேரளா	இலையுதிர்காலம்	84	79	98	93	98	91	76	73
	மாரிகாலம்	89	103	112	110	116	111	112	84
	கோடை காலம்	53	40	40	36	35	22	35	45
மத்தியப் பிரதேசம்		154	182	124	123	136	176	169.	155
மகாராஷ்டிரா	கரிஃப்	(1412)	1325	1282	1312	1342	1331	1459	1534
	கோடை காலம்	-	-	-	-	-	-	-	-
மேகாலயா	இலையுதிர்காலம்	-	-	-	-	-	-	-	-
	மாரிகாலம்	-	-	-	-	-	-	-	-
ஒடிசா	இலையுதிர்காலம்	400	432	404	450	434	436	439	451
	மாரிகாலம்	2022	2153	2086	2185	2276	2341	2409	2488
	கோடை காலம்	207	272	178	253	293	325	315	333
பஞ்சாப்		-	-	-	-	2549	2639	2621	2610
ராஜஸ்தான்		121	114	59	90	91	94	87	105
தமிழ்நாடு	K/K/S	-	-	-	-	-	-	-	279
	S/T/P	-	-	-	-	-	-	-	-
	N/K	-	-	-	-	-	-	-	-
உத்திரப்பிரதேசம்		-	-	-	-	-	-	-	-
மேற்கு வங்கம்	Aus.	-	-	-	-	-	-	-	-
	Aman	-	-	-	-	-	-	-	-
	கோடை காலம்	-	-	-	-	-	-	-	-
தத்ரா & நகர் ஹவேலி		10	7	6	9	9	5	9	12
தில்லி		6	6	6	7	9	8	8	8
டமன் & தியூ		1	1	1	1	1	1	1	1
புதுச்சேரி	I-காரிஃப்	6	6	5	6	6	5	5	4

அரிசி HYV கீழ் பகுதி

இந்திய விவசாயத்தில் மற்றொரு முக்கியமான பயிர் நெல், இது காரீஃப் பயிர். மழைக்காலத்தில் விதைத்து அறுவடை செய்யப்படுகிறது. கிடைக்கப்பெறும்

தரவுகளின்படி, ஆந்திரப் பிரதேசம், ஒரிசா, பஞ்சாப் மற்றும் பீகார் ஆகியவை HYV அரிசியின் நிலப்பரப்பைப் பற்றிய முதன்மை மாநிலங்களாகும். 2000 மற்றும் 2008 க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் HYV அரிசியின் பரப்பளவு பல மாற்றங்களைக் காணவில்லை. பெரும்பாலான மாநிலங்கள் HYV இன் கீழ் உள்ள பகுதிகளில் நேர்மறையான போக்குகளைக் கண்டுள்ளன. 2000-01 ஆம் ஆண்டில் 2022 ஆயிரம் ஹெக்டேராக இருந்த ஒரிசா மாநிலத்தில் HYV அரிசியின் பரப்பளவு மிகப்பெரிய விரிவாக்கம் மற்றும் 2007-08 இல் 2488 ஆயிரம் ஹெக்டேராக உயர்ந்துள்ளது.

அட்டவணை 9.6 மக்காச்சோளத்தின் அதிக மகசூல் தரக்கூடிய பகுதி

									('000 ஹெக்டேர்)
மாநிலம்	பருவ காலம்	2000-2001	2001-2002	2002-2003	2003-2004	2004-2005	2005-2006	2006-2007	2007-2008
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ஆந்தர பிரதேஷ்	கரிஃப்	-	-	-	-	-	-	-	105
	ரபி	-	-	-	-	-	-	-	-
பீகார்	படாய்	106	92	104	105	105	119	108	109
	ரபி	-	-	188	-	-	-	-	-
	கர்மா	105	113	-	103	111	121	131	138
சத்தீசுகர்		-	-	-	-	-	-	-	-
குசராத்து		227	268	222	249	320	305	-	307
அரியானா		-	-	-	8	10	8	6	6
ஹிமாச்சல பிரதேசம்		-	-	-	-	-	-	-	-
ஜம்மு & காஷ்மீர்		82	46	90	71	47	40	40	40
கர்நாடக	கரிஃப்	595	500	574	544	779	839	864	1013
	ரபி	51	61	50	47	55	80	78	75
	கோடை காலம்	11	9	-	-	9	-	16	20
மத்தியப் பிரதேசம்		-	-	-	-	-	-	-	-
மகாராஷ்டிரா	கரிஃப்	-	-	-	-	-	-	-	-
	ரபி	-	-	-	-	-	-	-	-
ஒடிசா	இலையுதிர்காலம்	22	26	14	26	31	35	35	45
	மாரிகாலம்	0.13	0. 04	0.07	0. 62	2	6	6	6
	கோடை காலம்	1. 00	0. 40	1. 00	2. 00	2	2	2	3
பஞ்சாப்		-	-	-	-	100	104	115	103
ராஜஸ்தான்	கரிஃப்	313	386	428	498	444	544	590	667
	ரபி	-	-	-	-	-	-	-	-
தமிழ்நாடு									213
உத்திரப்பிரதேசம்		-	-	-	-	-	-	-	-
மேற்கு வங்கம்		-	-	-	-	-	-	-	-
வெற்று (-) மாநில வேளாண் புள்ளியியல் ஆணையத்தில் (SASA) கிடைக்கவில்லை									
ஆதாரம்: முதன்மை பயிர்கள் மீதான பயிர் மதிப்பீட்டு ஆய்வின் ஒருங்கிணைந்த முடிவுகள்- NSSO ஆல் வெளியிடப்பட்டது									

மக்காச்சோளத்தின் HYV கீழ் பகுதி

இந்தியாவில் கோதுமை மற்றும் அரிசிக்குப் பிறகு மக்காச்சோளம் மூன்றாவது மிக முக்கியமான பயிர். அதிக மகசூல் தரும் மரபணு திறன் காரணமாக இது மிகவும் உற்பத்தி செய்யும் பயிர்களில் ஒன்றாக கருதப்படுகிறது. இது பல்வேறு தட்பவெப்ப நிலைகளுக்கு ஏற்றவாறு

குறிப்பு

மாற்றியமைக்கக்கூடிய பயிர். இது மனிதர்களுக்கு உணவாகவும், விலங்குகளுக்கு உணவாகவும் மட்டுமல்லாமல், மருந்துகள், மது பானங்கள், கம் மற்றும் பேக்கேஜிங் போன்ற பொருட்களுக்கான மிக முக்கியமான மூலப்பொருளாகவும் உள்ளது. NSSO இன் தரவுகளின்படி, இந்தியாவில் அதிக மகசூல் தரும் மக்காச்சோளத்தின் அதிகபட்ச பரப்பளவு 1013 ஆயிரம் ஹெக்டேர் பரப்பளவில் கர்நாடகா ஆகும். கர்நாடகா, ஒரிசா மற்றும் ராஜஸ்தான் ஆகிய மாநிலங்கள் எச். ஒய்.வி. க்கு உட்பட்ட பகுதியில் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளன. ஜம்மு காஷ்மீர் போன்ற மிகச் சில மாநிலங்களில் எதிர்மறையான வளர்ச்சி காணப்படுகிறது.

அட்டவணை 9.7 அதிக மகசூல் தரும் பல்வேறு வகையான ஜோவர் பகுதி

									('000 ஹெக்டேர்)
மாநிலம்	பருவகாலம்	2000 2001	2001-2002	2002-2003	2003-2004	2004-2005	2005 2006	2006-2007	2007 2008
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ஆந்தர பிரதேஷ்	கரிஃப்	-	-	-	-	-	-	-	2
	ரபி	-	-	-	-	-	-	-	26
சத்தீசுகர்		-	-	-	-	-	-	-	
குசராத்து	கரிஃப்	40	53	41	55	31	50	-	40
	கோடை காலம்	8	7	4	38	18	29	15	-
	ரபி								12
கர்நாடக	கரிஃப்	€ 306	234	245	189	304	262	341	254
	ரபி	400	677	856	848	830.	800	775	819
	கோடை காலம்	6	6	-	-	16	-	-	6
மத்தியப் பிரதேசம்		-	-	-	-	-	-	-	
மகாராஷ்டிரா	கரிஃப்	-	1717	1677	1570	1518	-	1378	1253
	ரபி	-	-	-	-	-	-	-	
ராஜஸ்தான்		147	131	117	292	174	218	171	51
தமிழ்நாடு		-	-	-	-	-	-	-	
உத்திரப்பிரதேசம்		-	-	-	-	-	-	-	
வெற்று (-) மாநில வேளாண் புள்ளியியல் ஆணையத்தில் (SASA) கிடைக்கவில்லை									
ஆதாரம்: முதன்மை பயிர்கள் மீதான பயிர் மதிப்பீட்டு ஆய்வின் ஒருங்கிணைந்த முடிவுகள்- NSSO ஆல் வெளியிடப்பட்டது									

ஜோவரின் HYV இன் கீழ் பகுதி

மற்றொரு பிரபலமான தீவன மற்றும் தீவன பயிர் ஜோவர் ஆகும். இது ரபி மற்றும் காரிஃப் பருவத்தில் வளர்வதால், விவசாயத்தில் தகவமைப்புக்கு மிகவும் பிரபலமாக உள்ளது. ஊட்டச்சத்து மதிப்பின் அடிப்படையில் இது மக்காச்சோளத்தைப் போலவே உள்ளது மற்றும் அதன் மூலம் கால்நடை தீவனப் பிரிவில் போட்டியாளராகக் காட்சியளிக்கிறது.

குறிப்பு

NSSO தரவுகளின்படி, ஜோவரின் HYV இன் கீழ் உள்ள பகுதி மகாராஷ்டிரா ஆகும். ஹைபிரிட் ஜவ்வரிசி உற்பத்தியின் பரப்பளவு அதிகரிப்பின் அடிப்படையில் சிறப்பாக செயல்படும் மாநிலமாக கர்நாடகா ராபி பருவத்தில் உள்ளது, இங்கு 2007-08 இல் 819 ஆயிரம் ஹெக்டேர்களாக இருந்த HYV ஜோவர் 2000-01 இல் 400 ஆயிரம் ஹெக்டேராக இருந்தது. 2001-02ல் 1717 ஆயிரம் ஹெக்டேராக இருந்த மகாராஷ்டிராவில் 2007-08ல் 1253 ஆயிரம் ஹெக்டேராகவும், ராஜஸ்தானில் 147 ஆயிரம் ஹெக்டேராகவும் குறைந்துள்ளது. 2007-08ல் 2000-01 முதல் 51 ஆயிரம் ஹெக்டேர்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

14. தீபகற்பம் மற்றும் டெக்கான் இந்தியாவில் உள்ள புதிய வகை திராட்சைக்கு பெயரிடுங்கள்.
15. பொது சாகுபடிக்கு ஏற்ற முக்கிய நெல் வகைகளை குறிப்பிடவும்.
16. தேசிய விதைகள் அமைப்பை நிறுவியதன் நோக்கம் என்ன?

9.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

1. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதிக முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்ட பொருளாதாரத் துறை விவசாயம்.
2. புதிய விவசாய உத்தியின் முக்கிய நோக்கம் அதிக மகசூல் தரக்கூடிய பல்வேறு விதைகளைப் பயன்படுத்துவதாகும்.
3. தீவிர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டத்தின் உந்துதல், சில தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில் உள்ளீடுகள், மனித ஆற்றல் மற்றும் நிதி ஆதாரங்களை நியாயமான முறையில் பயன்படுத்துவதன் மூலம் வளர்ச்சியின் வேகத்தை விரைவுபடுத்துவதாகும்.
4. ஐந்தாவது திட்டத்தில், பயிற்சி வசதிகள் விரிவுபடுத்தப்பட்டன, உத்தியோகபூர்வ தாவர பாதுகாப்பு வசதிகள் விரிவுபடுத்தப்பட்டன, மேலும் பூச்சிக்கொல்லிகளை வான்வழியாக தெளிப்பதற்காக வேளாண் விமான சேவை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
5. பசுமைப் புரட்சியில் 'பசுமை' என்ற சொல் 'பயிர்'களைக் குறிக்கிறது, 'புரட்சி' என்பது 'ஊடுருவல்' என்பதைக் குறிக்கிறது.
6. இந்தியா போன்ற தொழிலாளர்கள் நிறைந்த நாட்டில், இயந்திரமயமாக்கல் பொதுவாக ஒரு நிரப்பு இயல்புடையது.
7. பெரும்பாலான வளர்ச்சியடையாத நாடுகளில் இந்த இயந்திரங்களைக் கையாள பயிற்சி பெற்ற பணியாளர்கள் இல்லாததால், இயந்திரமயமாக்கலின் பயன்பாடு தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது.
8. விதை மற்றும் உரம் நடும் இயந்திரம் மற்றும் உரங்களை வான்வழி தெளித்தல் ஆகியவை வேளாண் நடைமுறைகளை மிகவும் திறமையானதாக மாற்றும் பண்ணை இயந்திர நுட்பங்களின் எடுத்துக்காட்டுகள்.
9. கரடுமுரடான நிலப்பரப்பு பகுதிகளில், இயந்திரமயமாக்கல் நிலங்களை சமன் செய்து, சாகுபடிக்கு ஏற்றதாக மாற்ற உதவுகிறது.
10. கால்வாய் பாசனத்தின் நேரடிப் பலன்களில் நிலத்தின் அதிகப் பயன்பாடு அடங்கும்; பண்ணையின் சராசரி அளவு விரிவாக்கம்; கூடுதல் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கான தேவையை உருவாக்குதல்;

குறிப்பு

புதிய மற்றும் சிறந்த பயிர் வகைகளில் மாற்றம், பண்ணை வியாபாரத்தில் கூடுதல் உற்பத்தி முதலீடு, சாதகமான உள்ளீடு-வெளியீட்டு விகிதம், நில வருவாய் மற்றும் பிற உள்ளூர் வரவுகளை அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்பை விரிவுபடுத்துதல்

11. நீர்ப்பாசனத்தின் பாதுகாப்பு அம்சம் என்பது பயிர் பருவத்தில் மண்ணில் ஈரப்பதம் குறைபாட்டை ஈடுசெய்து, பயிர்களின் சரியான மற்றும் நீடித்த வளர்ச்சியை உறுதி செய்வதாகும்.
12. நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் உருவாக்கப்பட்ட நீர்ப்பாசன அமைப்புகள் உள்ளூர், வானிலை, புவியியல் மற்றும் பிற உடல் நிலைமைகளால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன.
13. ஸ்ரீ A.P. பட்டாச்சார்யா மேற்கொண்ட சோதனை ஆய்வுகள், அதிக நீர்ப்பாசனம் தீங்கு விளைவிக்கும் என்பதற்கு உறுதியான ஆதாரத்தை அளித்துள்ளது, ஏனெனில் ஆலை உட்கொள்ளாத பயன்படுத்தப்படாத நீர் தாவர ஊட்டச்சத்துக்களைக் குறைக்கிறது, அதே நேரத்தில் நிலத்தடி நீர்மட்டத்தில் ஊடுருவுகிறது பெருக்கப்படுவதால், இறுதியில் நீர் தேக்கத்திற்கு வழிவகுத்தது, இது மலேரியாவைக் கொண்டுவருகிறது மற்றும் கருவுறுதலை முழுமையாக இழக்கிறது.
14. அனாப்-இ-ஷாஹி தீபகற்பம் மற்றும் டெக்கான் இந்தியாவில் உள்ள புதிய திராட்சை வகையாகும்.
15. பொது சாகுபடிக்கு ஏற்ற முக்கிய நெல் ரகங்கள் IR-8, ஜெயா மற்றும் ஜீவாயா.
16. தேசிய விதை அமைப்பு ஸ்தாபிக்கப்பட்டதன் நோக்கம், கலப்பினங்களுக்கு குறிப்பாக கலப்பின மக்காச்சோளத்திற்கான அடித்தள விதைகளை உற்பத்தி செய்வது, இருப்பு வைப்பது மற்றும் வழங்குவது ஆகும், அவை அந்த ஆண்டில் (1963) வெளியிடப்பட்டன

9.7 தொகுப்பு

- சுதந்திரத்திற்கு முன்னதாக, இந்திய விவசாயம் பின்தங்கிய, தேக்கநிலை மற்றும் கிட்டத்தட்ட துடிப்பற்றதாக இருந்தது. உற்பத்தித்திறன் குறைவாக இருந்தது, முதலீட்டிற்கான தூண்டுதல் இல்லை, இப்போது பாகிஸ்தானில் உள்ள பெரும்பாலான வளமான நிலங்கள்.
- சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, ஐந்தாண்டு திட்டங்களில் விவசாயத்திற்கு அதிக முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டது. இருப்பினும், திட்டமிடலின் ஆரம்ப ஆண்டுகளில், அதிக முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை; உணவு தானியங்களின் தேவையை சமாளிக்க நாம் இறக்குமதியை சார்ந்திருக்க வேண்டியிருந்தது.
- ஃபோர்டு அறக்கட்டளைக் குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில், இந்திய அரசாங்கம் விவசாயத்தின் வளர்ச்சிக்கான புதிய அணுகுமுறையை ஏற்றுக்கொண்டது, இது பிரபலமாக புதிய விவசாய உத்தி என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதிக உற்பத்தித்திறன் மூலம் விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க முயன்றது.
- தீவிர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டத்தின் உந்துதல், சில தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில் உள்ளீடுகள், மனித ஆற்றல் மற்றும் நிதி ஆதாரங்களை நியாயமான முறையில்

பயன்படுத்துவதன் மூலம் வளர்ச்சியின் வேகத்தை விரைவுபடுத்துவதாகும்.

குறிப்பு

- இந்த ஐஏடிபியின் கீழ், விவசாயம் தொடர்பான வளர்ச்சித் திட்டங்கள் கிராமப்புறப் பொருளாதாரத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் தொடங்குவதற்குப் பதிலாக, சில தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில் தொடங்கப்பட வேண்டும். சில தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில் உள்ளீடுகள், மனித சக்தி மற்றும் நிதி ஆதாரங்களை நியாயமான முறையில் பயன்படுத்துவதன் மூலம் வளர்ச்சியின் வேகத்தை விரைவுபடுத்துவதே திட்டத்தின் உந்துதல்.
- தீவிர விவசாயப் பகுதி திட்டம் 1964-65 இல் நாட்டின் பல்வேறு மாநிலங்களின் 117 மாவட்டங்களில் தொடங்கப்பட்டது. நாட்டில் சில முக்கிய பயிர்களை தீவிர பயிரிடுவதன் மூலம் பண்ணை உற்பத்தியை உயர்த்துவதில் இந்த திட்டம் கவனம் செலுத்தியது.
- புதிய விவசாய மூலோபாயத்தின் உள்ளீடு தொகுப்பு: (1) எருவின் நியாயமான பயன்பாடு, (2) அதிக மகசூல் தரும் பல்வேறு விதைகள், (3) அதிக அளவு தாவர பாதுகாப்பு, (4) இயந்திரமயமாக்கப்பட்ட விவசாய வழிமுறைகள், (5) நிலையான நீர்ப்பாசனம், (6) மண் மேம்பாடு மற்றும் (7) பண்ணை நிர்வாகத்தின் மேம்படுத்தப்பட்ட நுட்பங்கள்.
- பசுமைப் புரட்சியில் 'பசுமை' என்ற சொல் 'பயிர்'களைக் குறிக்கிறது, 'புரட்சி' என்பது 'ஊடுருவல்' என்பதைக் குறிக்கிறது. இது இந்தியாவில் 1967-68 இல் நடக்கத் தொடங்கியது. 1967-68 ஆம் ஆண்டிலேயே, உணவு தானிய உற்பத்தி கிட்டத்தட்ட 25 சதவீதம் அதிகரித்தது. ஒரு வருடத்தில் உணவு தானிய உற்பத்தியில் இவ்வளவு அதிகரிப்பு (முன்பு உணவு தானியங்களை இறக்குமதி செய்து இப்போது தன்னிறைவு பெற்ற நாட்டில்) ஒரு புரட்சிகரமான மாற்றத்தைக் குறிக்கிறது.
- பண்ணை இயந்திரமயமாக்கல் என்பது பண்ணை நடவடிக்கைகளில் இயந்திர சக்தியைப் பயன்படுத்துவதைக் குறிக்கிறது. இது சில விவசாய நடவடிக்கைகளைச் செய்யும் செயல்முறையாக வரையறுக்கப்படலாம், அவை பொதுவாக விலங்குகள் அல்லது ஆண்கள் அல்லது இரண்டும் பொருத்தமான இயந்திரங்களின் உதவியுடன் செய்யப்படுகின்றன.
- விவசாயத்தில் இயந்திரமயமாக்கல் என்பது போட்டியிடும் தன்மையாக இருக்கலாம் அல்லது மனித உழைப்புக்கு நிரப்பு இயல்புடையதாக இருக்கலாம். இயந்திரங்கள் செய்யும் வேலையின் அடிப்படையில் இயந்திரமயமாக்கல் முழுமையானதாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ இருக்கலாம்.
- இயந்திரமயமாக்கலின் நன்மைகள் பண்ணை உற்பத்தித்திறன், தொழிலாளர் உற்பத்தித்திறன், செலவுகள் மற்றும் சமூக கட்டமைப்பை பாதிக்கிறது.
- ஆனால் எதிர்மறையான அம்சங்களில் வேலையின்மை, சிறு பண்ணைகளை கருத்தில் கொள்ளாதது மற்றும் திறமையான தொழிலாளர்கள் இல்லாதது ஆகியவை அடங்கும்
- வளரும் நாடுகளில் பண்ணை இயந்திரமயமாக்கலை ஊக்குவிப்பது ஒரு தூய விவசாய உற்பத்தி அல்லது தூய விவசாய தொழில்நுட்ப செயல்பாடு அல்ல. பயனுள்ள இயந்திரமயமாக்கல் கொள்கைகளுக்கு முழு விவசாய உற்பத்தி கட்டமைப்பின் முழுமையான சரிசெய்தல் தேவைப்படுகிறது.

- இந்தியாவில் பெரிய அளவிலான இயந்திரமயமாக்கல் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் இடப்பெயர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும், இதனால் நமது வேலையின்மை பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்குப் பதிலாக அது மேலும் மோசமாகும். இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் மலிவாக இருப்பதால், உழைப்பைச் சேமிக்கும் சாதனங்களைப் பயன்படுத்துவது விரும்பத்தக்கது அல்ல.
- இந்திய விவசாயத்தில் இயந்திரமயமாக்கலை முழுமையாக அறிமுகப்படுத்தாதது மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கும், அதேசமயம் நாட்டில் நிலவும் சூழ்நிலைகளின் காரணமாக பெரிய அளவிலான இயந்திரமயமாக்கலை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. பண்ணை நடவடிக்கைகளில் இயந்திரமயமாக்கல் தேவைப்படுகிறது, அங்கு கையேடு முறைகள் போதுமானதாக இல்லை மற்றும் விலை உயர்ந்தவை.
- இந்தியாவில் சீரற்ற மழைப்பொழிவு, அரை வறண்ட மற்றும் வறண்ட பகுதிகளில் பயிர் உற்பத்திக்கான தேவை, பெருகிவரும் மக்கள்தொகை, ஆறுகளிலிருந்து சீரற்ற நீர் வழங்கல், குறைந்த நிலத்தடி நீர் இருப்பு போன்றவற்றால் இந்தியாவில் பாசனத்தின் தேவை எழுகிறது.
- நிலத்தை விட நீர் மிகவும் மதிப்புமிக்கது, ஏனென்றால் நிலத்தில் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தும்போது, அது அதன் உற்பத்தித்திறனை குறைந்தது ஆறு மடங்கு அதிகரிக்கிறது மற்றும் அதிக அளவிலான நிலத்தை உற்பத்தி செய்கிறது, இல்லையெனில் எதுவும் அல்லது அதற்கு அடுத்ததாக எதுவும் உற்பத்தி செய்யாது.
- நீர்ப்பாசனம் மூலம் வழங்கப்படும் சேவையை இரண்டு கோணங்களில் பார்க்கலாம். (அ) பாதுகாப்பு அம்சம் மற்றும் (ஆ) கூடுதல் நில பயன்பாட்டு அம்சம்.
- நீர்ப்பாசனத்தின் குறைபாடுகள் மேல் அடுக்குகளில் அதிகப்படியான உப்பு, அதிகப்படியான தண்ணீரைப் பயன்படுத்துதல், கசிவு மற்றும் நீர் தேங்குதல் ஆகியவை அடங்கும்.
- ஒரு விவசாயப் பகுதியில் சிறந்த ரகத்தை அறிமுகப்படுத்துவது என்பது விவசாயிக்கு உடனடி லாபம். இது பயிரை அளவிலோ அல்லது தரத்திலோ மேம்படுத்துகிறது அதே சமயம் சாகுபடிச் செலவை அரிதாகவே அதிகரிக்கிறது.
- அதிக மகசூல் தரக்கூடிய விதைகளைப் பெறுவதற்கான பல்வேறு நுட்பங்கள், தடித்த விதைப்பு, உர அளவுகள், பூச்சி மற்றும் நோய் கட்டுப்பாடு மற்றும் உரங்கள் மற்றும் நீர்ப்பாசனத்தின் சரியான நேரத்தை உள்ளடக்கியது.
- இந்த கார்ப்பரேஷன் 1963 இல் நிறுவப்பட்டது, முக்கியமாக கலப்பினங்களுக்கு குறிப்பாக அந்த ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட கலப்பின மக்காச்சோளத்திற்கான அடித்தள விதைகளை உற்பத்தி, இருப்பு மற்றும் வழங்குவதற்கான ஒரு அமைப்பாகும். கார்ப்பரேஷன், ஹைப்ரிட் சோளம், கலப்பின ஜோவர் ஆகியவற்றின் சான்றளிக்கப்பட்ட விதைகளின் விதை உற்பத்திக்கான ஒரு பெரிய திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. ஹைப்ரிட் பஜ்ரா மற்றும் தைச்சுங் நேட்டிவ் I டிசம்பர் 1965 மற்றும் ஜனவரி 1966 இல்.
- அதிக மகசூல் தரும் விதைகள்தான் நமது விவசாய முன்னேற்றத்தின் அடிப்படை. அவை 'அதிசய விதைகள்' என்று கருதப்படுகின்றன.

குறுகிய காலத்தில், அதிக மகசூல் தரக்கூடிய விதைகளின் பரப்பளவு கணிசமாக அதிகரித்தது.

குறிப்பு

9.8 முக்கிய வார்த்தைகள்

- **மாற்று சாகுபடி:** இவ்வகையான நடைமுறையில் ஓரிடத்தில் சில வருடங்கள் விவசாயம் செய்யப்பட்டு பின்னர் வேறு இடத்திற்கு மாற்றப்படும். விவசாயிகள் காட்டை எரித்து ஒரு நிலத்தை சுத்தம் செய்கிறார்கள். அதை இரண்டு அல்லது மூன்று பேர் வளர்க்கிறார்கள் வன்கொடுமை செய்ததாகவும் அவர் கூறினார். இந்த நிலத்தில் களைகள் அதிகமாக இருக்கும் போது, அவர்கள் அதை கைவிட்டு, காட்டை எரித்து மற்றொரு பகுதியை அழிக்கிறார்கள்.
- **விவசாயத்தில் இயந்திரமயமாக்கல்:** இயந்திரமயமாக்கல் என்பது விவசாயத்தில் டிராக்டர், அறுவடை இயந்திரம் மற்றும் த்ரெஷர் போன்ற இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துவதைக் குறிக்கிறது.
- **OPEC நாடுகள்:** இந்த சுருக்கமானது ஒவ்வொரு நாடும் உற்பத்தி செய்து விற்கக்கூடிய எண்ணெயின் அளவைக் கட்டுப்படுத்த ஒப்பந்தம் செய்துள்ள பெட்ரோலிய ஏற்றுமதி நாடுகளின் அமைப்பைக் குறிக்கிறது:
- **ரபி:** இது விவசாய பருவத்தில் மழை குறைவாக உள்ளது மற்றும் நீர்ப்பாசன பயிர்கள் மட்டுமே வளர்க்கப்படுகின்றன, அக்டோபர் மற்றும் நவம்பர் மாதங்களில் பயிர்கள் விதைக்கப்பட்டு மார்ச் முதல் மே வரை அறுவடை செய்யப்படும்.

9.9 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. IADP திட்டத்தின் சாதனைகள் என்ன?
2. பண்ணை இயந்திரமயமாக்கலின் நன்மைகளைப் பட்டியலிடுங்கள்.
3. தண்ணீரின் உப்புப் பெருக்கத்தைத் தடுக்க என்ன மருந்துகள் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன?
4. நீர்ப்பாசனம் மற்றும் HYV விதைகள் பற்றிய சிறு குறிப்புகளை எழுதுங்கள்.

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. புதிய விவசாயக் கொள்கையின் உள்ளீடு தொகுப்பு பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. பசுமைப் புரட்சி இந்திய விவசாயத்தில் குறைந்த தாக்கத்தை மட்டுமே ஏற்படுத்தியுள்ளது என்ற கருத்துடன் நீங்கள் உடன்படுகிறீர்களா? உங்கள் பதில்களுக்கான காரணங்களைக் கூறுங்கள்.
3. பசுமைப் புரட்சி என்றால் என்ன? இந்திய விவசாயத்தில் உற்பத்தித்திறன் மற்றும் வருமானப் பங்கீடு ஆகியவற்றில் அதன் தாக்கத்தைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.

4. விவசாயத்தை இயந்திரமயமாக்குவதன் மூலம் நீங்கள் என்ன புரிந்துகொள்கிறீர்கள்? இந்தியாவில் அதன் சாத்தியங்கள் மற்றும் வரம்புகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
5. இந்திய விவசாயத்தில் இயந்திரமயமாக்கலின் தீமைகள் என்ன?

குறிப்பு

9.10 மேலும் படிக்க

Krishna, D.1971. The New Agricultural Strategy: The Vehicle of Green Revolution in India. New Delhi: New Heights.

Sud, S. 2009. The Changing Profile of Indian Agriculture. New Delhi: Business Standard Books

Panesar, P.S. and Marwaha, S.S. 2013. Biotechnology in Agriculture and Food Processing: Opportunities and Challenges. FL: CRC Press.

Hanumantha Rao C.H. 1965. Agricultural Production Function, Costs and Returns in India. Mumbai: Tata McGraw Hill.

P.C. Joshi 1975. Land Reforms in India: Trends and Prospects. New Delhi: Allied Publishers.

T.W. Shultz 1965. Transforming Traditional Agriculture. New Haven London: Yale University Press.

J.W. Mellor 1969. The Economics of Agriculture Development. Mumbai: Vora and Company.

G.S. Bhalla. 2007. Indian Agriculture since Independence. New Delhi: National Book Trust.

அலகு 10 சிறு விவசாயிகள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள்

கட்டமைப்பு

10.0 முன்னுரை

10.1 நோக்கங்கள்

10.2 பொருள் மற்றும் பண்புகள் விவசாயத் தொழிலாளர்

10.2.1 விவசாய தொழிலாளர்களின் வகைகள்

10.2.2 விவசாய வேலையின்மை

10.2.3 இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் பண்புகள் மற்றும் பிரச்சனைகள்

10.2.4 இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் போக்குகள்

10.2.5 விவசாயத் தொழிலாளர்களின் நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள்

10.3 விவசாயத் தொழிலாளர்களை நோக்கிய மாநிலக் கொள்கை

10.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்
10.5 சுருக்கத் தொகுப்பு
10.6 முக்கிய வார்த்தைகள்
10.7 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்
10.8 மேலும் படிக்க

குறிப்பு

10.0 அறிமுகம்

இந்தியாவின் கிராமப்புறப் பொருளாதாரத்தின் மிகவும் கவலையளிக்கும் அம்சங்களில் ஒன்று விவசாயத் தொழிலாளர்கள்-பயிரிடுபவர்கள் மற்றும் பயிர் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியாகும். விவசாயத் தொழிலாளர்களின் அன்றாட வாழ்க்கையிலும் வாழ்க்கையிலும் குறைந்த வேலை வாய்ப்பு, குறைவான வளர்ச்சி மற்றும் உபரி மக்கள் தொகை ஆகிய நிகழ்வுகள் அனைத்தும் ஒரே நேரத்தில் வெளிப்படுகின்றன. அவர்கள் வழக்கத்திற்கு மாறாக குறைந்த ஊதியத்தைப் பெறுகிறார்கள், நிலைமைகள் அவர்கள் மீது அதிகப்படியான சுமையை ஏற்படுத்துகின்றன, மேலும் அவர்கள் பெறும் வேலை மிகவும் ஒழுங்கற்றது.

தொழில்துறையில் முன்னேறிய நாடுகளில் உள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தின் தன்மையிலிருந்து இந்தியாவில் வேலையின்மையின் தன்மை மிகவும் வேறுபட்டது. இந்தியாவில் கிராமப்புறங்களில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் மிகக் கடுமையாக உள்ளது என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. கிராமப்புற வேலையின்மை பரவலாக இரண்டு வகைகளாக வகைப்படுத்தலாம்: பருவகால வேலையின்மை மற்றும் மாறுவேடமிட்ட வேலையின்மை.

விவசாய உழைப்பு என்பது ஒரு பருவகாலத் தொழிலாகும், மேலும் விதைப்பு, களையெடுத்தல் மற்றும் அறுவடையின் போது தொழிலாளர்களுக்கான தேவை எப்போதும் அதிகமாக இருக்கும், மந்தமான பருவத்தைப் போலவே, தொழிலாளர்களுக்கான தேவை கணிசமாகக் குறைகிறது. விவசாய முறைகள், மண்ணின் தன்மை மற்றும் பல பயிர்களின் சாத்தியம் ஆகியவற்றைப் பொறுத்து, இந்தியாவில் காலம் அல்லது பருவகால வேலையின்மை மாநிலத்திற்கு மாநிலம் மாறுபடும். இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ஒரு வருடத்தில் நான்கு முதல் ஆறு மாதங்கள் வரை சிறந்ததாக இருக்கும்.

மறுபுறம், கிராமப்புற இந்தியாவில் மாறுவேடமிட்ட வேலையின்மை குறு மற்றும் சிறு விவசாயிகளிடையே பரவலாக உள்ளது. அவர்களது குடும்பத்தில் உள்ள அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் ஆண்டு முழுவதும் முழு வேலைவாய்ப்பை வழங்க அவர்களின் நில வளம் போதுமானதாக இல்லை. அங்க சிலர் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் அவல நிலையை மேம்படுத்த அரசு தொடங்கியுள்ள முக்கியமான நடவடிக்கைகள். இந்த பிரிவில், நீங்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் கருத்தைப் பற்றி அறிந்து கொள்வீர்கள், அதன் பல்வேறு வகைகளைப் புரிந்துகொள்வீர்கள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கான மாநிலக் கொள்கையை மதிப்பிடுவீர்கள்.

10.1 நோக்கங்கள்

குறிப்பு

இந்த அலகுக்குச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்:

- விவசாயத் தொழிலாளர்களின் பொருள், வகைகள் மற்றும் பண்புகளை விவரிக்கவும்
- மாறுவேடமிட்ட மற்றும் பருவகால வேலையின்மை பற்றிய கருத்தை புரிந்து கொள்ளுங்கள்
- இந்தியாவில் வருமானம் மற்றும் தொழிலாளர் ஊதியத்தை விளக்குக
- விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கான மாநிலக் கொள்கையைக் குறிப்பிடவும்

10.2 விவசாயத் தொழிலாளர்களின் பொருள் மற்றும் பண்புகள்

'விவசாயத் தொழிலாளர்' என்ற சொல்லை துல்லியமாக வரையறுப்பது கடினம். இருப்பினும், இது தொடர்பாக நிபுணர்கள் மேற்கொண்ட சில முயற்சிகளைக் குறிப்பிடுவது பயனுள்ளதாக இருக்கும். முதல் விவசாய தொழிலாளர் விசாரணைக் குழு (1950-51) இதை 'கூலி கொடுத்து பயிர்களை வளர்க்கும் மக்கள்' என்று வரையறுத்தது. இரண்டாவது விவசாயத் தொழிலாளர் விசாரணைக் குழு (1956-57) விவசாயத் தொழிலாளர்களின் வரையறையை விரிவுபடுத்தி, பால் பண்ணை, தோட்டக்கலை, கால்நடை வளர்ப்பு, தேனீக்கள், கோழி வளர்ப்பு போன்ற பிற விவசாயத் தொழில்களில் ஈடுபடுபவர்களையும் உள்ளடக்கியது.

தேசிய தொழிலாளர் ஆணையத்தின்படி, 'ஒரு விவசாயத் தொழிலாளி என்பது அடிப்படையில் திறமையற்ற மற்றும் அமைப்புசாரா மற்றும் தனிப்பட்ட உழைப்பைத் தவிர தனது வாழ்வாதாரத்திற்காக சிறிதளவே இல்லாதவர்.'எனவே, முக்கிய வருமான ஆதாரமாக கூலி வேலை செய்யும் நபர்கள் இந்த வகைக்குள் அடங்குவர். இது இரண்டு துணை வகைகளைக் கொண்டுள்ளது:

i. நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் ii. மிகச்சிறிய விவசாயிகளின் முக்கிய வருமான ஆதாரம், அவர்களின் சிறிய மற்றும் துணை சிறு பங்குகள் காரணமாக, கூலி வேலை. நிலமற்ற தொழிலாளர்களை இரண்டு பரந்த பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தலாம்: (a) விவசாயக் குடும்பத்துடன் இணைக்கப்பட்ட நிரந்தர உழைப்பு, மற்றும் (b) சாதாரண உழைப்பு. இரண்டாவது நிலத்தை மீண்டும் மூன்று துணைக் குழுக்களாகப் பிரிக்கலாம்: விவசாயிகள், பங்குதாரர்கள் மற்றும் குத்தகைதாரர்கள்.

நிரந்தர அல்லது இணைக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் பொதுவாக வருடாந்திர அல்லது பருவகால அடிப்படையில் வேலை செய்கிறார்கள் மற்றும் அவர்கள் ஒருவித ஒப்பந்தத்தில் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களின் ஊதியப் பங்கு வழக்கம் அல்லது பாரம்பரியத்தால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. மறுபுறம், தற்காலிக அல்லது சாதாரண தொழிலாளர்கள் வேலைக்காக இடைவேளையின் போது மட்டுமே ஈடுபடுகிறார்கள். அவர்களின் வேலை தற்காலிகமானது மற்றும் அவர்களுக்கு

சந்தை விலையில் ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது. அவர்கள் எந்த நில உரிமையாளருடனும் இணைந்திருக்கவில்லை.

குறிப்பு

இந்தியாவில், **விவசாய தொழிலாளர்கள்** மற்றவர்களின் வயல்களிலும் பண்ணைகளிலும் செய்யப்படும் உடல் உழைப்பைக் குறிக்கிறது. விவசாய உழைப்பு அடிப்படையில் திறமையற்றது மற்றும் அவரது வாழ்க்கையை நடத்துகிறது பணமாகவோ அல்லது பொருளாகவோ உழைப்புக்கு இழப்பீடு வழங்குவதன் மூலம். பெரும்பாலும் விதைப்பு மற்றும் அறுவடைக் காலங்களில்தான் ஆட்களுக்கு அதிக தேவை இருக்கும். அதன்படி, இந்த பருவங்களில்தான் தொழிலாளர்கள் தங்கள் குடும்பத்தின் வாழ்வாதாரத்திற்கு ஆண்டு முழுவதும் வருமானம் ஈட்டுவதற்கு வேலை தேடுகிறார்கள். உயிர்வாழ்வதற்கான உள்ளுணர்வு, வாழ்வதற்கான போராட்டத்துடன் கலந்திருப்பது இந்திய விவசாயத்தில் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை முறையை வகைப்படுத்துகிறது.

10.2.1 விவசாய தொழிலாளர்களின் வகைகள்

இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர். (B) விவசாயத் தொழிலாளர்களாக சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகள். இதில் சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளும் பொருளாதார கையிருப்புடன் அல்லது இல்லாமல் உள்ளனர். இந்த வகைகளை நாம் இவ்வாறு விவரிக்கலாம்:

(A) நிலமற்ற தொழிலாளர்கள்

இவர்கள் தாங்களாகவே நிலமற்றவர்களாகவும், எனவே, பிறருடைய நிலங்களை மட்டுமே தங்கள் வாழ்வாதாரத்திற்காகச் சார்ந்து வாழ்பவர்களாகவும் உள்ளனர். நிலமற்ற தொழிலாளர்கள் மேலும் வகைப்படுத்தப்படுகிறார்கள்:

(i) சுதந்திரமான நிலமற்ற தொழிலாளர்கள், மற்றும்

(ii) கொத்தடிமை நிலமற்ற தொழிலாளர்கள்

சுதந்திரமான நிலமற்ற தொழிலாளர்கள் ஒரு பண்ணையில் இருந்து மற்றொரு பண்ணைக்குச் செல்லவும், தொழிலாளர் சந்தையில் வழங்கல்-தேவை நிலைக்கு ஏற்ப ஊதிய விகிதத்திற்கு பேரம் பேசவும் சுதந்திரம் உள்ளது. நிலமற்ற கொத்தடிமைத் தொழிலாளர்கள் ஒரு எஜமானரிடமிருந்து மற்றவருக்குச் செல்ல சுதந்திரம் இல்லாமல் தங்கள் எஜமானருடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் கிட்டத்தட்ட அடிமைகளைப் போன்றவர்கள், தங்கள் பொருளாதார மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பிற்காக எஜமானர்களைச் சார்ந்து இருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் கொத்தடிமைத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தின் மூலம் ஒழிக்கப்பட்டாலும், கிராமப்புறங்களில் அதற்கான பல உதாரணங்களைக் காணலாம்.

(B) விவசாயத் தொழிலாளர்களாக சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகள்

இந்தியா சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளின் நாடு. விவசாயம் என்பது விவசாயக் குடும்பங்களின் வாழ்வாதாரத் தேவைகளைப் பொறுத்தது. இருப்பினும், சிறு மற்றும் குறு வைத்திருப்பவர்களில் பெரும்பாலோர் தங்கள் சிறிய சொத்துக்களிலிருந்து போதுமான அளவு சம்பாதிக்கத் தவறிவிட்டனர். பெரும்பாலும், அவர்கள் சம்பாதிப்பதற்காக மற்றவர்களின் நிலத்தில் வேலை செய்ய வேண்டும். எனவே, சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகள் விவசாயத்

தொழிலாளர்களாகவும், சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகள் விவசாயத் தொழிலாளர்களாகவும் மேலும் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

(i) சிறிய நிலப்பரப்பு விவசாயிகள், பொருளாதார சொத்துக்கள், உழைக்கும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மற்றும்
(ii) விவசாயக் கூலிகளாகப் பணிபுரியும் சிறு, குறு விவசாயிகள், பொருளாதாரம் வைத்திருப்பவர்கள்.

குறிப்பு

சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளின் விஷயத்தில் (சிறு மற்றும் குறு வைத்திருப்பவர்கள் என்றும் அழைக்கப்படுபவர்கள்) பொருளாதாரப் பங்குகள் இல்லாமல் (பொருளாதார ரீதியாக சாத்தியமில்லாத பங்குகள் சாகுபடிக்காக), பொருளாதார நிர்ப்பந்தம்தான் அவர்களை விவசாயக் கூலிகளாக வேலை செய்யத் தூண்டுகிறது. ஆனால், சிறு மற்றும் குறு நில உரிமையாளர்கள் பொருளாதார ரீதியில் இருப்பவர்கள், குடும்பத்தின் சில உறுப்பினர்கள் விவசாயக் கூலிகளாக வேலை செய்வது குடும்ப வருமானத்தை நிரப்பும் எண்ணமாக உள்ளது. மற்றவர்களின் பண்ணைகளில் வேலை செய்பவர்கள், தங்கள் சொந்த பண்ணையில் லாபகரமான வேலைவாய்ப்பைக் காணவில்லை.

10.2.2 விவசாய வேலையின்மை

விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள அனைவரும் உற்பத்தித் திறனில் ஈடுபடுவதில்லை. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலையில்லா திண்டாட்டம் ஏற்படும். மிக முக்கியமான இரண்டு வகைகளை நாம் இங்கே பார்க்கலாம்.

மறைக்கப்பட்ட வேலையின்மை

இந்தியாவில், கிராமப்புறங்களில் பணிபுரியும் மக்களில் தோராயமாக 25 சதவீதம் முதல் 30 சதவீதம் பேர் வேலையின்மை மாறுவேடத்தால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். **மறைக்கப்பட்ட வேலையின்மை** ஒரு வேலையில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை அதை நிறைவேற்றுவதற்கு உண்மையில் தேவைப்படுவதை விட அதிகமாக இருக்கும் சூழ்நிலை. அவர்களில் சிலரை அந்த வேலையில் இருந்து விலக்கினால் மொத்த உற்பத்தி குறையாது. உதாரணமாக, ஒரு ஹெக்டேர் பரப்பளவுள்ள ஒரு பண்ணையை பயிரிடுவதற்கு இரண்டு நபர்கள் மட்டுமே தேவைப்பட்டாலும், உண்மையில் ஐந்து நபர்கள் அங்கு ஈடுபட்டிருந்தால், மூன்று நபர்கள் மாறுவேடமிட்டு வேலையில்லாமல் இருப்பார்கள். அவை மிதமிஞ்சியவை மற்றும் தேவையில்லை. இந்தியாவில் உள்ள கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பு, சிறிய அளவிலான சொத்துக்கள் மற்றும் மாற்று வேலை வாய்ப்புகள் இல்லாததால், விவசாயிகளின் குடும்பத்தில் உள்ள அனைத்து உறுப்பினர்களும் குடும்பப் பண்ணை சாகுபடியில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்கின்றனர்.

எனவே, வெளிப்படையாக அனைத்து உறுப்பினர்களும் வேலையில் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது, ஆனால் உண்மையில் அவர்கள் மொத்த உற்பத்திக்கு எதனையும் பங்களிக்கவில்லை. சில உறுப்பினர்கள் திரும்பப் பெறப்பட்டால், குடும்பப் பண்ணையின் மொத்த உற்பத்தி மாறாமல் இருக்கும். அதனால்தான் அவர்கள் மாறுவேடமிட்டு வேலையில்லாதவர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். இந்தியாவில், மாறுவேடமிட்ட வேலையின்மை பிரச்சனை உண்மையில் ஒரு தீவிர பிரச்சனை.

பருவகால வேலையின்மை

மற்றொரு வகையான கிராமப்புற வேலையின்மை பருவகால வேலையின்மை. விவசாயம் ஒரு பருவகாலத் தொழிலாக இருப்பதால் இது

குறிப்பு

நிகழ்கிறது. அந்தந்த பருவங்களுக்கு ஏற்ப பயிர்கள் பயிரிடப்படுகின்றன. சீசன் இல்லாத காலங்களில், பொதுவாக பண்ணை தொழிலாளர்கள் சும்மா விடுவார்கள். அவர்களுக்கு செய்ய வேலை இல்லை. பருவகால வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தின் அளவு வெவ்வேறு மாநிலங்களில் சாகுபடி செய்யும் நிலைமைகள் மற்றும் முறைகளைப் பொறுத்தது. ஒரு வருடத்தில் ஒரு பயிர் பயிரிடும் விவசாயி பொதுவாக ஐந்து முதல் ஏழு மாதங்கள் வரை வேலையில்லாமல் இருப்பார் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கிராமப்புறங்களில், விவசாயம் தவிர, கரும்பு அரைத்தல், செங்கல் சூளைகள் போன்ற பல பருவகால நடவடிக்கைகள் உள்ளன. இந்த நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்கள் ஒரு வருடத்தில் சில மாதங்கள் வேலையில் இருப்பார்கள். மீதமுள்ள காலத்தில், அவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள்.

10.2.3 இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் பண்புகள் மற்றும் பிரச்சனைகள்

இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் முக்கிய பண்புகள் பின்வருமாறு:

(i) **ஒழுங்கமைக்கப்படாதது:** இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் எந்தவிதமான தொழிற்சங்கங்களும் இல்லாமல் முற்றிலும் ஒழுங்கமைக்கப்படாதவர்கள். இதனால்தான் அவர்கள் அதிக ஊதியம் மற்றும் சிறந்த வேலை நிலைமைக்கு பேரம் பேசத் தவறுகிறார்கள். பெரும்பாலும் அவர்கள் தங்கள் எஜமானர்கள்/முதலாளிகளின் தயவில் இருக்கிறார்கள்.

(ii) **குறைந்த ஊதியம்:** குறைந்த கூலி விகிதம் ஒருவேளை இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் மைய அம்சமாகும். பின்தங்கிய பகுதிகளில், ஊதிய விகிதம் மிகவும் குறைவாக உள்ளது. அதன் பொருளாதாரம் என்னவென்றால், விவசாயத் தொழிலாளர்களின் விநியோகம் அதன் தேவையுடன் ஒப்பிடும்போது ஏராளமாக உள்ளது. விவசாயத் தொழிலாளர்கள் முற்றிலும் அமைப்புசாரா தொழிலாளர் வர்க்கம் என்பதால்தான். சில தொழிலாளர்கள் தங்கள் உயிர் பாதுகாப்புக்கு ஈடாக தங்கள் எஜமானர்களுடன் கொத்தடிமைகளாக வேலை செய்கிறார்கள்.

(iii) **குறைந்த சமூக அந்தஸ்து:** பொதுவாக, இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள்: 'தலித்துகள்', 'பழங்குடியினர்' அல்லது 'பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர்'. அதனால், பொருளாதார ரீதியாக மட்டுமின்றி சமூக ரீதியாகவும் அவர்கள் நலிவடைந்துள்ளனர். குறைந்த சமூக-பொருளாதார நிலை காரணமாக, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சமூகத்தின் ஒடுக்கப்பட்ட பிரிவாக வாழ்கின்றனர். அரசியல் ரீதியாகவும் அவர்கள் அடிக்கடி அனுபவிக்கும் அவமரியாதை மற்றும் அட்டூழியங்களுக்கு எதிராக குரல் எழுப்பத் தவறுகிறார்கள்.

(iv) **திறமையற்ற:** இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்களை திறமையற்ற தொழிலாளர்கள் என்று வகைப்படுத்தலாம்.

இருப்பினும், கற்றல் மூலம் அவர்கள் திறமையைப் பெற முனைகிறார்கள், அது அவர்களை சிறப்பு வேலைகளுக்கு ஏற்றதாக ஆக்குகிறது.

(v) **இடம்பெயர்ந்த மற்றும் சாதாரண:** இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் புலம்பெயர்ந்த இயல்புடையவர்கள். விதைப்பு மற்றும் அறுவடை காலங்களில் மட்டுமே அவற்றின் தேவை உச்சம் அடைவதே இதற்குக் காரணம். ஆண்டின் பிற்பகுதியில், அவர்கள் பெரும்பாலும்

குறிப்பு

வீட்டு உதவியாளர்களாக அல்லது கட்டுமானத் தளங்களில் பணிபுரியும் வேலைகளுக்காக நகர்ப்புறங்களுக்கு இடம்பெயர முனைகிறார்கள். இந்தியாவில் கிட்டத்தட்ட 85 சதவீத விவசாயத் தொழிலாளர்கள் நிலத்துடனோ அல்லது நிலப்பிரபுக்களுடனோ இணைந்திருக்கவில்லை. அவர்கள் சாதாரண தொழிலாளர்களாக மட்டுமே பணிபுரிகிறார்கள் மற்றும் தேவைக்கேற்ப பணியமர்த்தப்படுகிறார்கள். இது அவர்களை சுரண்டலுக்கு ஆளாக்குகிறது.

(vi) **கடன்:** இந்தியாவில் உள்ள பெரும்பாலான விவசாயத் தொழிலாளர்களின் குணாதிசயங்கள் கடன் சுமை. இது நிரந்தரமானது மற்றும் அவர்களின் வாழ்க்கை முறையின் கிட்டத்தட்ட ஒரு பகுதியாகும்.

10.2.4 இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் போக்குகள்

விவசாயத் தொழிலாளர்களின் அளவைப் பொறுத்த வரையில், சரியான மதிப்பீடுகள் இல்லை. விவசாயத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை, அவர்களின் வருமானம் மற்றும் வாழ்க்கைத் தரம் போன்றவற்றில் பல்வேறு குழுக்கள் மற்றும் கமிஷன்களின் மாறுபட்ட அறிக்கைகள் உள்ளன.

காலப்போக்கில், விவசாயத் தொழிலாளர்களின் அளவு பெருகும் என்பது பொதுவான கருத்து. மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு 1881 அவர்களின் எண்ணிக்கை 75 லட்சமாகவும், மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு 1951 280 லட்சமாகவும், 1981 மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பில் 555 லட்சமாகவும், 2001 மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி 1,074 லட்சமாகவும் இருந்தது.

நாட்டின் மொத்த தொழிலாளர்களின் சதவீதத்தில் கூட, விவசாயத் தொழிலாளர்களின் அளவு தொடர்ந்து அதிகரித்து வருவது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இது 1901 இல் கிட்டத்தட்ட 17 சதவீதமாகவும், 2001 இல் கிட்டத்தட்ட 27 சதவீதமாகவும் இருந்தது. எவ்வாறாயினும், 1971 ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு மற்றும் 2001 ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்புக்கு இடையில், இந்த சதவீதம் சுமார் 26 -27 சதவிகிதம் நிலையாக உள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 2011 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, விவசாயிகள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்களாகக் கணக்கிடப்பட்ட மக்கள் தொகை 22.62 மில்லியனில் இருந்து 26.05 மில்லியனாக அதிகரித்துள்ளது.

இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் வளர்ச்சிக்கான காரணங்கள்

இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் ஆபத்தான வளர்ச்சிக்கு பல காரணிகள் காரணமாக உள்ளன. அவற்றில் சில முக்கியமானவை பின்வருமாறு:

(i) **மக்கள் தொகை வளர்ச்சி:** இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் அளவு விரைவான அதிகரிப்புக்கு அராபிட் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியே முக்கிய காரணமாகும். இந்தியாவின் மக்கள்தொகை வரலாற்றில் 'பெரும் பிளவு' ஆண்டான 1921 முதல், மக்கள் தொகை வெடிக்கும் விகிதத்தில் அதிகரித்து வருகிறது. மறுபுறம் பொருளாதார வளர்ச்சியின் வேகம் இரண்டாம் மற்றும் மூன்றாம் நிலைத் துறையில் போதுமான வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கத் தவறிவிட்டது. இதன் விளைவாக, கூடுதல் பணியாளர்கள்

குறிப்பு

விவசாயத் துறையில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டுள்ளது.

(ii) **விவசாயத்திற்கு வெளியே தொழில் வாய்ப்புகள் இல்லாதது:** இந்தியாவில், விவசாயத்திற்கு வெளியே தொழில் வாய்ப்புகள் குறைவு. இதன் விளைவாக, தொழிலாளர்கள் (பெரும்பாலும் கிராமப்புறங்களில் உருவாகிறார்கள்) கிராமப்புறங்களில் தொடர்ந்து மட்டுப்படுத்தப்பட்டு, விவசாயத் தொழிலாளிகள் மூலம் விவசாயத்தை நம்பியிருப்பதை கூட்டுகிறது.

(iii) **கிராமத் தொழில் வீழ்ச்சி:** ஆங்கிலேயர்களுக்கு முந்தைய காலத்தில், இந்தியாவின் கிராமப்புறப் பொருளாதாரம் குடிசைத் தொழிலால் கணிசமாக வளர்க்கப்பட்டது. இது நிலத்தின் மீதான மக்களின் அழுத்தத்தை தணித்தது. ஆனால் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் குடிசைத் தொழில் நலிவடைந்தது. இது வேலை வாய்ப்புகளையும் அழித்துவிட்டது. அதன்படி, உழைக்கும் சக்தியின் பெரும்பகுதி விவசாயத்தையே வேலைவாய்ப்புக்கான ஆதாரமாக நம்பியிருக்க வேண்டியிருந்தது. விவசாயத்தைச் சார்ந்திருப்பது மேம்பட்டது மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் வர்க்கத்தின் விரிவாக்கத்திற்கு பங்களித்தது.

(iv) **இயக்கம் கட்டுப்பாடுகள்:** இந்தியாவில் உழைப்பின் இயக்கம் என்பது பொருளாதார காரணிகளை மட்டும் சார்ந்தது அல்ல. இது குடும்பம் மற்றும் சமூகக் கருத்துக்களால் கணிசமாக பாதிக்கப்படுகிறது. இந்தப் பரிசீலனைகள் விவசாயத்தில் இருந்து விவசாயம் அல்லாத பணிகளுக்கு தொழிலாளர்களை நகர்த்துவதில் ஒரு தடையாக செயல்பட்டது, பருவம் இல்லாத காலங்களில் தற்காலிகமாக தவிர.

(v) **சிறு மற்றும் குறு வைத்திருப்பவர்களின் கடன்:** இந்தியாவில் சிறு மற்றும் குறு வைத்திருப்பவர்களின் முக்கிய குணாதிசயமாக கடன் உள்ளது. கடன்சுமையின் அழுத்தம், இந்த வைத்திருப்பவர்களில் பலர் தங்கள் நிலத்தை விற்று, நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களின் வரிசையில் சேர வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர்

(vi) **பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது அடக்குமுறை நில-குடியுரிமை முறை:** இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி அடக்குமுறை நில-குடியுரிமை முறையைக் கண்டது. நிலப்பிரபுக்களும் ஜமீன்தார்களும் தங்கள் வருவாயை அதிகரிக்கும் நோக்கில் குத்தகைதாரர்களை பெரிய அளவில் வெளியேற்றுவதை அடிக்கடி நாடினர். இதனால் நிரந்தர குத்தகைதாரர்கள் நிலமற்ற தொழிலாளர்கள் நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர்.

(vii) **சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு நிலச் சீர்திருத்தங்களின் மோசமான அமலாக்கம்:** ஜமீன்தாரி முறை - ஒரு பிற்போக்கு நில வருவாய் முறை - சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு ஒழிக்கப்பட்டது. மேலும், உடமைகள் மீதான உச்சவரம்பு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது மற்றும் உபரி நிலம் சிறு மற்றும் குறு நில உரிமையாளர்கள் மற்றும் நிலமற்ற தொழிலாளர்கள் மத்தியில் மறுபகிர்வு செய்யப்பட்டது. ஆனால், பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில், சீர்திருத்தங்களைத் தக்கவைக்க அரசாங்கம் தவறிவிட்டது. சிறு, குறு விவசாயிகளும் விவசாயத் தொழிலாளர்களும் தங்கள் நிலத்தை அதன் ஆரம்ப அடமானத்திற்குப் பிறகு இழந்தது காலத்தின் விஷயம். அவர்களின் நிலம் எந்த அர்த்தமுள்ள ஆதரவு அமைப்புடன் ஒருபோதும் பூர்த்தி

செய்யப்படவில்லை. நிலம் மட்டும் போதுமான உற்பத்தி சாதனம் அல்ல. கருவிகள், கருவிகள் மற்றும் விதை நீர் மற்றும் உரம் உள்ளீடுகள் உள்ளிட்ட பிற வழிமுறைகளுடன் இது ஆதரிக்கப்பட வேண்டும். ஆரம்பத்தில், ஒரு அடமானம், இறுதியாக அவர்களின் நிலத்தை ஒரு அவநம்பிக்கையான விற்பனை செய்வது கிட்டத்தட்ட தவிர்க்க முடியாத நிகழ்வாக இருந்தது, எந்த முறையான ஆதரவு அமைப்பும் இல்லாத நிலையில்.

குறிப்பு

10.2.5 விவசாயத் தொழிலாளர்களின் நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள்

விவசாயத் தொழிலாளர்களின் சமூக-பொருளாதார நிலைமைகளை மேம்படுத்த, சில பொதுவான பரிந்துரைகள் பின்வருமாறு:

- **(i) குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டத்தை திறம்பட அமல்படுத்துதல்:** இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கான ஊதிய விகிதம் மிகக் குறைவு. பஞ்சாப், கேரளா போன்ற சில மாநிலங்களைத் தவிர, நாட்டின் பெரும்பாலான மாநிலங்களில், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நடைமுறையில் உள்ள ஊதிய விகிதம் கிட்டத்தட்ட கீழே உள்ளது. 1948 இன் குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டம் இருந்தபோதிலும், தொழிலாளர்கள் வாழ்வாதார ஊதிய விகிதத்தில் தொடர்ந்து பணியமர்த்தப்படுகிறார்கள். இது சட்ட அமலாக்கத்தில் வெளிப்படையான மெத்தனத்தை சுட்டிக் காட்டுகிறது. இந்த தளர்ச்சி பொருத்தப்பட வேண்டும். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டத்தின்படி ஊதியம் வழங்கப்படுவதை மாநில அரசு உறுதி செய்ய வேண்டும். மேலும், விலைக் கட்டமைப்பிற்கு ஏற்றவாறு காலமுறை ஊதியக் கட்டமைப்பை மாற்றியமைக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும்.
- **(ii) விவசாயத்தின் வளர்ச்சி:** விவசாயத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளுக்கு நிரந்தரத் தீர்வாக, விவசாயத் துறையில் உற்பத்தித் தரத்தை உயர்த்துவதும், பல்பயிர் முறையைப் பரப்புவதற்கான தொழில்நுட்பம் உருவாக்கப்படுவதும் மிகவும் அவசியம். இதன் மூலம் ஊதியம் பெறும் வேலை வாய்ப்புகள் உருவாகும். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான ஊதிய அமைப்புடன் வேலை கிடைக்கும்.
- **(iii) மாற்று வேலை வாய்ப்புகள்:** விவசாயத்திற்கு வெளியே வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதில் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும். இதன் மூலம் தொழிலாளர்கள் விவசாயத்தில் இருந்து விவசாயம் சாராத பகுதிகளுக்கு இடம்பெயர்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதன்படி, நிலத்தின் மீதான அதிகப்படியான தொழிலாளர்களின் சுமை குறையும், நகர்ப்புற ஊதிய விகிதத்திற்கு இணையாக கிராமப்புற ஊதிய விகிதம் உயரும். கிராமப்புற கிராம உள்கட்டமைப்பின் மேம்பாடு மற்றும் கிராமப்புற தொழில் வளர்ச்சி, குறிப்பாக வேளாண் பதப்படுத்தும் தொழில் ஆகியவற்றின் மூலம் மாற்று வேலை வாய்ப்புகள் உருவாக்கப்படலாம்.
- **(iv) விவசாய சங்கங்களின் உருவாக்கம்:** விவசாயத் தொழிலாளர்களின் பேரம் பேசும் சக்தியை விவசாய சங்கங்கள் அமைப்பதன் மூலம் மேம்படுத்த வேண்டும். விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தங்கள் தொழிற்சங்கங்கள் மூலம் அதிக ஊதியம்

மற்றும் மிதமான வேலை நேரங்களுக்கு பேரம் பேசலாம். அத்தகைய தொழிற்சங்கங்களை உருவாக்குவதற்கு அரசு மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்களால் முன்முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

குறிப்பு

(v) **மறுவாழ்வு மற்றும் குடியேற்றம்:** விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நிலம் மற்றும் இதர நீடித்த சொத்துக்கள் வழங்கப்பட வேண்டும், இதனால் அவர்கள் சுயதொழில் செய்து அவர்களின் வாழ்க்கைக்கு போதுமான வருமானம் கிடைக்கும். நில உச்சவரம்பு சட்டத்தை அரசு திறம்பட அமல்படுத்தினால் இதை செய்ய முடியும். இந்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்துவதன் மூலம் கிடைக்கும் உபரித் தொகையை நிலமற்ற தொழிலாளர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும். உள்ளீடுகள் (விதை உரங்கள் மற்றும் பிற) அரசு மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்களால் வழங்கப்படும் சிறப்பு திட்டங்கள் மூலம் வழங்கப்படலாம்.

(vi) **சமூக பாதுகாப்பு:** தொழில்துறை மற்றும் சேவைத் துறையில் உள்ள தொழிலாளர்களைப் போலவே, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் சமூகப் பாதுகாப்பு வழங்கப்பட வேண்டும். விவசாயத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்காக, குறிப்பிட்ட பிரீமியத்துடன் (அல்லது இலவசம்) காப்பீடு மற்றும் ஓய்வூதியத் திட்டங்கள் அரசாங்கத்தால் தொடங்கப்பட வேண்டும்.

(vii) **கொத்தடிமைத் தொழிலாளர் முறை மற்றும் பிற சுரண்டல் முறைகளை அகற்றுதல்:** கொத்தடிமைத் தொழிலாளர் என்ற சொல் இந்தியாவில் ஒழிக்கப்பட்டாலும் (கொத்தடிமைத் தொழிலாளர் முறை ஒழிப்புச் சட்டம், 1976 மூலம்), இது நாட்டின் பல பகுதிகளில் தொடர்ந்து நடைமுறையில் உள்ளது. பொருளாதாரப் பாதுகாப்பிற்கு ஈடாக (அந்த வாழ்வாதார மட்டத்தில்) தங்கள் எஜமானர்களுடன் பிணைக்கப்பட்ட மக்களைக் கண்டறிந்து கிராமப்புறங்களை ஆய்வு செய்தால், கொத்தடிமை உழைப்பின் எடுத்துக்காட்டுகள் மதிப்பெண்களிலிருந்து நூற்றாண்டுகளாகப் பெருகும்.

கொத்தடிமைத் தொழிலாளர் முறையை அகற்றுவதற்கான சட்டம் இயற்றப்படுவதற்குப் பின்னால் சட்ட அமலாக்கம் உள்ளது.

குற்றவாளிகளுக்கு கடுமையான தண்டனை வழங்குவதற்கான உதாரணங்களை முன்வைத்து அரசாங்கம் சட்டத்தை கடுமையாக நடைமுறைப்படுத்துவது காலத்தின் தேவையாகும். மேலும், விவசாயத் தொழிலாளர்களை சுரண்டுவதற்கான பிற வடிவங்கள் (வகையில் குறைந்த ஊதியம், நீண்ட வேலை நேரம் போன்றவை) முன்னுரிமை அடிப்படையில் கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

சுருக்கமாக, இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பரிதாபகரமான அவலத்தால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு வர்க்கம் என்று கூறலாம். அவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகிறது மற்றும் அவர்களின் வறுமை மற்றும் பற்றாக்குறை தீவிர பரிமாணங்களை எடுத்துக்கொள்கிறது. இது ஒரு தீவிரமான சமூக அச்சுறுத்தலாகும், குறிப்பாக நாம் உலகின் பத்தாவது பெரிய தொழில்மயமான பொருளாதாரமாக உருவாகி வருகிறோம். இந்தப் பிரச்சனையில் அரசாங்கம் தீவிர அக்கறை காட்டியுள்ளது, அதை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு பல நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கியுள்ளது. ஆனால், வழக்கம் போல், அரசு திட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்களில் வெற்றி பெறுகிறது, அவற்றை செயல்படுத்துவதில் தோல்வியடைகிறது.

குறிப்பு

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. விவசாயத் தொழிலாளர் என்றால் என்ன?
2. விவசாயச் சுழற்சியின் எந்தக் காலத்தில் தொழிலாளர் தேவை அதிகமாக உள்ளது?
3. நிலமற்ற தொழிலாளர்களின் இரண்டு வகைகளைக் குறிப்பிடவும்.
4. விவசாயத் தொழிலாளர்களின் இரண்டு பண்புகளைக் குறிப்பிடவும்.

10.3 விவசாயத் தொழிலாளர்களை நோக்கிய மாநிலக் கொள்கை

விவசாயத் தொழிலாளர்களின் நிலையை மேம்படுத்த அரசு பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. இவற்றில் சில; குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டம், கிராமப்புற வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்கள், கொத்தடிமைத் தொழிலாளர்களை ஒழித்தல் மற்றும் கிராமப்புற தொழிலாளர்களுக்கான தேசிய ஆணையத்தை நிறுவுதல் போன்றவை.

விவசாயத் தொழிலாளர்கள், குறிப்பாக நிலமற்றவர்கள், பின்தங்கிய சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் மற்றும் அவர்கள் சமூக குறைபாடுகளால் பாதிக்கப்படுகின்றனர் மற்றும் பொருளாதார சுரண்டலுக்கு ஆளாகின்றனர். அவர்களின் வாழ்க்கை நிலைகள் குறைவாக உள்ளன மற்றும் அவர்களின் வருமானம் பொதுவாக வறுமைக் கோட்டில் உள்ளது, நிச்சயமற்றது மற்றும் வாழ்வாதாரத்திற்கு அற்பமானது.

எனவே, முதல் திட்டத்தில், 'விவசாயத் தொழிலாளர் மக்கள் பெரும்பாலும் நிலத்தில் மக்கள் தொகை அதிகமாகக் குவிந்துள்ளனர் மற்றும் விவசாயத்தைத் தவிர பொருளாதாரத்தின் பிற துறைகளின் வளர்ச்சி பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளது. சி.டி. பி போன்ற சிறப்புத் திட்டங்களுக்காக இத்தகைய பகுதிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதன் மூலம் விவசாயத் தொழிலாளர்களை மறுவாழ்வு செய்யும் பிரச்சனையில் ஒரு தனித்துவமான பங்களிப்பைச் செய்ய முடியும், ஏனெனில் வளர்ச்சியின் வேகத்தை அதிகரிப்பதே வேலையின்மை மற்றும் வேலையின்மை பிரச்சினைக்கு சிறந்த தீர்வாகும்.'

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கான சிறப்புத் திட்டங்கள்

இந்தியாவின் கிராமப்புற உழைக்கும் மக்களில் முக்கியமாக சிறு விவசாயிகள் மற்றும் நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்கள் உள்ளனர். சிறு விவசாயிகள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சனைகள் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் மாறுபடும் ஆனால் மிகவும் பொதுவான பிரச்சனைகள் துண்டு துண்டாக மற்றும் சிறு பங்குகள், உரிமையின்மை, போதுமான மற்றும் சரியான நேரத்தில் விவசாய இடுபொருட்கள் வழங்கப்படாமை, போதுமான கடன் வசதிகள் மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் வசதிகள் இல்லாமை. இவை அனைத்தும் விவசாயத்தின் வளர்ச்சிக்கு பெரும் தடையாக இருந்ததோடு, இந்த மக்களின் பொருளாதார மற்றும் சமூக நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதற்கும் வழிவகுத்தன. எனவே, புதிய தொழில்நுட்பத்தைப் பரப்புவதன் மூலம் கிராமப்புற மக்களின் பொருளாதார வளர்ச்சியின் பயனை கிராமப்புற மக்களின் நலிவடைந்த பிரிவினர் பயன்படுத்திக்

கொள்ளும் நோக்கில், நான்காவது திட்டக் காலத்தில், குறிப்பாக வேலை வாய்ப்புகளை அதிகரிப்பதற்காக சில நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டன. பொருளாதாரத்தில் நலிவடைந்த விவசாயிகள் மற்றும் நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களின் உற்பத்தி திறன்.

குறிப்பு

சில சமீபத்திய திட்டங்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கு முன், சில முக்கிய திட்டங்களைப் பற்றி விவாதிப்போம்.

சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டு முகமைகள் மற்றும் குறு விவசாயிகள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் (SFDA & MFAL)

அனைத்திந்திய கிராமப்புற கடன் மறுஆய்வுக் குழு (1969), சிறு பங்குகளின் பிரச்சனையைக் கருத்தில் கொண்டு, முறையான மாநில ஆதரவு மற்றும் பொருத்தமான நிறுவன மாற்றங்களின் மூலம், 'சாத்தியமான சாத்தியமான விவசாயிகள்' என்று அழைக்கப்படும் பிரச்சனைகளை திறம்பட சமாளிக்க முடியும் என்ற முடிவுக்கு வந்தது. இந்த விவசாயிகள் சிறு விவசாயிகளாக இருந்தனர், நீர்ப்பாசனம், இடுபொருட்கள் வழங்கல் மற்றும் நியாயமான விலையில் சேவைகள் போன்றவற்றில் ஆதரவு இருந்தால் விவசாய வணிகம் சாத்தியமானதாக இருக்கும். எனவே, சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டு முகமையின் வடிவில் நிறுவன அமைப்பைப் பரிந்துரைத்தது மற்றும் சிறு விவசாயிகளுக்கு அவர்களின் பொருளாதாரத்தை உபரி நிலைக்கு உயர்த்த ஒருங்கிணைந்த விளைவில் நிறுவன கடன் மற்றும் பிற மாநில உதவிகளை விரிவுபடுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை பரிந்துரைத்தது.

அதன்படி, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் போது தொடங்கப்பட்ட திட்டக் கமிஷன், திட்டத்தின் மத்தியத் துறையில் முன்னோடித் திட்டங்களின் தன்மையில் இரண்டு திட்டங்கள் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. ஒன்று சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டு முகமைகளுக்கான திட்டம் (SFDA), மற்றொன்று குறு விவசாயிகள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கான (MFAL). SFDA திட்டங்கள் MFAL திட்டங்களில் இருந்து வேறுபட்டதாக இருக்க வேண்டும், ஏனெனில் இந்த இரண்டு திட்டங்களில் உள்ள திட்டங்களின் உச்சரிப்பு வேறுபட்டது. ஆனால் அவர்களின் செயல்பாட்டுப் பகுதிகள் சில சந்தர்ப்பங்களில் ஒத்துப்போகின்றன என்பது உணரப்பட்டது. எனவே, MFAL திட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்கான கருவியாக SFDA ஐப் பயன்படுத்த முடியும் என்று கருதப்பட்டது. இத்திட்டம் 1971-72 இல் தொடங்கப்பட்டது மற்றும் ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்துடன் (IRDP) இணைக்கப்பட்டது, மற்ற திட்டங்களுடன் ஸ்வர்ணஜெயந்தி கிராம் ஸ்வரோஸ்கர் யோஜனாவில் இணைக்கப்பட்டது. SGSY முதன்முதலில் 2011 இல் தேசிய கிராமப்புற வாழ்வாதார இயக்கமாக மறுபெயரிடப்பட்டது, பின்னர் தீன் தயாள் உபாதயாய அந்த்யோதயா யோஜனாவில் இணைக்கப்பட்டது.

இந்தத் திட்டங்களின் நோக்கங்களுக்காக, ஒரு சிறு விவசாயி 2.5 முதல் 5 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர் என்றும், 2.5 ஏக்கருக்குக் குறைவான வறண்ட நிலம் உள்ள குறு விவசாயி என்றும் வரையறுக்கப்படுகிறது. பாசன நிலங்களைப் பொறுத்தவரை, நிலம் வைத்திருக்கும் வரம்புகள் பொதுவாக மேலே குறிப்பிடப்பட்டவற்றில் 50 சதவீதமாக இருக்கும். நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளி, நிலம் இல்லாத, நிரந்தர வீட்டு மனையைக் கொண்ட ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார், மேலும் அவர் தனது வருமானத்தில் பாதிக்கு மேல் விவசாயத் தொழிலில் இருந்து பெறுகிறார்.

இந்திய அரசு வகுத்துள்ள விதிமுறைகளின்படி பங்கேற்பாளர்களைக் கண்டறிதல், மேம்படுத்தப்பட்ட விவசாயம் மற்றும் துணைத் தொழில்களுக்கு

பொருத்தமான திட்டங்களை உருவாக்குதல், நிறுவன மூலங்கள் மூலம் கடன் ஏற்பாடு செய்தல் மற்றும் தற்போதுள்ள வளர்ச்சி மற்றும் விரிவாக்க முகமைகள் மூலம் திட்டங்களை செயல்படுத்துதல் ஆகியவை ஏஜென்சிகளின் செயல்பாடுகளாகும் திட்டப் பகுதியில்.

குறிப்பு

திட்டப் பகுதியில் ஏஜென்சிகளின் முக்கிய உந்துதல் பயிர் வளர்ப்பில் உள்ளது. துணைத் தொழில்களின் திட்டங்களும் இவற்றைப் பொறுத்து எடுக்கப்படுகின்றன சந்தைப்படுத்தல் வசதிகளின் பொருத்தம். மேம்படுத்தப்பட்ட விவசாயத்திற்கான திட்டத்தில் நில மேம்பாடு, மண் பாதுகாப்பு, சிறு நீர்ப்பாசனம், தோட்டக்கலை, செயல்விளக்கம், புதிய மற்றும் மேம்படுத்தப்பட்ட, வகைகள், பல பயிர் முறைகளை ஏற்றுக்கொள்வது போன்றவை அடங்கும். வறண்ட நிலத்தில் விவசாயம் செய்யும் தொழில் நுட்பங்கள் மற்றும் மானாவாரிப் பகுதிகளில் தண்ணீரைச் சிக்கனப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளில் கணிசமான அழுத்தம் கொடுக்கப்படுகிறது. துணைத் தொழில்களில் பால் விலங்குகள், கோழி, பன்றி வளர்ப்பு, செம்மறி ஆடு வளர்ப்பு மற்றும் மீன்வளம் ஆகியவை அடங்கும்.

அடையாளம் காணப்பட்ட சிறு விவசாயிகளுக்கு 25 சதவிகிதம் வரையிலும், குறு விவசாயிகள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு 33.3 சதவிகிதம் வரையிலும் முதலீட்டுச் செலவில் பல்வேறு திட்டங்களுக்கு மானியம் வழங்கப்படுகிறது. முழு திட்ட காலத்திலும் ஒரு தனிப்பட்ட பங்கேற்பாளருக்கு திட்ட நிதியிலிருந்து அத்தகைய மானியத்திற்கு 3,000 உச்சவரம்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. சமூக நீர்ப்பாசனப் பணிகள் போன்ற குழு சமூகத் திட்டங்களுக்கு, திட்ட நிதியிலிருந்து 50 சதவீதம் வரை மானியம் அனுமதிக்கப்படுகிறது. பின்வரும் அவதானிப்புகள் இந்த திட்டங்களின் முடிவுகளை சுட்டிக்காட்டும்:

> 'சிறு விவசாயிகளை அடையாளம் காண்பதில் உரிய கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்பதை நிரூபிக்க போதுமான ஆதாரங்கள் எங்களிடம் உள்ளன. SFDA திட்டம் நீட்டிக்கப்பட்ட பலன்களின் திட்டமாக கருதப்படுகிறது மற்றும் விவசாயிகள் இந்த நன்மைகளை பாக்கெட் செய்ய பொருத்தமான மாற்றங்களைச் செய்ய முயற்சி செய்கிறார்கள் என்பது எங்கள் கருத்து. இதன் விளைவு, இத்திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்படும் அனைத்துப் பலன்களும் சிறு விவசாயிகளுக்குச் சென்று சேரவில்லை. திட்டத்தின் உண்மையான செயல்திறன் 30 சதவீதத்திற்கு குறையாமல் இருப்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

MFAL மாவட்டங்களில் நடத்தப்பட்ட மற்றொரு ஆய்வில், இந்தத் திட்டம் குறு விவசாயிகளுக்கு மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டதாக இருந்தது, ஆய்வுக்காக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாற்பத்தெட்டு பங்கேற்பாளர் குடும்பங்களில், ஆறு இருபத்தெட்டு முதல் நான்கு ஹெக்டேர் வரை நிலங்களைக் கொண்டுள்ளன. இந்த அம்சங்கள் கவலையளிக்கின்றன. சிறு, குறு விவசாயிகளுக்கான திட்டம் உண்மையிலேயே அவர்களின் வறுமையை நீக்கும் திட்டமாக இருக்க வேண்டுமானால், விழிப்புடனும், தேர்வு ரீதியாகவும், தகுதியானவர்களுக்கு அரசு உதவிகளை நேரடியாக வழங்குவது அவசியம். கசிவுகள் மூலம் நிரலை நீர்த்துப்போக அனுமதிக்க முடியாது. இந்த கண்டுபிடிப்புகளின் பார்வையில் தொழிலாளர் மீதான தேசிய கமிஷன் பரிந்துரைத்துள்ளது:

(i) திட்டத்தின் நோக்கத்திற்காக, சிறு விவசாயிகள் வைத்திருக்கும் அதிகபட்ச வரம்பு 2 ஹெக்டேருக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது மற்றும் குறு விவசாயிகள் 1 ஹெக்டேருக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது.

குறிப்பு

(ii) ஒருங்கிணைந்த திட்டப் பகுதிகளில் சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளின் பாதுகாப்பு சராசரியாக 1: 3 என்ற விகிதத்தில் இருக்க வேண்டும் (தற்போது மூன்று பேருக்கு எதிராக) இந்தத் திட்டம் குறு விவசாயிகளுக்கு ஆதரவாகத் தேவையான சாய்வைக் கொண்டிருப்பதை உறுதிசெய்ய வேண்டும்.

(iii) ஒரு ஏஜென்சியின் கீழ் உள்ள பகுதியில் 70,000 விவசாயிகள் (17,500 சிறு மற்றும் 52,500 குறு) இருக்க வேண்டும், மேலும் ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒரு ஏஜென்சி இருக்க வேண்டும்.

(iv) ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 11 மில்லியன் குடும்பங்களை உள்ளடக்கிய 160 யூனிட்டுகளுக்கு இந்தத் திட்டம் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும்.

(v) சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையை மாநில வாரியாகப் பகிர்ந்தளிப்பதன் அடிப்படையில் கூடுதல் முகவர் பிரிவுகளை விநியோகிப்பது பொருத்தமானதாகவும் நியாயமானதாகவும் இருக்கும்.

(vi) திட்டத்தை விரிவுபடுத்துவதில், நியாயமான மழைப்பொழிவு உள்ள பகுதிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இத்திட்டத்தை வறட்சி பாதித்த பகுதிகளுக்கு விரிவுபடுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை.

(vii) பால் உற்பத்தி, கோழி வளர்ப்பு, செம்மறி ஆடு வளர்ப்பு மற்றும் பன்றி உற்பத்தி போன்ற தனிப்பட்ட துணைத் திட்டங்கள், சிறப்புத் துணைத் திட்டங்களுக்கு இணையான இந்த ஒருங்கிணைந்த திட்டங்கள் மாவட்டத்தில் தனித் திட்டங்களாக மிகைப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

(viii) ஒருங்கிணைந்த திட்ட முகமைகள் சிறப்பு துணைத் திட்டங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பில் இருக்க வேண்டும் மற்றும் இந்தத் திட்டங்களுக்கான சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்களிடையே பயனாளிகளை அடையாளம் காணும் பொறுப்பைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

(ix) முழுத் திட்டமும் நேரக்கட்டுப்பாடு மற்றும் இலக்கு சார்ந்ததாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் அவசர உணர்வுடன் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும்.

(x) மாவட்டங்களில் விரிவாக்க இயந்திரங்கள் பலப்படுத்தப்பட்டு சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளின் பிரச்சனைகளுக்கு சிறப்பு கவனம் செலுத்தும் வகையில் இருக்க வேண்டும்.

(xi) கடன், சேவை, விநியோகம் மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் வசதிகள் மற்றும் தொழில்நுட்ப ஆலோசனைகளை ஒரே இடத்தில் வழங்குவதை உறுதி செய்வதற்காக திட்டப் பகுதிகளில் முடிந்தவரை பல விவசாயிகள் சேவை சங்கங்கள் நிறுவப்பட வேண்டும்.

ஊரக வளர்ச்சிக்கான க்ராஷ் திட்டம்

ஊரக வளர்ச்சிக்கான க்ராஷ் திட்டம் (CSRD) மத்திய அரசால் நிதியுதவி செய்யப்பட்டு, மாநில அரசுகளின் முகமை மூலம் ஏப்ரல் 1971 இல் மூன்றாண்டு காலத்திற்கு செயல்படுத்தப்பட்டது. திட்டத்தின் முதன்மை நோக்கங்கள்:

(i) நாட்டின் அனைத்து கிராமப்புற மாவட்டங்களிலும், அடிப்படையில் உழைப்பு மிகுந்த திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதன் மூலம், சராசரியாக, 1,000 நபர்களுக்கு, ஒரு வருடத்தில் பத்து மாத வேலைப் பருவத்தில் தொடர்ச்சியாக வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குதல்.

(ii) உள்ளூர் வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு இணங்க, சொத்துக்கள் அல்லது நீடித்த தன்மை கொண்ட படைப்புகளை உற்பத்தி செய்தல், இதனால் மாவட்டங்களின் அனைத்துத் துறை வளர்ச்சிக்கும் உதவுகிறது.

இத்திட்டத்தின் கீழ் நில மேம்பாடு மற்றும் மறுசீரமைப்பு, சாலை அமைக்கும் வடிகால், சிறு பாசனம், நீர் பாதுகாப்பு மற்றும் நிலத்தடி நீர் ரீசார்ஜ் செய்தல், மண் பாதுகாப்பு, காடு வளர்ப்பு மற்றும் சிறப்பு பழுதுபார்ப்பு தொடர்பான உழைப்பு மிகுந்த பணிகள் பெருமளவில் மேற்கொள்ளப்படும். இந்த நோக்கங்களை செயல்படுத்த, திட்ட பணியாளர்களைத் தேர்வு செய்யவும், நிதி ஒதுக்கீடு செய்யவும் மாநில அரசுகளுக்கு சிறப்பு வழிகாட்டுதல்கள் வழங்கப்பட்டன.

தொடக்கத்தில் 197-72ல் 50 கோடி ஒதுக்கப்பட்டது ஆனால் 972-73ல் 48.4 கோடியும், 1973-74ல் 47.5 கோடியும் வழங்கப்பட்டது. எடுத்ததன் காரணமாக இந்த குறைப்பு ஏற்பட்டது 1972-73க்கு 1.5 கோடியும், 1973-74க்கு 2.5 கோடியும் ஒதுக்கப்பட்ட 'பைலட் ஆஃப் இன்டென்சிவ் ரூரல் எம்ப்ளாய்மென்ட் ப்ராஜெக்ட்' (PIREP) என்ற சிறப்புத் திட்டம். 1971-74 மூன்று ஆண்டுகளில், பல்வேறு திட்டங்களின் மொத்தச் செலவு 156.6 கோடி ஆகும். அதில் 79 சதவீதம் சாலைகள் அமைப்பதற்கும், 10 சதவீதம் சிறு நீர்ப்பாசனப் பணிகளுக்கும் ஆகும். திட்டத்தின் செயல்பாட்டிற்கான மதிப்பீடு பின்வரும் முடிவுகளைக் கொண்டுவருகிறது:

(i) இந்தத் திட்டங்களில் தினசரி ஊதிய விகிதங்கள் சாதாரண ஊதிய விகிதங்களைக் காட்டிலும் குறைவாகவே இருந்தன.

(ii) மாநிலங்களில் உள்ள விகிதாச்சார தொழிலாளர் சக்தியைக் குறிக்கும் வகையில் உழைக்கும் சக்தியின் பாதுகாப்பு சீரற்றதாகவும், சமமற்றதாகவும் இருந்தது.

(iii) இத்திட்டங்கள் கிராமப்புற தொழிலாளர்களை பொருளாதாரத்தின் பிற துறைகளை நோக்கி பல்வகைப்படுத்துவதையோ மாற்றத்தையோ கொண்டு வரவில்லை.

(iv) திட்டங்கள் பெரும்பாலும் உறிஞ்சும் தன்மை கொண்டவையாக இருந்தன, அதாவது அவைகள் வற்றாத வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்க முடியவில்லை.

(v) இந்தத் திட்டம் கிராமப்புறப் பொருளாதாரத்தின் தொழில்மயமாக்கலுக்கான அடித்தளத்தை அமைக்கவில்லை, இது தொடர்ச்சியான வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதற்கு அவசியமானது.

ஒருங்கிணைந்த நில விநியோகத் திட்டம்

மூன்றாவது மற்றும் அடுத்தடுத்த திட்டங்களின் போது ஒரு ஒருங்கிணைந்த நில விநியோகத் திட்டம் திட்டக் கமிஷனால் செயல்படுத்தப்பட்டது. சிறு விவசாயிகளின் இயலாமை மற்றும் நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களின் வறுமையை நீக்கி, நிலத்தை மறுபங்கீடு செய்வதன் மூலம், நிலம் வைத்திருப்பதில் உச்சவரம்புக்கு மேல் உபரி நிலமாக கையகப்படுத்துவதன் மூலம் கிடைக்கும். இத்திட்டம், 'மில்லியன் கணக்கான சிறு விவசாயிகளின் உறிஞ்சும் திறன் மற்றும் உற்பத்தி திறன்களை மேம்படுத்த' கிராமப்புற வளர்ச்சியின் உத்தியை மாற்ற முயற்சித்தது. நிலப் பங்கீட்டிற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கை:

(a) ஈர நிலங்களில் 8 ஹெக்டேருக்கும், வறண்ட நிலங்களில் 10 ஹெக்டேருக்கும் அதிகமாக வீட்டு உரிமை வைத்திருக்கக் கூடாது.

(b) நில உடைமை அல்லாத மற்றும் விவசாயம் செய்யாத குடும்பங்களுக்கு மறுவிநியோகத்திற்காக விடுவிக்கப்பட்ட விவசாய நிலங்கள் வழங்கப்படாது.

(c) 2 ஹெக்டேருக்கு குறைவான நிலம் உள்ள குடும்பங்களுக்கு, நிலம் வைத்திருப்பதற்கான உச்சவரம்பு நிர்ணயம் செய்து விடுவிக்கப்படும்.

குறிப்பு

அத்தகைய நில விநியோகக் கொள்கையின் மூலம், சிறிய மற்றும் பெரிய குடும்பங்களுக்கு இடையே தனிநபர் நில உரிமையில் உள்ள வேறுபாடு ஐந்து மடங்குக்கும் அதிகமாக இருக்கலாம் என்று கருதப்பட்டது. தவிர, வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளவர்களின் விகிதம் ஐந்தில் இரண்டு பங்கிலிருந்து மூன்றில் ஒரு பங்காகக் குறைக்கப்படும்.

ஏறக்குறைய அனைத்து மாநிலங்களிலும், அரசு மற்றும் தரிசு நிலங்களை ஒதுக்கீடு செய்வதில் நிலமற்ற தொழிலாளர்களுக்கு குறிப்பாக பட்டியல் சாதிகள் மற்றும் பழங்குடியினருக்கு முன்னுரிமை அளிக்கும் வகையில் விதிகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. IRDP இன் கீழ், வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் வாழும் கிராமப்புறங்களில் உள்ள அனைத்து குடும்பங்களும் உதவி பெற தகுதியுடையவர்கள். இட ஒதுக்கீடு உண்டு உதவி பெறும் மொத்த குடும்பங்களில் 50 சதவீதம் வரை SC/ST களுக்கு. ஏழாவது திட்டத்தின் போது 20 மில்லியன் குடும்பங்களுக்கு IRDPயின் கீழ் உதவி வழங்கப்படும் என மதிப்பிடப்பட்டது. நாட்டின் அனைத்து சமூக மேம்பாட்டுத் தொகுதிகளிலும் IRDP நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. இது தவிர, உச்சவரம்புச் சட்டங்களை அமல்படுத்தியதன் விளைவாக உபரியாக மாறிய நிலத்தில் இருந்து லட்சக்கணக்கான ஹெக்டேர் நிலமற்ற தொழிலாளர்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது.

முன்னர் குறிப்பிட்டபடி, 1999 இல் ஸ்வர்ணஜெயந்தி ஸ்வரோஸ்கர் யோஜனாவை உருவாக்க IRDP இணைக்கப்பட்டது, இது 2011 இல் தேசிய கிராமப்புற வாழ்வாதார இயக்கம் என மறுபெயரிடப்பட்டது, பின்னர் தீன் தயாள் உபாதயாயா-அந்தியோதயா யோஜனாவை உருவாக்க இணைக்கப்பட்டது.

தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டம்

NREP அக்டோபர் 1980 இல் தொடங்கப்பட்டது மற்றும் ஏப்ரல், 1981 முதல் வழக்கமான திட்டமாக மாறியது. இத்திட்டம் கிராமப்புறங்களில் ஆண்டுக்கு 300-400 மில்லியன் மனித நாட்கள் வரை கூடுதல் லாபகரமான வேலைவாய்ப்பை உருவாக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. NREP திட்டம் நீடித்த சமூக சொத்துக்களை உருவாக்கி ஏழைகளின் ஊட்டச்சத்து நிலை மற்றும் வாழ்க்கை தரத்தை மேம்படுத்தும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. நீடித்த சொத்துக்களை உருவாக்குவது இந்த திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் 1775.5 மில்லியன் வேலை வாய்ப்புகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. சமூக காடுகள், மண் பாதுகாப்பு, சாலைகள் மற்றும் தொட்டிகள் அமைத்தல் மூலம் நீடித்த சொத்துக்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இத்திட்டத்தின் கீழ் கூடுதல் நீர்ப்பாசனத் திறனும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. 1989 இல் ஜவஹர் ரோஸ்கார் யோஜனாவில் NREP மாற்றப்பட்டது.

கிராமப்புற நிலமற்ற வேலை உறுதித் திட்டம்

RLEGPW ஆனது 15 ஆகஸ்ட் 1983 முதல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, (அ) கிராமப்புற நிலமற்றவர்களுக்கான வேலைவாய்ப்பை மேம்படுத்துதல் மற்றும் விரிவுபடுத்துதல் ஆகியவற்றின் நோக்கத்துடன் ஒவ்வொரு நிலமற்ற குடும்பத்திலும் குறைந்தபட்சம் ஒரு உறுப்பினருக்கு ஓராண்டில் சில

நாட்களுக்கு உத்தரவாதமான வேலைவாய்ப்பை வழங்குதல் மற்றும் (ஆ) நீடித்த சொத்துக்களை உருவாக்குதல் பொருளாதாரத்தின் வளர்ந்து வரும் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் உள்கட்டமைப்பை வலுப்படுத்துவதற்காக. 1983-84ல் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குவதற்கான இலக்கு 360 மில்லியன் மனித நாட்களாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது, அதற்கு எதிராக 260 நாட்கள் வேலை வாய்ப்பு உருவாக்கப்பட்டது.

இந்த திட்டம் கிராமப்புறங்களில் அதிக எண்ணிக்கையிலான நீடித்த சமூக சொத்துக்கள் மற்றும் பொருளாதார உள்கட்டமைப்பை உருவாக்குவதற்கு காரணமாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக மத்தியத் துறையில் 743.78 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது, திட்டக் காலத்தில் 1013 மில்லியன் மனித நாள் வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கும் இலக்குடன் இந்தத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டது. இந்தத் திட்டம் 1989 இல் ஜவஹர் ரோஸ்கார் யோஜனாவுடன் இணைக்கப்பட்டது.

ஜவஹர் ரோஜ்கர் யோஜ்னா

கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்க ஜவஹர் ரோஜ்கர் யோஜ்னா 1988-89 இல் தொடங்கப்பட்டது. ஜவஹர் ரோஜ்கர் யோஜனாவில் தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் மற்றும் கிராமப்புற தொழிலாளர் வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்கள் இணைக்கப்பட்டன. திட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்படும் வேலை வாய்ப்புகளில் 30 சதவீதம் சமூகத்தின் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய பிரிவைச் சேர்ந்த பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1993-94 முதல், JRY பின்வரும் மூன்று நீரோட்டங்களில் செயல்படுத்தப்படுகிறது. முதல் ஸ்ட்ரீம் JRY இன் கீழ் பொது வேலைகளை உள்ளடக்கியது. JRY இன் இரண்டாவது ஸ்ட்ரீம் தீவிரப்படுத்தப்பட்ட JRY என்றும் அழைக்கப்படுகிறது, மேலும் 120 பின்தங்கிய மாவட்டங்களில் கூடுதல் ஒதுக்கீட்டுடன் செயல்படுத்தப்படுகிறது. JRY இன் மூன்றாவது ஸ்ட்ரீம் சிறப்பு மற்றும் புதுமையான திட்டங்களைக் கொண்டுள்ளது. JRY இன் கீழ் 1995-96 இல் சுமார் 896 மில்லியன் மனித வேலை நாட்கள் உருவாக்கப்பட்டன, ஆனால் 1995-96 இல் சாதனை 1994-95 மற்றும் 1993-94 இன் சாதனைகளை விட குறைவாக இருந்தது. ஜவஹர் ரோஜ்கர் யோஜனா திட்டத்தை வலுப்படுத்த வேண்டும்.

வேலைவாய்ப்பு உறுதி திட்டம்

1993ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 2ஆம் தேதி வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. கிராமப்புறங்களில் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள மற்றும் வேலை தேடும் ஆனால் அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாத அனைத்து நபர்களுக்கும் உறுதியான வேலைவாய்ப்பை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டது இந்தத் திட்டம். இத்திட்டம் 3206 சமூக மேம்பாட்டுத் தொகுதிகளில் செயல்படுத்தப்படுகிறது. திட்டத்தை உலகளாவிய மயமாக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1998-99க்குள் அனைத்து சமூக மேம்பாட்டுத் தொகுதிகளும் இத்திட்டத்தின் கீழ் சேர்க்கப்படும். 1994-95ல் 274 மில்லியன் மனித நாட்கள் இருந்த நிலையில், 1995-96ல் சுமார் 347 மில்லியன் மனித நாள் வேலைகள் உருவாக்கப்பட்டன. குறு விவசாயிகளின் தனிப்பட்ட பயனாளிகளின் நிலத்தில் தோட்டக்கலை நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காகவும் திட்டத்தின் நோக்கம் விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஜவஹர் ரோஸ்கார் யோஜனா 2001 ஆம் ஆண்டில் சம்பூர்ணா கிராமீன் ரோஸ்கர் யோஜனாவை உருவாக்க, வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம்

(EAS) மற்றும் ஜவஹர் கிராம் சம்ரிதி யோஜனா (JGSY) ஆகியவற்றுடன் இணைக்கப்பட்டது. இது MGNREGA இன் கீழ் 2005/08 இல் தேசிய ஊரக வேலை உறுதித் திட்டமாக இணைக்கப்பட்டது.

கொத்தடிமைத் தொழிலாளர் ஒழிப்பு

சுதந்திரம் அடைந்த காலம் முதல் இந்த முறையை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதில் எந்த கருத்து வேறுபாடும் இல்லை. அரசியலமைப்பின் அடிப்படை உரிமைகள் பற்றிய அத்தியாயத்தின் ஒரு பகுதியான பிரிவு 23 (1) பின்வருமாறு கூறுகிறது: 'மனிதர்கள் மற்றும் பிச்சைக்காரர்கள் மற்றும் பிற கட்டாய உழைப்பு போன்றவற்றின் போக்குவரத்து தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது, மேலும் இந்த விதியை மீறுவது தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும். சட்டம்.' சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பின் (ILO) கன்வென்ஷன் 29, இந்தியா ஒரு கட்சியாக உள்ளது, 'கட்டாய அல்லது கட்டாய உழைப்பை' அனுமதிக்க முடியாது என்று கூறியது. இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் 374வது பிரிவு, கட்டாய உழைப்பை குற்றமாக அறிவிக்கிறது. 1961 ஆம் ஆண்டில், டெபார் கமிஷன், கொத்தடிமைத் தொழிலை ஒழிக்க ஒரு சிறப்புச் சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியது, இது அட்டவணை சாதிகள் மற்றும் பழங்குடியினருக்கான ஆணையரால் பலமுறை கவனத்தை ஈர்த்தது.

1975 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 25 ஆம் தேதி, மத்திய அரசு இந்த நோக்கத்திற்காக ஒரு அறிவிப்பை வெளியிட்டபோது, இந்த நடைமுறை முறைப்படி ஒழிக்கப்பட்டது, 'எந்தவொரு நபரும் இந்த அமைப்பின் கீழ் எந்த முன்னேற்றமும் செய்யவோ அல்லது எந்த நபரையும் கட்டாயப்படுத்தவோ அல்லது கொத்தடிமை வேலை அல்லது பிற வகை கட்டாய உழைப்பை வழங்கவோ கூடாது. எந்தவொரு பழக்கவழக்கமும் அல்லது பாரம்பரியமும் அல்லது அத்தகைய நபரைச் சார்ந்திருக்கும் குடும்ப உறுப்பினர் அல்லது எந்தவொரு ஒப்பந்தமும், எந்த வேலையையும் செய்ய அல்லது கொத்தடிமையாக சேவைகளை வழங்க வேண்டும். இல்லை இந்த சட்டத்தின் கீழ் விடுவிக்கப்பட்டு விடுவிக்கப்பட்ட நபர், அவர் ஆக்கிரமித்துள்ள எந்தவொரு வீட்டு மனை அல்லது பிற குடியிருப்பு வளாகத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்படுவார்.

எந்தவொரு பிணைப்புக் கடன் தொடர்பாகவும் ஏதேனும் அடமானம், கட்டணம், காப்புரிமை அல்லது பிற பொறுப்புகளின் கீழ் ஒரு கொத்தடிமைத் தொழிலாளிக்கு உள்ள சொத்துக்கள் அனைத்தும் விடுவிக்கப்பட்டு, கொத்தடிமைத் தொழிலாளியின் உடைமைக்கு மீட்டெடுக்கப்படும். எந்தவொரு சொத்தை மீட்டெடுப்பதில் ஏதேனும் தாமதம் ஏற்பட்டால், அத்தகைய தொழிலாளி சிவில் நீதிமன்றத்தால் தீர்மானிக்கப்படும் அடமானம், கட்டணம் அல்லது சுமை ஆகியவற்றிலிருந்து மீட்க உரிமை உண்டு.

கட்டப்பட்ட கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான பொறுப்பு, கட்டளையின்படி, அணைக்கப்படுகிறது. பிணைக்கப்பட்ட தொழிலாளியின் எந்தவொரு பிணைக்கப்பட்ட கடனையும் அல்லது பிணைக்கப்பட்ட கடனின் அத்தகைய பகுதியையும் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான ஒவ்வொரு கடமையும் உடனடியாகத் திருப்தியடையாமல் இருந்தால் அணைக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படும். எந்தவொரு சிவில் நீதிமன்றத்திலோ அல்லது பத்திரப்பதிவுக் கடனையோ அல்லது அதன் எந்தப் பகுதியையோ மீட்பதற்காக வேறு எந்த அதிகாரத்தின் முன்பாகவும் வழக்கு தொடரப்படாது.

அணைக்கப்பட்ட அல்லது அணைக்கப்பட்ட அல்லது முழுமையாக திருப்தி அடைந்ததாகக் கருதப்படும் எந்தவொரு பிணைப்புக் கடனுக்கும் எதிரான எந்தவொரு கட்டணத்தையும் கடனளிப்பவர் ஏற்கமாட்டார்.

குறிப்பு

அரசாணையின் விதிகளை மீறுவது, ஜாமீனில் வெளிவரக்கூடிய குற்றமாகும், இது மூன்று ஆண்டுகள் வரை சிறைத்தண்டனை அல்லது அபராதம் விதிக்கப்படலாம். 2,000 அல்லது இரண்டும்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்காக நாட்டில் பல திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படுகின்றன:

- **மண் ஆரோக்கிய அட்டை திட்டம்:** 2015 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட மண் ஆரோக்கிய அட்டைகள், மண்ணின் ஆரோக்கியம் மற்றும் அதன் வளத்தை மேம்படுத்துவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய ஊட்டச்சத்துக்களின் சரியான அளவு குறித்த பரிந்துரையுடன், விவசாயிகளுக்கு அவர்களின் மண்ணின் ஊட்டச்சத்து நிலை குறித்த தகவலை வழங்குகிறது.
- **பரம்பரகட் க்ரிஷி விகாஸ் யோஜனா (PKVY):** நாட்டில் இயற்கை விவசாயத்தை ஊக்குவிக்கும் நோக்கில் இது செயல்படுத்தப்படுகிறது. இது மண்ணின் ஆரோக்கியம் மற்றும் கரிமப் பொருட்களின் உள்ளடக்கத்தை மேம்படுத்துவதோடு விவசாயிகளின் நிகர வருமானத்தை அதிகரிக்கும், இதனால் பிரீமியம் விலைகள் கிடைக்கும்.
- **பிரதான் மந்திரி க்ரிஷி சிஞ்சாயீ யோஜனா (PMKSY):** 1 ஜூலை, 2015 இல் தொடங்கப்பட்டது, இது உறுதியான நீர்ப்பாசனத்துடன் சாகுபடிப் பரப்பை விரிவுபடுத்தவும், நீர் விரயத்தைக் குறைக்கவும் மற்றும் நீர் பயன்பாட்டு திறனை மேம்படுத்தவும் செயல்படுத்தப்படுகிறது.
- **தேசிய வேளாண் சந்தை (e-NAM):** தேசிய வேளாண் சந்தைத் திட்டம் (e-NAM) தேசிய அளவில் இ-மார்க்கெட்டிங் தளத்தைத் தொடங்குவதற்கும், மார்ச் 2018க்குள் நாடு முழுவதும் உள்ள 585 ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட சந்தைகளில் மின் சந்தைப்படுத்தலை செயல்படுத்த உள்கட்டமைப்பை உருவாக்குவதற்கும் உதவுகிறது.
- **பிரதான் மந்திரி ஃபசல் பீமா யோஜனா (PMFBY)/ சீரமைக்கப்பட்ட வானிலை அடிப்படையிலான பயிர் காப்பீட்டுத் திட்டம் (RWBCIS):** இது தடுக்க முடியாத இயற்கை அபாயங்களுக்கு எதிராக விதைப்பதற்கு முன் விதைப்பு முதல் அறுவடைக்குப் பின் ஏற்படும் இழப்புகள் வரை விரிவான பயிர் காப்பீட்டுத் தொகையை வழங்குவதாகும்.
- **வட்டி மானிய திட்டம் (ISS):** 3.00 லட்சம் வரையிலான குறுகிய கால பயிர்க் கடன்களுக்கு அரசாங்கம் 3% வட்டி மானியம் வழங்குகிறது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

5. இந்தியாவில் சிறு விவசாயிகள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் பொதுவான பிரச்சனைகள் யாவை?
6. சாத்தியமான விவசாயிகள் யார்?
7. ஊரக வளர்ச்சிக்கான கிராஷ் திட்டத்தின் கீழ் எடுக்கப்பட வேண்டிய உழைப்பு மிகுந்த பணிகள் என்ன?
8. ஒருங்கிணைந்த நில விநியோகம் மற்றும் வறட்சியால் பாதிக்கப்படும் திட்டத்தின் நோக்கம் என்ன?
9. JRY செயல்படுத்தப்படும் மூன்று ஸ்ட்ரீம்களைக் குறிப்பிடவும்?

10.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

குறிப்பு

1. விவசாய உழைப்பு என்பது வயல் மற்றும் பண்ணைகளில் ரொக்கம், பொருள் அல்லது இரண்டிலும் கூலியுடன் செய்யப்படும் உடல் உழைப்பைக் குறிக்கிறது.
2. விவசாய சுழற்சியின் விதைப்பு மற்றும் அறுவடை காலங்களில் தொழிலாளர்களுக்கு அதிக தேவை உள்ளது.
3. இரண்டு வகையான நிலமற்ற தொழிலாளர்கள் சுதந்திரமான நிலமற்ற தொழிலாளர்கள் மற்றும் கொத்தடிமை நிலமற்ற தொழிலாளர்கள்.
4. விவசாயத் தொழிலாளர்களின் இரண்டு பண்புகள் (i) சட்டப் பட்டி அதிகாரத்தைப் பெறுதல் (ii) குறைந்த சமூக அந்தஸ்து.
5. சிறு விவசாயிகள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் மிகவும் பொதுவான பிரச்சனைகள் பகுதிக்கு பகுதி வேறுபடும் ஆனால் பொதுவான பிரச்சனைகள் துண்டு துண்டான மற்றும் சிறு பங்குகள், உரிமையின்மை, போதிய மற்றும் சரியான நேரத்தில் விவசாய இடுபொருட்கள் வழங்கப்படாமை, போதுமான கடன் வசதிகள் மற்றும் சந்தை வசதிகள் இல்லாமை.
6. நீர்ப்பாசனம், இடுபொருட்கள் வழங்கல் மற்றும் நியாயமான விலையில் சேவைகள் போன்றவற்றில் ஆதரவு இருந்தால், விவசாயத் தொழிலை சாத்தியமாக்கக்கூடிய விவசாயிகள் சாத்தியமான விவசாயிகள்.
7. நில மேம்பாடு மற்றும் மறுசீரமைப்பு, சாலை அமைக்கும் வடிகால், சிறு பாசனம், நீர் பாதுகாப்பு மற்றும் நிலத்தடி நீர் ரீசார்ஜ் செய்தல் தொடர்பான ஊரக வளர்ச்சிக்கான கிராஷ் திட்டத்தின் கீழ் உழைப்பு மிகுந்த வேலைகள் பெருமளவில் மேற்கொள்ளப்படும். மண் பாதுகாப்பு காடு வளர்ப்பு மற்றும் சிறப்பு பழுது.
8. ஒருங்கிணைந்த நில விநியோகம் மற்றும் வறட்சியால் பாதிக்கப்படும் திட்டத்தின் நோக்கம் சிறு விவசாயிகளின் குறைபாடுகள் மற்றும் நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களின் வறுமையை நீக்குவது, நிலத்தை மறுபங்கீடு செய்வதன் மூலம் நிலத்தை மறுபங்கீடு செய்வதன் மூலம் நிலம் வைத்திருப்பதில் உச்சவரம்புக்கு மேல் உபரி நிலமாக கையகப்படுத்துவது ஆகும்.
9. JRY பின்வரும் மூன்று ஸ்ட்ரீம்களில் செயல்படுத்தப்படுகிறது. முதல் ஸ்ட்ரீம் JRY இன் கீழ் பொது வேலைகளை உள்ளடக்கியது. JRY இன் இரண்டாவது ஸ்ட்ரீம் தீவிரப்படுத்தப்பட்ட JRY என்றும் அழைக்கப்படுகிறது, மேலும் 120 பின்தங்கிய மாவட்டங்களில் கூடுதல் ஒதுக்கீட்டுடன் செயல்படுத்தப்படுகிறது. JRY இன் மூன்றாவது ஸ்ட்ரீம் சிறப்பு மற்றும் புதுமையான திட்டங்களைக் கொண்டுள்ளது.

10.5 தொகுப்பு

- இந்தியாவில், விவசாய உழைப்பு என்பது மற்றவர்களின் வயல்களிலும் பண்ணைகளிலும் செய்யப்படும் உடல் உழைப்பைக் குறிக்கிறது. விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அடிப்படையில் திறமையற்றவர் மற்றும்

பணமாகவோ அல்லது பொருளாகவோ உழைப்பின் இழப்பீட்டின் மூலம் தனது வாழ்க்கையை நடத்துகிறார்.

குறிப்பு

- இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர், அதாவது. (A) நிலமற்ற தொழிலாளர்கள், நிலமற்ற தொழிலாளர்கள் மற்றும் கொத்தடிமை நிலமற்ற தொழிலாளர்கள் உட்பட. (B) விவசாயத் தொழிலாளர்களாக சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகள்.
- விவசாயத் தொழிலாளர்களின் அடிப்படை பண்புகள்: ஒழுங்கமைக்கப்படாத, குறைந்த ஊதியம், குறைந்த சமூக நிலை, திறன் இல்லாமை, இடம்பெயர்தல் மற்றும் கடன்.
- நாட்டின் மொத்த தொழிலாளர் எண்ணிக்கையில் ஒரு சதவீதமாக இருந்தாலும், விவசாயத் தொழிலாளர்களின் அளவு தொடர்ந்து அதிகரித்து வருவது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இது 1901 இல் கிட்டத்தட்ட 17 சதவீதமாகவும், 2001 இல் கிட்டத்தட்ட 27 சதவீதமாகவும் இருந்தது. எவ்வாறாயினும், 1971 ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு மற்றும் 2001 ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்புக்கு இடையில், இந்த சதவீதம் சுமார் 26 -27 சதவிகிதம் நிலையாக உள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
- இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் வளர்ச்சிக்கான காரணங்கள், மக்கள்தொகைப் பெருக்கம், விவசாயத்திற்கு வெளியே தொழில் திறன் இல்லாமை, கிராமத் தொழிலின் வீழ்ச்சி, நடமாட்டக் கட்டுப்பாடுகள், கடன், அடக்குமுறையான காலமுறை முறை, நிலச் சீர்திருத்தங்களின் மோசமான அமலாக்கம் போன்ற பல காரணிகள் அடங்கும்.
- மாறுவேடமிட்ட வேலையின்மை என்பது ஒரு வேலையில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை அதை நிறைவேற்றுவதற்கு உண்மையில் தேவைப்படுவதை விட அதிகமாக இருக்கும் சூழ்நிலையாகும். அவர்களில் சிலரை அந்த வேலையில் இருந்து விலக்கினால் மொத்த உற்பத்தி குறையாது.
- பருவகால வேலையின்மை விவசாயம் ஒரு பருவகால தொழிலாக இருப்பதால் ஏற்படுகிறது.
- அந்தந்த பருவங்களுக்கு ஏற்ப பயிர்கள் பயிரிடப்படுகின்றன. சீசன் இல்லாத காலங்களில், பொதுவாக பண்ணை தொழிலாளர்கள் சும்மா விடுவார்கள். அவர்களுக்கு செய்ய வேலை இல்லை.
- விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் ஏழ்மையான வகுப்பினர். அவர்களின் ஊதியம் தொழில்துறை தொழிலாளர்களை விட மிகக் குறைவு. ஆனால் தற்போது மத்திய அரசு தனது கட்டுப்பாட்டில் உள்ள சில விவசாய செயல் விளக்கப் பண்ணைகள், ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் மற்றும் ராணுவப் பண்ணைகளில் குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை நிர்ணயித்துள்ளது
- புதிய தொழில்நுட்பத்தைப் பரப்புவதன் மூலம் கிராமப்புற மக்களின் பொருளாதார வளர்ச்சியின் பயனை கிராமப்புற மக்களின் நலிவடைந்த பிரிவினர் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் நோக்கில், சில நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டன. நான்காவது திட்டக் காலம், குறிப்பாக பொருளாதார ரீதியாக நலிவடைந்த விவசாயிகள் மற்றும் நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களின் வேலை வாய்ப்புகள் மற்றும் உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்க.

குறிப்பு

- சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டு முகமைகள் மற்றும் குறு விவசாயிகள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் (SFDA & MFAL): இந்திய அரசாங்கத்தால் வகுக்கப்பட்ட விதிமுறைகளின்படி பங்கேற்பாளர்களைக் கண்டறிந்து, தகுந்த வரையலைத் தயாரித்தல், கடன் ஏற்பாடு செய்தல் மற்றும் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துதல் ஆகியவை முகமைகளின் செயல்பாடுகளாகும். திட்டப் பகுதியில் தற்போதுள்ள வளர்ச்சி மற்றும் விரிவாக்க முகமைகள் மூலம்.
- ஊரக வளர்ச்சிக்கான கிராஷ் திட்டம்: திட்டத்தின் முதன்மையான நோக்கங்கள்: (i) நாட்டின் அனைத்து கிராமப்புற மாவட்டங்களிலும் ஒரு வருடத்தில் பத்து மாத வேலை பருவத்தில் சராசரியாக 1,000 நபர்களுக்கு நேரடியாக வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குதல் மற்றும் (ii) உள்ளூர் வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு இணங்க நீடித்த இயல்புடைய சொத்துக்கள் அல்லது வேலைகளின் உற்பத்தி
- ஒருங்கிணைந்த நில விநியோகத் திட்டம் மூன்றாவது மற்றும் அடுத்தடுத்த திட்டங்களின் போது திட்டக் கமிஷனால் செயல்படுத்தப்பட்டது. சிறு விவசாயிகளின் இயலாமை மற்றும் நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களின் வறுமையை நீக்கி, நிலத்தை மறுபங்கீடு செய்வதன் மூலம், நிலம் வைத்திருப்பதில் உச்சவரம்புக்கு மேல் உபரி நிலமாக கையகப்படுத்துவதன் மூலம் கிடைக்கும்.
- NREP திட்டம் நீடித்த சமூக சொத்துக்களை உருவாக்கி ஏழைகளின் ஊட்டச்சத்து நிலை மற்றும் வாழ்க்கை தரத்தை மேம்படுத்தும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. நீடித்த சொத்துக்களை உருவாக்குவது இந்த திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும்.
- RLEGPW ஆனது (அ) கிராமப்புற நிலமற்றவர்களுக்கான வேலைவாய்ப்பை மேம்படுத்துதல் மற்றும் விரிவுபடுத்துதல் ஆகியவற்றின் நோக்கத்துடன் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, ஒரு வருடத்தில் சில நாட்களுக்கு ஒவ்வொரு நிலமற்ற குடும்பத்திலும் குறைந்தபட்சம் ஒரு உறுப்பினருக்கு உத்தரவாதமான வேலைவாய்ப்பை வழங்குதல் மற்றும் (ஆ) உள்கட்டமைப்பை வலுப்படுத்த நீடித்த சொத்துக்களை உருவாக்குதல் பொருளாதாரத்தின் வளர்ந்து வரும் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யும் வகையில்.
- இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் 374வது பிரிவு, கட்டாய உழைப்பை குற்றமாக அறிவிக்கிறது. சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பின் (ILO) கன்வென்ஷன் 29, இந்தியா ஒரு கட்சியாக உள்ளது, 'கட்டாய அல்லது கட்டாய உழைப்பை' அனுமதிக்க முடியாது என்று கூறியது.
- ஜவஹர் ரோஜ்கர் யோஜனா ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கடைசி ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் முதன்மை நோக்கம் உற்பத்தி வேலைகளில் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குவதாகும்.
- நாட்டில் 1778 பின்தங்கிய தொகுதிகளில் வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. இது குடும்பத்தில் இரண்டு உறுப்பினர்கள் வரை 100 நாட்கள் திறமையற்ற கைமுறை வேலையை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

10.6 முக்கிய வார்த்தைகள்

குறிப்பு

- **நிலமற்ற தொழிலாளர்கள்:** இவர்கள் தாங்களாகவே நிலமற்றவர்களாகவும், எனவே, பிறருடைய நிலங்களை மட்டுமே தங்கள் வாழ்வாதாரத்திற்காகச் சார்ந்து வாழ்பவர்களாகவும் உள்ளனர்.
- **வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம்:** இந்த திட்டம் 2 அக்டோபர் 1993 இல் தொடங்கப்பட்டது. கிராமப்புறங்களில் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள மற்றும் வேலை தேடும் ஆனால் அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாத அனைத்து நபர்களுக்கும் உறுதியான வேலைவாய்ப்பை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டது இந்தத் திட்டம்.
- **கொத்தடிமைத் தொழிலாளர்கள்:** 'கொத்தடிமைத் தொழிலாளர்' என்ற சொல், தொழிலாளர் மீதான தேசிய ஆணையத்தால், 'உழைக்கப்பட்ட கடனுக்காக ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு கொத்தடிமையாக இருக்கும் உழைப்பு' என வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

10.7 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. மாறுவேடமிட்ட வேலையின்மை பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதுங்கள்.
2. வருமானம் மற்றும் தொழிலாளர் ஊதியம் பற்றி சுருக்கமாக விவாதிக்கவும்.
3. இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் முக்கிய பிரச்சனைகளை பட்டியலிடுங்கள். அவற்றைத் தீர்க்க என்ன நடவடிக்கைகளைப் பரிந்துரைக்கிறீர்கள்?
4. இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சனைகள் என்ன?

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் எதிர்கொள்ளும் முக்கிய பிரச்சனைகள் என்ன? அவர்களின் நிலையை மேம்படுத்த சமீபத்தில் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன?
2. இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் வகைகள் என்ன? அவற்றின் பண்புகளை கூறுங்கள்.
3. இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்களை எப்படி அடையாளம் காண்பது? அவர்களின் முக்கிய பிரச்சனைகள் என்ன?
4. இந்தியாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் மிகப்பெரிய அளவு மற்றும் அபரிமிதமான வளர்ச்சிக்கு என்ன காரணம்?
5. இந்தியாவில் நிலமற்ற தொழிலாளர்களை நிரந்தர வறுமை நிலையில் வைத்திருக்கும் காரணிகள், அவர்களின் அவல நிலையை மேம்படுத்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துள்ளது என்பதைக் குறிப்பிடவும்.

10.8 மேலும் படிக்க

குறிப்பு

Jha, P.K. 1997. Agricultural Labour in India. New Delhi: Vikas Publishing House.

Tripathy, S.N. and Pradhan, K.C. 1996. Agricultural Labour in India. New Delhi: Discovery Publishing House.

Hanumantha Rao, C.H. 1965. Agricultural Production Function, Costs and Returns in India. Mumbai: Tata McGraw Hill.

Joshi, P.C. 1975. Land Reforms in India: Trends and Prospects. New Delhi: Allied Publishers.

Shultz, T.W. 1965. Transforming Traditional Agriculture. New Haven London: Yale University Press. Mellor, J.W. 1969. The Economics of Agriculture Development. Mumbai: Vora and Company.

Bhalla, G.S. 2007. Indian Agriculture since Independence. New Delhi: National Book Trust

பகுதி – III விவசாய சந்தைப்படுத்தல் மற்றும் முகமைகள்

அலகு 11 வேளாண்மை சந்தைப்படுத்தல்

கட்டமைப்பு

11.0 முன்னுரை
11.1 நோக்கங்கள்
11.2 விவசாய சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பு
11.2.1 விவசாய சந்தைப்படுத்தலின் பொருள் மற்றும் முக்கியத்துவம்
11.3 விவசாய சந்தைப்படுத்தல் செயல்பாடு
11.4 விளிம்பு மற்றும் செயல்திறன்
11.4.1 செயல்பாட்டு திறன்
11.4.2 விலை திறன்
11.5 சந்தைப்படுத்தல் செயல்திறனை மேம்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள்
11.6 இந்தியாவில் சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பு
11.7 விவசாய சந்தைப்படுத்தல் நிதி
11.8 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்
11.9 சுருக்கத் தொகுப்பு
11.10 முக்கிய வார்த்தைகள்
11.11 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்
11.12 மேலும் படிக்க

11.0 அறிமுகம்

சுதந்திரத்திற்கு முன், ஒரு சாதாரண இந்திய விவசாயி ஏழை மற்றும் அதிகாரம் இல்லாதவர்; அந்த நேரத்தில் சந்தையில் விலை குறைவாக இருந்தாலும், அறுவடை செய்த உடனேயே தனது விளைபொருட்களை விற்க முயன்றார். அறுவடை முடிந்த உடனேயே விலைகள் பொதுவாக குறைவாக இருந்தன, ஏனெனில் அந்த நேரத்தில் சந்தையில் அதிகப்படியான பொருட்கள் கிடைத்தன. பெரும்பாலான விவசாயிகளுக்கு உள்ளூர் சந்தை பற்றிய அறிவு இல்லை (மண்டிஸ்) சந்தைப்படுத்தல் தகவல் அமைப்பு இல்லாத நிலையில், வெவ்வேறு விலைகளில் ஆட்சி செய்த விலைகள் குறித்து அவர்களுக்கு எந்த அறிவும் இல்லை மண்டிஸ். எனவே, அவர்களுக்கு எந்த விலை கொடுத்தாலும் ஏற்றுக்கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. கடன் பெறுவதற்கான நிறுவன ஆதாரங்களின் மொத்த பற்றாக்குறையால், விவசாயிகள் சுரண்டுவதையே குறிக்கோளாகக் கொண்ட கந்து வட்டிக்காரர்களையே

முழுவதுமாக நம்பியிருந்தனர். சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, நமது நாட்டின் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் நமது நாட்டில் திறமையான விவசாய சந்தைப்படுத்தல் முறையை உருவாக்க முடிவு செய்தனர்.

குறிப்பு

சுதந்திரம் அடைந்ததில் இருந்து, இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் மிக முக்கியமான கூறுகளில் ஒன்றாக விவசாய உற்பத்தித் துறை இருந்து வருகிறது. விவசாய உற்பத்தியின் அதிகரித்துவரும் போக்கு, சந்தைப்படுத்தப்பட்ட உபரிக்கான சந்தையைக் கண்டுபிடிப்பதில் புதிய சவால்களைக் கொண்டுவந்துள்ளது. சவால்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டிய தேவையும் உள்ளது மற்றும் தாராளமயமாக்கப்பட்ட வர்த்தக ஆட்சியில் உலகளாவிய சந்தைகள் வழங்கும் வாய்ப்புகள். புதிய உலகளாவிய சந்தை அணுகல் வாய்ப்புகளிலிருந்து விவசாய சமூகம் பயனடைய, நாட்டில் உள்ளக வேளாண் சந்தைப்படுத்தல் முறை ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு வலுப்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்திய அரசு, இந்திய விவசாயச் சந்தைகள் மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் சூழலை தயார் செய்து, உற்பத்தியாளர்களுக்கு அதிகபட்ச பலன்களை வழங்கவும், அதையொட்டி, உலக சந்தைகளுடன் போட்டியிடவும் முயற்சித்து வருகிறது. சந்தை தேவைகள் மற்றும் நுகர்வோர் விருப்பங்களுக்கு ஏற்ப விவசாயம் மற்றும் விவசாய சந்தைப்படுத்தல் மறுசீரமைக்கப்பட வேண்டும். மேற்கண்ட நோக்கத்தை அடைவதற்காக வேளாண் சந்தைப்படுத்தல் சீர்திருத்தம் மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் உள்கட்டமைப்பை உருவாக்குதல் ஆகியவை தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த பிரிவில், நீங்கள் விவசாய சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பு, சந்தைப்படுத்தல் முகமைகளின் பல்வேறு ஆதாரங்கள், சந்தைப்படுத்தல் திறனை மேம்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள், இந்தியாவில் செயல்படும் கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் சங்கங்களின் வகைகள், விவசாய சந்தைப்படுத்தலின் செயல்பாடுகள் மற்றும் நிதி பற்றி படிப்பீர்கள்

11.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகுக்குச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்:

- விவசாய சந்தைப்படுத்தலின் கட்டமைப்பை பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்
- மார்க்கெட்டிங் ஏஜென்சிகளின் பல்வேறு ஆதாரங்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும்
- சந்தைப்படுத்தல் செயல்திறனை மேம்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை அடையாளம் காணவும்
- இந்தியாவில் உள்ள கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் சங்கங்களின் வகைகளைக் குறிப்பிடவும்
- விவசாய சந்தைப்படுத்தலின் செயல்பாடுகளை பட்டியலிடுங்கள்
- விவசாய சந்தைப்படுத்தலின் நிதியை விளக்கவும்

11.2 விவசாய சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பு

விவசாய வளர்ச்சியின் பின்னணியில் விவசாய சந்தைப்படுத்தல் ஒரு மைய அளவுருவாகும். விவசாயப் பொருட்களின் சரியான நேரத்தில் மற்றும் லாபகரமான விற்பனையானது விவசாயத்தின் அனைத்து பகுதிகளிலும் வலுவான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கிறது. உண்மையில், ஒரு பகுத்தறிவு விவசாயி ஒரு கண்ணை கலப்பையிலும்

மற்றொன்றை சந்தையிலும் வைத்திருக்கிறார். துரதிர்ஷ்டவசமாக, இந்தியாவில் விவசாய சந்தைப்படுத்தல் சில கடுமையான குறைபாடுகளால் பாதிக்கப்படுகிறது. விவசாயிகள் தங்கள் விளைபொருட்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்காமல் அடிக்கடி தவிக்கின்றனர். பெரும்பாலும், அவர்கள் 'ஏராளமான முரண்பாட்டிற்கு' பலியாகின்றனர்: அதிக உற்பத்தி, குறைவான வருவாய்; சந்தையில் மொத்த விற்பனை காரணமாக விலை வீழ்ச்சியடைகிறது.

அதன்படி, இந்தியாவில் விவசாயம் என்பது பாதுகாப்பான வருமானத்திற்கான வழியைக் காட்டிலும் எதிர்காலத்தில் ஒரு சூதாட்டம் போன்றது. இந்திய விவசாயத்தின் சூழலில், சந்தைப்படுத்தல் ஒரு அச்சுறுத்தல் மற்றும் முதலீடு செய்வதற்கான தூண்டுதலுக்கு ஒரு தீவிர அச்சுறுத்தல் என்று ஒருவர் கூறலாம். விவசாயத்தில் வழங்கல் விலை பதில் மிகவும் குறைவாக உள்ளது, இதன் காரணமாக விவசாயம் லாபம் தரும் நிறுவனமாக வெளிவரத் தவறிவிட்டது. இந்தியாவில் உள்ள பெரும்பாலான விவசாய மக்கள் விவசாயத்தை வெறும் வாழ்வாதாரமாகவே கருதுகின்றனர். அதன் நேரிடுதல் ஒரு பழமையான சந்தைப்படுத்தல் கட்டமைப்பின் தொடர்ச்சியின் காரணமாக வழங்கல் மற்றும் தேவையின் சந்தை சக்திகளுக்கு விவசாயம் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. ராயல் கமிஷன் அறிக்கையை மேற்கோள் காட்ட, 'விவசாய சந்தைப்படுத்தல் மேம்படுத்தப்படும் வரை விவசாய வளர்ச்சிப் பிரச்சனையை முழுமையாக தீர்க்க முடியாது.'

11.2.1 விவசாய சந்தைப்படுத்தலின் பொருள் மற்றும் முக்கியத்துவம்

வேளாண் சந்தைப்படுத்தல் என்பது விவசாய உற்பத்தியின் விற்பனையை மட்டும் குறிப்பதில்லை. விவசாய விளைபொருட்களை கொள்முதல் செய்தல், தரம் பிரித்தல், போக்குவரத்து செய்தல் மற்றும் இறுதியாக விற்பனை செய்தல் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் உள்ளடக்கிய மிகப் பரந்த சொல் இது. ஃபளூக்கின் வார்த்தைகளில், 'விவசாய சந்தைப்படுத்தல் என்பது உற்பத்தியாளரிடமிருந்து இறுதி நுகர்வோருக்கு பண்ணை விளைபொருட்களை நகர்த்துவதில் ஈடுபட்டுள்ள அனைத்து செயல்பாடுகளையும் உள்ளடக்கியது.'பரவலாக, விவசாய உற்பத்தி விற்பனை தவிர, விவசாய சந்தைப்படுத்தல் பின்வரும் செயல்பாடுகளை உள்ளடக்கியது:

- விவசாய விளைபொருட்களை சேகரிப்பது தொடர்பான ஏற்பாடுகள்
- தயாரிப்பு தரப்படுத்துதல் மற்றும் தரப்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடு
- தேவைப்பட்டால், தயாரிப்புகளின் செயலாக்கம்
- சேமிப்பிற்கான கிடங்கு வசதி
- கெட்டுப்போகும் பொருட்களுக்கான குளிர் சேமிப்பு வசதி
- போக்குவரத்து வசதி
- விளைபொருட்களை விற்பனை செய்வதற்கு அல்லது சந்தைப்படுத்துவதற்கு முன் பணத் தேவையைச் சமாளிக்க கடன் வசதி

சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டவுடன், சந்தைப்படுத்தக்கூடிய உபரியானது தொடர்புடைய விலைக் கட்டமைப்பிற்கு பதிலளிக்கத் தொடங்குகிறது மற்றும் விவசாயம் மற்ற வணிக நிறுவனங்களைப் போலவே தொடங்குகிறது.

குறிப்பு

மார்க்கெட்டிங் ஏஜென்சிகளின் வெவ்வேறு ஆதாரங்கள்

விவசாய உற்பத்தியின் பின்னணியில், இந்தியாவில் பல்வேறு சந்தைப்படுத்தல் விற்பனை நிலையங்கள் உள்ளன. பின்வருபவை குறிப்பிடத்தக்கவை:

- **உள்ளூர் சந்தைகளில் விற்பனை:** இந்தியாவில் உள்ள விவசாயிகள் தங்கள் விளைபொருட்களின் பெரும்பகுதியை ஒழுங்கமைக்கப்படாத உள்ளூர் சந்தைகளில் விற்க முனைகின்றனர். அதிகாரப்பூர்வ மதிப்பீட்டின்படி, பீகார் மற்றும் வங்காளத்தில், மொத்த அரிசி உற்பத்தியில் 89 சதவீதம் மற்றும் 72 சதவீதம் (முறையே) உள்ளூர் சந்தைகளில் விற்கப்படுகிறது. அகில இந்திய கிராமப்புற ஆய்வுக் குழு, சராசரியாக, ஒரு இந்திய விவசாயி தனது விளைபொருளில் கிட்டத்தட்ட 35 சதவீதத்தை கிராமத்திலேயே விற்பதாகவும், அதில் 24 சதவீதத்தை கிராமப்புறங்களில் உள்ள வணிகர்கள் மற்றும் கமிஷன் ஏஜெண்டுகளுக்கு விற்பனை செய்வதாகவும் கவனிக்கிறது. உள்ளூர் சந்தைகளில், விவசாய விளைபொருட்கள் மூன்று வெவ்வேறு வழிகளில் விற்கப்படுகின்றன:
- கிராமப்புற கண்காட்சிகள்/பஜார்களில்
- நேரடியாக மஹாஜன்கள் அல்லது கடனாளிகளுக்கு
- நகர்ப்புறங்களின் நடமாடும் வர்த்தகர்களுக்கு

  உள்ளூர் விற்பனை எந்த போட்டி விலையையும் பெறாது. இது மிகவும் அவநம்பிக்கையான விலையில் விற்பனை செய்வது போன்றது.
- **நகர்ப்புற சந்தைகளில் விற்பனை:** இந்தியாவில் நகர்ப்புற சந்தைகள் இரண்டு வகைகளாகும்:

  ஒழுங்குபடுத்தப்படாத சந்தைகள்

  ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட சந்தைகள்

  கட்டுப்பாடற்ற சந்தைகளில், விவசாயிகளின் விளைபொருட்களில் பெரும்பகுதி கமிஷன் ஏஜெண்டுகளால் வாங்கப்படுகிறது. இருப்பினும், கட்டுப்பாடற்ற சந்தைகளின் எண்ணிக்கை படிப்படியாக குறைந்து வருகிறது. பெரும்பாலான சந்தைகள் சந்தைக் குழுவின் நேரடி மேற்பார்வையின் கீழ் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலையை வழங்கும் வகையில் ஒழுங்குபடுத்தப்படுகின்றன.
- **மற்ற விற்பனை நிலையங்கள்:** மேலும் பல்வேறு விற்பனை நிலையங்கள் உள்ளன. அவை பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்குகின்றன:
  - கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் விற்பனை
  - அரசாங்கத்திற்கு நேரடி விற்பனை

இந்திய உணவுக் கழகம், சணல் கழகம், இந்திய பருத்திக் கழகம் மற்றும் பல்வேறு நிறுவனங்கள் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு நேரடி விற்பனை எளிதாக்கப்படுகிறது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. விவசாய வளர்ச்சியின் மைய அளவுரு என்ன?
2. விவசாய சந்தைப்படுத்தல் எதை உள்ளடக்கியது?

11.3 வேளாண்மை சந்தைப்படுத்தல் செயல்பாடு

குறிப்பு

வேளாண் சந்தைப்படுத்தலின் முதன்மை செயல்பாடுகள் பின்வருமாறு:

i. **அசெம்பிளிங்:** வேளாண் சந்தைப்படுத்துதலின் முதல் செயல்பாடானது வெவ்வேறு நாடுகளில் விற்பனைக்கான விளைபொருட்களை சேகரிப்பதை உள்ளடக்கியது மண்டிஸ்.

ii. **தரப்படுத்தல் மற்றும் தரப்படுத்தல்:** தரப்படுத்தலின் இரண்டாவது செயல்பாடு, அளவு, தரம், நிறம் மற்றும் அமைப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் விளைபொருட்களை வரிசைப்படுத்துவதை உள்ளடக்கியது. தரநிலைப்படுத்தல் செயல்முறையானது, ஆண்டு முழுவதும் தரநிலையாக அல்லது வழக்கமாக இருக்கும் வகையில் தரப்படுத்தல் நடைமுறையை உறுதிப்படுத்த உதவுகிறது.

iii. **செயலாக்கம்:** வேளாண் சந்தைப்படுத்தலின் மூன்றாவது முக்கியமான செயல்பாடு, விவசாய விளைபொருட்களை ஒரு நுகர்வு வடிவில் செயலாக்குவதை உள்ளடக்கியது. உதாரணமாக, கோதுமை மாவாக மாற்றப்படுகிறது, பாலில் இருந்து நெய் மற்றும் வெண்ணெய் தயாரித்தல் மற்றும் பல. செயலாக்கத்தின் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க நன்மை என்னவென்றால், அது உபரி விளைபொருட்களை பாதுகாக்க உதவுகிறது, இல்லையெனில் அது வீணாகிவிடும்.

iv. **போக்குவரத்து:** சாலை, ரயில், காற்று மற்றும் நீர் மூலம் இறுதிப் பொருட்களை இறுதி நுகர்வோருக்குக் கொண்டு செல்வதுதான் அடுத்த முக்கியச் செயல்பாடு. அழிந்துபோகும் பொருட்கள் நுகர்வோரை நல்ல நிலையில் சென்றடையும் வகையில் போக்குவரத்து சாதனங்கள் இருக்க வேண்டும்.

v. **சேமிப்பு:** உள்ளூர் மண்டிஸ் நாடு முழுவதிலுமிருந்து உணவுப் பொருட்களைப் பெறுங்கள். எனவே, பழங்கள், காய்கறிகள் மற்றும் பிற பொருட்களுக்கு பொருத்தமான சேமிப்பு வசதிகளை வழங்குவது இன்றியமையாதது. குளிர் சேமிப்பு வசதி தேவைப்படும் சில பொருட்களும் உள்ளன.

vi. **பேக்கேஜிங்:** இந்தச் செயல்பாட்டில், சந்தையில் விற்கப்படும் பொருளை அதன் அளவு மற்றும் வகைக்கு ஏற்ப பேக் செய்வது அடங்கும். பேக்கேஜிங்கின் ஒரு முக்கிய நன்மை என்னவென்றால், உணவுப் பொருட்களின் சிதைவைத் தடுக்கிறது.

vii. **விநியோகம்:** விநியோக செயல்பாடு மொத்த விற்பனையாளர்கள், சில்லறை விற்பனையாளர்கள் மற்றும் சந்தைப்படுத்துபவர்களின் பங்கை உள்ளடக்கியது.

11.4 விளிம்பு மற்றும் செயல்திறன்

சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பு திறமையாக இல்லாமல் பயனுள்ளதாக இருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக, இந்தோனேசியா ஆயிரக்கணக்கான தீவுகளைக் கொண்ட ஒரு நாடு (அவை அனைத்தும் மக்கள் வசிக்கவில்லை). இந்தோனேசியாவில் உள்ள புலோக் அரிசியை உடல் ரீதியாக விநியோகிக்கும் மற்றும் அனைவருக்கும் அவர்களின் அடிப்படை உணவுத்

குறிப்பு

தேவைகள் வழங்கப்படுவதை உறுதிசெய்யும் பாரிய பொறுப்புடன் குற்றம் சாட்டப்பட்டது. (எனவே, பெயர், லாஜிஸ்டிக்ஸ் பணியகம்- புலாக்). இந்தோனேசியா பிரதான உணவில் தன்னிறைவு அடையும் முன், புலோக்கின் வெற்றி அல்லது தோல்விக்கான ஒரே அளவுகோல் அரிசி தேவைப்படும் இடங்களுக்கு வழங்குவதில் அதன் செயல்திறன் காரணமாக இருந்தது. புலாக் தனக்கு ஒதுக்கப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்திற்குள் அதன் செலவுகளை வைத்திருக்கும் வரை, அத்தகைய விநியோகத்தில் உள்ள செலவு இரண்டாம் நிலைப் பரிசீலனையாக இருந்தது.

அதிகரித்த செயல்திறன் விவசாயிகள், வர்த்தகர்கள், செயலிகள், மொத்த விற்பனையாளர்கள், சில்லறை விற்பனையாளர்கள், நுகர்வோர் மற்றும் ஒட்டுமொத்த சமூகத்தின் சிறந்த நலன்களாகும். சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பின் செயல்திறன், கொடுக்கப்பட்ட நிலை மற்றும்/அல்லது வெளியீட்டின் தரத்தை அடைய, உள்ளீடுகளின் அமைப்புக்கான நிலை மற்றும்/அல்லது செலவுகளின் அடிப்படையில் அளவிடப்படுகிறது. இத்தகைய உள்ளீடுகள் பொதுவாக நிலம், நிதி, நேரம், மனிதவளம் மற்றும் பொருட்கள் வடிவில் இருக்கும். வழக்கமான வெளியீடுகளில் குறிப்பிட்ட தூரத்தில் உள்ள சந்தைகளுக்கு கொடுக்கப்பட்ட அளவு தயாரிப்புகளின் இயக்கம், இலக்கு சந்தை பிரிவுகளுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிலான சேவை வழங்கல் மற்றும் இலக்கு விலையில் தயாரிப்புகளை வழங்குதல் ஆகியவை அடங்கும். எனவே, வளங்கள் என்பது செலவுகள் மற்றும் பயன்பாடுகள் சந்தைப்படுத்தல் திறன் விகிதத்தை உள்ளடக்கிய நன்மைகள் ஆகும். திறமையான சந்தைப்படுத்தல் உள்ளீடு மற்றும் வெளியீடு இடையே உள்ள விகிதத்தை மேம்படுத்துகிறது.

11.4.1 செயல்பாட்டு திறன்

சந்தைப்படுத்தல் செலவுகள் குறைக்கப்பட்டாலும், வெளியீடுகள் பராமரிக்கப்படும் அல்லது அதிகரிக்கப்படும் இடத்தில் மேம்படுத்தப்பட்ட செயல்பாட்டுத் திறன் தெளிவாகத் தெரிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, செயல் திறன் ஆதாயங்கள் தானியங்களை சேமிப்பதற்கான குறைந்த விலை முறை அல்லது தயாரிப்பு சில்லறை விற்பனையாளர்களை அடையும் போது ஆற்றல் செலவைக் குறைக்கும் ஒரு புதுமையான பால் பேக்கேஜ் அறிமுகமாகும். தொழில்நுட்ப கண்டுபிடிப்புகள் மட்டுமே அதிக செயல்பாட்டுத் திறனுக்கு இட்டுச் செல்லும் வழி அல்ல. கொள்முதலை மையப்படுத்துதல், அதிக அளவில் வாங்குதல் அல்லது எடுத்துக்கொள்வதன் மூலம் அதன் மூலப்பொருள் கொள்முதல் நடைமுறைகளை மேம்படுத்தும் நிறுவனம் யூனிட் சரக்கு கட்டணங்களின் நன்மை, இயக்க திறனை அதிகரிக்க வாய்ப்புள்ளது.அதே வழியில், விற்பனைப் பகுதிகளை மறுசீரமைத்து, ஒவ்வொரு டெலிவரி புள்ளிக்கும் குறைவான ஆனால் பெரிய சுமைகளை விநியோகிக்கும் ஒரு நிறுவனம் அதன் செயல்பாட்டுத் திறனை மேம்படுத்த முடியும்.பண்டங்கள், உற்பத்தி அல்லது பொருட்கள் விநியோகத்தின் வழியே செல்லும்போது ஏற்படும் உடல் இழப்புகள் செயல்பாட்டுத் திறனின் மற்றொரு அம்சமாகும். அதிக இழப்புகள், செயல்பாட்டு திறன் குறைவாக இருக்கும்.

நடைமுறையில், சந்தைப்படுத்தல் செலவில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் நுகர்வோரின் திருப்தியை பாதிக்கின்றன, மேலும் வாடிக்கையாளர்களின் பயன்பாட்டை அதிகரிப்பதற்கான முயற்சிகள் பெரும்பாலும் சந்தைப்படுத்தல் செலவுகளை பாதிக்கின்றன. செலவைக் குறைக்கும் ஆனால் நுகர்வோர் திருப்தியைக் குறைக்கும் ஒரு புதிய சந்தைப்படுத்தல் நடைமுறை செயல்திறன் விகிதத்தைக் குறைக்கலாம். உதாரணமாக, மில்லர்கள் சந்தையில் இருந்து 5 கிலோ உணவுப் பைகளை திரும்பப் பெறுவதன் மூலம் செயல்திறனை மேம்படுத்தலாம் மற்றும் குறைந்தபட்சம்

10 கிலோ பைகளை விற்பனை செய்யலாம். கணிசமான எண்ணிக்கையிலான நுகர்வோர் 5 கிலோ எடையுள்ள பையை வாங்க விரும்பினால், வாடிக்கையாளர் திருப்தி குறைவது மில்லருக்கு செலவைக் குறைப்பதில் கிடைக்கும் லாபத்தை விட அதிகமாக இருக்கும். செயல்பாட்டுத் திறன் மற்றும் வாடிக்கையாளர் திருப்தி ஆகியவற்றுக்கு இடையே செய்ய வேண்டிய சமரசம், சந்தைப்படுத்தல் செயல்திறனை மேம்படுத்துவதில் உள்ள சிரமத்தை விளக்குகிறது. பேக்/பேக் அளவுகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்தல், பேக்கேஜிங் நீக்குதல் அல்லது வழங்கப்பட்ட சில்லறை விற்பனை நிலையங்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் சந்தைப்படுத்தல் செலவைக் குறைப்பது கடினம் அல்ல, ஆனால் வீழ்ச்சியால் ஈடுசெய்யப்பட்டதை விட வாடிக்கையாளர் திருப்தியில் அதிக இழப்பு ஏற்படலாம். சந்தைப்படுத்தல் செலவுகள் மற்றும் சில்லறை விலைகள். சந்தைப்படுத்தல் செயல்திறனை மேம்படுத்தும் நோக்கத்துடன் எந்த சந்தைப்படுத்தல் மாற்றத்தையும் மதிப்பிடும்போது, செலவுக் குறைப்பு மற்றும் வாடிக்கையாளர் பயன்பாடு ஆகிய இரண்டையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

போட்டிச் சூழலில் செயல்படும் சந்தைப்படுத்தல் நிறுவனங்கள், செயல்பாட்டுத் திறனை அதிகரிக்க முயல்வதில் குறிப்பாக நன்கு உந்துதல் பெற்றுள்ளன.அவர்களின் இலக்கு அதிக லாபமாக இருந்தாலும், மேம்படுத்தப்பட்ட செயல்பாடுகளின் பலன்கள் குறைந்த விலையில் வாடிக்கையாளர்களுக்குக் கிடைக்கும். லாபம் எந்த அளவிற்கு அதிகரிக்கிறது மற்றும் வாடிக்கையாளர் சேவை மற்றும் திருப்தி நிலைகள் குறைவதற்கான எந்தவொரு போக்கையும் கட்டுப்படுத்தும் அளவிற்கு போட்டி ஒரு தடையாக செயல்படுகிறது.

11.4.2 விலை நிர்ணயம் திறன்

விலையிடல் செயல்திறன் என்பது சந்தைப்படுத்தல் செயல்திறனின் இரண்டாவது வடிவமாகும், மேலும் போட்டி சந்தைகள் திறமையானவை என்ற அனுமானத்தின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. நுகர்வோர் வழிகாட்டுதலின் கீழ் வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்வதற்கும் முழு விவசாய/உணவு உற்பத்தி மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் செயல்முறையை ஒருங்கிணைப்பதற்கும் சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பின் திறனுடன் இது அக்கறை கொண்டுள்ளது. விலையிடல் செயல்திறனுக்கான சான்றுகள் திறமையான வள ஒதுக்கீடு மற்றும் அதிகபட்ச பொருளாதார வெளியீடு ஆகும். சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பின் திருப்தி-வெளியீட்டின் சிறந்த அளவுகோல், கேள்விக்குரிய பொருட்கள், பொருட்கள் அல்லது தயாரிப்புக்காக சந்தையில் வாடிக்கையாளர்கள் செலுத்தும் விலையாகும். புதிய ஆரஞ்சு பழங்களை விட ஆரஞ்சு பழச்சாறுக்கு ஆரஞ்சு பழத்திற்கு மூன்று சென்ட் அதிகம் செலுத்த நுகர்வோர் தயாராக இருந்தால், பழச்சாறு எடுக்கும் செயல்முறை புதிய ஆரஞ்சுகளுக்கு மூன்று சென்ட் படிவத்தை சேர்க்கிறது என்று ஊகிக்க முடியும். விலை நிர்ணய அமைப்பு நேரடியாக உற்பத்தியை பாதிக்கிறது, இந்த நிகழ்வில், கிடைக்கும் ஆரஞ்சுகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு பழங்களாக விற்கப்படுவதை விட பதப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கிறது.

க்ரீஸ்பெர்க் கூறுகையில், எந்த சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பையும் மதிப்பீடு செய்வதில் விலை திறன் அளவீடுகளின் பயன்பாடு நான்கு நிபந்தனைகளைப் பொறுத்தது:

குறிப்பு

i. சந்தையில் தேர்வு செய்ய வாடிக்கையாளர்களுக்கு மாற்று வழிகள் உள்ளதா? வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு பயனுள்ள ஏகபோகம் இருக்கும் சூழ்நிலைகளுக்கு இந்த நடவடிக்கைக்கு சிறிதும் சம்பந்தம் இல்லை.

ii. மாற்றுகளின் விலைகள் அவற்றை வழங்குவதற்கான செலவுகளை போதுமான அளவில் பிரதிபலிக்கின்றன. அதாவது, போட்டியிடும் பொருட்களுக்கு மானியங்கள் எதுவும் மறைக்கப்படவில்லை அல்லது வேறுவிதமாக இல்லை.

iii. நிறுவனங்கள் சந்தையில் நுழையவோ வெளியேறவோ சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும்.

iv. சந்தையில் இருப்பவர்களிடையே போட்டி இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக, கார்டெல் போன்ற நடத்தை ஆதாரத்தில் இருக்கக்கூடாது.

சந்தைகள் திறமையாக இயங்கினால், கொடுக்கப்பட்ட பொருளின் விலைகள் இடம் மற்றும் நேரம் மற்றும் வடிவங்களுக்கு இடையில் தொடர்புடையதாக இருக்கும் என்று கோட்பாடு பரிந்துரைக்கிறது. ஒரு நாட்டின் புவியியல் பகுதிகளுக்கு இடையே ஒரு புள்ளியில் இருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு போக்குவரத்து செலவுகள் மட்டுமே விலைகள் வேறுபட வேண்டும். அதேபோன்று, ஒரு கட்டத்தில் சேமிக்கக்கூடிய பொருட்களின் விலை, முந்தைய காலக்கட்டத்தில் இருந்த விலையை விட, சேமிப்பிற்கான விலையை விட அதிகமாக இருக்கக்கூடாது. மேலும், மீண்டும், ஒரு பதப்படுத்தப்பட்ட பொருளின் விலை, செயலாக்கச் செலவை விட, பதப்படுத்தப்படாத சமமான விலையை விட அதிகமாக இருக்கக்கூடாது.

சந்தைப்படுத்தல் சேவைகளின் விலைகளைப் பிரதிபலிக்காத விலைகள் செயல்பாட்டுக் குறைபாடுகளுக்கான துப்புகளாகும், அவற்றில் முக்கியமானது ஏகபோக அதிகாரம் என்று விலையிடல் செயல்திறன் கருத்தாக்கத்தின் வக்கீல்கள் நம்புகின்றனர். விலை நிர்ணயத் திறனை நிர்ணயிப்பதில் போட்டி முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. சந்தை சார்ந்த நிறுவனங்கள், சந்தைப்படுத்தல் செலவைக் குறைப்பதன் மூலம் விருப்பத்திற்காக போட்டியிடுகின்றன, சாத்தியமான இடங்களில் செயல்பாட்டுத் திறனை அதிகரிக்கின்றன, அதே நேரத்தில் அதிக சந்தைப் பங்கைப் பெற தயாரிப்புகளுக்கு அதிக பயன்பாட்டைச் சேர்ப்பதன் மூலம்.

சந்தைப்படுத்தல் செலவுகள் மற்றும் விளிம்புகளை கண்டறிதல்

விவசாயிகள், இடைத்தரகர்கள், கூட்டுறவு நிறுவனங்கள், சந்தைப்படுத்தல் வாரியங்கள், மொத்த விற்பனையாளர்கள், சில்லறை விற்பனையாளர்கள் அல்லது ஏற்றுமதியாளர்கள் மூலம் பொருட்கள் நகர்த்தப்பட்டாலும், பண்ணையில் இருந்து இறுதி சந்தைக்கு பொருட்கள் நகரும் போது சந்தைப்படுத்தல் செலவுகள் ஏற்படும். அதிகரித்த நகரமயமாக்கல் மற்றும் தொழில்மயமாக்கலுடன், விவசாயிகளால் பெறப்படும் பண்ணை விலையுடன் ஒப்பிடும்போது சந்தைப்படுத்தல் செலவுகள் அதிகரிக்கும். சந்தைப்படுத்தல் செலவுகள் ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியின் நிலையை பிரதிபலிக்கும், அதில் வாழ்க்கைத் தரம் அதிகரிக்கும் போது, வருமானத்தின் சிறிய விகிதங்கள் பண்ணையின் மூலப் பொருட்களுக்கு செலவிடப்படுகின்றன மற்றும் அதிக விகிதங்கள் கூடுதல் மற்றும் மேம்படுத்தப்பட்ட சந்தைப்படுத்தல் சேவைகளுக்கு செலவிடப்படுகின்றன. மதிப்பு கூட்டப்பட்டதை அதிகரிப்பது, மற்றவற்றுடன்,

வளர்ந்த நாடுகளில் அதிகமான மக்கள் விவசாய பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதை விட சந்தைப்படுத்துவதில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

சந்தைப்படுத்தல் செலவுகளில் உழைப்பு, போக்குவரத்து, பேக்கேஜிங், கொள்கலன்கள், வாடகை, பயன்பாடுகள் (நீர் மற்றும் ஆற்றல்), விளம்பரம், விற்பனை செலவுகள், தேய்மான கொடுப்பனவுகள் மற்றும் வட்டி கட்டணங்கள் ஆகியவை அடங்கும். சந்தைப்படுத்தல் செலவுகள் பொருளுக்குப் பொருளுக்கும், பொருளுக்குப் பொருளுக்கும் மாறுபடும். இந்த வேறுபாடுகளுக்கு தனித்தனியாக அல்லது கூட்டாக பல காரணிகள் உள்ளன. இவற்றில் பின்வருவன அடங்கும்:

குறிப்பு

- **i.** விரயம் எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறதோ, அந்த அளவு வாடிக்கையாளர்களின் செலவினத்தின் விகிதமும் சந்தைப்படுத்தல் செலவில் செல்கிறது.
- **ii.** அதிக அழிந்துபோகும் தயாரிப்பு அதிக சந்தைப்படுத்தல் செலவுகள்.
- **iii.** பொருட்களின் அதிக செயலாக்கம் சந்தைப்படுத்தல் செலவுகள் அதிகமாகும்.
- **iv.** விளைபொருட்களைக் கையாளுதல் மற்றும் போக்குவரத்தின் அளவு அதிகமாக இருந்தால் சந்தைப்படுத்தல் செலவுகள் அதிகமாகும்.

11.5 சந்தைப்படுத்தல் செயல்திறனை மேம்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள்

இந்தியாவில் விவசாய சந்தைப்படுத்தல் சில கடுமையான குறைபாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. இதனால், விவசாயிகள் விளைபொருட்களுக்கு உரிய விலை கிடைக்காமல் அடிக்கடி தவிக்கின்றனர். பின்வருபவை சில குறிப்பிடத்தக்க குறைபாடுகள்:

- **நிதி பற்றாக்குறை:** சந்தைப்படுத்தல் நிதியுடன் நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. சிறு விவசாயிகள் தங்கள் நிதித் தேவைகளுக்காக வணிகர்கள் மற்றும் கந்துவட்டிக்காரர்களையே தங்கியிருக்கிறார்கள். வியாபாரிகள் மற்றும் கந்து வட்டிக்காரர்கள் விளைபொருட்களை நேரடியாக விற்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையுடன் கடன் வழங்குகிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் சுரண்டலுக்கு ஆளாகின்றனர்.
- **நெருக்கடியான விற்பனை:** ஒரு சராசரி இந்திய விவசாயி வறுமையின் துயரத்தில் தனது விளைபொருட்களை அரிதாகவே விற்கிறார். அறுவடை முடிந்த உடனேயே விளைபொருட்களை விற்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் பின்வரும் கணக்கில் எழுகிறது:
  - o மகாஜனங்கள் மற்றும் வங்கிகளுக்கு கடன்களை திருப்பிச் செலுத்துவதில் அழுத்தம்
  - o விவசாயிகளின் வீட்டுத் தேவைகள்
  - o விவசாயியின் தாங்கும் திறன் குறைவு

  பெரும்பாலும் விவசாயி தனது விளைபொருட்களை சாதகமற்ற நேரத்திலும், சாதகமற்ற நிபந்தனைகளிலும் விற்க வேண்டும்.
- **கூட்டு பேரம் பேசுதல் இல்லாமை:** இந்திய விவசாயிகளுக்கு கூட்டு பேரம் இல்லை. மில்லியன் கணக்கான சிறு மற்றும் குறு உற்பத்தியாளர்கள் ஐக்கிய முன்னணியை உருவாக்க மாட்டார்கள்.

குறிப்பு

பெரும்பாலும், அவர்கள் தங்கள் தயாரிப்புகளை தனிப்பட்ட போட்டியாளர்களாக சந்தைக்கு கொண்டு வருகிறார்கள். இதன் வெளிப்படையான விளைவு குறைந்த விலை மற்றும் வருவாய் இழப்பு. விவசாயத்திற்கான ராயல் கமிஷன், 'விவசாயி தன்னை சந்தைப்படுத்தும் முறையையோ அல்லது மற்றவர்களுடன் ஒத்துழைக்கும் முறையையோ கற்றுக் கொள்ளாத வரையில், அவனது விளைபொருட்களை வாங்குபவர்களிடம், மிகவும் புத்திசாலித்தனமாகவும், நன்கு அறிந்தவனாகவும், ஒருபோதும் பேரம் பேச முடியாது.'

- **தரம் குறைதல்:** விளைபொருட்களை தரப்படுத்துவதன் முக்கியத்துவத்தை இந்தியாவில் உள்ள விவசாயிகள் பாராட்டுவதில்லை. தரமான நல்ல மற்றும் கெட்ட பயிர்கள் பிரிக்கப்படவில்லை. தரமற்ற தானியத்துடன் கலந்தால், நல்ல தரமான தானியமும் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும்.
- **சரியான சேமிப்பு வசதி இல்லாதது:** கிராமப்புறங்களில் சரியான சேமிப்பு கிடங்கு இல்லை. பயிர்கள் பெரும்பாலும் நிலத்தடி குழிகளில் கொட்டப்படுகின்றன பூச்சிகள் மற்றும் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்படக்கூடியது. இது பெரும்பாலும் சந்தையில் விளைச்சல் மற்றும் விலை குறைவாக இருக்கும் சமயங்களில் விவசாயி தனது விளைபொருட்களை விற்கத் தள்ளுகிறது.
- **இடைத்தரகர்களின் பல்வகை:** இடைத்தரகர்களின் பெருக்கம் என்பது இந்தியாவில் சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பில் சமமான கடுமையான குறைபாடு ஆகும். விவசாயிக்கும் இறுதி நுகர்வுக்கும் இடையே இடைத்தரகர்களின் நீண்ட சங்கிலி உள்ளது, அவர்கள் இல்லையெனில் விவசாயிகளுக்குச் சேரக்கூடிய லாபத்தின் பெரும்பகுதியைப் பெறுகிறார்கள். ஒரு ரூபாய் மதிப்புள்ள அரிசி விற்பனையில் விவசாயிக்கு வெறும் 55 பைசாவும், ஒரு ரூபாய் மதிப்புள்ள கோதுமை விற்பனையில் வெறும் 50 பைசாவும் கிடைக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சராசரியாக, இறுதி நுகர்வோர் செலுத்தும் விலையில் 60 சதவீதத்தை விவசாயி பெறுகிறார், மீதமுள்ள 40 சதவீதம் இடைத்தரகர்களுக்கு செல்கிறது.
- **சந்தை அறிவு இல்லாமை:** விவசாயிகளுக்கு பொதுவாக நிலவும் சந்தை நிலவரங்கள் பற்றிய அறிவு இருக்காது. அவர்கள் விளைபொருட்களின் விலைக்கு கமிஷன் ஏஜெண்டுகளை மட்டுமே நம்பியிருக்கிறார்கள். பெரும்பாலும் கமிஷன் ஏஜெண்டுகள் மற்றும் மகாஜனங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் அருகிலுள்ள சந்தைகளில் குறைந்த விலையில் தங்கள் பொருட்களை விற்கிறார்கள்.
- **போக்குவரத்து தடைகள்:** கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புறங்களுக்கு இடையே பொருளாதார மற்றும் வேகமான போக்குவரத்து வழிமுறைகள் பொதுவாக இல்லாதது. பயிர்களை கொண்டு செல்வது பெரும்பாலும் காளை வண்டிகள் மூலமாகவே செய்யப்படுகிறது. இது மிகவும் மெதுவான போக்குவரத்து மற்றும் வானிலைக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தக்கூடியது. அதிக போக்குவரத்து செலவு என்பது உற்பத்தியின் மதிப்பில் கிட்டத்தட்ட 20 சதவீதத்திற்கு வரும் நிகர விளைவு ஆகும்.
- **முறைகேடுகள்:** சந்தைகளில் முறைகேடுகள் ஒரு பொதுவான அம்சமாகும். இவை எடைகள் மற்றும் அளவீடுகள் மற்றும் தரகர்கள் மற்றும் கமிஷன் ஏஜெண்டுகளால் விளைபொருட்களின் விலையை

இரகசியமாக நிர்ணயம் செய்வதோடு தொடர்புடையது. விவசாயத்திற்கான ராயல் கமிஷன், 'சந்தைகளில் நடக்கும் மோசடிப் பழக்கங்கள், பகல் கொள்ளைகளுக்குச் சற்றும் குறையாது' என்று சரியாகக் கவனித்தது.

குறிப்பு

குறைபாடுகளை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கான உத்திகள்

இந்தியாவில் விவசாய சந்தைப்படுத்தல் முறையின் குறைபாடுகளை எதிர்த்துப் போராட அரசாங்கம் பல்வேறு நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கியுள்ளது. அவற்றில் சில முக்கியமானவை பின்வருமாறு:

- **விலை ஆதரவு:** விவசாயிகளின் வருவாயை ஒழுங்குபடுத்தும் நோக்கில் அரசு அவர்களுக்கு ஆதரவு விலையை வழங்குகிறது. விளைபொருட்களின் எந்த அளவையும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலையில் வாங்க அரசு முன்வருகிறது. விவசாய செலவுகள் மற்றும் விலைகளுக்கான கமிஷன் மூலம் விலை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. சந்தையின் நிச்சயமற்ற தன்மைக்கு எதிராக விவசாயிகளை காப்பிடும் நோக்கில் ஆண்டுதோறும் ஆதரவு விலை மதிப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது.
- **எடைகள் மற்றும் அளவீடுகளின் தரப்படுத்தல்:** நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் ஒரே மாதிரியான எடைகள் மற்றும் அளவைகளை உறுதி செய்யும் நோக்கில், அரசாங்கம் 1958 இல் மெட்ரிக் எடை மற்றும் அளவீடுகளை அறிமுகப்படுத்தியது. 1966 இல், பழைய எடைகள் மற்றும் அளவுகள் முற்றிலும் ஒழிக்கப்பட்டன. மெட்ரிக் எடைகள் பயன்படுத்துவதை கண்காணிக்க எடை ஆய்வாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். இது நிச்சயமாக சந்தைகளில் விவசாயிகளின் சுரண்டலை ஓரளவு குறைத்துள்ளது.
- **போக்குவரத்து சாதனங்கள்:** கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டு திட்டங்களில் போக்குவரத்து வழிமுறைகள் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. தற்போது, 20 ஆண்டு ஹைதராபாத் திட்டத்தின் கீழ் சாலைகள் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இத்திட்டத்தின்படி, இந்தியாவில் உள்ள எந்த கிராமமும் உலோக சாலைகளில் இருந்து 4 கி.மீக்கு மேல் தொலைவில் இருக்கக்கூடாது.
- **வேளாண் விளைபொருட்களின் வளர்ச்சி மற்றும் தரப்படுத்தல்:** விவசாய உற்பத்தி, தரப்படுத்தல் மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் சட்டம், 1937 விவசாய விளைபொருட்களின் தரப்படுத்தலை மேம்படுத்தும் நோக்கில் இயற்றப்பட்டது. இது 1986 இல் திருத்தப்பட்டது. வேளாண் விளைபொருட்களை தரப்படுத்துவதற்காக பல்வேறு 'AGMARK' மையங்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளன. 1952 இல் திட்டக் கமிஷன் பரிந்துரையின் பேரில், விவசாய விளைபொருட்களை (ஏற்றுமதிக்காக) வகைப்படுத்துவது கட்டாயமாக்கப்பட்டது. மத்திய தரக்கட்டுப்பாட்டு ஆய்வகம் மற்றும் விவசாயப் பொருட்களை தரப்படுத்துவதற்காக பதினாறு பிராந்திய ஆய்வகங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இதுவரை கிட்டத்தட்ட 164 தயாரிப்புகள் வகைப்படுத்தப்பட்டு தரப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
- **சேமிப்பு வசதிகள்:** விவசாயிகளுக்கான சேமிப்பு வசதிகளை மேம்படுத்த, தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கிடங்குகள் கழகம் 1956 இல் நிறுவப்பட்டது, தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகம் 1963 இல் நிறுவப்பட்டது மற்றும் மத்திய சேமிப்புக் கிடங்கு நிறுவனம் 1962

குறிப்பு

மார்ச் 18 இல் நிறுவப்பட்டது போன்ற கிடங்குகள் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் அதிக முன்னுரிமை அளித்துள்ளது. இந்த கார்ப்பரேஷன் இந்திய உணவு கழகத்தின் பயன்பாட்டிற்காக கிடங்குகளை கட்டுகிறது. நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் பதினாறு மாநில சேமிப்புக் கழகங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்திய உணவு கழகத்தின் மொத்த சேமிப்பு திறன் 235 லட்சம் டன்கள். மாநில கழகத்தின் குடோன்கள் மொத்த கொள்ளளவு 114 லட்சம் டன்கள். இந்திய தானிய சேமிப்பு நிறுவனம் ஹாபூரில் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இந்த நிறுவனம் தானிய சேமிப்பு தொடர்பான பல்வேறு அறிவியல் தகவல்களை வழங்குகிறது. ஊரக வளர்ச்சிக் கழகம் கிராமப்புறங்களில் 3,354 குடோன்களை நிறுவியுள்ளது. தேசிய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகம் 7.4 லட்சம் டன் கொள்ளளவு கொண்ட 247 குளிர்பதனக் கிடங்குகளை நிறுவியுள்ளது. 2003 ஆம் ஆண்டில், இந்தியாவில் 3,546 குளிர்பதனக் கிடங்குகள் இருந்தன. இந்தியாவின் மொத்த சேமிப்புத் திறன் 429 லட்சம் டன்கள். எட்டாவது திட்டத்தின் போது, இந்தியாவில் சேமிப்பு திறனை விரிவாக்க 424 கோடி செலவிடப்பட்டுள்ளது.

- **கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் சங்கங்கள்:** வேளாண் சந்தைப்படுத்தல் சூழலில் உதவியாக இருக்கும் வகையில் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. சங்கங்கள் தங்கள் உறுப்பினர்களின் விளைபொருட்களை கூட்டு விற்பனைக்கு ஏற்பாடு செய்கின்றன. இதனால், இடைத்தரகர்களின் பிடியில் இருந்து விவசாயிகள் விடுவிக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்த கூட்டுறவு சங்கங்கள் தங்களுக்கென சேமிப்பு வசதிகளையும் கொண்டுள்ளன. இவை தங்கள் உறுப்பினர்களுக்கு கடன் வசதிகளையும் வழங்குகின்றன. பஞ்சாப், ஹரியானா, உ.பி., மகாராஷ்டிரா மற்றும் குஜராத் ஆகிய மாநிலங்களில் இந்தச் சங்கங்களில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலிருந்து இந்தச் சங்கங்கள் கேட்கக்கூடிய வளர்ச்சியைக் காட்டியுள்ளன. 2001 ஆம் ஆண்டில், 6,980 முதன்மைகள் இருந்தன கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் சங்கங்கள்; 186 மத்திய கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் சங்கங்கள் மற்றும் பத்தொன்பது மாநில கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் சங்கங்கள். பல்வேறு சங்கங்களின் செயல்பாடுகளை ஒருங்கிணைக்கவும், சர்வதேச வர்த்தகத்தை ஊக்குவிக்கவும் 1964 ஆம் ஆண்டு தேசிய வேளாண்மை கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் கூட்டமைப்பு நிறுவப்பட்டது. சங்கங்கள் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் உள்ள உணவு நிறுவனங்களுக்காகவும் வேலை செய்கின்றன. 2001 ஆம் ஆண்டில், இந்த சங்கங்கள் 13,600 கோடி மதிப்பிலான பயிர்களை சந்தைப்படுத்தியுள்ளன.
- **சந்தைப்படுத்தல் நுண்ணறிவு:** விவசாயிகளின் நலன் கருதி சந்தைப்படுத்தல் தகவல்களை வழங்க அரசு ஏற்பாடு செய்துள்ளது. அனைத்திந்திய சந்தை செய்தி சேவை குறிப்பாக இந்த நோக்கத்திற்காக தொடங்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டின் பல்வேறு சந்தைகளில் உள்ள விலைகள் அகில இந்திய வானொலி மூலம் தினமும் ஒளிபரப்பப்படுகிறது.
- **ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட சந்தைகள்:** 1943 இல் ஹைதராபாத்தில் இருந்து தொடங்கி நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட சந்தைகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இந்த சந்தைகளின் சில முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

- o சந்தைக் குழு சந்தைப்படுத்தல் நடவடிக்கைகளை மேற்பார்வை செய்கிறது
- o உற்பத்தியாளர்கள், வர்த்தகர்கள் மற்றும் உள்ளூர் சுய அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் சந்தைப்படுத்தல் குழுக்களில் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர்
- o வர்த்தகர்கள் மற்றும் தரகர்கள் தங்கள் பணிக்கான உரிமம் பெற வேண்டும்
- o கமிஷன் மற்றும் தரகு சந்தைக் குழுக்களால் மட்டுமே தீர்மானிக்கப்படுகிறது
- o கமிட்டிகளின் கடுமையான மேற்பார்வையின் கீழ் எடைகள் மற்றும் அளவுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன
- o சந்தையில் நிலவும் விலைகள் குறித்த தகவல்களை குழுக்கள் பரப்புகின்றன
- o பஞ்சாப் மற்றும் ஹரியானாவின் சந்தைப்படுத்தல் குழுக்களுக்கு இடையேயான ஒருங்கிணைப்பிற்காக, இந்த மாநிலங்களின் அரசாங்கம் மாநில வேளாண் சந்தைப்படுத்தல் வாரியங்களை நிறுவியுள்ளது.

- வேளாண் சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பு: வேளாண் சந்தைப்படுத்தலை மேம்படுத்தும் நோக்கில், சந்தைப்படுத்தல் மற்றும் ஆய்வு இயக்குநர்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளனர். இது பின்வரும் செயல்பாடுகளில் கவனம் செலுத்துகிறது:
  - o ஆய்வு
  - o வளர்ச்சி
  - o தரப்படுத்துதல்

இயக்குனரகம் விற்பனை மற்றும் கொள்முதல் நடவடிக்கைகளை மேற்பார்வை செய்கிறது. இது சந்தைப்படுத்தல் விரிவாக்கப் பிரிவை நிறுவியுள்ளது. இது விவசாயிகளின் நலனுக்காக சந்தைப்படுத்தல் செய்திமடல், சந்தைப்படுத்தல் நீட்டிப்பு செய்திமடல் மற்றும் விவசாய சந்தைப்படுத்தல் ஆகியவற்றை வெளியிடுகிறது. இது விவசாயிகளுக்கு சந்தைப்படுத்தல் பயிற்சியையும் வழங்குகிறது.

11.6 இந்தியாவில் சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பு

இந்தியாவில் விவசாய வளர்ச்சியின் சூழலில் விவசாய சந்தைப்படுத்தல் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. விவசாய வளர்ச்சியுடன் தொடர்புடைய எந்தவொரு கொள்கையின் வெற்றியும் திறமையான சந்தைப்படுத்தல் முறையைப் பொறுத்தது.

இந்தியாவில் விவசாய சந்தைப்படுத்தல் நான்கு வடிவங்களில் உள்ளது:

- கிராமங்களில் கிராம வியாபாரிகள் மற்றும் கந்து வட்டிக்காரர்களுக்கு விற்பனை
- வாராந்திர சந்தைகள் அல்லது தொப்பிகளில் விற்பனை
- மொத்த தனியார் மண்டிகளில் விற்பனை
- ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட மண்டிகளில் மொத்த விற்பனையாக தலால்களுக்கு விற்பனை செய்யப்படுகிறது, அவர்கள் அதை தொழிற்சாலைகள், சில்லறை விற்பனையாளர்கள் மற்றும் ஆலைகளுக்கு விற்கிறார்கள். இந்தியாவில், APMC இந்த மண்டிகளின்

செயல்பாட்டை ஒழுங்குபடுத்துகிறது மற்றும் FCI கொள்முதல் அல்லது விவசாய பொருட்களை இங்கிருந்து கொள்முதல் செய்கிறது.

- கூட்டுறவு மூலம் விற்பனை

குறிப்பு

கடைசியாக இந்தியாவில் மிகவும் பொதுவானது மற்றும் தனித்துவமானது என்பதால், இந்த பகுதியில் இதை விரிவாக விவாதிப்போம்.

பேராசிரியர் V.ஜெசன்ஸின் வார்த்தைகளில், 'கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் என்பது சந்தைப்படுத்தல் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதில் பரஸ்பர நன்மைக்காக ஒன்றிணைந்து செயல்படுவதாகும்' மற்றும் விவசாயிகளின் விளைபொருட்களின் விற்பனை மற்றும் பல்வேறு இடுபொருட்களை வாங்குவது தொடர்பான அவர்களின் சொந்த பொது நலனுக்காக ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

நோக்கங்கள்

கூட்டுறவு விவசாயத்தின் சில முக்கிய நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

- இந்தச் சங்கங்கள் தங்கள் உறுப்பினர்களின் விளைபொருட்களை உரிய விலையிலும், உரிய நேரத்திலும் விற்பனை செய்கின்றன.
- இந்த சங்கங்கள் உறுப்பினர்களுக்கு சேமிப்பு வசதியை வழங்குகின்றன.
- உறுப்பினர் விவசாயிகளுக்கு தேவைப்படும் நேரங்களில் கடன் வழங்கப்படுகிறது.
- சந்தை விலை தொடர்பான தகவல்கள் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன
- சங்கங்கள் தங்கள் உறுப்பினர்களுக்கு தேவையான அனைத்து உள்ளீடுகளையும் (விதைகள், உரங்கள் போன்றவை) வாங்கி வாங்குகின்றன.

இந்தியாவில் கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் சங்கங்களின் அமைப்பு மற்றும் வகைகள்

1954 க்கு முன், இந்தியாவில் கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் சங்கங்கள் உறுப்பினர் விவசாயிகளின் விளைபொருட்களை சந்தைப்படுத்தும் நடவடிக்கையில் மட்டுமே தங்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டன. இவை கடன் சங்கங்களிலிருந்து தனித்தனியாக இருந்தன. அகில இந்திய கிராமப்புற கடன் ஆய்வு அறிக்கைக்குப் பிறகு சந்தைப்படுத்தல் சங்கங்கள் பல்நோக்கு சங்கங்களாக மாறுகின்றன. இந்தியாவில் உள்ள கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் சங்கங்களின் முக்கிய வகைகள் பின்வருமாறு:

- **முதன்மை கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் சங்கங்கள்:** இந்தச் சங்கங்கள் கிராம அளவில் இயங்குகின்றன. அவை தங்கள் உறுப்பினர்களின் சந்தைப்படுத்தல் சிக்கல்களைக் கையாள்வதற்காக மட்டுமல்ல, தேவையைத் தவிர அவர்களின் கடன் தேவைகளைக் கண்காணிக்கவும் உருவாக்கப்பட்டன. விதைகள், உரங்கள் மற்றும் பிற உள்ளீடுகள். இந்தியாவில் இது போன்ற 6,980 சங்கங்கள் உள்ளன.
- **மத்திய கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் சங்கங்கள்:** ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் உள்ள பல்வேறு முதன்மைச் சங்கங்களின் கூட்டமைப்பு போன்று மத்திய கூட்டுறவு சங்கங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. இவை முதன்மைச் சமூகங்கள் பொதுவாக அனுபவிக்கும் சிக்கல்கள்/பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கின்றன. இவை

கிராமப்புறம் மற்றும் நகர்ப்புறங்களில் அமைந்துள்ளன. இந்தியாவில் கிட்டத்தட்ட 186 சங்கங்கள் உள்ளன.

- **மாநில கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் சங்கங்கள்:** இவை நாட்டின் பல்வேறு மாநிலங்களில் உள்ள உச்ச கூட்டுறவு நிறுவனங்கள். அவை மத்திய கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் முதன்மைச் சங்கங்களின் செயல்பாடுகளை மேம்படுத்துகின்றன. இவை பொதுவாக மாநிலத் தலைநகரங்களில் அமைந்துள்ளன, மேலும் எண்ணிக்கையில் கிட்டத்தட்ட பத்தொன்பது இருக்கும்.
- **தேசிய வேளாண் கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் சங்கம் (NAFED):** இந்தியாவில் உள்ள பல்வேறு சந்தைப்படுத்தல் சங்கங்களின் செயல்பாடுகளை ஒருங்கிணைப்பதற்கும், விவசாயப் பொருட்கள் தொடர்பான உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச வர்த்தகத்தைத் தூண்டுவதற்கும் இது தேசிய அளவில் செயல்படுகிறது.

கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் சங்கங்கள் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன?

கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் தங்கள் சந்தைப்படுத்தக்கூடிய உபரியை சங்கத்தின் மூலம் மட்டுமே அப்புறப்படுத்துகிறார்கள். விளைபொருட்கள் சமுதாயத்தால் உற்பத்தி செய்யப்படுவதால், உறுப்பினர்களின் வழக்கமான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய சில முன்பணத்தை வழங்குகிறது. கொள்முதல் செய்த பிறகு, சந்தையில் இறுதி விற்பனைக்கு பயிர்கள் பதப்படுத்தப்படுகின்றன. இடைத்தரகர்களின் தலையீடு இல்லாமல் விற்பனை நடக்கிறது. நிலவும் விலை லாபகரமாக இல்லாத பட்சத்தில், பயிர்கள் சேமித்து பின்னர் விற்கப்படும். இறுதி விற்பனை நடந்த பிறகு, சமூகம் அதன் உறுப்பினர்களுக்கு அவர்களின் நிலுவைத் தொகையை செலுத்துகிறது, ஏற்கனவே செலுத்தப்பட்ட முன்பணத்தை சரிசெய்தல். சமூகம் தனது வழக்கமான விவகாரங்களைக் கையாள தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்துகிறது, ஆனால் ஒட்டுமொத்த நிர்வாகமும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களின் குழுவிடம் உள்ளது.

இந்தியாவில் கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தலின் முன்னேற்றம்

கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் சங்கங்கள் காலப்போக்கில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளன. குறிப்பாக மகாராஷ்டிரா, குஜராத், ஆந்திரா, தமிழ்நாடு, பஞ்சாப், ஹரியானா மற்றும் பீகார் ஆகிய மாநிலங்களில் இந்தச் சமூகங்களின் முன்னேற்றம் தெளிவாகத் தெரிகிறது. கோதுமை மற்றும் அரிசி போன்ற பிரதான பயிர்கள் மற்றும் பருத்தி மற்றும் சணல் போன்ற வணிக பயிர்கள் கொள்முதல் செயல்முறையில் இந்த சங்கங்கள் பயனுள்ள சேவைகளை வழங்குகின்றன.

கூட்டுறவு சங்கங்களின் சிறப்புகள்

பின்வரும் அவதானிப்புகள் கூட்டுறவு சங்கங்களின் சிறப்புகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றன:

- **இடைத்தரகர்கள் ஒழிப்பு:** கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு நன்றி, விவசாயிக்கும் இறுதி வாங்குபவருக்கும் இடையிலான இடைத்தரகர்களின் சங்கிலி அகற்றப்பட்டது. இது தேவையற்ற விலை உயர்வை எதிர்த்துப் போராட உதவியது, அதே நேரத்தில் விவசாயிகள்

குறிப்பு

தங்கள் விளைபொருட்களுக்கு லாபகரமான விலையைப் பெறுவதை உறுதி செய்கிறது.

- **சந்தைப்படுத்தல் செலவு குறைப்பு:** கூட்டு விற்பனை காரணமாக மார்க்கெட்டிங் செலவுகள் குறைந்துள்ளன. எடையிடல் மற்றும் விழிப்புணர்வுடன் தொடர்புடைய பல்வேறு வழக்கமான விலக்குகளில் இருந்து விவசாயியைக் காப்பாற்றுகிறது.
- **கூட்டு பேரம் பேசுதல் மற்றும் ஊதிய விலை:** விவசாயிகளின் விளைபொருட்களை கூட்டு விற்பனை செய்வதால், கூட்டு பேரம் பேசுவதன் மூலம் கூட்டுறவு சங்கங்கள் வெற்றி பெற்றுள்ளன. இந்தியாவில் விவசாயிகளுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் பேரம் பேசும் திறன் மிக மோசமாக உள்ளது. ஒட்டுமொத்தமாக, விவசாயிகள் தங்கள் பேரம் பேசும் ஆற்றலையும், தங்களின் விளைபொருட்களுக்கு ஏற்ற விலையின் அடிப்படையில் உரிய ஆதாயங்களையும் பயன்படுத்த முடியும்.
- **நெருக்கடியான விற்பனையிலிருந்து நிவாரணம்:** உறுப்பினர்களுக்கு காலமுறை கடன் வழங்குவதன் மூலம், கூட்டுறவு சங்கங்கள் சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளின் பாதிப்பை கிராமப்புற கந்து வட்டிக்காரர்களுக்கு குறைத்துள்ளன. சங்கங்களில் இருந்து கடன் கிடைப்பதால், நெருக்கடியான விற்பனையின் நிகழ்வு குறைந்துள்ளது.
- **தரப்படுத்தல் மற்றும் சேமிப்பு:** சமுதாயத்தால் வழங்கப்படும் தரப்படுத்தல் வசதி விளைபொருட்களை தரப்படுத்த உதவுகிறது. சங்கங்கள் விவசாயிகளின் வைத்திருக்கும் திறனை அதிகரிக்கும் சேமிப்பு வசதிகளையும் வழங்குகின்றன. இதனால், விவசாயிகளின் வருமானமும் உயரும்.
- **கொள்முதல் வசதி:** உறுப்பினர்களின் விளைபொருட்களை எளிதாகக் கொள்முதல் செய்யும் நோக்கில், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வசதியான இடங்களில் சேகரிப்பு மையங்களை அமைக்கின்றன. விவசாயிகளின் போக்குவரத்து செலவு மிச்சமாகும். மேலும், இது கிராமப்புறங்களில் உள்ள அரிதான போக்குவரத்து வழிகளில் மன அழுத்தத்தை குறைக்கிறது.
- **பெருந்தீனி தவிர்க்கப்படுகிறது:** சமூகங்கள் சந்தையில் விற்பனையின் ஓட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்துகின்றன, பெருந்தீனி மற்றும் விலை வீழ்ச்சியின் சூழ்நிலைகளைத் தவிர்க்கின்றன.

கூட்டுறவு சங்கங்களின் குறைபாடுகள்

இந்த சூழலில் பின்வரும் அவதானிப்புகள் கவனிக்கப்படலாம்:

- **செயலற்ற சங்கங்கள்:** நாட்டில் அதிக எண்ணிக்கையிலான செயலற்ற சமூகங்கள் உள்ளன. கிட்டத்தட்ட 40 சதவீத செயலற்ற சங்கங்கள் 5 லட்சம் மதிப்பிலான வர்த்தகத்தைக் கூட கையாளவில்லை. இந்தச் சங்கங்கள் இன்னும் தங்கள் செயல்பாடுகளில் முன்னேற்றம் அடையவில்லை.
- **ஒருங்கிணைப்பு இல்லாமை:** முதன்மை, மத்திய, மாநில கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு இடையே ஒருங்கிணைப்பு இல்லாத நிலை உள்ளது. அதன்படி, விவசாயிகள் தங்கள் விளைபொருட்களை நேரடியாக சந்தையில் சுயமாக விற்பனை செய்ய முனைகின்றனர். ஒருவேளை, வியாபாரிகளும் கமிஷன் ஏஜெண்டுகளும் விவசாயிகளுக்கு வசதியான கடன் ஆதாரமாகத் தொடர்கின்றனர்.

கருத்து வடிவம்

கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் சங்கங்களின் அமைப்பும் செயல்பாடும் அவற்றின் முன்னேற்றத்திற்கான கணிசமான வாய்ப்பைக் காட்டுகின்றன. சில குறிப்பிடத்தக்க பரிந்துரைகள் பின்வருமாறு:

குறிப்பு

- **பல்நோக்கு சங்கங்கள்:** கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் கிராமப்புறங்களில் செயல்படும் பிற சங்கங்களுடன் இணைந்து பல்நோக்கு சங்கங்களை உருவாக்க வேண்டும். சந்தைப்படுத்தல் மட்டுமின்றி விவசாய வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டிற்கான அனைத்து அளவுருக்களையும் வளர்ப்பதில் இத்தகைய சங்கங்கள் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்க வேண்டும்.
- **நுகர்வோருடன் நேரடி தொடர்பு:** கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் சங்கங்கள் நுகர்வோருடன் நேரடி உறவை ஏற்படுத்த வேண்டும். இது விவசாயி தனது விளைபொருட்களுக்கு அதிகபட்ச சாத்தியமான விலையைப் பெறும், அதே நேரத்தில் அனைத்து இடைத்தரகர்களும் இல்லாத நிலையில் நுகர்வோர் குறைந்தபட்ச தொகையை செலுத்துவார்.
- **தரப்படுத்தல் மற்றும் சேமிப்பிற்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு பார்வை:** கூட்டுறவு சங்கங்கள் தரப்படுத்தல் மற்றும் சேமிப்பிற்கு அப்பால் ஒரு பரந்த பார்வையை உருவாக்க வேண்டும். பருத்தியின் நார் மற்றும் விதைகளைப் பிரிப்பது போன்ற சில செயலாக்க வேலைகளைக் கையாள்வதன் மூலம் அவர்கள் தங்கள் செயல்பாட்டு வலையமைப்பை விரிவுபடுத்த வேண்டும். இது கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் செயல்திறனையும் விவசாயிகளின் லாப வரம்பையும் மேலும் மேம்படுத்தும்.
- **அரசு நிறுவனம்:** சங்கங்கள் அரசு நிறுவனமாக செயல்பட வேண்டும். உதாரணமாக, இந்திய உணவுக் கழகம் உணவு தானியங்களை நேரடியாக சந்தைகளில் இருந்து கொள்முதல் செய்யாமல், கூட்டுறவு மையங்கள் மூலம் மட்டுமே கொள்முதல் செய்வதை சங்கங்கள் உறுதி செய்ய வேண்டும். இதனால் விவசாயிகள் தங்கள் விளைபொருட்களுக்கு உரிய விலை கிடைக்கும்; இது விவசாயிகளுக்கு சங்கங்கள் மீது நம்பிக்கையை அதிகரிக்கும்.

11.7 விவசாய சந்தைப்படுத்தல் நிதி

விவசாய நிதி மற்றும் சந்தைப்படுத்தலின் தேவையை இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்:

I. நேரத்தின் அடிப்படையில்

II. நோக்கத்தின் அடிப்படையில்

I. நேரத்தின் அடிப்படையில்

விவசாயிகளின் நிதித் தேவைகளை மேலும் இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்:

i. **குறுகிய காலம்:** குறுகிய கால நிதி தேவைகளானது விதைகள், உரங்கள், கால்நடைகளுக்கான தீவனம், விவசாய விளைபொருட்களை சந்தைப்படுத்துதல், கூலித் தொழிலாளிகளுக்கான ஊதியம் மற்றும் பூச்சிக்கொல்லி

குறிப்பு

மருந்துகளைப் பயன்படுத்துதல் போன்ற விவசாயிகளால் மேற்கொள்ளப்படும் தொடர் செலவுகளை ஈடுகட்டுகிறது.

ii. **நடுத்தர காலம்:** நடுத்தர கால நிதி தேவைகளில் கால்நடைகளை வாங்குவதற்கு பணம், திருப்பிச் செலுத்துதல் மற்றும் கிணறுகள் மற்றும் குழாய்கள் மற்றும் சிறிய விவசாய கருவிகள் கட்டுதல் ஆகியவை அடங்கும்.

iii. **நீண்ட கால:** நிலம் மற்றும் மண்ணை மேம்படுத்துதல், குழாய் மணிகள் மற்றும் கிணறுகள் தோண்டுதல், பெரிய விவசாய கருவிகள் மற்றும் டிராக்டர்கள் மற்றும் அறுவடை இயந்திரங்கள் போன்ற இயந்திரங்களுக்கு நீண்ட கால கடன்கள் தேவை. மேலும், பழைய கடன்களை அடைப்பதற்கும் அத்தகைய கடனைப் பெறலாம்.

II. நோக்கத்தின் அடிப்படையில்

விவசாயிகளின் விவசாய நிதித் தேவைகளை நோக்கத்தின் அடிப்படையில் பின்வரும் வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்:

i. *உற்பத்தி:* உற்பத்தித் தேவைகள் விவசாய உற்பத்தியை நேரடியாகப் பாதிக்கும் அனைத்து கடன் தேவைகளையும் உள்ளடக்கும். விவசாயிகளுக்கு விதைகள், உரங்கள், உரங்கள், விவசாயக் கருவிகள், கால்நடைகள், கிணறுகள் மற்றும் குழாய் கிணறுகள் தோண்டுதல் மற்றும் பழுதுபார்த்தல், கூலி வழங்குதல், நிலத்தில் நிரந்தர முன்னேற்றம், விவசாய விளைபொருட்களை சந்தைப்படுத்துதல் போன்றவற்றுக்கு கடன் தேவை. அத்தகைய கடன்களை திருப்பிச் செலுத்துவது பொதுவாக கடினமாக இருக்காது, ஏனெனில் உற்பத்தியின் செயல்முறை பொதுவாக திருப்பிச் செலுத்துவதற்கான பணத்தைத் திரும்பப் பெறுகிறது.

ii. *நுகர்வு தேவை:* விவசாயிகளுக்கு அடிக்கடி நுகர்வுக்கும் கடன் தேவைப்படுகிறது. நிறுவன கடன் முகமைகள் நுகர்வு நோக்கத்திற்காக கடனை வழங்குவதில்லை. எனவே, விவசாயிகள் கந்து வட்டிக்காரர்களை நோக்கி கையை நீட்டுகின்றனர்.

iii. *பயனற்றது:* வழக்கு, திருமணம், சமூக விழாக்கள் (குடும்ப உறுப்பினரின் பிறப்பு மற்றும் இறப்பு போன்றவை), மதச் செயல்பாடுகள், பண்டிகைகள் போன்ற பயனற்ற நோக்கங்களுக்காக கடன்கள் எடுக்கப்படுகின்றன. நிறுவன கடன் ஏஜென்சிகள் அத்தகைய கடன்களை வழங்காததால் விவசாயிகள் மகாஜனங்களிடமிருந்து கடன் பெறுகின்றனர்.

விவசாய நிதி ஆதாரங்கள்

விவசாய நிதி ஆதாரங்களை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம்:

1. நிறுவன சாரா ஆதாரங்கள்

i. பணம் கொடுப்பவர்கள்: விவசாயிகளுக்கு அவர்களின் விதைத் தேவைகளுக்காகவும், விளைபொருட்களை சந்தைப்படுத்துவதற்காகவும் பணக்கடன் வழங்குபவர்கள் கடன் வழங்குகிறார்கள். ஆனால் வட்டி விகிதம் நடைமுறையில் உள்ள சந்தை விகிதத்தை விட அதிகமாக உள்ளது. மேலும், கடன் விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகள் கடனளிப்பவர் மற்றும் கடனாளியின் ஒரு பகுதியாக எப்போதும் தெளிவாக இருக்காது.

குறிப்பு

ii. **உறவினர்கள்:** விவசாயிகளின் விவசாயத் தேவைகளை நிறைவேற்ற குடும்ப உறுப்பினர்கள் மற்றும் உறவினர்கள் சில சமயங்களில் கடன் வழங்குகிறார்கள்.

iii. **வர்த்தகர்கள்:** வியாபாரிகள் ஒரு விவசாயிக்கு நல்லெண்ணம் மற்றும் அறிமுகத்தின் அடிப்படையில் கடன் வரியை நீட்டிக்கிறார்கள்.

iv. **கமிஷன் முகவர்கள்:** இந்த முகவர்கள் பல்வேறு ஆதாரங்களில் இருந்து விவசாயத்திற்காக ஒரு விவசாயிக்கு நிதி ஏற்பாடு செய்வதில் கமிஷன் வசூலிக்கின்றனர்.

v. **நில உரிமையாளர்கள்:** நில உரிமையாளர்கள் நில ஆவணங்களை பிணையமாக வைத்து ஒரு விவசாயிக்கு கடன் வழங்குகின்றனர்.

2. நிறுவன ஆதாரங்கள்

a. **கூட்டுறவுகள்:** கூட்டுறவு சங்கங்கள் விவசாய விவசாயிகளுக்கு குறுகிய மற்றும் நடுத்தர கால கடன்களை வழங்குகின்றன. மேலும், நீண்ட கால கடன்களையும் விவசாயிகளுக்கு உதவிகளையும் வழங்குகின்றனர். தொடக்க வேளாண்மை கூட்டுறவு சங்கம் (PACS) குறுகிய மற்றும் நடுத்தர கால கடன்களை வழங்குவதில் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளது. PACS 10 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நபர்களால் தொடங்கப்படலாம். இவர்கள் கிராமத்தை சேர்ந்தவர்கள். ஒவ்வொரு பங்கின் மதிப்பும் பொதுவாக பெயரளவில் இருக்கும் ஏழை விவசாயி கூட சமூகத்தில் உறுப்பினராக முடியும். மேலாண்மை சமூகம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்பின் கீழ் உள்ளது, இதில் தலைவர் செயலாளர் மற்றும் பொருளாளர் உள்ளனர். சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இந்திய விவசாய நிதியில் PACS முக்கியப் பங்காற்றியுள்ளது. பிஏசிஎஸ் மூலம் வழங்கப்படும் கடன் ஓட்டம், மாநில அரசுகளுடன் இணைந்து இந்திய ரிசர்வ் வங்கியால் பெரும்பாலும் உறுதி செய்யப்படுகிறது. கார்ப்பரேட்டிவ் சொசைட்டியின் முக்கிய குறிக்கோள், சமூகத்தின் நலிந்த பிரிவினருக்கு வளர்ச்சித் திட்டத்தை விரிவுபடுத்துவதில் உள்ளது.

b. **திட்டமிடப்பட்ட வணிக வங்கிகள்:** வணிக வங்கிகளின் நேரடி நிதியுதவியின் நோக்கம் முன்பு குறைவாக இருந்த போதிலும்; விவசாயத் துறையில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் மறைமுக நிதியுதவி செய்கின்றனர். வணிக வங்கிகள் பெருகிய முறையில் விவசாய உற்பத்தி மற்றும் பிற துணை நடவடிக்கைகளுக்கு சந்தைப்படுத்தல் மற்றும் செயலாக்கத்திற்கு நிதி மற்றும் ஆதரவு அளித்து வருகின்றன. மேலும், அவர்கள் பால் பண்ணை, கோழி வளர்ப்பு மற்றும் பிற விவசாயம் சார்ந்த செயல்பாடுகளையும் ஆதரிக்கின்றனர். வணிக வங்கிகள் மத்திய நில மேம்பாட்டிற்கான கடன் பத்திரத்திற்கு அதிகளவில் சந்தா செலுத்துகின்றன மற்றும் நில மேம்பாட்டு வங்கிகள் நில மேம்பாடு மற்றும் நில மேம்பாட்டிற்காக விவசாயிகளுக்கு நடுத்தர மற்றும் நீண்ட கால முன்னேற்றங்களை விரிவுபடுத்த உதவுகின்றன.

c. **பிராந்திய கிராமப்புற வங்கிகள்:** RRB களின் முக்கிய நோக்கம் சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள், கைவினைஞர்கள் மற்றும் சிறு தொழில்முனைவோருக்கு கடன் மற்றும் பிற வசதிகளை வழங்குவது மற்றும் கிராமப்புறங்களில்

விவசாய வணிகம், வணிகம் மற்றும் பிற உற்பத்தி நடவடிக்கைகளை மேம்படுத்துவதாகும்.

குறிப்பு

தொடக்கத்தில், 5 RRBகள் 1975 இல் 50:50 சதவிகிதம் என்ற விகிதத்தில் மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கத்தின் பங்கு மூலதனத்துடன் அமைக்கப்பட்டன. RRB களின் நோக்கம் மாநிலத்தின் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாவட்டங்களுக்கு மட்டுமே. பிராந்திய கிராமப்புற வங்கியானது சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் பிற சிறிய வழிகளில் உற்பத்தி நோக்கத்திற்காக நேரடி கடன்கள் மற்றும் முன்பணங்களை வழங்குகிறது. RRB களின் கடன் விகிதங்கள், குறிப்பிட்ட மாநிலம் அல்லது மாவட்டத்தில் உள்ள கூட்டுறவு சங்கங்களின் தற்போதைய கடன் விகிதங்களை விட அதிகமாக இருக்கக்கூடாது. நிதியுதவி செய்யும் வங்கியும் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியும் RRBகள் திறம்பட செயல்பட பல மானியங்களை வழங்குகின்றன.

கிராமப்புற விவசாய நிதியில் கடன் வரி மற்றும் வளர்ச்சியை நீட்டிக்க, தேசிய வேளாண் மறுநிதி மேம்பாட்டுக் கழகம், கடன் நிதியை நீட்டிக்க விவசாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை ஆதரிக்கவும் ஊக்குவிக்கவும் அமைக்கப்பட்டது. இந்த வங்கி 1982 ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்ற சட்டத்தின் மூலம் உருவாக்கப்பட்டது. தேசிய வங்கியின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பங்கு மூலதனம் 500 கோடியாகவும், செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் 100 கோடியாகவும் இருந்தது, இதற்கு மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் சமமாக பங்களித்தன.

நபார்டு சேவைகளில் உற்பத்திக்கான மறுநிதியளிப்பு மற்றும் நீட்டிப்பு கடன் வரி, விவசாயம், சிறு தொழில்கள், குடிசை மற்றும் கிராம தொழில்கள், கைவினைக் கிராமப்புற கைவினை மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் முதலீடு ஆகியவை அடங்கும். மேலும், மத்திய அரசின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் நிறுவனங்களுக்கு நீண்ட கால கடன்களை வழங்குகிறது. விவசாயம் மற்றும் கிராமப்புற மேம்பாடு ஆகியவற்றில் ஆராய்ச்சியை ஊக்குவிப்பதற்காக இது ஆராய்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டு நிதியைப் பராமரிக்கிறது. இறுதியாக, நபார்டு வங்கியானது, மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளுக்கு 20 ஆண்டுகள் வரை நீண்ட காலக் கடன்களை வழங்கி, பங்கு மூலதனத்திற்குச் சந்தா செலுத்தவும், நாட்டில் கூட்டுறவு கடன் கட்டமைப்பை வலுப்படுத்தவும் மறுசீரமைக்கவும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

3. விவசாயப் பொருட்களை உள்ளூர் சந்தைகளில் விற்கும் வழிகள் யாவை?
4. இந்தியாவில் உள்ள இரண்டு வகையான நகர்ப்புற சந்தைகள் எவை?
5. கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் என்றால் என்ன?
6. முதன்மை கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் சங்கங்கள் என்றால் என்ன?
7. விவசாயச் சந்தையின் 'விலை நிர்ணயம் திறன்' என்பதன் மூலம் நீங்கள் என்ன புரிந்துகொள்கிறீர்கள்?
8. விவசாய நிதிக்கான நிறுவன சாரா ஆதாரங்களை குறிப்பிடவும்.

11.8 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

குறிப்பு

1. விவசாய வளர்ச்சியின் பின்னணியில் விவசாய சந்தைப்படுத்தல் ஒரு மைய அளவுருவாகும்.
2. வேளாண் சந்தைப்படுத்தல் என்பது விவசாய உற்பத்தியின் விற்பனையை மட்டும் குறிப்பதில்லை. விவசாய விளைபொருட்களை கொள்முதல் செய்தல், தரம் பிரித்தல், போக்குவரத்து செய்தல் மற்றும் இறுதியாக விற்பனை செய்தல் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் உள்ளடக்கிய மிகப் பரந்த சொல் இது.
3. உள்ளூர் சந்தைகளில் விவசாயப் பொருட்களை விற்பனை செய்வதற்கான இரண்டு வெவ்வேறு வழிகள் பின்வருமாறு:
   i. கிராமப்புற கண்காட்சிகள்/பஜார்களில்
   ii. நேரடியாக மஹாஜன்கள் அல்லது கடனாளிகளுக்கு
4. இந்தியாவில் நகர்ப்புற சந்தைகள் பின்வரும் இரண்டு வகைகளாகும்:
   i. கட்டுப்பாடற்ற சந்தைகள்
   ii. ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட சந்தைகள்
5. கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் என்பது சந்தைப்படுத்தல் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதில் பரஸ்பர நன்மைக்காக ஒன்றிணைந்து செயல்படுவதாகும்.
6. தொடக்க கூட்டுறவு விற்பனை சங்கங்கள் கிராம அளவில் செயல்படுகின்றன. அவை குழு உறுப்பினர்களின் சந்தைப்படுத்தல் சிக்கல்களைக் கையாள்வதற்காக மட்டுமல்ல, விதைகள், உரங்கள் மற்றும் பிற உள்ளீடுகளின் தேவையைத் தவிர அவர்களின் கடன் தேவைகளைக் கண்காணிக்கவும் உருவாக்கப்பட்டன.
7. விலையிடல் செயல்திறன் என்பது சந்தைப்படுத்தல் செயல்திறனின் இரண்டாவது வடிவமாகும், மேலும் போட்டி சந்தைகள் திறமையானவை என்ற அனுமானத்தின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. நுகர்வோர் வழிகாட்டுதலின் கீழ் வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்வதற்கும், முழு விவசாய/உணவு உற்பத்தி மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் செயல்முறையை ஒருங்கிணைப்பதற்கும் சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பின் திறனுடன் இது அக்கறை கொண்டுள்ளது. விலையிடல் செயல்திறனுக்கான சான்றுகள் திறமையான வள ஒதுக்கீடு மற்றும் அதிகபட்ச பொருளாதார வெளியீடு ஆகும்.
8. விவசாய நிதியின் நிறுவன சாரா ஆதாரங்கள் பின்வருமாறு:
   - பணம் கொடுப்பவர்கள்
   - உறவினர்
   - வர்த்தகர்கள்
   - கமிஷன் முகவர்கள்
   - நிலப்பிரபுக்கள்

11.9 தொகுப்பு

- விவசாய வளர்ச்சியின் பின்னணியில் விவசாய சந்தைப்படுத்தல் ஒரு மைய அளவுருவாகும். விவசாயப் பொருட்களின் சரியான நேரத்தில் மற்றும் லாபகரமான விற்பனையானது விவசாயத்தின் அனைத்து

குறிப்பு

பகுதிகளிலும் வலுவான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கிறது.

- இந்திய விவசாயத்தின் சூழலில், சந்தைப்படுத்தல் ஒரு அச்சுறுத்தல் மற்றும் முதலீடு செய்வதற்கான தூண்டுதலுக்கு ஒரு தீவிர அச்சுறுத்தல் என்று ஒருவர் கூறலாம்.
- வேளாண் சந்தைப்படுத்தல் என்பது விவசாய உற்பத்தியின் விற்பனையை மட்டும் குறிப்பதில்லை. விவசாய விளைபொருட்களை கொள்முதல் செய்தல், தரம் பிரித்தல், போக்குவரத்து செய்தல் மற்றும் இறுதியாக விற்பனை செய்தல் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் உள்ளடக்கிய மிகப் பரந்த சொல் இது.
- இந்தியாவில் விவசாய சந்தைப்படுத்தல் சில கடுமையான குறைபாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. இதனால், விவசாயிகள் விளைபொருட்களுக்கு உரிய விலை கிடைக்காமல் அடிக்கடி தவிக்கின்றனர்.
- வேளாண் சந்தைப்படுத்தல் சூழலில் உதவியாக இருக்கும் வகையில் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. சங்கங்கள் தங்கள் உறுப்பினர்களின் விளைபொருட்களை கூட்டு விற்பனைக்கு ஏற்பாடு செய்கின்றன.
- இந்தியாவில் விவசாய வளர்ச்சியின் சூழலில் வேளாண் சந்தைப்படுத்தல் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. விவசாய வளர்ச்சி தொடர்பான எந்தவொரு கொள்கையின் வெற்றியும் திறமையான சந்தைப்படுத்தல் முறையைப் பொறுத்தது.
- 1954 க்கு முன், இந்தியாவில் கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் சங்கங்கள் உறுப்பினர் விவசாயிகளின் விளைபொருட்களை சந்தைப்படுத்தும் நடவடிக்கையில் மட்டுமே தங்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டன. இவை கடன் சங்கங்களிலிருந்து தனித்தனியாக இருந்தன.
- சந்தைப்படுத்தல் செலவுகள் குறைக்கப்பட்டாலும், வெளியீடுகள் பராமரிக்கப்படுகின்றன அல்லது அதிகரிக்கப்பட்டால், மேம்படுத்தப்பட்ட செயல்பாட்டுத் திறன் தெளிவாகத் தெரிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, செயல்பாட்டு திறன் ஆதாயங்கள் குறைந்த விலை முறையின் அறிமுகமாகும் தானியங்களை சேமித்தல் அல்லது தயாரிப்பு சில்லறை விற்பனையாளர்களை சென்றடையும் போது ஆற்றல் செலவைக் குறைக்கும் புதுமையான பால் தொகுப்பு.
- விலையிடல் செயல்திறன் என்பது சந்தைப்படுத்தல் செயல்திறனின் இரண்டாவது வடிவமாகும், மேலும் போட்டி சந்தைகள் திறமையானவை என்ற அனுமானத்தின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. நுகர்வோர் வழிகாட்டுதலின் கீழ் வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்வதற்கும் முழு விவசாய/உணவு உற்பத்தி மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் பொருளியல்செயல்முறையை ஒருங்கிணைப்பதற்கும் சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பின் திறனுடன் இது அக்கறை கொண்டுள்ளது.
- விவசாயிகள், இடைத்தரகர்கள், கூட்டுறவு நிறுவனங்கள், சந்தைப்படுத்தல் வாரியங்கள், மொத்த விற்பனையாளர்கள், சில்லறை விற்பனையாளர்கள் அல்லது ஏற்றுமதியாளர்கள் மூலம் பொருட்கள் நகர்த்தப்பட்டாலும், பண்ணையில் இருந்து இறுதி சந்தைக்கு பொருட்கள் நகரும் போது சந்தைப்படுத்தல் செலவுகள் ஏற்படும்.

11.10 முக்கிய வார்த்தைகள்

குறிப்பு

- **கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் சங்கங்கள்:** விவசாய சந்தைப்படுத்தல் சூழலில் உதவியாக இருக்கும் வகையில் இவை நிறுவப்பட்டுள்ளன. சங்கங்கள் தங்கள் உறுப்பினர்களின் விளைபொருட்களை கூட்டு விற்பனைக்கு ஏற்பாடு செய்கின்றன.
- **முறைகேடுகள்:** இது ஒரு தொழில்முறை நபரின் கவனக்குறைவான நடத்தையைக் குறிக்கிறது, இது மற்றவர்களுக்கு சேதத்தை விளைவிக்கும்.
- **கமிஷன் முகவர்:** இந்தச் சொல்லானது, ஒரு நிறுவனத்தின் தயாரிப்புகளை விற்று, இந்தச் செயலைச் செய்ததற்காகப் பொருட்களுக்குச் செலுத்தப்பட்ட பணத்தில் ஒரு பகுதியைப் பெறும் ஒருவரைக் குறிக்கிறது.

11.11 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. விவசாய சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பு பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதவும்.
2. வேளாண் சந்தைப்படுத்தலின் முக்கியத்துவத்தைக் கூறுங்கள்.
3. இந்தியாவில் மார்க்கெட்டிங் ஏஜென்சிகளின் பல்வேறு ஆதாரங்கள் என்ன?
4. விவசாய சந்தைப்படுத்தலின் செயல்பாடுகளை பட்டியலிடுங்கள்.

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. சந்தைப்படுத்தல் செயல்திறனை மேம்படுத்த உதவும் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. இந்தியாவில் தற்போதுள்ள கூட்டுறவு சந்தைப்படுத்தல் சங்கங்களின் அமைப்பு மற்றும் வகைகளை விளக்கவும்.
3. இந்தியாவில் விவசாய சந்தைப்படுத்தலின் நிதிகளை ஆராயுங்கள்.

11.12 மேலும் படிக்க

Hanumantha Rao, C.H. 1965. Agricultural Production Function, Costs and Returns in India. Mumbai: Tata McGraw Hill.
Joshi, P.C. 1975. Land Reforms in India: Trends and Prospects. New Delhi: Allied Publishers.
Shultz, T.W. 1965. Transforming Traditional Agriculture. New Haven London: Yale University Press.
Mellor, J.W. 1969. The Economics of Agriculture Development. Mumbai: Vora and Company.
Bhalla, G.S. 2007. Indian Agriculture since Independence. New Delhi: National Book Trust

அலகு12 FCI மற்றும் மாநில முகமைகளின் பங்கு

குறிப்பு

கட்டமைப்பு

12.0 முன்னுரை

12.1 நோக்கங்கள்

12.2 FCI இன் பங்கு

12.3 மாநில முகமைகள் - விலை எதிர்பார்ப்பு

12.4 விலை நிச்சயமற்ற தன்மைகள்

- 12.4.1 மகசூல் நிச்சயமற்ற தன்மை
- 12.4.2 விலை நிச்சயமற்ற தன்மை
- 12.4.3 பருவகால நிச்சயமற்ற தன்மை
- 12.4.4 உள்ளீட்டு விலைகள்/தரம் தொடர்பாக நிச்சயமற்ற தன்மை

12.5 விலை நிலைப்படுத்தல்

12.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

12.7 சுருக்கத் தொகுப்பு

12.8 முக்கிய வார்த்தைகள்

12.9 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

12.10 மேலும் படிக்க

12.0 அறிமுகம்

இந்தியாவில் விவசாயத் துறையானது நீர்ப்பாசன நோக்கங்களுக்காக பெரும்பாலும் இயற்கையையே சார்ந்துள்ளது. விளைச்சல், விலை மற்றும் பிற அம்சங்களில் இந்தத் துறை நிச்சயமாக நிச்சயமற்ற தன்மையை எதிர்கொள்கிறது. பல்வேறு நிச்சயமற்ற நிலைகளை கட்டுக்குள் கொண்டு வர இந்திய அரசு அவ்வப்போது பல நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. 1964 இல் நிறுவப்பட்ட FCI நெருக்கடி மேலாண்மை சார்ந்த உணவுப் பாதுகாப்பை ஒரு நிலையான பாதுகாப்பு அமைப்பாக மாற்றுவதில் இந்தியாவின் வெற்றியில் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளது.

விவசாய விலைக் கமிஷன் (APC) 1965 இல் ஒரு விலைக் கொள்கையின் தெளிவான பார்வையுடன் அமைக்கப்பட்டது, இது MSP மற்றும் கொள்முதல் விலைகள் போன்ற பல்வேறு விலைக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தி விவசாய உற்பத்தியை ஊக்குவிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், இயற்கை வளங்களை திறம்பட பயன்படுத்துவதையும் ஊக்குவிக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு லாபகரமான விலையை வழங்க வேண்டும்.

விவசாயிகளுக்கு லாபகரமான விலையையும், நாட்டு மக்களுக்கு விலையில்லா உணவையும் வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டு, சரியான விலைக் கொள்கையை உருவாக்கும் சவாலை இந்திய அரசாங்கம் எதிர்கொள்கிறது.

இந்த பிரிவில், விவசாயத் துறையில் உள்ள நிச்சயமற்ற தன்மைகளை நிலைப்படுத்துவதிலும் கட்டுப்படுத்துவதிலும் FCI, STC மற்றும் விவசாய விலைக் கொள்கை ஆகியவற்றின் பங்கு பற்றி நீங்கள் படிப்பீர்கள்.

குறிப்பு

12.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகுக்குச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்:

- இந்திய உணவுக் கழகம் (FCI) நிறுவப்பட்டதைக் கூறவும்
- மாநில வர்த்தக கூட்டுத்தாபனத்தின் (STC) நோக்கங்களை பட்டியலிடுங்கள்
- மகசூல் நிச்சயமற்ற தன்மை மற்றும் காலநிலை நிச்சயமற்ற தன்மையை வரையறுக்கவும்
- விவசாய விலைக் கொள்கையின் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களை பட்டியலிடுங்கள்

12.2 FCI இன் பங்கு

PDS க்கு உணவு தானியங்களை வழங்கும் முக்கிய நிறுவனம் 1965 இல் அமைக்கப்பட்ட இந்திய உணவுக் கழகம் (FCI) ஆகும். உணவு தானியங்கள் மற்றும் இதர உணவுப் பொருட்களை கொள்முதல் செய்தல், சேமித்தல், இயக்கம், போக்குவரத்து, விநியோகம் மற்றும் விற்பனை ஆகியவற்றை மேற்கொள்வது கழகத்தின் முதன்மைக் கடமையாகும். இது ஒருபுறம், விவசாயிகள் தங்கள் விளைபொருட்களுக்கு லாபகரமான விலையைப் பெறுவதை உறுதிசெய்கிறது, மறுபுறம் நுகர்வோர் மத்திய தொகுப்பிலிருந்து இந்திய அரசால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட சீரான விலையில் உணவு தானியங்களைப் பெறுகிறார்கள்.

அரசின் சார்பில் உணவு தானியங்களின் பஃபர் இருப்புகளை பராமரிக்கும் பொறுப்பும் மாநகராட்சியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. சமீபத்திய ஆண்டுகளில் அதிகரித்து வரும் கோதுமை மற்றும் அரிசி உற்பத்தி மற்றும் PDS மீதான தேவைகள் அதிகரித்து வருவதால், PDSக்கான உணவு தானியங்களின் ஒரே களஞ்சியமாக FCIயின் பங்கும் அதிகரித்துள்ளது. FCI அதன் வரவுக்கு பின்வரும் சாதனைகளைக் கொண்டுள்ளது:

- FCI அதன் கொள்முதல் நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கியதிலிருந்து, கொள்முதல் அளவுகள் கணிசமாக அதிகரித்துள்ளன, இது ஒருபுறம் போதுமான இடையகப் பங்குகளை உருவாக்கவும், மறுபுறம் PDS இன் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவும் உதவுகிறது.
- FCI யின் உள்நாட்டு உணவு கொள்முதலின் அதிகரிப்புடன், உணவு தானியங்களின் இறக்குமதியைச் சார்ந்திருப்பது கணிசமாகக் குறைந்து, மதிப்புமிக்க அன்னியச் செலாவணியைச் சேமிக்க நாடு உதவுகிறது.
- FCI இன் கொள்முதல் நடவடிக்கைகளில் பெரும்பகுதி விலை ஆதரவு கொள்முதல் தன்மையில் இருப்பதால், FCI ஆனது ஊதியம் பெறாத அளவிற்கு விலை சரிவைக் கைது செய்துள்ளது.
- PDS மூலம் உணவு தானியங்களை 'மலிவு' விலையில் வழங்குவதன் மூலம், FCI ஒருபுறம் பணவீக்க அழுத்தத்தைக் குறைக்க உதவியது,

குறிப்பு

மறுபுறம் குறைந்த வருமானம் பெறும் பிரிவினரின் உணவு தானியத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய உதவுகிறது.

- நாட்டில் அறிவியல் சேமிப்பு திறனை வளர்ப்பதில் FCI முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளது. இது நாட்டிற்கு இடையகப் பங்குகளை உருவாக்க உதவியது மட்டுமல்லாமல், சேமிப்பகத்தின் மீதான இழப்பைக் குறைக்கவும் உதவியது.

12.3 மாநில ஏஜென்சிகள் - விலை எதிர்பார்ப்பு

இரண்டாம் உலகப் போரின் போது, ஐக்கிய இராச்சியத்தின் ஐக்கிய இராச்சியத்தின் வர்த்தகக் கழகத்தின் மாதிரியில் திருவாளர் M.S.A. ஹைதரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் ஒரு விநியோகத் துறை அமைக்கப்பட்டபோது, அரசு வர்த்தகம் பற்றிய யோசனை முதலில் உருவானது.

டாக்டர் P.S. தேஷ்முக் தலைமையிலான தேஷ்முக் கமிட்டி மற்றும் திருவாளர் S.V. கிருஷ்ண மூர்த்தி ராவ் தலைமையிலான மறுஆய்வுக் குழு ஆகியவற்றின் பரிந்துரைகளின் பேரில், இந்திய நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் கீழ் மாநில வர்த்தகக் கழகத்தை பதிவு செய்யப்பட்ட அமைப்பாக நிறுவுவதற்கான முன்மொழிவை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டது.

ஸ்தாபனம்: ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் (STC) மே 1956 இல் இந்திய நிறுவனங்கள் சட்டம், 1956 இன் கீழ் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது. இது இந்திய அரசாங்கத்தால் அவ்வப்போது தீர்மானிக்கப்படும் ஒரே இறக்குமதி-ஏற்றுமதி ஏஜென்சியாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆரம்பத்தில், சோசலிசத் தொகுதியில் பெரும்பாலும் இருதரப்பு வர்த்தகப் பங்காளிகளைக் கையாள்வதற்காக நிறுவப்பட்டது. இது இப்போது ப்ராஜெக்ட் அண்ட் எக்யூப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் ஆஃப் இந்தியா லிமிடெட்டின் முழு உரிமையான ஹோல்டிங் நிறுவனமாக மாறியுள்ளது.

மேலாண்மை: ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் என்பது இந்திய நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் கீழ் பதிவுசெய்யப்பட்ட நிறுவனமாகும் மற்றும் நிர்வாக மற்றும் நிர்வாகமற்ற இயக்குநர்கள் உட்பட இயக்குநர்கள் குழுவால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. இது ஒரு தலைவர் தலைமையில் உள்ளது.

எஸ்டிசியின் நோக்கங்கள்

1. சோசலிச நாடுகளிலும் மற்ற நாடுகளிலும் இந்திய அரசாங்கத்தால் அவ்வப்போது ஒப்படைக்கப்பட்ட பொருட்களின் வர்த்தகத்தை ஒழுங்கமைத்து மேற்கொள்ளுதல் மற்றும் இந்தியாவிலோ அல்லது உலகின் பிற இடங்களிலோ அத்தகைய பொருட்களின் கொள்முதல், விற்பனை மற்றும் போக்குவரத்து ஆகியவற்றை மேற்கொள்ளுதல்.
2. விலையை நிலைப்படுத்துவதற்கும் விநியோகத்தை நியாயப்படுத்துவதற்கும் பற்றாக்குறை உள்ள எந்தவொரு பொருளின் இறக்குமதி மற்றும்/அல்லது உள் விநியோகத்தை இந்திய மத்திய அரசின் நிகழ்வில் மேற்கொள்வது.
3. இறக்குமதி/ஏற்றுமதி, உள்நாட்டு வர்த்தகம் அல்லது குறிப்பிட்ட பொருட்களின் விநியோகம் போன்றவற்றுக்கு இத்தகைய சிறப்பு ஏற்பாட்டை மத்திய அரசு பொது நலன் கருதி குறிப்பிடலாம்.

4. ஏற்றுமதியில் சரிந்து வரும் போக்கை தடுக்க அல்லது புதிய பொருட்களை புதிய சந்தைகளில் அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் ஏற்றுமதியை அதிகரிக்க.
5. சிறு ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு அவர்களின் ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தில் உதவுதல்.
6. ஏற்றுமதி சார்ந்த நிறுவனங்களுக்கு அவர்களின் ஏற்றுமதி மற்றும் நிதி மற்றும் நிறுவன நடவடிக்கைகளில் உதவுதல்.

குறிப்பு

STC இன் செயல்பாடுகள்: ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் துவங்கி 54 ஆண்டுகள் நிறைவடைந்துள்ளது. அது நிறுவப்பட்ட அதன் நோக்கங்களை அடைவதில் பாராட்டுக்குரிய பங்கை ஆற்றியுள்ளது.

STC இன் செயல்பாட்டின் சில குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன:

i. **STC இன் விற்றுமுதல்:** பல ஆண்டுகளாக STC இன் வருவாய் அதிகரித்துள்ளது. 1971-72 க்கு முன் விற்றுமுதல் மிகவும் குறைவாக இருந்தது ஆனால் அதன் பிறகு அதிகரிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. 1980-85ல் ஏற்றுமதிகள் மிக உயர்ந்த உச்சத்தை எட்டியது மற்றும் அதன் பிறகு குறையத் தொடங்கியது. தொடக்கத்தில், STC முயற்சிகள் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளால் வழிநடத்தப்பட்டன. ஆனால் பிற்காலத்தில், கடல்சார் பொருட்கள், ஆடைகள், பொறியியல் பொருட்கள் மற்றும் பொருட்கள் மற்றும் ஜவுளிகள் போன்ற பொருட்களின் கால்வாய் இல்லாத ஏற்றுமதிகளை அது உருவாக்கியது.

ii. **முக்கியமான தயாரிப்புகள்:** இது விவசாய மற்றும் நுகர்வோர் பொருட்கள் மற்றும் கட்டுமான பொருட்கள், மென்பொருள், இதர பொறியியல் பொருட்கள், புதிய மற்றும் பதப்படுத்தப்பட்ட உணவு, தோல் மற்றும் தோல் பொருட்கள், இறைச்சி மற்றும் கடல் பொருட்கள் உட்பட கிட்டத்தட்ட 3000 பொருட்களை கையாள்கிறது. STC இன் முக்கிய இறக்குமதிகள் சமையல் எண்ணெய்கள், சிமெண்ட், வெடிபொருட்கள், இயற்கை ரப்பர் தரநிலை மற்றும் மெருகூட்டப்பட்ட செய்தித்தாள் ஆகும். அதன் வர்த்தகம் 115 நாடுகளில் பரவியுள்ளது.

STC பல்வேறு துறைகளில் பல நடவடிக்கைகளை முன்வைத்துள்ளது:

a) இது அதன் தயாரிப்பு வரம்பை பன்முகப்படுத்தியுள்ளது மற்றும் அதன் ஏற்றுமதி கூடை போன்ற எலும்பியல் காலணிகள், விளையாட்டு காலணிகள், மேல் கம்ப்ரசர்களில் புதிய பொருட்களை தொடர்ந்து சேர்த்தது HD குழாய் போன்றவை.

b) இந்தியப் பொருட்கள் மற்றும் உற்பத்திப் பொருட்களுக்கான புதிய சந்தைகளைக் கண்டறிந்து நீண்ட கால அடிப்படையில் இந்தச் சந்தைகளில் தன்னை நிலைநிறுத்துவதற்கான தேசிய முயற்சியை முன்னெடுத்துச் செல்ல முயற்சிக்கிறது.

c) இது 100 சதவிகித ஏற்றுமதி சார்ந்த உற்பத்தி அலகுகளை முக்கியமாக வெளிநாட்டு ஒத்துழைப்பு மற்றும் பங்கு பங்கு மற்றும் 100 சதவிகிதம் வாங்குதல் ஏற்பாடுகளுடன் நிறுவியுள்ளது.

d) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மற்றும் அடையாளம் காணப்பட்ட துறைகளில் மாநில நிறுவனங்கள், கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் மற்றும் பிறவற்றுடன் இணைந்து தரமான பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்கான நம்பகமான விநியோக தளத்தை இது உருவாக்கியுள்ளது.

குறிப்பு

தேவைப்பட்டால் STC அத்தகைய உற்பத்தித் தளத்தை மேம்படுத்த முதலீடுகளை மேற்கொள்ளும்.

e) தர நிர்ணயம், பேக்கிங் போன்றவற்றில் முன்னேற்றத்திற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது.

f) STC சேவை செயல்பாடுகளையும் செய்கிறது, அதன் மூலம் வாங்குபவர்களையும் விற்பவர்களையும் ஒன்றாக இணைத்து வணிக ஒப்பந்தங்களை நிறைவேற்றுவதில் அவர்களுக்கு உதவுகிறது. வெளிநாட்டில் இருந்து ஆலை மற்றும் இயந்திரங்களை கொள்முதல் செய்வதில் அரசு துறைகள் மற்றும் தொழில்துறை அக்கறைகளுக்கு இது உதவுகிறது. சில சமயங்களில், இது இந்திய மற்றும் வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளுக்கு இடையேயான வர்த்தக மோதல்களை இணக்கமாக தீர்த்து வைக்கிறது.

g) சோசலிச நாடுகளுடன் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தை மேம்படுத்துவதே அதன் அமைப்பிற்கான அசல் யோசனையாகும். எனவே அது சோசலிசத் தொகுதியின் நாடுகளுடன் உறவுகளை மேம்படுத்தியுள்ளது, ஆனால் அதே நேரத்தில், அதன் செயல்பாடுகள் கம்யூனிஸ்ட் அல்லாத நாடுகளுடன் பரந்த அளவில் உள்ளன.

h) STC சந்தைப்படுத்தல் நிபுணத்துவம் சிறு தொழில்களுக்கு குறிப்பாக நன்மையாக உள்ளது, ஏனெனில் அவர்கள் STC ஆதரவு இல்லாமல் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் பங்கேற்க முடியாது.

STCயின் பலவீனங்கள்: STC இன் சில உள்ளார்ந்த பலவீனங்கள் உள்ளன, அவை பின்வருமாறு:

i. STCயின் நோக்கங்கள் மிகவும் தெளிவாகவும், நன்கு வரையறுக்கப்பட்டதாகவும் இருந்த போதிலும், இதுவரை எந்த ஒரு பெரிய தொழில் முனைவோர் முடிவையும் அது எடுக்கவில்லை.

ii. ஏற்றுமதி செய்வதற்கான புதிய தயாரிப்புகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும் அதன் தயாரிப்புகளை விற்க புதிய சந்தைகளுக்கும் வழிகாட்டுதல்கள் எதுவும் இல்லை.

iii. ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய பொருட்களுக்கான விநியோக ஆதாரங்களைக் கண்டறிந்து மேம்படுத்துவதற்கும், வெளிநாடுகளில் உள்ள விநியோக மூலங்களிலிருந்து இறக்குமதியைப் பெறுவதற்கும் அதிக நிபுணத்துவம் உருவாக்கப்படவில்லை.

iv. பெரும்பாலான நிபுணத்துவம் ஒரு முகவராக செயல்பாட்டில் உள்ளது, உள்தள்ளல்கள் மற்றும் டெண்டர்கள் மற்றும் போக்குவரத்து மற்றும் விநியோகம் ஆகியவற்றில் அல்லாமல் வர்த்தகம், கொள்முதல் மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் ஆகியவற்றில் உள்ளது

v. கால்வாய் மயமாக்கப்படாத பொருட்களின் ஏற்றுமதியில் ஏற்பட்ட பின்னடைவுக்கு, STC சரியான விநியோகத் தளத்தை உருவாக்கி, இறக்குமதியாளர்களிடையே போதுமான ஊக்குவிப்பு நடவடிக்கைகளை எடுக்கத் தவறியதே காரணமாக இருக்கலாம்.

vi. இது வணிக அனுபவமும் முன்முயற்சியும் இல்லாத அதிகாரிகளால் வழிநடத்தப்படுகிறது, நடைமுறை அறிவைக் கொண்ட வணிகர்கள் அவர்களை மாற்ற வேண்டும்.

vii. இந்திய அரசு மற்றும் எஸ்டிசியின் செயல்பாடுகள் ஒன்றோடொன்று இணைந்திருப்பது சிக்கலான உத்தியோகபூர்வ நடைமுறையின் கீழ் திறமையின்மையை மறைப்பதை

சாத்தியமாக்குகிறது. தனியார் வர்த்தகர்கள் மற்றும் எஸ்டிசியின் வர்த்தகத்தை ஒருங்கிணைக்க வேண்டிய அவசரத் தேவை உள்ளது.

viii. மேலும், வெளிநாடுகளில் உள்ள எஸ்டிசி அலுவலகங்கள் பாதிப்பை உருவாக்கும் நிலையில் இல்லை.

STC ஆனது இந்தியாவில் உள்ள 20 கிளைகள் மற்றும் 18 வெளிநாட்டு அலுவலகங்கள் மற்றும் பயிற்சி பெற்ற சந்தைப்படுத்தல் பணியாளர்களின் ஒரு பெரிய படை மூலம் ஏற்றுமதியை மேம்படுத்துவதற்கான சிறந்த உள்கட்டமைப்பை உருவாக்கியுள்ளது. வெளிநாட்டு அலுவலகங்கள் சந்தை நுண்ணறிவை வழங்குவதோடு தொடர்புடைய பல்வேறு தரப்பினருடன் STC வணிக விஷயங்களைத் தொடரலாம்.

இந்த நல்ல உள்கட்டமைப்புடன், STC ஒரு சாதாரண ஏஜென்சியாக செயல்படுவது மட்டுமல்லாமல், ஜப்பானிய வர்த்தக நிறுவனங்களின் வரிசையில் ஒரு பயனுள்ள வர்த்தக நிறுவனத்தின் படத்தை உருவாக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். நாட்டின் மிகப்பெரிய ஏற்றுமதி நிறுவனமாக புதிய பரிமாணங்களையும் தலைமைத்துவத்தையும் வழங்க வேண்டும். ஏற்றுமதியை அதிகரிப்பதற்கான அதன் நோக்கங்களை அடைவதை நோக்கி முன்னேறியுள்ளது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. இந்திய உணவுக் கழகம் (FCI) எப்போது நிறுவப்பட்டது? அதன் முக்கிய நோக்கம் என்ன?

2. மாநில வர்த்தகக் கூட்டுத்தாபனத்தின் (STC) இரண்டு குறிப்பிடத்தக்க நோக்கங்களைக் குறிப்பிடவும்.

12.4 விலை நிச்சயமற்ற தன்மைகள்

இரண்டு முக்கிய வகையான நிச்சயமற்ற தன்மைகள் உள்ளன, அவை உற்பத்தியாளர் தனது வளங்களை நிகழ்காலத்தில் உற்பத்திக்கு அர்ப்பணித்து, எதிர்காலத்தில் எப்போதாவது முடிவுக்காக காத்திருக்கும்போது எழுகிறது. (இந்த வகையான காத்திருப்பு விவசாயத்தின் இயல்பிலேயே உள்ளது.) அவையாவன:

(i) மகசூல் நிச்சயமற்ற தன்மை

(ii) இறுதி தயாரிப்புகளின் விலைகள் குறித்த நிச்சயமற்ற தன்மை

விவசாயத்தில் நிச்சயமற்ற மற்ற முக்கிய வகைகள் பின்வருமாறு:

(iii) பருவகால நிச்சயமற்ற தன்மை மற்றும்

(iv) உள்ளீடுகளின் சாத்தியமான விலைகள் மற்றும் தரம் பற்றிய நிச்சயமற்ற தன்மை.

விவசாயத்தில் இந்த வகையான நிச்சயமற்ற தன்மையின் தன்மையை இப்போது சுருக்கமாக விளக்கலாம்.

12.4.1 மகசூல் நிச்சயமற்ற தன்மை

குறிப்பு

விவசாயத்தில் இந்த வகையான நிச்சயமற்ற தன்மைக்கான முக்கிய காரணம் விவசாயத் தொழிலின் உயிரியல் தன்மையில் உள்ளது, இது விவசாயம் அல்லாத தொழில்களின் தயாரிப்புகளுடன் ஒப்பிடுகையில் இயற்கை காரணிகளைச் சார்ந்தது. வெள்ளம், வறட்சி, தொற்றுநோய்கள் போன்றவை விவசாய விளைச்சலை எந்தவித முன்னறிவிப்பும் இல்லாமல் திடீரென பாதிக்கின்றன, சில சமயங்களில் மிகக் கடுமையாக பாதிக்கின்றன. பயிர் வளர்ப்புடன் ஒப்பிடுகையில் கால்நடை வளர்ப்பு காலநிலையைச் சார்ந்தது என்பதில் சந்தேகமில்லை, ஆனால் கடுமையான குளிர்காலம் அல்லது வறண்ட கோடை ஆகியவை கால்நடை உற்பத்தியில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். மேலும், கால்நடைகளுக்கு தொற்றுநோய்க்கான வாய்ப்பு எப்போதும் உள்ளது. விளைச்சல் ஏற்ற இறக்கத்தின் அளவு மற்ற பகுதிகளுடன் ஒப்பிடும்போது சில பகுதிகளில் அதிகமாக இருக்கும். எடுத்துக்காட்டாக, மிதமான பகுதிகளை விட வெப்பமண்டலப் பகுதிகள் நிச்சயமற்ற தன்மையைக் கொடுக்கும் வாய்ப்புகள் அதிகம். மேலும், பருத்தி போன்ற சில பயிர்களின் மகசூல் கோதுமை போன்றவற்றை விட மாறுபடும்.

மகசூல் நிச்சயமற்ற தன்மை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது தொழில்நுட்ப நிச்சயமற்ற தன்மை, கொடுக்கப்பட்ட நுட்பத்தின் உற்பத்தி குணகங்களில் உள்ள மாறுபாட்டை இது குறிக்கிறது.

12.4.2 விலை நிச்சயமற்ற தன்மை

விளைச்சல் அல்லது தொழில்நுட்ப நிச்சயமற்ற தன்மைக்கு கூடுதலாக, விவசாயப் பொருட்களின் விலையிலும் நிச்சயமற்ற நிலை உள்ளது. தனிப்பட்ட விவசாயியைப் பொறுத்த வரையில் விலை அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ கட்டுப்பாடற்ற அல்லது வெளிப்புற மாறியாகும். விவசாயி ஒரு சந்தை கட்டமைப்பில் செயல்படுகிறார், இது தோராயமாக உள்ளது சரியான போட்டி எனவே, கொடுக்கப்பட்ட தரத்தின் ஒரு பொருளுக்கு அவர் பெறும் விலையானது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட எந்தத் திட்டம் அல்லது செயல்பாட்டின் மூலம் முற்றிலும் பாதிக்கப்படாது. அவர் விலை எடுப்பவர், விலை நிர்ணயிப்பவர் அல்ல. இவை விலையை பாதிக்கும் வெளிப்புற காரணிகள்:

i. மற்ற விவசாயிகளின் நடத்தை ஒன்றாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது;
ii. வெளியீட்டில் வானிலையால் தூண்டப்பட்ட சீரற்ற ஏற்ற இறக்கங்கள்
iii. தேசிய வருமானம் மற்றும் செழிப்பில் ஏற்ற இறக்கங்கள் மற்றும்
iv. சிலந்தி வலை வகையின் இடைவிடாத உற்பத்தி சுழற்சிகள்

முன்பு கூறியது போல், பண்ணை அல்லாத தொழில்கள் எதிர்கொள்ளும் பொருட்களின் விலைகளும் ஏற்ற இறக்கங்களுக்கு உட்பட்டவை, ஆனால் இந்த தொழில்களில் விலை நிச்சயமற்ற அளவு விவசாயத்தை விட மிகவும் குறைவாக உள்ளது. இதற்கு முக்கிய காரணம் என்னவெனில், வானிலையால் ஏற்படும் விலை ஏற்ற இறக்கங்களால் பண்ணை அல்லாத தொழில்கள் மிகக் குறைவாகப் பாதிக்கப்படுவது மட்டுமல்லாமல், அவை செயல்படும் ஏகபோக சந்தைக் கட்டமைப்பானது, அவற்றின் தயாரிப்புகளின் விலையில் அதிகக் கட்டுப்பாட்டைப் பெறுவதற்கு உதவுகிறது. தொழில்துறையில் விலை ஏற்ற இறக்கங்கள் மேலும் குறைய வாய்ப்புள்ளது, ஏனெனில் விவசாயத்துடன் ஒப்பிடும் போது தேவைக்கேற்ப அதன் தயாரிப்புகளின் விநியோகத்தை சரிசெய்வது எளிது.

12.4.3 பருவகால நிச்சயமற்ற தன்மை

விவசாயத்தில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருக்கும் மற்றொரு வகை நிச்சயமற்ற தன்மை என்பது காலவரையறை நிச்சயமற்ற தன்மை ஆகும். நிலம் பொதுவாக குத்தகைதாரர்களுக்கு குத்தகைக்கு விடப்படுவது நமக்கு தெரியும். குத்தகைதாரர், ஒரு விவசாயி, எவ்வளவு காலம் தன் வசம் உள்ள நிலத்தை தக்க வைத்துக் கொள்ள முடியும் என்று தெரியவில்லை. எனவே, குத்தகைக் காலத்தின் போது, அத்தகைய மேம்பாட்டிலிருந்து போதுமான கூடுதல் வருமானத்தைப் பெறுவது குறித்து அவருக்கு உறுதியாகத் தெரியாததால், நிலத்தில் நீண்ட கால மேம்பாடுகளைச் செய்ய அவர் தயங்குவார்.

குறிப்பு

12.4.4 உள்ளீட்டு விலைகள்/தரம் தொடர்பாக நிச்சயமற்ற தன்மை

இன்னுமொரு வகை நிச்சயமற்ற தன்மை என்பது உள்ளீடுகளின் விலை மற்றும் தரம் தொடர்பாக உள்ளது. இந்த வகையான நிச்சயமற்ற தன்மை, பொதுவாக விலையுயர்ந்த மற்றும் அடிக்கடி தரமான மேம்பாடுகளுக்கு உட்பட்ட மூலதன உள்ளீடுகளின் விஷயத்தில் மிகவும் முக்கியமானது. விவசாயிகள் பொதுவாக இந்த வகையான உள்ளீட்டு விலை நிச்சயமற்ற தன்மைக்கு எதிர்வினையாற்றுவதன் மூலம் அத்தகைய இடுபொருட்களை வாங்குவதை ஒத்திவைக்கின்றனர்.

சில பொருளாதார வல்லுநர்கள், இன்னும் விரிவாக இருக்க, நிச்சயமற்ற தன்மையைக் குறிக்கும் ஆறு 'P'களை பரிந்துரைத்துள்ளனர். அவை: விலை நிச்சயமற்ற தன்மை, உற்பத்தி நிச்சயமற்ற தன்மை, உற்பத்தி தொழில்நுட்ப நிச்சயமற்ற தன்மை, அரசியல் நிச்சயமற்ற தன்மை, தனிப்பட்ட நிச்சயமற்ற தன்மை மற்றும் மக்களின் நிச்சயமற்ற தன்மை. இவற்றில் சில கூடுதல் விளக்கம் தேவை. அரசியல் நிச்சயமற்ற தன்மை என்பது நாட்டில் நிலவும் நிச்சயமற்ற அரசியல் நிலைமைகளைக் குறிக்கிறது. சாதாரண சூழ்நிலையில், இந்த வகையான நிச்சயமற்ற தன்மை இருக்காது. எவ்வாறாயினும், நிலச் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் பிற நிறுவனங்கள் பற்றிய அரசாங்கத்தின் தெளிவற்ற கொள்கை, 'அரசியல் நிச்சயமற்ற' கீழ் சேர்க்கப்படும் சில நிச்சயமற்ற தன்மையை உருவாக்கலாம். தனிப்பட்ட நிச்சயமற்ற தன்மை என்பது விவசாயிகளின் குடும்ப நலன் குறித்த நிச்சயமற்ற தன்மையைக் குறிக்கிறது. மக்களின் நிச்சயமற்ற தன்மை என்பது விவசாயி மற்றும் அவர் கையாளும் நபர்களுடனான உறவைக் குறிக்கிறது. இந்த நபர்களில் தொழிலாளர்கள் (குடும்பம் & வாடகைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்கள்), வங்கியாளர்கள், நில உரிமையாளர்கள், விவசாயி நிலத்தை குத்தகைக்கு எடுக்கும் அண்டை விவசாயிகள் அல்லது விவசாயி தனது நிலம் அல்லது பிற வளங்களை குத்தகைக்கு விடுபவர்கள் ஆகியோர் அடங்குவர்.

12.5 விலை நிலைப்படுத்தல்

அலகு 7 இல் முன்னர் குறிப்பிட்டபடி, விலைக் கொள்கை விவசாயத்தின் வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது மற்றும் சந்தையின் மாறுபாடுகளுக்கு எதிரான காப்பீடாக கருதப்படுகிறது. வேளாண் விலைக் கொள்கையின் ஒரு முக்கிய அம்சம், மேம்படுத்தப்பட்ட தொழில்நுட்பத்தைப்

குறிப்பு

பயன்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்க அவர் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் விலைக் காரணியின் மூலம் பயனற்றதாகிவிடாது என்று விவசாயிகளுக்கு உறுதியளிக்கிறது. விலை நிலைப்படுத்தும் கொள்கையை ஒரு நாட்டின் விலைக் கொள்கையாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். ஏனென்றால், சிறு விவசாயிகள் மற்றும் நுகர்வோர் பாதிக்கப்படாத வகையில் பொருளாதாரத்தில் பொருட்களின் விலையை ஒழுங்குபடுத்த பல்வேறு அரசாங்கங்கள் முயற்சி செய்கின்றன. அலகு 7ல் நீங்கள் கற்றுக்கொண்டது போல், இந்தியாவில் விலைக் கொள்கையானது விவசாயச் செலவு மற்றும் விலைகளுக்கான ஆணையத்தின் கீழ் வருகிறது. ஆனால் அதற்கு முன், விலை நிலைப்படுத்தலுக்கு பங்களிக்கும் அதன் செயல்பாடுகளைப் பற்றி அறிந்து கொண்டோம், விலைக் கொள்கையின் நோக்கங்கள் மற்றும் கருவிகளைப் பற்றி அறிந்து கொள்வோம்.

விலைக் கொள்கையின் நோக்கங்கள்

விவசாய விலைக் கொள்கையின் முக்கிய நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

1. உணவு தானியங்கள் மற்றும் உணவு அல்லாத பயிர்களின் விலை மற்றும் விவசாயப் பொருட்கள் மற்றும் உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு இடையே ஒரு நியாயமான உறவை உறுதி செய்தல், பொருளாதாரத்தின் இந்த இரண்டு துறைகளுக்கிடையேயான வர்த்தக விதிமுறைகள் ஒன்று அல்லது மற்றொன்றுக்கு எதிராக கடுமையாக மாறாமல் இருக்க வேண்டும்.
2. தேவை அதிகரிப்புக்கு ஏற்ப பல்வேறு பொருட்களின் உற்பத்தி இலக்குகளை பூர்த்தி செய்ய பயிர்களுக்கான போட்டி விலைகளின் பொருத்தமான உறவைப் பேணுதல்.
3. வரையறுக்கப்பட்ட வரம்பில் விலை ஏற்ற இறக்கங்களை அனுமதிப்பதன் மூலம் உற்பத்தியாளர்கள் மற்றும் நுகர்வோரின் பொருளாதார நலன்களுக்கு இடையே சமநிலையை அடைதல்.
4. விலை உயர்வு மற்றும் பருவகால ஏற்ற இறக்கங்களின் சுழற்சி ஏற்ற இறக்கங்களை சீரமைக்க, விவசாய விலைகளில் குறைந்தபட்சம் குறைக்க.
5. நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கு இடையே விலைகளை அதிக அளவில் ஒருங்கிணைப்பதற்கு, சந்தைப்படுத்தக்கூடிய உபரியின் வழக்கமான ஓட்டம் பராமரிக்கப்பட்டு, பண்ணை பொருட்களின் ஏற்றுமதி தூண்டப்படுகிறது.
6. பொருளாதார வளர்ச்சியைக் கொண்டு வருவதற்காக அதிகரித்து வரும் பொதுச் செலவினங்களை எதிர்கொள்ளும் பொது விலை அளவை நிலைப்படுத்துதல்.
7. உழவர் உற்பத்தி செய்யும் பொருட்களுக்கும், விவசாய உற்பத்திக்கும் அவரது நுகர்வுக்கும் தேவையான உள்ளீடுகளுக்கும் இடையே சரியான விலை உறவை உறுதி செய்தல்.
8. நாட்டுக்குத் தேவையான பல்வேறு பொருட்களின் உற்பத்தியை ஊக்குவித்தல், மக்களின் உணவுப்பழக்கத்தை மேம்படுத்துதல் மற்றும் தொழில்கள் நடத்துவதற்கான மூலப்பொருட்களை வழங்குதல்.
9. நியாயமான விலையில் உணவுப் பொருட்களைக் கொள்முதல் செய்வதன் மூலம் நுகர்வோரின் நலனைப் பாதுகாக்க. நீங்கள் கவனிக்க முடியும் என, இந்த கொள்கைகள் விலை ஸ்திரத்தன்மையை நோக்கி அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ உள்ளன

விலைக் கொள்கையின் கருவிகள்

விவசாய விலைக் கொள்கையின் பல்வேறு கருவிகள் பின்வருமாறு:

i. **ஆதரவு விலைகள்:** இது விவசாய விலைக் கொள்கையின் முக்கியமான கருவிகளில் ஒன்றாகும். விதைப்புப் பருவத்திற்கு முன்பே பெரிய பண்ணை விளைபொருட்களுக்கு குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலையை (MSP) அரசாங்கம் அறிவிக்கிறது.

ii. **கொள்முதல் விலைகள்:** மற்றொரு கருவி கொள்முதல் விலை பகுதியில் உள்ளது. இது முக்கிய உணவு தானியங்களின் கொள்முதல் விலை நிர்ணயம் தொடர்பானது. சந்தை விலைக்குக் கீழே சந்தைப்படுத்தக்கூடிய உபரியின் ஒரு பகுதியை வாங்குவதற்கு இந்த விலைகள் அடிப்படையாக அமைகின்றன.

iii. **பொது விநியோக அமைப்பு:** மூன்றாவதாக அரசாங்கத்தின் கீழ் நியாய விலைக்கடைகள் மூலம் பொது விநியோக முறையை உள்ளடக்கியது. இந்த கடைகள் அரசு நிர்ணயித்த விலையில் பொருட்களை வழங்குகின்றன. இந்த விநியோகக் கிடங்குகளில் இருந்து வாங்குவதற்கு அதிக வருமானம் உள்ள நுகர்வோர் உட்பட யாருக்கும் எந்தத் தடையும் இல்லை என்றாலும், குறைந்த வருமானம் பெறும் நுகர்வோரின் நலனைப் பாதுகாப்பதே இதன் நோக்கமாகும்.

iv. **இடையகப் பங்குகள்:** நான்காவது இடையக பங்குகளை உருவாக்குவது தொடர்பானது. இது அவசரநிலைகளைச் சந்திப்பதற்கும், பருவகால மற்றும் வருடாந்திர விலை ஏற்ற இறக்கங்களைக் குறைப்பதற்கும் ஆகும்.

விலைக் கொள்கையின் மதிப்பீடு

இந்தியா போன்ற வளரும் பொருளாதாரத்தில், விவசாயத்தை சரியான வழியில் வளர்ப்பதில் அரசாங்கம் முக்கிய மற்றும் முக்கிய பங்கு வகிக்க வேண்டும்.

i. விவசாயத்தில் விரும்பிய மாற்றங்களைத் தூண்டும் விவசாய விலைக் கொள்கை அத்தகைய முயற்சிகளில் ஒன்றாகும். எனவே, அதன் வெற்றியானது, அதன் சரியான கருத்தாக்கம் மற்றும் செயல்படுத்தல், விவசாயத் துறையில் மற்றும் அதற்கு வெளியே உள்ள மற்ற விலையற்ற முயற்சிகளைப் பொறுத்தது.

ii. இந்த பரந்த கட்டமைப்பிற்குள், விவசாய விலைக் கொள்கையானது, விவசாயத் துறையை மேம்படுத்துவதன் மூலம் நாட்டின் இலக்குகளை அடைவதில் அதன் பங்களிப்பின் அடிப்படையில் மதிப்பிடப்பட வேண்டும்.

iii. விவசாயத் துறைக்காக வழங்கப்பட்ட, சமத்துவம்/சமூக நீதியுடன் கூடிய வளர்ச்சியின் தேசிய நோக்கங்களை உச்சரிக்க முடியும்

iv. விவசாயிகளின், குறிப்பாக சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளின் வருமானம் அதிகரிப்பதன் மூலம் சமத்துவம் அல்லது சமூக நீதியை நிர்வகிக்க முடியும்.

v. நுகர்வோரின் முடிவில் பார்த்தால், குறைந்த விலையில் உணவு தானியங்கள் போன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்களை வழங்குவதன் மூலம் மக்களின் நலிந்த பிரிவினரைப் பாதுகாப்பதாகும்.

vi. உற்பத்தி மற்றும் சந்தை உபரிகளை உயர்த்த, விலைகளை ஊக்க கருவியாகப் பயன்படுத்தலாம். விவசாயிகளின் வருவாயை அதிகரிப்பதில் இந்த விலைகளும் ஒரு முக்கிய காரணியாக இருக்கலாம்.

குறிப்பு

அரசாங்கத்தின் விலைக் கொள்கையை விமர்சன ரீதியாக ஆராய, உற்பத்தி, சந்தை உபரிகள், விவசாயிகளின் வருமானம் மற்றும் ஏழைகளின் நுகர்வு ஆகியவற்றில் அதன் தாக்கத்தை மட்டும் கருத்தில் கொள்ளாமல், இந்தக் கொள்கையானது விவசாயத்தின் மொத்த விலையை பாதித்த விதத்தையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

விவசாய செலவு மற்றும் விலை கமிஷன் (CACP)

ஸ்தாபனம்: அலகு 7 இல் முன்னர் குறிப்பிட்டபடி, விவசாய விலைக் கமிஷன் ஜனவரி 1965 இல் முக்கிய விவசாயப் பொருட்களின் விலைக் கொள்கை குறித்து அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை வழங்குவதற்காக அமைக்கப்பட்டது. உற்பத்தியாளர் மற்றும் நுகர்வோரின் நலன்களைக் கருத்தில் கொண்டு பொருளாதாரத்தின் ஒட்டுமொத்த தேவைகளின் கண்ணோட்டத்தில் சமநிலையான மற்றும் ஒருங்கிணைந்த விலைக் கட்டமைப்பை உருவாக்குதல். மார்ச் 1985 முதல், ஆணையம் விவசாய செலவுகள் மற்றும் விலைகளுக்கான கமிஷன் (CACP) என அறியப்படுகிறது.
விலைக் கொள்கை மற்றும் தொடர்புடைய விலைக் கட்டமைப்பைப் பரிந்துரைக்கும்போது, பின்வரும் அம்சங்களை ஆணையம் பார்வையில் வைத்திருக்கலாம்:

i) மேம்படுத்தப்பட்ட தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கும், தேசியத் தேவைகளின் வெளிச்சத்தில் பரந்த அளவில் உற்பத்தி முறையை உருவாக்குவதற்கும் உற்பத்தியாளருக்கு ஊக்கத்தொகை வழங்க வேண்டிய அவசியம்.

ii) நிலம், நீர் மற்றும் பிற உற்பத்தி வளங்களின் பகுத்தறிவுப் பயன்பாட்டை உறுதி செய்ய வேண்டிய அவசியம்.

iii) பொருளாதாரத்தின் மற்ற பகுதிகளில் விலைக் கொள்கையின் சாத்தியமான விளைவு, குறிப்பாக, வாழ்க்கைச் செலவு, ஊதியங்களின் நிலை, தொழில்துறை செலவு அமைப்பு போன்றவை.

விவசாய செலவு மற்றும் விலை கமிஷனின் செயல்பாடுகள் (CACP)

A. குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலை நிர்ணயம்

குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலைகள் மற்றும் பிற விலை அல்லாத நடவடிக்கைகள் தொடர்பான பரிந்துரைகளை வகுப்பதில், ஒரு குறிப்பிட்ட பண்டம் அல்லது பொருட்களின் குழுவின் பொருளாதாரத்தின் முழு கட்டமைப்பின் விரிவான பார்வையைத் தவிர, பின்வரும் காரணிகளை ஆணையம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறது.:

i) உற்பத்தி செலவு

ii) உள்ளீட்டு விலையில் மாற்றங்கள்

iii) உள்ளீடு-வெளியீடு விலை சமநிலை

iv) சந்தை விலைகளின் போக்குகள்

v) தேவை மற்றும் வழங்கல்

vi) பயிர்களுக்கு இடையிலான விலை சமநிலை

vii) தொழில்துறை செலவு கட்டமைப்பில் விளைவு

viii) வாழ்க்கைச் செலவில் பாதிப்பு

ix) பொதுவான விலை மட்டத்தில் விளைவு

x) சர்வதேச விலை நிலவரம்

xi) விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படும் விலைக்கும், பெற்ற விலைக்கும் இடையே உள்ள சமநிலை

xii) வெளியீட்டு விலைகள் மற்றும் மானியத்திற்கான தாக்கங்கள் மீதான விளைவு

குறிப்பு

விவசாயிகளால் உற்பத்தி செய்யப்படும் ரொக்கம் மற்றும் பொருட்கள், குத்தகைக்கு உள்நாட்டில் செலுத்தப்பட்ட வாடகை, குடும்ப உழைப்பின் கணக்கிடப்பட்ட மதிப்பு, சொந்தமான மூலதன சொத்துக்களின் வட்டி மதிப்பு (நிலம் தவிர்த்து), சொந்தமான நிலத்தின் வாடகை மதிப்பு (நில வருவாய் நிகரம்), MSP இன் பரிந்துரையை உருவாக்குவதற்கான முக்கியமான உள்ளீடாக இருக்கும் சாகுபடிச் செலவு/உற்பத்திச் செலவு பற்றிய பண்ணை மதிப்பீடுகளின் தேய்மானம், முதன்மைப் பயிர்களின் சாகுபடிச் செலவை ஆய்வு செய்வதற்கான விரிவான திட்டத்தின் மூலம் ஆணையத்திற்குக் கிடைக்கும். பொருளாதாரம் மற்றும் புள்ளியியல், வேளாண்மை மற்றும் கூட்டுறவுத் துறை, விவசாய அமைச்சகம், அரசு. இந்தியாவின். இந்த மதிப்பீடுகள் உற்பத்தியின் உண்மையான காரணிகளை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கின்றன மற்றும் அனைத்து உண்மையான கருவிகள் மற்றும் கட்டிடங்கள் மற்றும் பிற இதர செலவுகளை உள்ளடக்கியது.

கமிஷன், மாவட்டம், மாநிலம் மற்றும் நாடு அளவில் மைக்ரோ-லெவல் டேட்டா மற்றும் திரட்டி இரண்டையும் பயன்படுத்துகிறது. கமிஷன் பயன்படுத்தும் தகவல்/தரவு; மற்றம் இடையே பின்வருவன அடங்கும்:

(i) ஒரு ஹெக்டேருக்கு சாகுபடி செய்யும் செலவு மற்றும் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் உள்ள செலவுகளின் கட்டமைப்பு மற்றும் அதில் ஏற்படும் மாற்றங்கள்;

(ii) நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் குவிண்டாலுக்கு உற்பத்திச் செலவு மற்றும் அதில் ஏற்படும் மாற்றங்கள்;

(iii) பல்வேறு உள்ளீடுகளின் விலைகள் மற்றும் அதில் மாற்றங்கள்;

(iv) பொருட்களின் சந்தை விலைகள் மற்றும் அதில் ஏற்படும் மாற்றங்கள்;

(v) விவசாயிகளால் விற்கப்படும் பொருட்களின் விலைகள் மற்றும் அவர்களால் வாங்கப்பட்ட பொருட்களின் விலைகள் மற்றும் அதில் ஏற்படும் மாற்றங்கள்;

(vi) வழங்கல் தொடர்பான தகவல் - பரப்பளவு, மகசூல் மற்றும் உற்பத்தி, இறக்குமதி, ஏற்றுமதி மற்றும் உள்நாட்டு இருப்பு மற்றும் அரசு/பொது முகமைகள் அல்லது தொழில்துறையின் பங்குகள்;

(vii) தேவை தொடர்பான தகவல்-மொத்தம் மற்றும் தனிநபர் நுகர்வு, போக்குகள் மற்றும் செயலாக்கத் துறையின் திறன்;

(viii) சர்வதேச சந்தையில் விலைகள் மற்றும் அதில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், உலக சந்தையில் தேவை மற்றும் விநியோக நிலைமை;

(ix) சர்க்கரை, வெல்லம், சணல் பொருட்கள், சமையல்/உணவு அல்லாத எண்ணெய்கள் மற்றும் பருத்தி நூல் போன்ற பண்ணை பொருட்களின் வழித்தோன்றல்களின் விலைகள் மற்றும் அதில் மாற்றங்கள்;

குறிப்பு

(x) விவசாயப் பொருட்களின் செயலாக்கச் செலவு மற்றும் அதில் ஏற்படும் மாற்றங்கள்;

(xi) சந்தைப்படுத்தல் செலவு - சேமிப்பு, போக்குவரத்து, செயலாக்கம், சந்தைப்படுத்தல் சேவைகள், வரிகள்/கட்டணங்கள் மற்றும் சந்தைச் செயல்பாட்டாளர்களால் தக்கவைக்கப்பட்ட விளிம்புகள்; மற்றும்

(xii) விலைகளின் பொதுவான நிலை, நுகர்வோர் விலைக் குறியீடுகள் மற்றும் பணவியல் மற்றும் நிதிக் காரணிகளைப் பிரதிபலிக்கும் மேக்ரோ-பொருளாதார மாறிகள்.

பயிர் விதைப்புப் பருவத்திற்கு முன்பே ஆணையம் தனது பரிந்துரைகளை அரசுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். பல்வேறு ஆர்வமுள்ள குழுக்களுடன் தொடர்பு கொள்ள, கமிஷன் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள படிகளின் வரிசையைப் பின்பற்றுகிறது:

(i) கமிஷன், அந்தந்த பருவத்தில் (குறுகிய, நடுத்தர அல்லது நீண்ட திருப்பம்) தொடர்புடைய முக்கிய பிரச்சினைகளை அடையாளம் காட்டுகிறது.

(ii) ஆணையம் மத்திய அமைச்சகங்கள், மாநில அரசுகள் மற்றும் வணிகம், தொழில், செயலிகள் மற்றும் கூட்டுறவு மற்றும் தனியார் துறையில் உள்ள விவசாயிகள் தொடர்பான பிற நிறுவனங்களுக்கு ஒரு கேள்வித்தாளை அனுப்புகிறது மற்றும் சில சிக்கல்கள் மற்றும் தொடர்புடைய மாறிகள் பற்றிய உண்மைத் தகவல்களைப் பெறுகிறது.

(iii) இந்த ஆணையம் மாநில அரசுகள், மத்திய அமைச்சகங்கள்/துறைகள் மற்றும் பிற அமைப்புகளுடன் தனித்தனியாக கலந்துரையாடுகிறது. கமிஷன் ஆராய்ச்சி மற்றும் கல்வி நிறுவனங்களுடன் தொடர்பு கொள்கிறது மற்றும் தொடர்புடைய ஆய்வுகள் மற்றும் அவற்றின் கண்டுபிடிப்புகளை கண்காணிக்கிறது.

(iv) ஆணைக்குழு குறிப்பிட்ட பகுதிகளுக்கு நேரில் கண்காணிப்பு மற்றும் உள்ளூர் அளவிலான அமைப்புகள் மற்றும் விவசாயிகளிடமிருந்து கருத்துகளை வழங்குகிறது.

விலை அல்லாத நடவடிக்கைகள்

விலைக் கொள்கையைப் பரிந்துரைக்கும் அதே வேளையில், கொள்கையின் நோக்கங்களை அடைய உதவும் விலையில்லா நடவடிக்கைகளையும் ஆணையம் பரிந்துரைக்கிறது. இது சம்பந்தமாக, ஆணையம் பின்வருவனவற்றிற்கு இடையே வலியுறுத்தி வருகிறது:

(i) அறிவிக்கப்பட்ட விலை ஆதரவுக் கொள்கையை செயல்படுத்த ஏஜென்சிகளை நிறுவுதல்/பலப்படுத்துதல்

(ii) நிரூபிக்கப்பட்ட தொழில்நுட்பத்தை இன்னும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பகுதிகளுக்கு விரிவாக்குதல்

(iii) பயிர்களின் மகசூல் மற்றும் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு ஏற்ற தொழில்நுட்பத்தின் பரிணாமம்

(iv) சந்தை ஒழுங்குமுறைகளில் சீர்திருத்தம் மற்றும் விவசாய உற்பத்தி கணிசமான முன்னேற்றம் அடைந்த பகுதிகளில் புதிய சந்தைகளை அமைத்தல்

(v) விவசாய விளைபொருட்களின் தரவரிசையில் முன்னேற்றம் மற்றும் முறையான சேமிப்பு வசதிகளை விரிவுபடுத்துதல்

(vi) உபரிப் பகுதிகளில் இருந்து விவசாயப் பொருட்களை சரியான நேரத்தில் மற்றும் விரைவாகக் கொண்டு செல்வதற்கான ஏற்பாடு
(vii) உள்நாட்டு விலை ஸ்திரத்தன்மைக்கு ஸ்திரத்தன்மையை வழங்குவதற்கு தாங்கல்-பங்கு செயல்பாடுகள்
(viii) உள்நாட்டு விலையை நிலைப்படுத்துவதற்கு வெளி வர்த்தகத்தின் ஊடகத்தைப் பயன்படுத்துதல்
(ix) வரிகள்/வரிகள்/வரிகளில் சரிசெய்தல் உட்பட நிதி நடவடிக்கைகள்
(x) விவசாய விளைபொருட்களை பதப்படுத்த பொருத்தமான தொழில்நுட்பத்தை உருவாக்குதல்; விலைக் கொள்கையை உருவாக்குவதற்கான தரவுத்தளத்தை மேம்படுத்துதல்

குறிப்பு

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

3. விவசாயத் துறையில் ஏற்படும் நிச்சயமற்ற வகைகளைக் குறிப்பிடவும்.

4. விவசாய விலைக் கொள்கையின் முக்கிய கருவிகள் யாவை?

12.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

1. PDS க்கு உணவு தானியங்களை வழங்கும் முக்கிய நிறுவனம் 1965 இல் அமைக்கப்பட்ட இந்திய உணவுக் கழகம் (FCI) ஆகும். உணவு தானியங்கள் மற்றும் இதர உணவுப் பொருட்களை கொள்முதல் செய்தல், சேமித்தல், இயக்கம், போக்குவரத்து, விநியோகம் மற்றும் விற்பனை ஆகியவற்றை மேற்கொள்வது கழகத்தின் முதன்மைக் கடமையாகும். இது ஒருபுறம், விவசாயிகள் தங்கள் விளைபொருட்களுக்கு லாபகரமான விலையைப் பெறுவதை உறுதிசெய்கிறது, மறுபுறம் நுகர்வோர் மத்திய தொகுப்பிலிருந்து இந்திய அரசால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட சீரான விலையில் உணவு தானியங்களைப் பெறுகிறார்கள்
2. மாநில வர்த்தகக் கூட்டுத்தாபனத்தின் (STC) இரண்டு குறிப்பிடத்தக்க நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:
   i. சோசலிச நாடுகளிலும் மற்ற நாடுகளிலும் இந்திய அரசாங்கத்தால் அவ்வப்போது ஒப்படைக்கப்பட்ட பொருட்களின் வர்த்தகத்தை ஒழுங்கமைத்து மேற்கொள்ளுதல் மற்றும் இந்தியாவிலோ அல்லது உலகின் பிற இடங்களிலோ அத்தகைய பொருட்களின் கொள்முதல், விற்பனை மற்றும் போக்குவரத்து ஆகியவற்றை மேற்கொள்ளுதல்.
   ii. விலையை நிலைப்படுத்துவதற்கும் விநியோகத்தை நியாயப்படுத்துவதற்கும் பற்றாக்குறை உள்ள எந்தவொரு பொருளின் இறக்குமதி மற்றும்/அல்லது உள் விநியோகத்தை இந்திய மத்திய அரசின் நிகழ்வில் மேற்கொள்வது.
3. விவசாயத் துறையில் ஏற்படும் நிச்சயமற்ற வகைகள் பின்வருமாறு:
   i. மகசூல் நிச்சயமற்ற தன்மை
   ii. இறுதி தயாரிப்புகளின் விலைகள் குறித்த நிச்சயமற்ற தன்மை

iii. பருவகால நிச்சயமற்ற தன்மை மற்றும்
iv. உள்ளீடுகளின் சாத்தியமான விலைகள் மற்றும் தரம் பற்றிய நிச்சயமற்ற தன்மை.

குறிப்பு

4. விவசாய விலைக் கொள்கையின் முக்கிய கருவிகள் பின்வருமாறு:

i. ஆதரவு விலைகள்: இது விவசாய விலைக் கொள்கையின் முக்கியமான கருவிகளில் ஒன்றாகும். விதைப்புப் பருவத்திற்கு முன்பே பெரிய பண்ணை விளைபொருட்களுக்கு குறைந்தபட்ச ஆதரவு விலையை (MSP) அரசாங்கம் அறிவிக்கிறது.

ii. கொள்முதல் விலைகள்: மற்றொரு கருவி கொள்முதல் விலை பகுதியில் உள்ளது. இது முக்கிய உணவு தானியங்களின் கொள்முதல் விலை நிர்ணயம் தொடர்பானது. சந்தை விலைக்குக் கீழே சந்தைப்படுத்தக்கூடிய உபரியின் ஒரு பகுதியை வாங்குவதற்கு இந்த விலைகள் அடிப்படையாக அமைகின்றன.

iii. பொது விநியோக அமைப்பு: மூன்றாவதாக அரசாங்கத்தின் கீழ் நியாய விலைக்கடைகள் மூலம் பொது விநியோக முறையை உள்ளடக்கியது. இந்த கடைகள் அரசு நிர்ணயித்த விலையில் பொருட்களை வழங்குகின்றன. இந்த விநியோகக் கிடங்குகளில் இருந்து வாங்குவதற்கு அதிக வருமானம் உள்ள நுகர்வோர் உட்பட யாருக்கும் எந்தத் தடையும் இல்லை என்றாலும், குறைந்த வருமானம் பெறும் நுகர்வோரின் நலனைப் பாதுகாப்பதே இதன் நோக்கமாகும்.

iv. இடையகப் பங்குகள்: நான்காவது இடையக பங்குகளை உருவாக்குவது தொடர்பானது. இது அவசரநிலைகளைச் சந்திப்பதற்கும், பருவகால மற்றும் வருடாந்திர விலை ஏற்ற இறக்கங்களைக் குறைப்பதற்கும் ஆகும்.

12.7 தொகுப்பு

- PDS க்கு உணவு தானியங்களை வழங்கும் முக்கிய நிறுவனம் 1965 இல் அமைக்கப்பட்ட இந்திய உணவுக் கழகம் (FCI) ஆகும். உணவு தானியங்கள் மற்றும் இதர உணவுப் பொருட்களை கொள்முதல் செய்தல், சேமித்தல், இயக்கம், போக்குவரத்து, விநியோகம் மற்றும் விற்பனை ஆகியவற்றை மேற்கொள்வது கழகத்தின் முதன்மைக் கடமையாகும்.
- ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் (STC) மே 1956 இல் இந்திய நிறுவனங்கள் சட்டம், 1956 இன் கீழ் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது. இந்திய அரசாங்கத்தால் அவ்வப்போது முடிவு செய்யக்கூடிய ஒரே இறக்குமதி-ஏற்றுமதி முகமையாக இது வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.
- STC ஆனது இந்தியாவில் உள்ள 20 கிளைகள் மற்றும் 18 வெளிநாட்டு அலுவலகங்கள் மற்றும் பயிற்சி பெற்ற சந்தைப்படுத்தல் பணியாளர்களின் ஒரு பெரிய படை மூலம் ஏற்றுமதியை மேம்படுத்துவதற்கான சிறந்த உள்கட்டமைப்பை உருவாக்கியுள்ளது. வெளிநாட்டு அலுவலகங்கள் சந்தை நுண்ணறிவை வழங்குவதோடு தொடர்புடைய பல்வேறு தரப்பினருடன் STC வணிக விஷயங்களைத் தொடரலாம்.
- இரண்டு முக்கிய வகையான நிச்சயமற்ற தன்மைகள் உள்ளன, அவை உற்பத்தியாளர் தனது வளங்களை நிகழ்காலத்தில் உற்பத்திக்கு

அர்ப்பணித்து, எதிர்காலத்தில் எப்போதாவது முடிவுக்காக காத்திருக்கும்போது எழுகிறது.

- விவசாயத்தில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருக்கும் மற்றொரு வகை நிச்சயமற்ற தன்மை என்பது காலவரையறை நிச்சயமற்ற தன்மை ஆகும். நிலம் பொதுவாக குத்தகைதாரர்களுக்கு குத்தகைக்கு விடப்படுவது நமக்கு தெரியும். குத்தகைதாரர், ஒரு விவசாயி, எவ்வளவு காலம் தன் வசம் உள்ள நிலத்தை தக்க வைத்துக் கொள்ள முடியும் என்று தெரியவில்லை. எனவே, குத்தகைக் காலத்தின் போது, அத்தகைய மேம்பாட்டிலிருந்து போதுமான கூடுதல் வருமானத்தைப் பெறுவது குறித்து அவருக்கு உறுதியாகத் தெரியாததால், நிலத்தில் நீண்ட கால மேம்பாடுகளைச் செய்ய அவர் தயங்குவார்.
- சில பொருளாதார வல்லுநர்கள், இன்னும் விரிவாக இருக்க, நிச்சயமற்ற தன்மையைக் குறிக்கும் ஆறு 'P'களை பரிந்துரைத்துள்ளனர். அவை: விலை நிச்சயமற்ற தன்மை, உற்பத்தி நிச்சயமற்ற தன்மை, உற்பத்தி தொழில்நுட்ப நிச்சயமற்ற தன்மை, அரசியல் நிச்சயமற்ற தன்மை, தனிப்பட்ட நிச்சயமற்ற தன்மை மற்றும் மக்களின் நிச்சயமற்ற தன்மை.
- விவசாய விலைக் கமிஷன் ஜனவரி 1965 இல் முக்கிய விவசாயப் பொருட்களின் விலைக் கொள்கை குறித்து அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்குவதற்காக அமைக்கப்பட்டது. உற்பத்தியாளர் மற்றும் நுகர்வோரின் நலன்களைக் கருத்தில் கொண்டு பொருளாதாரத்தின் ஒட்டுமொத்த தேவைகளின் கண்ணோட்டத்தில் சமநிலையான மற்றும் ஒருங்கிணைந்த விலைக் கட்டமைப்பை உருவாக்குதல்.

12.8 முக்கிய வார்த்தைகள்

- **அரசியல் நிச்சயமற்ற தன்மை:** இது நாட்டில் நிலவும் நிச்சயமற்ற அரசியல் நிலைமைகளைக் குறிக்கிறது. சாதாரண சூழ்நிலையில், இந்த வகையான நிச்சயமற்ற தன்மை இருக்காது.
- **இடையக பங்கு:** இது குறைந்த அல்லது நிலையற்ற விலையில் பெறப்பட்ட ஒரு அடிப்படைப் பொருளின் பங்குகளைக் குறிக்கிறது மற்றும் சந்தையை நிலைப்படுத்துவதற்கு அதிக விலையில் விநியோகிக்கப்படுகிறது.
- **சரியான போட்டி:** இது ஒரு சந்தை வடிவமாகும், இதில் உற்பத்தியாளர் அல்லது நுகர்வோர் சந்தையில் விலைகளை பாதிக்க அதிகாரம் இல்லை.

12.9 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. இந்திய உணவுக் கழகத்தின் (FCI) குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகளைக் குறிப்பிடவும்.
2. ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷனின் (STC) முக்கிய பலவீனங்களைக் குறிப்பிடவும்.
3. பின்வருவனவற்றில் சிறு குறிப்புகளை எழுதவும்:

(a) தவணைக்கால நிச்சயமற்ற தன்மை
(b) உள்ளீட்டு விலைகள்/தரம் தொடர்பான நிச்சயமற்ற தன்மை

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

குறிப்பு

1. இந்தியாவில் ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷனின் (STC) ஸ்தாபனம், நோக்கங்கள் மற்றும் செயல்பாடு பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. விவசாய விலைக் கொள்கையின் முக்கிய நோக்கங்களை விளக்குங்கள்.
3. விவசாய செலவு மற்றும் விலை ஆணையத்தின் (CACP) செயல்பாடுகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.

12.10 மேலும் படிக்க

Hanumantha Rao, C.H. 1965. Agricultural Production Function, Costs and Returns in India. Mumbai: Tata McGraw Hill.

Joshi, P.C. 1975. Land Reforms in India: Trends and Prospects. New Delhi: Allied Publishers.

Shultz, T.W. 1965. Transforming Traditional Agriculture. New Haven London: Yale University Press.

Mellor, J.W. 1969. The Economics of Agriculture Development. Mumbai: Vora and Company.

Bhalla, G.S. 2007. Indian Agriculture since Independence. New Delhi: National Book Trust.

பகுதி – IV விவசாயக் கடன்

அலகு 13 விவசாயக் கடன் மற்றும் நிதி

கட்டமைப்பு

13.0 முன்னுரை
13.1 நோக்கங்கள்
13.2 விவசாய நிதியின் முக்கியத்துவம்
13.3 அரசின் தலையீடு தேவை
13.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்
13.5 சுருக்கத் தொகுப்பு
13.6 முக்கிய வார்த்தைகள்
13.7 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்
13.8 மேலும் படிக்க

13.0 அறிமுகம்

இந்தியாவில் வடிவமைக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்படும் விவசாயக் கடன் கொள்கைகள் முதன்மையாக இலக்கு வைக்கப்பட்ட தரைமட்டக் கடன், வட்டி மானியத் திட்டம் மற்றும் முன்னுரிமைத் துறை கடன் வழிகாட்டுதல்களின் கீழ் ஒழுங்குமுறை பரிந்துரை மூலம் கடன் வழங்குதல் மூலம் இயக்கப்படுகிறது. இந்தக் கொள்கைகள் மற்றும் அரசு மற்றும் ரிசர்வ் வங்கியின் மட்டத்தில் உள்ள மற்ற கொள்கைத் தலையீடுகள் விவசாயக் கடன் துறையில் பாராட்டத்தக்க முடிவுகளைத் தந்துள்ளன. இருப்பினும், விவசாயத் துறையானது, மூலதன உருவாக்கமின்மை, பிராந்திய ஏற்றத்தாழ்வு, விவசாயிகளை சார்ந்திருப்பது, குறிப்பாக சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகள், குத்தகை விவசாயிகள், நிலமற்ற தொழிலாளர்கள் மற்றும் பங்கு பயிர் செய்பவர்கள் நிறுவன சாராத கடன் மூலங்களில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு அதிக விகிதத்தில், உணராதது போன்ற சவால்களை எதிர்கொள்கிறது. விவசாய விளைபொருட்களுக்கான நியாயமான விலை விவசாயிகளின் துயரத்தை ஏற்படுத்துகிறது மற்றும் விவசாய கடன் தள்ளுபடிகள் கடன் கலாச்சாரத்தை பாதிக்கிறது மற்றும் மாநில நிதிகளை பலவீனப்படுத்துகிறது.

இந்த பிரிவில், விவசாய நிதியின் முக்கியத்துவம் மற்றும் இத்துறையில் அரசின் தலையீட்டின் அவசியம் குறித்து படிப்பீர்கள்.

13.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகுக்குச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்:

- விவசாய நிதியின் முக்கியத்துவத்தை பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்
- விவசாயக் கடன் வகைப்பாட்டைக் குறிப்பிடவும்
- விவசாயக் கடனில் அரசாங்கத்தின் பங்கைப் பற்றி விவாதிக்கவும்

13.2 விவசாய நிதியின் முக்கியத்துவம்

இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பு விவசாயம்; இருப்பினும், அது இன்னும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளது. பெரும்பாலான இந்திய விவசாயிகளிடம் போதிய நிதி இல்லை, இதனால், அவர்கள் தங்கள் பண்ணைகளில் நல்ல தரமான விதைகள் மற்றும் உரங்களைப் பயன்படுத்த முடியாது. மேலும், இந்தியாவில் விவசாயம் என்பது ஒரு தொழில்முனைவோர் முயற்சியாக இல்லாமல் வாழ்வாதாரத்திற்கான வழிமுறையாக பார்க்கப்படுகிறது. இதனால், தனியார் முதலீட்டாளர்கள் இந்தத் துறையில் பணத்தை முதலீடு செய்வதில்லை. நிதி பற்றாக்குறை ஒரு தீய வட்டத்தை உருவாக்குகிறது, இது படம் 13.1 இல் காட்டப்பட்டுள்ளது.

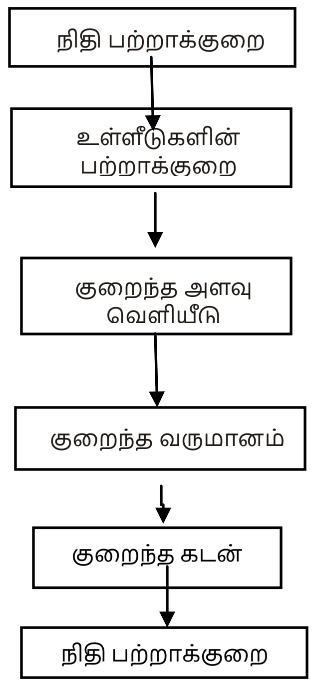

படம் 8.1 நிதிகளின் மோசமான ஃப்ளோசார்ட்

எனவே, விவசாயம் இல்லாமல் விவசாயம் வளர முடியாது என்பதால் விவசாயக் கடன் இன்றியமையாததாகக் கருதப்படுகிறது. விவசாயக் கடன் கிடைப்பது இந்திய விவசாயத்தின் மாற்றத்தின் அடிநாதமாக வெளிப்படும் என்று பல பொருளாதார நிபுணர்களும் நம்புகிறார்கள். விவசாய உற்பத்தியை மேம்படுத்தவும், ஏற்கனவே உள்ள கடனை திருப்பி செலுத்தவும் மற்றும் மேம்படுத்தப்பட்ட உற்பத்தி முறைகளை பின்பற்றவும் விவசாயிகளுக்கு கடன் தேவைப்படலாம்.

- **காலத்தின் அடிப்படையில்:** வகைப்பாட்டின் அடிப்படையில் கால அளவை எடுத்துக் கொண்டால், விவசாயிகளின் கடன் தேவைகளை பின்வரும் வகைகளாக வகைப்படுத்தலாம்:
  - o **குறுகிய கால கடன்:** விவசாயிகள் சாகுபடிக்காக அல்லது வீட்டுச் செலவுகளைச் சமாளிக்க பதினைந்து மாதங்களுக்கும் குறைவான கடன் தேவைப்படும்போது, அவர்கள் குறுகிய கால கடனைத் தேர்வு செய்கிறார்கள். விதைகள், உரங்கள், கால்நடைகளுக்கான தீவனம்

போன்றவற்றை வாங்குவதற்கு விவசாயிகளுக்கு இந்த வகையான கடன் வழங்கப்படுகிறது. இந்த நோக்கத்திற்காக பயிர்கள் போதுமானதாக இல்லாத அந்த மாதங்களில் அவர்களின் குடும்பத்தை ஆதரிக்க அவர்களுக்கு இந்த வகையான கடன் வழங்கப்படலாம். இத்தகைய குறுகிய கால கடன்கள் பொதுவாக அறுவடைக்குப் பிறகு திருப்பிச் செலுத்தப்படும்.

- **நடுத்தர கால கடன்:** விவசாயிகளுக்கு நிலத்தை மேம்படுத்தவும், கால்நடைகள் மற்றும் விவசாய கருவிகளை வாங்கவும், பதினைந்து மாதங்கள் முதல் ஐந்து ஆண்டுகள் வரையிலான நடுத்தர காலத்திற்கு நிதி தேவைப்படலாம். அத்தகைய கடன்களின் திருப்பிச் செலுத்தும் காலம் கடனின் காலத்திற்கு ஏற்ப மாறுபடும்.
- **நீண்ட கால கடன்:** விவசாயிகளுக்கு கூடுதல் நிலம் வாங்குவதற்கும், இருக்கும் நிலத்தை மேம்படுத்துவதற்கும், பழைய கடனை அடைப்பதற்கும் அல்லது விலையுயர்ந்த விவசாய இயந்திரங்களை வாங்குவதற்கும் நீண்ட காலத்திற்கு நிதி தேவைப்படும்போது, அவர்கள் நீண்ட கால கடன் வாங்குகிறார்கள். அத்தகைய கடன்களின் காலம் ஐந்து ஆண்டுகள் முதல் இருபது ஆண்டுகள் வரை மாறுபடும்.

• **நோக்கத்தின் அடிப்படையில்:** விவசாயிகள் வெவ்வேறு நோக்கங்களுக்காக கடன் தேவைப்படலாம். எனவே, விவசாயிகளின் கடன் தேவைகளை பின்வரும் நோக்கங்களாக நீங்கள் மேலும் வகைப்படுத்தலாம்:

- **உற்பத்தி கடன்:** விதைகள், உரங்கள் மற்றும் கருவிகள் வாங்குவதற்கும், அரசுக்கு வரி செலுத்துவதற்கும், நிலத்தை மேம்படுத்துவதற்கும் விவசாயிகளால் இந்த வகை கடன் பெறப்படுகிறது. இந்த வகையான கடன் விவசாயிகளுக்கு அவர்களின் விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு உதவுகிறது.
- **பயனற்ற கடன்:** சில நேரங்களில், விவசாயிகள் திருமணம், பிறப்பு, இறப்பு, வழக்கு போன்றவற்றுக்கு கடன் வாங்குகிறார்கள். விவசாய நடவடிக்கைகளில் விவசாயிகளுக்கு உதவாததால், இந்த வகை கடன் உற்பத்தியற்ற கடன் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

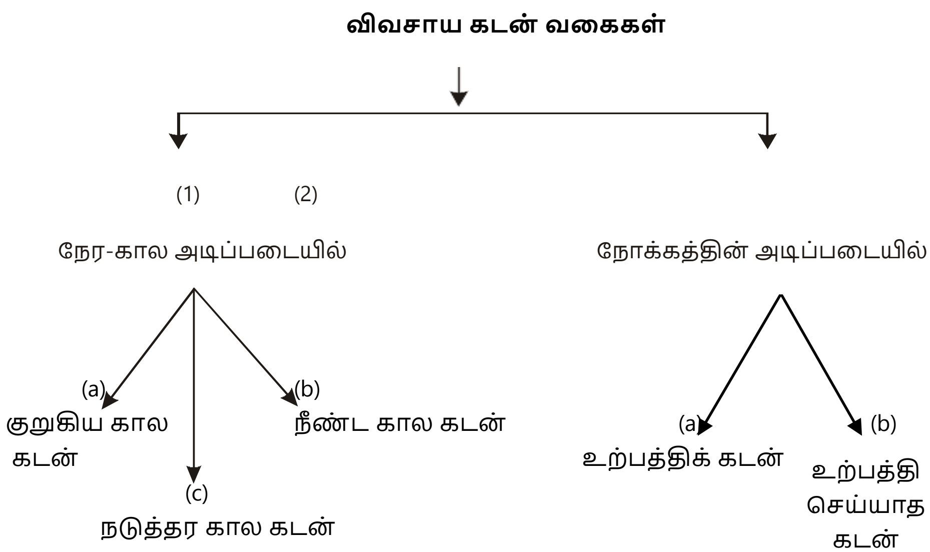

படம் 13.2 பல்வேறு வகையான விவசாயக் கடன்களைக் காட்டுகிறது:

விவசாய கடன் வகைகள்

படம் 13.2 விவசாயக் கடன் வகைகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. விவசாயத் துறையில் தனியார் முதலீட்டாளர்கள் பணத்தை முதலீடு செய்யாததற்கு என்ன காரணம்?
2. விவசாயிகள் நடுத்தர கால கடன் பெறுவதற்கான காரணங்கள் என்ன?

விவசாயக் கடன் சந்தையில் அரசாங்கத்தின் தலையீடு தேவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது, ஏனெனில் இந்தத் தலையீடு சமூகத்தின் பாதிக்கப்படக்கூடிய பகுதிகளான விவசாயிகள் மற்றும் பிற நலிந்த வகுப்பினரை மேம்படுத்த வழிவகுக்கிறது. அரசு பொதுவாக விவசாய சந்தையில் வங்கிகளுக்கு கடன்களுக்கு உத்தரவாதம் அளிப்பதன் மூலமும், குறிப்பாக விவசாயத்திற்காக கடன் நிறுவனங்களை அமைப்பதன் மூலமும் தலையிடுகிறது. மேலும், விவசாய உற்பத்தியாளர்களுக்கு மானியக் கடன் வழங்குவதும் உதவியில் அடங்கும்.

1. **கடன் மானியங்கள்:** விவசாய விவசாயிகளுக்கு மலிவாக கடன் வழங்க, விவசாயிகள் மற்றும் உற்பத்தியாளர்களுக்கு முன்னுரிமை வட்டி விகிதத்தில் அரசாங்கம் கடன் வழங்குகிறது. பொதுவாக, இது கடன் மானியம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. விவசாய உற்பத்தியாளருக்கு கடன் மானியம் வழங்குவதன் மூலம், விவசாய உற்பத்தியின் வீழ்ச்சி மற்றும் 'நீண்ட கால சமநிலைக்குக் கீழே' இடையூறுகள் தணிக்கப்படலாம் அல்லது தலைகீழாக மாற்றப்படலாம். கூடுதலாக, கடன் மானியங்கள் விவசாயத்தை ஆதரிக்கும் ஒரு வழியாகவும், அவர்களின் GATT உடன்படிக்கைகளுடன் முரண்படாமல், அவர்கள் விலை ஆதரவைப் பயன்படுத்தும் போது இருக்கலாம்.

கலைப்பு அல்லது மறுசீரமைப்பின் கீழ் உள்ள அரசு நிறுவனங்கள் மற்றும் உற்பத்தி கட்டமைப்புகள் பொதுவாக கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதில் அக்கறை காட்டுவதில்லை (அவற்றின் கடன்கள் அடிக்கடி ரத்து செய்யப்படுவதால்) கடனுக்கான அவர்களின் கோரிக்கை தனியார் விவசாயிகள் அல்லது கடினமான பட்ஜெட் கட்டுப்பாடுகளை எதிர்கொள்ளும் நிறுவனங்கள் மீது கூட்ட நெரிசலை ஏற்படுத்தக்கூடும். இந்த வழியில், பிந்தையது கடன் சந்தையின் தேவைப் பக்கத்தில் முந்தையவற்றிலிருந்து நியாயமற்ற போட்டியை எதிர்கொள்கிறது. கடன் மானியங்கள் இந்த விளைவைக் குறைக்கலாம்.

கடன் மானியத்தை வழங்க, பின்வரும் புள்ளிகளை அரசாங்கம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்:

- **i.** கடன் மானியத்திற்கான திட்டத்தின் கால அளவைக் கட்டுப்படுத்த அரசாங்கம் நம்பகமான வழிமுறையை உருவாக்க வேண்டும்.
- **ii.** சீர்திருத்தத்திற்குப் பிந்தைய நிறுவனங்களுக்கான கடன் மானியத் திட்டங்களை அரசாங்கம் இலக்காகக் கொள்ள வேண்டும் மற்றும் மானியங்களைக் கட்டுப்படுத்த ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு திட்டத்தின் இலக்கை அனுப்ப வேண்டும்.

iii. நிர்வாகத்தின் சுமையை குறைக்கும் வகையில் மானியங்களை வழங்குவதற்கு நிதி நிறுவன இயந்திரங்களையும் அரசு பயன்படுத்த வேண்டும் செலவு மற்றும் விவசாய வளர்ச்சிக்கு ஆதரவளிப்பதற்கும் உத்வேகம் கொடுப்பதற்கும் சாத்தியமான மற்றும் விரும்பிய நிறுவனங்களுக்கு நிதி செல்ல வேண்டும்.

iv. உதவி பெறும் தனிநபர்கள் கடன் நோக்கம் கொண்ட நோக்கத்திற்காக பயன்படுத்தப்படும் என்பதை நிரூபிக்க முடியும்.

2. **கடன் உத்தரவாதங்கள்:** அரசாங்கத்தின் சார்பாக வங்கி வழங்கும் கடன் உத்தரவாதத் திட்டமானது, நீண்டகாலமாக இத்தகைய முதலீட்டுத் திட்டத்தின் நோக்கமானது விவசாய உற்பத்தியாளர்களின் நிதித் தேவைக்கான தீர்வை வழங்குவதுடன், விவசாயத் தொழில்முனைவோருக்கு ஊக்கம் மற்றும் தேவையான நிதியுதவியை வழங்க வேண்டும். கடன் உத்தரவாத திட்டங்களை அமைப்பதில், சம்பந்தப்பட்ட முகவர்களுக்கான ஊக்கத்தொகையை முடிந்தவரை குறைப்பதைத் தடுப்பது முக்கியம். எனவே, கடன் வாங்கியவர் பிணையின் முதல் பகுதியை வழங்க வேண்டும் என்பதையும், தவறினால் முடிந்தவரை திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருப்பதையும் ஒருவர் கவனமாக இருக்க வேண்டும். கடன்களை போதுமான அளவு கண்காணித்து திரையிட வங்கியைத் தூண்டுவதற்கு வங்கி தனது பங்கை எடுக்க வேண்டும். மேலும், போட்டியைத் தூண்டும் வகையில், இந்தத் திட்டம் பல வங்கிகளை பங்கேற்க அனுமதிக்க வேண்டும். இறுதியாக, பொதுவான எளிய மற்றும் வெளிப்படையான விதிகளை அமைப்பதில் அரசாங்கம் தனது ஈடுபாட்டைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும், மேலும் குறிப்பிட்ட விண்ணப்பங்கள் அல்லது உண்மையான கடன் முடிவுகளில் தலையிட அனுமதிக்கக் கூடாது.

3. **சிறப்பு விவசாய கடன் நிறுவனங்களை உருவாக்குதல்:** விவசாயத்திற்கான சிறப்பு கடன் நிறுவனங்கள் கடன் கூட்டுறவுகள், அரசுக்கு சொந்தமான விவசாய நிதிகள், பரஸ்பர அல்லது மேம்பாட்டு நிதிகள் போன்ற பல்வேறு வடிவங்களில் காணப்படுகின்றன. இந்த நிறுவனங்கள் அவற்றின் செயல்திறனை பாதிக்கும் வெவ்வேறு குணாதிசயங்களைக் கொண்டுள்ளன, அவற்றில் பல அவற்றின் தனிப்பட்ட சூழ்நிலைக்கு குறிப்பிட்டவை. சிறப்பு விவசாய கடன் நிறுவனங்களை உருவாக்குவதிலிருந்து மிக முக்கியமான நன்மைகள், குறைந்த பரிவர்த்தனை, கண்காணிப்பு மற்றும் சரிபார்ப்பு செலவு ஆகியவை தொடர்புடைய விவசாய நடவடிக்கைகள் குறித்த அதிக நிபுணத்துவ அறிவின் மூலம்.

நபார்டு வங்கி மற்றும் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மேம்பாடு போன்ற விவசாய உள்ளுணர்வுகளின் தொடக்கம் விவசாய நிதி மற்றும் மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடிய விவசாய கடன் வாங்குபவர்களை சேர்ப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. இது கடன் வழங்குபவருக்கும் கடன் வாங்குபவருக்கும் இடையிலான இடைவெளியைக் குறைத்து, அத்தகைய பரிவர்த்தனைகளைச் செய்வதற்கான முறையான சந்தையை அளித்துள்ளது. மேலும், வணிக வங்கிகள் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ விவசாய நிதியில் பங்கேற்பது விவசாயத் துறையில் வர்த்தகம் மற்றும் வர்த்தகத்தை வலுப்படுத்த வழிவகுக்கும் மற்றும் விவசாயிகள், கைவினைஞர்கள்,

கைவினைஞர்கள் மற்றும் சிறு தொழில்முனைவோருக்கு அதிக வாய்ப்புகளை வழங்கலாம்.

ஆரம்பத்தில், நம் நாட்டின் வணிக வங்கிகள் கிராமப்புற கடன்களை முன்னேற்றுவதில் ஒரு சிறிய பங்கைக் கொண்டிருந்தன. 1950-51ல், வணிக வங்கிகள் நாட்டின் மொத்த விவசாயக் கடனில் 1 சதவீதத்தை மட்டுமே அளித்தன. ஆனால் வங்கிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்ட பிறகு 1969, இந்த வணிக வங்கிகள் கிராமப்புறத் துறைக்கு நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் நிதி உதவி மற்றும் குறுகிய கால மற்றும் நடுத்தர கால கடன்களை வழங்கி வருகின்றன. கிராமங்களை தத்தெடுக்கும் திட்டம் மற்றும் சேவை பகுதி அணுகுமுறை மூலம், வணிக வங்கிகள் விவசாயிகளின் தேவைகளை கருத்தில் கொள்ள ஆரம்பித்தன. நாட்டின் பல்வேறு மாநிலங்களில் உள்ள பிராந்திய கிராமப்புற வங்கிகளுக்கு (RRBs) நிதியுதவி அளித்ததன் மூலம் வணிக வங்கிகள் மீண்டும் சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளை கிராமக் கந்து வட்டிக்காரர்களின் பிடியில் இருந்து பாதுகாத்தன.

கிராமப்புறத் துறைக்கான கடன் ஓட்டத்தை அதிகரிக்க, வணிக வங்கிகள் தங்கள் நிகர வங்கிக் கடனில் குறைந்தபட்சம் 10 சதவிகிதம் அல்லது முன்னுரிமைத் துறையின் 25 சதவிகிதத்தை சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகள், நிலமற்ற தொழிலாளர்கள், குத்தகைதாரர்கள் அடங்கிய நலிந்த பிரிவினருக்கு வழங்குமாறு ஆர்பிஐ அறிவுறுத்தியது. விவசாயிகள் மற்றும் பங்குதாரர்கள், கைவினைஞர்கள், கிராமம் மற்றும் குடிசைத் தொழில்கள் மற்றும் ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் பயனாளிகள், பட்டியல் சாதியினர் மற்றும் பழங்குடியினர் மற்றும் மாறுபட்ட வட்டித் திட்டத்தின் (டிஆர்ஐ) பயனாளிகள்.

இறுதியாக, காலப்போக்கில், விவசாயத் துறையில் நிறுவன நிதியின் பங்கு அதிகரித்து, இந்தத் துறையில் அதிக வாய்ப்புகளை வழங்குகிறது. கிசான் கிரெடிட் கார்டு மற்றும் விவசாய சமூகத்திற்கான பிற விவசாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் விவசாயத் துறையைச் சேர்ப்பதன் மூலம் மட்டுமே வெற்றிபெற முடியும் மற்றும் இந்த நோக்கத்தை அடைவதில் நிதி நிறுவனங்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. விவசாயத் துறையில் நிதி நிலைத்தன்மை மற்றும் பணப்புழக்கத்தை அடைய இந்திய ரிசர்வ் வங்கியுடன் இணைந்து RRBகள், NABARD மற்றும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இணைந்து செயல்படுகின்றன. இது இந்தத் துறையில் பணப்புழக்கத்தின் ஓட்டத்தையும் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவதையும் மேம்படுத்துகிறது மற்றும் விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தி மற்றும் வருவாயை அதிகரிக்கும்.

சமூகத்தின் நலிந்த பிரிவைச் சேர்ந்த கடன் வாங்குபவர்களுடன் சேர்ந்து கிராமப் பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் கடன் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் பொதுவான நோக்கத்துடன் கிராமப்புறங்களில் செயல்படும் அனைத்து நிறுவனங்களுக்கிடையில் சரியான ஒருங்கிணைப்பை உறுதி செய்வதே அடிப்படை மற்றும் முக்கியமான தத்துவ நிதி நிறுவனங்களாகும்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

3. கடன் மானிய முறையை உருவாக்கும்போது அரசாங்கம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய அத்தியாவசிய புள்ளிகள் என்ன?
4. சிறப்பு விவசாய கடன் நிறுவனங்களை உருவாக்குவதன் மூலம் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் குறிப்பிடவும்.

13.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

1. இந்தியாவில் விவசாயம் ஒரு தொழில்முனைவோர் முயற்சியாக இல்லாமல் வாழ்வாதாரமாக பார்க்கப்படுவதால், தனியார் முதலீட்டாளர்கள் இந்தத் துறையில் பணத்தை முதலீடு செய்வதில்லை.
2. விவசாயிகள் நிலத்தை மேம்படுத்தவும், கால்நடைகள் மற்றும் விவசாய கருவிகளை வாங்கவும் நடுத்தர கால கடன் பெறுகின்றனர்.
3. கடன் மானிய முறையை உருவாக்கும்போது அரசாங்கம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய அத்தியாவசிய புள்ளிகள் பின்வருமாறு:
   - கடன் மானியத்திற்கான திட்டத்தின் கால அளவைக் கட்டுப்படுத்த அரசாங்கம் நம்பகமான வழிமுறையை உருவாக்க வேண்டும்.
   - சீர்திருத்தத்திற்குப் பிந்தைய நிறுவனங்களுக்கான கடன் மானியத் திட்டங்களை அரசாங்கம் இலக்காகக் கொள்ள வேண்டும் மற்றும் மானியங்களைக் கட்டுப்படுத்த ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு திட்டத்தின் இலக்கை அனுப்ப வேண்டும்.
   - நிர்வாகச் செலவின் சுமையைக் குறைக்கவும், விவசாய வளர்ச்சிக்கு ஆதரவளிப்பதற்கும் உத்வேகத்தை வழங்குவதற்கும் சாத்தியமான மற்றும் விரும்பிய நிறுவனங்களுக்கு நிதி செல்வதை உறுதிசெய்ய, மானியங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் நிதி நிறுவன இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.
   - உதவி பெறும் தனிநபர்கள் கடன் நோக்கம் கொண்ட நோக்கத்திற்காக பயன்படுத்தப்படும் என்பதை நிரூபிக்க முடியும்.
4. விவசாயத் துறையில் நிதி நிலைத்தன்மை மற்றும் பணப்புழக்கத்தை அடைய இந்திய ரிசர்வ் வங்கியுடன் இணைந்து RRBகள், NABARD மற்றும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் இணைந்து செயல்படுகின்றன. இது இந்தத் துறையில் பணப்புழக்கத்தின் ஓட்டத்தையும் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துவதையும் மேம்படுத்துகிறது மற்றும் விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தி மற்றும் வருவாயை அதிகரிக்கும்.

13.5 தொகுப்பு

- இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பு விவசாயம்; இருப்பினும், அது இன்னும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளது. பெரும்பாலான இந்திய விவசாயிகளிடம் போதிய நிதி இல்லை, இதனால், அவர்கள் தங்கள் பண்ணைகளில் நல்ல தரமான விதைகள் மற்றும் உரங்களைப் பயன்படுத்த முடியாது.
- விவசாய உற்பத்தியை மேம்படுத்தவும், ஏற்கனவே உள்ள கடனை திருப்பி செலுத்தவும் மற்றும் மேம்படுத்தப்பட்ட உற்பத்தி முறைகளை பின்பற்றவும் விவசாயிகளுக்கு கடன் தேவைப்படலாம். அவர்களின் கடன் தேவைகளை நேரம்-காலம் மற்றும் நோக்கத்தின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தலாம்.

- விவசாயக் கடன் சந்தையில் அரசாங்கத்தின் தலையீடு தேவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது, ஏனெனில் இந்தத் தலையீடு சமூகத்தின் பாதிக்கப்படக்கூடிய பகுதிகளான விவசாயிகள் மற்றும் பிற நலிந்த வகுப்பினரை மேம்படுத்த வழிவகுக்கிறது.
- அரசாங்கத்தின் சார்பாக வங்கி வழங்கும் கடன் உத்தரவாதத் திட்டம், நீண்ட காலத்திற்கு இத்தகைய முதலீட்டுத் திட்டத்தின் நோக்கமானது விவசாய உற்பத்தியாளர்களுக்கு அவர்களின் தீர்வை வழங்குவதை உறுதி செய்ய வேண்டும். விவசாய தொழில்முனைவோருக்கு நிதி தேவை மற்றும் ஊக்கம் மற்றும் மிகவும் தேவையான நிதி உதவியை வழங்குதல்.
- நாட்டின் பல்வேறு மாநிலங்களில் உள்ள பிராந்திய கிராமப்புற வங்கிகளுக்கு (RRBகள்) நிதியுதவி அளித்ததன் மூலம் வணிக வங்கிகள் மீண்டும் சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளை கிராமக் கந்து வட்டிக்காரர்களின் பிடியில் இருந்து பாதுகாத்தன.
- நிதி நிறுவனங்களின் அடிப்படை மற்றும் முக்கியமான தத்துவம், சமூகத்தின் நலிந்த பிரிவைச் சேர்ந்த கடன் வாங்குபவர்களுடன் சேர்ந்து கிராமப்புற பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் கடன் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் பொதுவான நோக்கத்துடன் கிராமப்புறங்களில் செயல்படும் அனைத்து முகவர்களிடையே சரியான ஒருங்கிணைப்பை உறுதி செய்வதாகும்.

13.6 முக்கிய வார்த்தைகள்

- **உற்பத்தி கடன்:** விதைகள், உரங்கள் மற்றும் கருவிகள் வாங்குவதற்கும், அரசுக்கு வரி செலுத்துவதற்கும், நிலத்தை மேம்படுத்துவதற்கும் விவசாயிகளால் இந்த வகை கடன் பெறப்படுகிறது. இந்த வகையான கடன் விவசாயிகளுக்கு அவர்களின் விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு உதவுகிறது.
- **வணிக வங்கி:** தனிநபர்கள் மற்றும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களுக்கு சேமிப்புக் கணக்கு, நடப்புக் கணக்கு மற்றும் பிற வசதிகள் போன்ற அடிப்படை முதலீட்டுத் தயாரிப்புகளை வழங்கும் நிதி நிறுவனமாக இந்த வங்கி செயல்படுகிறது.
- **மாறுபட்ட வட்டி விகிதம் (DRI) திட்டம்:** இத்திட்டம் 1972 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் பொதுத்துறை வங்கிகளால் நலிந்த பிரிவினருக்கு சலுகை வட்டி விகிதத்தில் வங்கிக் கடன் வழங்குவதற்காக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

13.7 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. இந்தியாவில் விவசாய நிதியின் முக்கியத்துவத்தை கூறுங்கள்.
2. இந்தியாவில் விவசாயிகளின் கடன் தேவைகளின் வகைப்பாடு குறித்து ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதுங்கள்.

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. விவசாய நிதியில் அரசின் தலையீடு ஏன் முக்கியமானது?
2. விவசாயக் கடன் சந்தையில் இந்திய அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் பற்றி விவாதிக்கவும்.

13.8 மேலும் படிக்க

Hanumantha Rao, C.H. 1965. Agricultural Production Function, Costs and Returns in India. Mumbai: Tata McGraw Hill.

Joshi, P.C. 1975. Land Reforms in India: Trends and Prospects. New Delhi: Allied Publishers.

Shultz, T.W. 1965. Transforming Traditional Agriculture. New Haven London: Yale University Press.

Mellor, J.W. 1969. The Economics of Agriculture Development. Mumbai: Vora and Company.

Bhalla, G.S. 2007. Indian Agriculture since Independence. New Delhi: National Book Trust.

அலகு 14 இந்தியாவில் விவசாயக் கடன் அமைப்பு

கட்டமைப்பு

14.0 முன்னுரை

14.1 நோக்கங்கள்

14.2 நபார்டு, RRBகள் மற்றும் கூட்டுறவுகளின் பங்கு

- 14.2.1 விவசாயம் மற்றும் ஊரக வளர்ச்சிக்கான தேசிய வங்கி
- 14.2.2 பிராந்திய கிராமப்புற வங்கிகள் (RRBs)
- 14.2.3 இந்தியாவில் கூட்டுறவு இயக்கம்

14.3 மைக்ரோ ஃபைனான்ஸ், SHGS மற்றும் NGOகளின் பங்கு

- 14.3.1 சுய உதவிக் குழுக்கள் மூலம் மைக்ரோ ஃபைனான்ஸ்
- 14.3.2 மைக்ரோ நிதி நிறுவனங்கள்
- 14.3.3 இந்தியாவில் விவசாயக் காப்பீடு

14.4 மூலதன உருவாக்கத்தின் சிக்கல்கள்

14.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

14.6 சுருக்கத் தொகுப்பு

14.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

14.8 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

14.9 மேலும் படிக்க

14.0 அறிமுகம்

எந்தவொரு நிறுவனத்தையும் தொடங்குவதற்கு, அடிப்படைத் தேவை நிதி. அதேபோல, விவசாயத்தில் நிதியும் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. மேலும், சமூகத்தின் நலிந்த பிரிவினருக்குள் விழும் மக்களில் பெரும் பகுதியினரால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் போது. மேலும், நிதி தேவை என்பது விவசாயப் பயன்பாடுகளுக்கு மட்டும் அல்ல, அவை உற்பத்தி அல்லாத பயன்பாடுகளுக்கும் விரிவடைகின்றன. இங்குதான் விவசாயக் கடன் என்ற கருத்து வருகிறது. இந்த பிரிவில், விவசாய நிதியின் பொருள் மற்றும் முக்கியத்துவம் பற்றி நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்; பல்வேறு கடன் ஆதாரங்கள்; நபார்டு, கூட்டுறவு, பிராந்திய கிராமப்புற வங்கிகள், சுய உதவிக் குழுக்கள், சிறு நிதி நிறுவனங்கள், அரசு சாரா நிறுவனங்கள், காப்பீடு ஆகியவற்றின் செயல்பாடுகள் மற்றும் நிலை; மற்றும் மூலதன உருவாக்கம் பிரச்சனை பற்றி.

14.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகுக்குச் சென்ற பிறகு, உங்களால் முடியும்:

- நபார்டின் பங்கு மற்றும் செயல்பாடுகளை ஆராயுங்கள்
- பிராந்திய கிராமப்புற வங்கிகளின் குறிப்பிடத்தக்க பங்கை பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்
- இந்தியாவில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் வழங்கும் நன்மைகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்
- கூட்டுறவு சங்கங்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகளை பட்டியலிடுங்கள்
- தேசிய வேளாண் காப்பீட்டுத் திட்டத்தை (NAIS) குறிப்பிடவும்
- விவசாயக் கடன் பிரச்சனைக்கான தீர்வுகளை விளக்குங்கள்

14.2 நபார்டு, RRBS மற்றும் இந்திய கூட்டுறவு அமைப்புகளின் பங்கு

கிராமப்புறக் கடனுக்கான சில முக்கிய ஆதாரங்களைப் பற்றி இப்போது பார்ப்போம்.

14.2.1 விவசாயம் மற்றும் ஊரக வளர்ச்சிக்கான தேசிய வங்கி

மார்ச் 1979 இல் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியால் நியமிக்கப்பட்ட சிவராமன் கமிட்டியின் பரிந்துரையின் பேரில், விவசாயக் கடன் தொடர்பான பிரச்சனைகளை ஆய்வு செய்ய, நேஷனல் பேங்க் ஃபார் அக்ரிகல்ச்சர் அண்ட் ரூரல் டெவலப்மென்ட் (நபார்டு) 12 ஜூலை 1982 இல் நிறுவப்பட்டது. இது விவசாயக் கடனுக்கான உச்ச வங்கியாக நிறுவப்பட்டது. இது விவசாயம் மற்றும் கிராமப்புற வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. கிராமப்புறங்களில் விவசாயம், சிறு தொழில்கள், குடிசை மற்றும் கிராம தொழில்கள் மற்றும் பிற தொடர்புடைய பொருளாதார நடவடிக்கைகளை மேம்படுத்துவதற்காக இந்த உச்ச வளர்ச்சி வங்கி நிறுவப்பட்டது. மக்கள்தொகையின் அளவு மற்றும் நகரங்களைப்

பொருட்படுத்தாமல், கிராமப்புறப் பகுதிகள் அனைத்து கிராமங்களையும் உள்ளடக்கியது, மக்கள் தொகை 10,000 க்கு மேல் இல்லை. இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் பின்வரும் துறைகளின் செயல்பாடுகளை நபார்டு எடுத்துக் கொண்டது:

- வேளாண்மை கடன் துறை
- கிராமப்புற திட்டமிடல் மற்றும் கடன் பிரிவு
- விவசாய மறுநிதி மற்றும் மேம்பாட்டுக் கழகம்

நபார்டின் முக்கிய செயல்பாடுகள்

நபார்டு பின்வரும் செயல்பாடுகளில் கவனம் செலுத்துகிறது:

- விவசாயம், சிறு தொழில்கள், குடிசை மற்றும் கிராமத் தொழில்கள், கைவினைப் பொருட்கள் மற்றும் பிற அதனுடன் தொடர்புடைய பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கான கடனை ஊக்குவிப்பது தொடர்பான கொள்கை மற்றும் திட்டமிடல் மற்றும் செயல்பாட்டு அம்சங்கள் தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களிலும் இது ஒரு உயர்நிலை நிறுவனத்தின் பங்கை வகிக்கிறது.
- கிராமப்புறங்களில் செயல்பாடுகளை மேம்படுத்துவதற்காக நீண்ட கால மற்றும் குறுகிய கால கடன்களை வழங்குவதற்கான மறு நிதியளிப்பு நிறுவனமாக இது செயல்படுகிறது.

நபார்டு மேலாண்மை

இந்திய அரசு நபார்டு வங்கியின் நிர்வாகத்தை இயக்குநர் குழுவிடம் ஒப்படைத்துள்ளது. இந்த வாரியம் பின்வருவனவற்றைக் கொண்டுள்ளது:

- ஒரு தலைவர்
- நிர்வாக இயக்குனர்
- ரிசர்வ் வங்கியின் இயக்குநர்களில் மூன்று இயக்குநர்கள்
- இந்திய அரசின் அதிகாரிகளின் மூன்று இயக்குநர்கள்
- கிராமப்புற பொருளாதாரம் மற்றும் கிராமப்புற மேம்பாடு ஆகியவற்றில் நிபுணத்துவம் பெற்ற இரண்டு இயக்குநர்கள்
- மாநில அரசுகளின் அதிகாரிகளில் இருந்து இரண்டு இயக்குநர்கள்
- கூட்டுறவு மற்றும் வணிக வங்கியில் பணியாற்றிய அனுபவம் கொண்ட மூன்று இயக்குநர்கள்

நபார்டு வங்கியின் செயல்பாடுகள்

நபார்டு பின்வரும் செயல்பாடுகளை செய்கிறது:

கடன் செயல்பாடுகள்: நபார்டின் முக்கிய கடன் செயல்பாடுகள் பின்வருமாறு:

o **மறு நிதி வசதி:** நபார்டு கூட்டுறவு வங்கிகள், துறை சார்ந்த வங்கிகள் மற்றும் பிற நிதி நிறுவனங்களுக்கு மறு நிதி வசதியை (குறுகிய கால கடன் மூலம்) வழங்குகிறது. அதைச் செய்வதன் மூலம், பின்வருவனவற்றை ஊக்குவிக்க நபார்டு முயல்கிறது:

(i) விவசாய பொருட்களை சந்தைப்படுத்துதல்

(ii) விவசாயிகளுக்கு விவசாய இடுபொருட்கள் விநியோகம்

(iii) குடிசை மற்றும் சிறு தொழில்களின் உற்பத்தி மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் நடவடிக்கைகள்

O **நடுத்தர கால கடன்:** NABARD நடுத்தர காலக் கடனை (1½–7 ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்திற்கு) பின்வருவனவற்றிற்கு வழங்குகிறது:

(i) மாநில கூட்டுறவு வங்கிகள்

(ii) பிராந்திய கிராமப்புற வங்கிகள்

O **நீண்ட கால கடன்:** நபார்டு நீண்ட காலக் கடனை (இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மிகாமல்) பின்வருவனவற்றிற்கு வழங்குகிறது:

(i) மாநில கூட்டுறவு வங்கிகள்

(ii) RRBகள்

(iii) நில மேம்பாட்டு வங்கிகள்

(iv) வணிக வங்கிகள்

O **மாற்று வசதிகள்:** இது மாநில கூட்டுறவு வங்கிகள் மற்றும் RRB களுக்கு வறட்சி, பஞ்சம் அல்லது பிற இயற்கை பேரிடர்களின் கீழ் ஏழு ஆண்டுகளுக்கு மிகாமல் மாற்றும் வசதியை வழங்குகிறது.

O **மாநில அரசுகளுக்கு கடன்:** கூட்டுறவு கடன் சங்கங்களின் பங்கு மூலதனத்திற்கு நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ சந்தா செலுத்துவதற்கு இருபது ஆண்டுகளுக்கு மிகாத காலத்திற்கு இது மாநில அரசாங்கங்களுக்கு கடன் வழங்குகிறது.

O **பங்கு மூலதனம்:** நபார்டு பங்கு மூலதனத்திற்கு சந்தா செலுத்துகிறது அல்லது விவசாயம் மற்றும் கிராமப்புற மேம்பாடு தொடர்பான எந்தவொரு நிறுவனத்தின் பத்திரங்களிலும் முதலீடு செய்கிறது.

ஒழுங்குமுறை செயல்பாடுகள்: நபார்டின் முக்கிய ஒழுங்குமுறை செயல்பாடுகள் பின்வருமாறு:

O வங்கி ஒழுங்குமுறைச் சட்டம், 1949, முதன்மை கூட்டுறவு சங்கங்கள் மற்றும் RRBகளைத் தவிர மற்ற கூட்டுறவு சங்கங்களை ஆய்வு செய்ய நபார்டுக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது.

O எந்தவொரு RRB அல்லது ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் கிளையைத் திறக்க அனுமதி கோரினால், அதன் விண்ணப்பத்தை நபார்டு மூலம் ரிசர்வ் வங்கிக்கு அனுப்ப வேண்டும்.

O RRBகள் மற்றும் கூட்டுறவு வங்கிகள் ரிசர்வ் வங்கிக்கு தங்கள் வருமானத்தை சமர்ப்பித்தால், அத்தகைய ரிட்டர்ன்களின் நகல்களை நபார்டுக்கு அளிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

O கூட்டுறவு வங்கிகள் மற்றும் RRB களில் இருந்து ஏதேனும் தகவல் அல்லது அறிக்கையை பெற நபார்டுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

வளர்ச்சி செயல்பாடுகள்: நபார்டு பல்வேறு வளர்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்கிறது.

இது பின்வருவனவற்றை உருவாக்குகிறது:

- கடன் திட்டங்கள்
- நிறுவனங்களை உருவாக்குகிறது
- ஆராய்ச்சி மற்றும் தொழில்நுட்பத்தை ஊக்குவிக்கிறது
- கடன் விநியோக வழிமுறைகளில் புதுமைகளை அறிமுகப்படுத்துகிறது
- பயனாளிகளின் திறன்-மேம்படுத்துதலில் கவனம் செலுத்துகிறது மற்றும் வாடிக்கையாளர் வங்கிகள் நபார்டு பின்வரும் செயல்பாடுகளை ஒருங்கிணைக்கிறது:
- கிராமப்புற கடன் ஏஜென்சிகள்

- o விவசாய மற்றும் கிராமப்புற பிரச்சனைகளை சமாளிக்க நிபுணத்துவத்தை உருவாக்குகிறது
- o அரசு, ரிசர்வ் வங்கி மற்றும் பிற நிறுவனங்களின் கிராமப்புற மேம்பாட்டு முயற்சிகளுக்கு உதவுகிறது

இது பயிற்சி மற்றும் ஆராய்ச்சிக்கான வசதிகளை வழங்குகிறது, தகுதியான நிறுவனங்களின் பங்கு மூலதனத்திற்கு பங்களிக்க மாநில அரசாங்கங்களுக்கு உதவுகிறது. விவசாயம் மற்றும் கிராமப்புற வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ள பணியாளர்களின் தொழில்நுட்ப திறன் மற்றும் திறனை மேம்படுத்தும் வகையில், நபார்டு பல்வேறு பயிற்சி திட்டங்களையும் மேற்கொள்கிறது.

நபார்டின் மூலதனம் மற்றும் வளங்கள்

ஆரம்பத்தில், நபார்டு வங்கியின் செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் 100 கோடியாகவும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூலதனம் 500 கோடியாகவும் இருந்தது. செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் ஆரம்பத்தில் ரிசர்வ் வங்கி மற்றும் மத்திய அரசால் வழங்கப்பட்டது. நபார்டு வங்கியின் செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் 100 கோடியிலிருந்து 500 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டது. 1999ல், 2,000 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டது. நபார்டு இந்திய அரசு, உலக வங்கி மற்றும் பிற நிறுவனங்களிடமிருந்து நிதி பெறுகிறது, மேலும் சந்தையில் இருந்து நிதி திரட்டுகிறது. இந்த பங்களிப்புகளுடன் மார்ச் 2000 இறுதியில் நபார்டின் பயனுள்ள மூலதனம் 6,882 கோடியாக உயர்ந்தது. 2020 வரை நபார்டு வங்கியின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூலதனம் 30,000 கோடியாக இருந்தது நபார்டின் முக்கிய ஆதாரங்கள் பின்வருமாறு:

- **பங்கு மூலதனம்:** மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, NABRD இன் செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் படிப்படியாக 100 கோடியிலிருந்து 1000 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டு மேலும் 2000 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. 31 மார்ச் 2020 நிலவரப்படி செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் 14,080 கோடி

- **தேசிய ஊரக கடன் நிதி:** இந்த நிதியானது NABARD இன் பிரிவு 42ன் கீழ் அமைக்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் RBI மற்றும் இந்திய அரசாங்கத்தால் அவ்வப்போது அளிக்கப்படும் பங்களிப்புகளுக்கு வரவு வைக்கப்படுகிறது. இந்த நிதியில் உள்ள தொகையானது பல்வேறு நோக்கங்களுக்காக கடன்கள் மற்றும் முன்பணங்கள் மூலம் நிதி உதவி வழங்க நபார்டு மூலம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- **தேசிய ஊரக கடன் (நிலைப்படுத்துதல்) நிதி:** இந்த நிதியானது ரிசர்வ் வங்கி மற்றும் மத்திய அரசின் பங்களிப்புடன் வரவு வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நிதியில் வரவு வைக்கப்படும் பணம், வறட்சி, பஞ்சம் அல்லது பிற பேரழிவுகள், இராணுவ நடவடிக்கைகள் அல்லது ஏழு ஆண்டுகள் வரை கடன்கள் மற்றும் முன்பணங்கள் மூலம் மாநில கூட்டுறவு வங்கிகள், RRB கள் அல்லது பிற நிதி நிறுவனங்களுக்கு உதவி தேவைப்படும்போது உதவி வழங்க பயன்படுத்தப்படுகிறது. எதிரி நடவடிக்கை.
- **கிராமப்புற உள்கட்டமைப்பு மேம்பாட்டு நிதி:** முன்னுரிமைத் துறைகளின் கீழ் விவசாயக் கடன் வழங்குவதற்கான இலக்கை அடையத் தவறிய, நடந்துகொண்டிருக்கும் கிராமப்புற-

உள்கட்டமைப்பு திட்டங்கள் மற்றும் வணிக வங்கிகளை விரைவாக முடிப்பதற்காக இந்த நிதி உருவாக்கப்பட்டது.

- **ரிசர்வ் வங்கியில் கடன் வாங்குதல்:** இந்திய ரிசர்வ் வங்கி, நபார்டு வங்கிக்கு பொதுக் கடன்களை (GLC) வழங்குகிறது, இது பருவகால விவசாய நடவடிக்கைகள் மற்றும் விவசாயத்திற்கு வெளியே கடன்களை மறு நிதியளிப்பதற்கு உதவுகிறது.
- **பத்திரங்கள் மற்றும் கடன் பத்திரங்கள்:** வரம்புகள் மற்றும் கடனீட்டுப் பத்திரங்களை வெளியிடுவதன் மூலம் சந்தைக் கடன்கள் மூலம் நபார்டு நிதி திரட்டுகிறது.
- **வைப்புத்தொகை:** பெரும்பாலான வைப்புத்தொகைகள் தனியார் வங்கிகளால் முன்னுரிமைத் துறைக் கடன்களின் அடிப்படையில் செய்யப்பட்டுள்ளன.
- **இந்திய அரசு மற்றும் உலக வங்கி:** மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, நபார்டு இந்திய அரசு மற்றும் உலக வங்கி மற்றும் IDA ஆகியவற்றிலிருந்து நிதியைப் பெறுகிறது.

நபார்டின் செயல்திறன் மற்றும் சாதனைகள்

இது தொடர்பாக ஒருவர் பின்வரும் அவதானிப்புகளை மேற்கொள்ளலாம்:

- **வளங்களைத் திரட்டுதல்:** நபார்டு 2001-2002ல் 6,282 கோடி வளங்களை திரட்டியது, இது உண்மையில் மிகவும் நம்பத்தகுந்தது. இந்த வளங்களுக்கான தேசிய ஊரகக் கடன் பங்களிப்பு 1,202 கோடி மற்றும் கிராமப்புற உள்கட்டமைப்பு மேம்பாட்டு நிதி (RIDF) வைப்புத்தொகை மொத்த வளங்களில் மூன்றில் ஒரு பங்காக (2,474 கோடி) பங்களித்தது. மார்ச் 2020 நிலவரப்படி, NRC மற்றும் RIDF இன் பங்களிப்புகள் 16,090 கோடி மற்றும் 1,30,442 கோடி.
- **மறு நிதி:** இது மாநில அரசுகள் மற்றும் பிராந்திய கிராமப்புற வங்கிகளுக்கு மறு நிதி வசதிகளை வழங்குகிறது. விநியோகத்தை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம்:

O **நோக்கம் வாரியாக வழங்குதல்:** நபார்டு முக்கியமாக பின்வரும் நோக்கங்களுக்காக கடன்களை வழங்குகிறது:

(i) சிறு நீர்ப்பாசனம்
(ii) நில மேம்பாடு
(iii) பண்ணை இயந்திரமயமாக்கல்
(iv) பெருந்தோட்டம்
(v) தோட்டக்கலை (ஹார்ட்டிகல்ச்சர்)
(vi) கோழி வளர்ப்பு
(vii) ஆடு வளர்ப்பு
(viii) கடற்றொழில்
(ix) பால் வளர்ச்சி
(x) சேமிப்பகம்
(xi) சந்தை யார்டுகள்

2002 இல் மொத்த முதலீட்டுக் கடனில் 1,099 கோடியில் (28 சதவீதம்) பண்ணை இயந்திரமயமாக்கல் செயல்பாடுகள் மிகப்பெரிய பங்கைக் கொண்டிருந்தன என்பதை நபார்டு (மறு-நிதி) மூலம் முதலீட்டுக் கடனை நோக்க வாரியாக விநியோகித்தல் வெளிப்படுத்துகிறது.

2019-20 நிதியாண்டில், முக்கிய நோக்கங்களில், சுய உதவிக் குழுக்கள் மூன்றில் ஒரு பங்கைக் கொண்டிருந்தன மற்றும் 2019-20 ஆம் ஆண்டில் மொத்த LT மறுநிதி வழங்கலில் கால் பங்கை பண்ணைக்கு வெளியே மேம்பாடு/MSME துறை கொண்டுள்ளது.

O **பிராந்திய வாரியாக வழங்குதல்:** நபார்டு வங்கியானது நாட்டை வடக்கு, வடகிழக்கு, கிழக்கு, மத்திய, மேற்கு மற்றும் தெற்கு என ஆறு பகுதிகளாகப் பிரித்துள்ளது. NABARD இன் மறு நிதியத்தின் பிராந்திய விநியோகம், 2002 ஆம் ஆண்டில் மொத்த வழங்கல்களில் (36.9 சதவீதம்) தென் பகுதியும் அதைத் தொடர்ந்து வடக்குப் பகுதியும் (22.7 சதவீதம்), பின்னர் மத்தியப் பகுதி (17.9 சதவீதம்) மற்றும் மேற்கு மண்டலம் (14.5 சதவீதம்). 2019-20 நிதியாண்டில், தெற்கு மண்டலம் 41% அதிக பங்கையும், மேற்குப் பகுதி 19 சதவீதத்தையும் பெற்றுள்ளது.

- **கிராமப்புற உள்கட்டமைப்பு மேம்பாட்டு நிதி (RIDF):** கிராமப்புற உள்கட்டமைப்பு மேம்பாட்டு நிதி (RIDF) ஆரம்பத்தில் 1995-1996 இல் 2,000 கோடியில் அமைக்கப்பட்டது. இப்போது நிதியின் மொத்த கார்ப்பஸ் 18,000 கோடியாக அதிகரித்துள்ளது. இந்த நிதியின் முக்கிய நோக்கம், மாநில அரசுகள் மற்றும் மாநில நிறுவனங்களால் மேற்கொள்ளப்படும் பல்வேறு வகையான கிராமப்புற உள்கட்டமைப்பு திட்டங்களை (நீர்ப்பாசனம், சாலைகள் மற்றும் பாலங்கள் போன்றவை) முடிக்க உதவுவதாகும். 2002 இறுதிக்குள் 13,042 கோடி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்திய அரசு ஒவ்வொரு ஆண்டும் பட்ஜெட்டுடன் (1995-1996 முதல்) ஒரு புதிய RIDF நிதியை அமைக்கிறது. கடந்த ஆறு ஆண்டுகளில் மொத்தம் 23,000 கோடி கார்பஸ் நிதியுடன் இதுவரை ஏழு நிதிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 2019-20 ஆம் ஆண்டில் RIDF-ன் கீழ் வழங்குதல்கள் மற்றும் திருப்பிச் செலுத்துதல்கள் முறையே 26,266 கோடி மற்றும் 20,782 கோடி.
- **மைக்ரோ ஃபைனான்ஸ்:** சுய உதவிக் குழுக்கள் (SHGs) மூலம் முறையான வங்கிச் சேவைகளை கிராமப்புற ஏழைகள் அணுகுவதில் இது கவனம் செலுத்துகிறது. 100 கோடி தொடக்க மூலதனத்துடன் நபார்டு வங்கியில் அமிக்ரோ ஃபைனான்ஸ் மேம்பாட்டு நிதி 2000-2001 இல் யூனியன் பட்ஜெட் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டது.
- **கிசான் கிரெடிட் கார்டு திட்டம்:** 1998-1999ல் இத்திட்டம் விவசாயிகளுக்கு குறுகிய கால கடன் வசதிக்காக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இது விவசாயிகள் மற்றும் வங்கியாளர்கள் மத்தியில் பிரபலமானது. செயல்முறை தாமதங்களைத் தவிர்த்து, உற்பத்திக் கடன் கிடைப்பதில் விவசாயிகளுக்கு நெகிழ்வுத்தன்மை உள்ளது. வங்கியாளர்களுக்கு, கடன் விண்ணப்பத்தை மீண்டும் மீண்டும் செயலாக்க வேண்டிய அவசியம் தவிர்க்கப்படுகிறது.
- **விவசாய மேம்பாட்டு நிதி நிறுவனங்கள்:** மாநில அளவிலான விவசாய மேம்பாட்டு நிதி நிறுவனங்களை நிறுவும் முயற்சியை நபார்டு எடுத்தது. இந்த நிறுவனங்களின் நோக்கம் ஹைடெக்/உயர் மதிப்பு விவசாய செயல்பாடுகள் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய உள்கட்டமைப்புக்கான கடன் ஓட்டத்தை வலுப்படுத்துவதாகும். இந்த நிறுவனங்கள் ஆந்திரா, தமிழ்நாடு மற்றும் கர்நாடகாவில் நிறுவப்பட்டுள்ளன. பொது மற்றும் தனியார் துறைகளுக்கு இடையிலான பங்கு பங்கு 45:55 என்ற விகிதத்தில் இருக்க வேண்டும்.
- **ஊக்குவிப்பு மற்றும் வளர்ச்சி நடவடிக்கைகள்:** நபார்டு வங்கியானது பண்ணை அல்லாத துறையில் கடன்களை தரமான

முறையில் மேம்படுத்துவதற்காக பல ஊக்குவிப்பு மற்றும் மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறது. மானியம்/ உதவியுடன் இதுவரை அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட/ ஆதரிக்கப்பட்ட ஊக்குவிப்புத் திட்டங்களில் பயிற்சி மற்றும் உற்பத்தி மையங்கள், கைவினைஞர் சங்கங்கள், கிராமப்புற தொழில்முனைவோர் மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் மற்றும் பிற பயிற்சித் திட்டங்கள் ஆகியவை அடங்கும். 100 சதவீத மறுநிதி வசதியுடன் சுயஉதவி குழுக்களை (SHG) வங்கிகளுடன் இணைக்கும் திட்டத்தையும் நபார்டு கொண்டுள்ளது.

- **கடன் கண்காணிப்பு ஏற்பாடு:** NABARD (RBI உடன் கலந்தாலோசித்து) கடன் அங்கீகாரத் திட்டத்தை (CAS) கிரெடிட் கண்காணிப்பு ஏற்பாட்டுடன் (CMA) மாற்றியுள்ளது. கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு அதிக சுதந்திரம் மற்றும் விவேகத்தை வழங்கும் நோக்கில் இது செய்யப்பட்டுள்ளது. தாராளமயமாக்கப்பட்ட மற்றும் போட்டித்தன்மையுள்ள வங்கிச் சூழலை உருவாக்குவதே இதன் யோசனை. இருப்பினும், வங்கிகள் வெளிப்பாடு விதிமுறைகளை கடைபிடிக்க வேண்டும். கடன் முன்மொழிவுகளின் தொழில்நுட்ப சாத்தியக்கூறு மற்றும் நிதி நம்பகத்தன்மை குறித்து அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே திருப்திப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.
- **SGSY கீழ் மறு நிதி:** நபார்டு ஸ்வர்ணஜந்தி கிராம் ஸ்வரோஸ்கர் யோஜ்னா (SGSY) செயல்படுத்துவதில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டுள்ளது. இது ரிசர்வ் வங்கி மற்றும் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு செயல்பாட்டு வழிமுறைகளை வழங்கியுள்ளது. NABARD சுட்டிக்காட்டிய விளக்க அளவுருக்கள் மீது நிதியுதவியின் வெவ்வேறு நிலைகளில் SGSY குழுக்களை தரப்படுத்துவதற்கு பொருத்தமான விதிமுறைகளை உருவாக்க வங்கிகளுக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

14.2.2 பிராந்திய கிராமப்புற வங்கிகள் (RRBகள்)

மகாத்மா காந்தியின் பிறந்தநாளான அக்டோபர் 2, 1975 அன்று, கிராமப்புற கடன் கிடைப்பதை அதிகரிக்கும் நோக்கில் பிராந்திய கிராமப்புற வங்கிகள் நிறுவப்பட்டன. கிராமப்புற கடனில் ஈடுபட்டுள்ள பல்வேறு நிறுவன நிறுவனங்களில், பிராந்திய கிராமப்புற **வங்கிகள் (RRBகள்)** குறிப்பிடத்தக்க பங்கு வகிக்கிறது. இவை நபார்டு வங்கியின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் சிறப்பாக வடிவமைக்கப்பட்ட நிதி நிறுவனங்கள் ஆகும். விவசாயிகள் மற்றும் கிராமப் பொருளாதாரத்தின் பிற பிரிவுகளின் கடன் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் கிளைகளின் பரந்த வலையமைப்புடன் அவை கிராமப்புறங்களில் பரவியுள்ளன.

நோக்கங்கள்

RRB களின் முக்கிய தேவை மற்றும் நோக்கம், தற்போதுள்ள கடன் நிறுவனங்களால் போதுமான அளவில் சேவை செய்யப்படாத சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் கைவினைஞர்களுக்கு கடன் மற்றும் தொடர்புடைய வசதிகளை வழங்குவதாகும்.

அமைப்பு

பொதுவாக பொதுத்துறை வங்கிகளான 'ஸ்பான்சர் வங்கிகளால்' RRBகள் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன. RRB களின் வழிகாட்டுதல் குழு இந்த வங்கிகள் தேவைப்படும் மாவட்டங்களை அடையாளம் காட்டுகிறது. பின்னர், மத்திய அரசு மாநில அரசு மற்றும் ஸ்பான்சர் வங்கியின் ஆலோசனையுடன்

RRB களை அமைக்கிறது. ஒவ்வொரு RRB அரசாங்கத்தால் குறிப்பிடப்பட்ட உள்ளூர் வரம்புகளுக்குள் செயல்படுகிறது. அறிவிக்கப்பட்ட பகுதியில் எந்த இடத்திலும் வங்கி தனது கிளைகளை நிறுவ முடியும்.

மூலதனம்

RRB இன் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூலதனம் 5 கோடி ஆகும், இது அரசாங்கத்தால் அதிகரிக்கப்படலாம் அல்லது குறைக்கப்படலாம் ஆனால் அதன் செலுத்தப்பட்ட மூலதனமான 25 லட்சத்திற்கும் குறைவாக இருக்காது. இதில், 50 சதவீதம் மத்திய அரசும், 15 சதவீதம் மாநில அரசும், 35 சதவீதம் ஸ்பான்சர் வங்கியும் வழங்குகிறது. தற்போது, மத்திய அரசு, மாநில அரசு மற்றும் ஸ்பான்சர் வங்கிக்கு RRBகளுக்கான சந்தா விகிதம் முறையே 60:20:20 என நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலாண்மை வளங்கள்

ஒவ்வொரு RRBயும் இயக்குநர்கள் குழுவால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. இது ஒரு பொது மேற்பார்வையாளர் மற்றும் ஒன்பது உறுப்பினர்கள் இயக்குநர்கள் குழுவை உள்ளடக்கியது. மத்திய அரசு மூன்று இயக்குனர்களையும், மாநில அரசு இரண்டு இயக்குனர்களையும், ஸ்பான்சர் வங்கி மூன்று இயக்குனர்களையும் பரிந்துரைக்கிறது. தலைவர், பொதுவாக ஸ்பான்சர் வங்கியின் அதிகாரி, மத்திய அரசால் நியமிக்கப்படுவார். இயக்குநர்கள் குழு வணிகக் கொள்கைகளின்படியும், ரிசர்வ் வங்கியால் வழங்கப்பட்ட உத்தரவுகள் மற்றும் வழிகாட்டுதல்களின்படியும் செயல்பட வேண்டும். மாநில அளவில், பல்வேறு RRB களின் அணுகுமுறையில் ஒரே மாதிரியாக இருக்க மாநில அளவிலான ஒருங்கிணைப்புக் குழுக்களும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

வளங்கள்

RRBகள் பின்வரும் வழிகளில் தங்கள் வளங்களை உருவாக்குகின்றன:

- பங்கு மூலதனம்:
- பொதுமக்களிடமிருந்து வைப்புத்தொகை
- ஸ்பான்சர் வங்கிகளில் இருந்து கடன் வாங்குதல்
- நபார்டு வங்கியிலிருந்து மறு நிதி

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி RRB-ஐ கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு இணையாக வைக்கிறது, வங்கி விகிதத்தை விட 2 சதவீதம் குறைவாக மறுநிதியளிப்பு வழங்குகிறது. வணிக வங்கிகளைப் போலவே, RRBகளும் தங்குவதற்கு தகுதியுடைய கடன்கள் மற்றும் முன்பணங்களின் அறிவிப்புக்கு எதிராக தகுதி பெற்றுள்ளன. மேலும், RRB களும் வழங்கப்பட்டுள்ளன இந்திய ரிசர்வ் வங்கியால் திட்டமிடப்பட்ட வங்கிகளின் நிலை. டிசம்பர், 2002 வரை, அவர்களின் தேவை மற்றும் நேரப் பொறுப்புகளில் 3 சதவீதம் என்ற விகிதத்தில் ரொக்க இருப்புக்களை பராமரிக்க அனுமதிக்கப்படுகிறது.

வணிக வங்கிகள் வழங்கும் வட்டி விகிதத்தை விட RRBகள் 1½ சதவீதம் கூடுதல் வட்டி விகிதத்தை தங்கள் வைப்புகளுக்கு வழங்க அனுமதிக்கப்படுகின்றன. வங்கிகளின் வைப்புத்தொகைகள் டெபாசிட் இன்சூரன்ஸ் மற்றும் கிரெடிட் கியாரண்டி கார்ப்பரேஷன் ஆஃப் இந்தியா லிமிடெட் மூலம் காப்பீடு செய்யப்படுகின்றன. இது டெபாசிட் செய்பவர்களின் நலனைப் பாதுகாக்கும்.

செயல்பாடுகள்

RRB களின் செயல்பாடுகள் பரவலாக பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்படுகின்றன:

- **விவசாய நடவடிக்கைகள் தொடர்பான செயல்பாடுகள்:** விவசாய நடவடிக்கைகளின் சூழலில், RRBகள் பின்வரும் செயல்பாடுகளை செய்கின்றன:

O RRB கள் சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கடன்கள் மற்றும் முன்பணங்களை வழங்குகின்றன. கடன்கள் மற்றும் முன்பணம் தனிப்பட்ட விவசாயிகள் அல்லது விவசாயிகள் குழுக்கள் அல்லது கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. கடன்கள் உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் முதலீடு செய்யப்படுவதை உறுதி செய்வதற்காக இது செய்யப்படுகிறது, இதனால் மதிப்பு கூட்டல் மற்றும் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குகிறது. வேளாண் சந்தைப்படுத்தல் சங்கங்கள் (அத்தகைய கடன்களைப் பெறுதல்) விவசாயிகளின் விளைபொருட்களை சரியான நேரத்தில், சரியான இடத்தில் மற்றும் சரியான விலையில் விற்பனை செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளுக்கு கடன்களை வழங்குவதன் மூலம், கடனாளிகள் மற்றும் நில உரிமையாளர்களின் அச்சுறுத்தலை அகற்றுவதில் RRB கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன, அவர்கள் கடன் வாங்குபவர்களை புலனுணர்வு சார்ந்து மற்றும் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலையில் வைத்திருக்க விரும்புகிறார்கள்.

- **வீட்டு வாசலில் வங்கி சேவை:** RRB கள் கிராமப்புற மக்களின் வீட்டு வாசலில் வங்கி சேவைகளை வழங்குகின்றன, குறிப்பாக வணிக வங்கிகளால் சேவை செய்யப்படாத பகுதிகளில். RRB கள் கிராமப்புற சேமிப்புகளை திரட்டி வைப்புகளை ஏற்றுக்கொள்கின்றன. இவை உற்பத்தி நடவடிக்கைகளாக மாற்றப்படுகின்றன. RRB களின் இந்த செயல்பாடு கிராமப்புற மக்களை சேமிக்க தூண்டுகிறது, வெளிப்படையான நுகர்வு தவிர்க்கிறது.

- **விவசாயம் அல்லாத நடவடிக்கைகள் தொடர்பான செயல்பாடுகள்:** RRBகள் விவசாயம் அல்லாத நடவடிக்கைகள் தொடர்பான பின்வரும் செயல்பாடுகளைச் செய்கின்றன:

O **கைவினைஞர்களுக்கு கடன்:** கலை மற்றும் தொடர்புடைய பொருட்களின் உற்பத்தியை ஊக்குவிக்க RRB கள் கைவினைஞர்களுக்கு கடன்களை வழங்குகின்றன. கிராமப்புறங்களில் உள்ள கைவினைஞர்கள் மிகவும் சொற்பமான வளங்களைக் கொண்டுள்ளனர் மற்றும் அவர்களின் கையால் செய்யப்பட்ட கலைப் பொருட்களை விற்பனை செய்வதன் மூலம் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு அரிதாகவே நிர்வகிக்கிறார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் ஒரு ஆர்வமுள்ள உணர்வைக் கொண்டுள்ளனர், ஆனால் நிதி பற்றாக்குறை காரணமாக அது செயலற்ற நிலையில் உள்ளது. எளிதான மற்றும் மலிவான கடனை வழங்குவதன் மூலம், கைவினைஞர்கள் மற்றும் திறமையான தொழிலாளர்கள் தங்கள் கலைப் பொருட்களை சந்தையில் விற்பதன் மூலம் அவர்களின் இரு முனைகளையும் சந்திக்க RRB கள் உதவுகின்றன. இந்த கூட்டாளிகளுக்கு நிதி உதவி கிடைத்தால், அவர்கள் தங்கள் பொருட்களின் உற்பத்திக்கு தேவையான மூலப்பொருள் மற்றும் பிற தேவையான பொருட்களை வாங்க முடியும், இதனால் அவர்கள் தங்கள் பொருட்களின் தரத்தை மேம்படுத்த முடியும். மேம்பட்ட தரமான பொருட்களை விற்பனை செய்வதன் மூலம் அவர்களுக்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்கும், இதனால் அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடியும்.

o **சிறு தொழில்முனைவோருக்கு கடன்:** சில்லறை வணிகம், வணிகம் மற்றும் பிற உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ள கிராமங்கள், புறநகர்ப் பகுதிகள் மற்றும் சிறு நகரங்களில் ஏராளமான சிறு தொழில்முனைவோர் உள்ளனர். இந்த தொழில்முனைவோர் தங்கள் வணிக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு போதுமான வழியைக் கொண்டிருக்கவில்லை.

RRB கள் அவர்களுக்கு மிகக் குறைந்த வட்டி விகிதத்தில் கடன்களை வழங்குகின்றன. தங்களுடைய நிலையான சொத்துக்களைப் பராமரிப்பதற்கான மூலப்பொருட்கள் மற்றும் உதிரி பாகங்களை வாங்குவதற்கு இது அவர்களுக்கு உதவுவதாகும். RRB கள் சுயதொழில் செய்பவர்களுக்கு அவர்களின் வருமானத்தை நியாயமான வாழ்க்கைத் தரத்திற்கு உயர்த்த உதவும் கடன்களையும் வழங்குகின்றன.

- **நுகர்வோர் கடன்கள்:** சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகள், பட்டியல் சாதியினர், பழங்குடியினர் மற்றும் சிறு கடன் வாங்குபவர்கள் உள்ளிட்ட நலிந்த பிரிவினருக்கு RRBகள் நுகர்வோர் கடன்களை வழங்குகின்றன. சமூகத்தின் நலிவடைந்த பிரிவினர் வாழ்க்கையின் அத்தியாவசியப் பற்றாக்குறையை அனுபவிக்காமல் இருப்பதை இது உறுதிசெய்யும்.
- **வறுமை ஒழிப்பு திட்டம்:** வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள மக்களை முக்கிய வாழ்க்கைக்குக் கொண்டுவருவதில் RRB கள் முக்கியப் பங்கு வகிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் குறித்த தேசிய நிகழ்ச்சி நிரலின் ஒரு பகுதியாக, RRB கள் ஏழைகளை வறுமையிலிருந்து மீட்டெடுக்க பாடுபடும் இத்தகைய திட்டங்களைத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்களின் மையக் கருப்பொருளாக அடிமட்ட அளவில் வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்குவது.

கூடுதல் நேரம், RRB களின் வங்கிச் செயல்பாடுகள் விரிவடைகின்றன. தங்க ஆபரணங்களின் பாதுகாப்பிற்காக நுகர்வோர் பொருட்கள் மற்றும் பிற நோக்கங்களுக்காக அவர்கள் கடன்கள் மற்றும் முன்பணங்களை வழங்கத் தொடங்கியுள்ளனர். அவர்கள் தங்கள் வாடிக்கையாளர்களின் சார்பாக உத்தரவாதங்களை வழங்கவும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்த வங்கிகள் தங்கள் ஸ்பான்சர் வங்கியின் முகவர்களாக பயணிகளுக்கான காசோலைகளை வழங்கலாம் மற்றும் லாக்கர் வசதிகளையும் வழங்கலாம். ஒரு வாடிக்கையாளருக்கும் ஒரு கிளைக்கும் முறையே 25,000 மற்றும் 1,00,000 மதிப்புள்ள வரைவுகள் மற்றும் காசோலைகளை அவர்கள் வாங்கலாம்.

14.2.3 இந்தியாவில் கூட்டுறவு இயக்கம்

முந்தைய பிரிவில் நீங்கள் கற்றுக்கொண்டது போல், கூட்டுறவு இயக்கம் ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக உள்ளது. பல விமர்சகர்களின் கூற்றுப்படி, இயக்கம் முற்றிலும் தோல்வியடைந்தது மற்றும் அகற்றப்பட வேண்டும். கிராமப்புற மக்களின் வறுமையை ஒழிக்க இயக்கம் எதுவும் செய்யவில்லை. விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கும், சிறந்த சந்தைப்படுத்தல் நிலைமைகளை ஏற்படுத்துவதற்கும், சிறந்த வாழ்க்கை முறை போன்றவற்றுக்கும் பங்களிக்கவில்லை. இது கிராமப்புற காட்சியில் இருந்து பணக்கடன் கொடுப்பவர்களைக் கூட குறைக்கவில்லை.

1954 இல் (சரியாக ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு) கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் விவசாயிகளின் கடன் தேவைகளில் வெறும் மூன்று சதவீதத்தை மட்டுமே வழங்கியது என்பது கூட்டுறவு இயக்கத்தின் முழு முக்கியத்துவத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறது. அகில இந்திய கிராமப்புற கடன் ஆய்வுக் குழு (1954) 'கூட்டுறவு தோல்வியடைந்தது, ஆனால் ஒத்துழைப்பு வெற்றிபெற வேண்டும்' என்று கூறியது.

அப்போதிருந்து, அரசு மற்றும் ரிசர்வ் வங்கி தீவிர ஆர்வத்துடன், கூட்டுறவு இயக்கம் பெரும் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது. கடந்த நான்கு தசாப்தங்களில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம், அதன் முதல் ஐம்பது ஆண்டுகளில் அடைந்த முன்னேற்றத்தை விட அதிகம்.

நன்மைகள்

கூட்டுறவு சங்கங்கள் விவசாயிகளுக்கு மலிவு விலையில் கடன் வழங்கியுள்ளன. 1954 முதல், கூட்டுறவு கடன் சங்கங்கள் விவசாயிகளின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து வருகின்றன. விவசாயிகளின் கடன் விதைகளில் 60 சதவீதத்திற்கும் அதிகமானவை கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் பூர்த்தி செய்யப்படுகிறது. கிராமங்களில் கந்து வட்டிக்காரர்கள், நிலப்பிரபுக்கள் போன்றவர்களின் ஏகபோகம் உடைக்கப்படுகிறது.

ஒரு காலத்தில் விவசாயிகளின் கடன் தேவைகளில் 70 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான கடன் வழங்குபவர்கள் தற்போது 35 சதவீதத்திற்கும் குறைவாகவே வழங்குகிறார்கள். காலப்போக்கில், கூட்டுறவுக் கடன் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக மாறும், கிராமப்புற நிதியில் கிராமப் பணம் கொடுப்பவர்களுக்கு எந்தப் பங்கும் இருக்காது.

மேம்படுத்தப்பட்ட விதைகள், உரங்கள் போன்ற சிறந்த விவசாய முறைகளைப் பயன்படுத்த கூட்டுறவு சங்கங்கள் வழிவகுத்தன. சந்தைப்படுத்தல் மற்றும் செயலாக்கச் சங்கங்கள் உறுப்பினர்களின் தேவைகளை மலிவாக வாங்கவும், அவர்களின் விவசாயப் பொருட்களை நல்ல விலையில் விற்கவும் உதவுகின்றன. விவசாயிகளுக்கு நல்ல சேமிப்பு வசதியும் செய்து கொடுத்துள்ளது.

கூட்டுறவு சங்கங்களும் கிராமப்புறங்களில் வாழ்க்கையை மேம்படுத்த உதவுகின்றன. சூதாட்டம், குடிப்பழக்கம் போன்ற பல கெட்ட பழக்கங்களை விவசாயிகள் கைவிட வேண்டும் என்பதற்காக அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு கல்வி கற்பித்துள்ளனர். திருமணம், மதச் சடங்குகள் போன்றவற்றின் போது கவனக்குறைவான செலவுகள் போன்ற விரும்பத்தகாத சமூக பழக்கவழக்கங்களை அகற்ற முயற்சித்துள்ளனர். அவர்கள் விவசாயிகளை நீதிமன்றங்களுக்குச் செல்வதையும் விலையுயர்ந்த வழக்குகளில் ஈடுபடுவதையும் ஊக்கப்படுத்தியுள்ளனர்; அவர்கள் கிராம மட்டத்திலேயே பிரச்சனைகளை தீர்க்க முயன்றனர். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவர்கள் விவசாயிகளை சமூக மற்றும் தார்மீக ரீதியாக மேம்படுத்த முயற்சிக்கின்றனர்.

வீட்டு வசதி கூட்டுறவு சங்கங்கள், நுகர்வோர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் போன்ற கடன் அல்லாத சங்கங்கள், தங்கள் உறுப்பினர்களின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்த உதவியது மற்றும் சக்திவாய்ந்த குழுக்களின் சுரண்டலில் இருந்து அவர்களை காப்பாற்றியது. உதாரணமாக, பல நகர்ப்புறங்களில், வீட்டுவசதி கூட்டுறவு நிறுவனங்கள், நடுத்தர வருவாய் பிரிவினருக்கு நிலத்தை பாதுகாக்கவும், சொந்த வீடுகளை கட்டவும் உதவுகின்றன. நுகர்வோர் கூட்டுறவு சங்கங்கள், பற்றாக்குறையாக பொருட்களை விநியோகம் செய்வதிலும், நியாயமான விலையில் பொருட்களை விற்பனை செய்வதிலும் சமூகத்திற்கு பெரும் சேவை செய்து வருகின்றன. பல

இடங்களில் சப்ளை பற்றாக்குறையை சாதகமாக பயன்படுத்தி தனியார் கடைக்காரர்கள் அதிக விலையை வசூலிப்பதை தடுப்பதில் முக்கிய பங்காற்றியுள்ளனர். அதேபோல், கைத்தறி நெசவாளர்கள் போன்ற கைவினைஞர்களுக்கு உதவுவதற்காக சங்கங்கள் தங்கள் உறுப்பினர்களுக்கு நிதி மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் வசதிகளுக்கு உதவியிருக்கலாம்.

கடன், விவசாய உற்பத்தி, விவசாய செயலாக்கம் மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் ஆகிய துறைகளில் கிராமப்புற கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் குறிப்பிடத்தக்க பங்கை வகித்துள்ளன. கூட்டுறவுகளின் வழிகாட்டும் கோட்பாடுகள் தன்னார்வ மற்றும் திறந்த உறுப்பினர், ஜனநாயகக் கட்டுப்பாடு மற்றும் லாபத்தின் சமமான விநியோகம் மற்றும் வளங்களைப் பயன்படுத்துதல் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளன. இயக்கத்தின் தற்போதைய உந்துதல் இந்தியாவில் ஜனநாயக ரீதியாக துடிப்பான, பொருளாதார ரீதியாக சாத்தியமான மற்றும் தன்னம்பிக்கை கொண்ட கூட்டுறவு இயக்கத்தை உருவாக்குவதாகும்.

இயக்கத்தின் பலவீனங்கள்

அதன் முதல் ஐம்பது ஆண்டுகளில் இயக்கத்தின் வலிமிகுந்த மெதுவான வளர்ச்சிக்கு பல காரணங்கள் உள்ளன. அகில இந்திய கிராமப்புற கடன் ஆய்வுக் குழு மற்றும் பல தனிநபர்கள் மற்றும் குழுக்கள் இந்தியாவில் இயக்கத்தின் பல்வேறு பலவீனங்களை வெளியே கொண்டு வந்து இயக்கத்தை மேம்படுத்துவதற்கும் மறுசீரமைப்பதற்கும் வழிமுறைகளை பரிந்துரைத்துள்ளன.

- **தன்னிச்சையின்மை:** இந்தியாவில் கூட்டுறவு இயக்கம் மக்களிடமிருந்து உருவானது அல்ல. இயக்கம் தன்னார்வமானது அல்ல, மக்கள் தங்கள் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய சமூகங்களை ஒழுங்கமைக்க முன்வரவில்லை. மறுபுறம், இயக்கம் ஒரு அரசாங்கத் துறையின் வடிவம் பெற்றது. கடன் சங்கங்கள் தொடங்கப்பட்ட கிராமவாசிகள் பொதுவாக சங்கங்களை அரசாங்க கடன் வழங்கும் நிறுவனங்களாக கருதுகின்றனர். இந்த இயக்கத்தை நடத்திய அரசு அதிகாரிகள் ஒத்துழைப்பின் இலட்சியங்களை அறியாதவர்கள். அவர்கள் முறையான பயிற்சி பெறவில்லை, விவசாயிகளின் தேவைகள் பற்றி அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை.
- **நிதி பற்றாக்குறை:** கூட்டுறவு இயக்கத்தின் அடிப்படை பலவீனம் நிதி பற்றாக்குறை. உறுப்பினர்களே தங்களுடைய சேமிப்பை சேமித்து வைப்புச் செய்ய வேண்டும், இதனால் சங்கங்களின் செயல்பாட்டு மூலதனத்திற்கு பெரும் பங்களிப்பை வழங்க வேண்டும் என்று கருதப்பட்டது.

  மத்திய, மாநில கூட்டுறவு கடன் சங்கங்களால் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு பொதுமக்களிடம் இருந்து டெபாசிட் பெற முடியவில்லை. இப்போதும் இதுதான் நிலைமை. ரிசர்வ் வங்கி, கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு, சலுகை விலையில் கடன் கொடுக்க தயாராக இருந்தது, ஆனால் இந்த வசதியை கூட மாநில கூட்டுறவு வங்கிகளால் பயன்படுத்த முடியவில்லை. நிதி பற்றாக்குறை இயக்கத்தின் அடிப்படை பலவீனங்களில் ஒன்றாகும்.
- **உற்பத்தி நோக்கங்களுக்காக மட்டுமே கடன்:** கூட்டுறவு கடன் சங்கங்கள் விவசாயிகளின் அனைத்து கடன் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்ய உதவவில்லை. அவர்கள் விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு மட்டுமே கடன்களை வழங்கினர், ஆனால் விவசாயிகள் தங்கள் பல

தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்ய கடன் தேவைப்பட்டனர். இந்த நோக்கங்களுக்காக, விவசாயிகள் கடன் கொடுப்பவர்களை நம்பியிருக்க வேண்டியிருந்தது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கூட்டுறவு கடன் சங்கங்கள் விவசாயிகளின் அனைத்து தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்திருக்க வேண்டும்; இல்லையெனில், அவர்கள் விவசாயிகளின் முழு விசுவாசத்தைப் பெற மாட்டார்கள்.

- **கடன் வழங்குதல் மட்டும்:** கடன், சந்தைப்படுத்தல் மற்றும் செயலாக்கம் ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ள கரிம தொடர்பை கூட்டுறவு இயக்கம் பாராட்டத் தவறிவிட்டது. இதனால், கூட்டுறவு சங்கங்கள் விவசாயிகளுக்கு கடன் வழங்கினாலும், விவசாயிகளுக்கு வேறு எந்த வகையிலும் உதவவில்லை. சில பகுதிகளில் வெவ்வேறு நோக்கங்களுக்காக வெவ்வேறு சங்கங்கள் தொடங்கப்பட்டன. விவசாயிகளின் அனைத்து தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்து, ஆண்டு முழுவதும் அவர்களுடன் தொடர்ந்து தொடர்பில் இருக்கும் ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் உண்மையில் தேவைப்பட்டது. விவசாயிகளுக்கு கடன், சந்தைப்படுத்தல், செயலாக்கம், சிறந்த விவசாயம் போன்றவற்றை வழங்கத் தவறியது இந்தியாவில் இயக்கத்தின் பலவீனத்திற்குக் காரணமான அடிப்படைக் காரணிகளில் ஒன்றாகும்.
- **தனியார் நிறுவனங்களின் போட்டி:** தொடக்கத்திலிருந்தே, கூட்டுறவு இயக்கம் சக்திவாய்ந்த கந்து வட்டிக்காரர்களின் போட்டியை சந்தித்தது. கிராமங்களில், கடன் கொடுப்பவர்கள் மற்றும் வணிகர்கள் கிராம சங்கங்களின் தோல்விக்காக வேலை செய்தனர். நகர்ப்புறங்களில், நுகர்வோர் சங்கங்கள் வணிகர்கள் மற்றும் ஊக வணிகர்களின் கடுமையான எதிர்ப்பையும் விரோதத்தையும் எதிர்கொண்டன. ஆனால், கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு எதிரான இத்தகைய எதிர்ப்பு இந்தியாவிற்கான தனித்துவமானது அல்ல; மற்ற நாடுகளின் அனுபவமும் அப்படித்தான் இருந்தது. ஆனால் இந்தியாவில் இயக்கத்தின் நிதி பலவீனம் காரணமாக ஒத்துழைக்க முடியவில்லை
- **மக்களின் ஒத்துழைப்பு இல்லாமை:** இந்தியாவில், மக்கள் பெரும்பாலும் கல்வியறிவற்றவர்களாகவும், அறியாதவர்களாகவும், மிகவும் பழமைவாதிகளாகவும் உள்ளனர். ஒன்று, அவர்களில் பெரும்பாலோர் ஒத்துழைப்பின் உண்மையான அர்த்தத்தையும் நோக்கத்தையும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. மற்றொன்று, கிராமக் கடன் சங்கங்களின் அடிப்படையாக இருந்த வரம்பற்ற பொறுப்புக் கொள்கை, சிறந்த விவசாயிகள் இயக்கத்தில் சேருவதைத் தடுத்தது. மக்களின் விருப்பமும், முழுமையான ஒத்துழைப்பும் இல்லாவிட்டால் ஒத்துழைப்பு வெற்றியடையாது.
- **குறைபாடுள்ள மேலாண்மை மற்றும் தலைமை:** கிராமப்புறங்களில் உள்ள பல சங்கங்களின் தோல்வி மற்றும் கலைப்புக்கு குறைபாடுள்ள நிர்வாகமும் தலைமையும் நேரடியாகக் காரணம். முன்பு குறிப்பிட்டது போல், கிராமப் பொருளாதாரம் நிலப்பிரபுக்களின் ஆதிக்கத்தில் இருந்தது. சிறு விவசாயிகள் நிலப்பிரபுக்களிடம் கண்மூடித்தனமான விசுவாசத்தைக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் இந்த நிலப்பிரபுக்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வெற்றியைப் பற்றி அதிகம் கவலைப்படவில்லை. விவசாயிகளின் நலனை மேம்படுத்துவதில் அவர்கள் உண்மையான அக்கறை காட்டவில்லை. அதுமட்டுமின்றி, சமூகங்களின்

பணியானது உறவினர், சார்பு மற்றும் பாரபட்சம் ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்பட்டது. உதாரணமாக, பணக்கார விவசாயிகளுக்கும், அலுவலக அதிகாரிகளின் உறவினர்கள் மற்றும் நண்பர்களுக்கும் கடன்கள் மற்றும் பிற உதவிகள் எளிதில் சென்றன. ஏழைகள் மற்றும் ஏழைகளுக்கு எந்த உதவியும் கிடைக்கவில்லை. மேலும், தங்களுக்கு விருப்பமானவர்களிடம் திருப்பி செலுத்துவதில் அலுவலக பணியாளர்கள் கண்டிப்புடன் இல்லை. பொதுவாக, நிர்வாகம் பலவீனமாகவும் திறமையற்றதாகவும் இருந்தது.

- **அரசின் அணுகுமுறை:** இயக்கத்தை அனைத்து வழிகளிலும் ஊக்குவிப்பதில் அரசாங்கம் சரியானது. அது செய்த தவறு, அரசுத் துறையுடன் தொடர்புடைய அனைத்து இறுக்கங்களும் குறுகிய பார்வையும் கொண்ட கூட்டுறவு சங்கங்களை அரசுத் துறையாக மாற்றியது. இயக்கத்தை மிக அதிகமாக அதிகாரப்பூர்வமாக்குவதும், தனியார் முயற்சிக்கு சிறிதளவு விட்டுவிடுவதும் போக்கு. மேலும், இயக்கத்தை ஒருங்கிணைப்பதற்குப் பதிலாக அதன் வேகத்தை விரைவுபடுத்துவதில் அரசாங்கம் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தது. சங்கங்களின், குறிப்பாக கிராம முதன்மைக் கடன் சங்கங்களின் நிதி வலிமையை மேம்படுத்துவதில் அரசு போதிய அக்கறை காட்டவில்லை.
- **இந்திய கிராமப்புற சமூகத்தின் இயல்பு:** இந்திய கிராமப்புற சமூகத்தின் நிலைமைகள் மக்களிடையே ஒத்துழைப்பை ஊக்குவிக்கவில்லை. சராசரி இந்திய விவசாயி படிப்பறிவற்ற மற்றும் அறியாமை மற்றும் ஒத்துழைப்பின் முக்கியத்துவத்தையும் பயன்பாட்டையும் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. தவிர, கிராமப்புற சமூகம் சாதி உணர்வு, மத உணர்வுகள் மற்றும் கூட்டுறவு மனப்பான்மை மற்றும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வளர்ச்சியைத் தடுக்கும் பிற நிலைமைகளால் சிக்கியுள்ளது. பெரிய அளவில், இந்த நிலைமைகள் இப்போதும் உள்ளன.

இந்திய திட்டமிடுபவர்கள், குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில் பின்தங்கியவர்களின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான ஒரு கருவியாக ஒத்துழைப்பைக் கருதினர். அவர்கள் ஒரு கிராம பஞ்சாயத்து, ஒரு கிராம கூட்டுறவு மற்றும் ஒரு கிராமப் பள்ளி என்று விவரித்தார்கள், அதன் அடிப்படையில் நீங்கள் ஒரு தன்னம்பிக்கை மற்றும் நியாயமான பொருளாதார மற்றும் சமூக ஒழுங்கை உருவாக்க முடியும்.

இந்தியாவில் கூட்டுறவு இயக்கம் தொடங்குவதன் அடிப்படை நோக்கம், விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கு குறைந்த வட்டியில் விவசாயிகளுக்கு நிதி வழங்குவதும், ஏழை விவசாயிகளை கந்து வட்டிக்காரர்களின் பிடியில் இருந்து பாதுகாப்பதும் ஆகும்.

முதன்மை வேளாண்மை கடன் சங்கம்

ஒரு கூட்டுறவு கடன் சங்கம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது முதன்மை வேளாண்மை கடன் சங்கம் (PACS) பொதுவாக பத்து அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நபர்களுடன் தொடங்கப்படுகிறது. இந்த மக்கள் பொதுவாக ஒரு கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இந்தச் சங்கத்தின் ஒவ்வொரு பங்கின் விலையும் பொதுவாக பெயரளவில் இருப்பதால், ஏழை விவசாயி கூட உறுப்பினராக முடியும். ஆரம்ப வேளாண்மைக் கடன் சங்கங்கள் (PACகள்) குறுகிய கால கூட்டுறவு கடன் கட்டமைப்பின் அடிமட்ட அளவில் உள்ளன.

இந்தச் சங்கங்கள் விவசாயிகளுடன் நேரடியாகக் கையாள்கின்றன - மேலும் அவை விநியோகம் மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் செயல்பாடுகளையும் மேற்கொள்கின்றன.

சங்கத்தின் நிர்வாகம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்பின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது, அதில் தலைவர், செயலாளர் மற்றும் பொருளாளர் உள்ளனர். நிர்வாகம் பொதுவாக கவுரவமானது- கணக்காளர் மட்டுமே ஊதியம் பெறும் உறுப்பினர்.

இந்த சமூகம் பொதுவாக குறுகிய காலத்திற்கு, பொதுவாக ஒரு வருடத்திற்கு கடன்களை வழங்குகிறது. இவை விவசாய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காக வழங்கப்படுகின்றன மற்றும் வட்டி விகிதம் பொதுவாக மிகவும் குறைவாக இருக்கும். இலாபம் பிரிக்கப்படாமல் கிராமத்தின் நலனுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

PAC களின் மதிப்பு தொடர்ந்து அதிகரித்து வருகிறது. 1950-1951ல், 23 கோடி மதிப்பிலான கடன்களை முன்பணமாக வழங்கியது, அது 1960-1961ல் 200 கோடியாகவும், 2000-2001ல் 34,520 கோடியாகவும் உயர்ந்தது. 2018 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி, PAC கள் 2,07,322 கோடி மதிப்பிலான மேம்பட்ட கடன்களைக் கொண்டுள்ளன. PACகள் பலவீனமான பிரிவினருக்கு, குறிப்பாக சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளுக்கு தங்கள் முன்னேற்றங்களை முடுக்கிவிட்டுள்ளன. இந்த முன்னேற்றம் மிகவும் அற்புதமானது, ஆனால் விவசாயிகளின் நிதி தேவையை கருத்தில் கொண்டு போதுமானதாக இல்லை. இருப்பினும், 'முதன்மைக் கடன் சங்கம் முழு கூட்டுறவுக் கட்டமைப்பிலும் பலவீனமான இணைப்பாகத் தொடர்ந்து உள்ளது.'

PACS இன் மறுசீரமைப்பு

கடந்த சில தசாப்தங்களில், PACS தங்கள் முன்னேற்றங்களை நலிந்த பிரிவினருக்கு குறிப்பாக சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளுக்கு முடுக்கிவிட்டுள்ளது. இந்த முன்னேற்றம் மிகவும் அற்புதமானது, ஆனால் விவசாயிகளின் நிதி தேவையை கருத்தில் கொண்டு போதுமானதாக இல்லை. எவ்வாறாயினும், முதன்மை கடன் சங்கமானது முழு கூட்டுறவு கட்டமைப்பிலும் பலவீனமான இணைப்பாக தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது.

கடந்த சில தசாப்தங்களாக PACS ஐ வலுவான நிறுவனங்களாக உருவாக்குவதற்கு கணிசமான கவனம் செலுத்தப்பட்டது. விவசாயிகளுக்கு நெருக்கமான இத்தகைய அமைப்பு, கிராமப்புறக் கடன்களை, குறிப்பாக சிறு விவசாயிகளுக்கு வழங்குவதற்கு மிகவும் இன்றியமையாதது. முதன்மை வேளாண்மைக் கடன் சங்கங்களை மறுசீரமைக்கவும், புத்துயிர் பெறவும் அரசு மற்றும் ரிசர்வ் வங்கியால் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இது ராஜஸ்தான், ஒடிசா, மத்தியப் பிரதேசம், கேரளா, தமிழ்நாடு மற்றும் குஜராத்தில் நிறைவடைந்தது. மற்ற மாநிலங்களில் அது பெரிய அளவில் முன்னேறவில்லை. 1960-1960 இல் 2,12,000 ஆக இருந்த PACS களின் எண்ணிக்கை 1,61,000 ஆகக் குறைந்துள்ளது. 1970-1971 மற்றும் 1999-2000 இல் 92,000. 2018 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி, சுமார் 95,238 PACS உள்ளன. மதிப்பீடுகளின்படி, பத்து கோடி விவசாயிகளை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட ஒரு லட்சம் PACSகள் உள்ளன.

பெரும்பாலான PACSகள் மத்திய கூட்டுறவு வங்கி (CCBகள்) வழங்கும் நிதியைச் சார்ந்து உள்ளன. ஒரு வேளை, CCBகள் பலவீனமாக இருந்தால், PACS நிதியில்லாமல் தவிக்கிறது, இது PACS இன் கடன் செயல்பாடுகளின் விரிவாக்கத்தை பாதிக்கிறது. மார்ச் 2002 இன் இறுதியில், PACS க்காக நிலுவையில் உள்ள கடன்கள் 32,520 க்கும் அதிகமாகவும், 2018 ஆம் ஆண்டு நிலுவையில் உள்ள தொகையாகவும் இருந்தது.

PACS இன் நிதி வலிமை

அனைத்து முதன்மை வேளாண்மைச் சங்கங்களும் செயல்படும் வகையில் மற்றும் கிராமப்புறங்களுக்கு உதவுவதை உறுதி செய்வதற்காக இந்திய ரிவர்ஸ் பேங்க், மாநில அரசுடன் இணைந்து PACS தொடங்கப்பட்டது. கூட்டுறவு வளர்ச்சியில் பிராந்திய ஏற்றத்தாழ்வுகளை சரிசெய்வதே இதன் பின்னணியில் முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது. விவசாயிகள் சேவை சங்கங்கள் அல்லது பெரிய அளவிலான பல்நோக்கு சங்கங்கள் மூலம் சாத்தியமில்லாத சங்கங்களை ஆதரிக்க நிறைய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. இந்த முயற்சிகள் நலிவடைந்த சமூகங்களுக்கு அவர்களின் இழப்புகள், வாராக் கடன்கள் மற்றும் அதிக நிலுவைத் தொகைகளை ரத்து செய்ய பெரிய நிதிகளை வழங்குவதன் மூலம் ஊக்குவிக்கப்பட்டன. PACS-ஐ மறுசீரமைக்கும் திட்டம் கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களாக செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது மற்றும் குஜராத், மகாராஷ்டிரா மற்றும் ஜம்மு & காஷ்மீர் தவிர அனைத்து மாநிலங்களிலும் கிட்டத்தட்ட முடிக்கப்பட்டுள்ளது.

PACS மற்றும் பலவீனமான பிரிவுகள்

கூட்டுறவு வளர்ச்சித் திட்டங்களின் அடிப்படை நோக்கம், கூட்டுறவு நடவடிக்கைகளின் பலன்கள் நலிவடைந்த பிரிவினருக்குப் பெருகுவதை உறுதி செய்வதாகும். இந்தப் பிரிவுகளில் பட்டியல் சாதியினர் மற்றும் பழங்குடியினர் அடங்குவர். தற்போதுள்ள PACSகளில் நலிவடைந்த பிரிவினரின் உறுப்பினர்களை விரிவுபடுத்துவதன் மூலமும், அவர்களுக்கு அதிக நிதி மற்றும் சேவைகள் வழங்கப்படுவதையும் உறுதி செய்வதன் மூலம் இதை அடைய அரசாங்கம் முயற்சிக்கிறது. பழங்குடியினர் பகுதிகளில், பழங்குடியினரின் நலனுக்காக பெரிய அளவிலான பல்நோக்கு சங்கங்கள் ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றன.

PACS மற்றும் வணிக வங்கிகள்

இந்தியாவில் உள்ள வணிக வங்கிகள் 1970 இல் PACS க்கு நிதியளிக்கும் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியது, இதன் மூலம் வணிக வங்கிகளின் நிதிகள் கிடைக்கப்பெற்றன. PACS. இந்தத் திட்டம் வணிக வங்கிகளுக்குக் கைக்குள் வந்தது, விவசாயக் கடன்களை வழங்குவதற்கு PACS ஐப் பயன்படுத்த முடியும், இதனால் விவசாயிகளுடன் தங்கள் சொந்த கிளைகள் மற்றும் களப் பணியாளர்கள் மூலம் நெருங்கிய தொடர்பு இல்லாத கடுமையான பிரச்சனையிலிருந்து ஒரு வழியைக் கண்டறிய முடியும். ஆனால், இத்திட்டம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு வெற்றிபெறவில்லை. முதலாவதாக, தொடர்பில்லாத இரண்டு கலாச்சாரங்களைக் கொண்ட இரண்டு அமைப்புகளையும் - ஒன்று வணிக மற்றும் மற்றொன்று கூட்டுறவு - திறம்பட இணைக்க முடியவில்லை.

இந்த அடிப்படை இணக்கமின்மையால் சிரமங்கள் எழுந்துள்ளன. இரண்டாவதாக, வணிக வங்கிகளால் வெற்றிகரமான PACS எடுத்துக்கொள்வதை மாநில கூட்டுறவு வங்கிகள் மற்றும் மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள் விரும்பவில்லை. இருப்பினும், PACS மற்றும் கிராமப்புறங்களில் உள்ள வணிக வங்கிகளின் கிளைகளுக்கு இடையே ஒருங்கிணைப்புக்கான நல்ல வாய்ப்பு உள்ளது.

- வணிக வங்கிகளின் கிராமப்புற கிளைகள் கடன் பெற தகுதியுடைய PACS இன் உறுப்பினர்களுக்கு உதவலாம், ஆனால் நிதி பற்றாக்குறையால் PACS இலிருந்து நிதி பெற முடியாது.

- அவர்கள் PACS க்கு மேலாண்மை பற்றிய ஆலோசனைகளுடன் உதவலாம், எ.கா., கணக்குப் புத்தகங்களை முறையாகப் பராமரித்தல், கணக்கியல் நடைமுறைகள் போன்றவை.
- PACS ஆனது, வணிக வங்கிக் கிளைகளுக்குத் தகுதியான கடன் வாங்குபவர்களைக் கண்டறிந்து கடனைத் திரும்பப் பெற உதவும்.

PACS இன் குறைபாடு

கூட்டுறவு கடன் அமைப்பு விவசாயிகளுக்கு வசதியான தூரத்தில் கடன் கிடைக்கச் செய்கிறது மற்றும் உள்ளூர் நிலைமைகள் மற்றும் பிரச்சனைகள் பற்றிய நெருக்கமான அறிவைக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் அது நிறுவன ரீதியாகவும் நிதி ரீதியாகவும் பலவீனமாக உள்ளது, எனவே, நடைமுறையில், விவசாயத் துறைக்கான கடனை ஆதரிக்கும் அதன் திறன் கணிசமாக குறைவாக உள்ளது. அனைத்திந்திய கிராமப்புற கடன் மறுஆய்வுக் குழு முதன்மைக் கடன் சங்கங்களின் பின்வரும் பலவீனங்களைக் கொண்டு வந்தது:

- விவசாயிகளின் மொத்தக் கடனில் கூட்டுறவுக் கடன் இன்னும் ஒரு சிறிய பகுதியை உருவாக்குகிறது.
- குத்தகைதாரர்கள் மற்றும் சிறு விவசாயிகள் தங்கள் நிதித் தேவையை PACS இலிருந்து மட்டும் பூர்த்தி செய்வது கடினம்.
- பெரும்பாலான முதன்மைக் கடன் சங்கங்கள் பலவீனமாக இருப்பதால், விவசாயிகளின் உற்பத்தி சார்ந்த கடன் தேவையை முழுமையாகப் பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை.
- கடன் வாங்கும் விவசாயிகளுக்கு போதுமான மற்றும் சரியான நேரத்தில் கடனை உறுதி செய்ய PACS இயலவில்லை.

மாவட்ட மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள்

2018 ஆம் ஆண்டில், சுமார் 363 மாவட்ட மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகள் இருந்தன. இவை குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் உள்ள முதன்மைக் கடன் சங்கங்களின் கூட்டமைப்புகளாகும், அவை பொதுவாக மாவட்டம் முழுவதும் பரவுகின்றன. இந்த வங்கிகள் நிதி மற்றும் மேலாண்மை இரண்டையும் வழங்கும் பங்குதாரர்களாக சில தனியார் நபர்களைக் கொண்டுள்ளன. கிராமத்திற்கு கடன் கொடுப்பது இவர்களின் முக்கிய பணி முதன்மைச் சங்கங்கள், ஆனால் அவை பொது மக்களிடமிருந்து வைப்புத்தொகையை ஈர்க்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், அந்த எதிர்பார்ப்பு நிறைவேறாததால், பல கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகள், மாநில கூட்டுறவு வங்கி மற்றும் கிராம முதன்மைக் கடன் சங்கங்களில் மத்தியஸ்தர்களாக செயல்படுகின்றன.

நபார்டு வங்கி பலவீனமான மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு சிகிச்சை அளிக்கும் திட்டத்தை உருவாக்கியுள்ளது. மாநில கூட்டுறவு வங்கிகளின் நோக்கத்திற்காக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பலவீனமான மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகளின் பங்கு மூலதனத்திற்கு பங்களிக்க மாநில அரசுகளுக்கு இது தாராளமான உதவியை வழங்குகிறது. இப்போது நாட்டில் இருபது மாநில கூட்டுறவு வங்கிகள் (SCB) உள்ளன. அவை ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் கூட்டுறவு கடன் கட்டமைப்பின் உச்சிமாநாட்டை உருவாக்குகின்றன. மாநிலத்தில் உள்ள மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகளின் பணிகளுக்கு SCB நிதியளித்து கட்டுப்படுத்துகிறது. இது நபார்டு வங்கி மற்றும் கூட்டுறவு மத்திய வங்கிகள் மற்றும் கிராம முதன்மை சங்கங்களின் இணைப்பாக செயல்படுகிறது. SCB அதன் சொந்த பங்கு மூலதனம் மற்றும்

இருப்புக்கள், பொது மக்களிடமிருந்து வைப்புத்தொகை மற்றும் நபார்டு (முன்னர் RBI) கடன்கள் மற்றும் முன்பணங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து அதன் செயல்பாட்டு நிதியைப் பெறுகிறது.

கூட்டுறவு சங்கங்களின் பிரச்சனைகள்

கூட்டுறவு கடன் நிறுவனங்களின் பெரும் காலதாமதமானது, தற்போது 9,000 கோடி முதல் 10,000 கோடி வரை இருக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஒரு பெரிய அளவிலான நிலுவைத் தொகைகளுக்குப் பொதுவாகப் பொறுப்பேற்கும் பொதுவான காரணிகளைத் தவிர, பின்வரும் வெளிப்புற சக்திகளின் தலையீடு கடன் நிறுவனங்களின் மறுமலர்ச்சி செயல்திறனையும் ஒரு முக்கியமான அளவிற்கு பாதித்தது:

- கடன் தள்ளுபடி
- அசல் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு பல்வேறு வடிவங்களில் சலுகைகள்
- வட்டி செலுத்துதல்

கடன் தள்ளுபடி, வட்டி மானியம் போன்றவற்றின் மூலம் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு அளிக்கப்படும் நிதிக் கடப்பாடுகளை மாநில அரசு நிறைவேற்ற முடியாததன் அடிப்படையில் பிரச்சனை மேலும் அதிகரித்துள்ளது. இந்தியா முழுவதும் 45 சதவீத கடன்கள் நிலுவையில் இருப்பது கவலை அளிக்கிறது; இந்த கடன்களின் சதவீதம் தமிழ்நாட்டில் 23 முதல் பீகாரில் 77 வரை உள்ளது.

இப்போதெல்லாம், விவசாயிகள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு, கூட்டுறவு சங்கங்கள் மற்றும் வங்கிகளில் கடன்களை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்பது விவசாய சங்கத்தின் அடிப்படை கோரிக்கைகளில் ஒன்றாகும். இந்தக் கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்வதற்காக மாநிலங்கள் இத்தகைய கோரிக்கைகளை அமைதியாக ஏற்றுக்கொண்டன. கடன்களை தள்ளுபடி செய்யும் மாநிலங்களின் இந்த போக்கு மிகுந்த கவலையளிக்கிறது, ஏனெனில் இது விவசாயிகளிடமிருந்து நிலுவைத் தொகையை வசூலிப்பதில் தடையாக உள்ளது. தேசிய முன்னணி அரசாங்கம் 10,000 மதிப்பிலான விவசாயிகளின் கடன்களை தள்ளுபடி செய்தது; இது ஒரு தவறான எண்ணம் கொண்ட நடவடிக்கை. ஒருபுறம் நிதி மறுசுழற்சி மற்றும் கடன் விரிவாக்கம், மறுபுறம் கடன் வழங்கும் நிறுவனங்களின் பொருளாதார நம்பகத்தன்மை ஆகியவற்றைப் பாதிக்கும் கடன் நிலுவைத் தொகையின் சிக்கல் மிகவும் கவலைக்குரியது.

கடன் ஒத்துழைப்பின் மற்றொரு பலவீனம் குத்தகைதாரர்கள், பங்கு-பயிர்கள், நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் கிராமப்புற கைவினைஞர்கள், அவர்கள் மிகவும் ஏழ்மையானவர்களாகவும், எனவே மிகவும் தேவைப்படுபவர்களாகவும் உள்ளனர். சதவீத பங்கில் கூட்டுறவு கடன் ஓட்டம் ஆண்டுகளில் 3 முதல் 5 சதவீதம் வரை இருக்கும். இந்த விவசாயிகள் பொதுவாக தங்கள் இடுபொருட்களை வாங்குவதற்கு கடனை நம்பியிருப்பதால், அவர்களுக்கு கிடைக்கும் கடன் இன்னும் போதுமானதாக இல்லை. இறுதியாக, கிராமப்புற சமூகத்தின் நலிந்த பிரிவினரின் பங்கு தொடர்ந்து அதிகரித்து வந்தாலும், தற்போது, 40 சதவீதமாக இருந்தாலும், அவர்களின் அத்தியாவசிய உற்பத்தித் தேவைகளுக்கு இன்னும் குறைவாகவே உள்ளது.

பல்வேறு மாநிலங்களுக்கு இடையே கூட்டுறவு பலன்கள் சீரற்ற முறையில் விநியோகம் செய்யப்படுவதில் சிக்கல் உள்ளது. உதாரணமாக, ஒரு உறுப்பினருக்கு வழங்கப்படும் கடன்கள் பரவலாக வேறுபடுகின்றன; குஜராத், பஞ்சாப், ஹரியானா மற்றும் தமிழ்நாடு விவசாயிகளுக்கு ஒரிசா, பீகார், உ.பி. வேறொரு விதத்தில் பார்த்தால், அதாவது, ஒரு ஹெக்டேர் பயிர்

செய்யப்பட்ட நிலப்பரப்பின் சராசரிக் கடன் அடிப்படையில், குஜராத், ஹரியானா, கேரளா, பஞ்சாப் மற்றும் தமிழ்நாடு ஆகிய ஐந்து மாநிலங்களில் மட்டுமே அத்தகைய கடன் (இரட்டை அல்லது அதற்கு மேல்) அதிகமாக உள்ளது. இரு மடங்கு அகில இந்திய சராசரி.

கடன் கிடைப்பதில் கணிசமான பிராந்திய ஏற்றத்தாழ்வுகளைத் தவிர, பெரும்பாலான பழங்குடியினர் மற்றும் மலைப்பகுதிகளில் உற்பத்திக் கடன்கள் மற்றும் முதலீட்டுக் கடன்களின் ஓட்டம் அதிகரிப்பதை கூட்டுறவு நிறுவனங்களால் உறுதிப்படுத்த முடியவில்லை.

இருப்பினும், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தோராயமாக முழு கிராமப்புறத்தையும் உள்ளடக்கி வந்துள்ளன, உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 45 சதவீத கிராமப்புற குடும்பங்கள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் கிராமப்புற கைவினைஞர்கள் மொத்த உறுப்பினர்களில் 10 சதவீதம் மட்டுமே உள்ளனர். கிராமப்புற சமூகத்தின் நலிந்த பிரிவினர் இன்னும் உறுப்பினர் பட்டியலில் போதுமான பிரதிநிதித்துவம் பெறவில்லை.

இறுதிப் பகுப்பாய்வில், கூட்டுறவுச் செயல்பாட்டின் பல குறைபாடுகளுக்கு அடிப்படையான மிகவும் விதிவிலக்கான பலவீனம், மேலாண்மைப் பகுதியில் உள்ளது. கூட்டுறவுத் துறையில் முறையான மனிதவள மேம்பாட்டின் அவசியம் குறித்து அனைத்து நிலைகளிலும் பல ஆண்டுகளாக கணிசமான விவாதம் நடைபெற்று வருகிறது. ஆனால், பெரிய அளவில் முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. கூட்டுறவு சங்கங்களே இப்பிரச்சனையை கண்டுகொள்ளாமல் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றன.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

1. நபார்டுக்கான 'கிராமப்புறங்கள்' என்ற வார்த்தையின் கீழ் எந்தப் பகுதிகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன?
2. கிசான் கிரெடிட் கார்டு திட்டத்தின் பலன் என்ன?
3. பிராந்திய கிராமப்புற வங்கிகளின் விவசாயம் அல்லாத நடவடிக்கைகள் தொடர்பான செயல்பாடுகள் என்ன?
4. முதன்மை விவசாய சங்கத்திற்கு வணிக வங்கிகள் நிதியளிப்பதால் என்ன பயன்?

14.3 மைக்ரோ ஃபைனான்ஸ், SHGS மற்றும் NGOகள் ஆகியவற்றின் பங்கு

இந்த பகுதியில், விவசாயத்தைப் பெறுவதற்கான வேறு சில வழிகளைப் பார்ப்போம்

14.3.1 சுய உதவிக் குழுக்கள் மூலம் மைக்ரோ ஃபைனான்ஸ்

முறையான நிதியில் உள்ள திறமையின்மை பல புதுமையான யோசனைகளுக்கு வழிவகுத்தது. வளர்ந்து வரும் கடன் வாகனம் கிராமப்புற இந்தியாவில் ஊடுருவி வருகிறது **சுய உதவிக் குழுக்கள் (SHGகள்)** வங்கி இணைப்பு திட்டங்களுடன். வங்கிச் சேவைகள் மூலம் கிராமப்புற ஏழைகளைச் சென்றடைவதற்கான தடைகள் மற்றும் அதிகச்

செலவினங்களைச் சமாளிக்க, நபார்டு வங்கியானது, பொதுவாக SHGகள் எனப்படும் சிக்கனம் மற்றும் சேமிப்புக் குழுக்களின் கருத்தை முன்னோடியாகக் கொண்டுள்ளது. அரசு மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் இரண்டும் சுய உதவிக்குழுக்களை உருவாக்குவதை ஊக்குவிக்கின்றன.

ஒரே மாதிரியான சமூகப் பின்னணியில் இருந்து இருபதுக்கும் குறைவானவர்கள் ஒரு குழுவை உருவாக்குவதற்கு ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டுள்ளனர். குழுவின் செயல்பாட்டை முறைசாரா மற்றும் நெகிழ்வாக வைத்திருக்க இந்த எண் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளது, ஏனெனில் இருபதுக்கு மேற்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட குழு கூட்டுறவு கடன் சங்கங்கள் சட்டம், 1904 அல்லது வேறு ஏதேனும் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்ய வேண்டும். உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொரு வாரமும் சில ரூபாய்களைச் சேமித்து, குழுவின் பெயரில் திறக்கப்பட்ட சேமிப்பு வங்கிக் கணக்கில் பணத்தை வைப்பதற்கு ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் சேமிப்பு, கடன், திருப்பிச் செலுத்துதல், வட்டி மற்றும் போனஸ் ஆகியவற்றின் பதிவேடுகளைப் பராமரிக்க பாஸ்புக் வழங்கப்படுகிறது. எந்தவொரு உறுப்பினரும் உற்பத்திக் கடனுக்காக குழுவை அணுகலாம். கடன் அனுமதிக்கப்பட்டால், உறுப்பினர்கள் ஆண்டுக்கு (18-24 சதவீதம்) எளிய வட்டியை செலுத்துவார்கள். நபார்டு திட்டத்தின் கீழ், ஒரு முதிர்ந்த மற்றும் வழக்கமான குழு குறைந்த வட்டி விகிதத்தில் தங்கள் சொந்த வங்கியிலிருந்து பொருந்தக்கூடிய கடனைப் பெறலாம். கடனை சரியான நேரத்தில் திருப்பிச் செலுத்தினால், குழுவானது இரண்டு முறை மற்றும் இறுதியாக நான்கு மடங்கு வரை தங்கள் சொந்த சேமிப்பை கடனாகப் பெறலாம், தங்கள் சொந்த பொருளாதார நடவடிக்கைகளைத் தொடங்க விரும்பும் தங்கள் உறுப்பினர்களின் அதிகரித்து வரும் பணத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய அவர்களின் கிட்டியை அதிகரிக்கலாம். நபார்டு வங்கி உள்ளூர் வங்கிகளின் கடன்களை மானிய விலையில் மறுநிதியளிக்கிறது.

நாட்டில் SHG இயக்கம் பெரும்பாலும் தெற்கில் உள்ளது (64 சதவீத பங்கைக் கொண்டுள்ளது). சுமார் 50 சதவீத சுய உதவிக் குழுக்கள் ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் மட்டும் உள்ளன, இவற்றில் 90 சதவீதம் பெண்கள் குழுக்கள். இத்தகைய குழுக்களிடமிருந்து மீட்பு 90 சதவீதத்திற்கும் அதிகமாக உள்ளது மற்றும் இப்போதுதான் இந்தியாவின் பிற பகுதிகளில் தொடங்கத் தொடங்கியுள்ளது.

14.3.2 மைக்ரோ நிதி நிறுவனங்கள்

மைக்ரோ ஃபைனான்ஸ் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் (MFIகள்) என்பது ஒரு புதிய தலைமுறை கிராமப்புற நிதி நிறுவனமாகும், இது முறையான நிதிக் கட்டமைப்பின் இடைவெளிகளைக் குறைக்கிறது. இந்த MFIகள், ஏழைகளில் உள்ள ஏழைகளுக்கு பிணையம் இல்லாமல் மற்றும் குறைந்தபட்ச சம்பிரதாயங்களுடன் பணம் கொடுக்க தயாராக உள்ளன. இந்த கிரெடிட் எப்போதும் தனிநபர்களின் குழுவிற்கு வழங்கப்படும், மேலும் MFI குழுவை ஒரு தனி நிறுவனமாக கையாள்கிறது. பெரும்பாலான MFIகள் இணைக்க இடைத்தரகர்களாக வேலை செய்கின்றன வங்கி அமைப்புடன் கூடிய SHGகள் மற்றும் இது மைக்ரோ ஃபைனான்ஸின் மிகவும் வெற்றிகரமான மாதிரியாக உருவெடுத்துள்ளது. இந்த நிறுவனங்கள், கூட்டுறவு அமைப்பின் கடினத்தன்மை மற்றும் அதிகாரத்துவ பாணியின்றி ஏழைகளுக்கு தரமான நிதிச் சேவைகளை வழங்குவதில் ஒரு படி முன்னேறி உள்ளன.

ராபின்சன் (1998) நகர்ப்புற மற்றும் கிராமப்புறப் பகுதிகளைக் குறிக்கும் வகையில் மைக்ரோ ஃபைனான்ஸை வரையறுத்தார். அடிப்படையில், மைக்ரோ ஃபைனான்ஸ் என்பது கடன் மற்றும்

வைப்புத்தொகை ஆகிய இரண்டிற்கும் சிறிய அளவிலான நிதிச் சேவைகளைக் குறிக்கிறது, அவை சிறு அல்லது குறு நிறுவனங்களைச் சொந்தமாக/செயல்படுத்தும் நபர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன, அங்கு பொருட்கள் உற்பத்தி, பழுது, மறுசுழற்சி அல்லது வர்த்தகம், சேவைகள் வழங்கப்படுகின்றன; கூலி அல்லது கமிஷனுக்காக வேலை செய்பவர்கள்; சிறிய அளவிலான நிலம், வாகனங்கள், சறுக்கல் விலங்குகள் அல்லது இயந்திரங்கள் மற்றும் கருவிகளை வாடகைக்கு விடுவதன் மூலம் வருமானம் பெறுபவர்கள்; மற்றும் வளரும் நாடுகளில் உள்ள பிற தனிநபர்கள் மற்றும் உள்ளூர் குழுக்களுக்கு. ஏசியன் டெவலப்மென்ட் வங்கியால், சேவைகளின் வரம்பு விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது, இது மைக்ரோ கிரெடிட்டை டெபாசிட்கள், கடன்கள், பணம் செலுத்தும் சேவைகள், பணப் பரிமாற்றங்கள் மற்றும் காப்பீடு போன்ற பரந்த அளவிலான சேவைகளை ஏழை மற்றும் குறைந்த வருமானம் கொண்ட குடும்பங்கள் மற்றும் அவர்களின் சிறு நிறுவனங்களுக்கு வழங்குவதாக வரையறுக்கிறது. ADB 2000).

மைக்ரோ கிரெடிட் பொதுவாக சமூகக் கடமைகள், நுகர்வு மற்றும் முதலீடு ஆகியவற்றின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கும் பழைய கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கும் அதிக எண்ணிக்கையிலான கடன் வாங்குபவர்களால் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இருப்பினும், மீட்பு 90 சதவீதம். ஆந்திராவில் BASIX, ஸ்பந்தனா மற்றும் SHARE மைக்ரோஃபின், தமிழ்நாட்டில் ASA மற்றும் தன் பவுண்டேஷன், கர்நாடகாவில் MYRADA, பீகாரில் அதிதி, அசாம் மற்றும் ஒரிசாவில் RGVN, உ.பி.யில் கேஷ்போர் மற்றும் ஜார்கண்டில் PRADAN ஆகியவை மிகவும் வெற்றிகரமான நிறுவனங்களாகும்.

அரசு சாரா நிறுவனங்கள் மற்றும் விவசாய நிதி

அரசு சாரா நிறுவனங்கள் விவசாய நிதிக்கு முக்கிய ஆதாரமாக உள்ளன. அரசு சாரா நிறுவனங்களின் மிகப்பெரிய நன்மை, அவர்களின் உள்ளூர் பகுதி கவனம் செலுத்துவதாகும். பெரும்பாலான தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் சிறப்பு வேறுபாட்டைக் கொண்டிருக்கின்றன அல்லது குறிப்பிட்ட பிராந்தியங்களில் வேலை செய்கின்றன. இது விவசாயிகளுடனும் அவர்களின் பிரச்சனைகளுடனும் மிகவும் நெருக்கமாக இருக்கும் ஒரு சாதகமான நிலையில் அவர்களை வைக்கிறது. எனவே அவர்கள் நிதி திரட்டலாம் மற்றும் அவர்களின் உடனடி தேவைகள் மற்றும் பிரச்சினைகள் குறித்து அவர்களுக்கு நன்கொடைகள் மற்றும் உதவிகளை வழங்க முடியும். அரசாங்கமும் அவர்களின் நிதியை சட்டங்கள் மற்றும் விதிகள் மூலம் ஒழுங்குபடுத்துகிறது. ஆனால் NGOக்கள் முழுமையற்ற நிதி இடைத்தரகர்கள். நிதியுதவிக்காக பெரும்பாலும் நன்கொடையாளர்களைச் சார்ந்து, இந்த நிறுவனங்கள் கடன் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு மட்டுமே உதவி வழங்க முடியும்.

14.3.3 இந்தியாவில் விவசாயக் காப்பீடு

இந்தியாவில் பயிர் உற்பத்தியானது வானிலையில் மாற்றங்கள்/மாற்றங்கள் மற்றும் பூச்சிகள் மற்றும் நோய்களின் தாக்குதல்களால் பெரிய அளவிலான சேதங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளது. இதன் விளைவாக, பயிர்க் காப்பீடு துறையின் நிலையான வளர்ச்சியில் முக்கியப் பங்காற்றுகிறது. தொழில்நுட்பம் மற்றும் பொருளாதார முன்னேற்றங்கள் இருந்தபோதிலும், இயற்கை சீற்றங்கள் மற்றும் விலை ஏற்ற இறக்கங்களால் விவசாயிகளின் நிலை தொடர்ந்து நிலையற்றதாகவே உள்ளது. இதைக் கருத்தில் கொண்டு இந்திய அரசு விவசாயிகளுக்கான வேளாண் காப்பீட்டுக் கொள்கையை அறிமுகப்படுத்தியது.

நேஷனல் இன்சூரன்ஸ் கம்பெனி, நியூ இந்தியா அஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட், ஓரியண்டல் இன்சூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட் மற்றும் யுனைடெட் இந்தியா இன்சூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்-மற்றும் நபார்டு ஆகிய நான்கு பொதுத் துறை பொதுக் காப்பீட்டு நிறுவனங்களின் மூலதனப் பகிர்வுடன் அரசாங்கம் இப்போது தனி வேளாண் காப்பீட்டு நிறுவனத்தை நிறுவியுள்ளது. மொத்த செலுத்தப்பட்ட மூலதனத்தில், 35 சதவீதம் GIC, 30 சதவீதம் நபார்டு மற்றும் 8.75 சதவீதம் நான்கு பொதுத்துறை பொது காப்பீட்டு நிறுவனங்களால் வழங்கப்படுகிறது.

தேசிய வேளாண் காப்பீட்டுத் திட்டம் (NAIS)

தேசிய வேளாண் காப்பீட்டுத் திட்டம் (NAIS) முந்தைய விரிவான பயிர்க் காப்பீட்டுத் திட்டத்திற்குப் பதிலாக ராபி 1999-2000 பருவத்தில் இருந்து செயல்படுத்தப்பட்டது. இயற்கை சீற்றங்கள், பூச்சிகள் மற்றும் நோய்களின் விளைவாக அறிவிக்கப்பட்ட பயிர்களில் ஏதேனும் தோல்வியுற்றால், விவசாயிகளுக்கு காப்பீடு மற்றும் நிதியுதவி வழங்குதல் மற்றும் குறிப்பாக பேரழிவு காலங்களில் விவசாய வருமானத்தை நிலைப்படுத்த உதவும் நோக்கத்துடன் இத்திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. அக்ரிகல்சுரல் இன்சூரன்ஸ் கம்பெனி ஆஃப் இந்தியா லிமிடெட் (AICIL) 2002 இல் நிறுவப்பட்டது மற்றும் 2003 இல் செயல்படத் தொடங்கியது மற்றும் NAIS திட்டத்தை செயல்படுத்தும் பொறுப்பை ஏற்றுள்ளது.

இந்த திட்டம் இருபத்தி மூன்று மாநிலங்கள் மற்றும் இரண்டு யூனியன் பிரதேசங்களில் செயல்படுகிறது. இது அனைத்து விவசாயிகளுக்கும் (கடன் வாங்கியவர் மற்றும் கடன் பெறாதவர்) அவர்களின் இருப்பு அளவைப் பொருட்படுத்தாமல் கிடைக்கும். அனைத்து உணவுப் பயிர்கள் (தானியங்கள், தினைகள் மற்றும் பருப்பு வகைகள்), எண்ணெய் வித்துக்கள் மற்றும் வருடாந்திர வணிக/தோட்டக்கலை பயிர்கள் ஆகியவற்றை NAIS எதிர்பார்க்கிறது. கரும்பு, இஞ்சி, வெங்காயம், பூண்டு உருளைக்கிழங்கு, பருத்தி, மஞ்சள், மிளகாய், அன்னாசி, வாழை, கொத்தமல்லி, சீரகம், சணப்பு மற்றும் மரவள்ளிக்கிழங்கு ஏற்கனவே இத்திட்டத்தின் கீழ் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், NAIS இல் காப்பீட்டுத் தொகைக்கு மேல் வரம்பு எதுவும் இல்லை.

காப்பீட்டு பிரீமியங்கள் பயிர் வகையைச் சார்ந்தது மற்றும் காப்பீடு செய்யப்பட்ட தொகையில் 1.5–3.5 சதவீதம் வரை இருக்கும்; பஜ்ரா மற்றும் எண்ணெய் வித்துக்களுக்கு 3.5 சதவீதம், மற்ற காரிஃப் பயிர்களுக்கு சதவீதம், கோதுமைக்கு 1.5 சதவீதம் மற்றும் மற்ற ரபி பயிர்களுக்கு 2 சதவீதம். வருடாந்திர வணிக மற்றும் தோட்டக்கலை பயிர்களுக்கு உண்மையான விலைகள் வசூலிக்கப்படுகின்றன. இது தவிர, சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளுக்கு பிரிமியத்தில் 50 சதவீதம் மானியம் 50:50 என்ற விகிதத்தில் மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளால் வழங்கப்படுகிறது. பிரிமியம் மீதான மானியம் படிப்படியாக நிறுத்தப்பட்டு தற்போது சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளுக்கு 10 சதவீத மானியம் மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது.

இத்திட்டமானது 'பரந்த பேரிடர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு பயிர்க்கும் வரையறுக்கப்பட்ட பகுதிகள்' மற்றும் ஆலங்கட்டி மழை, நிலச்சரிவு, சூறாவளி மற்றும் வெள்ளம் போன்ற உள்ளூர் பேரிடர்களுக்கு 'தனிப்பட்ட அடிப்படையில்' 'பகுதி அணுகுமுறை'யில் செயல்படுகிறது.

விவசாயியின் உண்மையான வருமானம் உத்தரவாத வருமானத்தை விட (சராசரி மகசூல் மற்றும் MSP) குறைவாக இருந்தால், அவர் AICIL இலிருந்து இழப்பீட்டுத் தொகையின் அளவிற்கு இழப்பீடு பெற தகுதியுடையவர். NAIS இல் உள்ள பகுதி அணுகுமுறை, காப்பீடு செய்யப்பட்ட பயிரின்

உண்மையான மகசூல் மற்றும் விலையை அளவிட பயன்படுகிறது. ஆரம்பத்தில், இந்தத் திட்டம் நெல் மற்றும் கோதுமையை மட்டும் உள்ளடக்கும் வகையில் இருந்தது மற்றும் கடன் பெற்ற விவசாயிகளுக்குக் கட்டாயமாகவும், இந்தத் திட்டத்தைத் தேர்ந்தெடுத்த மாநிலங்கள்/யூனியன் பிரதேசங்களில் கடன் வாங்காத விவசாயிகளுக்கு தன்னார்வமாகவும் இருக்கும்.

கோதுமை மற்றும் நெல் (அரிசி)க்காக பதின்மூன்று மாநிலங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பத்தொன்பது மாவட்டங்களில் ராபி 2003-04ல் சோதனை அடிப்படையில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது. 2004 ஆம் ஆண்டு காரீப் மாதத்தில் இந்த முன்னோடித் திட்டம் பல்வேறு மாவட்டங்கள்/மாநிலங்களுக்கு விரிவுபடுத்தப்பட்டது.

பண்ணை வருமானக் காப்பீட்டுத் திட்டம்

வேளாண்மை மற்றும் கூட்டுறவுத் துறையானது, விவசாயிகளின் வருமானத்தின் இரண்டு முக்கிய கூறுகளான விளைச்சல் மற்றும் விலையைக் குறிவைக்கும் வகையில் பண்ணை வருமானக் காப்பீட்டுத் திட்டத்தை (FIIS) அறிமுகப்படுத்தியது. FIIS ஆனது, உற்பத்தி மற்றும் சந்தை அபாயங்களை காப்பீடு செய்யும் கருப்பொருளை ஒருங்கிணைத்து விவசாயிகளின் குறைந்தபட்ச உத்தரவாத வருமானத்திற்கு காப்பீடு வழங்க வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. கோதுமை மற்றும் நெல் (அரிசி)க்காக பன்னிரண்டு மாநிலங்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பதினெட்டு மாவட்டங்களில் 2002-03 ரபியின் போது இத்திட்டம் ஒரு முன்னோடித் திட்டமாக செயல்படுத்தப்பட்டது.

இத்திட்டத்தின் கீழ் அரசு அதிக அளவிலான மானியத்தையும் வழங்குகிறது. இந்த திட்டத்தில் பிரீமியம் விகிதங்களை உண்மையான கணக்கீடுகள் தீர்மானிக்கின்றன. தற்போது சிறு, குறு விவசாயிகளுக்கு 75 சதவீதமும், இதர விவசாயிகளுக்கு 50 சதவீதமும் மானியம் வழங்கப்படுகிறது.

இந்த திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

- விவசாயியின் உண்மையான வருமானம் உத்தரவாத வருமானத்தில் (சராசரி மகசூலின் தயாரிப்பு மற்றும் MSP) குறைவாக இருந்தால், அவர் அக்ரிகல்ச்சர் இன்சூரன்ஸ் கம்பெனி ஆஃப் இந்தியா லிமிடெட் வழங்கும் காப்பீட்டு அளவிற்கு இழப்பீடு பெறத் தகுதியுடையவர்.
- காப்பீடு செய்யப்பட்ட பயிரின் உண்மையான மகசூல் மற்றும் விலை அளவீட்டிற்கு (NAIS போன்றவை) பரப்பளவு அணுகுமுறை பயன்படுத்தப்படும்.
- கடன் பெற்ற விவசாயிகளுக்கு இந்தத் திட்டம் கட்டாயமாகவும், கடன் வாங்காத விவசாயிகளுக்கு தன்னார்வமாகவும் இருக்கும்.
- பின்னர், FIIS இன் கீழ் உள்ள பயிர்களுக்கு NAIS திரும்பப் பெறப்படும் ஆனால் மற்ற பயிர்களுக்கு தொடர்ந்து பொருந்தும்.

FIIS கோதுமை மற்றும் அரிசிக்கு வழங்கப்படுகிறது, இவை ஒப்பீட்டளவில் குறைவான ஆபத்துள்ள பயிர்கள். இத்திட்டத்தை மற்ற பயிர்களுக்கும் விரிவுபடுத்த வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு அதிக லாபம் தரும் சந்தை சார்ந்த பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய ஊக்குவிக்க வேண்டும். அதிக ஆபத்துள்ள முதலீடு (அதிக லாபத்தை ஈட்ட, காப்பீட்டின் மூலம் பாதுகாக்க முடியும்.

வர்ஷா பீமா (மழை காப்பீட்டுத் திட்டம்)

2004 ஆம் ஆண்டில், 'வர்ஷா பீமா' காப்பீட்டுத் திட்டம், மழைப்பொழிவு காப்பீட்டுத் திட்டம் என்றும் அழைக்கப்படும், இது AICIL ஆல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இந்த திட்டம் ஆந்திரா, கர்நாடகா, ராஜஸ்தான் மற்றும் உத்தரபிரதேசத்தில் மழைப்பொழிவு முறைகளின் அடிப்படையில் இருபது பகுதிகளில் சோதனை முறையில் செயல்படுத்தப்பட்டது. 2006 காரீப் காலத்தில், இத்திட்டம் பதினாறு மாநிலங்களை உள்ளடக்கிய 150 மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டது. இந்த திட்டத்தின் கீழ், விவசாயிகளுக்கு ஐந்து வெவ்வேறு விருப்பங்கள் உள்ளன. அவையாவன:

- பருவ மழை காப்பீடு (ஜூன்-செப்டம்பர் வரையிலான மொத்த மழையின் அடிப்படையில்)
- ஜூன் 15 முதல் ஆகஸ்ட் 15 வரை மழையின் அடிப்படையில் விதைப்பு தோல்வி காப்பீடு
- ஜூன் முதல் செப்டம்பர் வரையிலான வாரங்களில் சராசரி மழைப்பொழிவின் அடிப்படையில் மழைப்பொழிவு காப்பீடு
- குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் உள்ள பல்வேறு பயிர்களின் தண்ணீர் தேவையின் அடிப்படையில் வேளாண் குறியீடு
- பேரிடர் பருவத்தில் 50 சதவீதம் அல்லது அதற்கும் அதிகமான மழைப்பொழிவில் தீவிர பாதகமான விலகலை ஏற்படுத்துகிறது

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

5. சுயஉதவி குழுக்களில் உறுப்பினர் சேர்க்கை இருபது பேருக்கும் குறைவாக இருப்பது ஏன்?
6. குறு நிதி நிறுவனங்கள் எவ்வாறு இடைத்தரகர்களாகச் செயல்படுகின்றன?
7. தேசிய வேளாண் காப்பீட்டுத் திட்டத்தின் நோக்கத்தைக் குறிப்பிடவும்.

கிராமப்புற கடன் பிரச்சினை இரண்டு அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது, எனவே, தீர்வு இரண்டு மடங்கு ஆகும். முதற்கட்டமாக, பழைய கடன்களை ரத்து செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கலாம். இரண்டாவதாக, புதிய கடன் வாங்குவது குறைந்தபட்ச உற்பத்தி வகைக்கு வரம்புக்குட்படுத்தப்படுவதைக் காண நடவடிக்கைகள் வகுக்கப்பட வேண்டும். கடன் கொடுப்பவர்களைக் கட்டுப்படுத்துவதும் அவர்களின் நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதும் அவசியம்.

விவசாயக் கடன் பிரச்சனைக்கான தீர்வுகள்

- **பழைய கடனைத் தீர்ப்பது:** பெரும்பாலான மாநில அரசுகளும் யூனியன் பிரதேசங்களும் சிறு விவசாயிகளின் கடன்களை குறைப்பதற்கும் நிலமற்ற தொழிலாளர்கள் மற்றும் கிராமப்புற கைவினைஞர்கள் போன்ற நலிந்த பிரிவினரின் நிறுவன சாராத கடன்களை தள்ளுபடி செய்வதற்கும் பொருத்தமான சட்டத்தை இயற்றியுள்ளன. பெரும்பாலான மாநிலங்களில், மூதாதையர் கடனைக் கட்டாயமாகக் குறைப்பதற்கும், சில சந்தர்ப்பங்களில், அவற்றைக் கலைப்பதற்கும் கூட சட்டம் உள்ளது. அத்தகைய சட்டத்தின் சிரமம் என்னவென்றால், விவசாயிகளும் நிலமற்ற

தொழிலாளர்களும் அத்தகைய சட்டங்களை அறியாத காரணத்தினாலோ அல்லது கடனாளியைக் கண்டு பயந்ததாலோ பயன்படுத்திக் கொள்ள மாட்டார்கள்.

- **கடன் கொடுப்பவர்களைச் சார்ந்திருப்பதைக் குறைத்தல்:** கிராமப்புற மக்கள் உள்ளூர் பணக்கடன் கொடுப்பவர்களைச் சார்ந்திருப்பதைக் குறைப்பதற்காக, சிறு விவசாயிகள் மற்றும் கைவினைஞர்களுக்கு சரியான நேரத்தில் மற்றும் போதுமான கடன் ஆதரவை வழங்குவதற்காக, நிறுவன கடன் கட்டமைப்பின் நெட்வொர்க் நாடு முழுவதும் வேகமாக விரிவுபடுத்தப்படுகிறது.
- **புதிய கடன்களின் கட்டுப்பாடு:** பழைய கடன்களை அடைக்க உதவுவது போதாது. விவசாயிகள் மிகவும் அத்தியாவசியமான மற்றும் உற்பத்தி நோக்கங்களுக்காக மட்டுமே கடன் வாங்குவதைப் பார்க்க வேண்டும். உற்பத்தி அல்லாத கடன்கள் வேண்டும்

தவிர்க்கப்பட வேண்டும். சமூக மற்றும் மத செயல்பாடுகள் இந்திய கிராமங்களின் வாழ்க்கையில் ஒரு முக்கிய பகுதியாகும். விவசாயிகளுக்கு அறிவுரை கூறுவதன் மூலம் அவை தொடர்பான செலவினங்களை அவ்வளவு எளிதில் அகற்ற முடியாது. உண்மையில் இந்த நோக்கத்திற்காக சில நிறுவன நிதி ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். ஏப்ரல் 1976 இல் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அதன் அறிக்கையில்; சிவராமன் குழு பின்வரும் முன்மொழிவுகளை கோடிட்டுக் காட்டியது:

- சிறு விவசாயிகள், நிலமற்ற தொழிலாளர்கள், கைவினைஞர்களுக்கு திருமணம், பிறப்பு இறப்பு, சமயச் செலவு, மருத்துவச் செலவு, கல்விச் செலவுகள் போன்றவற்றுக்கான நுகர்வுக் கடன்களை அரசு நிறுவனங்கள் மற்றும் தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் மூலம் வழங்க வேண்டும்.
- வங்கிகள் மற்றும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் குறு விவசாயிகளுக்கும் இதே போன்ற கடன்களை வழங்க வேண்டும்
- பல்வேறு தரப்பட்ட மக்கள் கடனைத் திரும்பப் பெறுவதற்குத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டும்
- சில மாநிலங்களில், விவசாயிகள் தங்கள் நிலங்களை விவசாயிகள் அல்லாத தொழில்ரீதியாகக் கடன் கொடுப்பவர்களுக்கு விற்பதைத் தடுக்கும் சட்டம் இயற்றப்பட்டுள்ளது. அதே சமயம், பணப்பட்டுவாடா செய்பவர்களின் செயல்பாடுகளை கட்டுப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

சுதந்திரம் பெற்றதில் இருந்து பிரச்சனைகள் மற்றும் அரசாங்க கொள்கைகள்

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இந்திய விவசாயிகள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகள் பின்வருமாறு:

- நிலத்தின் சராசரி அளவு மிகவும் சிறியது. நில உச்சவரம்பு சட்டங்கள் மற்றும் குடும்ப தகராறுகள் காரணமாக இது துண்டு துண்டாக வழிவகுக்கிறது. சிறு நில உடைமைகள் பொதுவாக அதிக ஆட்களைக் கொண்டவை, இது மறைமுகமான வேலையின்மை மற்றும் குறைந்த உழைப்பு உற்பத்தித்திறனுக்கு வழிவகுக்கிறது.
- நவீன விவசாய நடைமுறைகள் மற்றும் தொழில்நுட்பங்களைப் பெறுவது பொதுவாக போதுமானதாக இல்லை. அதிக செலவுகள்

மற்றும் சிறிய நிலம் வைத்திருப்பவர்களின் நடைமுறை சாத்தியமற்றது ஆகியவற்றால் இது தடைபடுகிறது.

- எழுத்தறிவு
- பொது சமூக பொருளாதார பின்தங்கிய நிலை
- நிலச் சீர்திருத்தங்களைச் செயல்படுத்துவதில் மெதுவான முன்னேற்றம்
- பண்ணை விளைபொருட்களுக்கு போதுமான அல்லது திறமையற்ற நிதி மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் சேவைகள்
- சீரற்ற அரசின் கொள்கை
- போதிய நீர்ப்பாசன வசதிகள் இல்லை
- உற்பத்தி செய்யப்படும் அனைத்திலும் மூன்றில் ஒரு பங்கு திறமையற்ற விநியோகச் சங்கிலியால் அழுகிவிடும்.
- பொதுவான விவசாயப் பிரச்சினைகளைச் சமாளிக்க அரசாங்கம் தனது விவசாயக் கொள்கையை மாற்றியுள்ளது.

அரசின் புதிய விவசாயக் கொள்கையின் முக்கிய அம்சங்கள் வருமாறு:

- ஆண்டு வளர்ச்சி விகிதம் நான்கு சதவீதத்திற்கு மேல்
- ஒப்பந்த விவசாயம் மூலம் அதிக தனியார் துறை பங்கேற்பு
- விவசாயிகளுக்கு விலை பாதுகாப்பு
- தேசிய விவசாயக் காப்பீட்டுத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது
- நாடு முழுவதும் விவசாயப் பொருட்களை கொண்டு செல்வதற்கான கட்டுப்பாடுகளை நீக்குதல்
- நீர்ப்பாசனத் திறனைப் பயன்படுத்துவதற்கு நாட்டின் நீர் ஆதாரங்களை பகுத்தறிவுடன் பயன்படுத்துதல்
- பின்வருவனவற்றின் வளர்ச்சிக்கு அதிக முன்னுரிமை:
    - கால்நடை வளர்ப்பு
    - கோழி வளர்ப்ப
    - பால் பண்ணை
    - நீர் வேளாண்மை
- மூலதன வரவு மற்றும் பயிர் உற்பத்திக்கான உறுதியான சந்தைகள்
- விவசாய நிலத்தை கட்டாயமாக கையகப்படுத்துவதற்கு மூலதன ஆதாய வரி செலுத்துவதில் இருந்து விலக்கு
- பொருட்களின் விலையில் ஏற்ற இறக்கங்களைக் குறைக்கவும்
- சர்வதேச விலைகளை தொடர்ந்து கண்காணித்தல்
- தாவர வகைகள் சட்டத்தின் மூலம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்
- விவசாயிகளுக்கு தரமான இடுபொருட்களை போதுமான மற்றும் சரியான நேரத்தில் வழங்குதல்
- கிராமப்புற மின்மயமாக்கலுக்கு அதிக முன்னுரிமை
- வேளாண் செயலாக்க அலகுகளை அமைத்தல் மற்றும் கிராமப்புறங்களில் பண்ணைக்கு வெளியே வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குதல்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கவும்

8. கிராமப்புறக் கடனின் இரண்டு அம்சங்கள் யாவை?
9. இந்திய விவசாயத்தில் மறைமுகமான வேலையின்மைக்கான காரணங்களில் ஒன்று என்ன?

14.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சரிபார்க்கும் கேள்விகளின் பதில்கள்

1. நபார்டு வங்கியின் கிராமப் பகுதிகள், மக்கள் தொகையின் அளவு மற்றும் நகரங்களைப் பொருட்படுத்தாமல், 10,000 க்கு மிகாமல் மக்கள்தொகை கொண்ட அனைத்து கிராமங்களையும் உள்ளடக்கியது.
2. கிசான் கிரெடிட் கார்டு திட்டம் 1998-1999 இல் விவசாயிகளுக்கு குறுகிய கால கடன் வசதிக்காக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இது விவசாயிகள் மற்றும் வங்கியாளர்கள் மத்தியில் பிரபலமானது. செயல்முறை தாமதங்களைத் தவிர்த்து, உற்பத்திக் கடன் கிடைப்பதில் விவசாயிகளுக்கு நெகிழ்வுத்தன்மை உள்ளது. வங்கியாளர்களுக்கு, கடன் விண்ணப்பத்தை மீண்டும் மீண்டும் செயலாக்க வேண்டிய அவசியம் தவிர்க்கப்படுகிறது.
3. பிராந்திய கிராமப்புற வங்கிகளின் விவசாயம் அல்லாத நடவடிக்கைகள் தொடர்பான செயல்பாடுகள் பின்வருமாறு:
   - கைவினைஞர்களுக்கு கடன்
   - சிறு தொழில் முனைவோருக்கு கடன்
   - நுகர்வோர் கடன்கள்
   - வறுமை ஒழிப்பு திட்டம்
4. முதன்மை விவசாய சங்கத்திற்கு வணிக வங்கிகள் நிதியளிப்பதன் நன்மை என்னவென்றால், விவசாயக் கடன்களை வழங்குவதற்கு PACS ஐப் பயன்படுத்தலாம், இதனால் அவர்களது சொந்த கிளைகள் மற்றும் களப் பணியாளர்கள் மூலம் விவசாயிகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு இல்லாத கடுமையான சிக்கலை தீர்க்க முடியும்.
5. சுயஉதவிக் குழுக்களின் உறுப்பினர் எண்ணிக்கை இருபதுக்கும் குறைவான நபர்களுக்குக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது, ஏனெனில் குழுவின் செயல்பாட்டை முறைசாரா மற்றும் நெகிழ்வுத்தன்மையுடன் வைத்திருக்க இருபதுக்கு மேற்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட குழு கூட்டுறவு கடன் சங்கங்கள் சட்டம், 1904 இன் கீழ் பதிவு செய்ய வேண்டும்.
6. SHGகளை வங்கி அமைப்புடன் இணைப்பதன் மூலம் MFIகள் இடைத்தரகர்களாக வேலை செய்கின்றன.
7. தேசிய வேளாண் காப்பீட்டுத் திட்டம், இயற்கை சீற்றங்கள், பூச்சிகள் மற்றும் நோய்களின் விளைவாக அறிவிக்கப்பட்ட பயிர்களில் ஏதேனும் தோல்வியுற்றால், விவசாயிகளுக்கு காப்பீடு மற்றும் நிதியுதவி வழங்குதல் மற்றும் விவசாய வருமானத்தை, குறிப்பாக பேரிடர் காலங்களில் நிலைப்படுத்த உதவும் நோக்கத்துடன் தொடங்கப்பட்டது.
8. கிராமப்புற கடன் பிரச்சனை இரண்டு அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. முதலாவது பழைய கடன்கள் மற்றும் இரண்டாவது புதிய கடன்கள் தொடர்பானது.
9. மறைமுக வேலையின்மைக்கான காரணங்களில் ஒன்று பொதுவாக கிராமப்புறங்களில் சாகுபடிக்காக அதிக ஆள்களைக் கொண்டுள்ள சிறு நிலங்கள் ஆகும்.

14.6 தொகுப்பு

- மார்ச் 1979 இல் இந்திய ரிசர்வ் வங்கியால் நியமிக்கப்பட்ட சிவராமன் கமிட்டியின் பரிந்துரையின் பேரில், விவசாயக் கடன் தொடர்பான பிரச்சனைகளை ஆய்வு செய்ய, 1982 ஜூலை 12 அன்று தேசிய வேளாண்மை மற்றும் ஊரக வளர்ச்சி வங்கி (NABARD) நிறுவப்பட்டது.
- இந்திய அரசு நபார்டு வங்கியின் நிர்வாகத்தை இயக்குநர் குழுவிடம் ஒப்படைத்துள்ளது.
- ஆரம்பத்தில், நபார்டு வங்கியின் செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் 100 கோடியாகவும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூலதனம் 500 கோடியாகவும் இருந்தது. செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் ஆரம்பத்தில் ரிசர்வ் வங்கி மற்றும் மத்திய அரசால் வழங்கப்பட்டது.
- நபார்டு ஸ்வர்ணஜந்தி கிராம் ஸ்வரோஸ்கர் யோஜ்னா (SGSY) செயல்படுத்துவதில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டுள்ளது. இது ரிசர்வ் வங்கி மற்றும் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு செயல்பாட்டு வழிமுறைகளை வழங்கியுள்ளது.
- கிராமப்புறக் கடனில் ஈடுபட்டுள்ள பல்வேறு நிறுவன நிறுவனங்களில், பிராந்திய கிராமப்புற வங்கிகள் (RRBகள்) குறிப்பிடத்தக்க பங்கு வகிக்கின்றன. இவை நபார்டு வங்கியின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் சிறப்பாக வடிவமைக்கப்பட்ட நிதி நிறுவனங்கள் ஆகும்.
- பொதுவாக பொதுத்துறை வங்கிகளான 'ஸ்பான்சர் வங்கிகளால்' RRBகள் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன. RRB களின் வழிகாட்டுதல் குழு இந்த வங்கிகள் தேவைப்படும் மாவட்டங்களை அடையாளம் காட்டுகிறது. பின்னர், மத்திய அரசு மாநில அரசு மற்றும் ஸ்பான்சர் வங்கியின் ஆலோசனையுடன் RRB களை அமைக்கிறது.
- கூட்டுறவு இயக்கம் ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக உள்ளது. பல விமர்சகர்களின் கூற்றுப்படி, இயக்கம் முற்றிலும் தோல்வியடைந்தது மற்றும் அகற்றப்பட வேண்டும். கிராமப்புற மக்களின் வறுமையை ஒழிக்க இயக்கம் எதுவும் செய்யவில்லை.
- கடன், விவசாய உற்பத்தி, விவசாய பதப்படுத்துதல் மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் ஆகிய துறைகளில் கிராமப்புற கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் குறிப்பிடத்தக்க பங்கை வகித்து வருகின்றன. கூட்டுறவுகளின் வழிகாட்டும் கொள்கைகள் தன்னார்வ மற்றும் திறந்த உறுப்பினர், ஜனநாயகக் கட்டுப்பாடு மற்றும் லாபத்தின் சமமான விநியோகம் மற்றும் வளங்களைப் பயன்படுத்துதல் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளன.
- கடந்த சில தசாப்தங்களில், PACS தங்கள் முன்னேற்றங்களை நலிந்த பிரிவினருக்கு குறிப்பாக சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளுக்கு முடுக்கிவிட்டுள்ளது. இந்த முன்னேற்றம் மிகவும் அற்புதமானது, ஆனால் விவசாயிகளின் நிதி தேவையை கருத்தில் கொண்டு போதுமானதாக இல்லை.
- முறையான நிதியில் உள்ள திறமையின்மை பல புதுமையான யோசனைகளுக்கு வழிவகுத்தது. கிராமப்புற இந்தியாவில் ஊடுருவி வரும் கடன் வாகனம் வங்கி இணைப்புத் திட்டங்களுடன் சுய உதவிக் குழுக்களாக (SHGகள்) இருந்து வருகிறது.
- மைக்ரோ ஃபைனான்ஸ் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் (MFIs) என்பது ஒரு புதிய தலைமுறை கிராமப்புற நிதி நிறுவனமாகும், இது முறையான நிதிக்

கட்டமைப்பின் இடைவெளிகளைக் குறைக்கிறது. இந்த MFIகள், அடமானம் இல்லாமல் மற்றும் குறைந்தபட்ச சம்பிரதாயங்களுடன் ஏழைகளில் ஏழைகளுக்கு கடன் கொடுக்க தயாராக உள்ளன.

- அரசு சாரா நிறுவனங்கள் விவசாய நிதிக்கு முக்கிய ஆதாரமாக உள்ளன. அரசு சாரா நிறுவனங்களின் மிகப்பெரிய நன்மை, அவர்களின் உள்ளூர் பகுதி கவனம் செலுத்துவதாகும். பெரும்பாலான தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் சிறப்பு வேறுபாட்டைக் கொண்டிருக்கின்றன அல்லது குறிப்பிட்ட பிராந்தியங்களில் வேலை செய்கின்றன.
- இந்தியாவில் பயிர் உற்பத்தியானது வானிலையில் மாற்றங்கள்/மாற்றங்கள் மற்றும் பூச்சிகள் மற்றும் நோய்களின் தாக்குதல்களால் பெரிய அளவிலான சேதங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளது.
- தேசிய வேளாண் காப்பீட்டுத் திட்டம் (NAIS) 1999-2000 ரபி பருவத்தில் இருந்து, முந்தைய விரிவான பயிர்க் காப்பீட்டுத் திட்டத்திற்குப் பதிலாக செயல்படுத்தப்பட்டது.
- வேளாண்மை மற்றும் கூட்டுறவுத் துறையானது, விவசாயிகளின் வருமானத்தின் இரண்டு முக்கிய கூறுகளான விளைச்சல் மற்றும் விலையைக் குறிவைக்கும் வகையில் பண்ணை வருமானக் காப்பீட்டுத் திட்டத்தை (FIIS) அறிமுகப்படுத்தியது.
- கிராமப்புற கடன் பிரச்சினை இரண்டு அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது, எனவே, தீர்வு இரண்டு மடங்கு ஆகும். முதற்கட்டமாக, பழைய கடன்களை ரத்து செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கலாம். இரண்டாவதாக, புதிய கடன் வாங்குவது குறைந்தபட்ச உற்பத்தி வகைக்கு வரம்புக்குட்படுத்தப்படுவதைக் காண நடவடிக்கைகள் வகுக்கப்பட வேண்டும். கடன் கொடுப்பவர்களைக் கட்டுப்படுத்துவதும் அவர்களின் நடவடிக்கைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதும் அவசியம்.

14.7 முக்கிய வார்த்தைகள்

- **சுய உதவிக் குழுக்கள்:** இது ஒரே மாதிரியான சமூகப் பின்னணியில் இருந்து இருபதுக்கும் குறைவான நபர்களைக் கொண்ட குழுவாகும். உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொரு வாரமும் சில ரூபாய்களைச் சேமிக்க ஒப்புக்கொள்கிறார்கள், மேலும் உற்பத்திக் கடனுக்காக எவரும் குழுவை அணுகலாம்.
- **முதன்மை வேளாண்மை கடன் சங்கம்:** இது குறுகிய கால கூட்டுறவு கடன் கட்டமைப்பின் அடிமட்ட அளவில் பத்து அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நபர்களைக் கொண்ட கூட்டுறவு கடன் சங்கமாகும்.
- **பிராந்திய கிராமப்புற வங்கிகள்:** இவை நபார்டு வங்கியின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் சிறப்பாக வடிவமைக்கப்பட்ட நிதி நிறுவனங்கள், விவசாயிகள் மற்றும் கிராமப் பொருளாதாரத்தின் பிற பிரிவுகளின் கடன் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கின்றன.

14.8 சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள் மற்றும் பயிற்சிகள்

குறுகிய பதில் கேள்விகள்

1. நபார்டு எப்போது நிறுவப்பட்டது? அதன் முக்கிய செயல்பாடுகள் என்ன?
2. இந்தியாவில் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் தோற்றம் பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதுங்கள்.
3. PACS இன் மறுசீரமைப்பு பற்றி சுருக்கமாக குறிப்பிடவும்.
4. PACS இன் குறைபாடுகளை பட்டியலிடுங்கள்.
5. கூட்டுறவு சங்கங்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகள் என்ன?
6. விவசாயக் கடன் பிரச்சனைக்கான தீர்வுகளைக் குறிப்பிடவும்.

நீண்ட பதில் கேள்விகள்

1. நபார்டின் செயல்பாடுகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. நபார்டு வங்கியின் செயல்திறன் மற்றும் சாதனைகளை இந்தியாவில் விவசாயக் கடன் முறையைப் பற்றிய குறிப்புடன் பகுப்பாய்வு செய்யவும்.
3. பிராந்திய கிராமப்புற வங்கிகளின் (RRBகள்) செயல்பாடுகளை விளக்குங்கள்.
4. இந்தியாவில் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் பலம் மற்றும் பலவீனங்களை விமர்சன ரீதியாக பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்.
5. 'அரசு சாரா நிறுவனங்கள் விவசாய நிதிக்கு முக்கிய ஆதாரமாக உள்ளன.' அறிக்கையை தெளிவுபடுத்துங்கள்.
6. இந்தியாவில் விவசாயக் காப்பீட்டிற்கு ஆதரவாக தொடங்கப்பட்ட திட்டங்களை விவரிக்கவும்.

14.9 மேலும் படிக்க

Hanumantha Rao, C.H. 1965. Agricultural Production Function, Costs and Returns in India. Mumbai: Tata McGraw Hill.

Joshi, P.C. 1975. Land Reforms in India: Trends and Prospects. New Delhi: Allied Publishers.

Shultz, T.W. 1965. Transforming Traditional Agriculture. New Haven London: Yale University Press.

Mellor, J.W. 1969. The Economics of Agriculture Development. Mumbai: Vora and Company.

Bhalla, G.S. 2007. Indian Agriculture since Independence. New Delhi: National Book Trust